

तृतीया प्रकरणम्

১৯১৬

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसीतारामाभ्यां नमः ॥ हनुमते नमः ॥ उपशमप्रकरणं प्रारंभः ॥ भुधनुरचन
पातनोपशान्तिप्रथितमहाविभवस्वभावपूर्णं निगमहृदयस्याहिनिष्पृपंचं निजसुखबोधधनं शिवंप्र
पद्ये उत्पत्तिप्रकरणे सर्वसृष्टिः कृतितात्पर्योद्दिष्टनायमनोधीनैव सर्वप्रपंचस्त्वेति दर्शितं स्थितिप्रक
रणे च सर्वजगत्स्थितिप्रतिपादककृतितात्पर्यप्रदर्शनाय मनःस्थित्यधीनैव सर्वप्रपंचस्थितिरिति दर्शितं
शितं इदानीं यथागाग्यमरीचबोर्कस्यास्तंगच्छता एतस्मिंस्तेजोमंडल एकीभवति स्रष्टुत्तिकालौ विली
नेयत्वं पंचमिसंविशंति यथानद्यः स्पंदमां नास्समुद्रे स्तंगच्छंति नामरूपे विहाय गताः कलाः पंच
दशप्रतिष्ठा एवमेवास्मपरिद्रष्टुरिमाः बोधशकलाः उक्तवायणाः पुरुषप्राप्यास्तंगच्छतीत्यादीनां स्रष्टु

श्रीगणेशाय नमः श्रीपरमात्मने नमः ॥ श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ अथ स्थितिप्रकरणं दनंतरमिदं प्रष्टुं
उपशमप्रकरणं ज्ञातं निर्वीणकारियम् ॥ १ ॥ वाल्मीकि उवाच ॥ शरतारकिताकाशस्तिमितायांस्रसं
दि कथयत्येवमाह्लादिवशिष्टेषावनंबवचः २

प्रलयसमाधि साक्षात्कारविदेहके बल्येषु प्रपंचोपसमाज्जीवस्वब्रह्मस्वभावताप्राप्तिप्रतिपादनेन प्रस
कृत्स्नैकसारवंडवस्तुल्यककृतीनामापिमन उपसमादेकसर्वप्रपंचोपशमेन स्वरूपप्रतिष्ठायां तात्पर्यमिति
रहस्योद्घाटनायोपशमप्रकरणमारभ्यमाणः पूर्वोत्तरप्रकरणयोः संगतिं दर्शयन् विषयप्रयोजने निर्दिष्टपञ्च
ष्यप्रवधापयन् प्रतीजानीति अथेति नान्धाहं शंखध्वनिनामभोत्थममिहोच्यते वशिष्ठस्याहिकरात्रौ
विश्वामित्रसहस्यतिः अथ स्थितिप्रतिपादककृतितात्पर्यवर्णनानंतर उपसंहारबोधककृतितात्पर्य
वर्णनस्यावसरसंगतिरित्यर्थः ज्ञातं निर्वीणकारिणीति तथाच पूर्वप्रकरणप्रयोजनमेवास्मापीत्येककार्य
कसंगतिरिति दर्शिता बोद्धव्या १ शरतारकितेत्यादिकथासंदर्भः

प्रा० टी० उप० श० १
स्तिमितायांसर्वेषां सप्रसृतपदानां मध्याह्ने शरवानां स्व

प्रादि
तारकितः संजाततारके आकाश इव
समयो विज्ञाचारवश्यकत्ववातद्योतनार्थः प्रारंभः १

सुमित्रे मंत्रिविशेषे दुःखशीलिते मानसो मित्रतां याते सति विकासि हृदये जाते अंशुजपद्मे प्राप्ता मीनसे सरसि
मनसि च दुःखेन शीलिते चिंतिते शोभने मित्रे स्थये मित्रतां उदये न प्रीति कर तां याते सति तत्काले विकासि
हृदये ये जाते १२ प्रोक्त सस्त्रिवजाते धितियथा योजं विपरिणामेन सर्वत्रानुषज्यते १३ आशादिशः क
ल्याणमरखइवमांसलः बलवान् १४ मुने वशिष्ठस्य १५ अंतरयांचक्रेतिरोदधे उपसंज्यहारेति या

सुमित्रे मित्रतां याते मानसे दुःखशीलिते विकासि हृदये जाते तत्काले इव पंकजे १३ तत्रस्थेषु
तथान्येषु तदा मुनिपुराजसु सुधौतचित्तरत्नेषु प्रोक्त सस्त्रिवचेत् मा उदभूत्पूरयन्नाशाः क
ल्याणमरमांसलः अथ मध्याह्नशंखानामाल्लिघोषसमस्वनः महता तेन शब्देन तिरोधानं मुने गिरिः
ययुजलिदनादेन कोकिलध्वनयो यथा १५ मुनिरंतरयांचक्रे स्वांवांचमथ संसदि जितसारो गु
णः केन महता समदीर्यते १६ मुहूर्तमात्रं विश्रम्पश्रुत्वा मध्याह्ननिस्वनं घने कोलाहलेशा
ते रामं मुनिरुवाच ह १७ रामाद्यतनमेतावदान्हिकं कथितं मया प्रातरन्यनुवक्ष्यामि वक्तव्यमस्मि
मर्दिन १८ इदं निपतितः प्राप्तः कर्तव्या तत्तदिजन्मनां मध्याह्नमुपपन्नं यत् कर्तव्यं नावसीदति
१९ त्वमप्युत्तिष्ठ सुभगः समस्ताचारसत्क्रियां आचाराचार चतुरः स्नानदानार्चनादिकं २०

वत्तजितः आभिभूतः सारः जनाह्लादकांशो यस्य तथा विधो गुणः केन महता अभिज्ञेनाभ्युदीर्यते प्र
कटीक्रीयते १६ १७ अहानिर्बृत्तमाह्निकं वक्ष्यामि वयमिति शेषः १८ मध्याह्नमध्याह्ने यदुप
पन्नं युक्तं हि जन्मनां निपतितः प्राप्तं कर्तव्यं कर्म नावसीदतीति यत्तदिदं मयापि कर्तव्यमित्यन्वयः
१६ २०

अवर्णार्थित्वेनमौनस्थाः पार्थिवदयोयत्रसंसदंतरेसभामध्ये ३ ४ सन्निधानादिलासिनीनांकरांभोरुहेषु
हंसायमानेषुचामरेषुअवर्णच्युतायेसमाधिनालीनालीनेष्विवेतिनिस्पंदत्वदर्शनादुत्प्रेया मुक्तधुर्धुरा
वेषुत्यक्तकंकणकिंकिणीरवेषु वृषांस्वेववायसास्तेषुतरोइतिसदसउपमा ५ तज्ज्देषु विचारज्ञेषु ६ तमसः
भूमावेवधनत्वादुपरितनांवरपीठत्वेनोत्प्रेयायाअचार्यागमनेशिष्यउत्तिष्ठन्पीठंपरित्यज्यतितदत्स्य

ता २

अवर्णार्थित्वेनमौनस्थापार्थिवेसंसदंतरे निर्वातइव निस्पंदकमलेकमलाकरे ३ विलासिनीषुसंशान्त
मदमोहवलासुच शममंतःप्रयांतीषुचिरप्रव्रजिंस्विव करांभोरुहहंसेषुली नेसुअवर्णदिव मुक्तधु
र्धुरवादेषुवायसेषुत्तराविव ५ नासाग्रपरिविभ्रान्ततर्जन्यं गुलकोटिषु विचारयत्सुविज्ञानकल्पात
ज्ञेषुराजसु ६ रामविकाशमायातेप्रभातेइवपंकजे परित्यक्ततमःपीठेस्येदियइवांवरे ७ आक
र्ष्यतिवाशिष्ठीजिरोदशरथेरसात् कलापिनीवजीसुतनिर्हृदान्मुक्तवर्षणत् ८ आहृत्यसर्वभो
जाम्भोमनोम कटिचंचलं अवर्णप्रतियत्नेनसारणेमंत्रिणिस्थिते ९ वशिष्ठोक्त्यापरिज्ञातास्वात्म
नीदुकलामले लक्ष्मणेविलसद्भक्ष्येदिदंशिवलविचक्षणे १० शत्रुघ्नेशत्रुदलनेचेतसाष्टरुतां
गते अलमानंदमापातेराकाचंद्रोयनेस्थिते ११

सोदयेपरित्यक्ततमपीठेसतीत्यर्थः ७ रसात्प्रेमाद्रभावात् तस्योपमामुक्तवर्षणदितिमुक्तवर्षणप्रयुक्ता
दाद्रीभावादितियावत् ८ यत्नेनआहृत्यपरावृत्य स्थिते ९ शिवावलविचक्षणादेवविलसन्हुदि
स्फुरत्तलक्ष्यब्रह्मयस्यतथाभूते १० अलक्ष्मणमानंदंआपातेप्राप्ते १२ श्रीरामायनमः ॥ श्री

वा०टी०
उप०
३

भूमतांराज्ञांपर्वतानांचशनैः ३१ ३२ रसेव्रह्मरसेजलेचविहारविज्ञानेकोविदाः ३३ प्रावर्तनमनुज्ञातदुन्मु
खास्तत्त्वतीक्षा ३४ ३५ वनास्पदाःवानप्रस्थाः ३६ ३७ ३८ ३९ तस्मादाश्रमपदेशात् ४० अधश्चरान्नागा
नसंस्तुतानांप्रशस्तानांगुणानां चरानाश्रयानितियावत् यथाक्रमं विसृज्य स्वगृहं प्रविश्येतिशेषः

संततासासभोतस्थोभूमच्छतसमाकुला भूतसंततिसंभ्राताखुष्टिर्नवमिवोदिता ३१ प्राणस्याथन
पंभूपानिर्ययुर्नपमंदिरान् शक्रचापीकृतार तैरंबुधोरिववीचयः ३२ सुमंत्रोमंत्रिणश्चैव
वशिष्टमथभूमिपं प्राणम्यजग्मुस्त्वानाथरसं विज्ञानकोविदाः ३३ वामदेवादयश्चान्ये विष्ण्वामित्रादयस्त
था वशिष्टपुरतः कृत्वा तस्थुरावर्जिनो नमुखाः ३४ राजादशरथस्तत्र पूजयित्वा मुनिव्रजं तद्विसृष्टो जमा
थस्वकार्यार्थं मरिंदमः ३५ वनं वनास्पदा जग्मुर्व्योमव्योमनिवासिनः नगरं नागराश्चैव प्रातरागमनाय
ते ३६ महीपतिवशिष्टाभांप्राणयात्प्राथितः प्रभुः वशिष्टसद्वनिनिशां विष्ण्वामित्रौ सबाहयन् ३७ वशि
ष्टः सह विप्रैर्द्रुपाधि वैमुनिभिस्तथा उपास्पमानो रामाद्यैः सर्वैर्दशरथात्मजैः ३८ जगां मत्वा अमं श्रीमा
नसर्वलोकनमस्तुतः अनुयातस्तुरो धौ एव ब्रह्मलोकमिवाजजः ३९ तस्मात्स्वदेशाद्रामादीन् पुनर्दश
रथात्मजान् सर्वान्विसर्जयामास पादोपांतेन तानसौ ४० नमश्चरान्धराणि चरानधश्चरान्विसृज्य
संस्तुतगुणगोचरांश्चरान् यथाक्रमं स्वगृहं मुदारसलवांश्चकार तां हि जनवासरक्रिया ४१ इति श्री

रामः
३

वाशिष्टमहारामायणे मोक्षोपायेषूपशमप्रकरणे प्रथमान्हिकवर्णनं नाम प्रथमः सर्गः १॥ श्री
द्विजजनां वासरोचितां पंचयज्ञक्रियांचकारेत्यर्थः ४१ इति श्रीवाशिष्टतात्पर्यप्रकाशे उपशमप्रकरणे टीका
यां प्रथमः सर्गः ॥ १॥ श्रीराम

मुनिना समंसदाः स भास्य सर्वजनसहितो दशरथोऽप्युत्तरस्थौ २१ अलिलोचना इति सभाया अपि विशेषणं अत्र
 तमध्याह्नकाले अस्ताचले स्वर्ये द्यकालः करिणमुत्थानयोगपदस्याशयेनाह सध्याद्राविति पाठस्थानोपमा २३
 यतो रत्नप्रण अतः सादृश्यादरूपभेदसंध्यासमयस्य सूचनीयमास्ति केतियावत् २४ यतस्मिरुतंसविश्रांतेऽंजुः आ
 हितं धुंधुमा सुकुटानामुद्रामेनीनामणि विद्योतैः शक्रचापीकृतं मवरमाकाशं वस्त्रजातवायया सा २५ कातालदा
 ण्णनोलतानां हस्तलक्षणेषु दलेषु पल्लवेषु चाचारुचामरलक्षणैः मंजरी येषां तथा विधानलेखे वेत्यर्थः २६

३१ इत्युक्ता मुनिरुत्थौ समंदशरथः प्रभुः ॥ ससदास्संदुराहित उदयादितदादिव २१ तयोरुत्तिष्ठतो सर्वसिभोऽस्था
 तुमकं पतामंदवातपरा मध्याह्नलिनी वालिलोचना उत्तस्थो सावतंसोऽस्य भंगमं इलमंडिता करिसेनेव
 संध्याद्रावलोलकरपुष्करा २३ परस्परं गसंघट्टचूर्णितौ गदमंडिली रत्नप्रणैरुणं भेदसंध्यासमय
 सूचनी २४ यतदुत्तंसविश्रांतमंजरी हितं धुंधुमा सुकुटोद्दामविद्योतशक्रचापीकृतं वरा वातव्याधूत
 पुष्पे वमंदारवनमालिका कर्पूरकण्ठीहाररचिता मलिवारिदा कातालता हस्तदलचारुचामरमंजरी
 वनलेखे वविद्बुधवरवारणमंडिता शचककटकभारतीकृतान्पान्पततां वरा शरदिक्कटमालेव प्रसू
 ता शेषभूमिका २८ लोलमौलिमणिप्रांतपाटलां वरकोटया संघे वा फुललीला झाकार्यसंहारकारिणी
 रत्नी शुसलिला पुरमुखपद्मानि रंतया पद्मिनी वालिवलिना नूपुरारवसारसा ॥ ३०

कचंतीभिः कटकमाभिः रत्नीकृतान्पान्पमाकर्षणं ततानि विस्तृतान्पं वराण्यस्यां २७ कर्पूरकरलक्षणै
 स्तत्सदृशैश्च नीहारे हिमिकणैः उडीयमानैः रचिताः अमला शुभ्रवारिदा यया अतएव नीहारकाशपुष्पा
 दिभिर्व्याप्ता शेषभूमिका शरदिक्कटमालेव स्थिता २८ कार्याणं दिन कृत्यानामुपसंहारकारिणी ३०

4

दाणं वलाकां वंकी कथं पृथक् कारोमि विवेके न परावर्तयामीति यावत्पयसो दुग्धस्या धारां भागमिति यावत् २० न
नु किं विमर्शेनित्यज्ज्ञातां भोगास्तत्राह भोगा इति विषदां प्रतीकारे इति शेषः सर्वात्मना भोगत्यागे जीवना सिद्धे
स्तदर्थमल्पस्यापि भोगस्योपादाने वा सनादौ द्वैः संकटमागतमित्यर्थः २१ संकटांतरमथाह मनो मात्रमिति इदं
प्राप्य मवश्यं प्राप्तमात्मतत्त्वमन एव मीयते नयेति मात्रा प्रमाणं यस्य तथा विधत्तञ्च मनः अस्माकं इदं बाह्यमेव वि

वयजातमेव ॥ प्रयुज्यते येन तत्प्रयोजनं निष्पत्ति
हेतुभूतं तत्पुरुषार्थभूतं च यस्य तया विधिसाधनमैवार्थ

भोजनिद्रादिवप्रहरवती २३ कलभः करिवः क
 रिंमिमातरयथा २३

इहान्हिकक्रियारात्रौरामस्यश्रुतचिंतनं बुद्धेः श्रुतार्थस्थेयीयं प्रार्थना चोपवर्पते दिनक्रमं आन्हिकं १ इ
 तिवद्वपमाणप्रकारेणचक्रुः स्वगृहेषु तथा वहिः श्रयान्पुचितानीत्यर्थः २३ ४ अमरसदसुदेवालयेषुस्वेषुस
 गृहेषुच ५ देदिवस्तनुः स्रुद्धमोऽभवत् प्रष्टांगशेषत्वादष्ट मभागशेषत्वात् ७ तत्कालोचितचेष्टयापुराध
 मशास्त्रावलोकनादिरूपया ८ ९ ततइत्युपात्तस्यतदुत्तरकालस्यदीरोदः कामिनी ऐंद्रीदिक्तातभुगमप्र

श्रीवाल्मीकिरुवाच

तेसमेत्सगृहं गत्वा राजपुत्राः शशिलिषः चक्रुः सर्वमशेषेण स्वसदसु दिनक्रमं १
 वशिष्ठोराधवश्चैव राजानो मुनयो द्विजाः इति चक्रुः स्वकार्याणि तथा स्वगृहवीथिषु सस्तुः कमलेक हा
 रकुमुदोत्पलहारिषु जलाशयेषु चक्राहहंससारसराजिषु गोभृतिलहिराण्यनिशयनान्पासनानि च
 ददुर्दानानि विप्रेभ्यो भाजनान्यंशुकानि च हेमरत्नविचित्रेषुस्वेषु चामरसदसु आनर्चुरच्युतेशान
 हुताशाकान्सुरान् ५ पुत्रपौत्रसहृद्भृत्यबंधु मित्रगणैः सह ततः प्रस्वादयामासु भोजनान्पुचितानि
 ६ एतस्मिन्समये चास्मिन् नगरे दिवसाभवत् तनुरष्टांगशेषत्वादृष्टो न च मनोहरः ७ सायं तनदिनां
 तंते तत्का लोचितचेष्टया अनयन्तं शुभिः सार्धं पायादस्तं ययौ रात्रिः ८ संध्याबुंदिरेसष्टजे युञ्जे
 वायमर्षाणि येषु स्तोत्राणि पुण्यानि जगुर्गीयाम नोहराः ९ ततश्चाभ्युदिताश्रयामा कामिनी शोकहारि
 णी दीरोदादिवमोहं द्रिचंद्रावशपापदापिनी १० शनैरास्तीर्णपुष्पेषु कीर्णकूर्चमुष्टिषु दीर्घेदुर्विवरम्पेषु
 तस्थुस्तलेषु राधवाः ११ अथ रामा दृतेन्येषां तत्र तद्व्यवहारिणी व्यतीपायशनैः श्रयामा मुहूर्तं दिवशोभ
 ना तस्थो रामस्तुतामेव वाशिष्ठीवचनावुल्ली चिंतयन्मधुरादारां करिणी कलभो यथा स्व
 मुक्तशोकहराणां नंदस्य चंद्रसंगमप्रमुक्तस्तापो यशमनोऽवशपायः इति क्रमेण यमानानि १० दीर्घाभूतमिंदुमि

रम्येषु २१ तद्व्यवहारिणी तत्कालोचितविषय

वा०टी०
उप०
५

5

पशुपुत्रधनान्नपानादीनामलाभवियोगपादिनारुदतिमूढमपिरोदननिमित्तभूतः अप्यंदेह एव सप्तसिद्धि
प्राप्ताग्रहं चेति व्यर्थं पूर्वदेहवासनाकामकर्मपरंपराहितोभ्रमः प्रबोधवैमल्येशरदिप्रवृत्तायावाधिकः आ
सितोमेधइव कदानाशमुपैष्यतीत्यर्थः ३३ उक्तदयामुमुक्षुयास्वर्गो विस्वस्पृष्ट एव भदातीत्याह मंदारे रोतिमति
सुखानुभवः अहंयाचे वांछामीति यावत् वयमित्यस्मदोदयोश्चेति बहुवचनं ३३ इदानीममग्रादीन्निवेक्य
हण्यप्राथयिते वीतरागेत्यादिना हेमनः त्वयि पदस्थानं कंचिद्विचरिष्यति ३६ अहंदुःखलक्षणनाभोजि
अयं सोहं रुदन्मूढे इति व्यर्थं हितोभ्रमः शरदीवासितोमेधः कदानाशमुपैष्यति मंदारवनलेखासु पा
मतिस्सात्त एण्यते याचेत न्यादमात्मीयं संप्राप्स्यामः कदावयं वीतरागजनप्रोक्तानिर्मलाज्ञानदृष्टयः
कच्चित्पदं त्वयि मनः करिष्यंतीति मेव दहातातमातः पुत्रेति गिरायासामहंपुनः भाजनं चितमाभूवं भोजनं
दुःखभोगिनां हेबुद्धे भागिति भ्रातर्यार्थितां पूरयाश्रुभे आवयो दुःखमोक्षाय विचारय मुने गिरः त्वं पादय
तितः प्रीत्यायाचे सति सुते मते तेन भव्ये भवो ह्येभूतये सुस्थिरा भवत् ३७ वशिष्ठमुनिना प्रोक्ता विरक्ताः प्रथ
मगिरः ततो मुमुक्षोराचारा उत्पत्तीनां क्रमः स्ततः ३८
नामजगताणामभोजनं भक्ष्यं सनसात्तां क्रंदगिरां पुनर्भाजनं माभूवमित्यन्वयः ३५ जीवबुद्धौ रेकाविद्याभूत
त्वाभ्रजिनीतिसंबोधनं मुने वशिष्ठस्य ३६ सतिसाध्विशास्त्रसज्जनप्रसादेन पञ्चादुत्पन्नत्वात्सुते पुत्रमते
तेन प्रार्थनेन भवो ह्येदोपलक्षितदृष्टा संपदे ३७ एवं प्रार्थनया स्थिरीकृतां मतिवैराग्यप्रकरणदिकरण
चतुष्टयार्थस्मरणे क्रमान्नि युक्तेव वशिष्ठेति प्रोक्ताः मन्मुखेन वादिताः स्वयंप्रोक्ताश्चास्थितिप्रकरणं
तागिरः ३८

रामः
५

यदित्तिनिर्वसन्नं सर्वविषयोपशमेपि ब्रह्माकारतामात्रावलंबनेन मनवस्थायितुं शक्यतदा स्यादभिलाषितसिद्धिरिति
चित्तयन्ताह परमामितिलब्धोदयितः कांतो यथा तथा विधावालातरुणी बलध्वब्रह्माकारासती कचिदव्यभोगं नो प्रा
प्स्यति न स्मरिष्यति तस्यार्थः २३ तादृशं प्राप्नुमुक्तं तदेकदेत्यादिना संरंभः क्रोधः कौतुकं कामः प्राप्तिप्रहणं पुण्य
तदुभयकार्यमाणमप्युपलक्षणं २४ सप्तमभूमिकापर्यंतं सुसुखं दायया स्यात्तथा विश्रम्य जीवन्मुक्तिं स्वरूपं प्राप्यति याव
त् २५ आत्मनि प्रालीनं तिर्योहितं सत् २६ २७ मुमुक्षूणां प्राप्या स पदवीषु पदेषु २८ अंगानि स्त्रीपुत्रपञ्चादीनि ह

परमां प्राप्तिमागत्य गतसंसारसंभ्रमा बाले बल धेदयिता कंचित्प्राप्स्यति नो मतिः कदोपशान्तसंरंभं विगता शेषकौतु
कं प्रयायमात्मविश्रान्तं मम स्यात्सावनमनः २४ कलाकलापसंस्मरणं दृशां कादपि शीतले पदे सुसुखं विश्रम्य
भ्रमस्याभिषादाजगत् कलनायेतत्वरूपमुत्सृज्यालीनमात्मनि कदे व्यतिमनः शान्तिमभसीवतरंगकः २६ त
स्मात्तरंगाकुलितमासामकरमालिनं कदा संसारजलधिं तीर्त्वा स्यामहमञ्जरः २७ कदोपशमश्रुत्वा पदवीषु वि
चक्षणं मुमुक्षूणां निवत्सामो निशोकं समदर्शनाः संतापितमसस्तांगः सर्वधा लभयंकरः संसृतिज्वरप्रा
दीर्घः कदा नाशमुपैष्यति निर्वर्तितदीपलेखेव कदा चित्तं गतव्ययं शममेव्यतिहेतुवृद्धे स प्रकाशयनांतरं ३१
कदे द्रियाणां दुःखेभ्यः संतरिष्यति हेतुलया दुरीहा दग्धदेहानि गकलंत इवाणिवान् ३२

स्तपादादीनि च धातवः स्वस्त्यादयस्तण्डुलासादयश्च तेभ्यः दीयमाणेभ्यो भयंकरं २९ ३० विषाणमिमुखाक
र्षणं दुरीहाभिर्दुःश्रेष्ठाभिर्दग्धोदेहोयैस्तथाविधां नीद्रियाणि विषयहेतुलया कदा दुःखानि संतरिष्येतीत्यर्थः अथ
वा इन्द्रियाणिकर्तृणि दुरीहादुष्टविषयाभिलाषस्तत्प्रयुक्तानि दग्धदेहानि भाविना नाशरीराणि कर्मविषयहेतु
यादुःखेभ्यः दुःखानि परिहर्तुं कदा तरिष्येतीति योजना दुःखेभ्यः इति स्वरूपदुःखतत्क्रियायामिति चोरादिकात् ३३

स्वधातेर्भविष्यन्नित्यस्यार्थश्चिन्मावचनमिति
पल्लवी ३१

वा०टी०
उप०
६

समाधिसंस्थामिति पूर्वमिव स्नात्वा प्रातः कृत्यं निष्कृत्य समाधिसंस्थामिति गम्यते ५ तेरा मादयः यावत्तमः सम्पत्तः
नंदि० न भवति तावत् स्थु दे मौनं निःशब्दं यथा स्थितिः ७ पार्थिवो चित्ताचारे पि पापि विसदनमिव शोभनं शोभ
मानं ८ विनयं द्याचारं प्रियवचनाद्युपचारेण ९ १० ११ अवनतां प्रणभुजमत्सो १२ निर्जगाम अभिजगा
म १३ १४ १५ १६ तेषु मनिन्दपमं ७ त्रिप्रभृतिषु प्रथममुपविष्टेषु सत्सु पश्चादन्येष्वपि सर्वेषु उपविष्टस्यर्थः

समाधिसंस्थामेकांते मुनिमात्मपरायणं दूर एव ननामा सौरामो विनतकंधारः ५ तं प्रणम्य गयो तस्थुस्तस्मिं
स्ते विनयान्विताः यावत्तमः समा लूनं व्यक्तं दिङ्मुखं मंडलं राजानो राजपुत्राश्च ऋषयो ब्रह्मणस्ततः आय
पुस्तदनं ब्रह्मलोकमिवामराः त द्वाशिष्टस्य सदनं वभ्रव जनसंकुलं हस्त्यश्वरथसंवाधं पार्थिवान् चारशोभनं
८ द्वाणद्विशिष्टो भगवान् विरराम समाधितः प्राचारेनोपचारेण जग्राह प्रणतं जनं तथा नुपातो मुनिमिवि
श्वामित्रान्वितो मुनिः प्राकरो हरथं श्रीमान् सहस्राब्जमिवान्जजः १० ययौर्गृहं दशरथं सैन्येन सह ताकतः ब्रह्म
वशक्रनगरं समस्तसुरमालितः ११ विवेशावनतां तत्र रम्यां दशरथीसभां हंसयूथानुवलितो राजहंस इवान्जि
नी १२ त्रीणितत्र पदान्पाशुतदादशरथोत्तपः निर्जगाम महावीरः सिंहासनसमुत्थितः विविशुस्तेत्रामाद्या
मंत्रिपुत्राः शुभादयः वशिष्टाद्याश्च मुनयो ऋषयो ब्रह्मणस्तथा १४ मंत्रिणश्च स मंत्राद्या सोम्याद्याश्च विप
श्रितः राजपुत्राश्च रामाद्या मंत्रिपुत्राः शुभादयः १५ अमासाद्याः प्रकृतयः सहोत्राद्या नागराः बालवाद्यास्त
थाभूत्याः पौराद्याश्चैव मालिनः १६ अथ तेषु उपविष्टेषु स्वेषु स्वेष्वसनेषु च सर्वे ब्रह्मोपविष्टेषु वशिष्टोन्मुखं
दिषु १७ सभाकलकलेशांते मौनसंस्थेषु वंदिषु कतास्तु स्थितिवातां सुसौम्ये तस्मिन्सभांतरे १८

सर्वेष्वेव त्यादीनां सर्वसमाप्तिपर्यंतं सर्वेषां ससम्पत्तानां मुत्तरसर्गस्थे इदं दशरथो वाक्यमुवाचे तत्र संबंधः १७ सभायाः
कलकले कोलाहलो स्थितवाक्तास्तु परस्परं रात्रिस्तु खलवास्थिं प्रज्जप्रतिवचनावाक्तास्तु सतीषु १८

ति १

अत्र

रामः

६

विज्ञानगर्भं सुलभं सरलं च विज्ञानगर्भैरेधिकारिभिरव्यानैर्वासुलभं सुबोधमिति वा ३६ ननु मनसः प्रा
कप्रार्थितत्वात् तत एव प्रकरणचतुष्टयार्थविधारणसिद्धेः किमर्थं तद्व्यातिरेकेण पुनर्मतिः प्रार्थयते तत्रा
ह कृतमतीतिमानसस्य मनसः कृतमतिनिष्ठुण्यथा स्यात्तथा शतशो यद्वत्स्वविचारितं भवति तत्तुद्धिरद्वयवसातमतिरिति
नोपेति नां जी करोति तर्हि तत्तथा विचारितमप्यफलदाह्वेन वन्नेष्यते वनस्थिरीभवतीत्यर्थः ॥ अतः श्रवणेन विचा
रिते पितृत्वमतिर्मननकृता ध्यवसायबुद्धिरेव सततं कार्यकर्तव्यार्थविषये सा रोमुखा भवतीति मननाय च पक्ष

मान २ ततः स्थितिप्रकरणं समेदृष्ट्या तस्यंदरं विज्ञानगर्भं सुलभं यथावत्स्मरेहेमते ३७ कृतमतिशतशो विचारितं य
द्यदितदुपेति न सस्य बुद्धिः भवति तदफलं शरद्वनाभं सततमतीतिरेव कार्यसारः ४० इति श्रीमोक्षोपाये

धूपशमप्र० उपदेशानुवर्णनं

द्वितीयः सर्गः २ श्रीवाल्मीकिरवाचोस्यैवं प्रापयात्तत्र तत योदारचितया साव्यतीया परजनी पद्मस्य वार्ककांक्षि
णः १ किंचित्तमः कडारासु किंचिदप्यरुणसु च नभो विरजतारासु दिह्यसंमाजितास्त्रिव २ प्रभाततूर्यघोषेण
सममिदुसमाननः तस्थो राघवः श्रीमानपद्मः पद्मावरादिव प्रातः स्नानविधिं कृत्वा संपाद्य भ्रातृभिः पुनः
प्राहिताल्पपरीवारो वशिष्ठसदनं ययौ ४

आर्थनं युक्तमेवेत्यर्थः ४० इति श्रीवाशिष्ठतासुर्यप्रकाशे उपशमप्रकरणे उपदेशानुवर्णनं द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥
उपः स्नानगृहायातरामप्रभृतिभिः सह वशिष्ठस्य सामायां प्रस्तावः प्रात्रकीर्त्तने तत्परामस्यैव प्रापयात्तत्र प्रका
रपाततपातिविस्तृतपाचितया १ तमोभिः कडारासु कपिशवर्णसु २ संपाद्य निबद्धसंध्याबंधनादिकमिसौचित्याज
म्पते भ्रातृभिः प्राहितः प्रेषितः अल्पः परिवारः परिजनो यस्य भ्रातृभिः सह प्राहितः प्राप्तमोल्पः परिवारो स्याति वा

वा.टी.
उप.
७

उन्निद्राणं कौकनदानां रक्तमलानां कौमलेभ्यः कौकेभ्यः कुण्डानां मातृदत्तप्रगतानां आलिङ्गानां मरदानां सुवर्णानां यराणां
चराणैर्जनेः आधिगले दृष्टमिङ्गलवर्णमरुतास्तामिमर्शदिलोलानां गह्वरप्रसङ्गानां टांकारणीतैर्विनिर्णीतानि अभिरुता
निनिशांतानां गह्वराणां गीतानि येन तथा विधेमरुतिवातिसति घंटाजिह्वाप्रेपिणलपत्राकाररचनान्मदवा
तैरपि गह्वरपटलघंटावलिध्वननंदक्षिणदेशेनेपाले च प्रसिद्धं २६ चंदनामोदमिश्रेचलकुसुमरजोभि
रक्यत इत्येकस्तथा विधेः अतएव सरसानां कुसुमदाम्ना उद्दामे गंधैरंकिता निष्ठुरमिता न्यभ्राण्येन तथा विधे

उन्निद्रा कौकनद कौमलकोश कृष्टमग्नालिजालमकरंदसुवर्णराजैः प्रापिङ्गले मरुतिवातिविलोलघंटा
टांकारणीतविनिर्णीतनिशांतगीते २६ अगस्तगरुधूमैचंदनामोदमिश्रेसरसकुसुमदामोद्दामगंधांकि
ताभ्रो सरसिसतिवितानां भोरुहामोदलेशैश्चलकुसुमरजो केशब्दविज्ञानभृगे २७ इति श्रीमोक्षोपायेष्टुप
शमप्रकरणे सभासंस्थानं तृतीयः सर्गः ३ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ मेघगंधीरियावाचा विश्रध्वपदसुंदरं
इदं दशरथो वाक्यमुवाच मुनिनायकं भगवन्त्यस्तनेन त्वं वाक्यसंदर्भजिन्मना कच्चिन्मुक्तो सिखेदेन तपः काश्या
तिशायिना २

अगस्तगरुनिर्वासधुमेतानि लिङ्गातिरोहितवर्णत्वाच्छब्दैरेवाविज्ञाताननुसाद्वादृष्टाभ्यायस्मिन्कर्मणि तद्य
थास्यात्तथा विज्ञानवद्भुनामभोरुहाणामोदलेशैः सह सरति ऊर्ध्वं प्रवहतीति तीत्यर्थः २७ इति श्रीवाशिष्ठताम
र्यप्रकाशे उपशमप्रकरणे तृतीयः सर्गः ३ राजा वशिष्ठवाक्यानां प्रशंसा मुनिवाक्यतः रामेण चितार्थान्यामनुवादश्च
वाप्यते विश्रध्वैर्विश्वासातिशयप्रकाशकैः पदैः सुंदरं १ हस्तनेन पूर्वेषु द्युर्भवेन वाक्यसंदर्भोच्चारणजन्मनाखे
देन श्रमेण २

रामः
७

सोऽस्येति ततः जौरवतगरीयसावप्रभासं प्रविश
मौनप्रणम्यप्रशब्दं पिहितं यथासाजं प्राविश
तिसृति ततः जौरवतगरीयसावप्रभासं प्रविश

अंभोजकोटरान्तर्गतिसभांविशतिविशेषः अतएवांभोजनांपरागेषुमुक्तादामसुचंचलं यथास्यात्तथाविलोतेषुलंपु
टेषु २० मृदुषुपयंकै २१ ज्वालागतैरर्कै कौरेवलोकनप्रतिपाताह्वोलानिविलोचनानियासारत्नप्रभानिक
रैःपिंगलासुकोमलासुसुकुमारीषुप्रागुक्तासुसितचामरधारिणिषुसंत्यक्तचापललंबंयथास्यात्तथामौनस्थितासु
२२ नारत्नरवाचितास्वजिरभूमिषुमुक्ताफलानांप्रतिफलानिप्रतिष्ठायाः तत्प्रतिमाः अर्करश्मिरागाः उदरेयासांतथा
विधासुनानां पुष्पाकारचित्रासुजातासुअभिनवातपवित्राएवमे इतिभ्रातिवुद्ध्याअलिकुलेषुव्यकौत्सं विकीर्णेषुव्य
समूहानां सादपतिप्रलभमाने अतएवभूम्यस्य नभसि मेघइवभ्रमति सति २३ तस्मिंसत्संगमे समाजेऽप्रायलौकेव
सुरसुवनमालासुविशत्संभोजकोटरात् परागेषुविलोलेषुमुक्तादामसुचंचलं २४ क हल्लुसमदोलाभ्यः प्रसू
ताभ्यः समंततः वातिमांसलमा मोदमादायमधुरानिले २० वातायनेषुमृदुषुकुसुमाकीर्णभूमिषुपयंकैषुप
विष्टासुपश्यंतीषुपुरंध्रिषु २१ ज्वालागतार्कैकरलोलविलोचनारत्नप्रभानिकरपिंगलकोमलासु संत्यक्तचा
पललंबंचपलासुतासुमौनस्थितासुसितचामरधारिणिषु २२ मुक्ताफलप्रतिफलप्रतिमार्करश्मिरागोदरा
स्वजिरभूमिषुपुष्पकौटं नासादपत्यभिनवातपवित्रावुद्ध्याभ्रांतैर्भ्रमस्यलिकुलेनभसीवमेघे २३ पुण्यैर्विशिष्ट
वदनंप्रसूतंश्रुतंयतत्सततिप्रसूतविस्मयमार्यलोके सत्संगमेमृदुपदादारमुग्धवाक्यमन्योन्यमीशितमनल्प
गुणभिरामं २४ दिग्भ्यःपुराञ्जगनाञ्चवनाञ्चसिद्धविद्याधरा यमुनिविप्रगणैर्वशिष्टंमौनप्रणममपितः
प्रविशत्यशब्दसोपांशुगौरववतासहजानवाक्ये २५
हुमतजनेप्राक्संचितैः पुण्यैर्वशिष्टवदनंप्रसूतं वचनंश्रुतं तस्य संतत्याहुदिविस्तारेण प्रसूतविस्मयं उद्गताश्रयं
यथास्यात्तथाअन्योन्यं दुःशितं अभिमतमनल्पगुणभिरामंमृदुपदादारमुग्धवाक्यभाव्यमाने सतीतिशेषः २४
वचनाञ्चसमागते इतिशेषः विद्याधराणां प्रायमुनीनां अन्येषांच विप्राणां गणैर्वशिष्टं अभितः मौनप्रणम

पाञ्च अतिमंदस्वरकण्ठसिन्धौजातसतिवशिष्ट
मभित्तइत्यभिज्ञः परितः समया निषकाहाप्रतिपौ
जयीतिवक्ष्यते द्वितीया २५

वा०४१०
उप०
८

युक्तिलक्षणज्योतिर्लिता यस्मादुदेतियमाश्रितोदेति ६ दुरीहितं मानसदोषं दुर्विहितं शारीरदोषं सर्वं
समस्तेन्द्रियदोषं शीतांशोऽश्वद्राघ्रयः किरणः तेन वस्यष्टमाह लघ्मेति तनुतामल्यावशेषणं ८ रमः सि

वा३

४
आत्मरत्नावलोकैकदीपिकासरसालिका यस्माद्युक्तिलतोदेतिसंवन्धः सज्जनदुमः दुरीहितं दुर्वि
हितं सर्वसज्जनसक्तयः प्रमार्जयंतीसीतां शोस्तमः कांडमिवांघ्रयः ७ लघ्मालोभादयोस्माकं
संसारनिण्डामुने तवोक्त्या तनुतां याताः शरदीसितांबुदाः संकेपेतावयं द्रष्टुमात्मानमपकल्मषं
रसांजनानीतदृशोजात्यधाइवकांचनं ८ संसारवासनानानामीमिहिकाहृदयांवरे प्रकृतातनु
तांगंतुत्वदुक्तिशरदेवनः १० मुनेमंदारमंजर्यस्तरंगावाम्बतांभसः नत याह्लादयंत्यंतर्पयोदा
रधियांगिरः ११

रामः
८

धरसस्तचितैः सिद्धांजनैरानीतदृशः ब्रह्मरसाभ्यांजनेनानीतप्रत्यगृहशश्च ९ हृदयांवरेस्थितेतिशेषः स
पकठलादेवांतभूते इवार्थेगम्यमानेषु नरिवशब्दप्रयोगउत्प्रेदाद्योतनार्थः १० अमृतांभसः ११ अमृ

आनंदीश्रोत्रानंदशीलः विविक्तोविशदः तमंसिअज्ञानान्यंधकारांश्च ३४ इदानींचंद्राशुभोष्णुत्कर्षमाह
अष्टर्वेतिअष्टर्वःअनाखादितष्टर्वः कारणशून्यश्चानंदोब्रह्मसुखप्रयोजनं तदेवमानुषानंदादिहेरण्य

ह्यस्तनोक्तोयश्चानंदीविविक्तोवचसांशरणः अमृतावर्षणेनेवतेनैवाश्वासितावयं चंद्राशूवो
त्सार्यत्तमांस्यमृतनिर्मलाः अंतःशीतलयंसेतामहताममलागिरः ४ अष्टर्वन्हाददायिन्यउच्चै
स्तरपदाश्रयाः अतिमोहापहारिण्यः सुक्तयोहिमहीयसां ५

जभनिंदांतविषयसुखेभ्यउच्चस्तरंयदंतदाश्रयास्तद्विषयाः अतिमोहापहारिण्यइत्यनर्थोनिवृत्तिरूपं
प्रयोजनांतरंतासांमुक्तं ५

वा०टी०
उप०

हेलयाअनादरेणहतासंस्थितरूपदिष्टार्थधारणयेनतथापिविधस्यपुरुषाधमस्यनफलतीत्यर्थः २२ विविक्त
हृदयःविवेकशालिमनाःविशालवक्षोश्च २३ २४ विजृम्भितं प्रभाविस्तारः २५ तथैवकृतमितिशेषःतदेवस्य
एमाहअपास्तेति २६भवताकत्राउक्तलक्षणेनविवश्वतासूर्येणवर्णेनउक्तौउपदेशेनार्थप्रकाशनविषये
विवश्वतासूर्योऽहतेनभवतेतिसामाधिकरूपंयवांआन्हादिजाड्यशीतापनयसुखकरं २७ अंतःकृतंहृदि
भूयोभूयःपरामुष्टंहृदयेसुनयो जितं प्रयोजनंफलंत्पुनश्चैनहेलाहतसंस्थितेः २२भाजनंत्वंविविक्ता
नावचसांशुद्धिशालि नां विविक्तहृदयःकंठेमुक्तानामिवराघवे २३ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ कमलासन
पुत्रेणमुनिनासमहोजसा एववितीर्णवसुरोरामोवाक्यमुवाचह २४ श्रीरामउवाच ॥ भगवन्सर्वज्ञतवैवै
तद्विजृम्भितं यदहंपरमोदारोबुद्धवान्वचनंतव पदा दिशतितत्सर्वंतथैवनतदन्यथा अपास्तनिद्रेनमया
वाक्यार्थोहृदिचिंतताः २६ भवांधकारद्वीपेभवतोक्तिविवश्वता ह्यःप्रसादितमाल्हादिवाग्रश्मियटलंप्र
भो २७ तदतीतमदीनात्मन्सर्वमंतःकृतंमया रम्यंपुण्यंविचित्रंचरत्नदंडमिवान्वितम् २८ हितानुबंधिहृद्यं
चपुण्यमानंदसाधनं शिरसाध्रियतेकैनेसिद्धैस्त्वदनुशासनं २९ प्रतिक्षिपंतःसंसारमिहकावरणंवयं
प्रसन्नास्त्वप्रसादेनवर्षतिइववासराः ३०

रामः
६

कृतं अन्वितंक्रमयुक्तं २८ सर्वाणिग्रहानानुबंधितान्मधुरतरत्वात्परमपुरुषार्थसाधनत्वादनुलंघ्यपशा
सनत्वाच्चतवचनंअवश्यंशिरसाप्रणम्यहृदि कार्यमित्याशयेनाहहितानुबंधीतसिद्धैर्देवभेदैर्योगिमंत्रा
दिसिद्धैःस्वतःसिद्धैःसनकादिभिर्विकैर्न शिरसाध्रियते २९ स्वस्मिन्नुपदेशस्यनैकफलशंकावारयन्ना
हप्रतिक्षिपंतइतिनिरस्यंतइत्यर्थवर्षांतरेशरदि ३०

यद्यदि नमहंतां जनानां ब्रह्मविदं सपर्यया जया संपात्य ययाति सा लोकं सप्रकाशं अंधास्तमोऽकृताः २२ आबो
धयष्ट १३ आस्थित उपविष्टः १४ १५ सर्वसिं प्राशुक्तजीवजातीनां १६ सर्वनिष्ठवन्मायया जगद्वैद्येण स्थितं
ब्रह्म असर्वनिष्ठपंचसत्स्थूलमसत्सूक्ष्मं सत्यासत्यरूपं वामदुक्तस्मरसिखबुध्यादृशेभ्यो वि विक्तं वेत्स्येव वा १
विश्वेशात्सर्वशक्तिसंपन्नादीश्वरात् ब्रह्मणः एवकारः सा रत्नाद्यभिमतप्रधानादिकारणवाद निरासार्थः

यद्यद्वाधवसंयाति महाजनसपर्यया दिनंतदिह सा लोकं शेषास्त्वं धादिनालयः १२ रामजाजीवप
त्राक्षप्रकृतार्थमिहा व्ययं मुनिमा बोधय पुनः प्रसादे समवस्थितं १३ इत्युक्तो भूयता तत्र रामाभिमुख
मास्थितः उवाचे दमुदारात्मा वशिष्ठो भगवान्मुनिः १४ वशिष्ठ उवाच ॥ राधवस्वकुले के दोयन्मपोक्तं महा
मते कश्चित्स्मरसिवाक्यार्थं पूर्वापरविचारितं १५ उत्पत्तीनां विचित्राणां सत्त्वादिगुणभेदतः कश्चित्स्मर
सिसर्वासंविभागमरिमर्देन १६ कश्चित्सर्वमिसर्वंच सद्सच्चिदोदितं रूपं कश्चिदविद्यायावपरमात्मनः
१७ यथे मुदिदितं विष्णुं विश्वेशादेकं चेश्वरात् कश्चित्स्मरसितत्साधो साधुवादैकभाजन १८ रूपं कश्चि
दविद्यायावलाभं गुरमाततं अनंतमंतवच्चैव सम्यक्स्मरसिसन्मते १९ चित्तमेव नरो नान्यदित्यस्य
तिपादितं लक्षणं दिविचारेण कश्चित्स्मरसिसाधुतम २० वाक्यार्थ आखिलः कश्चित्त्वयारामविचारितः
हस्तनस्याविचारस्परत्रौहृदि निश्चितः २१

साधुवादाः प्रशंसा सदुपदेशाश्च बलात्कालव लात्संख्यया अनं तं देशे कालादिनालंत वत् २२ २०
हस्तनस्याविचारस्य अवणत्वविवयो वाक्यार्थः विचारितो मनने परिष्कृतः २१

वा०टी०

उप०

१०

मनी २

प्रागुक्तलक्षणैस्तत्त्वस्थजातिभिः राजससात्विकैः शुद्धिसात्विकैश्च ३ केनोपायेन त्यज्यते तमाह ये इति पूर्वपरंपरां मुक्त
परंपरां अन्येन सोम्यशृंगेनायो मूलमन्विच्छेत्सादिश्रुतिदशितां ४ सत्कार्याण्यज्ञोदानंतपञ्चैव पावनानि विष्णु
मिति भगवदुक्तानि ५ स्वयमेवेति उद्धरेदात्मनात्मानमिति व्यापादिति भावः नाधिगतं ज्ञातं प्रप्यते प्राप्यते ६
धिग १

द४

20

सत्त्वस्थजातिभिर्धैरैस्त्वाद्देशे गुणकंहितैः हलया त्यज्यते तच्छ्रमाये यत्नगिवोरगैः ३ ये सत्त्वजात
यः प्राज्ञास्तथा राजससात्विकाः विचारयंति ते साधोजगत्पूर्वपरंपरां ४ शास्त्रसज्जनसत्कार्यसंज्ञे
नोपहतेन सांसा रावलोकिनी बुद्धिजायते दीपिकोपमा ५ स्वयमेव विचारेण विचार्यात्मानमात्म
ना यावन्नाधिगतं ज्ञेयं न तावदधिगम्यते ६ प्रज्ञावतां नयवतांधीराणां कुलशालिनां जात्या राज
ससत्त्वानां मुखस्त्वरथुनंदन ७ स्वयमा लोकप्राज्ञसंसारामदृष्टिषु किं सत्यं किमसत्त्वं वा भवस
त्यपरायणः ८ आदावंते च यन्नास्ति कीदृशीरामसत्यता आदावंते च यन्निर्त्यतसत्यं नामनेतरत् ९

रामः

१०

त्वयि लतस्राप्ति योग्यतास्त्वेवेत्याह प्रज्ञावतामिति नयवतां प्रमाणकुशलानां ७ आलोकय विचारेण य
श्च ८ आस्तीति स तसदेव सत्यं असता विरुद्धस्वभावंतद्विरुद्धं नास्ति स्वभावं कथं भवेत् स्वभावविपर्ययासा
योगादिति भावः नित्यं नियतसत्त्वभावं ९

उपदेशास्यकालत्रयेपिहितकारितास्तिअतआहआपातेतिआपातेअवणकालेमध्येमन तानिदिध्यासनका
लेसौभाग्यस्यअंतर्मुखताप्रयुक्तस्यशमादिसंपत्तुस्वस्यअनुत्तममोक्षारब्धफलंयत्रतथाविधंदुदकउत्तरकालोय
स्यतत् ३१ सितस्वदंशुभ्रचआल्हादितानिआनंदैकरसीकृतानिशुभाशुभानिपुणपापानितत्फलानिचयेन
आल्हादिताःशुभादेवाःअशुभाःसर्पादयश्चयनत्वद्वचोत्तराणंकुलमंकल्पद्वेषुध्वं ३२ इदानीगुरुतीर्थेन
हाहृदत्वेनरूपयन्संबोधयुजःशिष्टार्थेपि देशवाक्प्रवाहंप्रार्थयतेसकलेतिसकलशास्त्रविचारेषुविशा
दहंप्रसूताचारपुण्यजलानाएकमहाहृतविततव्रतमांप्रतिप्रसूतताउपदेश वाक्प्रसरंभजेत्यर्थः हृदप

वसुधैवकुतश्चिद
नमोऽस्तुते
७

आपातमधुरारंभमध्येसौभाग्यधनं अनुत्तमफलोदकंपुण्यत्वदनुशासनं ३१ विकाशिसितमम्लानमाहा
दितशुभाशुभं लक्ष्यःकुलमंनित्यंश्रीमत्फलदसस्तनः ३२ सकलशास्त्रवि शारदप्रसूतपुण्यजलैक
महाहृदमजभ्रंशविततव्रतसंप्रतिप्रसूतताहृतकिल्विषसंततिः ३३ इतिश्रीमोक्षोपायेषूपशमप्रकरणेरा
घवप्रसूतःचतुर्थःसर्गः॥४॥वशिष्टउवाच॥इदमुत्तमसिद्धांतसुंदरसुंदराकृतेउपशांतिप्रकरणेष्टपुष्पाव

द्वेसकलशास्त्रलक्षणानांविनाहंसादिपुद्गलाचारैःविशारदोभमानविततानिविस्तारतानिमुनिर्यत्रस्नातृणांहृतानिकि
ल्विषाण्येनएवंविधहंप्रसूतपुण्यजलैकमहाहृदत्वंसंप्रतिइदानींसंततिंवाक्संता नरुपांप्रसूततांप्रवाहंभजेत्यर्थः
मांप्रतीत्यंतेपाठेमदिशुद्धयेत्यर्थः ३३ इतिश्रीवाशिष्टतात्पर्यप्रकाशेउपशमप्रकरणेचतुर्थःसर्गः॥४॥ श्री
अविवेकप्रवक्ष्यामामनोमात्रजगत्स्थितेःइहोपशमनोपायक्रमःसम्पुदीर्यतेअवहितःसावधानचित्तः१ प्राशुक्त
मनूद्यप्रस्तुतेनसंगमयतिदीर्घेतिराजसतामसैः प्राशुक्तजीवैर्धार्यते पुरुषोवाअदितिःसहीदमन्नंधियाजन
यतेकर्मभिरि त्यादिश्रुतेरितिभावः २

वसुधैवकुतश्चिद
नमोऽस्तुते
७

वा० टी० ३५० ११ भस्मनिष्कृष्टं हेमं अन्यैर्विविक्तमशक्यमपि हेमज्ञानात्मनः सदा हेमपरिशोधनेन तद्विवेककुशलालात्मनी हेमकारस्य इदं रुक्मिणं भस्मेति स्फुटं परिज्ञातमिति न तदलाभमोहस्यावसरस्तथा अयमज्ञदृशा प्रसिद्धो मनागा लाप रिद्धिन्न जीवः चिरं विचारेण विविच्य स्वात्मनि अवगते सति अक्षयः कालादिपरिच्छेदश्च न्यः स्वत एव स्फुटं भवतीति कुतो मोहस्यावसर इति परेण न्वयः २० २१ अपरिज्ञातसारे पुरुषे यदि मुह्यति तर्हि मुह्यतां ना

इदं रुक्ममिदं भस्म परिज्ञातामिति स्फुटं न यथा हेमकारस्य हेमज्ञानात्मनस्तथा २० अक्षयो यं मना गात्मा लाप रिद्धिन्न जीवः चिरं विचारेण विविच्य स्वात्मनि अवगते सति अक्षयः कालादिपरिच्छेदश्च न्यः स्वत एव स्फुटं भवतीति कुतो मोहस्यावसरः कुतः २१ अपरिज्ञातसारे हिमनो तर्हि यदि मुह्यते ज्ञातसारे त्वसंदिग्धमसती किल मूढता २२ हे जनाह्यपरिज्ञाता आत्मा बोधुः स्वसिद्धये परिज्ञातस्त्वनंता यस्तु रवायोपशमाय च २३

मेति शेषः असती असंभावि तैव किलेत्यर्थः २२ इदानीमनुक्रोशात् सर्वश्रोतृजनान्प्रत्याह हे जना इति यदा ह्येवैष एतस्मिन्नुदरमंतरं कुरुते अथ तस्य भवं यं भवति तत्त्वेव यं विदुषो मन्वानस्ते सादिश्रुतेरिति भावः परिज्ञातस्त्विति संक्षेपे वा यं लब्ध्वानंदी भवति सर्वान् कामानाह्यामृतः समभवत् ज्ञात्वा तं मृत्युमस्येति अ नंदं ब्रह्मणो विद्वान्निविभेति कुतश्चनेत्यादिश्रुतेरिति भावः २३

रामः
११

आसज्यते सत्यबुध्धारज्यते १० मनोरथरचितप्रासादवन्मनोमात्रकार्यत्वादपिन सत्यता प्रसक्तिजगत्तत्साशये
नाहजायदिति प्रश्नः स्पष्टः १२ १३ प्रथमं शास्त्रसज्जनसंगाभ्यां वैराग्यादिसाधनचतुष्टयसंपादयामित्याह पूर्वमि
ति प्रणयतां ज्ञानोदययोग्यतापादिकां विश्वद्वि १४ सौजन्यं निरभिमानिताये गुरवो विज्ञानेन सर्वशास्त्ररहस्य
ज्ञानेन गुरवो गमीयांसोपि शब्दादुपदेशकौशलेनासिद्धबोधनसमर्थो अभवन्ति ते विधिना अनुगम्याः १५
उमासहायं परमेश्वरं प्रभुं त्रिलोचनं नीलकण्ठं प्रशांतध्याध्यामुनिर्गच्छति भूतयो समस्तस्य हितमसः परस्तात्

प्राद्यं तासन्मये यस्य वस्तुन्यारज्यते मनः तस्य मुग्धपशोर्जंतो विवेकः केन जन्यते १० जायते मन एवेह
मन एव विवर्द्धते सम्पददर्शिन दृष्ट्या तु मन एव हि मुच्यते ११ श्रीराम उवाच ॥ ज्ञातमेतन्मया ब्रह्म न्यथा
स्मिभूवनत्रये मन एव हि संसारि जसामरणभाजनं १२ यस्तस्योत्तराणोपायस्तन्मे ब्रूहि स निश्चितं हादंति
मस्त्वया केन राघवाणं विनाशयते १३ श्रीविशिष्ट उवाच ॥ सर्वं राघवशास्त्रेण वैराग्येण क्रमेण च तथा
सज्जनसंगेन नीयतां पुण्यतां मनः १४ सौजन्योपहितं चेतो यदवैराग्यमागतं तदानुगम्या गुरवो विज्ञान
गुरवोपिये १५ तंतस्तस्योपदिष्टेन कृत्वा ध्यानाद्यनादिकं क्रमण्यदमाप्नोति तद्यत्परमपावनं १६ विचारे
ण वदातेन पश्यत्यात्मानमात्मना इंदुना शीतलेना तविश्वं खमिव तेजसा १७ तावद्भवमहां भोधौ जनस्तु ए
व दृष्ट्यते विचारतटविश्रान्तिमेति यावन्नचेतसा १८ विचारेण परिज्ञातवस्तुनो स्पजनस्य धीः सर्वमिधः
करोत्याधीनसौम्यां भवबालुकाः १९

दिखादिश्रुतेः प्रथमं गुरुपदिष्टमार्गेण सगुणेश्वरध्यानादिकं कृत्वा तदनुग्रहादप्यप्यवधारणविचारादिक्रमेत्यर्थः १६
विश्वं कृत्स्नं इंदुना तेजसा पूर्णमिव १७ चेतसा बुद्धिप्लवेन विचारलक्षणेन देयावदिश्रान्तिं स्थेयं नैति १८ प्रा

वा०टी०
उप०
१२

हेमतादात्म्यापतिलक्षणपरिणतिं श्रुतवस्तुतो नयाति ३२ अनुभावि त्वमनुसारित्व मनुभावित्व
त्वं च इत्यवबुध्यते मृदु इति शेषः विंदुतां तद्यथा वदरमि संयती वदश्यत इति श्रुत्यनुभवसिद्धविदुसहस्राका
रताम्लानतामालिन्य ३३ यदि नात्मनः सुखदुःखे तर्हि किं देहस्य नेत्याह सुखदुःख इति तर्हि कस्यत
नाह एते इति अज्ञानमेवाज्ञानकं तस्यैव ३४ आत्ममयमाविवर्तं शांतं नित्यप्रशांतं ३५ विवर्तता

कर्ममादियथा हेम्ना श्लिष्टमेतिष्टयकुस्थितं नांतः परिणतिं याति जडो देहस्तथात्मना ३२ सुख
दुःखानुभावित्वमात्मनीत्यवबुध्यते असत्यमेवागगने विंदुतां म्लानते यथा ३३ सुखदुःखेन
देहस्य सर्वातीतस्य नात्मनः एते ह्यज्ञानकस्यैव तास्मिन् नष्टे न कस्यचित् ३४ न कस्यचित् सुखं किं
चिदुःखं च न कस्यचित् सर्वमात्ममयं शांतमनंतं पश्य राघव ३५ इमायाः परिदृश्यंते वितताः सृष्टिदृष्टयः
पथं सीवितरंगास्ते पिच्छव्योम्निव चात्मनी ३६ यथा मणिर्ददात्याल्लखाया स्वयमकारणं तेजो मयी स्तथै
वायमात्मा सृष्टीः प्रयच्छति ३७ आत्मा जगच्च समते नैकं न द्वैतमप्यसत् आभासमात्रमेवेदमित्यसंश
ति जंभाते ३८

दृष्टांतेन दर्शयति इमा इति व्योम्नि पिच्छं अर्द्धानि मिलिताक्षस्य सूर्याभिमुखं शयानस्य भ्रांत्या प्रसिद्धं ३६
तेजो मयीः आत्मलखायाः स्वकांती ददाति प्रसारयति प्रकारणमक्रियाया एत इति यावत् प्रयच्छति प्रसार
यति ३७ नैकं नाद्वयं न द्वैतं न नानापियतो जगद्रूपमसत् न ह्यसत्तमसतः अभेदो भेदो वा निरूपयितुं
शक्यत इत्यर्थः संप्रत्यज्ञानकाले ३८

रामः
१२

पुनरुक्तसमाधि विज्ञाति ३९
वर्गो ध्ये तैदाह ययति ३९
लेखिना ३० क

अती कृत्य पंचकोशविवेकेन दृष्टा २४ अतीकरणमेव स्फुटयति देहेनेत्यादिना अस्य चैवकारः २५ आ
त्मा वसदेही जीवश्च यथा पद्माधार महाजलं पद्मपत्रनिविष्टं नललवश्चोपाधि न एव पद्मपत्रं क्यत्तस्त
ददित्यर्थः ननु मजा जलस्य पद्मपत्रोह परिच्छेदादौ वाद्यादिन मित्रं सिद्धं पूरणं मनः परिच्छेदेन देहो हणे
किं निमित्तमिति चेदसकृद्वौषि तं पापि चं मन एव अतस्तन्नाशयैव यत्नः कार्पडसाशयेनानुकोश
तिरुर्ध्वं वाहुरित्यादिना २६ दुर्वसनायं कर्तृकं छपवन्नीलिनं कर्तारं च भोगप्रप्रेमार्गविदारम् तौ इ

मिष्ट्रीभूतमिवानेन देहेनोपहतात्मना अती कृत्य स्वमात्मानं स्वस्थाभवतमाचिरं २४ देहेनास्य
नबंधो मनागेवामलात्मनः हेमजः पंचलवेनैव तज्जतस्यापि मानवाः २५ दृष्ट्यात्मा दृष्ट्येदेही
जलपद्मालवोपमो ऊर्ध्वं वाहुरित्येव न च कश्चिच्छुणोति मे २६ जडधर्मि मनोयावज्जतं किं छप
वस्थितं भोगमार्गविदारम् दं विस्मृतात्मविचारणं २७ तावत्संसारतिमिरं सेंदुना पिसवान्निना
अर्कदादशकेनापिमना अपि न मिद्यते २८ संप्रबुद्धे हि मनसि स्वां विवेचयति स्थितिं नैषमर्कोदय
इव तमोहादं पलायते २९ नित्यमुत्तमबोधाय योगसंप्राप्तं मनः बोधयेद्भवबोधाय भवोत्प
सतदुःखदः ३० यथा रजोभिर्गगनं यथा कमलमंबुभिः न लिप्यते हि संश्लिष्टे देहे रात्मा तथैव च ३१
द्विषे विविषेष्वाहं मनोयावस्थितं तावत्संसारतिमिरं सेंदुना सवन्निना अपिशब्दान्नक्षत्रमाण्यादिस
र्वतेजः सहितेन अर्कदादशकेनापिमना जीयदायिना मिद्यते इति परोक्षसहान्वयः २४ स्वां पारमार्थि

स्थितिं विवेचयति अन्तर्गता द्विविच्यप्रयत्नसिद्धिः २६
योगो देहादितादात्म्यायास्तत्तद्गुणया प्रायाया
स्त

वा० टी०
उप०
१३

त२

म१

ओदार्यप्रकार्याण्यं पूर्णकामतामिति यावत् आल्हादं सर्वतापोपशंस्रवं ५२ उक्तमर्थसंग्रहोपदिशंनुपसं
हसतिविश्वेति स्पष्टार्थः यदि इह असंभ्रानुधावति तर्हि किं न मराज्पादिना परिव्राज्यमेव युक्तमिति रामाश
यमालक्ष्य हि एकेति गुरुण पित्रा उपादिष्टं आश्रमं एकातपत्रं राज्यं समस्तगुणरंजिताः राजानो लोकाश्च
जाश्रयेन तथा विधः प्रजाश्रयेन तथा विधः सनसमयादृष्ट्या चिरं सम्पक् सुपाल यप्रारध्वत्वादवश्य

७३

आत्मन्येवात्मनोदार्यं भजष्टर्ण इवाण्विः आत्मन्येवात्मनाल्हादं भजष्टर्णं दुर्विववत् ५२ विश्व
प्रपंच रचनेयमसत्यरूपानासत्यरूपमनुधावति रामतद्दः तद्दोसि शांतकलनोसिनिरा
मयोसिनित्योदितोसिभवसुंदरशांतकेशः ५३ एकातपत्रमवनौ गुरुणोपदिष्टं सम्पक् सुपाल
यचिरं समये हृदया राज्यं समस्तगुणरंजितराजलोकास्पागोनयुक्त इह कर्मसुतापिरागः
५४ इति श्रीमोक्षोपायेषूपशमप्रकरणे प्रशमोपदेशः पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥

भोक्तव्येषु कर्मसु तत्फलैषु च त्यागो न युक्तः नापिरागो युक्त इत्यर्थः सत्काकर्मफलासंगं नित्ययुक्तो नि
राश्रयः कर्मण्य भिप्रवृत्तोपि नैव किंचित् करोति स इति भगवद्वचनादिति भावः ५४ इति श्रीवाशि
ष्ठतात्पर्यप्रकाशे उपशमप्रकरणे टीकायां प्रशमोपदेशः पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ श्री श्री ॥ श्री

रामः
१३

४८ ४९ धराधराणि शिर इव प्रवेष्टो भूतः स इव
 धीरः ५० ५१

परमार्थस्तु भ्रान्तेरपि यद्यदुर्निरूपत्वात् ब्रह्मैवेदं सर्वमिति श्रुत्युक्तं दशावस्यैव सर्वमित्याह समस्तमिति ३९ ततो
 देशिकपरिच्छेदरहिते ब्रह्मधने वस्तु कृतपरिच्छेदरहिते नित्ये कालिकपरिच्छेदशून्ये ४० वा स्तवैकत्वविरोधा
 दपिन दैतकल्पनासतीत्याह एकस्मिन्नेवेति ४१ इदानीतादृशात्मपरिचयेन तत्र विभ्रान्तये सदा तद्भावेना
 कार्येत्याह भावयन्ति तद्द्रूपेण दीरोदकवतद्रूपायन्नेवैव मनसा क्रज्ज्वलमये माया कौटिल्यातालिन्य
 समस्तं खल्विदं ब्रह्म सर्वमात्मैव माततं अहमत्यदिदं चान्यदिति श्रान्तिनित्यजानघ ३९ ततो ब्रह्मधने
 नित्ये संभवंति न कल्पनाः विद्वित्तयः यथोराशौ यथारामनसन्मया ४० एकस्मिन्नेव सर्वस्मिन् पर
 मात्मनि वस्तुनिदितीया कल्पनानास्ति वन्नेहो हिमकोण्यिया ४१ भावयन्तात्मनात्मानं चिद्रूपेणैव
 चिन्मयं क्रज्ज्वलमयेत्यात्मा स्वयमात्मनि जंभते ४२ न शोकोस्ति न मोहोस्ति न जन्मास्ति न जन्म
 बान् यदस्तीह तदेवास्ति विज्वरो भवराधव ४३ निदं द्यौ नित्यसत्त्वस्थो नियोजितो मन्त्रात्मवान् अदि
 तीयो विशोकात्मा विज्वरो भवराधव ४४ समः स्वस्थः स्थिरमतिशान्तशोकमना मुनिः मौनी वरमनस्व
 स्थो विज्वरो भवराधव ४५ विविक्तोऽशांत संकल्पो धीरधीर्विजिताशयः यथा प्राप्तानुवर्ती च विज्व
 रो भवराधव ४६ वीतरागो निरायासो विमलो वीतकल्मषः नादातानपरीत्यागी विज्वरो भवराधव ४७
 विश्रान्तिपदं प्राप्नुः प्राप्तप्राप्तव्यपूरितः पूर्णोऽपि वदद्दुधौ विज्वरो भवराधव ४८ विकल्पजालनिर्मु
 क्तो मायाजुन विवर्जितः आत्मानात्मानित्यप्राप्ता विज्वरो भवराधव ४९ अनंतपारपर्यंतवपुरात्मा विदांवर
 धराधरा शिरोधीतो विज्वरो भवराधव ५० यथा प्राप्तानुभवनात्सर्वत्रानभिवांछतात्त्यागा दानं परि
 रहिते इति यावत् ४२ तद्भावापन्नस्य जीवन्मुक्तिविभ्रान्तिं दर्शयति न शोक इत्यादिना ४३ निदं द्यौः शीतोष्मादि

सागद्विज्वरो भवराधव ५१

शरीरद्वंद्वविद्वेपरहितः नित्यस्वस्थितत्वात् एतन्मः प्र
 मुक्तमानसविद्वेपहितः अतएव दुभयपरिहारोपाय
 योगो होमचित्तोत्तः ४४ ४५ विविक्तः अविद्यातत्कार्य

विद्यावत्सविद्योपायसर्वध्यायेषुमिवेतिवेएवविशेषस्यापिमुक्ताकरत्वंप्रसिद्धेः ८ ज्ञतापरोक्षप्राप्यज्ञानं ८
 तस्योपक्रमोक्तजीवन्मुक्तलेहाणोपक्रममाहयइतिउद्वेप्रसिद्धे १० द्वंद्वानिस्वस्वादीनिप्राङ्गलिना
 आपिधृतिश्चद्वाहीप्रभृतयोगुणाः ११ वेणुकीचकमारुतेष्ट एरिध्रुत्वमधुरनिधानं १२ जातमे
 वेतिवाल्पात्प्रभृत्येवेतिमावत् १३ एवंशुणसंपत्तौशुरुमुखाश्चवर्णधिकारोनापक्वचित्तानामित्या
 पत्येदंजन्मपाश्राप्यतमाश्चवर्ममहामते विशांतिविद्याविमला मुक्तावेणमिवोक्तं ८ ॥ प्रायताह
 द्यतामेत्रीसोम्यताकरुणाज्ञतासमाश्रयतितंनित्यमंतःपुरमिवांगनाः ८ यःकुर्वन्सर्वकार्य
 निपुष्टेनष्टेयतत्फलोसमस्तनसर्वकार्येषुनतुप्रतिनशो चति नमोसीवदिवायतितत्र
 द्वंद्वानिसंज्ञायं शरदीवथनास्तत्रगुणागच्छेतिश्रुदतां ११ केशलाचारमधुरंसर्वेवांछंतिजनाःवे
 गुंमधुरनिधानंवनैवनमृणाइव १२ नरंपश्चात्पजन्मानमेवप्रायागुणप्रयः जातमेवानुधावं
 तिवलाकाइववारिदं १३ ततोसौशुणसंप्रणैशुरुमेवानुगच्छति सतमेवविवेकेवैनियोजयतिपावने
 १४ विचारवेशोपवताचेतसाशुणशालिना देवंपश्यत्यथारुनानमेकरूपमनामयं १५

१४

शयेनाह ततइति एवंप्राङ्गदुक्तप्रकारेआत्मानात्मतत्त्वविवेकेउपायानुपदिश्यस्वबुध्याधिकार्ये
 मननेनियोजयतीत्यर्थः १४ एवंशुणसंपन्नस्येवशुरुद्वैकप्रवणदिनासाक्षात्कारत्वाभेदशय
 तिविचारेति एकरूप

नक्षत्राणां सादृश्येति मन्त्रिमाह गृहजातं इत्यर्थः ७
 नक्षत्राणां सादृश्येति मन्त्रिमाह गृहजातं इत्यर्थः ७

इह कर्मजतीः पूर्वमुक्ता चरमजन्मानां जीवन्मुक्त्येण वासौ सामान्यकर्म इव ते गुणार्जितक्रमस्य वक्ष्यप्र
 कृतसंबंधदर्शयितुं प्रस्तुतनिरासंगविहिता प्रतिविद्धकार्यप्रकृत्या जीवन्मुक्तलक्ष्यपाति इमामिति विष्णुं
 स्तुत्यपरिस्पंदं अतिस्पष्टतिसदाचारप्राप्तविवहारां परं कांतवत्संनिधिमात्रेण करोमिति प्रस्तवासनं प्रव
 र्त्तते न त्वश इव कर्तृत्वाभिनिवेशेनेत्यर्थः १ कर्मफलासंगादेवाज्ञानामनर्थप्राप्तिरिति दर्शयति पौरुषीमिति
 पौरुषीमानुषीतनुदेहमाश्रित्य प्राप्नुयामि केचिन्मूढाः एतस्यां निरामंगकर्मनुष्ठानलक्षणया क्रियायां प्र
 ताः कामात्मानः काम्यकर्मभिः स्वर्गमुक्ता ततः कष्टयानुशयावशेषेन रकमायांति २ अकर्मणि निवि

श्रीविशिष्ट उवाच ॥ इमं विश्वपरिस्पंदं करोमीत्यस्तवासनं प्रवर्त्तते यः कार्येषु समुक्त इति मोमतिः १
 चौरुषीतनुमाश्रित्य केचिदेतत्क्रियारताः स्वर्गान्नरकमायाति स्वर्गं च नरकाद्युनः २ केचित्कर्म
 निरता विरता अपि कर्मतिः नरकान्नरकायांति दुःखादुःखं भयाभयं ३ केचित्स्ववासनातंतलवद्धाः
 कर्मफलोदिताः तिर्यक्कल्यास्थावरतनुं पामतिर्यं कर्तुं ततः ४ केचिदालविदो धन्याविचा
 रितमनोदृष्टाः विच्छिन्नतुल्या निराज्ञायांति निःकेवलं पदं ५ पुराकृतिययां न्येवमुक्ता जन्मानिरा
 धवः प्रसिद्धा जन्मनियो मुक्तस्तस्माद्वाजससात्विकः ६ जातो हो कश्चिदमभ्येति पार्वणश्रुद्रमाइव
 कुटजं प्राकृषी वेनं सोभाण्यमनुगच्छति ७

इह कर्मणि यताः कर्मणिः सकर्मणि विरताः तथा च स्मृतिः विहितस्यानुष्ठानं दत्तस्य च सेवनात् अनि
 ग्रहाच्चैदियाणां नरः पतनमश्नुतीति ३ नरकोपमुक्तदुःकर्मफलक्रमेण तिर्यग्योनिषु उदिताः जाताः धराज
 सतामसान् शुद्धतामसां श्रौत्वा शुद्धसत्विकजीवानाह केचिदिति विचारितः मनोदृक्मनस्साक्षात्मायैस्ते निः

केवलं परमकेवल्यरूपं पदं धराजससात्विकान्दर्शय
 ति पुरेति कतिपयाति उत्तरे तरेषां निसानुवजन्मानि ह

वा०टी०
उप०
१५

एकेन जन्मना बहुभिर्वा जन्मभिः सिद्धिर्दो मोक्षप्रापकः समुदाहृतः प्राशुक्त इत्यर्थः ३ आत्मना स्वैव दैपनीत
जीवजगतत्वं विचारवता ज्ञानसंप्राप्तिर्भवतीत्यर्थः ४ द्वितीयक्रमे जनकारव्याइ कामुदाहरिष्यन् भूमिकारच
यति नमः फलति ५

15

एकस्तावहु रूपोक्तादनुष्टानाहूनैः शनैः जन्मना जन्मभिर्वापि सिद्धिदः समुदाहृतः ३ द्वितीय
स्वासनै वा शुकिं चिद्युत्तचेतसा भवति ज्ञानसंप्राप्तिराकाशफलपातवत् ४ नमः फलनिपाता
भंज्ञानसंप्रतिपत्तये तत्रैमंशुगु कृत्तांतं प्राक्तनं कथयामि ते ५ शृणु शुभगकथां महानुभावा
वपगतष्टुर्वशुभाशुभागलौघाः रवपतितफलवत्यरं विवेकं चरमभवा विमलं मश्रवंति ६ इति श्री
मोक्षोपायेषूपशमप्रकरणे प्राकाशफलप्राप्तिक्रमस्त्वनं नाम सप्तमः सर्गः ॥८॥

हेसुभग चरमभवाश्चरमजन्मानो महानुभावाः पुरुषाः परं विवेकं यथारवयति तफलवत्समश्रवंति
तथा वक्ष्यमाणं कथां शृण्वित्यर्थः ६ इति श्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशोपशमप्रकरणे सप्तमः सर्गः ॥९॥

रामः
१५

निषेजतीत्यत्र सचित्तं मननं विवर्णेति मनोतीति १६ गुणहीनं निशुणं ब्रह्मैव यथा भवति तथा प्रबोधयंतीत्यर्थः १
 ७ उक्तमर्थसंक्षिप्पोप संहरति प्राथितेति ते उक्तगुणसंपन्नाश्चरमजन्मानोमा नवाः प्रथितगुणान् प्रख्यातजी
 वन्मुक्त लक्षणगुणान्यत्ना निषेधतदर्थित्युक्तिभिरमलधिया चित्तांतर्गतं रत्नं प्रसंगात्मानं प्रविचार्य रत्न
 परीक्षावन्मननपरीक्ष्य चित्तांतः प्रकाशं परंप्रत्यगभिन्नं ब्रह्मचिरं अवलोक्य साक्षादनुभूय तत्साक्षात्कार
 मात्रेण तद्भावलाभलक्षणं अमलमाया तत्कार्यं सर्वमलनिमुक्तं परमपुरुषार्थं लक्षणं गतिं उपसमीपे स्वस्था
 तनोत्ययं विचारेण चास्तु शांतं चेतसा प्रबोधनाय प्रथमं मनोमननमातरं १६ ये हि पाश्चात्पजन्मा
 नस्ते हि सप्तमनोमणं प्रबोधयंति प्रथमं गुणहीनं महागुणः १७ प्रथितगुणान्सुगुरुनिषेधयत्नादम
 लधिया प्रविचार्य चित्तरत्नं गलितमलामुपयंति मानवास्ते परमवलोक्य चिरं प्रकाशमंतः १८ इति श्रीमो
 द्दोपायेषु प्रथमप्रकरणे प्रथम उपदेशः षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ श्रीवाशिष्ठ उवाच ॥ एष तावन्नमः प्रोक्तः सामान्यः स
 र्वदेहिना इममन्यं विशेषतः शृणु राजीवलोचन १ अस्मिन् संसारसंभोजातानां देहधारिणं अपवर्ग
 दमौ रामदाविमा उत्तमौ क्रमौ ॥ २

न एव यांति लभंते नोपासकवदुत्क्रमल्लोकांतरंगत्वेत्यर्थः १८ इति श्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशे उपशमप्रकरणे
 षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ इह खेन विचारेण किंचिदुत्पन्नं चेतसः वर्णते ज्ञानसंप्राप्ति राकाशफलपातवत् उक्तं सामा
 न्यक्रममनूद्य कस्यचिद्भाग्यवतो विनैव तद्देवोपनीते न स्वविचारमात्रेणैव सहसा सर्वगुणसंपत्सहितज्ञानोद
 यलक्षणं विशेषं दर्शयति एष इत्यादिना १ अपवर्गदमौ मोक्षफलोपहितौ इमौ उक्तवद्व्यमाणौ २

पाटी०

उप०

१६

धै४

द्रष्टुः चक्षुरादिद्वारा विषय प्रमादृश्येन स्वच्छंदनवनितादिविषयेण समायोगात्सन्निवर्षात्तज्जाते प्रत्यये विष-
याकारबुद्धिर्कृतौ स्वयं प्रथमानः यश्चानंदरूपो निश्चयस्तत्तत्स्वभावमेव प्राप्नोति तत्परिशोधनेन उत्थं निरतिशय
भूतात्मना विभक्तं स्वप्नात्मनं निस्पंद निर्विकल्पसमाधि निरस्तवाह्यतः कर्तव्यस्य दयया स्थापय्या समुपास्महे निरं-
तरमनुभवामः अयं भावः विषयाकारकतौ स्वयं प्रथमानश्चानंदन विषयकौ ये जडत्व प्रसंगात्पितृकरणवृत्ति
कोटि तेषां कारकत्वेन तच्छेषतानुभवविरोधात् तस्मात्साक्षीकोट्येव साक्ष्येव हि अविद्यावरणमंदीकृतचिदा-
नंदस्वभावो न्यमहंकारात्मानं कल्पयित्वा तच्छेषतामिवापन्नो विषयाकारकत्वा विभक्तं स्वानंतं तच्छेषतामिव
६१

सिद्धांतः ॥ द्रष्टुदृश्यसमायोगात्प्रत्ययानंदनिश्चयः

७६

नयन् स्वात्मानं निरतिशयानंदं प्रतिबुध्यते अतस्तमेव स्वतत्त्वविचारोत्थ निरशयानंदस्वभावं समाहितेन मन-
सावयमुपास्महे एतस्यैवानंस्यान्यानि भूतानि मात्रामुपजीवंतीति श्रुतेर्ब्रह्मानंदस्यैवाविद्यया विषयाकारकत्वा-
परिच्छेदेन विषयानंदतभावेनादिति अथवा द्रष्टुः पुरुषस्य दृश्यवियदादेश्च वाह्याध्यात्मिके वैषम्यप्रविलापने
न समेपरिसिद्धसन्मात्रस्वभावे आत्यंतिकाभेदापतितत्त्वाणां दायो गात्तमेलनादा रूपाद्यो गादिति व्युत्पत्त्यानि
विकल्पकसमाधिपरिपाकाद्वा प्रत्ययः प्रत्येयः स्वानुभावादेव विश्वसनीयः भूमानंदनिश्चयो यस्तं प्राप्नोति तत्त-
त्त्वेन यथार्थरूपेणोत्थं प्रकटीभूतं स्वनिस्पंदसमुपास्महे इत्यर्थः अथवा द्रष्टुर्बुद्धेर्दृश्यानां विषयाणां च उप-
चयापचयजाड्यप्रियाप्रियादिरूपं

रामः

१६

जनकेन वसन्ते त्रवने हिरताङ्गचित् सिद्धिगीताः शुभाश्लोकाः श्रुता इत्युपवर्णिते विदेहानां जनपदानां महीपालो राजा १
अर्थिसार्थानां पाच कजनसंधानां बंधुलक्षणमाधवो वसन्तः २ भुवं विष्णुर्भवानिव आस्थितः ३ प्रफुल्लः बाललतिकाः
यत्र प्रनुकंपायां कन्मत्तो मत्तवद्विजंभमाणे अतएव कोकिलालापैः लासिनिन्द्यतीवस्थिते मधो वसन्ते ४ सुविला
साः लता एवागनालताः अंगना अवायत्र ५ केसरेषु उद्धा माः रजःसौगंधमकरंदकृष्णहार एव समर्थाः नलपांशुविक
रणदौमंदसुरमिसीता इति यावत् तथा विधाः माकृतात्रपत्रसानुकुंजेषु क्रीडाशौलप्रस्थप्ररुदेषु लतागृहेषु दे

वशिष्ट उवाच ॥ प्रस्तारत्तमिह सर्वाप्यदुद्यत्संपदुदारधीः विदेहानां महीपालो जनको नाम वीर्यवान् १
कल्पवृक्षोर्थिसार्थानां मित्राञ्जानां दिवाकरः माधवो बंधुपुष्पाणां स्त्रीणां मकरकेतनः २ द्विजकैरवशी
तां शुद्धिषतिमिरभास्करः सौजन्यरत्नजलधिर्भुवं विष्णुर्भवानिव आस्थितः ३ प्रफुल्लबाललतित्वे मंजरीपिंजपुंजरे
सकदाचिन्मधोमत्तौ कोकिलालाप लासिनि ४ ययौकुसुमिताभोगसुविलासलतागनं लीलयोपव
नं कातं नदनं वासवायथा ५ तस्मिन् नवरवने रुध्रे केसरो ह्यममास्ते दूरस्थानुचरः सानुकुंजेषु विचचारह
द् अथ शुश्रावकास्मिंश्चित्तमालवनशुल्मके सिद्धानामेप्रदृशपानोस्वप्रसंगादुदाहृताः विविक्तवासि
मानि तं शौलकंदरचारिणं इमाः कमलपत्रादौ गीतागीतात्मभावनाः ८ स्यात् ३

अप्रदृशपानां मंतर्हितानां स्वप्रसंगात्स्वानुमहार्थमिति यावत् ७ श्रुतिस्मृतिपुराणेतिहासैर्गीतमात्मानं अवगमा
त्रेण भावयंति यथा स्वयमेव साक्षाद्भवति तथा कुर्वंतीति गीतात्मभावनाः स्मृतेऽपि निषदः शुश्राव ८

वा०टी०
उप०
१७

तमेवात्मानं निष्कष्य करतलमलकवदंशं यंत इवान्ने प्राहुर्द्रष्टुं दर्शनेति इष्टारि त्रिपुटीत्यागेनावस्थाद्वयनिरासः वास
नयासहेत्यनेन ननु तदुभयवैज वासनासंभूतसौषुपाज्ञानस्यापि निरासउक्तः दृक् दनाच्चादुषमानसादिवर्तः
प्रथमं पूर्वमेव तदुत्पत्तिसाक्षितया भासमानमित्यनेन पूर्वसिद्धास्त्रीपुटीसाक्षीसर्वानुभवसिद्धो विविच्यदर्शितः
तमेव सवीजत्रिपुटीत्यागातुरीयमात्मानं समुपास्महेत्यर्थः १० दर्शनिप्रथमाभासे साक्षिण्ये अस्ति नास्तीति
विप्रतिपद्यंते तत्प्रत्ययितदुभयद्वयावैरुद्धं साक्षिणं दर्शयंतो न्ये प्राहुर्द्वयोरिति येनावदस्ति दर्शनिप्रथमाभासः
परंतु सोपि जन्या एव न नित्य इत्याहुस्तेषां पूर्वतदाभासानां स्वप्रकाशत्वस्वविषयत्वे वा स्वमात्रभावनपरीक्षीणत्वा

अन्ये ऊचुः ॥ द्रष्टुं दर्शनि इत्या नित्यत्वा वासनयास ह दर्शनिप्रथमाभासमात्मानं समुपास्महे १०

अन्ये ऊचुः ॥ द्वयोर्मध्यगतं नित्यमस्ति नास्तीति पक्षयोः प्रकाशनं प्रकाश्यानामात्मानं समुपास्महे ११

सूत्रेति रविज्ञाभासपरित्यागं न तदुत्पत्त्यादिसाक्षितानिर्वहतीति तत्साक्षी अन्यः आवश्यक इति तत्तदमध्यग
तंतद्विरुद्धायेपि नास्तीत्याहुस्तेषां नास्तिताया अपि निःसाक्षिकाया असिद्धेस्तत्तदसाधकत्वेन तन्मध्यग
तमित्यर्थः अथवा जगः अस्तित्वं आविर्भूतावस्थाकार्येनास्तित्वं लुप्तिरोभावावस्थाकारणं असदा इदमग्र
आसीत्ततो वै सदजायतेति श्रुतेः तयो रूभयोरयोगपद्यात्पक्षयोः साक्षिकयोरनुगतसन्मात्रेणैव मध्यग
तमित्यर्थः अथवा अस्ति नास्तीति पक्षयोः कल्पितविरुद्धकौट्योपर्यधिष्ठानतयामध्यगतमित्यर्थः अ
तएव कल्पितनास्तित्वसाधिष्ठानास्पर्शां न्नित्यं प्रकाश्यानाभावाभावनां प्रकाशकम् ११

रामः
१७

साम्येन समात् आयोगात्संबन्धात्तदुभयांतरालिकस्तदुभयलक्षणत्वात्प्रत्ययएवानन्दइति निश्चीयंतइत्यानन्दनिश्च
 यः तं निस्पंदं सक्रियकृत्युपाधिर्मुक्तं अतएवात्मतत्त्वोत्पत्त्यस्वीययथार्थरूपेणाविर्भूतं चिदानन्दं देकरसंस्वं प्रसगा
 त्मानं समुपासाहइत्यर्थः अथवायः आत्मा आहमिति दृष्टा इदं ममेति दृष्टौ भ्रान्त्यो न्यतादात्म्यसंसर्गाध्यासतद्वा ए
 तस्माद्योगात्प्रतीयते अनुभूयते श्रुन क श्रूकरादिभिरपीति प्रत्ययः विषयानन्द एव पुरुषार्थ इति निश्चययानुसंस
 रतिस्वास्वीय यामाप्रमावेदांतजगत्याखडाकारकतिस्तया आत्मतत्त्वोत्पत्त्यस्वीय पारपार्थिकरूपेणाविर्भूतं कृत्वा
 निस्पंदं निश्चलं समुपास्महइत्यर्थः अथवायः प्रत्ययः स्वप्रकाशः आनन्देकरसः स्वरूपनिश्चयः दृष्टदृश्यसमा
 यः स न दृष्टदृशपाकारमायासद्वितो भूत्वा आगात्स्वरूपप्रच्युतो अभूत् तं आनन्दनिश्चयं चरमसाक्षात्कार

यस्तं स्वमात्मतत्त्वोत्पत्त्यं निस्पंदं समुपास्महे २

कृत्याकृतायायास्वात्मभूतैव मातया दृष्टदृश्यमायानिरासेनात्मतत्त्वेनोत्पत्तिरित्यादि प्राग्बत अथवा दृष्टदृश्यस
 मायः अगादिति द्वेदः आत्मतदेतत्त्रयः पुत्रास्त्रयो वितास्त्रयो ग्पस्मात्सर्वस्मादि अत्यनुभवसिद्धात्मपरमप्रेमा
 स्पदत्वप्रत्युपादानंदरूपत्वेन निश्चैतन्योगोपिविवेकविचारा दिप्रत्ययाभावात्तद्दृष्टदृश्यसमाः भोक्तृभोग्यप्रा
 याः संसारदशाः अगात् तं यस्तं यस्तं प्रयत्नैकः विवेकवैराग्यप्रवणमनना निप्रयत्नैः साक्षात्कृतं स्वेनैव स्थितं
 मिमीते परिच्छिन्नतिहिनास्ति वा सर्वदृष्टदृश्यदेवता तमिति स्वममदात्मतत्त्वं तद्भावेनो निस्पंदेषु नः संसारप्रश
 क्तिशंकाशून्यं सम्पश्युपये सर्वसामीप्यावधि प्रसगात्मतया प्राप्य आस्महेति वृत्तमः इत्यर्थः ६

अजस्रमुच्चरंतं पुष्पसिंघां मादिगित्यस्तेरस्पतेर्वास्मद्बुत्पादनादित्यर्थः अथ वा अशेषजगदाकारसंस्थितं निप्रमाण
कलेन निर्मूलत्वाद्भुतिशिरोवाह्यत्वादिस्त्वं हकारांतं मोहं परमार्थसंगतिदेकसरसत्वादजस्रमुच्चरंतं उदस्यचरंतं मु
धत्स्यमदयंतं वास्वं प्रत्यग्रूपमात्मा नमुपास्महे इत्यर्थः संग्रेहे तु साधिकरस्त्वं दहकारादि मिति पाठः तस्य च स
रनरतिर्यगाद्येशेषशरीराकारेषु संस्थितं सशिरस्त्वं हकारादिहंस इति मंत्रं अजपा गायत्री रूपेण षट्शताधि
कैकविंशतिसहस्रं संख्यया अजस्रं प्रत्यहं ध्यासो द्वासहस्रं च चरंतं मित्यर्थः उदश्चरः सकर्मकादित्यात्मनेपदवि

78

अन्ये ऊचुः ॥ संसृज्य हं दुष्टे शानं देवमन्यं प्रयांतिये ते रत्नमभिवांछंति त्यक्तहस्तस्य कौस्तुभाः १४

षये लटः शत्रादेशश्छंदसः अथ वा धर्तृरूपेणापहारात्तशिष्यते प्रकारो यत्र तदशेषाकारं सोऽतिपदं तत्र संस्थितं
अतएव अशिरोभूतप्रथमरहितं हकारांतं हकारमात्राव शेषं ग्रहं पदं सोहं मंत्रमिति यावत् अजस्रमुच्चरंतमित्यादि
प्राग्वत् १३ हं दुष्टे शानं अंगुष्ठमात्रः पुरुषोत्तरात्मा सदा जनानां हृदये सन्निविष्टः अंगुष्ठमात्रपुरुषो ज्योतिरिवाध
मकः दशानो भूतभयस्पस एव बाह्यस उज्ज्वल इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धमिति भावः १४

रामः

१८

यस्मिन्सर्वमिति यस्मै इदमिति द्वेदः सप्तमी विभक्तिमारभ्य बुक्त्रमेण सर्वाः विभक्तयः कारकानां संबंधप्रातिपदिका
 र्थभेदस्य च प्रदर्शनापात्रनिर्दिष्टाः तथा च यद्ब्रह्म सर्वधारत्वात् सर्वस्वामित्वादेः सर्वपादानुनिमित्तावधिभावान्सर्वपा
 दाध्यसंप्रदानादिभावनिर्वाहत्वात् सर्वकर्तृकस्पर्णमायया सर्वजगद्यवहारनिवहिकं सर्वस्मिकं च भवतितत्सर्वाधिष्ठानं
 परमार्थसत्यं प्रत्यगात्मैव तिवोधेन सर्वसम्पुष्यस्य द्रुतात्मा हेतु इत्यर्थः १२ अः शिर इव प्रथमो यस्य तं प्रकारादिमित्यर्थः
 हकारो ते यस्य तं हकारीतं ग्रहपदं अशेषवस्तु प्रकाशं वेदशास्त्रादिशब्दजालं प्रकृतिभूतानामशेषवर्णानामक्षरसमा
 न्तापि प्रकारहकारांतपालनिवेशादशेषजगदाकारे सप्रपंचे ब्रह्मणि न हन्यते न हीयते इति व्युत्पत्त्या अहं व्याप्तावि

अन्ये ऊचुः ॥ यस्मिन्सर्वं यस्य सर्वं यतः सर्वं यस्मादिदं न्येन सर्वं यद्विस्वं तत्सत्यं समुपास्महे १२

अन्ये ऊचुः ॥ अशिरस्कं हकारांतः अशेषाकारसंस्थितं अजस्रमुच्चरंतं स्वतमात्मानमुपास्महे १३

लघात्तानिष्पत्त्या च निष्पद्यते अकारो यस्मिन्नि सशेषाकारे निर्गुणे च संस्थितं तात्पर्यं निष्ठायां सां अजस्रं क्रियमाणेषु
 स्ववहारेषु उच्चरंतं अहं कारोपाधिनिर्वासेन तं वर्णितं हपदार्थं आत्मत्वे इदमेक एवाग्रासीदित्यादिश्रुतिप्रसिद्धं ब्रह्मा
 त्मानं उपास्महे निरंतरं भावयाम इत्यर्थः अथवा अशेषचत्वाकारसंस्थितं तं वरं ह इति हकारांतं पंचवीजप्रतिपाद्य
 पंचमहाभूतात्मकं जगत् अशिरस्कं शिरोभूतमूलाज्ञानरहितं कर्तुमिव अस्मत्प्रतिवामायां तं जगदिति व्युत्प
 न्नास्मद्ब्रह्म निष्पन्नं आकारशिरस्कं हकारांतमहं पदं १३

वा०टी०

उ प०

१६

नां
जीवा १

79

इह श्रुतवतो राजो निर्वेदाद्ब्रह्मसुखः विमर्षेनैर्यमलानामतो निर्णयइयते भीत भयशीलः द्रुलोपेष्टस्पर्दीघोणिः १
स्वस्वीयं परिवारं २ स्वस्वंप्रालयं गृहं प्रति विस्मृज्य गृहप्रसादं प्रचलमुदयादि ३ वेदुपने अलोलाः खगानां पञ्चतफः
पद्मलानीव चंचलाः सोद्वेगभंगुरा इति यावत् लोकगतीः देहादिदृश्यपदार्थस्थितीः इदं वक्ष्यमाणप्रकारविल
लापः ४ लोकानां लोलासृजन्मजरामरणदिमालोलासृदशासृपाषाणदृष्टातो मोर्यकगोरताद्योतनार्थः ५

२२

श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ इति सिद्धागणो जीताः श्रुत्वा महीपतिः विषादमाजगामाश्रुभूमीरुरारवादि व १
जगाम परिवारस्य माकुर्वन् स्वगृहं प्रति स्वतीरकदानुगतः सरितोद्यद्वा एवम् २ परिवारमशेषेण विस्मृज्य स्व
स्वमालयः एक एवासरोहा गम्य गृहमर्क इवाचलम् ३ तत्र प्रोदुयना लोलखणपदातिचंचलाः आलो
कयल्लोकगती विलिलापेदमाकुलाः ४ हा कष्टमतिकृष्टाः लोकलोलदशा स्वयम् पाषाणेष्विव पाषाण
आलुडामिव तादहम् ५ अपयति स्वकालस्य कोप्यंशो जीयते मया तस्मिन् भावं निवध्नामिधि ज्ञामध
मचेतनम् दे कियन्मात्रमिदं नामराज्यमाजीवतं मम किमेतेन विना दुःखं तिष्ठामि हतधीर्यया ७

जीवधानोरकर्मकलेपिकालभावाध्वगंतव्याः कर्मसंज्ञास्त्वकर्मणि मितिकात्यायनवचनाज्जीविते इति काल
कर्मनिलः तस्मिन् तादृशोऽपि जीवने भावं आशा दे आजीवितं जीवतावधिराज्यं एतेन एतावन्मात्रेण संलब्धः सन्
हतधीर्मूर्ख इव दुःखं भावि दुःखप्रतीकारचिंतो विना किं तिष्ठामीत्यर्थः अथवा एतेन एतावन्मात्रेण हतधीर्विनिष्ट
बुध्युपाधिजीवन्मुक्त इव विना दुःखं निर्दुःखं तिष्ठामि किं इति काक्वा योज्यं ७

रामः
१६

अन्ये च तत्प्राप्तौ वै एषमेव मुख्यं साधनमित्याहुः सर्वाशा इति एतत् हृदयस्थं ज्ञानफलं ब्रह्म अवाप्यते लभ्यते येन तत्त्वामेन
मूलमाला वासना जालजटिल हृदयग्रंथिः रसोपस्प परं दृष्टानि वर्तते इति भगवद्वचनादिति भावः १५ पदार्थेषु भोग्य
विषयेषु भवो नां भोग्यत्वा १६ अन्ये इंद्रियनिग्रह एव मुख्यं साधनमित्याशयेनाहुः स्थितानिति हरि रिंदः तथा च ब्रह्म
वैवर्ते एकमेकं कालकूटमिंद्रियं नाशक्युनः तदेव शोधितं साक्षाद्विषमप्युत्तं यथेति १७ अन्ये तु उपशममुख्यं
साधनमित् रत सर्वं तदर्थं मित्याशयेनोपसंहरति उपशमेति उपशमः बाह्याभ्यंतरेन्द्रियव्यापारोपरमस्तेन विद्वोपदुः

अन्ये ऊचुः ॥ सर्वाशाः किल संत्यज्य फलमेतदवाप्यते येन शाविषवल्लीनां मूलमाला विलीयते १५ **अन्ये ऊ**
चुः ॥ बुद्ध्याप्यत्यंतवैरस्पंयः पदार्थेषु दुर्मतिः वध्नाति भावनां भूयो नरो नासौ सगर्दभः १६ **अन्ये ऊचुः ॥** उस्थि
तानुस्थिताने तानिंद्रियादीन् पुनः पुनः हन्मा द्विवेकदंडेन वज्रेणैव हरिर्गिरीन् १७ **अन्ये ऊचुः ॥** उपसमसुख
मा हरेपवित्रं शमवशममेति साधयेतः प्रसन्नितमनसः स्वके स्वरूपे भवति सुखे स्थितिरुत्तमा चिराय १८ इति
श्रीमोक्षोपायेषूपशमप्रकरणे सिद्धसर्गोष्ठमः ॥ ८ ॥

खोपशमवदा विभूतं आत्मसुखं आहरेत्संपादयेत्तत्तद्धिनविषयसुखवदोषहेतुः किंलुचित् प्रसादहेतुत्वात् वित्रं
शमवशतो निरिंधनाग्निवत्चेतः प्रशमं उपदायं प्रयाति एवं प्रशमितमनसः सुखे निरतिशयानंदे स्वके स्वीये पर
मार्थसुखे स्थितो भूः प्रकाशं परं पराशौ हण क्रमेण उत्तमां सप्तमभूमिकां प्रतिष्ठालक्षणचिरायाविदेहकैवल्यावधि
भवतीत्यर्थः १८ इति श्रीमोक्षोपाये वाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशोपशमप्रकरणे सिद्धाष्टमः सर्गः ८ ॥ श्रीरामः ॥

वा०टी०

उप०

२०

उक्तमेवप्रयंचतिप्रत्यब्दमित्यादिनादुःखपिंडानिदुःखनिविडानि एवार्थे लशब्दः १२ अत्र संसारेति व्यसत्रस्य किंचित्कालं
दृष्टं सद्य एव नष्टं स्वराज्यादिपदं लब्ध्वा त्रभावितां न चिंतितमेव हि यतः वशिष्टं सर्वोत्कृष्टत्वेन प्रसिद्धमेव प्रजापत्यादि
पदमपि परामुष्टं विचारितं सहो विकेकिनां संस्थितरात्वं तिकविश्रांतिर्यत्रास्तु तादृशं इह नास्ति वेत्यर्थः १५ हते
त्यधिद्वेपार्थं चित्तविशेषणं महतायां राज्यादिवैभवोत्कर्षे हतचित्तमहतायामिति पठेत् हतचित्तं यथास्यात्तया अहं
तायां राज्याभिमाने इति योज्यं १६ आत्मं मद्रतिसंबोधनं आत्मानि स्वस्वभावे स्थितिहतो तिसृक्षु कित्सप्तम्यंतं वा योज्यम् १६

प्रत्यब्दं प्रतिमासं च प्रत्यहं च प्रतिक्षणं सूरवानिदुःखपिंडानिदुःखानि लपुनः पुनः १३ परामुष्टं विशिष्टं हि दृ
ष्टं नष्टं न भावितं अत्र स्थितं न तदस्तीह सतां यत्रास्तु संस्थितिः १४ अद्य ये महतां मूर्ध्नि ते दिनैर्नियं तं त्यधः
हतचित्तमहतायां कैवाविश्वस्ततात व अरज्जुरेव वक्षोहमयं कोस्मिकलंकितः पतितोऽस्युपरिस्थोऽपि हाम
मात्मन्महतास्थितिः १६ कस्मादकस्मान्नो होयमागतोऽधीमतोऽपि मे असितः पिंडितालोकाभास्करां ग्रमिवां
बुद्धः १७ कश्च मे ये महाभोगाः कश्च मे मम बांधवाः बालोभूतभयेनेव संकेतेनाहमाकुलः १८ स्वयमेव निवध्ना
मिजरा मरणराजिणी किमिमां महमेतेषु धृतिमुद्देगकारिणी १९ यालतिष्ठत्वा सभ्य कममैतां प्रतिको ग्रहः
बुद्बुदश्रीरिवैवाहिमिथ्यैवेमुपस्थिता २०

रामः
२०

आसितः श्यामः भास्करस्य अग्रं पुरोदेशं १७ संकेतेन मम तालक्षणं संबंधकल्मसेन १८ एतेषु भोगादिषु जरा
मरणयोः राजिणी प्रियसखीमिवा नयित्री धृतिं आस्थां १९ एतां भोगबांधवदिसंपदं प्रतिकः ग्रहः आग्रहः

ननु देह एवात्मा तस्य नाशो सहैव तेन सर्वदुःखनिवृत्तिः किं न स्यात्तनेत्याह प्रादाविति कामकर्मवासनावीजमन्तरेण भोग
 वैचित्र्याप्रयोजकजन्मासिद्धेर्विधिनिषेधमोक्षशास्त्रप्रमाणानुरोधाच्चाज्ञादि रनंतप्राहं न नरहेतुमात्र इत्यर्थः चित्र
 लिखितेनानिंदुनेवेदुबुध्यागृहीतेन बाल इवा ल इवानात्मनैवात्मतया गृहीतेन देहेनेत्यर्थः धृतिं प्राप्त्वासं ८ केन
 जालिना ऐंद्रजालिकेन परिमोहितोस्मि ६ वसतीति वस्तुसत्त्वं रम्यं सुखैक रूपं उदारं अपरिच्छिन्नं अत्रिममज न्यंचत
 तादृशं किंचिदपि इह जगति नास्त्येवा कास्मिन्निष्ठाविश्रांतिर्यस्यास्माकिं निष्ठा भवत्विति शेषः १० ननु दूरदेशे तादृशं
 वस्तु प्रसिद्धं स्यात्तनेत्याह दूरस्थमिति दूरस्थत्वेन प्रसिद्धमपि यत्किंचिदस्तु अदूरस्थमेव कुतः यद्यस्मान्मम मनसि वर्त
 प्रादावंते प्यनंतोहं मध्ये ये लवजीवनः बालश्चित्रेन्दुनेवाहं किमुधा धृतिमास्थितः ८ प्रयंचरहितेनाहमिंद्रजा
 लेच्छजालिना हा कष्टमतिगुह्यामिकेनास्मि परमोहितः ६ यदस्तु यच्च वारम्यं यदुदारमक्षत्रिमं किंचित्तादि
 हमास्त्येव किं निष्टेहमतिर्मम १० दूरस्थमप्यदूरस्थं यन्मम मनसि वर्तते इति निश्चित्य वाह्यार्थभावनं संस
 जाम्यहं ११ लोकाजवंबी भावः सलिलावर्तमंगुरः दृष्टोद्यापि हि दुःखाय केयमास्थासुखं प्रति १२

नेन हि मनो देहादहिर्दूरं व्रजति तथा सति दूरे एव तस्य यगनुश्रूयेत न हृद्येव हि सर्वे वाह्यवस्तु बोधमनुभवन्ति तस्मादूरा
 दिकल्पनाप्यतमसिमानानवास्तवीत्यनर्थ एवेति तद्वचनात्ताज्येवनोपादेयेत्यर्थः ११ लोकानां जनानां भोगा
 र्थं धनार्जनादिप्रवृत्तिरूपः आजवंबी भावः सलिलावर्त इव मंगुरः नश्वरः फलः जन्ममरणदिदुःखहेतुः अवहुशो
 दृष्टः सुखं विषयसुखं प्रति १२

तुदि१

22

पादपीठे कृतेशानाः शाडिर्त्री डनकंदुकाः कालकाया लिकाग्रस्ताः किमास्थेमपिवलासि २८
अजस्त्रमुपयांते ते यांति चाद्यापि वासराः अविनष्टे कसदस्तु दृष्टो नापापि वासरः २९ सारसाः स
रसी वैतैः सर्वस्मिन् जनचेतसि भोगा एव स्फुरंत्यंतर्नुपददृष्टयः ३० कष्टात्कष्टतरं प्राप्नोदुःखादुः
खतरंगतः अद्यापि न विरक्तोऽस्मि ह्यधिष्णामधमासयं ३१ येषु येषु दृढा वद्धा भावना भव्यवस्तु
षु तानि तानि विनष्टानि दृष्टानि किमिहोत्तमं ३२ यन्मध्ये यच्च पर्व्यते यदा याते मनोरमं सर्वमेवापवित्रं तद्वि
नाशामेधदूषितं ३३ येषु येषु पदार्थेषु धृतिं बध्नाति मानवः तेषु तेष्वेव तस्यायं दृष्टो नाशो दयो मयि ३४

यत्परमं पदं तस्य दृष्टयः साक्षात्काराः ३० रागलोभादिदूषितः तत्त्वादधमः श्रयो मनो यस्य तं ३१ भावनाधी
तिः भवेषु रमणीयेषु वस्तुषु विषयेषु ३२ मध्ये मनोरमं वयः पर्यं ते मनोरमो धर्मः प्राप्ता ने मनोरमा विषयाः
३३ धृतिः आस्था तस्य मानवस्य प्रसिद्धः नाशो दयोदुःखः प्रादुर्भावः ३४

शमः
२९

तेचक्रवर्तिनां दृष्टुमहतादीनां प्रसिद्धामहाविभवाः संतः सद्गुणाः सर्वमिति सामान्येन पुंसकं का धृतिरा स्या २१ व्र
ह्मणः प्राक्तनहिरण्यगर्भस्य जगंति भुवनानि क्व प्रपातानि मेधनानि ध्वितिशेषः २२ गलितानि कालेनेति शेषः ग
लितानि निविवायाठः साधकविवेकिनः २३ कोटिग्रहणमाने लोपलक्षणं संसारस्यादित्वात् धृतिरा स्या २४ संसार एव
रात्रिस्तमो मयत्वात् तत्र तपदुःखप्रभृते देहमये देह प्रचुरे अहंममता व्यवहारभ्रमे अस्थितिं अमर्यां अविवेकिनमिति या
वत् २५ अयमिति देहसंनहिते अपरोक्षता कल्पना स इति तद्विप्रकृष्टे परोक्षता कल्पना अहमिति देहे आत्मना

जं २ ते महाविभवो भोगास्ते संतः स्निग्धवांधवाः सर्वस्मृतिपथं प्राप्तं वर्तमानेन पिका धृतिः २१ कधनानि महीपा
नां व्रह्मणः कर्जंति वा प्राक्तनानि प्रपातानि केयं विश्वस्तथा मम २२ गलितानीदृलक्षणा विबुधुदानीव वा
रिणि मां जीवितनिबद्धास्य विहसिष्यंति साधकः २३ ब्रह्मणो कोटयो याता गताः सर्वपरंपरा प्रयाताः योऽसुव
भूपाः का धृतिर्मम जीविते २४ संसाररात्रिदुःखे चेत्स देहमये भ्रमे आस्थां चेदनुवध्नामि तत्रे मा लधिज
स्थितिं २५ अयं सोहमि स नर्थक कल्पना सत्स्वरूपिणी अहंकारपिशाचेन किमज्ञवदहं स्थितः २६ हतं हत
मिदं कस्माया पुरायतया नया पश्यन्नपि न पश्यामि रुद्धमकाया ललेखयां २७

कल्पना सा त्रिविधापि असत्स्वरूप एव अतः अहंकारपिशाचेन मोहित इति शेषः अहमज्ञ इव किं किमर्थं नि
र्विचार एतावतं कालं स्थित इत्यर्थः २६ रुद्धमकाया द्वा मया लवभुहृतीदिरूपया काललेखया इदमायुः हतं हतं
प्रतिक्षणं मुहुर्मुहुः क्षिप्तं पश्यन्नपि कृष्टान्तपश्यामि न विमृशामीत्यर्थः २७

वा०टी०
उप०
२२

प्राकृताप्रकृतिः स्वाभाविकमज्ञानं तन्मेहिताः नीरंध्रानिति विहितेति यावत् ४२ हासाद्येव योग्यादिति शेषः ४३ ननुराजत्वा
त्सर्वनियमनसमर्थस्योत्तमपुरुषस्य तव कुतो न ज्ञासस्तत्राह येषामिति ४४ चिंता अर्जनरक्षणवियोगादिना चिंतैव पर्य
वसानफलं यस्यास्तथाविधेयं पदार्थश्रीः अतस्तं किं ईहसे इहसि ४५ याः नाना रत्ना गजवाजिधनदारादिभेदेन विचि
त्राः संपदः ताश्चेच्चित्ते समता बहुमतास्युः तत्तर्हि ता अपि महारंभाः बहुप्रयत्नेन लभ्यादुःखरक्षया अवश्यायापि न्यश्चेति महा
पद इत्येवमन्ये इत्यर्थः ४६ एवं याः दारिद्र्यबंधुराज्यादिना शलक्षणः आपदोपि यदि साधुसंगतितीर्थतपःप्रबोधादि

जायते च म्रियते च प्राकृताद्गुदजंतवः धरातैरेव नीरंध्रादुर्लभाः साधुसाधवः ४२ नीलोत्पला निलयनाः प
रमप्रेमभूषणः हासाद्येव विलासिन्यः क्षणभंगितया स्थिता ४३ येषां निमेषाणोन्मेषैर्जगतां प्रलयोदयो तादृ
शाः पुरुषा संतिमादृशां गणैवेका ४४ संतिरम्पतराद्रूपाः सुस्थि रादपि सुस्थिरा चिंतापर्यवसानेयं पदा
र्थश्रीः किमीहसे ४५ संपदश्च विचित्रायास्ताश्च चित्तेन संमताः तत्ता अपि महारंभा हंतमन्ये महापदः ४६ आप
दोपि विचित्राया ताश्चेन्मनसि संमताः तत्ता अपि महारंभामन्ये मनसि संपदः ४७ मनोमात्रविवर्तैस्मिजगत्स
धीदुर्भंगुरे ममेदमित्यपूर्वेयंकुतस्त्याक्षरमालिका ४८

प्राप एतेन विचित्राः श्रेय एवेति मनसि संमताश्चेत्ता अपि विवेकवैराग्यादि महारंभाः संपद एवमन्ये इत्यर्थः ४७
तस्मादसत्तेजगति समता भिन्नं हिरेव वियत विवेकात् तस्य रिक्त्य एव संपदित्याशयेन जगत्तो ममतानहं दर्शयति
मनोमात्रेति अर्ध्वोपति विवित इंदुरिव भंगुरे भंगस्वाभावे मिथ्या भूयते अक्षरमालिका पदवाक्यामिहिकावर्ण
पंक्तिः कुतस्त्या निरर्थकोति यावत् ४८

रामः
२२

अज्ञस्य उत्तरकालेपिविश्रान्तिप्रत्याशानास्तीत्याहभ्यः वइतिरागलोभाद्यभिकध्यायापीयसीहिंसादिकत्पाकूरतरांतत्क
 लकालेखेदकरी ३५ शेषेवयसिकलत्रांतदुपुल्लिखितं कुटुंबंतद्भरणदिवितपात्रार्तः वित्तार्थइतिपावेकलत्रवित्तादिज्ञ
 येनार्तः कदाकिंस्वोच्छ्वाससाधनकरोति नदाच्चिदपीत्यर्थः ३६ आगमापायिआद्यंतयोरसत्भोगकालेपिविरसंदा
 रिद्रुगवाधकादिबैधर्म्यैर्दूषितंअसारमेवसारंसारबुध्यागृहीतंकिं कथापश्यति यत्पश्यति तत्किं निमित्तमिति वा
 नर्थः ३७ ननु पुत्रदुःखेन संभिन्नमित्यादिश्रुत्युक्तलक्षणः स्वर्गः सारभूतः किं न स्यात्तत्राह राजसूयेति माहाकल्यांतं
 ब्रह्मादिभोग्यमपि स्वर्गं महाकालदृशा अशक्ष्यमाणं प्रायमल्पमेव प्राप्नोति न त्वधिकमपरिच्छिन्नमित्यसार एव स
 स्वः स्वः पापीयसीमेव स्वः स्वः कूरतरामपि स्वः स्वः खेदकरी मेति दशामिह जडोजनः अज्ञानैकहतो वा ल्पेद्यौ
 वनेमदनाहतः शेषेकलत्रचित्तार्तः किं करोति कदाजडः ३६ आगमापायिविरसंदवैधर्म्यदूषितं असारसारं स
 सारं किंतन्यप्यतिदुर्मतिः ३७ राजसूयाश्वमेधाद्यैरिष्टायज्ञशतैरपि महाकल्मांतमप्यंशं स्वर्गं प्राप्नोति नाधिकं
 ३८ कोसौ स्वर्गे स्तिभूमौ वा यातालेवाप्रदेशकः न यत्राभिवंते तादुर्भ्रमर्यइवापदः ३९ निजचेतो विलब्धालाः श
 रीरद्रुमपक्षवाः आधयोवाधयश्चेतो निवार्यंते कथं किल ४० सतो सत्तास्थिता मूर्ध्नि मूर्ध्नि रम्पेध्वरम्पता
 सुखेषु मूर्ध्नि दुःखानि किमेकं संश्रयाभ्यहं ४१

इत्यर्थः ३८ नहवै सशरीरस्य प्रियाप्रिययोः पहति रस्मीति श्रुतेः स्वर्गिणमप्यसुरादिपीडाश्रुतेः अननुःखा संभिन्नत्व
 मपितस्य संभवतीत्याशयेनाह कोसाविति ३९ किंच देहाभिमाने सत्याधिवाध्यार्दुनिवारत्वान्नन्वाप्यस्याविश्राविर
 स्तीत्याशयेनाह निजेति ४० मंथुरत्वदुःखग्रस्तत्वाभ्यां सर्वस्यामंगलतामेव प्रपंचयतिस न इत्यादिना सतवर्त
 मानकालभ्यस्य असत्ता नाशः ४१

वा०टी०

उ प०

२३

चि२

मनसोपिरहस्यंस्वेनज्ञातमेवेत्याहसकल्पमेवेति ५६ मनोमर्कटकृत्तिषुचापलेषुअद्यैवअद्यप्रभृति ५७ पातोअधोग
तिःउसातऊर्ध्वगतिःअपकषोत्किषोवाउपतापोदुःखं ५८ इतिमयात्सुनःप्राक्शोचितंततजतमेवअहमिदानीनानुरो
दिमिनशोचामीत्यर्थः ५९ कुतोनानुशोचसितत्राहप्रबुद्धोस्मीति आत्मनःस्वपारमार्थिकरूपधनस्पचोरःअपहर्ता
नकेवलं चोरत्वादिवनिहन्मिअपिहवैरित्वादपीत्याहमनसेति ६० अविद्धमलदीकृतंमुक्ताफलपदोअदिद्रितं

संकल्पमेवतन्म न्येसंकल्पोपशमेनतत् शोषयामिद्यथाशोषमेतिसंसारपादपः ५६ आकारमात्ररम्यासु
मनोमर्कटकृत्तिषु परिज्ञातास्विहायेवनरमेनाशनीकहं ५७ आशापाशशतप्रो ताःपातोत्पातोयदाय
दा संसारकृतियोभोक्तोइदानीविश्रमाम्यहं ५८ हाहतोस्मिबिनष्टोस्मिभूतोस्मीतिपुनःपुनःशोचितंगतमेवा
हमिदानीनानुरोदिमि प्रबुद्धोस्मिप्रहृष्टोस्मिदृष्टोऽप्योयमात्मनःमनो नामनिहन्मेतंमनसास्मिचिरंहतः
६० एतावंतमिमंकालमनोमुक्ताफलममअविद्धमासीदधुनाविद्धंलुण्णमर्हति ६१ मनस्तुषारकणिकावि
वेकाकीतिथेनमे चिरप्रवृत्तयेनूनमचिराक्षयमेव्यति ६२ विविधैःसाधुभिःसिद्धैरहंसाधुप्रबोधितःआत्मा
नमनुगच्छामिपरमानंदसाधनं ६३ आत्मानंमणिकांतेलध्वेवालोकायनस्त्वं तिष्ठाभ्यस्तमितान्ये हःश
रदीवाचलेबुदः ६४

गुणंशदममादिं मुक्तापदोस्तु ६१ चिरंआनादिब्रह्मतत्वंतत्रप्रवृत्तयेप्रतिष्ठार्थेऽलषारकणिकापदोचिरप्रवृ
त्तिःसदागतिर्वायुस्तत्प्राप्तयेयदाप्रापउच्छ्वंतिवायुमेवापियंतीतिश्रुतेरित्यर्थः ६२ विविधैरुपदेशैःसिद्धि
शोषणंवाअनुगतिमात्रेणपरमानंदस्यस्वस्यैवसाधनंअभेदेयुपचारात्करणता ६४

रामः

२३

धूत्तेन १

काकतालीययोगेनकाकागमनमिवतस्मिन्सितालयत्नमिवाविचारमात्रकृतेनसंवेधेनभोग लंपटेनमनसा ४८ देशका
लयस्तुकृतपादयत्तयायाआदितासुपरिद्धिन्नासुत्रिविधितापगुस्तत्वात्तत्तासुदीपाग्निशिखापद्मेस्पष्टम् ५० निरंतरदुःख
भोगोऽभासात्सोपिस्वात्सुखभोगविद्धिन्नाभ्यासोदुःखभोगोयदुःसहएवत्याशयेनाहवरमिति आल्लनाविद्धिन्नाःसु
खदुःखपरिवर्तीयासुस्थितंस्थितिःभावेक्तः ५१ विषयसुखानांसुखतानास्तेवकिंतुदुःखविशेषरूपतैवेतियुक्त्यापपा
दयतिसंसारेति ५२ कथं तर्हि सुखत्वानुभवस्तत्रयुक्तिमाह अकृत्रिमेति खड्गात्तानुभवात्कषाधात्तानुभवःसुखमितिबहुः
काकतालीययोगेनसंपन्तायांजगत्स्थितौ धूत्तेनकाल्पिताव्यर्थहेयोपादेयभावना ४८ इयत्ताच्छिन्नतत्तासुसु
खनास्तीषुदृष्टिषु काखेतास्वनुरक्तोस्मिपतंजोग्निशिखास्विव ५० वरमेकांतदाहेषुलुढनरौरवाग्निषु नलालून
विवतासुस्थितंसंसारवृत्तिषु संसारएवदुःखानांस्तीमांतकथ्यते तन्मथ्यपतितेदेहेसुखमासाद्यतेकथं ५२ अकृ
त्रिममहादुःखेसंसारेयेववस्थिताः तएतेन्यानिदुःखानिजापतेमधुरापलम् ५३ अहमप्यधमोत्कृष्टःकाखलो
ष्टसमस्थितिः अज्ञैरेवागतःसाम्पपरमाष्टवस्तिभिः ५४ सहस्रांकुरशाखात्मफलपल्लवशालिनः अस्वसंसारवृ
द्धास्पमनोमूलमहांकुरः ५५

स्वाप्येवमधुराणिसुखानिजानतेमन्यंतइत्यर्थः ५३ श्रुतिसुखादिप्रमाणकुशलोमेधावीविचारपटुर प्यहंपरमंअत्यं
तमेवनमृष्टानिनविचारतानिशास्त्रलोकप्रमाणवस्तूनिवैस्तेरज्ञैर्मखैःसाम्प्रतिस्यर्थः ५४ इदानींस्वस्यप्रमाणकुशलनां
संसारमूलोवधारणेनसफलयातिसहस्रेतिअंकुराःसंकल्पाःशाखादेहमुवनादयःआत्माशाखाद्यवयवीविराट्फला
निसुखदुःखे चपल्लवाःरागलोभास्तैःशालिनःशोभमानस्य ५५

तथास्नानावसरेसेवंते लङ्कोला नां चामरैरथैरिभैरथैश्च सहितैश्च नैः प्रहरिताः अनेनहं ससारसनक्रपद्माविसहितसर
सीसाम्पा पत्तिस्तीरभुवोर्था द्रुम्यते ५ समग्रैः सुमनोभिः पुष्पैरापुष्पलैश्च पूर्यैः अन्नैः पक्वैरोषधिभिर्यवांकुरादिभि
श्च परिलुप्तैः पटलकैः प्रांतभाजैः देवोत्तिसंबुद्धिः अर्चनगृहा देवब्राह्मणातिथिपूजाग्रहाः देवार्चनगृहा इत्येकपद्यं
वा ६

एतांकमलिनीतीरभुवश्च नैः प्रहरिताः सचामररथैर्भाजैः स्नानावसरेसेविना ५ समग्रसुमनः पूर्यैः रत्नौ
षधिपरिपूतैः सज्जीकृताः पटलकैः देवार्चनगृहास्तथा ६ स्नातः पवित्रहस्तश्च परिजप्याद्यमर्षणः त्वामे
वप्रेदाते देवदक्षिणार्हो द्विजव्रजः ७ लसन्नामरहस्ताभिः पाल्यंते परमेश्वर सज्जीकृतास्तेकांताभिः सीताभोजन
भक्षयः ८ श्रीधुमुत्तिष्ठ भद्रं ते नियतं कार्यमाचर न कालमतिवर्तते महान्तः स्वेषुकर्मसु ९ प्रतीहारयतावित्य
मुक्तवत्स्यथ पार्थिवः तथैव चिंतयामास चित्रांसां रसं स्थितिं १० कियन्मात्रमिदं नामराज्यं सुखमिति स्थि
तं न प्रयोजनमेतेन ममेह दक्षिणार्हो ११ सर्वमेव परित्यज्य मिथ्या शंवरं वरं एकांत एव तिष्ठामि शः शं
त इव वारिधिः १२ अलमेभिरस त्प्राप्यैर्मम भोगविजृम्भितैः सुत्कासर्वाणिकर्माणि सुखं तिष्ठा केवलं १३
चित्तचालयमेतस्माद्भोगाभ्यासकुसंश्रमात् त्यजजन्मजरा उपजालजं कालशान्तये १४

तवस्नानकाले परितो जप्याजपुव्याः अद्यमर्षणमेत्रायेना अतएव दक्षिणार्हः ७ लेपनचंदनोदकपंचादिपरि
पूतत्वात् स्त्रीताः ८ ९ १० ११ शंवरपदेन शं वरीमाया लक्ष्मि मिथ्या शं वरं गतुं स्नाजलं सत्सदृशं वा १२
१३ हे चित्तचालयं सुखवादिचलरतां सज १४

अतः परं आत्मानिष्टं कदापित् स्यादमीत्याह आत्मानमिति अचले हिमवदादौ ६४ इदानीमुक्तं सन्निधाय संहारं न विवेकशु-
 रं न समस्यति अयमिति अयं देहो ह मिति इदं धनराज्यादिममेति स्फुरितं आततं असत्यरूपं ज्ञानवलादपास्य समाध्यात्य सेनं
 अतिवलिनं मनोरियुं निशेषं हलासप्तमभूमिकाविश्रान्तिलक्षणं प्रशमं उपैमि प्राप्नोमि ६५ इति वाशिष्टता ० उपशमनवमः
 सर्गः ॥ ६ ॥ दास्येन प्रार्थितं यत्र माध्याह्निकविधिक्रमेत् तूष्णीं विचारो भूयोपिन कस्यात्र वर्ण्यते प्रतीहारोदारपालः उ

अयमहमिदमाततं ममेति स्फुरितमपास्य वलादसत्यमंतः रिपुमतिवलिनं मनो निहत्य प्रशममुपैमि नमोस्तुते विवे-
 कः ६५ इति वाशिष्टे मोक्षोपायेषु प्रशमप्रकरणे जनकवितर्कः नवमः सर्गः ॥ ६ ॥ श्रीवाशिष्ट उवाच ॥ इति चित्तं
 यतस्तस्य पुरसंप्रविशेयह प्रतीहारः यरोभानो संपदनाग्र इव कणः १ प्रतीहार उवाच ॥ देवदोस्तम्भविश्रान्तसंस्तवसुधा म ३
 भर संपादयोत्तिष्ठदिनव्यापारं पतोचिरं २ एताकुसुमकर्पूरकुंकुमांबुधदाः स्त्रियः स्नानभूमौ स्थिताः सज्जान-
 योमूर्तिर्युवा इव ३ एता कमलकल्हारकान् श्रान्तषट्पदा कला कमलिनी पाशरचितां शुक्रमंडपाः ४

पसर्गस्य च अमनुष्ये बहुले पिति दीर्घः १ दोस्तं भयो विश्रान्तसमस्तवसुधाभयो यस्य न्यपतायाः उचितं अनुसृतं २ तत्र सा-
 मग्रीसिद्धिमाह एता इत्यादिना कमलनीपाशैः सपद्म विस्मरज्जुभिः रचिताः परितः आरुनिर्मिताः कनकचित्रां शुक्रमंडपाः
 यास्तथाविधाः अतएव एताः कबुरवर्णाः कमलिन्याः कमलवत्याः सरस्यास्तीरभुव इति परेणान्वयः ४

अकृतेन उपेक्षाणेन कश्चन अनर्थ इति शेषः अक्रियया उपेक्षाया प्राप्तिदुःखं असन्नायं मायामयं मिथ्येवेति यावत् २५ युक्ताशा
स्त्रविहिताः अयुक्तालोकप्राप्ताः २६ पूर्वपूर्व व्यवहारक्रमप्राप्ताः अस्पृष्टितां वास्तु अयं देहशुष्पति तत्किं साधु आवश्यकं
नेत्यर्थः २७ काये प्रारब्धकर्मणि नीतौ पुण्यपापा नुदयलक्षणैः फलैः समौ २८ तत्कुतस्तत्राह कर्मजा स्वित्कृतकृतम
प्यकृतं भुक्तमप्यमुक्तं मित्यपि योज्यं २९ पुरुषस्यांतर्गते निश्चयः कर्ता भोक्तेति वा असौ पुरुषः सर्वसुखदेहादिक्रियासु
तन्मयतां स्वनिश्चितार्थमयतामुपैतीति वस्तुस्थिति सां प्रतलमेव मधिरनामयं कर्तुं भोक्तुं तारोग्यशून्यं आसप
दं ग्राहता आविष्टा लहृद निश्चयासंपन्नेत्यर्थः अतः अंतश्चित्कृतफलावश्यं भावाय पुनर्जन्मादिप्राप्तिशंका नि

ना १

२५

नममेहकृतेनैवेनाकृतेनेहकश्चन क्रियया क्रियया वापि यन्प्राप्तं तदसन्मयं २५ अकुर्वतः कुर्वतो वा युक्ता
युक्ताः क्रियाममनामिवांछितं तमस्त्रीहयदुपादेयतां गतं २६ तदुत्थाय क्रमप्राप्तां कायों प्रकृतां क्रियां क
रोत्वस्पृष्टितां गतुं किमयं साधुशुष्पति स्थिते मनसि निष्कामे समे विगतं रंजने कायावयवजौ कायैस्विंदास्पृष्टौ
फलैः समौ २७ कर्मजा सुफलप्रीयुमनसो कर्तुं भोक्तुं तास्मिन् प्रशान्तिमापाते कृतमप्यकृतं नृणां २८ यो नि
शो दोषायेषूपशमप्रकरणे निष्ठापरिश्रयसर्गः ॥ १० श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ इति संचित्यजनको यथा प्राप्ता
क्रियामसौ प्रसक्तः कर्तुमुत्तस्थौ दिनं दिनपतिर्यथा १

ष ३

मित्रांश्चानिष्टप्राप्तिविज्ञाननिमित्तांश्च अधीरतां अलं अन्यतमेव सजामीत्यर्थः ३० इति वाशिष्ठता ० सोपशमप्रकार
लोदशमः सर्गः ॥ १० ॥ कृतान्हिकस्पराजोत्रनिशांते वार्यते पुनः विवेके बहुमिश्रित्रैः स्वचित्तप्रबोधनं असक्तः
कर्तुं त्वभोक्तुत्वाभिमानलक्षणसंशयरहितः १

रामः
२५

पासदशासु विद्याविषयाभिलातत्याप्ति तदुपभोगतदनुस्मरणदिरूपासु संश्रमं सुखलवास्वादेश्रंति उत्साहं वा १५ भो
गाशयाप्रचतंसतभोगाशक्ति कुंटीभावा ल्लोकशास्त्रादिभयाच्च निवृत्तं सत १६ ततः कुत्रिमसुखानामनर्थकीजला
द्येनहेलनाप्रकृतिमाप्रतिभवति तंहेलंयतलभस्वेतियावत् १७ १८ चित्तकृत्तिषु चित्तानुवर्तनेषु १९ जनजीवितं
प्राप्तिजीवननिदानं येनजाताजीवतीतिश्रुतेः २० २१ अपिवाकार्यमितिशेषः यत्किलउदितंजन्मप्राप्तंनारवि

सु२

दशासु स्वासयास्वेवसंश्रयंचित्तपश्यसिताम्पएवाभिरचितं परमंदुःखमेव्यसि १५ प्रकृतंसकृतंसदुयोभ
य श्रिरंचिरभोगभूमिसर्वसुचित्तात्पुनंगच्छसि १६ तस्यात्यापालमनयालक्षणाभोगचितया भव
सकृत्त्रिमात्मात्मात्पुनर्येनाभिषततंततः १७ इतिसंचित्यजनकस्तुलसीमेवबहुबह शांतचापलचेतस्त्वास्ति
पिकर्मापितोपमः १८ प्रतीहरोपिनोवाचगौरवेणभयेनच पु नर्वाक्यंमहीपानांचित्तकृत्तिषुशिहितः १९ लक्ष्मी
मथक्षाणस्थित्वाजनकोजनजीवितं पुनःस चित्तयामासमनसाशमशालिना २० किमुपादेयमस्तीहयत्नात्सं
साधयाम्पहंकस्मिन्वस्तुनिवध्नामिच्छति नाशविवर्जित २१ किमेक्रियापरतया किमेनिःक्रिययापिवा न
तदस्तिविताशेनवर्जितंयत्किलोदितं २२ क्रियावानक्रियोवास्तुकायोयमसदुत्थितः ममस्थितस्यमुद्धस्यचि
तःकानाममे द्योतिः २३ नाभिवांछामसंप्राप्तंनत्यजामहं स्वस्थप्राप्तमितिष्टामियन्मायास्तितदस्तुमे २४

शेनवर्जितंनस्तिजन्मभावस्यविनाशनियमादितिभावः २२ समस्थितस्यदेहचलनाचलनदशोस्तुल्यरूपस्थितेः
चित्तः चिन्मात्रस्वभावस्य २३ यन्ममप्रारध्वोपनीतमस्ति तदेवास्तुनात्पदित्यर्थः प्रथवायन्ममनिरतिश
यानंदरूपमातरमस्ति तदेवास्तुनवाह्यं किंचिदित्यर्थः २४

वा० धी० ननु सति सत्संबंधे कथं तत्र युक्तं वैषम्यं वज्रनि संभवस्तत्राह मनागपीति १२ हेमनः त्वं असत् एतत्तदृशं च न
उप० सत् अप्यर्थ एवकारः अतः द्वयोरपि विंध्यापुत्रश्वपुष्पयो रिवासतोः सतोः निःस्वरूपस्थितिकयोः सं
२६ वंध इत्युत्तरावली उक्तिः अपर्याप्राप्त्यर्थे वैतर्क्यः १३ यदि मन्यसे न ह मसत् सत्यं आत्मेवाहं दृश्यमेवा सदि
तितथापि न संबंधघटनेत्याह असदिति मत्तजीवयोः सदा मृतजीवतोः १४ द्वयोरपि सत्त्वमेव नासत्त्वकस्य
चिदपीति कल्पे विकल्पाप्यवियोगाभावात् न हर्षविषादप्रसक्तिरित्याह चित्तेति हे चित्तत्वं इति छेदः १५ महातमा

मनागपि न संबंधस्तदृशेन वस्तुना अविद्यमानरूपेण संबंधः कोयमीदृशः १२ असत्त्वमेतच्च न स
द्वयोरबासतोः सतोः संबंध इति त्रिषमपूर्वैवात्तरावली १३ असदेतन्न सत्त्वे तत्तथापि किल स
दर संगः सदसतोः कीदृजवदत्वं मर्त्यजीवयोः १४ चित्तत्वमथ दृश्यं च दृश्यवदिसन्मये सदा स्थिते
तत्प्रसरः कुतो हर्षविषादयोः १५ तस्मान्महाधिमुंचत्वं मूकमुल्लासमाहर संसृद्धां वृद्धिमाविष्टां
त्यजाभ्याभिमां स्थितिं १६ कंडुकालातवद्यर्थमात्मनेव परिज्वलत् मामोहमलमासाधमं दत्तां गच्छ
सन्मते १७ नतदिहास्ति समुन्नतमुत्तमं ब्रजसिंघेन परांपरिपूर्णाता तदवलं व्यवलादतिधीरतां ज
हिहिचंचलतां शटरेमनः १८ इति मोक्षोपाये १०० गो० चित्तानुशासनं सर्गः ११ ॥ ॥

धिं विषादं मूकं तूष्णीं भूतं सत् आत्मस्वरूपस्थितौ उत्साहं आहर समाध्यासासेन संपादय संसृद्धां संतोभो वि
ज्ञेयस्तत्त्वज्ञानं अं वृद्धिं १६ कंडुकालात इमुत्सवेषु जनको तु कोच्यमाग्रे यद्रव्यरचितं कंडुकाकारं आलातप
त्रंतद्विस्वतएव ज्वलत्पुनः पुनरुज्ज्वलति मोहं अलमिति वामोहलक्षणं मलमिति वा १७ इह दृश्यवर्गमध्ये य

ननु सति सत्संबंधे कथं तत्र युक्तं वैषम्यं वज्रनि संभवस्तत्राह मनागपीति १२ हेमनः त्वं असत् एतत्तदृशं च न
उप० सत् अप्यर्थ एवकारः अतः द्वयोरपि विंध्यापुत्रश्वपुष्पयो रिवासतोः सतोः निःस्वरूपस्थितिकयोः सं
२६ वंध इत्युत्तरावली उक्तिः अपर्याप्राप्त्यर्थे वैतर्क्यः १३ यदि मन्यसे न ह मसत् सत्यं आत्मेवाहं दृश्यमेवा सदि
तितथापि न संबंधघटनेत्याह असदिति मत्तजीवयोः सदा मृतजीवतोः १४ द्वयोरपि सत्त्वमेव नासत्त्वकस्य
चिदपीति कल्पे विकल्पाप्यवियोगाभावात् न हर्षविषादप्रसक्तिरित्याह चित्तेति हे चित्तत्वं इति छेदः १५ महातमा

इदं मे इष्टमिदं मे निष्कृतिकल्पनामिति भूताः वासनाः सुषुप्तवदिति स्थूलसूक्ष्मदेहाद्यभिमानाभावे जाग्रत्सुषुप्तयोर्विशेषाभावादिति भावः २ आर्याणां पूज्यानां देवब्राह्मणादीनां आवर्तने पूजादानादिना समाधानं ग्रहः कार्यमाहिकं ३ ससारसंसारहितं कृत्वा इत्थं वक्ष्यमाणदिशा ४ शांतं निर्विघ्ने पंसारभूतमात्ममुखं ५ अनंताधित्वमसंख्यव्यथाशालितं आयासिमाप्नोसित्वं ७ यतो जन्मसंसारसंख्यो विषयचिंताजालविकल्पो ह्या इति पूर्वणान्वयः ८ हे सुंदरविवेकिन् इमां संसारसंख्यं समसुखं च तुल्यतुल्यमाशेषं बुद्ध्या कः सार इति परीक्ष स्वतरला

संपाद्यत इहं कार्यमार्याविजनिपूर्वकं अनयद्वर्तरीमेकांतयेव ध्यानलीलया ३ मनः समरसं कृत्वा संशान्तविषयश्रमं सर्वयंक्षी यमाणायामित्यं चेत्तमबोधयत् ४ चित्तचंचलसंसारआत्मनो न सुखायते श्रममेहि शमाद्वान्तं सुखं सारमवाप्नोते ५ यथा यथा विकल्पो घानसंकल्पयसिहेलया तथा तथेव ति स्फारत्वं संसारस्तव चिंतया ६ शतशः खल्वभायाति शेकेन विटपीयथा अनंताधित्वमथासि शखेभोगे ह्या तथा ७ चिंताजालविलासोत्था जन्मसंसारसंख्यः तस्मात्सत्कविचिन्तात्वं चिंतामुपशमं न ज ॥ संसारसंख्यं तरला मिमां तुल्य सुंदर अस्यां चेत्सारमाप्नोषितदेतामेव संश्रयं ८ आस्थां मस्यां परित्यज्य इष्टपदं निलालसाम् मेतद्गुहाणामुचस्वे ह्या विहेरे ह्या इदं दर्शय मसत्सदापुदेत्वस्तमुपेतुवा सा

मित्यनेन श्रवत्वाहिते पदुः खजटिलत्वाच्च नान्यत्र सार इति संचितं ८ यस्यादियमसारात् स्यात्सामाख्यां परित्यज्य एतदस्यारदृश्यदर्शनयोग्यमेव तदिति दर्शनलालसोत्थियं मागृहाण अप्रियं च दर्शनं हं मिति द्वेषं न्यामुच किं नूयस्याक्षी स्वात्ममात्रं ह्या आत्मकामः समुद्धयात्स्वे रं विरह ९ असंयागवियमानं सुखदुःखसाधनमुदनुसा प्रतंसत् विद्यमानं अस्तेनाशमुपेतुवा मातदागममायायाप्रयुतो हर्षविषादलक्षणविषमतां गच्छत्यर्थः ११

विष्णुसंज्ञा ११

वा० टी०
उप०

२७
प्रसादात्

२७

इहायं ह्युक्तं श्रुत्वा भवतिः प्रसादात् वयस्य

मानमेर्गुणा दोषविचेष्टितैस्तं स्वश्रेयनिरोधानं उदये पुनस्तदा विभवं चनेति वा द्वे श्चाराज्योत्थेः अर्थान
चैर्न हृष्यति न ग्लायतीति व्यक्रमेणा न्वयः ११ न किंचिदपि करोति अकृत्रात्मनस्तत्त्वादित्यर्थः तदेवाह स
तिष्ठतीति १२ भावनाः रागादिवासनाः १३ वासनास्तथा फलमाह भविष्यमिति वा सनावशात् पूर्वतिरानुसंधानं
न तेन प्राक्तना निष्कादिषु द्वेषप्रणामिप्रियापरीरागः ततः प्रवृत्तिरिति सर्वनिर्णयप्रसक्तिः वर्तमानमात्रदर्श

नास्तमेति न चोदेति गुणदोषविचेष्टितैः अर्थानर्थैः सराज्योत्थेर्न ग्लायति न हृष्यति ११ कुर्वन्निपिक
रोत्थेष्वन किंचिदपि कुत्रचित् सति स्थत्येव सततं सर्वदेवांतरैरिति च १२ सुषुप्तावस्थितस्यैव जन्मकस्य ग्रही
यतेः भावनाः सर्वभावेभ्यः सर्वैषैवात्मागताः १३ भविष्यमानुसंधत्तेनानीतं चिंतयेत्यसौ वर्तमा
नमिमेवं तु हसन्नेवानुवर्तत १४ स्वविचारवशेनैव तेन तामरसक्षणा प्राप्तं प्राप्तमशेषशेषरामनेतरयेद्
या तावत्तावत्त्वकेनैव चेत्साग्रविचार्यते यावद्यावद्विचारणसमीक्षातः समवाप्यते १५ न तदुरो
नशास्त्रार्थीत्रयणात्प्राग्दत्तेपदे यत्साधुसंगभुदिता विचारविशदादृष्टः १७ सुंदर्यत्वनयावद्वाप्र
शेषेव वयस्यया पदमासंघतराममननामक्रिययान्यथा १८

नंतु दुःखस्यापुनस्तथा नाप्रियतानुसंधानमिति सहजानंदानुवृत्त्या हसन्नेवेत्यर्थः आत्मानोपक्रमवीजं स्मा
रयन्नुपसंहरति स्वविचारेति शेषोऽयानिरवशेषेण प्रादां ज्ञानमात्रेया विस्मृतकंठचामीकुरवल्ह्यान्तेन ज्ञान
केन तथा फलपर्यंतं विचारः कापोनांतरा निर्वेदाद्वयइत्याह तावदिति प्रविचारयेदित्यर्थः १६ गुवादीनां
साधनानामसाधनत्ववादे विचारप्राधान्यबोधनार्थः अपश्चोवा अग्रे गोअश्वेभ्यः पशवोऽग्रे अश्वेभ्यः

इहायं ह्युक्तं श्रुत्वा भवतिः प्रसादात् वयस्य

२७

वर्षिते जन कस्यात्र जीवन्मुक्ततया स्थितिः विचारस्तो योऽप्रीतं महात्म्यमपि विस्तरात् ननु मोहग्रहं पूर्ववदि
तदित्यर्थः आनन्दरूपेति पुहर्षस्यानेषु सप्तमाविवसंस्थानि विज्ञेय स्थितिर्यत्स्मिन्निति च वास्येति किं यविशो
धरां २ तन्निमाने तत्काले पस्थिते दृष्टेऽपि स्थितिः अलं वृद्धावस्थितः ३ अनारत विवेकेन सदा विचारवृत्ता सनात
नं अनादि स्वभाव प्राप्तं कलंकं अहंममाभिमानमालिनां राजसंज्ञागुणो न धर्माणि अप्रसंजितं ४ अनन्ता भमपरि
क्षिन्नत्रलाकारं ५ विज्ञेयैर्गंधपटलेषु अनाम्यैर्विकल्पा अस्वप्नादिरंजनाभेदा अंशवः

श्री वशिष्ठ उवाच ॥ एवं विचार्यंस्तत्र त्वराज्जनको नृप चकशादिलकार्पाणी ननु मोहचधारधीः १
नमनः प्रोत्सलासास्य क्वचिदं दृष्टिषु केवलं सुषुप्तसंस्थसदेव व्यवतिष्ठतः २ ततः प्रभृत्यसौ दृश्यं
नांजहार नवात्पजत केवलं विगता शंकं वर्तमाने तपवस्थितः ३ अनारत विवेकेन तेन सदा सनातनं पुनः
कलंकं नैवाप्तमवरेणो वराजसं ४ स्वविवेकानुसंधानादिति तस्य महीपतेः सम्पत्कृतान्मनता भमलं विम
लतां यथा ५ अनाम्यैर्विकल्पांशुः प्रिदात्मा विगता भयः उदयाय दृढाकाशे तस्य व्याप्ती बभास्करः ६
सदृशं त्विलाभावात् प्रिद्वैको समवस्थितान् आत्मशून्यानन्तात्मा सर्वभूतात्मको विदः ७ प्रहृष्टानव
भौवासौ क्वचिन्नसुखः स्थितः प्रकृतेः व्यवहारत्वात् सदेव स भगवान् ८ जीवन्मुक्तो बभूव सौ ततः प्रभ
तिमानद जनको ज्यरठजानी ज्ञातलोकयणवरः ९ राजकुर्वन् विदहानो जनजीवितं नैव हर्षविषादा

प्रकाशायस्य विगता देहभेदनिरोधप्रयुक्ता आश्रयादुःखादियस्य ६ विद्वत्कोचिदात्मनिसमवास्थितान् ध्य
स्तान् अतएव परमार्थदर्शनात् आत्मभूतान् ७ प्रकृतेर्गोचराः सर्वव्यवहाररूपत्वादसंगात्मा संस्पर्शदिशनात्सम

पृष्ठ १०

जननिर्दिष्टवित्तमेव प्रियदत्त

वा० ११०
उप०
२८

यः यादशः यलप्रयोगः सतादशः तथा च नाधिकः अगोस्तीत्यर्थः २६ सर्वेषां दुःखानां दुःखानां पीमांत
परमावधिं २७ एवं प्रजाकोशस्यापि सर्वसंपदिविधित्वागतिद्वयमिति स्वर्गादिति यत्समवाप्यते सुखमिति
शेषः स्वर्गो कादपिरित्यादिपाताला नीतिनारदः जगद्वृत्तसदं मध्ये पातालेभ्यः समागत इति पौराणिक

२८

यएवलयः क्रियते वासो ये पि जने जनेः स एव पलः कर्तव्यः पूर्वप्रज्ञा विवर्द्धने २६ सामांतं स
वदुः खानामापदं कोशमुत्तमं बीजं संसाररक्षाणां प्रज्ञामाद्यं विनाशयेत् २७ स्वर्गाद्यध्वं च पा
तालाद्राज्याद्यत्सवाप्यते सत्समापद्यते सर्वप्रज्ञाकोशा न्महात्मनां २८ प्रज्ञयोनीयते भामा नत्मा
त्संसारसागरात् नदानेन च वाती ये क्षपसान् चराध्व २९ यत्प्राप्तां संपदं देवी मपि भूमिचरा न
रा । प्रज्ञापरण लताया ज्ञस्तस्फलं स्वादु समुत्थितं ३० प्रज्ञयान्तरालं नमत्तवारणा ए च ध्याः जंबु
के विजिताः सिंहा सिंहे बरिण का इव ३१ सामान्ये रपि भूयत्वं प्राप्तं प्रज्ञावशान्नरैः स्वर्गापवर्गयो
गपत्वं प्रज्ञे स्पैव हृदयते ३२ प्रज्ञया वादिनः सर्वस्वविकल्पविलासिनः जायंति सुभटप्रज्ञा ख्यात्
राव्यतिभीरवः ३३ चिंतामणि रियं प्रज्ञा इकोशस्या विवेकिनः पलंकल्पलते वैष्वा चिंतितं सं

प्रयच्छति ३४

कवचनात्पातालेपि सुखातिशयः प्रसिद्धः २८ आत्मते कदुःखं येषां पि प्रज्ञैकफलमित्याह प्रज्ञयेति दा
नतपः प्रभृतीनामल्पपापं सयफलत्वा दिति भावः २९ यच्चान्तरालं स्वर्गादिदानादिकर्मणां फलं तदपि प्रज्ञा
फलमेवेत्याह यदिति भूमिचरा अपितराः देवी नमः अरत्वा दिलक्षणांतं प्राप्ता इति यत्तदपीत्यर्थः ३० ३१ ३२

पदं १

सुभटप्रज्ञान्वाद्भरा नितियवत् ३५

२८

तत्त्वोऽप्रपञ्चवाहेऽद्वैतं दिव्यकर्मैतद्व्याजगतिरिति लि
रायहोः भाः सप्रवृत्तिः कलिततद्वत् मत्त्वाननि
वर्हणान्नमं प्रालम्बानं फलति तपयः २५

जाड्यमज्ञानंतत्त्वज्ञानमाध्यतमः २६ ताभ्योविपन्नदीभ्यः प्रज्ञायानावातीर्थतेजनैरितिप्रसिद्धं २० पेलवामूडुला
 ग्रानिलस्यकलालेशः उपलंतृणविशेषं २१ असहायः गुर्वादिसहायशून्यः विशालः शास्त्रश्रवणशून्यापि
 इयमपिप्रसेसार्यमेवानुक्तः आचार्योद्वैवविद्याविदितालाधिषंप्रापयेदित्यादिश्रुतिविरोधात्तुह्येवमपेल
 वात्तज्ञानमात्रवाधेत्येनातिकेवलत्वात् २२ लोकोपिप्रज्ञावितोमंयादेर्वलंतरेव २३ प्रावल्यंप्रसिद्धमित्याहप्र

यस्योच्चलति तीक्ष्णग्राह्यपदविचित्राणि प्रज्ञादीपशिखाजालुजाड्यां धंतनवाधते १८ दुस्त
रायातिपदो दुःखकलोलसंकुलाः तीर्थतेप्रज्ञाताभ्यो नचापद्रोमहाभते २० प्रज्ञाविरहितं मू
ढमापदल्पाभिवाधते येनवाचानिलकलासारदीनमिबोलयं २१ प्रज्ञावानसहायोपि विशाखो
प्यस्मिन् उन्नत्येव संसारसागराद्रामपेलवात् २२ प्रज्ञावानसहायोपि कार्यंतिमधिगच्छति दुः
प्रज्ञः कार्यमासाद्य प्रधानमपि न श्रपति २३ शास्त्रसंज्ञनसंसर्गैः प्रज्ञां पूर्वविवर्द्धयेत् कृत्स्नं रत्न
णारथैः फलप्राप्तौ लतामिव २४ प्रज्ञावलवत्तुल्यः काले सत्कार्यपादयः फलं फलत्यति

ज्ञावातिप्रधानं बहुतरसेनाद्वलमुख्योपि सन्नशपाते अथवा प्रज्ञाचरमसाक्षात्कारवृत्तिस्तद्वानात्मा
सर्वेषां कार्यप्रपञ्चानामन्तर्बाधसर्वेषामवशकृत्तव्यपुरुषार्थानामन्तर्अवधिं परमपुरुषार्थच अधिगच्छ
तिदुःप्रज्ञो मोहस्तु सर्वप्रपञ्चसंतानलक्षणां कार्यजातमसाधतन्मूलत्वात् प्रधानं सदपि ज्ञानमात्रेण न शपती
त्यर्थः ज्ञाप्यते भेदेन बाधोऽयं २३ प्रज्ञा तर्हि केनोपायेन लभ्याते चोदशस्त्विति २४ प्रज्ञावलभेव बहुलं लय
स्य तथाविधः सत्कार्यसत्कर्मप्राक्तनभाण्डं तत्त्वज्ञानः पादपः भासः सूर्यप्रकाशः सयथाभक्तपक्षे कर्मण

शिक्षितः को तु कानयनशिक्षावान्केवर्तः ३५ धीरेवसम्पत्तिविवेकवैराग्यादिसन्मार्गयो जिताचेत्सारं न पति असम्पक्
रागद्वेषलोभाद्यसन्मार्गयो जितानुप्रापदं न पति प्रापयतीत्यर्थः ३६ आशातृष्णातत्परीयाणाः लोभमोहक्रोधचिन्ताद
यस्तेभ्य उच्यतादोषाः द्वेषचिन्ताविषादादयः संनद्धं वर्मनद्धं ३७ सम्पुङ्गवोऽप्यतत्त्वविवेकेन दृश्यन्ते सम्पक्दर्शनियस्यतः

भव्यस्तरतिसंसारं प्रज्ञया यो ह्यते धर्मः शिक्षितः पारमाप्रोति नवानाप्रोत्य शिक्षितः धीस्सम्पुज्यो जिता पारस
मस्तस्यो जिता पदं नरं नयेति संसारे प्रमंति नो रिवाणेते ३८ विवेकिनमसंमूढं प्राप्तामाशागणोत्थिताः दोषान्
परिबाधते सन्नद्धमिव सीयकाः प्रज्ञयेह जगत्सर्वसम्पदेषु यदप्यते सम्पद्दर्शनिमायां तिनापदोतवसेप
दः ३९ पिधानं परमात्मस्य जडात्माविततो सितः अहंकारां बुद्धेमतः प्रज्ञावातेन बाध्यते ३९ पदमनुलभ्युपै
तुमिद्धतो ज्ञेः प्रथममभियंमतिरेव लालनीवः फलमभिलषता कृषीवलेन प्रथमतः तन्ननुकुर्यात्ते धरेव ४०
मोक्षोपायेषु लोप्रज्ञामहात्म्यं नाम सर्गः १२ श्रीनशिषउवाच एवं जनकवद्वामविचारोत्तमानमात्मना प
देविदितवेद्यानामविज्ञेनाधिगच्छति १

सम्पुज्यो जितां पुरुषं ३९ परमापरमात्मा तत्त्वसंज्ञाया केस्य पिधानं निरोधायकः लडयोश्चेदादं बुद्धपसे जलात्मावित
तो विस्तीर्णः असितोत्सवो नीलश्च ३९ लालनीवाडल इव क्रमादिवेक शिक्षयेन शोधनीया फलं कृषिफलधान्या
मिच्छन्ति नाविति प्रसिद्धो ४० **इति श्रीनशिषउवाच लोप्रज्ञामहात्म्यं नाम सर्गः १२** जनकस्य विचारं न दृष्टं तं नृपविस्तरात्
चित्तस्य प्रशमोपाया कीर्त्यते इति युक्तिभिः आविष्टेन मंत्रसंभाषनादिप्रतिबंधकनिरासेन १ ॥ ॥ ॥

[illegible]

वा० धी० हयादेयदशो रागद्वयात्मकवृत्तिशेषस्तत्साक्षी तत्स्थानदेकनिष्ठः सन् स्वच्छताविद्वेषकालुष्यभूयता २१ इ
उप० तिस्थितिरे वंत्तपाव्यवस्थायेषां सर्वत्राहया नृपादेयात्मभावतादर्शनाद्विलीनातेपुरुषा २२ समताअविषमत्र
स्नात्मना अवसुअप्रशस्तवसु अतोहेयं वसुप्रशस्तवसु अतउपादेयमितियस्यमनः अंतर्ललितां लोलतांगत
मित्यर्थः शाखोटोदृष्टविशेषः सद्युष्यफलपल्लवो नृपजीव्यछायः प्रसिद्धः २५ युक्तमनुकूलं अतइदं
भयादित्येषाणां लाभविलासिनी अयुक्तं प्रतिकूलमिदं अतोमेकदापि माभुदित्यरागविलासिनी एषणा इच्छा
माखेदं भजहेयेषु मोपादेयपरोभव हेयादेयदशोत्पत्काशेषस्थः स्वच्छतां व्रज मेषामिदमुपादेयमिदं हेय
मिति स्थितिः विलीनातेन वांछंति न त्यजंतीह किंचन २२ हेयोपादेयकलने क्षीणोद्यावन्नचेतसः नतावत्सम
ताभातियासेव्योम्नीवचंद्रिका २३ अवस्तिदमिदं वस्तु यस्य तिलुलितं मनः तस्मिन् नोदेतिसमताशाखोटइव
मंजरी २४ युक्तायुक्तैषणा यत्र लाभालाभविलासिनी समतास्वच्छतातत्र कुतो वैराग्यभासिनी २५ एकस्मि
न्वसतस्त्वस्मिन्विद्यमानो निरामये नानानानातया नित्यं किममुक्तं कुमुक्ता इप्सितानीप्सिताशं किमर्कसो
चितपादेष चंचलेस्फुरतोयस्मिन् कुतस्तस्येहसौम्यता २७ निराश ताभिर्भयतानित्यतासमताज्ञता निरी
हताभिः कियतासौम्यतानिर्विकल्पता २८ धृतिर्मेत्रीव्यतिलुष्टि मृदुतामृदुभाषिता हेयोपादेयनिमुक्तेने
षप्रपेयत्रस्मिन्सुखे २९ तत्रसमतास्वच्छयोः संभावनेकोविरोधस्तमाह एकस्मिन्निति मानाः नानातयाभेदाभेदवि
कल्पनायायद्यसंगाद्वितीयानंदप्रभित्तास्तहि आत्मात्वादेव सर्वेषु नृकला एव यादभिन्नास्तथाप्यात्मा स्पृशानानु
कूलानवाप्तिकूला इति न तदाधितयो रवकाश इति भावः २६ तस्यचित्तयोदयस्यसौम्यताभिपुयता २८ इदानीं जीवन्मुक्त ३०

नक्षत्राणां भूतान्द्रशगुणानाहविशशतेतिद्याभ्यो
३०

०८ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

ननु देववशात्त्वयमेव कालेन यद्गानं भविष्यति किमस्मत्प्रयत्नेनेति मन्यते तान्निदतिर्यङ्ति कतिर्यल आदिपदादि
वेकैराग्य विचारोदयसेषु देवे प्रतिकले किं प्रप्रलसहस्रेण सत्पतिवहनां यतमानानां काममन्युभिर्भ्रंशना
दिष्पादिकुलकल्पपरायणाः ८ १० एषा जनकाद्याधिकोदाहरणं प्रयाचता ११ देहीदेहां हृदि स्थितो देवः परमात्मा
१२ संसारस्य मनने विकल्पने चिंतने च व शीकृतस्य स्पर्शमिषद्वतशैत्यं १३ देहां भावत्याग एकपूणात्मदर्शने मु

यदेव निष्ठाः कृत्यां देकुर्विकल्पपरायणाः तेषां भंदाभितिलातनानुगम्या विनाशिनी ८ विवेकं परमाग्नि
त्यविलोकात्मानमात्मना धिया विरागौ दुरया संसारजलधिं तरेत् १० एषा सा कथितारामनभः फलति
पातवत् सुखदज्ञानसंप्राप्तिरज्ञानतस्तु शोभनी ११ जनकस्य वसदुः स्वयं भवविलोकिनः विकाशमिष
यं देहीदेवः प्रांतस्त्रिंशं वृजं १२ संसारमनं चित्रं विचारणविलीयते गलद्वशीकृतस्पर्शमातपेन हिमं यथा
१३ अग्रमेवाहमिषस्यानिशाया उदिते तयो स्वयं सर्वगतः स्फारः स्वालोकः संप्रवर्तते १४ अग्रमेवाहमि
त्यस्मिन् संकोचे विलयंगते अनंतभुवनव्यापी विस्तार उपजायते १५ जनकेन परित्यक्त्या हांकारवासना
तथा त्वमपि सद्गुरुं विचारयति परित्यज १६ अहंकारां बुद्धेर्हीणे चिद्व्योमि विमलेतते नूनं संप्रौढतामिति
स्वालोकाभास्करः परः १७ एतावदेवातिनृमाय देहं भावभावनं तास्मिन् प्रसममातीति प्रकाश उपजायते १८ हि
नाहमस्ति न चान्मोस्ति न च नास्तीति भावितं मनः प्रशंतिमायतनोपादयेधुमज्जति १९ उपादेया उपतनं हेयं

स्वासाधनमित्याहयमिति १४ १५ १६ नूनं निश्चयेन अवश्यमिति यावत् स्वालोकात्माभास्करः सूर्यः संप्रौढतांशार
दीवस्फुटप्रकाशतोऽप्रतितमः १७ तमसो मुखं वलमिति यावत् १८ अहंमहं नास्ति अस्मच्छब्दार्थस्याप्यहंका

कुरुप्रभुस्य संतत्स्य सबर्तुने भवेत्प्रत्यक्षप्रतिभासः
कोकनचनस्तीति उग्रसाहिगाः सत्तादिति भावः ७
पारयु उपादानादुज्ज्वलवपुषु ८ उग्रप्रभुरागो हृष

संसारस्य मनने विकल्पने चिंतने च व शीकृतस्य स्पर्शमिषद्वतशैत्यं १३ देहां भावत्याग एकपूणात्मदर्शने मु

वा० टी०
उप०
३१

ननु पूर्वसिद्धमनस उक्तोपायेन ह्येदने विभावमनोवृत्तीनां वर्तमानवृत्त्याकारमनोवृत्तेर्विकथं ह्येदने तत्राह विस्मृत्ये
ति विस्मृतिर्वासिनो ह्येदप्रया चरमोत्तरकालप्रसक्तं नृतिरूपं प्रसक्तं वासनायाग्रेपि नृत्यनुदयात् वर्तमानकतक
रेण न्यायेन त्वेनैव त्वस्य निराश्रित्वा ३६ न त्वेवमपि तत्त्वविदो जीवना सिद्धये तदुपादानभूता विद्याख्यो मोहो वश्यम
भ्युपगतं गतव्यः स एव पुनः संसारप्ररोहविषयतीत्याशं वपाहमोहति

मनसैव मनश्चित्ता विस्मृत्या चरमं मनः वर्तमानमपि चित्ताद्विन्नसंसारतां
वृज ३६ मोहो विस्मृत्यसंसारं न भूयः परिरोहति चित्तं विस्मृत्यसंसारो न भूयः
परिरोहति ३७ तिस्रन्गहन्त्वपन जाग्रद्विषयलुप्ततन्पतन् आसदेवेदमित्यंत
निश्चित्याख्यापरित्यज ३८

परिरोहति प्ररोहति वासनाक्षयलक्षणे विस्मरणे सति तस्य बीजशेषभावादिति भावः तर्हि संसारस्तस्मिन्मो
हक्षेत्रे स्वयमेव प्ररोहता तत्राह चित्तमिति चित्तसंस्कारो ह्येदलक्षणे चित्तस्मरणे सति न चित्तस्य प्ररोहः संभव
ति चित्तसंस्कारस्यापि चेत्यारौपबीजत्वादिति भावः ३७ चित्तवैयोर्विस्मरणे तदा स्यात्पागणवोपाप इत्याह तिष्ठ
तिति ३०

३१

वा०१०

उप०

३२

चित्सत्तामात्रवेवेदमिति यदुक्तं तदुपा द्यति मन इत्यादिना यतो जडं अतः स्वतः सेंद्रुपरं साधयितुं चापसमर्थत्वात्
 स्वसिद्धये स्वविषयसिद्धये च साक्षिभूतं स्वप्रकाशचिद्रूपं तत्त्वंपारमार्थिकं वस्तु अनुधा च तत्पुनरुत्पत्तिरिति यथा स्वजीवनाय
 सपुत्रादिभरणाय च माज्जरि सिंहमनुसरति तद्वदित्यर्थः दृश्यस्वत्वविषयं च आश्रयतोऽपजीवति अस्तेव किंतु तस्त
 चाहमन इति एवं च सति मनः असत्कल्पभूतं प्रायं मिथ्येति सिद्धमित्यर्थः कथं जीवति तदाह भावयन्निति एकमद्विती
 यमात्मानं विस्मृत्य विश्वं जगदाकारमेव भावयन्नां दसो लिंगव्यत्ययः कल्पयत्सत् जगदाकारं भूत्वा जीवतीत्यर्थः अत

३२

मनः प्रकृत्यैव चलं चित्तत्वमनुधाविति मांसगर्जने माज्जरो वने भृगुपतिं यथा ४७ सिंहवीर्यं विशालं च्यं मांसं भुं
 केन गोहरेः चिद्दीर्यवशात् प्राप्तां दृश्यमाश्रयते मनः ४८ मन एवमसत्कल्पं चित्प्रसादेन जीवति भावयन् विश्वमेव
 कं चिन्तामत्यचिदप्युत जडं यत्किल निहीनं चित्तादीपिकयौ जसा तन्मनः शवसंकाशमचिदुत्तिष्ठते कथं ५० चि
 त्सभावपरामृष्टास्यं दशकिरसन्मयी कल्पना चित्तमित्युक्ता कल्प्यते शाल्त्रदृष्टिभिः ५१ पश्चित्तस्करणि फुत्कार
 सेवेयंकल नोच्यते चिदेवाहमिति ज्ञात्वा सा चित्तामेव गच्छति ५२ चेत्येन रहिता यैषा चित्तद्रूपस्य नातनं चेत्येन
 सहिता यैषा चित्सेयंकल नोच्यते ५३

त्य

एव चित्तामात्मस्मृतिरित्यप्राप्य उत पुनः चिदपि भवति मनस्त्वं जहातीत्यर्थः ४८ मनसः प्रकाशशक्तिरिव स्पंदशक्तिरपि
 चिद्धीने वेत्याह जडमिति चिह्नक्षणायादीपिकया ओजसा वलेन च विना उत्तिष्ठते स्पंदते ५० अत एव चित्तिस्पंदक
 ल्मनैव मन इति विद्वत्प्रवादोप्यस्तीत्याह चित्त्वभावेति ५१ स्पंदशक्तेरेव विलासश्चित्तं तद्वत्तपश्चेत्याह पडति फुत्कार
 ग्रहणं विषयस्याप्युपलक्षणां तथा च चित्तादि त्रिपुटी दृश्याकारतेव कलनेत्यर्थः चित्ताद्युद्भूतिमात्रतां ५२ तथा च चित्तश्चे
 त्याग एव ब्रह्मतात्ययविसन्नेत्याह चेत्येनेति ५३

३२

अस्यापदित्यागे समतापि सिद्धतीत्याशयेनाह समतामिति तथा अप्राप्तमिति द्वेदः ३६ यथाशर्वमिहेश्वरः स्ति
त्याघषमूर्तिलक्षणानिलिङ्गानि शुद्धचिन्मात्रदृशानविभर्तिजिगदाकारविवर्तमानमायाधिष्ठानत्वात्सन्निधि
मात्रेणाविभर्तिचनेन सर्वकर्तृत्वमिति एवंत्वमपिराज्यादिकार्यारपनास्थासन्निधिमित्रेण कुरु अकर्तृत्वमिति
अयाने कुरु चेत्पर्यः ४० किं चिन्नात्पोस्ति द्रष्टानान्पातोस्ति श्रान्तेयादिश्रुतेः सर्वशरीरेषु त्वमेव धेता वेदिता इव भाव
शब्दोदयः सन्नाथी दिद्यते वा तच्च परमार्थसन्निधित्यर्थः अनेजन्मादिविक्रियाभ्युपगमः सर्वस्यात्माप्रत्यक् चिद्रूपः प्राण

समतामलमाप्तिप्रत्ययं प्राप्तं कार्यमाहरन् अचिंतयंस्तथा प्राप्तं विहरेह हिराघव ३६ यथासर्वेपि लिं
गानि नविभर्ति त्वमेव मिह कार्योक्तिकुरुमा कुरुवानघ ४० त्वमेव वेत्ता त्वमज्ञस्वमात्मा त्वमहे
श्वरः आत्मनो वातिरिक्तत्वं स्वये त्वमिदमाततं ४१ येनात्मदृशद्ववादमितोत्रावनोदितः सनसंगृ
ह्यतदोषैर्हर्षमिष्विषादजेः ४२ रागद्वेषविनिर्मुक्तसमलोर्ध्वश्मकांचिनाः युक्तइत्युच्यते योगीत्य
क्तसंसारवासनः ४३ सयत्करोति यद्भुक्तेयददाति निहंतियत् तत्र मुक्तधियस्तस्य समता सुखदुःखयोः
४४ प्राप्तं कर्तव्यमेवेति त्यक्तेषा निष्भावनः प्रवर्तते यः कोपेषु न समज्जाति कुत्रचित् ४५ चित्सत्तामा
त्रमेवेदमिति निश्चयवन्मनः त्यक्तभोगाभिमननं शममिति महामते ४६ ॥

क्तो महेश्वर अत्वमेव आत्मनः स्वत्वभावादव्यक्तिरिक्तः अग्रच्युतभाव एव स नृणामस्तेन त्वया स्वमोहादित्य
मिदमाततं विस्तारितं तान्येनेत्यर्थः ४० यदि मे ये वेदमाततं तर्हि कथं ममात्रहर्षो मर्षदोषोदयस्तत्राह येनेति येन तत्त्व
विदा आत्मदम्भस्त्वासद्भावात् परमार्थसिन्धा त्रताभावनादभितोन्यादतिभावना उचिता त्यक्तासः न दोषः संगृह्य
ते अतस्त्वमप्युत्वेत्यर्थः ४२ ४३ ४४ ४५ इदं यत्त्वय च भोगाभिमननं भोगचित्तासात्पत्तायेन ४६

वा० धी०
उप०
३३

ननु कल्पनापदिसुभाकथं जगद्वबुध्यते अवबोधे वा तस्याः प्रसिद्धचित्तत्वात्कोतिशयः प्रप्रबुद्धेति यन्मन्यसे जगद्व
बुध्यत इति तत्र किं द्वबुध्यते जगतो नवबोधमात्रं नित्यासत्त्वात् यतो दृश्यमानापि जगत्स्थितिः सो कल्पकप्रसादा कल्प
नेव असन्मयीत्यर्थः ६१ विषयांशपरित्यागे वशिष्टा कल्पने वा सोत्पत्तेरिति ज्ञानमुवाच मालेति मायाहीति साक्षिणी तदा
तरी शुद्धचित्तं विविच्य दर्शयति यत्पादिना एषा वितावृत्तिरूपा कलानां अंतरस्थया तथा सर्वसाक्षिणा वरमया दृष्ट्या व्याप्ता
सत्ती पदार्थेषु स्वविषयेषु विराजते प्रकाशसमर्थी भवति न स्वत इत्यर्थः ६२ यदिसा सर्वसाक्षिणी कुतस्तदंतः करणध

33

अप्रबुद्धाय दाक्षेणान किंचिद्वबुध्यते संकल्पकलने वा तद्दृश्यमानाप्यसन्मयी ६२ तथा परमया दृष्ट्या कलने वा
तरस्यया मंजरीगंधशतैरेव पदार्थेषु विराजते ६३ तनुसंकल्पिता येषां कलनेति जगज्जये सा हि किंचिद्विजानाति व३
त३ नित्यज्ञानैकधर्मिणी चैनेन जडारामकलनोपलरूपिणी पद्मिनी वा तपेनासौ परेणैव बोध्यते ६४ यथा शिला म
यी कन्या चोदिनापि न नृसति तथेयं कलनादेहेन किंचिद्वबुध्यते ६५ लिपिकर्मणैर्पुङ्गवैर्कृतं घर्घरारवं क
चित्रचंद्रकिरणैरौषधैः प्रतिबोधिताः ६६

सर्वं शनेव प्रकाशयति न तत्राह ननु संकल्पितेति या एष ज्ञानैकधर्मिणी नित्यबोधस्वभावा साक्षिचात्यरिद्धिन्नवृत्तिकल्प
नीया धिवशात्तनुरूपेवेति जगज्जयेपि यैस्तैः प्राणिभिः संकल्पिताः अतः किंचिदल्पमेव तत्तदंतः करणदिवजानातीत्य
र्थः ६२ वृत्तिकल्पानु कलनाविवेके उपलरूपिणी पाषाणकल्पाजडैव अतएव चेतनेन साक्षिणा प्रबोध्यते ६४ ये तु नैयाधि
कप्रभृतयः नित्यसाक्षिणमजानानाः परप्रकाशस्यैवानित्यज्ञानस्य अर्थप्रकाशतां मन्यन्ते तान्वहुभिर्दृष्ट्यैतैर्यहयहस
तियथेत्यादिना ६५ अचेतनस्यांतकारणत्वं इत्याह नित्यचित्संनिधानाभावे विषयो न्मुखप्रवृत्तिरेव डलभादुरेतत्प्रकाश
कतेत्याशयेनाह लिपिकर्मणि लिपिकर्मणि त्रिजालिखितैः नृपैः प्रतिबोधिता आप्याप्यताः ६६ ॥ ॥ ॥ ॥ ३३

आत्मनश्चेदनेमनानं निश्चिन्तयन्तु ६०

कलनैवमनं तमनोभवतीत्याह किंचिदिच्च तद्भूतैव किंचिदामृषरूपकलनानासत्तदेव हृदिसिद्धिदिवउपास्थि
तासंकल्पविकल्पकल्पनाभूत्वा स्थिरं रतत्प्रसिद्धमनोभवतीत्यर्थः ५५ नित्यानुभवस्य स्वरूपविस्मरणं कलनैव
सत्तिलमापन्ना चित्तमांगच्छतीत्याह चित्तमिति तदापरोक्षतायतियोग्याजउताप्यस्याः संपन्नेत्याह जडेवेति ५५ अती
तविषयाकारकल्पेन चित्ततामिव अनागताविषयाकारकल्पेन संकल्पविकल्पानुविधानात्मनस्तामपि सा
प्राप्तेत्याशयेनाह संपन्नेति एवमवच्छेदवती द्विधा परिच्छिन्ना सति प्राप्तेनेष्टानिष्टसाधनसाक्षात्तमध्यवस्थभावीष्टा

किंचिदामृषरूपं यद्भूतं तच्चास्थिरं मनः कल्पनासत्तदेवैतत्सदिवोपस्थिता हृदि ५५ चित्तमित्येव रू
ढेयं यदेव कलनदिता तदेव चित्तां विस्मृत्य भाजडेव्यावस्थिताः ५५ संपन्ना कलनानाम्नी संकल्पानुवि
धायिनी अवच्छेदवती चोग्राहयेत्पादेयधर्मिणी ५६ सेषाचिदेव जगता भागतेव स्वशक्तितः न संप्रबोधि
ताया वद्रूपं तावन्नबुध्यता ५७ अतः शास्त्रविचारणैव रागपराणां च निमग्नहेयो दिव्याणां च बोधयेत्फ
लनात्वर्यं ५८ कलनासर्वज्ञं तूनां विज्ञानेन शमनं च यः बुद्धावस्थतामेति प्रमती न रथाजगत् ५८ व्यामोह
मदिरामतां लुठितां विषयावटे आत्मावेदनसंस्तुमां कलनामेव बोधयेत् ६०

निष्टसाधनं तासंकल्पहेयोपादेयधर्मिणी अग्रामुख्याचिदेव संपन्नेत्यर्थः ५६ मनप्रकृत्यैव त्यादिनोपपादितं चित्त
नामात्रमेवेदमित्यंनं पिंडीकृत्यापसंहरति सैषेति स्वशक्तितः स्वीयं भायाशक्तिवशात् गुरुशास्त्रस्वविचारैर्य
वित्तसंप्रबोधिता तावद्वास्तवपूर्णं न दंष्ट्ररूपं न बुध्यत इत्यर्थः ५७ बोधयेज्जडाकारकलनालक्षणादवस्थात्रय
स्वप्नाद्यावर्तयेदित्यर्थः ५८ विज्ञानेन शास्त्रजन्यज्ञानेन शमनेन शमादिसाधनसहितमननं निर्दिध्यासनाभ्यां इतर

प्राविज्ञानशमप्रबोधने ५८ व्यापहारागः

वा०टी०
उप०
३४

34

क

कुतो न परमार्थे तत्तत्राह मन इति पतः परमार्थे निमग्नः चित्तं बुद्धिः शरीरमित्येतदपलक्षितं दृश्यमात्रं इहात्मनि नास्ति अप्र
प्राणो ह्यमनाः शुभ्रः प्रकाशमवृणामस्माद्विराट्स्थूलमनरावत्यादिभ्युतिशयेन विद्वन्भवेद्युक्ते मिश्रवाधितत्वादिति भा
वः ७५ यद्येवास्ति तर्हि सुकुतो न भवति जगदुपेयत्वा को भाति अतत्राह आत्मैवेति ७६ कुतो नास्मीव कुत आत्मैवेति
मिश्रयस्तत्राह अद्वत्वादिति अद्वत्वाच्चक्षुरादियोग्यताप्रयोजकस्यो ल्यनेत्यादभावादशदिवाभासत इत्यसदाभासः
चिद्रूपतया स्वपरप्रधानिर्वाहकत्वात् सन् अतएव स्वानुभूत्येवानुभूयते न करणैरित्यर्थः ७६ स्थो ल्याधभावात् कर
मनो नो न मिमिति नीपिधीरेधान शरीरकं अस्तीह परमार्थेन स्वात्मैवाहासितिसर्वदा आत्मैवेदं जगत्सर्वमात्मा कालक
मस्तथा सचाकाशादद्वत्तरो नास्ति वास्तेव चामलः अद्वत्वादसदाभासः संविद्रूपतया नुसन् आत्मा सर्वपिदातीतः
स्वानुभूत्यानुभूयते ७७ मनस्तत्र पदिक्षीणं यत्र संवित्परात्मनः अंधकारक्षयस्तत्र यत्रालोकः प्रवर्तते ७८ यत्रा
लसन्निदोक्षायाः संकल्पोत्पत्त्यामताः तत्रात्मनो विस्मरणं स्मरणं चित्तजन्मनः ७९ परस्परपुंसः कल्पमयत्वं चित्तं क

एतां तराणी तत्र न प्रवर्ततां मनसुस्तत्तम तयार्थमिण्यिनिमित्तत्वेन प्रसिद्धं कुतो न प्रवर्तते तत्राह मन इति सत्यं तत्र मनः प्रवर्त
तपदित इति काले स्वपन्ननशपेत् मनस्त्वज्ञानकार्यत्वाद्दर्शनित्युदयसमकालमेवाविधया सह तया तत्र दर्शनशक्ते
त्यर्थः ७८ क्वचिर्ह मनसः प्रवृत्तिशक्तिस्तदाह यत्रेति यत्र यस्यां दशायां अक्षायाः स्वच्छतरायाः आत्मरूपायाः संविदः सं
ल्यवशाद्वाद्यविषयाकारोत्पत्तया वा ह्याप्यप्रकाशत्वेनाभिगतास्तत्र परमार्थिकस्यात्मनो विस्मरणं चित्तजन्मनो मि
थ्यार्थस्मरणं दर्शनमित्यादिप्रसिद्धमित्यर्थः ७९ स्वोद्भवप्रतिकूलत्वादपि न मनस आत्मदर्शनशक्तिरित्याह परस्येतिसंक
ल्पमयत्वात् मनः सर्वसंकल्पक्षयीपलक्ष्यते मोक्षात्मतिकथं प्रवर्ततेति भावः ८० " " " " ३५

परिवर्तितं धावितं ६७ पुंसां विहितैः शिलाशिलादिना निर्मितैः ६८ ६९ नित्यचिदात्मनः उपगमेकलनाद्यप्यास
एव न सिद्ध्यति ७० प्रायेण हययेति ७० चित्तः परित्यज्य दस्यं दकल्पनैव स न इत्युक्तं इदानीं सैव चिदचिदंशविवेके चिं
दासस्यात्ममात्रत्वाद्वाङ्मात्रावपरिशिष्यते तथा विधातस्य दशक्तिः प्रयाण वेतितं विरोधे कृते न मनो न भिद्यद्गुरो
ध्वमस्तीति वक्तुं भूमिकां रचयति शठैः स्वयं च केरुजैः अत्र मयातः प्रपाशरीरेन्द्रिप्रापामयकीशालिका ७१ सा प्रा

असृगालिप्तगात्रैश्च शवैः कपरिवर्तितं कर्गितं धुरध्वानं वनपाषाणखंडकैः ६७ कपुंसां विहितैर
कैः सपितं याभिनीतमः कसंकल्पमपेक्षायाः कियते व्योमकाननेः कजडैरुपलाकारैर्भिष्याभ्रमरीषि
मनोभिः ३ तैः मृगतृष्णाभयैरेभिः कियते क्रिया ६९ यथातचेदृते स्फारे मृगतृष्णातरंगिणी कलनातद्वदेव
यं स्फुरत्यात्मनिसत्तलं ७० यदेतत्संदिग्धं नाम तन्मनोधिगतं शठैः मरुतां विद्वितां शक्तिमंतः प्राणशरी
रिणी ७१ येषां संविदनाक्रांता सकलमलवनिश्चयेः अनाक्षिसरसाकारा प्रमेषापाश्चालिका ७२ अयं
सोहमिदं तन्मइति या कलना बिना प्राणात्मतत्त्वयोक्तस्याः संज्ञा जीविते कथ्यते ७५ धीश्चित्तं जीव इत्ये
ता संकल्पस्यासतो मताः संज्ञा संकल्पितास्तद्गुणैरामपरमार्थतः ७५

एषा शक्तिः संकल्पादुत्थिता विः संकल्पानो योगिनां चिदात्मैव ज्ञानपृथगस्तीत्याह येषां मिति न आक्षिप्तः कल्पि
तः रस्यं इति रसाविषयास्तदाकारो यथा ७२ सैव अहं ममेत्याक्षिप्त रसाकारा यदा तदा विना स्यं दं तदा क्षेपायो
गात्स्यदात्मकप्राणतत्त्वस्य चिदात्मकस्यात्मतत्त्वस्य च पृथगीव संज्ञा तस्या विवेकाध्यासेन आविलाजलसं
विलतचिद्रूपा कलना जीवप्राणाधारया इति धात्वर्थानुपमा जीवनीति जीवेति संज्ञा कथ्यत इत्यर्थः एवमन्या

अप्यसंज्ञास्तस्याः प्रसिद्धा इत्याहुर्वास्ति ७५

वा० टी० किंतर्हि मनस्तवाहचिद्वक्तेरिति ॥ अविद्याकार्याविद्याभावाविज्ञेयशक्तिः एतन्मनस्वाज्ञानसर्वस्विनिर्वाकित्वाद्दशा
 उप० न १६ संकल्पाकल्पकल्पननिमित्तमिदमिति यावत् अतएव निमित्ताजननेनेमितिकायायुसिद्धिरित्याहनकृतं चेद
 ३५ ति ६० वायोरिति वायुतः पश्यतां संभक्तिकस्तसि ६१ न विधंते खंडमंडलाकारस्यंदरूपाणि यस्यां तथा विद्याचिदेव
 यद्यस्यात्परमार्थइत्यर्थः ६२ सा उक्ता खंडपूर्णतालक्षणा विज्ञातचित्त्वभावता न द्रव्येन केन संवाध्यते खंडयते किल
 तितदसंभवाधोतनार्थः किंतदधीनसिद्धिकेन उक्तान्येन अन्यसाप्रसिद्धेः चिदधीनसिद्धिकस्य विज्ञाधनाशक्तेर्वाध

चिद्वक्तेः स्यंदशश्रसंबंधाः कल्प्यतेयतः मिथ्यैव तत्समुत्पन्नं मिथ्याज्ञानं तदुच्यते ॥ एषा हि विद्या क
 थिता मायैषासा निगद्यते परमेतत्तदज्ञानं संसारादिविषप्रदं ॥ ६६ चिद्वक्तेः स्यंदशक्तेः संगे संकल्पनां न
 कृतं चेत्पक्षिणास्तदिया भवभीतयः ६० वायुतः स्यंदशक्तियसि चित्तचेत्येते यदा सचेत्यादिचित्यदेवतिः संक
 ल्पधातिचित्ततां ६१ चित्ततैषा चितो मिथ्या कल्पिता बालपक्षवत् अखंडमंडलाकारा स्यंदरूपा चिदेव यत् ६२
 सैषा चित्ता न द्रव्येन केन संवाध्यते किल अखंडशक्तेरिंद्रस्या केन स्यात्सहसंगरः ६३ अतः संबंधिनोभावात्सं
 बंधोन्नविधते संबंधेन विना कस्यसिद्धंतत्कीदृशं मनः ६४

स्यापि सिद्धेऽपि तत्ताधीनत्वाचित्त्वखंडनमंतरेण चिदंतरस्ते अचिकित्सिद्भ्यो गाच्चेति भावः तद्विदंते इति पाठे तु तादृ
 शं चित्त्वभावतां त्वस्य वेत्तीति तद्वत् अंतरे सकार्या विद्यानाशे सति केन संवाध्यते इतियोज्यं इंद्रस्य देवराजस्य परमे
 श्वरस्य वा ६३ अतः अचित्तचिदविरोधायोगी विरोधे चित्सत्तावाधिता स्थितिकत्वाच्च कीदृशं मनः यदि जडमपि
 स्वसत्तायामन्यनिरपेक्षे स्वतः सिद्धस्येत तत्तापितदनुभविनुस्तत्संबंधिनमेतन्स्यान्वस्याभावाच्चित्तसंबंधेन चिना
 तनः कस्यसिद्धं कीदृशं वा तत्स्यात् अनुभवानारोहप्रलीक्य यत्तस्य च विशेषासिद्धेरिति भावः ॥ ॥

वाल्मी०
उप०
३६

तेन अविद्यमानेन मनसा विद्यमानं शूरः शत्रुं तपः सर्वसामग्रीसंपन्नो धिलोको मूढजनः अभिभूयते वि
वेकिभिः श्रवैराग्यादिभिर्महाप्रलयसंपाद्यैसा धनैर्महता योगाध्याना समाध्यभ्याससाक्षात्कारोपायेन अवि
द्यमानं मेव हन्यते इति इयं सर्वा विकल्पनामुग्धतैव उदिताना पारमार्थिकीत्यर्थः तथा चाहुः स्वामिनः स

विद्यमानोऽपि यः शूरो लोकस्तेनाभिभूयते अविद्यमानमेव हं हन्यते मुग्धतोदिता १०४
मिथ्यासंकल्पकलितं मिथ्यावस्थितिमाततं अविद्यमानमपि नोदृष्टं कातस्य किल कृता श २
१०५ अहो न खलु चित्रेयं मायामयविधायिनी चेतसा प्यतिलोलेन लोकोपमभिभू
यते १०६

मसरमिति निरविदमिति समतरमिति चेह सहजमांद्रसुखेके कलचिद्रमनेमपिकेयमहो विकलबहु
विधकल्प्यतेति १०४ शक्तता अभिभवतुमिति शेषः १०५ महामायावित्वेन प्रसिद्धस्य मयस्यापि वि
धायिनी निर्मात्री १०६ ॥ श्री श्री श्री ॥ श्री ० ॥ ॐ श्री ॥ ॥ ॥

इत्थंचित्स्पंदयोर्भेदपक्षे मनसो लीकतामुत्कारकतापक्षे सुतरांतथेत्याह चित्स्पंदयोरिति चित्स्पंदयोरेकताविदय
 लापेन न तावदवशात्कावक्तुं स्पंदसाधकाभावप्रसंगात् परिशेषात् स्पंदश्च लापेनैकत्वौक्तौ राजातिरिक्तगजतुरगा
 घपन्नायेनास्वरूपासिद्धिबलमनसः सुदारामसिद्धिरित्यर्थः ६५ तस्मान्नान्नास्येवमनोनास्तेतत्त्वज्ञा
 नान्नास्तीति निश्चय एव मनोनाश इत्यर्थः ६६ ६७ ६८ हृदयेन हृदयात् स्पंदप्रसंगात्माच्यते तत्त्वज्ञोऽप्यमरौ ॥

चित्स्पंदयोरैकतायां किं नाम मन उच्यते का मेनाहयमातंगसंगसधट्टने विना ६५ तस्मान्नान्नास्येवद
 ष्यात्तचित्तरामजगत्रये सैषासम्पत्परिज्ञानाच्चैतसेज्जयतेत्यति ॥ ६६ मुधा मेव मनर्थयि मनः संकक
 ल्मयानघ मनोभिध्यासमुदितं नास्त्रपरमार्थता ६७ मात्वमंतः कचि किंचित्संकल्पयमहामते मनः
 संकल्पकं रामयस्मान्नास्तीह कुत्रचित् ६८ असम्पज्ञानसंभूता कल्पनामृगतादिका हन्मरौ तव सं
 श्रान्तासम्पगालो गक नान्मुने जडं त्वान्निः स्वरूपत्वात् सर्वदेवमृतं मनः मृतेन मायते लोकश्चित्रेयं
 मोर्ख्यचित्रका १०० यस्य नात्मानदेहोस्ति नाधारो नापि चाकृतिः तेनेदं भूतितं सर्वं चित्रेयं मोर्ख्यवागु
 राः १०१ सर्वसामग्रहीनेन हन्यते मनसापियः नीलोत्पलदलनाद्यावैमन्येदलितं तत्कं १०२ जडेन
 मूर्केनांधेन निहतो मनसापियः मन्पसदहते मूढः पूणचंद्रमरी चिभिः १०३ म२

असम्पज्ञानेन संभूता मुने इति रामसंबोधनं मननप्र वणात्ताविधानार्थं ६८ मरणायदि चैतन्यनिवृत्तिर्य
 दिवानिः स्वरूपतायति स्मृदुभयमपि मनस्पत्तीति नित्यममृतं मोर्ख्यचित्रेयं तद्वर्तमाना मोर्ख्यपरंपरा १००
 आत्मास्वरूपप्रकृतिरवयवसंख्यानां जातिर्वासा मग्नप्रशास्वास्वदेहहस्तपादादियुद्धसामग्र्यतिनहीनेन दलितम

संक इति शेषः १०१ १०२ १०३

यसमौख्यंतिदापुरुषः सर्वेणाप्यायदाः आन्विष्टः परिभृग्य आश्रितः नात्र विप्रतिपत्तिः हियस्मादजानतो मूर्खी
 स्यका आपत्तनास्तिसर्वाप्यस्तवेत्यर्थः न विधत्ते ज्ञानं यस्य सः अज्ञातः मूर्खी आतेन मूर्ख्या तदुक्तमपि दिद्वारा इयं
 सर्वाप्यनिधिभूता सृष्टिः १०१ इयं सृष्टिर्मनोदेहादिदुर्वृद्धेः निमित्तान्मौख्यस्य वंशंगतामौख्यं नापीडयमानापि हते
 न सिद्धेन जीवेनाप्यसत्ता असम्भारगुणवर्तने नैवोत्तरोत्तरदुःखाय उपपाद्यते तथा चांधस्येव जडस्य मनः आदिः स्व
 भाविकमौख्यंति पीडितस्य पुनस्तदुःखाभिज्ञेन जीवेनापि पीडनं कथं कथं तदनुचितमित्यर्थः १०२ अत्यंतं पले
 वाऽप्रविचारमात्रसिद्धत्वादिचारमात्रेण बाधितुं शक्नोतीत्यावत् तत्र तादृशविकारमात्रनिरस्यात् दृष्टान्तानाह
 मौख्यंतिदायदान्विष्टः काहिनापदज्ञानतः पश्यमौख्यंतिदियं सृष्टिरज्ञानेनैव जन्यते हा कथमपि दुर्वृद्धेः
 सृष्टिमौख्यंतिवशंगताः असत्तैव यतेन जीवेनाप्युपपाद्यते १०३ अन्यमौख्यंतिमयी सृष्टिरियमत्यंतं पले वाः
 वास्तरंगप्रवाहराकराशः परिशीर्यते १०४ नीलांजनालबालेनेयं त्रेणो ववं विचरणंते इंदोराभोगपरा
 त्यकरस्यंशेण भ्रमति १०५ रिपुभिर्नयनो गुक्तैर्दृष्टः सूत्रे निविध्यते संकल्पकृतया प्रूरसेनया परिभृयते
 १०६ तस्मात्किंतेयं मनसानस्थितेनैव कुञ्चित् कल्पितेन मुधान्मनस्कपणेन निहन्ते १०७ मूर्खलोकमयी
 सृष्टीर्जन एवासत्पितं यः शक्नोति न वशीकर्तुं नासौ रामो यदिरपते १०८
 वारित्वादिना यथावाः वारित्वं कल्पितेन तद्वत्प्रवाहेयाधिष्यमात्रं कराशः परिशीर्यते इति विश्रान्तिवदित्यर्थः १०९
 तदेव वारियत्रावर्तस्तत्र नीलांजनवयेनि आलबालेन मध्यदिद्रवता वैधेरायं त्रेणो ववं विचरणंते तदेव वारियत्रकं
 पतेत तत्र आभोगनमंडलेन पूर्यस्येदेः करस्यंशे न भ्रमति उन्मादपरवशतो गच्छतीति च भ्रान्तिर्यथा तद्वदित्यर्थः ११०
 रिपुभिर्दृष्टः दृष्टमात्रः पुरुषः नयनो गुक्तैर्नैव त्रस्येः सूत्रे निविध्यते इत्यादि

तस्मात्किंतेयं मनसानस्थितेनैव कुञ्चित् कल्पितेन मुधान्मनस्कपणेन निहन्ते १०७ मूर्खलोकमयी सृष्टीर्जन एवासत्पितं यः शक्नोति न वशीकर्तुं नासौ रामो यदिरपते १०८

三乙

ना० ६१० वस्तु तोयन्नविद्यते इत्येतदुपपादयति श्रुति किं अर्थप्रयार्थं भनः उत्तस्येदार्थं उत्तज्ञानकर्त्रेन्द्रियप्रवेजनसिद्धये तत्राप्यपि
 उप० प्राणप्रेरितेन्द्रिंद्रियैरूपनीतानामर्थानां साक्षिणैव प्रथमसंभवान्नमनसः कृत्यमस्तीति भावः १० ननु सर्वशक्तिमिदं त्रिंशदं
 ३८ नः किं नस्यादिति चेत्तूयेन मुक्तिर्विवेके घटते वीणा मधुरध्वनिवत्समाजेनापि समुदितव्यवहारसिद्धेरित्याशयेनाह प्राणा
 नामिति तथा च यथा तेर्षिकसमाजस्त्रानदानगानस्तवनादिव्यवहारो न सर्वशक्तिमदेकप्रयुक्तस्तदुद्यमपीत्यर्थः ११ यदि

जः पश्यति स देवात्मा स्यंदते प्राणशक्तयः इंद्रियाणि स्वधर्मेषु मनोराम किमुच्यते १० प्राणानां स्यंद ती शक्तिज्ञानि
शक्तिपरात्मनः इंद्रियाणां निजा शक्तिरेकः कोत्र निबध्यते ११ सर्वास्तदंशवत्सस्य सर्वशक्तेः किलात्मनः पृ
थक्त्वा वाच्यता चेयं कुतो नाभक्तवोत्पिता १२

कश्चिद्द्रव्यात्संघातस्य सहन्तु पदार्थत्वं नियमादत्रापि कश्चिदपेक्षित इति तर्हि अस्यापि संघातस्य जगत्संघानां भरणता
त्सर्वेषां सर्वाः व्यवहारशक्तयः सर्वनिर्मातृरीश्वरीत्यात्मन एवांशवदिति तादृशं मेवास्यापि सिद्धे तत्राचेतनमनोध
र्मत्वमिति न प्रतिशरीरमिन्नाचेतनमनः सिद्धिरित्याशयेनाह सर्वोद्भिद इति वाच्यतामन आदिशब्दवाच्यता १२ ।।

S S S S ३ S S S S S ॥ श्री ॥ ॥ श्री ॥ ॥ ॥

उपेक्षानुपदेशहान्नानायेनिषुदुःखितः मनोनिमज्जनोपायस्तदहंभ्योचवर्णते तत्रादौमनरावासस्थितंयः शक्तो नवशीक
 नुनासेनाभोयदिश्रपते इति प्राक्प्रसुतानुपदेशानधिकारिजनानयोपेक्षणीयत्रयावर्णयतिसंसारत्यादिना संसारसागरस्य अ
 सारकल्लोलभूतैर्विषयसुखाभिलाषैरुद्यमानयानिरंतरं प्रवर्तमान्वयायथाजनतयामनोनिग्रहविवेकैराग्यादिविषये अपेक्षा
 भावादिदुषः प्राप्यापिप्रप्रायनाद्यकरणमर्त्तैर्मूकत्वमेवाश्रितंसाजनतामया आत्मलाभोपायप्रचुरोत्कृष्टकलाशालिभिर्वीचो
 रोक्तिभिः इहजगत्सस्मिन्शास्त्रेनोपदिश्यते इति ह्येवस्वयः १२ यः अंधरत्वेववक्तव्येनित्यंनपश्यतीत्युक्तिश्चरुषानिषियः

श्रीवशिष्ठ उवाच संसारसागरसारकल्लोलैरुद्यमानया मतेमनिदमूकत्वंजयजनतयाजितं आत्मलाभमयोदार
 कदारकलामिरिहसामया विचोरोक्तिभिरेताभिः शास्त्रेस्मिन्नोपदिश्यते २ नपश्यत्यं वयोत्यर्थतस्यकः खलुदुर्मतीः
 विचित्रमंजरीचित्रंसंदशयतिकाननं ३ कः कुक्ष्यधरप्राप्यंनानामोदविचारणे मूर्खमात्मोपदेशेनप्रमाणीकुरु
 तेमतिः ४ विषयसंद्विग्नमनंमंदिराधूर्णितैर्ज्ञेयं धर्मनिर्णयसाक्षित्वेकः प्रमाणीकरोत्यधीः ५ कः शवंवाश्मशान
 स्थंसमवायकथाशतं पदेषुहृत्तिसंदहेकप्रमूर्खप्रशस्तिं येनाशयक्लिप्त्योपिमूकोघोपि ननिजितः मनोबालः
 सुदुर्बुद्धिः कथंनामोपदिश्यते ७ जितह्रैवमनोविद्विजसुतायत्रविद्यते निकटत्वाच्चिरात्तेचयाशिलानैवविद्यते ८
 मनोनविजितंरमयेतायदपिदुर्ज्ञेया तेनाग्रस्तविषयेनामप्यतेविषमूर्खियाः ६

दुरदृष्टेष्टादिनानपश्यतितस्यापितत्पदर्शनचित्तमिति सूचिनार्थं ३ कुक्ष्यरोगविशीर्णंघर्घरस्वननादिघ्राणंयस्यतंपुरुषकः
 प्रमतिर्निर्बुद्धिर्नानामोदनांविचारणेपरीक्षणेप्रमाणीकुरुते आमोदतत्त्वनिरेतित्वेनाश्रयतीत्यर्थः समवायाजनसमूहास्तत्र
 त्यं कथाशतं ६ आशेते अस्मिन्निति आशयोऽप्येतद्विलस्यः ७ तर्हि कविवेकिनोपि मनोजयोऽशक्यः नेत्याह जितमेवेति निक
 टात्त्वस्य निधेः आस्तादूरनिरस्तवै अग्रस्तविशेषेणेति सपदिशांघभावस्याप्युपलक्षणां ६ ॥ ॥ ॥ ॥

बा० टी०
उप०
३६

समाजातेषु भस्मपुद्गलजंतुषु मध्ये अनिलः दंशानां मशकानां च अत्रुदायसंख्या जानिहंति १८ दिशं प्रति दिशं वीषायां
दिवेचनस्याच्यवीभारं भस्माभ्यां द्विकल्पतत्वेण न्यतरस्यामश्रुपकत्वाद्भयभावाच्च दंशः १९ इदानीं दुर्बलानां प्रवलेः पी
डितं परंपरयोपपद्यति लिप्तेत्यादिना आणुकणवत्समां लिप्तां वस्त्राणां मशिका सिकं ह्यधुमुक्षयात्वादनिका
शकारद्रुणाभिः कीटविशे

३७

अंशुदायनिलो हंति समाजातेषु चान्वहं दंशानां मशकानां च कैवात्र परिदेवना १८ दिशं प्रति गिरीं द्वेषु उल्लिख्य
द्यावमेवने विह्वंति मृगलक्षणां कैवात्र परिदेवना १९ जलजलचरं मृहात्स्त्रात्स्त्रात् लोनिहंतति ग्रासाप्यंति
द्वयो मत्स्यः कैवात्र परिदेवना २० लिप्ताभणुकणत्वाभां ह्यधुवा दतिभाक्षिका तांकोशकारः क्षुधितो दंशस्तु
मपि चंचलं २१ तं दंशं ददुरो भूते व्यालस्तमपि ददुं सपमं जोगो हंति वशुश्चैनं निहंतति २२ वशुं हि नस्ति मा
नरो माजोरंश्चानिहंतति ऋक्षः कोलेद्यकं हंति ऋक्षं व्याघ्रो निहंतति २३ सिंहो भिभवति व्याघ्रं शरभः सिंहं
हमंति च शरभो नाशमायाति मत्तमे खविलं धने २४ मेघावावै विधुयंते वायवो गिरिभिर्जिताः गिरयो वननिधि
षाः शक्रस्य रसापतिः २५

शेवा दंशोचनमक्षिका २१ ददुरो भेकः खगोगरुडादिः वशुनकुलश्चैनं सपं २२ ऋक्षो भल्लूकः रित्तइति पाठे श्वायद्
विं यः २३ मत्तस्य गजितो मेघस्य विलं धने स्वोपरि भागगमने प्रसक्ते तदसहने नोत्पत्य शिलातले निपातान्नाशमाया तीति
प्रसिद्धमित्यर्थः २४ वज्रेया निधिषाः खंडिताः यविर्वज्रोपि शक्रस्य वशरगः रगः शक्रेया वलाद्वशीकृत्य इति याव
त २५

३६

तद्वत्सुजीवश्रेतनोत्पाधिषासचनचित्ताख्यमनः प्रगृहेणविनाइंद्रियाप्रानधिषांतुशक्रोतीतिचित्तमपिसिद्धमेवेतिचेत्तत्रा
हकिंन्नामेति जीवइतिचित्तमेवचेतियत्त्वयोक्तं तदुभयंकिंन्नामकिं आत्मातिरिक्तचेतनंतरेउत्ताचेतनंनाघः नान्योतीस्तिद
ष्टानांन्योत्तोस्तिश्रेतेतिश्रुत्याव्रसातिरिक्तचेतनंतरस्यप्रपेधात् द्वितीयेत्वाहकातस्यशक्ततेति अचेनस्यचेतनार्थत्वावशप
कपाइंद्रियेषोविशेषाभावात्तदधिषानशक्त्यर्भवात् अतस्त्वंतदुभयमसदेवविज्ञात्यर्थः १३ स्वकल्पितेनमनस्यानिर्दिग्धाप
रमार्येद्विषयेषांतदुःखनिवारणेपापस्यान्वेषणे वर्षेकोटिभिरप्यलाभात् मुग्धाव्यामोहमिवापन्ना १४ सन्निमित्तकंहिदुः

किंन्नामजीवइत्युक्तंयेनेहोधीकृतंजगत् चित्तंचैवायदेवत्वंविद्विक्तात्वस्यशक्तता १३ मनोनिर्दिग्धदृष्टीनांद
व्यादुःखपरंपरां मतिर्मैकरुणाक्रांतमृग्धैवततप्यते १४ कः किलात्रकुतः खेदोयन्मूर्खः परितप्यते दुःखा
यैवंहिजायंतेकरभाः प्राकृतास्तथा विनाशायैवजायंतेजडादेहेष्वबुद्धयः अनारतोदयाः पापाबुद्धुदाजल
धेरिव १६ कियंतः पश्यपश्यतः प्रत्यहंप्रतिमंडलं सनावद्विनिर्ह्यंतैकैवाग्रपरिदेवना १७

खंनिमित्तत्विवारणेनवारयितुंशकंमूर्खीणांनिर्निमित्तमेवदुःखमतोदुर्वारमित्याशयेनाहकः किलेतिकरभागद्विभाः प्रा
कृतामूर्खेभ्यश्च अतंशोच्चारणेत्यर्थः अथवाने तेशोत्थाइंद्र्यामूर्खयोनिनामसंख्यानांदशनिनतद्वेवोपेक्षाहत्वादि
त्याशयेनउक्तिः १५ उक्तार्थविवरणायनानायोनिभेददुःखेनउदाहर्तुंपीठकीस्वयतिविनाशायै वेति पापायतः पा
पकारिणाइत्यर्थः १६ अज्ञानांयोनिभेदेषुदुःखेवचित्त्राणिवैराग्यदाह्नीयोदाहरति कियंतइत्यादिना प्रतिमंड
लंप्रतिदेशं सनामश्रुहिंसास्यानंतद्विस्तदधिष्ठितैः प्रकृषेः १७

संसारसंश्रमेयुक्तामलुचिर्नचदुःखिता ३५ पंक्तयः ३१ स्वेवमेवमाकृत्तपार्णगोः समाः उत्पत्योत्पत्तलीयंते भूतानां भूदिसंभवाः ३६

वा. टी.
उप.
४०

श्रीधुराः कायकमयः जयनकाः भ्रमकाः कायकीटीः आदिपदाद्यन्फलपुष्पाद्युद्वाः कृमिमशकभेदाः
रुद्यंते ३२ ३३ श्रीरामउपसंहृत्प्रस्तुते योजयति एवमिति नंदंतु प्ररुदंतुवेति देषाभाषा सापीडाभिनंदनमिवत्स
हाभावाद्गोदुनमप्यनुचितमित्युपेक्षे वयुक्तेति भावः ३४ उक्तमेव स्पष्टमाह अनारतेति भूतानां पंक्तयः समूहाः
एवमेव वृथैवत्यर्थः ३५ ३६ यः दयावान् कुबुद्धीनां दुःखमाज्जने प्रवृत्तः स न भः कृत्स्नमाकाशं स्वागतेन छजे

प्राणपंगेत्वपि जायंते विचित्रां ककुभं प्रति स्थावरेष्वपि जायंते घृणाजघनकादयः ३२ शिलांतरेषु
जायंते कीटभेकघृणादयः विषयाभपि जायंते नानाकीटगणास्तथा ३३ एवमेतेष्वसंख्येषु जन्मत्वप-
चयेषु च अजसंकल्पावन्तो नंदंतु प्ररुदंतुवा ३४ अनारतमृतावस्मिन्नतारतसमुद्वाः ३६ यः प्रव-
त्तकुबुद्धीनां दयावान् दुःखमाज्जने स्वगच्छ निमृष्टसूर्यं शिविघतेन सः ३७ न तिर्यक्समधर्माणि उपदेशा-
नराभुवि कथार्थकथनेनार्यः कः स्थारागुनिकदेवने ३८ किंकलस्फारमनसां पश्यन्नां च विशेषणं कृष्य
ते पशवो रज्ज्वा मनसा मूढचेतसः ३९ स्वचित्तपंकमग्नानां स्वनाशारधकर्मणां मूखीणां मापदं दृष्ट्वा प्ररु-
दंत्युपला अपि ४० अनिर्जितात्मचित्तानां समंताद्दुःखदा दशाः तन्माज्जने कुत प्रज्ञानातः संप्रतिपद्य-
ते ४१ विनिर्जितात्मचित्तानां दुःखानिरुद्यन् दन सविचार्याणी तेनातज्ञातज्ञेयप्रवर्ततां ४२ मनोनास्ति
महाबाहो माधुधोपप्रकल्प यः ॥ अनेन कल्पितेन त्वं वेतालनेन बहन्त्यसे ४३

यानि मृष्टसूर्या भुवि वारिता तपंकतुं विघते श्राम्पतीत्यर्थः स्विघतेन सः इति पाठे तु किं न विघते इति कात्यायो-
ज्यं ३७ ३८ स्फारमनसां विषयविस्तारित मनसां विशेषणं विशेषः ३८ उपलाः पाषाणा अपि प्ररुदंति किंपुनः सच-
तना इत्यतिशयोक्तिः ४० समंतात् सर्वदेशेषु सर्वदा च दुःखदाः दशाः पूर्णाः सतीति शेषः अतः कृत्स्नभूमिषां सुसमा-

40

३३

४०

तद्वत्सुजीवश्रेतनोऽप्याधिष्ठासचनचित्ताख्यमनः प्रगृहेणविनाइंद्रियाभ्यामधिष्ठांतुशक्नोतीतिचित्तमपिसिद्धमेवेतिचेत्तत्रा
हकिंन्नामेति जीवइतिचित्तमेवचेतियत्त्वयोक्तंतदुभयंकिंन्नामकिं आत्मातिरिक्तचेतनंतरेउत्ताचेतनंनाघः नान्योतीस्तिद
ष्टानांन्योत्तोऽस्तिश्रेतेतिश्रुत्यात्रसातिरिक्तचेतनंतरस्यप्रवेधात् द्वितीयेत्वाहकातस्यशक्ततेति अचेनस्यचेतनार्थत्वावशप
कपाइंद्रियेषोविशेषाभावात्तदधिष्ठानशक्त्यर्भवात् अतस्त्वंतदुभयमसदेवविज्ञेत्यर्थः १३ स्वकल्पितेनमनस्यानिर्दिग्धाप
रमार्येदधिष्ठेयांतदुःस्वनिवारणेपापस्यान्वेषणे वर्षकोटिभिरप्यलाभात् मुग्धाव्यामोहमिवापन्ना १४ सन्निमित्तकंहिदुः

किंन्नामजीवइत्युक्तंयेनेहोधीकृतंजगत् चित्तंचैवासदेवत्वंविद्विक्तात्वस्यशक्तता १३ मनोनिर्दिग्धदृष्टीनांद
व्यादुःस्वपरंपरां गतिर्मैकरुणाक्रांतंमुग्धैवततप्यते १४ कः किलानुकुतः खेदोयन्मूर्खः परितप्यते दुःखा
यैवंहिजायंतेकरभाः प्राकृतास्तथा विनाशायैवजायंतेजडादेहेष्वबुद्धयः अनारतोदयाः पापानुदुदाजल
धेरिव १६ कियंतः पश्यपशवः प्रत्यहंप्रतिमंडलं सनावद्विभिर्हिच्यंतेकैवाग्रपरिदेवना १७

स्वनिमित्तस्वनिवारणेनवारयितुंशकंमूर्खाणांनिर्निमित्तमेवदुःस्वमतोदुर्वारमित्याशयेनाहकः किलेतिकरभागद्विभाः प्रा
कृतामूर्खेभ्यश्च अतंशोऽप्यारवेत्यर्थः अथवाने तेशोऽप्याइंद्र्यामूर्खयोनिनामसंख्यानांदशनिनतद्वदेवोपेक्षाहत्वादि
त्याशयेनउक्तिः १५ उक्तार्थविवरणायनामायोनिभेददुःस्वेनउदाहर्तुंपीठकीरचयतिविनाशायै वेति पापांयतः पा
पकारिणइत्यर्थः १६ अज्ञानांयोनिभेदेषुदुःस्वेवेत्तिआणिवैराग्यदाढ्यायोदाहरति कियंतइत्यादिना प्रतिमंड
लंप्रतिदेशं सनापशुहिंसास्यानंतदद्विस्तदधिष्ठितैः प्रकृषेः १७

संसारसंश्रमेयुक्तामलुचिर्नचदुःखिता ३५ पंक्तयः स्वेवमेवमावृत्तपार्णगणैः समाः उत्पत्त्योत्पत्तलीयंते भूतानां भूतिसंभवाः ३६

वा. टी. ३० उप. ४० श्रुष्टाः कायकमयः जयनकाः भ्रमकाः कायकीटीः आदिपदाद्यन्फलपुष्पाद्युद्भवाः कृमिमशकभेदाः ३२ ३३ श्रीरामउपसंहृतप्रस्तुते योजयति एवमिति नंदंतु प्ररुदंतुवेति द्वेषाभाषा सापीडाभिर्नंदनमिवत् ३४ उक्तमेव स्पष्टमाह अनारतेति भूतानां पंक्तयः समूहाः एवमेव दृष्टव्यं ३५ ३६ यः दयावान् कुबुद्धीनां दुःखमार्जने प्रवृत्तः स न भः कृत्स्नमाकाशं स्वागतेन छजे

प्राप्तपंगेष्वपि जायंते विचित्रां ककुभं प्रति स्थावरेष्वपि जायंते घृणाजघनकादयः ३२ शिलांतरेषु जायंते कीटभेदघृणादयः विषया अपि जायंते नाना कीटगणास्तथा ३३ एवमेतेष्वसंख्येषु जन्मत्वपचयेषु च अजसंकरणावन्तो नंदंतु प्ररुदंतुवा ३४ अनारतमृतावस्मिन्नतारतसमुद्भवाः ३६ यः प्रवृत्तकुबुद्धीनां दयावान् दुःखमार्जने स्वगच्छ निर्मृषसूर्यांश्चिघतेन सः ३७ नतिर्यक्तमधर्माणि उपदेशा नराभुवि कथार्थकथनेनार्यः कः स्थाराग्निकटेवने ३८ किंकलस्फारमनसां पशूनां च विशेषणं कृष्यते पशवोरज्ज्वामनसामूठचेतसः ३९ स्वचित्तपंकमग्नानां स्वनाशारधकर्मणां मूखीणां मापदं दृष्ट्वा प्ररुदंत्युपला अपि ४० अनिर्जितात्मचित्तानां समंतादुःखदादशाः तन्मार्जने कुत प्रज्ञानातः संप्रतिपद्यते ४१ विनिर्जितात्मचित्तानां दुःखानिरद्युनंदनं सुविचार्याणीतेनातज्ञातज्ञेयप्रवर्ततां ४२ मनोनास्ति महाबाहो मामुधोपप्रकल्पय ॥ अनेन कल्पितेन त्वं वेतालनेने वहन्यसे ४३

यानिर्मृषसूर्या भुवि वारिता तपंकतुं विघते श्राम्पतीत्यर्थः विघतेन सः इति पाठे तु किं न विघते इति कात्यायो ज्ये ३७ ३८ स्फारमनसां विषयवित्तारित मनसां विशेषणं विशेषः ३८ उपलाः पाषाणा अपि प्ररुदंति किंपुनः संचितना इत्यतिशयोक्तिः ४० समंतात् सर्वदेशेषु सर्वदा च दुःखदाः दशाः पूणाः सतीति शेषः अतः कृत्स्नभूमिया सुसमा

40

३३

४०

वा०टी०
उप०
४१

अवप्रभावनासंस्कारवत्सादर्शनं स्वप्रदशेति यावत् भावदशा जाग्रत् अभावदृशा सुषुप्तिः भावाभावदृ-
शेऽपि तस्मिन्मिति पाठे तु तदुभयदर्शनोऽस्मिन्मिति व्यर्थः ५३ एतां शुद्धचिन्मात्रस्वभावामात्मसत्तां प्रमादात्पुनरु यदा
चेत्संतदतिरिक्तं भावयसितदा चित्ततां यासीत्यन्वयः ५४ सरूपज्ञानयुक्तिः भक्तेति शेषः चित्ताचित्तलक्षणवि-

४१

भवभावनया हीनं भवभावदृशेऽस्मिन् भावयन्नेवमात्मानमात्मसंस्थः स्वयंभवः ५३ आत्मसत्तां
जन्नेतां चेत्तं भावयसि स्वयं यदा मत्तदा यासि चित्ततां मतिदुःखदां ५४ चित्ततां शृंगवत्तामेतां स्वरूप-
ज्ञानमुक्तिः बलाच्चित्तान्महाबाहो स्वात्मसिंहं विमोचय ५५ परमात्मदृशां त्यक्त्वा चेत्तं परिपश्यन्तं
यदा गच्छसि संकल्पं चेत्तं संपश्यसे तदा ५६ आत्मनो व्यतिरिक्तं सच्चित्तमित्यंगं विदा मनः संपद्यते दुःखं
क्षीयते त्यक्तया तया ५७

रा१

लात्पुनरागत् बलादिति पाठे तु मननादिकृतं ज्ञानदार्पणवत्त्वात् ५५ आत्मसंपश्यसे पश्यसि यदव्यत्ययद्वंद्वं
५६ कथं चेत्तं परिपश्यन्तेन च कथं संकल्पंगमनं कथं वा तत्त्वयस्सदाह आत्मन इति हे अंगयदा चित्तं एव निभवं
जनितदृशसंस्कारोद्बोधे सति विदेव किंचि त्स्यात्पमिवापन्नं चित्तमिति संविदा आत्मनो व्यतिरिक्तं सन्नं सिद्धं
भवंतितदेव पुनः पुनर्भिननात् दृष्टीभूतं संकल्पसमर्थं सत्तु मनः संपद्यत तदेव दुःखं तया व्यस्वकिरिक्तसत्तां संवि-
दा त्यक्तया तु क्षीयते ५७ ॥ ॥ ॥

४१

प्र. १० ॥
 छ पि स ए व त त्सात्ति ष दि वे य इ तथा शये ना रु र्वा
 य ति रू वे व चो ज ना ५१ अ नु मि त्या य नु भा वा न्ने र
 छ प्य वं वा ध्य मि त्या शये ना रु रा मि ति नि रा त न ॥

[illegible]

प्रासंगिकमधिकारिचिचिन्तासमाप्यप्रस्तुतमेवानुवर्तमानेऽहमनश्ति ४३ यदिनास्ति तर्हिप्रतियोग्यप्रसिद्धोत्ति
षेधानः वकाशमाशङ्क्याहयावदिति तथाचप्राक्तनीभूतदशामादायप्रसिद्धिरूपपत्नेत्यर्थः ४४ यथायभूत्तपरमा
र्थात्मरूपं ४५ बंधमोक्षरहस्यमाहृश्यमिति ४६ किंतर्हिदृश्यतत्त्वतदाहअयमिति त्रिगुणात्मकमायाइत्यर्थः ४७
अहमित्यांतरंदृश्यमितिवाह्यंचनस्सेवेति ध्याययन् अचलः पर्वतइवांचलः स्थिरः हृदयेऽश्वरः आत्मा ४८ अ
हमिदमितिदित्वमपीकलनांअलंसर्वात्मनांत्यक्तेत्यर्थः ४९ ननुतदुभयकलनात्पागेकिं भवशिष्यतेयत्र

यावद्विस्मृतवानात्मतत्त्वं भूठो भवद्भवान् तावत्तव मनो व्यालो व भूवा भुदितस्ततः ४४ इदानीं भवता
ज्ञानं यथा भूतमरिंदम संकल्पाद्भूते चित्तं तदेवाभुपयित्यज ४५ दृश्यमा अयसीदंचेतत्सचित्तो सिवं
ध्वान् दृश्यसंत्यजसीदंचेतदचित्तो सिमोक्षवान् अपंगया समहारो वंधायेक्यमाश्रितः संत्यक्तो भव
मोक्षाय यथेष्टसितथा कुरु ४६ नाहनेदमि ति ध्यायंस्तिष्ठत्वा मचलाचल अनंताकाशसंकाशाह
दयो हृदये श्वरः ४७ आत्मनो जगतश्चास्य त्वभंगकलनामलं रामदित्वमयीत्यत्काशेषस्थः सु
स्थिरो भव आत्मनो जगतश्चा तद्दृष्ट्वा दृश्यदृशांतरे दर्शनाख्ये स्वमात्मानं सर्वदा भावयन् भवः ४८
त्वाद्यत्वादकसंत्यक्तं स्वाद्यत्वादकमध्यगं त्वादतं केवलं ध्यायन्नित्यमात्ममयो भव ४९ रामानु
भवनीयस्योस्तथानुभवचित्तुः स्वयं अवलंब्य निरालंबं मध्ये मध्ये स्थिरो भव ५०

स्थिति रूप दिश्यते तदाह - प्रात्म इति द्वष्टदृश्य दर्शयो रंतरे - अंतराले इत्येतावत्पुनरेव तिज्ञानस्याप्यंतरालिक
त्वाद्भ्रूलगांयास्यांतन्माभेदिति - प्रात्मना जगतश्चांतरिति तथाच विपुल्यनुस्यूतसन्मात्ररूपदर्शनाख्यविपटी

सात्तिस्त्वभावोत्थितं त्वं प्रार्थनं भावयन्भव
आस्य ५० चान्दुषु विपुटी वद्रासनादि विपुटी

उपे २
आत्मलाभेनावान्नसर्वकामत्वान्नीरामः अतएवनिरूपार्जनः बाह्यमुखसाधनोपाजनिशून्यः एवंचमुमु
मुक्षापिनपरिशिष्टेनतदर्थमपिप्रवृत्तिप्रयत्तिरित्याशयेनाह शान्तपरमैषण इति ६६

42

इति श्री वाशिष्ठा त्पर्व प्रकाशे उपशम प्रकरणे स्वचित्त निरूपणं नाम चतुर्दशः सर्गः ॥ १५ ॥ शुभं
श्री श्री श्री श्री श्री श्री ॥ ५५५५५ ५५५५५ ५२

एवदेव स्पष्टमाह आत्मेवेदमिति संविदेव संविदा भाग रिमतेन हलन्तादापू तस्या उदिते सति चेतश्चैतन्मुपाधि
: चेत्यं तद्धृतिव्याप्यं चेतनं मृतिरिति चतुष्पदमपि किंचिद्वशिष्यत इत्यर्थः इति एवमनुभूयमानदेहेंद्रियादिशा
लिङ्गीबोस्मि ५६ आत्माब्रह्मेवन जीवाख्याः ब्रह्मेतराः सत्ताः परमार्थसत्यसंति ६० सर्वस्य जगता ब्रह्मभावे
तदगतिचित्तस्याप्यसत्ता अर्थसिंपन्नाभवत्येवत्याह आत्मेवेदमिति ६१ मनोनाशोपाययुक्तमुपसंहरति एवमि ६२

व२
आत्मेवेदं जगत्सर्वमित्यंतः संविदोदये कचेता कचवाचित्तं किंचेत्यं चेतनं च किं ५८ अहमात्मीति
जीवोस्मित्येतोचित्तकं विदुः अनेनेत्यमनाद्यंतदुःखं राधवतन्यते ५९ अहमात्मानजीवाख्याः सत्ताः सं
तीतराः कचित् इत्येवचित्तोपशमः परमंसुखं मुच्यते ६० आत्मेवेदं जगदिति जातेराधवनिश्चये
असत्ताचेतसोजाताभवत्येवन संशयः ६१ सर्वसत्यावबोधेन स्वात्मेवेदमिति स्थितिः मनः सुगलितं
विद्विस्सर्पभासानभोयथा ६२ मनः सर्पः शरीरस्योपावृत्तावन्नहद्रयं तस्मिन्नुत्सादिते योगाद्रपस्याव ॥
सरः कुतः ६३ आतिमात्रो स्थितश्चित्तवेतालौतिवलो न ध सम्पज्ञानेन मंत्रेण प्रसभं विनिपात्यतां

अथ तत्फला न्याह मनः सर्प इत्यादिना योगात्समाधेः प्रतीचां ब्रह्मेकालक्षणाभिलक्षादाय दास्ये वैषयतस्मिन् ६४
शेषनात्मेनिलयने अभयं प्रतिष्ठां विंदते अथ सोभयं गतो भवति ॥ ६५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
विघन्नविभेति कुतश्चनेत्यादिश्रुतेरिति भावः ६३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वा० टी०
अप०
५३

विषयतेत्येव द्विषपदपतियाजीतिदुर्जरणीजरत्येतुपशक्यानिदुर्वरिणीतियावत् ७ वनभुतीवुकी ८ क्षणमुल्हासंव
द्विविशेषणसुभयत्रयोऽन्यानिजडाशीतलामलिनाक्षविद्वनयतिमलिनाक्षशिलाकंठकारणदिप्रेदशेनीत्वारंवंड
यंति प्रावट्तरंगिणीवर्षावृद्धनदी ६ मूर्द्धमेवप्रयच्छतीत्येतद्विद्वणेतिदृष्टदैव्यइति १० तस्मात्तयैसर्वदुःखहानिः
सर्वप्राणोदयश्चसिद्धतीत्याहस्थितेत्यादिना ११ १२ १३

धाम्नेताविदुरंताविदुर्जरान्पुन्नतानिच तस्मावल्पाः फलानीहताविदुः त्वानिराधव ७ अर्धशैपवान्निमा
यास्थिरुधिरादिशरीरकान् मनोबिलाविलाविलावत्स्माभनभुनीन्तुगां ८ त्तामुल्हासमायातिताणमाया
तिशून्यतां जडाविदलयत्याभुतस्माप्रावृद्धतरंगिणी ९ दृष्टेदेन्योहतस्वांतोहुतोजायातिनीचतां मुह्यतेरो
तिषततित्तस्ययाभिहतोजनः १० नास्थिताकोटरेयस्यतस्माकृष्णभुजंगमी तस्यप्राणानिलावस्थाः पुंसोह
दयरंध्रगाः ११ नूनं मसंगतोयत्रतस्माकृष्णानिशाक्रमः पुरापानितत्रवर्द्धतेभक्तपक्षइवंदवः १२ योनत
स्माधुगावल्पाः क्षतः पुरुषपादपः पुष्पः प्रसूनैः ससदादर्शयातिविकाशिनी १३ अनंताकुलकलोला
विवर्तवर्तसंकुला प्रवहत्याशायारणेत्स्मांधानांनदीन्तुगां १४ तस्मयेभजनासर्वेस्त्रयंत्रपतविवत्

अंधानां विवेकदृष्टिहीनानां तृणाश्रयाश्रितं तल्लक्षणे अनंतव्याकुलतालक्षणा कल्लोलवितीर्भातिलक्षणे रावतैश्च
संकुलालक्ष्मानदीनूनं प्रवहति १५ सूत्रेण यंत्रते बध्यते इति सूत्रं चः घतत्री पक्षीतद्वत् प्रथमं विज्ञापनाय
आम्पतेततः रक्षणाव्यपेक्षयविंताशोकैः पक्षलुचनौ दिवप्रविशीयंते अंते च संहीयंते मार्जते १५ ॥ ॥ ॥

आत्मानमनस्त्वमापन्नो वध्यते संसृते सात्त्विकानर्थवीजानां स्वविचित्रोपवर्णिते चित्रनाशने पश्य पुरुषार्थप्राप्तिरुक्ता इदानीं चि-
 त्तानुसरणे तद्भाविष्यद्वाग्रनर्थपरंपराप्राप्तिरिति दर्शयितुं भूमिकोरचयति एतामित्यादिना आत्मा एतां चित्तसत्तामनुसरत्य-
 क्तस्वीयव्रत्तात्मरूपामाभूत्वा भस्तिनां अविद्यापिहितं द्विषन्ना धीना भिव्यक्तिकां दर्शयति आपतत् चित्तमेवानुसूध्य चित्त-
 कल्पते देहादिसंघातमात्राह भित्तिसंधत्ते चित्तोपनीतना विषयकल्पना प्रयुक्तं रागद्वेषवासनामलमेव धत्ते इति ध्योस्वयः ।

श्रीवशिष्ठ उवाच एतामनुसरन्नाम चित्तसत्तामपावनी संसारबीजकणिकां जीवनं बंधनवागुरां १ आत्मा
 त्यक्त्वात्मरूपामोग्रलिनामापतद्दृशं चित्तं ममनुसंधत्ते धत्ते च कलनामलं बद्धिमानमहामोहदायिनी भयकारिणी
 तद्भाविष्यत्तामूर्च्छा भिवप्रपद्यति ३ यदायदोदेति तदा महामोहप्रदायिनी तद्भाक्नु निवेशेयं न तां वि-
 कारिणी ४ कल्पानलशिखादाहंसाहुं शक्ताहरादयः तद्भावनलशिखादाहंसाहुं शक्तानकेचन ५ तीक्ष्णाक्नु
 स्मास्युदीधचिवहंत्यंगे सदा भिजे शीतलैवा सुखोदकीयोरात्मा कृपाणिका ६ ॥ ॥

म३

धत्तां नाम किं ततस्तत्राह बद्धिमानेति मरणमूर्च्छां तिसहस्रहेतुत्वादिषलता रूपा तद्भा अस्मै कलनामलधारिणे आ-
 त्मने मूर्च्छा भिवप्रपद्यति न सुखलेशमपीत्यर्थः ३ बद्धिमानमहामोहदायिनी त्येत दिव्येणोयदेति कस्मानिशावा-
 र्ष्टिकत मिलासापिहि अनंतात्मन्याकाशे मेघवित्स्फुजिततद्व्युत्पद्यने कविकारिणी ४ भयकारिणी त्यतदपि वि-
 व्युत्पत्तिकल्पानले तिनकेचनधीरा इति शेषः ५ कृपाणिका असिः तीक्ष्णोत्पासित्वोपपादनं त्रिजं अंगं सदा वहं-
 तिकं ततीति यावत् असुखः बुद्धिः फलकालो यस्याः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वा०टी०
उप०
४४

त्वं अयं देहो ह मिति दुराशां सर्वदुराशा निमित्तिमभिमानं मासं कल्पय २५ २६ अनहंभावलक्षणया शलाक कर्तव्यं अहंभाव
मयी रातां तस्माद्वित्वा हे भव्य भवस्यो तो वाधस्तद्रूपो ब्रह्मणिसत्तमभूमिका भेदे वा भव आसुत्यर्थः २७ इति श्री वाशिष्ठतात्पर्य
प्रकाशे उप० लोपंचदशः सर्गः १५ वरपितृवासनां त्यागे ध्येयज्ञेयविभागतः तेनात्र जीवसुक्तानां विदेहानां चलक्षणं

अयं ह म ह मित्येव प्रथमं तावदाशये मादुराशां महावाहो संकल्पय तमे मयी २५ एतां दुःखप्रसविनी मनात्म
न्यात्मभावनां नभावयसि चेद्भ्रामतदा तद्गेषु गम्यते २६ एतामहंभावमयी मपरां पद्वित्वानहंभावशलाकयैव स्व
भानां भव्यभवां तभ्रमो भवामि भूता खिलभूतभीतिः २७ इति मोक्षोपाये पू० लो० तस्मात् वर्णनं नाम सर्गः
१५ श्री राम उवाच स्वभावगंभीरे मे तद्गवद्बुचनं तव यदहंकारतस्मात्वं मा गृहाणेति वक्षिमां १ यदहंका
रसं त्यागं करोमि तदिदं प्रभो त्यजामि देहनामानसनिवेशमशेषतः जानुस्तंभेन महता धार्यते सुतरूप्यता अहं
कारेण देहो यंतथैव किल धार्यते ३ अहंकारभये देहः किलावश्यं भविष्यति मूले क्वचसंलने सुमहावि
नयादयः ४ तत्कथं संत्यजाम्येनं जीवामि च कथं मुने एनमर्थं विनिश्चित्य वद मे वदतां वर ५ ॥ ॥

जीवता देहे अहंभावस्य त्यक्तमशक्यत्वाच्चिष्यमरणे गरोस्तात्पर्यायोगादेतामहंभावमहीतं चाद्वित्वे त्यागुक्ते सात्यमनव
धारयन् रामः पृच्छति त्वभावेत्यादिना १ अशेषत इति प्राणाहंकारयोश्च कतां पतेस्त्वयैवोक्तत्वा न्याणां न्यदिशेषाहंका
रत्यागां संभवात्प्राणां नामप्यनवशेषेणेत्यर्थः २ जानुस्तंभे तजानुकप्रसृतभ्रवं धविर्भवेन ३ तदेव व्यतिरेकेण दृढय
ति अहंकारेति ४ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

४४

धर्मज्ञानमूलानिद्याविवेकादी निसुसूक्ष्माणि इषदंकुरान्यपि कठिनेन निदये शयेन कर्कशावलां तीतत्कालं नियेती
ति १६ अवेनरकांधकूपे नीलांहरिताश्वभ्रस्यकूपस्यमुखेरुदस्यलणस्यशाखांअनुपतनरणाकोहरणइव १७ वुन्म
ताप्ररुढटतमापिजराचक्षुरयत्यंधयति हृदयस्थोरूपिका पिशाची १८ अमंगलभूतयाहृदिरूढव्याकृतनीज्या
१९ दैविकपादेवनेश्वरेणप्रयुक्तयदिवभोग्यसखलवविषयावातृसाया रज्ज्वेववज्रइतिशेषः २० जगतीपदेनगरीस्थाः

सूक्ष्माणपिसुसूक्ष्माणिकठिनाशयकर्कशा तस्मापरमुधारेवबलांतिविनिर्कृतति १६ नियतस्यवटेमूढ
स्तस्मानुसरंजनः नीलामनुपतंध्वमस्तृणाशाखांयथेणकः १७ नोन्मतापिजराचक्षुस्तथाजरयतिक्षण
त यथाजरयतिक्षमातस्माहृदयरूपिका १८ तस्मयासहकौस्तिक्याहृदभंगलभूतया रूढयाभगवानेषवि
स्मूर्वाभिनतांगतः १९ कदाचिदैवदैविकपाहृदिग्रथितयानया तस्मयाप्राप्यतेव्योमिरज्ज्वेवाकोन्बहंकेल २०
सर्वदुःखमयाकारांजगतीजीवनदिदं तस्मापरिहरेकूरासुरगीभिवदूरगः २१ तस्मयावायवोवांतिशैलास्ति
धृतिस्तस्मया तस्मयेवधुराधारत्रीत्रैलोक्यंतस्मयाधृतं २२ सर्वैवलोकयात्रेयंप्रोतातस्मावरत्रया रज्ज्वंधादि
मुच्यंतेतस्मान्बंधान्नर्केनच २३ तस्माद्राद्यवतस्मात्वंत्यजसंकल्पवर्जनात् मनस्वाकल्पनंनास्तिनिरीतमि
ति युक्तिः २४

प्राणिनोलक्ष्यंते २१ सर्वसंसारस्थितिः तस्मावशादेवेत्याशयेनाहतस्मयेति २२ वरत्राचर्मभियीरज्जु २३ सं
ल्पवर्जनिमात्रेयाकथं तस्मात्यागसिद्धिस्तत्राहमनइति अकल्पनंसकल्परहितं मनोनास्तिमनसोऽप्रविकृतस्तस्मा
प्रसक्तिरितिभावः २४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वा० टी०
उप०
५५

आप
स्वित्पाहिना २८

प्रथमं वासनाक्षयमुपपादयति सर्वमिति सर्वजगत्समतया समं ब्रह्मतद्भावेन बुद्ध्या साक्षात्कृत्य भूमिका भासकमेण
यं वासनाक्षयं कृत्वा निर्ममो निरहंकारश्च निकर्तव्यकल्पकसमाधिरस्यः प्रारब्धक्षयेन त्वायत्सर्वथा देहं जहाति अ-
सौ ज्ञेयो वासनाक्षय इत्यर्थः तत्र द्वितीयमुदाहरति अहंकरतिलीलया लोकसंग्रहो चित्रव्यवहारेण यस्तिष्ठति स-
ध्येयसंत्यागाध्येयवासनात्यागवान् प्राथमुदाहरति निर्मूलैति मूलाज्ञानेन सहकलतां त्यक्तैः ज्ञेयत्यागमयं

सर्वसंमतया बुद्ध्या यं कृत्वा वासनाक्षयं जहाति निर्ममो देहं ज्ञेयो सौ वासनाक्षयः १० अहंकारमयीत्य-
त्वा वासनां लीलयेव यः तिष्ठति ध्येयसंत्यागी जीवन्मुक्तः स उच्यते ११ निर्मूलकलनात्पत्कावास-
नायः समागतः ज्ञेयत्यागमयं विद्विष्युक्तं तं रघुनंदन १२ ध्येयं तं वासनात्यागं कृत्वा तिष्ठंतिलीलया ॥
जीवन्मुक्ता महात्मानः सुजनाजनकादयः १३ ज्ञेयं तु वासनात्यागं कृत्वा पशममागताः विदेहमुक्ता
स्तिष्ठंतिव्रत्सणे वपरावरे १४ द्वावेव राघव त्यागौ समौ युक्तपदे स्थितौ द्वाचितौ ब्रह्मतायातौ द्वावेव
विगतज्वरौ १५ युक्तां युक्तमतीराम केवलं विमलेन च एकस्थितः स्फुरद्देहः शान्तदेहस्थितोपरः १६
एकः स देहे निर्मुक्तस्तिष्ठत्यपगतज्वरः त्यक्तदेहो विमुक्तो न्यात्र तैते ज्ञेयवासनः १७ आपतत्सुपथाकालं
सुखदुःखेनारतं न हृष्यति स्तापयति सः मुक्त इति होच्यते १८

ज्ञानबाधितसवासनाज्ञानपरिशिष्टचिन्मात्रप्रधानं उक्तमेव प्रपंचयति ध्येयमित्यादिना लीलया व्यवहारेण १३ १४
प्रपंचेण बंधकारः युक्तमतिः समाध्यातुः अयुक्तमतिव्युत्पन्नव्यवहारवान् एतौ युक्तमाह एक इति एको व्युत्पि-
त्यतः अपरः समाहितः १६ अज्ञेयवासन इति वेदः १७ मती द्वावपि सुखेन प्रा- स्ते विप्रभ्यते अस्मिन्निति ह्यासे विम-

स्ति
स्थितौ कलि
संश्लेषकेवलस्थितौ कलि
विमुक्तं ब्रह्मसंश्लेषकेवलस्थितौ कलि

हे ३

ज्ञेयोविदुषांसमाधिकालेविदेहकैवल्येचज्ञानबाधितः अधिष्ठानमात्रपरिशेषात्माध्येय व्युत्थानकालेवाक्यजन्याखंडाका
रत्यासवासनस्याज्ञानस्यबाधेः पिजीवन्मुक्तिशास्त्रानुरोधात्प्रारब्धफलभोगशेषाच्चतन्निर्वाहायबाधितानुवृत्तेरविद्याले
शपरिशेषस्यविज्ञेयांशाबाधस्यवाभ्युपगमादूनध्यस्ताहंभावेनदेनभोगाहेतुव्यवहारासिद्धेस्तात्कालिकाहंकारभासानु
वृत्तेर्विद्वदनुभवसिद्धत्वातद्वशायातद्वाधा नसंधानस्ययत्नसाध्यत्वेनध्यानप्रापत्वात् ध्येयइवध्येयइतिद्विविधइत्यर्थः
६ तत्रद्वितीयउपपादयति इहमिति विवेकिदशात्रद्यौअहंप्रत्ययगोचरौप्रतीयेतेएकदेहेन्द्रियबुद्धिभनः सा पेक्षः

श्रीवशिष्ठउवाच

सर्वत्रवासनात्यागेरामराजीवलोचन द्विविधः कथ्यतेतद्वैज्ञेयोध्येयश्चमानद इह अहमे
षापदार्थीनामे तेचमजीवितं नाहमेभिर्विनाकश्चिन्नमयेतेविनाकिल ७ इत्येतन्निश्चयंकृत्वाविचार्यमनसा
सह नाहंपदार्थस्यनमेपदार्थइतिभाविते ८ अंतःशीलतयाबुद्ध्याकुर्वत्सालीलयाक्रिया योन्ननंवासना
त्यागाध्येयोरामसकीर्तितः ६

संधावात्मापुत्रमित्रकलत्रधनादिमम तानिरूपकः अपरः अहंवडैकस्वभावोऽवस्थायत्रभरणमूर्छाजिन्मांत
रसाधारणश्चिन्मात्रस्वभावोविवेकपरिशिष्टः तत्राद्यस्यस्वरूपंप्रथमंविचार्यनिद्वार्यमित्याह अहमिति एषादेहेन्द्रि
यादीनांवाद्यात्रयानादीनांचोपभुक्तानांपदार्थीनांसंधातान्मेत्यर्थः एतेदेहादयोन्नादयश्चममजीवितंस्वरूपसिद्धिनि
मित्तंअतएवएभिर्विनाअहंनकेच्छेदवहारपदेप्रसिद्धोस्मिइतिअंतः प्रथमस्याहंपदार्थस्यनिश्चयंकृत्वामनसासह
पृथक्करणे संधात्मानमन्यतासद्रूपमेवविचार्यद्वितीयेपरिशिष्टचिद्रूपेनाहंपदार्थस्यनमेएतेपदार्थइतिनिष्कृष्टबाधनत
थेवभावितेसतियोभावनात्यागः सध्येयइतिमयाकीर्तित इतित्रयोणामर्थः ७ ८

वा० श्री० ३५ ४६ ननु तर्हि जीवन्मुक्तानां तत्तद्वर्णश्रमोचितकर्मफलतृष्णा यद्यस्ति तर्हि अक्षयदेवतद्वोगाय पुनर्देहबंधोऽपि स्यात् यदि नास्ति तर्हि प्रवृत्तिरेव न स्यात् प्रयोजनमनुदृष्टं मंदोऽपि प्रवर्तते इति न्यायातिशयोक्तिपरिहृतं ज्ञातव्यं प्रवर्तकशुद्धतृष्णा वैलक्षण्यमुपपादयितुमुपक्रम्यते प्राकृतान्येवेत्यादिना प्राकृतानि तत्तद्वर्णश्रमस्वभावप्रापितानि बांध्याभि विषयास्वादनोत्साहः २ वहुडत्साहदृढीकृतोभावः सारस्यतावुध्याभोगोत्साहोयथा ३ भोग्यवर्गसामान्यतत्त्वनिश्चयेन हृदि उत्पितभागसंकल्पाबाधे

प्राकृताण्येव कार्योत्पीययावर्जितबांध्या क्रियंते तृप्तये मानितां जीवन्मुक्ततां विदुः २ यास्थिति तृप्तयाजं तोर्वाद्यार्थे बहुभावया तंवंधमाहुराचार्याः संसारानगडोदृढः ३ नूनमुत्पितसंकल्पाहृदि बाधे विहारिणी वा सुनायोदितासेह जीवन्मुक्तशरीरिणी ४ वाद्यार्थव्यसनोदूनी तृष्णावद्वेति राघव स्वीर्यव्यसनोत्तुका तृष्णा मुक्तेति कथ्यते ५ पूर्वयस्यास्तु तृष्णायावर्तमाने पिमाश्वती निदुःखतानिष्कलतासामुक्तेति बुधैः स्मृता १६ इदमस्तु ममेत्यंतयेषाराधवभावना तां तृष्णां शृंखलां विद्धि कलनांचिमहामते तामेतां सर्वभावेषु सत्त्वसत्त्वचसर्वदा संत्याज्य परमोदारूपरमेति महामनाः ८

लोकसंकल्पाबाधेलोकसंग्रहमात्रप्रयोजनेन विवहारिणी वासना तृष्णा जीवन्मुक्तानां शरीरमात्राश्रितेत्यर्थः ५ उक्तलक्षणोऽवतृष्णप्रपंचविषयनृपिंडीकृत्याह बाधेति व्यसनं लांपटयं पूर्वविषयप्राप्तेः प्राक्काले विषयानाशेनांतरकरत्वात्पुपलेक्षणमेतत् निदुःखतारागविरहादिप्रयुक्तदुःखभक्ष्यताविषयप्राप्तिकाले निष्कलितानि रूढनता ६७

इत्थितानीप्सिते इच्छादेषौ अज्ञदशादृष्टानिष्टत्वेन समं तेषु च वस्तुषु सुषुप्तवदनासक्ति इति यावत् इह देहेतत्संबं
धिति अग्रह मिति ममेति च कलने इति योजना २० २१ येन पुंसा सुषुप्तवत्प्रशमिताः भाववृत्तयः पदार्थैश्चास्थाप
यन्तया विधेने चेत्तस्योपलक्षिते जाग्रतजागरेपि सदा स्थितं भावेकः यश्च सदा मुदा स्वाभाविकलान्वितः पूर्णकलो
विधुश्चंद्रश्च प्रसादेन निविष्टे च्यते स इह जगति मुक्ते जीवन्मुक्त इति स्मृत इत्यर्थः २२ इति ना० शो० उपरोषोडशः सर्गः

११ इत्थितानीप्सितेन स्तोयस्येष्टानिष्टचस्तुषु सुषुप्तवच्चरतियः समुक्त इति कथ्यते १६ हेयोपादेयकलनेम
मेत्यहमिहेति च यस्यांतः संपरिदीरो स जीवन्मुक्त उच्यते २० हर्षमिर्षभय क्रोधकामकार्पणवृद्धि
भिः न पराम् श्रुतेषां तं स जीवन्मुक्त उच्यते २१ सुषुप्तवत्प्रशमितभाववृत्तिनरस्थितं सदा जाग्रतिये
न चेत्तस्य कलान्वितो विधुरेव यः सदा निषेव्यते मुक्त इतीह स्मृतः २२ श्रीवाल्मीकिस्वाच इत्यु
क्तवत्पथमुनो दिवसो जगमि सायंतनाय विधयेस्तमिनो जगाम स्नातुं सभाकृतनमस्करणा जगाम
प्रपामान्तये रविकरैश्च सह जगाम २३ दिवस ११ तस्माच्चिकित्सानामसर्गः १६ श्रीवशिष्ठ उवा
च ॥ विदेहमुक्ताये राम ते गिराभिर्होचरो नैव तिष्ठन्ति तस्मात्वं जीवन्मुक्तिमिमांशुः १

यादृशे निष्प्रिये र्युक्तो जीवन्मुक्तो न बध्यते अज्ञश्च बध्यते भूयस्तु विभागोऽत्र वर्ण्यते रामस्य जीते विदेहमुक्तलक्षणा
तिज्ञायां प्रतिलक्षितस्यैकलक्षणलक्षणघभावाद्वाचां कुंठीभावोक्तैव निरतिशयस्वप्रकाशभ्रमानं दमात्रयारि
शेषस्तत्स्वरूपलक्षणमिति सूचय जीवन्मुक्तिलक्षणं च वावशोपादयान्विशेषान् च कुरु प्रतिजानीते विदेहमुक्ता इति १

वा० टी०
उप०
४७

तस्माभेदनिरूपणस्य विभागस्य काप्रसक्तिसत्त्वाहस्य तेषां मिति-अस्मिन्सत्येव तस्मायावंधकत्वादपमेव बंधुहेतुरि
त्यर्थः शुद्धनिर्देवात् तस्मा ये पुते शुद्धतस्माः उत्तरे त्रयो निश्चयाः १६ तत्र तृतीयस्य प्रयोजनामाह सर्वमिति २०
चतुर्थस्य शून्येवादिमतप्रविष्टतां नारयन्नाह शून्यमिति परिशिष्टात् तैव वादिभिः शून्यादिशब्दैः कथ्यते नावल्लित्य
र्थः २१ विधया परमार्थस्वरूपदृष्ट्या जगद्व्याप्तं ग्रस्तं इतरथा पूर्वकद्रांतिधियान् २३ यथा अज्ञं तात्मा अपरिच्छेदपरि

एषां ते प्रथमं प्रोक्त तस्मायावंधयोग्यया शुद्धतस्मात्त्रयखज्जाजीवन्मुक्ताविलासिनः सर्वमात्माहमेवेति
निश्चयो यो मर्यामते तस्मादायविवादाय न भयो याति मे गतिः तिर्यगूडे मधस्ताच्च व्याप काभहिमात्मनः स
र्वमात्मीति तेर्नात निश्चयेन निबध्यते २१ शून्यं तत्प्रकृतिर्माया वस्तुविज्ञानमित्यपि शिवः पुरुष इति शानो नि
त्यत्रात्मैव कथ्यते २२ सदा सर्वसदेवेदं नेह हित्वाप्येत कश्चित् विद्यते विधया व्याप्तं जगत्त्रयथाधिया २३
आपातात्मनं तात्मा पूरितो भो धिरं बुभिः आवृत्तस्तं भयं तं जगदा एणमात्मना अतः सत्यमृतं नित्यं न
तं विद्यते कश्चित् वार्यवसंकलां भो धिनतरंगादयः कश्चित् पृथक्कारकं पूरन् प्रदिनकांचनात् निर्म
त्तरुत्तणाकारकोटयश्चैव नात्मनः २ दैता दैतसमु द्रैर्देजग तिर्माणि लीलया परमात्ममयी शक्तिरह

णाहो भो धिरापातालं बुभिः पूरितस्तथेत्यर्थः २४ अस्ता एणं किं न तत्तत्राह अत इति अतः कृतं प्रमाणं बोधितं स
त्यं सत्यं तद्यतिरेकेण अनृतं जगद्रूपं न विद्यत इति सिद्धमित्यर्थः २५ कांचनात् न पृथक् आत्मनः पृथिव्यात्मनः
शकाशान्निभिन्नाः २६ कथं तर्हि जलसमुद्रादौ जगति भेदप्रत्यस्तत्राह दैता दैतेति अदैता परमात्म मयी शक्तिर्व
स सत्तैवाज्ञानवात् प्रतिदैता दैतसमुद्रवै विजंभन इत्यर्थः २७

वध्मन्तीतिर्वंधादेहादपस्तदाशंमोक्षस्तन्निवृत्तिस्तदाशायं वंधमिच्छात्वनिश्चयेतन्निवृत्तेरनाशास्यत्वानहिजा
गरुकः स्वाप्तेनिगडवंधमोक्षमार्गीस्तइतिभावः सुखदुःखदशानामपि मिच्छात्वनिश्चयएवात्रत्यागः ६१०
आशात्यागेऽप्यायमाह पदार्थेतिइतिदृश्यंपदार्थतत्वंपदार्थरूपंतेतवनत्वमपिन तत्तस्यास्य रमार्थसत्पादयेदे
वकिंचिजुद्धमित्यर्थः हेरामग्रमन्त्रवक्ष्यमाणंचतुर्विधनिश्चयभेदं शृण्वीतिशेषः तमेवाहमनसीति १३ १४ स

बंधाशामग्रमोक्षाशंसुखदुःखदशामपि त्यक्त्वासुदशदास्यंत्वतिष्ठात्तंधमहाधिवत् ६ अजरामर
मात्मानं बुद्ध्या बुद्धिमतांवर जरामरणशोकाभिः ममिनः कलुषेभ्यः पदार्थतत्वंनेदंतेनार्थत्वमसिरा
द्यव किंचिदप्यदेवेदमप्यएवासिराद्यव ११ असदभुदितेविश्वेसतीत्वासतिसंस्थिते त्वयितत्तामतिगतेत
स्यायाः संभवः कुतः १२ अन्पञ्चराममनसिपुरुषस्यविचारिणः जायतेनिश्चयः साधोस्फुटाकारश्चतु
र्विधः १३ अयादमस्तकमहंमातापितविनिर्मितः इत्येकोनिश्चयोरामबंधायासद्विलोकनात् अतीतः
सर्वभवेभ्योवालाग्नादण्यहतनुः इतिद्वितीयोमोक्षायनिश्चयोजायतेसतां १४ जगज्जालपदार्थात्मास
र्वमेवाहमुत्तयः तृतीयोनिश्चयश्चेत्यंमोक्षायवरधूवह १५ अहंजगद्वा सकलमून्यंमोक्षमंसदा
ए वमेवचतुर्थोमोक्षायनिश्चयोजायतेसिद्धये १६ निश्चयेषुचतुर्थेषुबंधायप्रथमसतः चयोमोक्षायकल्पि
ताशुभभावनयोत्थिताः १७

वेभ्योदेहंद्रियादि भेदेभ्योतीतः अतिरिक्तः तनुसत्त्वः स्थौल्यरहितइति यावत् त्वंपदार्थशोधविधायत्यमोक्ष
हेतुत्वं १४ तृतीयइतिग्रन्थाप्याध्यात्मिकपरिद्धिनात्मनाश्च मनिवृत्त्यातत्पदार्थेनसहैवशोधनंसंभवान्मोक्षोपयो
गः १५ अहमित्याध्यात्मिकपरिद्धेदोपाधिः जगदिति आधिदेवकायुपाधिः सदाकालत्रयेपिहर्षः सर्वदृश्यवाधात्म
निश्चयः १७ १८

वा० टी०
उप०
४८

अहं इति युष्मदात्मनः विभक्त रूपं नैवास्ति अस्मदर्थप्रविभक्त रूपाणि युष्मदादिजगंति च न सति किंतु सर्व इदं निर्विकारं विज्ञान ज्ञान मात्रमेव विद्यतोपरमिति द्वाभ्यां जीवशक्तेः प्राणस्य जीवनप्राणानव्यवहार इति भिन्नं प्राणस्य प्राण मित्यादिश्रुतेः अनुभवानां चाक्षुषादीनां बीजमूलभूतत्वादेव भासतस्तस्याक्षाकारमात्रतः शांतं इदं तु जगत् सदा नासत्तमसच्चेति विद्मतीत्यर्थः २२ पुनस्तन्नियमेद्दुमाशिषापिसंपादयति आत्मभावः स्वस्वरूपावस्थितित्तेन दशमस्त्वमपतीति वच्छ्रद्धापरोक्षापादेनेनोपदेशं अतः स्वदनमांतरानंदेकरसं ब्रह्मेव त्वं अहं जगच्च न ततो न्यदस्ती

नेवाहमस्ति न च नाम जगंति संति संविचि विद्यत इदं ननु निर्विकारं विज्ञान मात्रमवभासत एव शांतं नाशी त्रयजुगदिदं च सदेत विद्विपरममृतनाद्यं भासमं सर्वभासमजरमजमचिंत्यं निष्कलं निर्विकारं विगतकरणां जालं जीवर्न जीवशक्तेः सकलनहीनं कारणं कारणानां ३३ सततमुदि तमीशं व्यातते चित्तकाशे स्थितिमनुभववीजं स्वात्मभावोपदेशं स्वदनुमनुचिंतो ब्रह्मसर्वसंदैव त्वमहमपि जगच्चैत्यस्तुते निश्चयोतः मोक्षोपायेषूप० लोतस्माविद्धे दोषदेशेनामसर्गः ७ श्रीवाशिष्ठ उवाच युक्ताशयानां महतानां कुदृष्टिभिः स्वभावोयं महाबाहो लीला चरतामहि १ विहरन्नपि संसारे जीवन्मुक्तमतामुनिः आदिमध्यांत

४८

ति अनुसृत्य चित्त उपचितो निश्चयस्तंतरस्त्वित्याशी रूपदेशश्च ३५ इति श्रीवाशिष्ठता० शेषोऽष्टमः सर्गः १७ ॥ = यथास्थित्वास्थितो विद्वान्संसारेनावसीति सास्थिति विस्तरेणात्र राधबायोपादिश्रुते = युक्ताशयानां समाहितमनसां कामलोभादि कुदृष्टिभिरहतानां अदृष्टितानां अयं वक्ष्यमाणप्रकारः स्वभावः स्थितिः श्रूयतामिति शेषः १ आदौ जन्मादिदुःखैर्मध्ये अध्यात्मिकादिदुःखैरंत्ये श्रुत्युत्तरकादिदुःखैर्विरसाः विहसेत दासयोग्यं तया तुच्छा कृत्यपश्य

त २

४८

पृ १

अस्वेवं किं तत्राह आत्मीये इति त्वीये परकीये वायुपुत्र मित्रादौ सर्वस्मिन् जगति च उपचितेन घे वा सुखदुःखे अभिज्ञत्वं
यागृहाणेत्यर्थः २८ कथं तर्हि मया व्यवहर्तव्यमिति चेद्दुःखसद्वैताद्वैतालंघने नैवेति तर्हि भज्याहभावे दैतमिति ब्रह्मवदे
वत्त्वं परमार्थतः सत्ता दैतमयात्मकरावसन् व्यवहारकोलेपि भावनया अद्वैतमेवोपाश्रित्य न तत्प्राणिकर्मफलदाने ब्रह्मे
ववर्णाश्रमधर्मव्यवस्थापनकर्मविषये अद्वैतसर्वधैवानादित्यव्यवहारन्यथोचितं दैताद्वैतोभयपरो भवेत्यर्थः अद्वै
ते कर्मणा मेवासिद्धेरेकस्वरूपेण सर्वत्र कथंचित्तदैताचरणो जगद्यवस्थाधर्मशास्त्रादिवाधप्रसंगाच्च तत्र दैताद्वैताश्रय

आत्मीये परकीये च सर्वस्मिन्नेव सर्वदा न घेवोपचिते कार्ये सुखदुःखे गृहाणामा २८ भावाद्दैतमुपाश्रित्य सत्ता
दैतमयात्मकः कर्माद्वैतमनादित्यदैतद्वैतमयो भव २९ भवभूमिपुत्रीमासु भावनभावनत्वासया प्रायतो
त्यातृणां सुदरीचंतः करीयथा ३० दैत न संभवति विचित्तमयं महात्मनात्मन्यथेकमपि
न द्वितीयो द्वितात्मा अद्वैतमेकारहितं सतशोदितं सत्सर्वं किंचिदपि बाहुरतः स्वरूपं ३१

एवमेवोचितमिति भावः २९ भावेपि दैताश्रयेण काक्षतिस्तत्राह भवेत उत्पत्तौ रश्मिभिर्भिन्नैः पूर्णा सुदरी गृहणी भग
तीलक्ष्यते तथा च संसारगति यात एव तत्र क्षतिरिति भावः ३० सत्ता दैतमुक्तमुपादयति दैतमिति दैतं परमार्थसत्तन
संभवति यतस्तत्तच्च त्रिमयंचित्तकल्पितं मेवनवस्तुस्वरूपे परे रण्ये द्वा बुद्धिजन्यत्वाश्रुपगमात्तत्राशेनाशाश्रुपगमा
च्च एवमात्ममेकमेकत्वाख्यसंख्यागुणो विन संभवति यतस्तदपि द्वित्वादि व्यावर्तकत्वेनैव कल्पितत्वात् द्वितीयादेव उ
दित्त आत्मा स्वरूपं यत्पतथा भूतं अतः सदैत एवैव न चरहितं स्वसिद्धावन्य निरणे द्वित्वात्सततोदितं तत्सन्मात्रं ब्रह्म
एकानिरात्सर्वं दैत निरास्यान्न किंच दपीति च तस्मात्तन सर्वमभवत् नेह नानाति किंचितेत्यादिश्रुतियस्सदनुभविनश्च
लक्षणाया आहुरित्यर्थः ३१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वा० टी०
उप०
४६

अतएवैषमदर्शनादेः फलमपि जनानां नो हसन्निवतास्थेयेनैव पश्यतीत्याह परथिति ११ उपसंहरति जितेति १२ सु-
किंस्थिति रपितदाश्रयो ध्यातनेन वर्णयति मिति चेन्मुखमनोरथभांतीनां तत्प्रभुत्वेन शानां तत्फलदुःखवैचित्र्या-
णां चानं त्याज्यावर्णयितुं शक्येत्याशयेनाह वयमिति चतुर्भिः १३ तेषां मुख्याणां नार्थस्त्रियः अभिमताः अभिलषि-
ताः माः भावानां विवेकबुद्धीनां अत्यंताभावैः सर्वसंचितसुकृतानां प्रध्वंसाभावैः संभावितसुकृततपः संयमादीनां
प्रागवपरिपालनेनैव विभूषिताः आपादमस्तकमलंकृता अतएव न नरकवन्हीनां कसमानरोचिषो ज्वालानर-

परंपदमुपाकृते भंगुसंजागती स्थितिं अंतः शीतलयावुद्धाहसन्निव निरीक्षते ११ जितजितामहात्मानो
ये हि दृष्ट्वा एवमाः स्वभावहृदयस्तेषां कथितस्तवराधव १२ वयंतु वक्तुं मुख्याणां अजिताभीयचेतसां भोगक-
द्वैमप्रज्ञानां न विद्यो मिमंतां १३ तेषां अभिमतानां ये भावाभावविभूषिताः ज्वालानरकवन्हीनां यास्ताः क-
नकरो चिषः १४ अनर्थगहताश्चार्थव्यर्थानि कथं कथयिष्यामः दिशंतो दुःखसंरंभमभितः प्रहितापदं फलसं-
धीनिकर्माणि नानाचामर्यानि च सुखदुःखावर्णयितानि वक्तुं न शक्नुमः १६

वता इत्यर्थः १५ तेषां मुख्याणां अभिलषिताः अर्थाः धनानि ते च अनर्थगहनाः अर्जनेपालने व्ययेनाशे च व-
क्तव्यासाधर्मशानि निमित्तभूताः अर्थाः अनर्थप्रयोजककलहवैरादिकदर्थनाश्रयेभ्यस्तथाविधाभ्येत्यर्थः १५ न
नुतेषां तादृशैरप्यर्थे ज्ञेयेनादिसत्कर्मचिरणसिद्धे निस्तारः स्यात्ते चेत्पादफसंधी नीति यानि मुख्याणां यज्ञादिकर्मा-
णि तान्यपि फलाभिसंधियुक्तान्येव न निरभिसंधीनी नानाविधैः दम्भमानमदमात्सर्याद्याचारैश्च प्रचुराणि अतएव
उपजन्मादिप्रयुक्तसुखदुःखैरेव वर्णयितुं न शक्नुम इत्यर्थः १६ ॥

ल३

४६

सर्वेषु प्रकृतेषु तत्कालप्रसक्तेषु कार्येषु उचिताचरणेषु तिष्ठतीति तत्स्थः सवासुशत्रु मित्रादिद्विषु मध्यस्थः समः तेन
 यो ध्येयश्चेति द्विविधवृत्तिर्वासनात्यागमवलंब्येत्यर्थः ३ सर्वेषामर्थस्याभिमतस्य परिपोषकः
 न कस्यचिद्विषयकाशप्रबोधलक्षणोपवने स्थितिर्यस्य ४ समः शत्रौ च मित्रे चेति पाठः स्पष्टः अग्रप्राणगुरुप्रभृतीनां सम
 योचितप्राप्तये वा परिपालननदिकर्मकरः ६ मौनस्योभित्तिभाषी प्रकृतारंभी अवश्यककार्यचिन्तनस्य ७ तदेवाह एषः

सर्वप्रकृतकार्यस्थो मध्यस्थः सर्वद्विषु ध्येयतं वासनात्यागमवलंब्य व्यवस्थितः ३ सर्वत्र विगतोद्देशः सर्वा
 र्थधरिपोषकः विवेकोद्योतदृष्ट्यात्मा प्रबोधोपवनस्थितिः ४ सर्वातीतपदालंबी पूर्णोद्दिष्टि शिराशयः नोद्देशी
 न चतुष्वात्मा संसारनावसीदति ५ सर्वशत्रुषु मध्यस्थो दयादाक्षिरूपसंपुतः प्रादाकर्मकरो ग्राणां संसारेनावसीद
 ति ६ नाभिर्नंदति न द्वेषि न शोचति न कांक्षति मौनस्यः प्रकृतारंभी संसारेनावसीदति ७ एषः सन्नक्रतं बलि
 न एषः स्थाप्यवस्थितः इदितानीहितैर्मुक्तः संसारेनावसीदति ८ सर्वस्याभिमतं बलाच्चोदितः पेशलोक्तिभा
 न् आशयज्ञप्रभृतानां संसारेनावसीदति ९ युक्तायुक्तदृशाग्रस्तमासोपहतचेष्टितं जानाति लोकदृष्टान्तं करको

ति ८ अभिमतं प्रियंवकाच्चोदितः आक्षिप्तः पेशलोक्तिमान् समाधाता ९ इदं युक्तमिदमयुक्तमिति वैषम्यदृशजाना
 ति अपक्षयाति तथापश्यति अतएव करकोटयः करतलांतिस्तत्प्रसिद्धिर्न विकल्पफलवत्स्यमिति युक्तं एकतरपक्षपतिनु
 नत्सदोषाः आपरपक्षगतगुणप्ररागद्वेषपिहतत्वान्नष्टस्य च भासंत इति ॥ १० ॥ ॥ ॥

वा० टी
उप०
५०

प्रकृतिसत्तद्रुणिश्चमस्वभावस्तदुचितकार्यस्य प्रजाहितकार्यस्योवा २६ समः सर्वासिद्धिचित्तिथिदुक्तंतदंधमोक्षादिवै-
षम्यप्रविषेधेनोपपाद्येति २७ जलंमृगतृप्तोदकं २८ कुतो नबंधेरस्तितत्रपुक्तिमाह अवधस्येति असंगत्येत्यर्थः विधा-
यतेपत्नेनसंपाद्यते २९ तर्हि किंलवज्ञानं व्यर्थं नेत्याह अतस्त्विति ३० ३१ ज्ञः साक्षप्रसिचतस्मात्सुद्वंधवविषयाः भ्रमत्तवा-
सना असत्त्वभावस्य अविद्यमानस्य स्वरूपस्य सुहृदादेर्भावनाचित्तनाकामनानयुक्तेत्यर्थः ३१ अपिच इत्थं मदुक्तप्रकारेण

50

आ ४

सनाः २

आशापाशशोतोन्मुक्तः समः सर्वासिद्धिषु वहिः प्रकृतिकार्यस्यो लोके विहरराद्यव २६ नबंधोस्ति न मोक्षो-
त्तिदेहिनः परमार्थतः मिष्येयमिंद्रजालग्रीः संसारपरिवर्तनी २७ ओतिमात्रमिदं मोहाङ्गगद्राद्यवदृश्यते ज-
नितः प्रत्यहं स्फारंजलंतीव्रातपेयथाः २८ अवद्रुस्येकरूपस्य सर्वगस्यात्मनः कथं वंधव्यातदभावे तु मोक्षः
कस्य विधीयते २९ अतस्त्वज्ञानं ज्ञातेयं संसारं तिरातता तत्त्वज्ञानास्तयं याति रज्ज्वाभिधभुजंगधीः ३० ज्ञातवा-
नसितत्वं स्वमेकयास्त्वयाधिया ज्ञातोसि निरहंकारो व्योमवत्तिष्ठतिर्मलः ३१ ओसि त्वित्यंतदखिलाः सुह-
सनाः २ द्वंधववा संत्यजासत्त्वभावस्य कानामकिलभावना ३२ अपिचेत्थं तदन्यत्वं सत्त्ववानुनुमीयसे इदं प्रथमतः प्रा-
प्तं परमादधिकारणात् ३३

वासनात्यागताभ्योऽस्य साक्षित्वं परमार्थसत्त्ववान् परिशेषादनुमीयसे प्रथमतः वासनात्यागात् पूर्वते परमात्कारणादुत्पणः प्र-
लयसुषुप्तोर्नित्यप्राप्ताद विदुदं परिद्धिन्नासत्वरूपमेव प्राप्तं तपरमार्थसत्त्वमिति वासनात्याग एव तत्प्राप्तिहेतुन न्यिदस्य
र्थः अर्थं सान्नापिचेतिसमुच्चये तदन्यस्तस्मादसत्त्वभावादस्यः परमार्थसत्त्वभावत्वं स्वभावे नैव असत्त्वभावेभ्योऽविद्या
तत्कार्येभ्यः सत्यवान्बलवानुमीयसे अतः परमाद्यालक्षणात् कारणादपिदं प्रथमतः अनादिकालात्मासंबंधमपिश्रयं
वासनावदेव संत्यजेत्यनुषज्यते

अतस्त्वमपि विहस्य त्रिजैर्यौवविहरनान्येनेत्याह पूर्णमित्यादिना १७ १८ सर्वेषां अज्ञानात्पिकर्माद्यारेषु अनुवृत्तिमान्ननुवृद्धिभेदं
जनयेदज्ञानां कर्मसंज्ञिनामिति भगवद्वचनादिति भावः १९ सर्वासंसारदशाः परमार्थस्वरूपाचक्षिप्यतिभूमि काभेददशाश्च २० आ
शो मुखानामिव इहितानि चेष्टायस्य सर्वात्मना नैरास्यप्रकटने धनमित्रादित्यंग्रहायोगाद्वाज्यपरिपालनो निर्वाहादिति भावः अ
तएव धनाशेव हि तप्त इव तप्तः सर्वा ३

पूर्णदिष्टि मवष्टभध्येयत्याजविलासिनी जीवन्मुक्ततुयास्वस्थो लोके विहरसाधव १७ अंतःसंतपकसर्वशोवीतरागो
विवासनः बहिःसर्वसमाचारो लोके विहरसाधव १८ उदारः पेशलाचारः सर्वाचारानुवृत्तिमान् अंतःसर्वपरि
त्यागी लोके विहरसाधव प्रविचार्य दशार्थदनु चं परिपदं तदेव भावेतं लं लोके विहरसाधव २० अंतर्नैराश्रयमा
दाय बहिराशा मुखे हितः बहिस्तप्तं तराशीतो लोके विहरसाधव २१ बहिःकृत्तिमसं रंभो हृदि सं रंभवर्जितः कर्ता बहिर
कर्ता तः लोके विहरसाधव ज्ञातवानसि सर्वेषां भावानां सम्पर्गतं यथैकस्मिन् दृष्ट्या दृष्ट्य लोके विहरसाधव २३ कृत्रि
मो ह्यासहर्षस्थः कृत्तिमो ह्यगहर्णः कृत्रिमारंभसं रंभो लोके विहरसाधव २५ त्यक्त्वा हं कृतिराश्वसामतिराकाश
शोभनः अग्रहीतकलं कलं को लोके विहरसाधव २५

अंतस्तु आशीतः सर्वतः शीतलः २१ २२ अंतरं व्यवहारतः परमार्थतश्च सारासारतारतम्यं अतः
सद्यवहारे अतिसर्गस्ति चेत्याह यथेष्टसीति २३ २४ चंद्रसुरात्रावहमेव प्रकाशक इति गृहीता हं कृतिः सयसो गिलांद
नाश्वस्तमतिः गृहीतकलं कलं हं नश्वस्तं नतयेति व्यतिरेकः २५ ॥ ॥ ॥

वा०टी
उप०
५१

द्वितीयेष्वाहर्हमिति इदानीमन्यः अग्नेष्यत्यः भविष्यति इति त्रिणिकमात्मानं यद्विजानासितथापित्वं किं सद्रूपमालं व्य विमुह्यसि
शोच सिद्धितीयक्षणे शोच्यत्यशोचितश्रासत्वेन शोकावसराभावादित्यर्थः ३६ तृतीयेष्वाहपुरेति तथाप्यात्मनाशादेव संसारः
यदा आत्मनेजन्मादिसंज्ञितेऽपि शोको न युक्तस्तु दाकिं वाच्यमसंगो दासी न नित्यकृत्स्थोऽस्य प्रकाशशरणी नंदेकासत्वे संन युक्त

51

एवमन्यस्तथेदानीं च भविष्य भविष्यसि यद्विरामतथापित्वं सद्रूपं किं विमुह्यसि ३६ पुराभूत्वा घभूता च भूय अनेन
भविष्यसि तथापि क्षीणसंसारः किमर्थमनुशोचसि ५० तस्मान्न दुःखिता युक्ता प्राकृते
जागते क्रमे तथैव मुदिता युक्ता युक्तकार्यो नुवर्तनं ५१ भागच्छुः खिताराम सुखितामपि भावज सम तामेहिस
वैत्रपरमात्मा हि सर्वतः अनंतः सत्स्वरूपस्त्वं खमिवातिनतांतरं प्रकाशे नित्यमुद्भूतं ज्वाला मिबकोटं ज
नां ३ गतोपदार्थानां मद्दृष्टात्मतनुस्तनुः हृत्स्थो सिंहासुतास्यामि कस्तनुदेवततः संसारस्थितिरेवेयं यद्भूत्वा भूय
ते पुनः अज्ञेनैव नत इनेन ज्ञोसिराम सुखी भव ५५ स्वरूपमिदमस्यास्तु संसृते सतताधिमत आत्मानात्कारं
तामेति ज्ञावानसि जन्मते ५६

इत्याशयेनोपसंहरति तस्मादिति मुदिता सहसंतोषवृत्तिः ५१ ५२ यथा ज्वालानां कोटरे सर्वतः प्रभावाप्रेतमसो
नावकाशस्तद्वत्त्वप्यपि तमो दुःखादेरिति भावः ५३ त्वमेव सर्वांतर इत्याह जागतानामिति नदृष्टा आत्मानस्तनु स्वरू
पं यस्य तनुः सूक्ष्मः हारभूतमुक्ता फलानां तुंतुरिवाततः अनुसृतः ५४ पुनर्जन्मशंकां वारयति संसारेति भूत्वा
उत्पद्य पुनर्भूयते ५५ स्वरूपस्वभावः सततं आधिमत दुःखवहुल ५६ ॥

यस्य २

भोगेस्तत्साधकैर्वंधुभिर्जगद्भवेः सक्चंदनादिनिस्तत्प्राप्तिनिमित्तैः शुभाशुभैः कर्मभिश्च ३५ आत्मतत्त्वमेवैकः सारः
सत्यः परमानंदो तया विधो हं इति ज्ञाता धीर्यस्याभयेभ्यहेतुभिः ३५ मनतत्त्वविदः स्वतोदुः स्वमाभूतवंधूनामज्ञत्वेन दुः
स्वित्वातदुः स्वसमागमेर्भेदुः स्वतुद्वारिमिति चेत्तत्राह अजातस्येति मिथ्यात्वा दंधौ अजातसतीत्यर्थः षष्ठी चानादर इति
षष्ठी अथवा वंधोः संवंधितया अजातस्य तेवेति योज्यं ३६ एवमात्मनः असंगत्वा द्वितीयत्वदर्शने शोका संभव उक्तः
इदानीं अस्वात्मसंगीतयापि स किं नित्यं उत्तदिकः उत्तप्रागभावहयावदकालांतरेणानुश्वरः सर्वेष्वपि पक्षेषु वंधुं

भोवा वंधुजगद्भवेः कर्मभिश्च शुभाशुभैः आत्मनोस्ति संवंधः किमेताननुशोचसि ३५ आत्मतत्त्वैकसारो ह
मिति ज्ञातभयोभयेः न तेरा मास्ति संवंधः किं विभेषि जगद्भूमात् ३५ अजातस्य सतो वंधोर्वंधुदुः स्वशतश्रेमः
कस्तेराधवसं वंधो यदेताननुशोचसि ३६ त्वंचेदभूविषयपरात्तथेदानीं भविष्यसि अथ चेह स्थितोसीति ज्ञा ५०
तवानसि निश्चयं ३७ तदानंतरगानन्याप्राणादीनि कटस्थितान् वंधूनातीतान्सुवह कस्मान्नानुशोचसि

शोको न प्रयुक्त इति प्रोटया समाधितसुराद्येकल्येतावदाहं त्वंचेदिति पुरा पूर्वजन्मसु तथा भाविजन्मसु भावस्यसि अथ
इदानीं इह जन्मनि वस्थितोसि इति एवमपि भावमात्मानं यदि निश्चयं दृढं ज्ञातवानसि तदा अनंतरगान् वर्तमानान् निकटा
स्थितान् सन्निहितान् प्राणादिवेत्यध्याहारः अनंतजन्मस्वतीतान्सुवहन् कस्मान्नानुशोचसि विनिगमनाविर
हात् सर्वशोकाशक्तेऽनकापिशोकोयुक्त इति भावः ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

52

स्वरूपं तत्त्वमिति न संतव्यमित्याह रूपमिति प्रात्यंतरे तितत्याप्रसिद्धेऽपि न तत्त्वमस्तीत्यर्थः ५२ ननु निस्तत्त्वं कथं
सदिति दृश्यते तत्राह सर्वेति आभोजं जगद्वाकारमानं प्रतिभास्वरं व्यक्तं ५३ जगतो भ्रांतिमात्रताप्रदर्शनाय अ
नियतत्त्वप्राप्यतां दर्शयितुं सुखं धुरित्यादिना सर्वस्य सर्वेऽपि प्रयोपि मित्राणि उदासीनाश्चत्यर्थः ५४ अन्योत्पसं

रूपं किमन्यद्भविष्यममात्रादतेऽग्ने स्वप्नमात्रादतेऽग्ने भवत्यन्यो हि कः क्रमः ४७ सर्वशक्तिरियं शक्तिश्चममात्रमयंतया रामदृष्टपतएवेदमाभानभतिभास्वरं ४८ सुबंधः कस्यचित्कस्यादिह नोकश्चिदप्यतिः सदा सर्वे च सर्वस्य सर्वे सर्वेश्वरे द्यया ४९ आलूनशीर्णिमिविलमिदमन्योन्यमाश्रिता अनारतं याति जगत्तरं मोक्षद्वंभसां ५० अधकुर्वित्वमायातियात्युर्वित्वमधस्तथा संसारस्य चलस्यास्य चक्रनेमि रिवामितः ५१ स्वर्गस्थानरकं याति नारकाश्च त्रिविध्यः योनेर्योन्यंतरं यांति दीपा दीपांतरं जना ५२ धीराः कार्ष्ण्यमायांति कृपणयांति धीरतां परिस्फुरंति भूतानि पातोत्पातं शनंश्च भैः ५३ एकरूपं स्थिरं चक्रं स्वद्वंसं तापवर्जितं नेह संप्राप्यते किंचिदग्नौ हिमकणायथा ५४ ये येनाममहाभागा बहवो बंधवास्तथा विनश्य एव दृष्टं ते ते कतिपये र्दिनेः ५५ परतीक्ष्णीयतां न्यस्य मत्वा आदिभावना नेह सत्यामहावाहो द्विचंद्रादिदिशेयथा ५६ अप्रबंधुपरमश्रायमयं चाहमयं भवान् इति मिथ्यादशो रामविगलंतु तवाधुना ५७ क्रीडाचं व्यवहारस्य एताभिहितदृष्टिभिः आमूलमतादिच्छिन्ना निर्वहिविहरहेल

अतं परस्परनिमित्तं ५० अध इति प्रत्यसंचेदं ज्योतिश्चक्रभागानां भ्रमेश्चेति भावः ५१ एवमुक्त्यापकर्षविषयनियता
वेवेत्याह स्वर्गस्था इति ५२ धोराः अप्रार्थने शिलाः ५३ उपसंहरति एकस्तेति चक्रं पदार्थमंडलं ५४

विनाशस्तु सर्वं नियत इत्याह पथेति ५५ अस्त्यनि
यतस्या किं ततस्तच्चाह परतति ५६ विगलं मुशयितो

वांटी०
उप०
५२

वृ१

वासनाभावात् अज्ञ इव श्रमश्रोतो यथा न भवत्येव तथा अस्यां संसारसरणो विहर ५८ कदातर्हि भ्रमव्यं हा
रो भविष्यति तत्राह यथायथेति वासनाक्षयकारिणी विचारणयथायथेदेति तथा कार्याणि व्यवहाराः प्रशां
स्यंति उपरस्यंत इत्यर्थः ६० विगतं श्रयमेव बंधुदिति परिच्छेदलक्षणं आवरणं यस्यास्तादृशेव सर्वत्रासमंतादर्शनी
त्यर्थः ६१ उक्तमेवायं कारणोपन्यासनवर्णोति नतदिति ६२

संसारसरणावस्यां तथा विहरसुव्रत नयथैव श्रमश्रोतो चासताभारवानि व ६८ यथायथैषा
कार्याणि वासनाक्षयकारिणी विचारणातवोदेति संशाम्पतितथा तथा ६० अयं बंधुरयं नेति ग
णान्यल्लुचेतसां उदाररचितानां तु विगतावरणैव धिः ६१ नतदस्ति न यन्नाहं नतदस्ति न यन्ममा ॥
इति निर्णीतधीराणां विगतावरणं प्रपति स्वस्थः एव स्यो भूमितलं यथा ६३ सर्वा एव हिते भूत
जातयो राम बंधवः अत्यंत संयुता ये तास्तव रामेन काश्चने ६४ ॥ ॥

एव धीः ६२ नास्त
मेति वचोदेति य
ज्जिदा काशवन्म
हान् सर्वं शं २

स्वस्थः स्वरूपप्रतिष्ठितः विज्ञेयः खोपशमस्वास्थ्यवान्वा ६३ सर्व इति अनादौ संसारे सर्वयोनिषु स्वस्थ
बहुशो जन्मानुभवादित्यर्थः बंधुत्वेनात्यंत संयुता काश्चन काश्चिदपि न पर्यायेण सर्वैः सह संबंधादित्यर्थः
अथ वा देहद्वारकपरंपरासंबंधापेक्षया सर्वजीवैः सह साक्षाद्देहात्म्यसंबंधस्यांतरंगत्वात् तेन संबंधेनात्यंतं
युतानकाश्चनेत्यर्थः ६४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वा० टी० क० द्वांशं तरे पुचादिभिः प्रतिध्वनिर्तेरितियावत् कृत्वा लानां विलासं संगतिरिति नित्यं ८ इत्यमये सानो प्रस्थदेशे व्योम
 उप० गंगामंदाकिनी ६ रत्नाटे मेरोस्त दृष्टिबविद्योतमाने १० अभ्युदितज्ञानं परमात्मनो धोयस्य मूर्तिधरताराशिर ११ हे
 ५३ कचा विवेत्यभूतो यमावाक्यते बहस्पते १२ १३ ज्ञानधानं तत्त्ववित् १४ अङ्गिप्रवृद्ध इत्यस्य विचारणामौख्यादधिग

येन निर्यरनिहदिः कं द्वांशं तरे चादिभिः समुद्रजलकलोत्प्लविलासो विजितो नितः ८ तस्यैकदेशे वितते र
 लसानो मनोरमे मुनिभिः स्नानपानार्थं व्योमगंगा वितारिता ६ तस्यास्त्रिपद्यगायास्तुतीरे विकसितकुमे
 रत्नाद्वितटविद्योते कचत्वनकपिंजरे १० आसीदभ्युदितज्ञानस्तयोरासत्तदार्थीः मुनिदीर्घतिपानाम
 तपोमूर्तिरिवापरं ११ मुनेर्विभवतुस्तस्य पुत्रो द्वाविंदुसंदरौ पुण्यपावननामानौ द्वौ कचाचिवाक्यतेः १२
 सताभ्यां सह पुत्राभ्यां भार्यया च सहैकया उवास सरितस्तीरे तस्मिन्सफलपादपे १३ अथ काले तयोस्तस्य
 पुत्रयोर्ज्ञानवानभूत् पुण्यो नाम च यो ज्येष्ठो गुणज्येष्ठश्चराधव १४ पावनो द्विप्रवृद्धो भूत् पूर्वसंध्यां वृजं य
 यां मौख्यादधिगतो नान्यथ देहात् लापितः स्थितः १५ ततो बहस्पकलिते काले कलितकारणे संवत्सर
 शते जीर्णदीर्घदेहा लतायुषी १६ अस्माद्गुरुभूतो व्याहृता तशतभीषणात् रतिमुत्सृज्य संसाराज्जरा

जर्जरतीवितः १७

तः पदे परमात्मवस्तु निचानाप्तः अंतराले दोलायनः स्थितः १५ अकल्पिते प्राक्किमिरायुत्तयत्वेनालक्षिते संवत्स
 रशतात्मिके देहलताच-आयुश्च देहलतायुषि जीर्णे देहलतायुषी येन तथा विधे काले बहस्पतिक्रामति मुनिर्देहं
 जहो इति व्यवहितेन संबन्धः १६ जन्मजरामरणां स्वर्गपापान्द्रकादिवृत्तांतशतैर्भीषणात्संसारोद्वर्तिकलनालक्षणा
 याः पक्षिराणाः जीउदेहं जहा १७

उक्तमेवायं संक्षेपविरचनपसंहरति विविधे सति विविधेर्नानाये निविचित्रैर्जन्मन्वाते राहिताः संभ्रमायास्मि
 तथा विधेः तगतिः अयं बंधुरयमबंधुरिति द्वैतं चारां भेददर्शनं भ्रमदशैव विवलाति विजंभते वस्तुतस्तु जीवभावदृष्टो
 विभुवनस्य जीवजातं निजयंधुवसभावदृष्टो तु स्वयमेव सर्वमित्यबंधुपित्तदेवेत्यर्थः ६५ इति श्री वाशिष्ठतात्पर्य
 प्रकाशे उप० लो० अष्टादशः सर्गः १८ इहोक्तसिद्धये पुण्यपावनारव्याप्तमुच्यते पुण्योयसि तदशे कातं पावनं समवो

विविधजन्मशताहितसंश्रमे जगति बंधुरबंधुरिति चारां भ्रमदशैव विवलाति वस्तुतस्तु जीवभावदृष्टो
 वध्यपि इति मोक्षोपायेषु प्रथमो लो जीवन्मुक्तवर्णनं सर्गः १८ श्री वाशिष्ठ उवाच अत्रैवोदाहरंती
 ममिति हासं पुरातनं त्विष्यतातीरे संवादं मुनिपुत्रयोः १ अयं बंधुरयं नेति कथा प्रस्तावतः स्मृतं इति हा
 समिमं पुण्यमाश्रयं शृणु राघव २ अस्त्वस्य जवदीपस्य कस्मिंश्चिद्विरिकुंजके वनव्यूहमहोत्तमसोमहेंद्रोना
 मपर्वतः ३ कल्पद्रुमवनस्याया विभ्रात मुनिकिंनरः भ्रमेराततमाकाशं जितवान् स मुन्नतः ४ वृक्ष
 लोकांतरप्राप्तभंगकंदरचारिभिः सामवेदप्रतिध्वानधुंधुमैर्गायती वयः ५ यः ययो मेदुरैर्मेघैर्लसितैः
 भंगकोटिषु लताकुसुमसंप्रपतैः कुंतलैरिव राजते ६ यतस्तये पदोत्कानां शरभारणां विजंभतैः विस्फुजिति
 गृहाचक्रैः कल्याणालिहसन्निव ७

धयन् अत्र उक्तार्थविषये १२ गिरिकुंजको गिरिजालम्बधे निहुरिणो सप्त मीपूजके इति पाठः स्पष्टः ३ आततं वि
 स्तीर्णमथाकाशं भंगोर्जितवान् ग्याप्तवान् ४ वृक्षलोकेत्यतिशयोक्तिः ययो मेदुरैर्नीलैरितियावत् लसितैर्विधुद्भि
 विश्रजमानैः कुंतलैः केशैः ६ तटेषु दुपने उत्कानां सोलंकानां शरभारणां अष्टापदानां विजंभतैर्विस्फुजिति गजंति

वा०दी०
उप०
५४

स्थानं उत्पात्तादिकालेपाधारभूतं जंतूनां जननधर्मिणां प्राणीनां विदितात्मनां ब्रह्मविशं रूपं स्वरूपां अतए
वनयितुं शोच्यते तस्याहस्वभावमिति २८ इदृशी इयमेवममाता अयमेवममपितेत्येवंरूपायतययाभावनयानिः
सख्याः संख्यातुमशक्यां पुत्रायणो ३० निम्मानिगेभीरस्थानानीव ३१ हेपुत्रन्तुणां अन्येषामपि ३२ विटपग्रहणा

तत्स्थानं सर्वजंतूनां तद्रूपं विजितात्मनां स्वभावमपि संपन्नो किंपितर्यनु शोचसि २८ इदृशी तु त्वया व
ध्वाभावनेह विर्भूता संस्परेयदशोच्योपि त्वया तातो नु शोच्यते २९ न सैव भवतां माता नासावेव
पिता तव नभावानेष तत्राय तपोनिः सख्यपुत्रयोः ३० मातापितृसहस्राणी समती तानिते सुत व
हून्पुं बुप्रवाहस्यते आनीव वने वने ३१ असंख्यपुत्रयोर्नैविभवानेव सुतस्तयोः सदित्तरंगवमुत्रग
ताः पुत्रगणान्तरां ३२ आत्मपुत्रो रतीतानि पुत्रलक्ष्याण्यनेकशः यत्र कोरक्यं तानि लतावि
टपयो रिव ३३ मित्रबोधवर्द्धं देदाति जंतो जन्म निजन्म नि अतावता वतीता निफलानीवम
हातरोः ३४ शोचनीयाय दिस्नेहा न्मातापितृसुताः सुत तदतीतान शोचंते किमजस्रसहस्रशः
प्रपंचोयं महाभाग दृश्यं तज्जगते भ्रमे परमार्थे तत्ते प्राज्ञानास्तिमिसंतबंधवाः ३६

नावटपीलक्ष्यते विटपिनोरिवापाठ्यं ३४ न शोच्यंते त्वयेति शेषः ३५ स्वागते जगत्कल्पनानिमित्ते
अमे मोहे सत्येव दृश्यते परमार्थेन परमार्थे तत्तु ते तव तथा चोक्तं वार्तिके अविद्यास्तीत्यविद्यायामेवासित्वा
प्रकल्पते ब्रह्मदृष्ट्या त्वविद्यायनकथंचन युज्यत इति ३६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वा० टी०
उप०
५५

नन्वहेकर्यसर्वदेहेष्वेकश्रुतिचेदहंप्रत्ययवेद्यएवकोशावितविमृशेत्या शयेनाह रक्तेतिरक्तादिजडसंघातादेहादम्भ
श्रुतनस्वभावः कोहंस्यामिति विचारयेत्यर्थः ५ त्वयाचनशब्दवाच्यः देहादिर्नरकश्चित् अहंपुण्यशब्दवाच्यं मिथ्या
ज्ञानदेहात्मताश्रमणवत्त्वातिच्यते एवं पित्रादिदिशरीरमपि विमर्शं प्राप्तिरेवेत्याह कइति यद्विदेहाद्युपाधिनिष्क
सृष्टिदाकाशमेवाह त्वं पित्रादप्यश्रुतिमन्यसे तदाममपिताममभ्रातेत्यादिभेदघटितस्वत्वादिसंबंधोनघटतएवेत्याह रव

रक्तमांसास्थिसंघातादेहादेवास्तिपंजरान् कोहंस्यापिमिति चित्तेन ह्यहंपुत्रविचारप ५ दृष्ट्यानुपरमार्थि
कानश्रुतं न वा स्म्यहं मिथ्या ज्ञानमिदं पुण्यः पावनं श्रेतिवत्त्वाति ई कस्तेपिताकश्चसुहृत्कामाताकश्चवाप
रः स्वस्थानं तीवलासस्य किमखं किं स्वमुच्यते ७ अस्मिचेत्वं तदप्युयाते पुवदुजन्मसु यंबंधवोये विभवां
किं तानमपि न शोचसि ८ बभ्रुवस्तेसु पुण्यासु स्थली पुभगयोनिषु बहवो बंधवो भार्गवस्तान् कथं नानुशोच
सि ९ बभ्रुवस्तेसपद्यासु ताटीष्वंभोजनीषु ते हंसस्य वंधवो हंसास्तान् कथं नानुशोचसि १० बभ्रुवस्ते लभ
न्यत्र चित्रासु वनराजिषु बहवो बंधवो वृक्षास्तान् कथं नानुशोचसि ११ बभ्रुवस्ते महाग्नेषु शिखरेषु म
हीभृतां बहवो बंधवाः सिंहास्तान् कथं नानुशोचसि १२ बभ्रुवस्ते सर्वतीषु सरःष्वंभोजनीषु च
बहवो बंधवो मत्स्यास्तान् कथं नानुशोचसि १३

येति ७ स्वस्य चिदात्मकस्य लिंगशरीराशयेवाहं मद्वांधवाश्चेति चेत्तात्राह अस्मिचेदिति त्वं मद्यादतल्लिंगात्मा
अस्मिचेतत्तदा याते घातीतेषु किं कथं न शोचसि ८ जन्मांतरबंधं प्रपंचयति बभ्रुवस्तेत्यादिना मार्गः भगयोनि
जीवाः ९ अंभोजनीषु पद्मवतीषु जघास्तटीषु हंसस्य तत्तेन तत्कालप्रसिद्धाः हंसा बंधवो बभ्रुवः तटीष्वंभोजीया
पितामिति पाठेन दीनां तटीस्थित्यर्थः १० अन्यजान्येषु जन्मसु अलमत्यसंबंधवो बभ्रुवः ११ १२ श्रवतीषु नदी

७१३

५५

न भावना द्वेषदशाचेतभाव निर्वधनी स्थितिस्तद्वदस्त्वयिः
अस्यावंधुतत्वचित्तातद्वद्वशेनस्तवत्वतयवैभवाभिमा

५. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

परमार्थेन परमार्थे दृष्ट्या भरोर्महत्वादेव पयो लवान संति तत्र चिरात्तमे मुत्तरां तथा ब्रह्मास्वाभाव्यादेव नाशो नास्ति तत्र त
त्वबोधे सुतरा मिति घोतनाया पि शब्दः ३२ लक्ष्मीः राज्यादियं पटः स्वप्रणवता इति शेषः ३३ ३४ स्वसंकल्पलक्षणोप
उपनायः स निपातप्रभक्तदुस्त्याः प्रोदृश्यते ४० अतानलक्षणनातपेन विस्तीर्णोऽप्यहन्नेमरो भूमिसदृशो आत्मनि स्वसंक
ल्पवायनामकं मशीचिवादिमृगतस्मादकं ४१ इति वा० ता० प्र० काशे० उप० रो० एकोनविंशः सर्गः १६ नाना धोनिषु
जन्मानियावनस्यात्मनस्तथा इह पुरोपनकीर्त्यते शोकमोहापनुतेय शोकस्य मोहमूलकत्वात् नमोहापावनयनैतैवाप्य
शीकोपने इति ग्रन्थमानः पुरापस्तद्विषयाणां पित्रादीनामनिर्वचनीयत्वात् निष्पत्त्यात्वं प्रतिज्ञाय ज्ञानाय नोद्यतामाह कः पिते

नानाशङ्काहिभ्रातः परमार्थनिविद्यते महत्यापिचिरात्तेभ्योविबलपालकाः एतायाः प्रेक्षते लक्ष्मीम्भूत्रचा
मरुचंचला ॥ स्वप्नएवमहाबुद्धेदिनानित्रीणिपञ्चवा इह दृष्टानुपारमार्थिन्नापुत्रसमंविचारिय नैतत्वंनचपं
चैवभ्रांतिमंतः परित्यज्य अर्यगतोभ्रताष्ट्रायमितिदुष्टयः पुरः स्वसंकल्पोपतापोत्यादृश्यतेननु सत्यतः ४०
अज्ञानविस्तीर्णभरो विलोत्तशुभाशुभस्यदमयेस्तरंगैः स्ववासनानाभमरीचिवादिस्फुरयेतदनंतकूपं ४१ इति
मोक्षोपायेषूप० गोपावनबोधनंसर्गः १६ पुण्डवाच्च कः पिता किंच वा मित्रं कामाता केचवांधवाः स्वबु
ध्येवावधयेते वात्ययाजनायांसवः १ बंधुमित्रसुतस्नेहदेवमोहदशाभयः स्वसंज्ञाभात्रकेणैव प्रपंचोपवितन्यते
बंधुत्वेभावितेबंधुः परत्वेभावितः परः विषाभ्रतदशैवहस्थितिर्भवनिबंधनि ३ एकत्वेविद्यमानस्यसर्वगस्यकि

तिकः किंस्वरूपः तत्त्वज्ञाननिर्वर्तकमशक्ताः सर्वपीत्यर्थः स्वबुद्ध्यास्वश्रान्तैव अवधार्यन्ते उत्प्राप्यन्ते अथवा स्वबिबोकबुद्धिलक्षणायावात्पयात्तज्जनयासर्वावधार्यन्ते निरूप्यन्ते १ स्नेहद्वेषमोहदशास्तत्क्षणः आमयेवेगः स्वसंज्ञास्वरूपतः संवेत्तस्तन्मात्रकोणेव २ मुक्तमुपपादयतिर्वंधुत्वे इति भावितः उडभानयासंकेतितः परत्वशात्रुत्वघण्याविषकृमिभिर्विषस्यजीवनह

[illegible]

वा.टी.
उप.
५६

२२ २३ भ्रातृजन्मोक्तीरूपसंस्तुतस्वजन्मभेदाच्चकमारभतेमयापिति मोहमंथराः अज्ञानजडाः २४ लावकः २५
द्रुप्रतिविशेषः २५ वृक्षतांकलादृक्षजन्मभुक्तेत्यर्थः उष्ट्रत्वमुष्ट्रजन्मन्युज्ज त्वमिति पाठेपि नु अष्ट्रमुष्ट्रत्वमेव
भुक्तेरजातइत्यर्थः २६ इहास्मि अत्मनि २८

वुध

एतास्त्वया सुबन्हा सुजनयोनिषु पुत्रक जातोसि जंतुही पेस्मि मुराशतसहस्रशः २२ इत्यंतवात्मनश्चैव
प्राक्तनं वासनाक्रमं पश्यामि सूक्ष्मया बुद्ध्या सम्पदशनिशुद्धया २३ ममापि वङ्गो बहुधा योनयो मोह
मंथराः सभन्तीन्नास्म्यम्पद्यतासानोदितदशा २४ विगतेषु भुको भूत्वा वको भूत्वा सरित्ते वनेषु वको
भूत्वा जातो ह मिह कानने २५ भुक्त्वा घुलिंघतां विंध्ये कृत्वा वंगेरुक्षतां उष्ट्रत्वमपि विंध्यादौ जातो ह मिति
कानने २६ यश्चातको हिमगिरी यो राजापौंड्रमंडले व्याघ्रो यः स ह्यकुंजेषु सरवाहंतवाग्रजः २७ योग
धो दशवर्षाणि योग्राहो मासपंचकं यः समानां शतं सिंहः सरवाहंतवानुजः २८ अंधग्राभचकोरेणानु
षारं नृपराजना श्रीशैलाचार्यपुत्रेण दंभकं पतेमया २९ सर्वे विविधिसंसाराः विविधा चास्चेष्टताः
विलासा जन्मनो भ्रांते स्म यंति प्राक्तना भवाः ३०

॥

॥

तुषारेषु हिम तत्प्रदेशेषु नृपवदिराजनीशिलेन मांडलिकेनेत्यर्थः अपरापस्य स्वस्य लोकवंचनाय परापना
आप्राप्यापनंदं भस्म दत्स्थितेन भयेत्यत्रेचा मये दं कथ्यते तवेति पाठे तु स्पष्टं २९ जन्मनः जन्मभेदरूपायाः श्री
तेर्जिलासः ३०

॥

॥

॥

॥

॥

५६

इदानीं भ्रातुर्जन्मभेदान्नो गवलेन दृष्टान् विप्रिष्यस्मारयन्नाह बभ्रुविचेति दशाण्युपाधुं द्वादशो देशविशेषः १४
सरसामिनीतस्याः पुत्रपतनीपत्नी अर्थीच्छलेवेव १५ द्युणः काष्ठीकः अर्थीच्छलेवेकं तेदरीप्रदेशे १६ उष्य
रेषु प्रदेशेषु तलणः प्रजापतेरध्वरे जातः पशुरिति शेषः पातइति वापाठः १७ तालतरोः कंदोमूलं तदंतः त्रीयमपि

बभ्रुविष्यदशाण्यु कपिलोवलवानरः राजपुत्रस्तुषारेषु पुंड्रेषु वनवायसः १४ तैहयेषु च मातंगस्त्रीगतेषु
च गदभः शालेषु सरमापुत्रः पुत्रत्रीसरस्तदुमे १५ विद्यादौ पिप्यलोभस्त्वाद्युणोभस्त्वामहावटे मंदरेकु
कुरोभस्त्वाविप्रोजातो सिंधरे १६ कोशलेषु द्विजोभस्त्वाभस्त्वंगेषु तित्तिरेः अर्त्थोभस्त्वानुषारेषु जात
स्वं वृक्षणोदरे १७ यः कीटसालकंदंतमिश्रकोयडदं वरे यः प्राण्वको विध्वने सत्वं मित्रमभानुजः १८
हिमवत्कंदरे भर्षजितनुत्वग्रंथिकोदरे पिपीलिकोपः षण्मासात्सोपपीठे त्वमनुजो मम १९ स्थितः स्त्री
मांतकुग्रामगोमयेयश्च नृश्रिकः सार्धसंवत्सरं साधो सोयं त्वमनुजो मम २० पुलिंदीस्तनपीठे निली पु २
नयेन कानने च २१ द्यदेनेव पयेषु सोयं त्वमनुजो मम २२

जन्मानि विंध्यवने २३ भूर्जवृक्षस्य तन्वीमृदुलाया त्वकृतं कुंथिप्रभवे कोदरे विले १६ अर्थी त्वदे
शसीमायाः अंत्यः कुग्रामस्तत्र शुष्कगोमये त्वकरे २० लीनं अर्थी तु पुलिंदी शिष्यजन्मप्राप्येति गम्पते २१

वा० टी०
उप०
५१

तलो ३ उत्तरमाख्य

57

तद्भास्तत्त्वज्ञासु तदस्य दृष्ट्युदयादीनाः प्रेक्षका एव अतएव साक्षिधर्मे व्यवस्थिताः ५० निशायां प्रागमे प्रागमने सति
आलोकः कर्मणां प्रकाशनक्रियाणां यथादीपाः सन्निधिमात्रेण कर्तारोपि अग्राधियतायात्वादकर्तारः एवं तद्
लोकव्यवहारस्थितावित्यर्थः ५१ दृष्टांतां तरमाह प्रतिविंबे इति यथा कदाविगतदर्पणरत्नाद्याः प्रतिविंबोपाधयः
स्वात्मनो विंबवत् सर्वदेहगतैः सर्वैर्द्रुमैः सहा यि स्वात्मनि कुते प्रतिविंबं विंबधर्मांतरवत्स्वयं निघ्नान दृश्यंते तद्वत्त्वा

मध्यस्थदृष्टयः स्वस्थाचयथा प्राप्तार्थदर्शिनिः तद्भासु प्रेक्षका एव साक्षिधर्मे व्यवस्थिता ५० कर्तारोपि न
कर्तारो यथादीपानि प्रागमे आलोककर्मणां मेवं तद्भासु लोकस्थिता विह प्रतिविंबेन दृश्यंते स्वात्मविंबगतै
रपि यथा दर्पणरत्नाद्यास्तथा कार्यमहाधियः सर्वधर्माणामयकलंकविवर्जितैस्तस्मात्स्वभावकलिते ह
दृज्वमंधो उत्रात्मनात्मनि महामुनिना मुनेव सत्यं संप्रममलं परितोषमेहि ५३ मोक्षोपायेष्टप० योषा
वनविज्ञानप्राप्तिनामसर्गः २० श्रीविशिष्ट उवाच एवं प्रबोधतस्तेन तदापुण्येन पावतः प्रबोधमाप प्रा
प्यं प्रभात उव भरतलं १ उभावपि ततः सिद्धौ ज्ञानविज्ञानपाणौ विचरतुर्वने तस्मिन् पादिह मनिंदितौ २
ततः कदाचित्कालेन निर्वाणपदमागतौ तौ विदेहौ गतस्तेहौ दीपाविवशमंगतौ ३ ॥

तन्मध्यस्ते कार्यकर्तारोपि महाधियस्तु यमभिनिविष्टान भवंतीत्यर्थः ५२ हे पुत्र सर्वैरेषणामयकलंकैर्विवर्जितैर्नम्र
तएव मुनिना मननशीलेन आत्मना स्वेनैव हृदज्वमंधो च स्वस्थात्मस्वभावेन कलितेन साक्षात्कृतं न संसारसंग्रहं
लं निःशेषं सत्का अमुना परितोषमेहीत्यर्थः ५३ इति श्रीवा० ता० प्रो० उप० लो विंशः सर्गः २० तस्मात्प्राप्तो
मोक्षो ह्यशयाचितवृत्तयः निराशस्यात्मणो स्यात्स्वतो मुक्तिरितीर्यते प्रबोधं परिनिधि तं आत्मनि ग्रयं १ पावदिह

प्राग्ग्रहणपयंतिमितियावत् २ गतस्तेहौ दीपा

५३

उपसंहृत्य प्रकृत्यो जयति सर्वं स्थिते इति ३१ तान्प्राक्तनान् बध्नन् शोचावः कान्वा बंधून् तिशयेन शोचावः न
कांश्चिदपि शोचावः पतद्भिर्भवेजगद्भूतिरित्यर्थः ३२ ३३ किंप्रमायां प्राविधिः सर्वशोकं दृश्यमानं वा गतको
विदाः आत्मावगतिकुशलाः ३५ पतनमधो गतिरुत्पतनं शूद्रगतिस्तदात्मकं अजबंजभावमविश्रांतं प्रम

एवं स्थिते जगज्जाता बंधवाः शतशो गताः पितरो मातरश्चैव भ्रातरः सहृदस्तथा ३१ कांस्तान्सम
नुशोचावो न शोचावश्च कानपि बंधूनि हाति शोचाव इदं शेषवजगद्भूतिः ३२ अनंताः पितरो योति
यां तनेत्याश्च मातरः इह संसारिणं सावनपादपपणवत् ३३ किंप्रमाणमतः पुत्रदुःखस्यात्र सुख
सच तस्मात्सर्वपरित्यज्यतिश्चावसे क्लृप्तांगतौ ३४ प्रपंचभावनां त्यक्त्वा मनस्यहमिति स्थितां तां गतिं
गच्छन् द्रव्यं तां गतिं गतिको विदाः ३५ इह जं बंजवभावं यततोत्पातनात्मको जानुशोचंति सुधिय
श्चिरं वलांति केवलं ३६ भावभावविनिर्मुक्तं जरामरणवर्जितं संस्मरात्मानमव्यक्तो मविमूढमना
भव ३७ न ते दुःखं न ते जन्म न ते मातान ते पिताः आत्मेवासनसदुक्त्वमन्यः कश्चिदेव हि ३८
अस्यां सारयात्रायां तानाभिनिपदायिनः अज्ञा एव नराः साधुसमानवसमन्विताः ३९

एवं केवलं निरभिमानत्वयावलांति ३६ ३७ त्वं आत्मेवासिनाम्यः अनीत्मभूतदेदिः न कश्चित्त्वमसीत्यर्थः ३८
नर्त्तकवन्नानाभिनिपाः अभिनिवेशचर्चाः तदभिनिपिनस्तत्कारिणः अज्ञा मूढा एव नराः साधुरसभावः पु
रुषार्थसारतावुद्धिस्तमन्विताः ३९

इत्यर्थः १

यमेव न कदाचिद्दिश्यामतीत्यर्थः अथवा सर्वश्लोकनैस्त्वनुवर्तयिष्येति पतंति तेषां मनो गतज्वरं निःसंता ३ =

वा० १०
उप०
५८

तत्सर्वदुःखप्रशमनोपलक्षित निरतिशयानंदलाभलक्षणं फलं महत्वं तु ह्यविषयानभिलाषस्तेनोपवृंहिता
दुपचितान् १२ याताः अधोगतयः उत्पन्नान्मृद्भिगतयः दोलनानि मर्त्यलोकेष्वेव जन्मपरंपरं याश्रवणानि च
सौमि मित्रैर्भूतैर्विषयाभिलाषैर्यपि तंति तेषां मनः सदेव गतज्वरं प्राप्तसंतोषं ति व्याख्येयं पुनंति पतंते इति वा
पाठे पातयंत्युत्पातयंति च ये विषये रागास्ते यातोत्पातनास्तेभ्यो दोस्तैर्नैरुत्तराण्यैः प्रत्याहारोपायैरात्मनि स्थे

नतत्रिभुवनैश्चर्यन्मकोशाद्रलधारिणः फलमासाद्यते चिंताघ्नो होत्वोपवृंहितान् १२
तदेतस्मिन् जगत्कुक्षौ यातोत्पातनदोलनैः पतंति पुरुषा एवैव मनस्तेषां गतज्वरं १३ एतेभ्यो
सि संपूर्णं जगत्सर्वं सुधाद्रवैः उपानहुत्पादस्य ननु चर्मस्ति तैव भूः १४

58

या पादनेन ये मनपुनंति पतंते वा तेषां मनो गतज्वरं शोतां त्रविधतापं भवतीति व्याख्येयं १३ ननु
संतापहेतुष्वाध्यात्मिकाधिदैविकाधिभौतिकेषु रोगवर्षातपचोरसुपादिसत्सुकथं मनः
प्रशान्तिमात्रेण सर्वतापनिवृत्तिस्तत्राह एते इति त्रिविधा अपि संतापामनो दोषमूला एव मनसि वि
मुद्भवलाभतस्स एते सति सवजिगदानंदपूर्णमेव भातियथा मृदलोपानद्वा संवत्तचरणास्य कुशा
कंटकादिसंकुला अदित्यवभिर्मृदुलतरचर्मस्ति तैव वधाति तददित्यर्थः १४ ॥

५८

उक्तमाख्यानमुपसंहृत्य प्रकृतयोजयति एवमिति धानबंधुता धनबंधुसमूहः आइति विस्मये निपातः गृह्यते शो
च्यते नोपाधीयते ४ आसां सर्वशोकमूलभूतानां प्रतिविषयमनंतानां परिपालनं विषयसंपादनैरभिवर्द्धनं ५ विषया
चिंतनमेव तत्परिपागइत्याशयेनाह चिंतनेनेति एधते वर्धते ६ ध्येयः त्यागः प्राग्वर्तितध्येयवासनात्यागः कर्तृणां
सर्वभूतानुकंपा अतिष्ठ अनुतिष्ठ प्रकृतव्यवहारमिति शेषः ७ विमूढो व्यवहरेष्वचतुरो मनमुद्यति ८ विवेकलक्षणां
एवं प्राप्नुत देहानां मनंता धनबंधुजाः आशाकैर्गृह्यते ताभ्यः किं वासं त्यजते न धः ५ तस्मादासां मनंता लक्षा
नारघुनंदन उपायस्पागएवैको न तमा परिपालनं ५ चिंतने वेधते चिंता त्विंधने नेव पावकः नश्यत्यचिंतनेने हि
वविने धनमिवानलः ६ ध्येयत्यागरथा रूढः कर्तृणां दापादशा लोकमालोक्यन्दीनमातिशो निघराधव ७
एषा ब्राह्मी स्थितिः शुद्धा निःकामा विगता भयाः एनां प्राप्य महावाहो विमूढोऽपि न मुह्यति एकं विवेकं सुखं हि
मेकां प्रोढसखी धियं आदी विहरन्नेवं संकटे पुन मुह्यति ८ विनिवारितसर्वार्थादिपि हस्ति तवांधवान् नृत्वं
धैर्यो दत्ते कश्चिदभ्युद्वरति संकथत् १० वैराग्येणाथ शास्त्रेण सहत्वादिगुणैरपि पलेनायद्विघातायै स्वयं
सुखदं मित्रं परमार्थबोधः लक्षणां प्रियसखी ८ विनिवारिताः परित्यक्ताः सर्वे अर्थाधना नियेन अंतः अग्रह
स्तिता अंतः स्नेहविद्धे दादय हस्तिता हस्तेन ककुदिप्रणोद्य निरस्ता इव बांधवा येन अभ्युद्वरति संकटा दुःखपतिस्व
मिति शेषः १० उक्तयेत् उत्कर्षं नियेत् विषयगता दुःखरेदा ११ ॥ ॥ ॥ ॥

11

11

11

11

1947

二

—

”

उलूक्या १

नस्मायाशक्तयोमोक्षो ह्यशयाचित्तवृत्तयः निराशयापूर्णस्यास्वतोमुक्तिरित्यर्थे प्रबोधं परिनिष्ठितं प्राप्नोति
यं १ यावदिदं प्रदर्शयन्त्यप्येति मितियावत् २ गतस्नेहोऽस्तीति तौ ३ उक्तमाख्यानमुपसंहृत्य प्रकृते योजयति ए
वमिति धनबंधुता धानबंधुसमूहः प्राडिति विस्मये निपातः गृह्यते शोच्यते नो निरोधककुर्वन्नेतदधः प्ररूढशब्द
स इव पश्चाद्भूय शतशारवतां प्रयाति बद्धते इति यावत् २३ अस्तु धैर्यमिच्छति किंतु तत्तत्राह अस्तमितेति अनस्तमितं
धैर्येण अभिवृद्धये वैराग्यजितेन्द्रियत्वद्वंद्वसहस्रुत्वादि धैर्यवता पुरुषेण २४ प्ररोहं पुनः प्ररोहाच्चकारं न तदा सिचेत्
तर्हि जन्मादिभयं नास्तीत्यर्थः ततांशोऽचित्ते प्रविषया कोशिकपक्षिणा यदा चिद्गुहेऽपि उल्लंघनी प्रविष्टा चेन्न तदा रि
क्षितं गते एकरूपतया धैर्यं प्रयाति शतशारवतां २३ अन
स्तमितधैर्येण तेन चित्तेऽयं गते तत्पदं प्राप्य ते रामघननाशो न विद्यते २४ एतासां चित्तवृत्तीनां प्राशानां मु
क्तमाशया न ददासि प्ररोहं चेन्न रूपं नास्ति राघव २५ चित्तवृत्तिविहीनं ते यदा याति न चित्ततां तदा मोक्षमयी
मतिः सुप्रामाप्रोषितां ततां २६ चित्ते कोशिकपक्षिणा लक्ष्म्या द्धयांतरे अमंगलानि विस्तारमलभाया
तिराग्य २७ चित्तनंदतिरित्युक्तं वर्तते चित्तभाशया चित्तवृत्तिमनो ह्याशान्त्यत्वा निश्चि ततां वृज २८

म/प्र ३ ॐ नमो नृ/न प्र
वतदाचित्तस्यवृत्तिः यदियशेष्यतइति प्रागुक्तं चिंतनेनैव वि
त्तं आशयेव प्रवर्तते आशास्यानामवविषयाणां चिंतनद

नः प्राशावशानुगमिति हेदः रिक्ततां शुष्कार्णवोदरकल्पतां सरोमलेभिन्नतदागयंकः सरजलमिति वापाठः १५
रिक्ततामेतीत्येतत्तद्व्योतेन विवृणोति हृदयमिति कोटरस्य प्रकटीकरणमत्रां तर्गतिलोभदेव्यादिदोषाणां ग्राहभुजंगा
दीनांचस्फुटंप्रकाशनं १६ स्फारधर्मज्ञानवैराग्यशान्तिदांत्यादिपुष्पपञ्चवादिसमूहे चित्तातरो मनोवृत्ते हृदयं मनोबुद्धि
रहंकारश्चित्तमिति चतुर्विधवृत्तस्य दितमंतःकरणवर्तनं १७ निस्पृहं शंसते पद्माक्षं त्यादीनि त्रिजगत्रैलेक्यमपि पयवी

वैराग्यात्पूर्णतामेति मनोनाशावशानुगं प्राशयारिक्ततामेति शरदेव सरोमलं १५ हृदयं पून्यतामेति प्रकटीकृत
तकोटरं अगस्तिपीतारणविवदाशाविवशचेतसां १६ यस्य चित्तं तरो स्फारौ तस्माच्च पलमर्कटी नवलातिमह
तस्य राजते हृदनांतरं १७ पद्माक्षकोशत्रिजैर्द्रोष्यदं योजनव्रजं निमेषाद्भिन्ना महाकल्पः स्पृहारहितचेतसां १८
शीततामनसीतां शौनहिमाचलकंदरं नरं भाचंदनावलपानिस्पृहेषु मनस्सुया १९ न तथा भाति एतैर्दुर्गैर्गुणैः श्री
रसागरः नलक्ष्मीवद्वतं कांतं निस्पृहीनं यथा मनः २० यथा जलेखा शशिने सुधालेपं मघीयथा दूषयत्येव मेवां २१
तर्न रभाशापिशोचिका २१ आशाख्याचित्तवृत्तस्य शाखास्थगितदिक्रयः तासु हि नास्वरूपत्वयोचित्तमहादुमः

जकोशवदल्पमिति पावत् अपरिदिहिन्नब्रह्मसखदशाब्रह्मांडांतर्गतं सुखलवानामल्पतरत्वात् एवं नित्यसर्वगतब्रह्म
दशादेशकालपरिदिहिन्नाधियत्यादिविभवोप्यल्प एवेत्याशयेनाह जोष्यदमिति २२ शीतता निस्त्राया हृदः रंभाः कक
दल्पः चंदनतरवश्च तदावलपानां तद्वनयथापोगंतत्संश्लेषदा २३ २० अद्वालेखामेधरानिमघीकज्जलदूवः दूषयति
मलिनयति २१ स्थगितरिक्तताः प्राक्षादितदिगंताः अरूपत्वं ब्रह्मतां स्वारणतां वा २२ ॥ ॥ ॥

वा० धी०
३० प्र०
६०

विज्ञानस्य संप्राप्तिं प्राप्तिप्रकरं अवनं प्रणामोपत्तनं शिष्यं प्रति उपदेशने इति शेषः इतं तादृशं त्वबोधं विचारस्वकतत्त्वा
वधारणं प्राप्नुतं नित्यात्मलाभकल शाश्वतं नित्यतत्त्वभूतं आत्मस्वरूपं बोधमिति वा जगतः कोशे ब्रह्मांडे दिङ्मल
त्तणे निकुंजके अल्पकुंजे = क्षीरोदारीते क्षीरसमुद्रे जाताभिः दानवानामर्णवोदरेऽपि निवासप्रसिद्धेः अतएव तत्रोत्प

वले विज्ञानसंप्राप्तिं पुनर्बुद्धोद्धुये विभो कथयस्व घंते संतो नावनतं प्रति ६ वशिष्ठोवाच ॥ अग्रा
द्यवते वस्ये वलेर्त्तांतमुत्तमं श्रुतेन येन तंतत्त्वबोधं प्राप्स्यसि शाश्वतं अस्ति स्मिन्नगतः कोशे कश्चिन्मिद्विनि
कुंजके पातालमिति विख्यातो लोको भूभेदधः स्थितः क्षीरोदारी वजाताभिर्दिग्गभिर्मतांशुभिः क
चिद्दानवकन्याभिर्भूतिनिर्विवरांतर ६ जिह्वागणोद्दामरवैर्विलोलरसमायुगैः कृमिद्रोणिभिराणू
सहस्रशतमस्तकैः १० देहाद्रिवलिताशेषविश्वोद्भूत एषस्मरैः कचिद्भुसुते व्यासप्रलङ्घि विवमेहभिः ११

त्रस्यामृतस्यांशुभिरवयवैर्दिग्धाभिरुपचिताभि रिवरन्वाभिः निर्विवरांतरः पूरयित्वा वत् ६ द्यादिदिसह
स्रांतसंख्याकैर्जिह्वागणै रितरायेक्षयादिगण व्याकरणबंदः शास्त्रादिव्याख्यानाहुद्दामरवैः अतएव विलोलर
सनायुगैः भोगिभिः शेषादिभिः १० देहाद्रिभिर्वलितं व्याप्तं अशेषं जगदेषांतथाविधैर्विश्वोद्भूतया स्य जहवि
षोद्यस्मरैर्वलाद्भुतैः कर्मधारयः ११

ज्वालोलोसयस्तयेव न्हेरिवदन्ति सये मनस उपसर्गमः सिद्धतीत्याह योयति तथैव विना तद्दृतेरास्यं तिक निरोधेन सयक्रमेणानभ्यति
 २६ उक्तमर्थसंग्रहोपसंहरतिसमितेति हेमहात्मन त्वंप्राप्यित्तित्तलोकादिसकलैषयाः सन्भवबंधं आशाख्यमयास्प
 मुक्तचित्तोजीवन्मुक्तो भवत्यतः कुत्सिताः अशाः मनसि विधमानाः आत्मनो निगडरज्जवो निगडवद्बलवचुबंधनहेत
 वः तासु परिगलितासु सर्वासु को नमुक्तः सर्वोपि जंतुर्मुच्यत एवेत्यर्थः इति श्रीवा० उपशमप्र० योगे० एकविंशः सर्गः
 २१ वत्पारख्यानमुपक्रम्य पातालमिह वर्णयते बले श्वराज्यं निर्वेदात् मेरुशृंगे विचारणा इदानीं प्राज्ञकोशं त्रिजग

योपयावर्तते दृष्ट्या स तथैव विना सयी अतश्चित्तोपशान्त्यर्थं तद्वत्तिप्रचयं नय २६ प्रदापित सकलैषणो
 महात्मनूभवभवबंधमपास्य मुक्तचित्तः मनसि निगडरज्जवः कदाशाः परिगलितासु चित्तासु को नमुक्तः
 ३० मोक्षोपायेषूप ० योगे० तस्माच्चिकित्सायोगोत्पत्तिः सर्गः २१ श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ अथ वारधुवं
 शाख्यनभः पूर्णनिशाकरः बलदुद्धिभेदेन ज्ञानमासादयाभलं १ श्रीराम उवाच ॥ भगवन् सर्व धर्मज्ञत्वं
 त्पसादान्मया हृदि प्रादां प्रदाव्यमखिलं विश्रान्तं चामलेपदे २ शरदीवां वरादश्रमः दश्रममचेतसः विभोव्य
 पगतं सर्वं तस्माख्यं तन्महातमः ३ अमृताहरितः स्वस्थः शीतलात्मा महाधुतिः तिष्ठाम्भानंदवानंतः
 सायं पूरणं इवोदुराट् ४ अशेषसंशयां भादशरत्समयं किं त्वहेतुस्मिमेषां न गच्छामि वचसा वदतस्तव ५

दिति विवेकोदयेनैलोवेपे श्वर्यस्य प्यत्यत्वं त्वदुक्तं तदुपपादनापवत्पारख्यानं वक्तुं कामो वसिष्ठो भूमिकां रचयति अथ वेति
 दुद्धिभेदेन अकल्पादि चारोदयेन १ प्राप्तव्यमखिलं सर्वं किं त्वसहृदि प्रापितस्मिन्नेवामलेपदे विश्रान्तं च २ अदश्रमवत्प
 तस्माख्यं तत्प्रसिद्धं महातमः ममचेतसः सकाशादपगतं ३ अमृताहरितादिविशेषणा निस्वस्य उदुराजसाधारणानि ४
 अशेषाणां संशयत्नक्षणानां भोदानां शरत्समय इव निवारक इति गुरुसंवेधनं वदतस्तव एषा च सा प्रवणविषयेत्यभिप्रेत्य अलं कि

विदग्धसि

वा० टी० ३७० ६१ तस्य पराक्रममाह साकं देनेति आकंदोरोदनंतसहितेन बांधितं बलादिति शेषः १८ कुतस्तस्येदृशां सामर्थ्यं तत्राह को
श इति त्रैलोक्यपालक्षणानां रत्नानां कोश इव सादरेरतिता भवनधतृणां त्रैलोक्यपालकानां इन्द्रमनुशेषादीनां धर्माणां
धारभूतः यस्य बलेः १९ ऐरावणस्यैरावतस्य कंटभित्तयः गंडस्थला निबहुवचनं सप्तानामइस्यानानामुपलक्षणार्थं
यन्नाम्नाश्रुतेनेति शेषः केकयामयूयवाण्यग्रहीजां हृन्नाडयो हृदयशिरा इव शेषं जगमुरार्त्ततां भयस्त्विन्नतां चाजगमुरार्त्त
तां भयस्त्विन्नतां चाजगमुः २० कुपिताकृतेर्यस्य प्रतापस्य उग्रैर्दुःसहैरुष्णभिरुष्णस्य शैः सप्तमहाध्वयः शेषोन्मुखाः संतः

साकं देन समं सर्वैः सुरविद्याधरोरुगैः पादसंवाहनं यस्य सुरराजैर्बांधितं १८ कोशस्यैलोक्यरत्नानां पातासर्वश
रीरिणां धर्माभुवनधतृणां यस्य पालयिता हरिः १९ ऐरावणस्य संशेषं यन्नाम्ना कंटभित्तयः केकयोवाहिह
न्नाड्योजगमुराजगमुरार्त्ततां २० प्रतापो ग्रीष्मभिर्धस्य कल्पकाल इव बाधयः ययुः शेषोन्मुखाः सप्तमसतां कुपिताकृतेः
२२ यइध्वराज्यधमाभ्रराजयो बलिता ध्वयः ब्रह्मांडकोटरस्यास्य सदा कवचतां ययुः यस्य दृष्टिदृढा घात उभा
धारकुलचलाः विममंति दिशः सर्वाः लताफलनता इव २३

कल्पकाल इव गतसंख्यामात्रेण सप्ततां ययुर्नजलादिपूरसंख्येयेत्यर्थः २१ अध्वराग्याः अश्वमेधस्तं दीपधर्मप्रभा
वा अभ्रपंकयः जलपानाय बलिना अध्वयोयाभिः कौंटरपदेन तस्याः प्राणिनो गृह्यंते दृष्ट्या जगत्पालनहेतुत्वाद्वरक
त्वाच्च कवचतां वर्मतां २२ दृष्ट्या दृष्टा तस्तिर्यक्प्रेक्षणां तेतनुन्नाः भूम्ना धारकुलचलाः पासां तथा विधादिशः भूमेर्न
मनेदिशामधः प्रदेशे दर्शनात्रमेनात्मेक्षा २३

कुंभलक्षणकूराणां शिखराणां मग्रेषु विष्णोः तं वस्तु धामंडलस्योदरं मध्यं येषां नुदरग्रहीण दधोजं वृद्धी पप्रान्तेष्वेव दिक्षु
 मध्यं तनमंडपस्तंभवदिग्गजानां भूमिधारणे निवेश इति गम्यते अतएव जं वृद्धी पभवं खनद्धिः सगरपत्रैः प्रति
 दिशं दिग्गजा दृष्टा इति पूर्वराभायणे पुक्तं दंतलक्षणानां दुमाणा मद्रिभिः पर्वतवदाय भूतैः १२ दुर्गंध इति भूतानां ना
 रकिप्राणिनां आभाः स्वकर्मकृताः स्वकर्म प्रतिभासा तत्र अधः सर्वाधः तत्र हि पुराणेषु नरका प्रसिद्धाः १३ कचिदत्र
 धस्तन नारकप्रेदशाभारभ्य आभूतलंडपरितना स्मदी भूतल पर्यंतं सप्ताष्टप्रांतलोहशालाकवत् प्रोत सप्तपाताल

कुंभकूटाग्नविष्णोः तं वस्तु धामंडलस्योदरैः कचिद्विजंति भिदंतं दुमाद्रिभिरुपाश्रितः १२ महाकटक दशवत्स्तत्र
 भूतपरंपरैः कचिद्वर्गंधभूताभैरंधो नारकमंडलैः १३ आभूतलमभिप्रोत सप्तपातालमंडलैः कचिद्रत्नाक
 रेव्यप्लः पाताले विवरे दिव १४ सुरासुरशिरः सुषुप्ता दंभो रूपां सुना कचिद्भगवता तेन कपिलेन पवित्रितः ॥
 आसुरी संश्रुतानंत पूजनं कीडनैषिणा कचिद्भगवता तेन हाटकेशेन पालितः १५ तस्मिन् सुरदोस्तंभधा

व्यमाणमहाभरे वभूवदानवो राजा विरोचसुतो बलिः १६ न
 मंडलैरत्नानां कुरुते मेवी दिगिरिपो देव्याप्लः कचिच्च विवरे दिव संकुचित प्रायेः पातालेः पातालावयवैर्व्याप्तः १७ स
 राणां मसुराणां च शिरः सुषुप्ता इव विष्णोः तपा दंभो रूपां शवोपस्य तथा विधेन त्रैलोक्यं दिनेनेति यावत् १८ असुरीभि
 रसुरस्त्रीभिः सेनाभिर्वीर्यं भूतैरनंतैर्वहु विधोपकरणैः पूजनाभिः कीडनाभिः च द्रष्टुं भिन्न धितुं शीलं यस्य तथा विधेन हाट
 केन स्वर्णलिंगात्मना पुराणे प्रसिद्धे नशिबेन १९ तस्मिन् पाताललोके असुराणां दोस्तंभैर्व्यमाणो महाभरः राज्यभा
 शेयत्र २०

वा०टी०
उप०
६२

ता
उन्मत्तचेष्टिकां न्येनलब्धेनः कर्मनिविधते कृतकृत्यता स्यात्तादृशार्थः कः स्यात् ३१ महदाडंवरं दृष्ट्वा र्थकर्मजातं ३८
अनंताप्रवाहानंताडस्य प्रध्वंसस्वभावत्वाद्भुतः परमार्थतो वस्तुभूमे च इयं शिशुक्रोडाग्रनर्चप्रसरोडः त्वपराप
राप्राप्तिस्तदर्थिभिः कियते ३६ यस्मिन्प्राप्ते सति इति रत्न किंचनकार्यं कर्तव्यमस्ति तादृशं फलं पुरुषार्थं इह न किंचनप
श्यामि ५० भोगात् २८

उन्मत्तचेष्टिताकारा पुनः पुनरियं क्रिया जनं हसयते प्राज्ञं वाललीलोपमामुहुः ३६ कृत्याप्यनयानि संकृष्य
यां कितकार्थ्या को र्थः स्यात्तादृशो न्येन पुनः कर्मनिविधते ३१ कियंतमथवा कालमिदमाडंवरं महत् इहा
स्माभिरनुषेयं किं तावत्समवाप्यते ३८ अनंते ये शिशुक्रोडावस्तुभूमे वस्तुतः प्राकृत्या कियते व्यर्थमनर्थप्रस
रार्थिभिः ३६ फलमेकं महोदारं नेह यत्प्यामि किंचनकार्यमस्तीतरस्यात्ते यस्मिन्नामन किंचन ५० राडाः संस्मृत
मिति स एणान् स्वात्मन्येव मनस्य र्थसम्भंगं विमर्शयिन् ५२

एकानुस्मविषयसुत्वादने अन्यत् अविनाशिनीत्यंतत् भव्यं सुखं किं स्यात् एवं संचिंतयामीति मत्वा असौ बलिः आ
शुद्ध्या वित्यन्वयः ५२ ध्यानेन संकारोद्धोधी स विमर्शा प्राकृत्य एष यिन्नुपदेशक्रमस्मृतिं दर्शयति अचेति अचक्ष
एणान् आत्मनि स्वस्मिन्नेव उवाच इति स्मरणघोतको निपातः किमुवाच तदाह संस्मृतं सम्प्रकथयाम्स्मृतं स्मृता ये मनस्येव
विमर्शयन् विमर्शान् प्रेषणाध्यरोपाणि च ५२

भोगादने
किमनत्स्या
तं भुव्यभुवि
नाशयत् ए
वं संचिंतया
म्यासुदध्वो

मत्वेत्यसौ
बलिः ४१
अथाभु
वाचासु
२२ =

६२

लीलाविजिताः अशेषाणां भुवनभोगानां लोकसंस्थानां भक्षणभूता इन्द्रादयो येन २४ आवर्तवृत्तिषु जलारुतिसदृश
स्वभावेषु २५ त्रैलोक्येषु दारवृत्तिषु भोगोपभुक्तेषु सत्सु विषयभूतेषु च द्वे गंवैरस्यं अभजत् २६ मेरुशृंगस्य शिखायां
रामभागे रत्नकृतहर्म्यवाताघने स्थिति उपविष्ट सन् २७ नक्षत्राणां परैरकुंठिता शक्तिर्यस्य तस्या विधेन मया २८ राघवेन प्र
क्तेन किं वा भवति भूदिभिर्भोगैः अतिशयेन हरिणा मनोहरिणा २९ भोगोपभोगमात्रं कृतोपभोगः पुरुषार्थंतरया

लीलाविजितनिःशेषश्रवणाभोगभक्षणः दशकोटीः सवर्षाणि दैत्योराजं चकार २४ अपगच्छत्स्वन ल्ये
पुपुगेष्वावर्तवृत्तिषु सुरासुरमहो येषु प्रोत्पत्तसु फलसु च २५ अजस्रमतिभुक्तेषु त्रैलोक्येषु दारवृत्तिषु भोगेषु
भजदुष्टे गंवलिङ्गनिवनायकः २६ मेरुशृंगशिखारत्नकृतवातायनास्थितः एकदा चिंतया मासस्वयं संसारसं
स्थितिं २७ किं घंतमिदमक्षुण्णशक्तिं मेव मया धुना साम्राज्यमिह कर्तव्यं विहर्तव्यं जगत्त्रये २८ महतामभराद्रेण
त्रैलोक्याद्भुतकारिणा किं वा भवति भुक्तेन भूदिभोगातिहारिणा आपातमात्रमधुरमावश्यकपक्षितयं भोगोप
भोगमात्रं किं नामेदं सुरावहं ३० पुनर्दिनैककलना सर्वरी संस्थितिं पुनः पुनस्तान्मेव कर्माणि लज्जायेन चतुष्व
ये ३१ पुनरातिगणते कां ता पुनरेव च भुज्यते सेयं शिशुजनक्रीडा लज्जापेसहता मिह ३२ तमेव सुक्तविरसं व्यापां
रोधं पुनः पुनः दिवसे दिवसे कुर्वन् प्राज्ञः कस्मान्न लज्जते ३३ पुनर्दिनं पुनरात्रिः पुनः कार्यपरंपरा पुनः पुनर
हममे प्राज्ञस्तेषां विडंबना ३४ उमिता पुनरासाद्य पुनरतिनिरुमिता यथा जलंतये वायं तांता मेति क्रिया जनः ३५

वृत्तयेवामात्रशब्दः ३० तान्मेव स्वानभोजनशयनादीनि नाभिनवं किंचित्कर्ममुखं वा स्तीत्यर्थः अतो ह महतां पुरोत्नां पटल
जायेन ननु नुष्ये ३१ उक्ते मेव स्पुष्टयति पुनरित्यादिना ३२ ३३ प्राज्ञस्य दशाद्वयं विडंबना पुनः कृतानुकरणाभिवापहासहेतु

मे ४

सिद्धिः ३४ व्यपं कृतानुकरणे दृष्टे तमाह उमिता

वा० टी० उप० इति श्रीवा० श्रे० उप० रोषाविंशः सर्गः २२॥ वक्तुं चित्तजयं रात्रिमांशुपारव्या नड्यते तत्रात्रमं विणोवी र्यप्रतिघंघमूर्जि
 उप० तं चित्तं नृत्तविहीनं तेषदायातचित्तानां तदामोक्षमयी मंतः सत्तामात्रोषितां ततामिति मोक्षस्य चित्तजपाधीनत्वमुक्तं
 ६३ चित्ततुयेचम्रां तं तिकज आश्रयागनुपायउक्तस्मिन्नात्मदर्शनमंतरेणानसिद्धि विषयावाविनिवर्तते निराहारस्य
 देहिनः रसवर्जं रसोपस्य परं दृष्ट्या निवर्तते इति भगवद्वचनात् आत्मदर्शनं च मनोजयमंतरेणानसिध्यतीत्यन्योमाश्रय
 तापन्नमिदमश्रवमेवेत्याशंकां परिहर्तुं साधनद्वययोगपद्याभ्यासाप्युपायमिदं वक्तुं वत्सुपाख्यानांतराले राजमंशुपा

63

को२

मोक्षोपायेषूपशमप्रकरणे विरोचनस्मरणं सर्गः २२ विरोचन उवाच ॥ अस्ति पुत्रातिविततो देशो विपुलकोट
 २ः जेलोकानां सहस्राणि यत्र मांति बहुन्यपि १ यत्र त्वं भो धियोनापि सागरा बानवान्वाद्रयः नवनानिनतीर्थानि न
 नघोनसरांसि च २ नमहीनापि चाक्रांशं धीर्नपवनादयः नचंद्राकौ तिलोकेशानेदवान्चदानवाः ३ नभूतय
 त्तरतांसि नगुल्मानचवश्रियः नकाष्ठतृणभूतानि स्थानि चराणि च ४ नापो नज्वलनो नाशानाघानाधोन
 विषपं नलोनातपोनाहं नहंशीदृहरादयः ५ एक एवास्ति सुमहोत्तवराजामहाधुतिः सर्वकृत्सर्वगः सर्वः सचत्
 स्मैव्यवस्थितः ६ तेन संकल्पितो मंत्री सर्वसन्मंत्रिणो मुखः अधटंघटयं त्पाशुघटं विघटयत्यलं ७

रव्याने विरोचनमुखेन प्रस्थोति अभ्यस्ति पुत्रेत्यादिना देशो मोक्षारव्यः १२३४ ५ राजा आत्मा तस्मैव्यवस्थितः कूटस्थ इति या
 वत् ६ मंत्री मनः अधटं अत्यंतानुपयत्रमपि आत्मनः संसारित्वं घटयति घटं घटमान मपि पूर्णानंदैकरसत्वं विघटयति नास्ति
 नभातीत्यपलापयति ७

स्वतमर्चकमेणाहपुराकिलेत्यादिना ४३ किंष्टस्तदाहपुराकिलेत्यादिनायथेति तत्प्रकाशेयक्रमार्थः सकलदुःखानां संसारि
कसुखानां च परिहारप्राप्तिपाथगोचराः सर्वव्यवहारभ्रमायत्र शांताः असौ संसारसीमोतः अवधिः कंड्यते प्राज्ञैरित्यर्थः ४५ वि
रामः पुनरावृत्तिस्तद्विहितं विश्रामं विश्रान्तिः ४५ पुमान् किं सुखं प्राप्नोति प्राप्नवान्सन् अस्मिन्नेव देहे समस्तेष्वेव लोकांतविष
येभ्यः प्राप्तिस्तु खेतु विराशापरिपूर्तिस्तद्वानुस्यूदितिशेषः नोपकरोति फलांतरणं किं विज्ञानेन सर्वविज्ञानं सिद्ध्यतीत्यर्थः ॥
४६ कुतस्तेस्तज्जिज्ञासातत्राहं अत्यंतं निकुतो न सुखावहास्तत्राहं सोभयंतीति ४७ ४८ पुण्यपूर्वकाले निशाकरस्य चंद्रस्य

पुरा किलेह भगवान् पृथो भूत्सविरोचनः पितामयात्मतत्त्वज्ञो ह्यल्लोकपराकरः ४३ यथा सकलदुःखानां सुखानां च
महाप्रते यत्र सर्वश्रमाः शांतां कौसौ सीमांत उच्यते ४४ कोयशांतो मनो मोहः क्वांतीताः सकलैषणाः विराभरहितं कुत्र
ततः विश्रामाणां चिरं किं प्राप्तेह समस्तेभ्यः प्राप्तेऽस्मिन् तत्पिमान् पुमान् किं दृष्ट्वा दर्शनिभ्रयो न तातो यकरोत्यलं अत्यंतवहवोप्ये
ते भोगाहिनः सुखावहाः सोभयंति मनो मोहे पातयंति सतामपि ४७ तत्राताविहृतानं दसुंदरं किंचिदेवमेतादृक्पथयत्रस्यचि
रं विश्रान्तिमेप्सुहं ४८ इत्याकर्ण्य पुरा निशाकरकरस्य चर्द्दिनुगुह्यसवलत्पुष्पां ररुक्ततव गुंठनपदस्योक्तं तले तेन मे पित्रा स्वर्गह

तत्पसागरतरोः पितृस्थानिरेस्फाराकां ररसायनासवसवं सोमो हशं त्येव चः ४६

करैः किरणैः सहसौंदर्याभूतरसपूर्णं त्वादिगुणाधिक्यान् स्पृष्टुं भोगुच्छेभ्यः पुष्पफलस्तव केभ्यः स्खलतां पुष्पाणां फलानां त्वाप
रेण समूहेन कृतं प्रवर्गुंठनं वेष्टनं यत्तथाविधं पदं मूलस्थानं यत्तथाविधं तत्त्वगीत् हृतस्य बलादानी तस्य अग्नेरस्वांगणैः सं
रोपितस्य सागरतरोः क्षीरसमुद्रोऽयनस्य कल्पवृक्षस्य तले उपविष्टे न मे ममपि त्राविरोचनेन इति प्रागुक्तप्रकारं प्रमं आकर्ण्य त
स्य कल्पतरोः स्फाकोरेः रसायनलक्षणे रासवैर्मरकोदैः समनुल्लंघ्य सुरभिः मधुरं जरा मरणादुःखनिवारणं वेति यावत् वचः सं
मोहशांत्येह शांत्ये मदीयाज्ञानभ्रमनिवारणाय यन् उक्तं तन्मया स्वतमिष्ये ४६

वा० टी०
उप०
६४

सुरासुरोद्याः गृह्यां अस्वेदिणो योनपदास्वेदिवाद्यापक्षे पुचेति कृष् २० २१ प्रभुणा आत्मनाय दिजीयते तत्त
दसजे योजय्यः २२ काले बहतरसकृतपदिपाका द्विवेकोदयकाले अयत्नतः २३ त्रैलोक्ये यावंतो वलिन
स्तेषां मल्लं बलेन जेतारं उद्यासितं श्रियमाणं जंतु बध् ध्वंश्वसनशीलं कृतं यत्र यं येन तत्तर्हि २४

सुरासुरौ धग्ध्रापि गुणगुहाहीनोऽपि दुर्मतिः इराकृतरपि क्रोधस्तत्प्रसादेन जंभते २०
देवासुरसहस्राणां संगरोयः पुनः पुनः तदेतत् क्रीडनं तस्य भंत्रेणो भंत्रशालिनः २१ समं
त्रीकं बलं तत्र ते नैव प्रभुणा यदि जीयते तत्सु तजे यो सावय्याया त्वलोपमः तस्यैव तत्प्रभोः
काले जेतुं तं भंत्रिणं निजं इच्छा संजायते तेन जीयते सावय्यत्नतः २३ त्रैलोक्यवलिनो मल्ल
मुद्धासितज्जगत्रयं जेतुं चेदस्ति ते शक्तिस्तत्पराक्रमवानसि २४ तस्मिन् न भुदिते सूर्ये
त्रैलोक्यकमलाकराः इमे विकाशमायाति विलीयंते तस्मागते २५ तमेकमेकया बुद्ध्या
व्यामोहपरिहीनया यदि जेतुं समर्थो सिद्धीरस्तदासि सुव्रत २६ तस्मिन् विजेति तालोका
भविष्यं त्यजिता अपि अजिते त्वजिता एते चिरकालजिता अपि २७

तस्य न सर्वजपशक्तिमात्रं किंतु त्रैलोक्यजननादिशक्तिरप्यस्तीत्याह तस्मिन्निति तस्मिन्सूर्ये
इति व्यस्तरूपकं २५ एकयानि श्रितयाग्नया च तत्तर्हि धीरोसि २६ २७

अज्ञोपिजडोपिसन् ८ एकान्तेऽप्रदितीयस्वभावेवलिप्रशांतिगद्व्याख्याता ६१० ११ कथया आत्माभित्तदजयेतिनिमित्तकथनेन १२
तत्रादावंतेऽष्टतदजयेनमित्त मेवविस्तरेणहसतत्रेत्यादिना मनाकुडिषदपि १३ समंजी किंदितीयइंद्रउत्तपमः उतकुवेरः उत
कष्मिदमरः असुरोवामहानुभानोयतो जेतुमशक्यः नेत्याहनासाविति यदिसहस्रनयनादिः कश्चित्स्पातद्विजीयतइवेत्यर्थः १४

भोक्तुंनकिंस्विच्छक्रोतिनचजानातिकिंचन राजार्थकेवलंसर्वकरोत्पज्ञोपिसत्यदा ८ सएवसर्वकार्यैकिकर्तृतिस्पमही
पतेः राजाकेवलमेकांतेस्वस्थएवावतिष्ठते ६ बलिरूवाच आधिव्याधिविनिर्मुक्तः कः सदेशोमहामतेकथमासाध
तेचापिकेनचाधिगतप्रभो १० कः सत्तादृग्विधोमंत्रीराजाचापिमहाबलः हेलाल्लनजगज्जालैर्योस्माभिरपिनोजितः ११
अपूर्वमेतदाख्यानंमयापरमयप्रद कथयायनयास्मा कंहृद्योऽम्नः संशयांबुदे १२ **विरोचनउवाच** सतत्रमंजीवलवा
देवासुरगणैः सुत समैवैलंक्षणीतैरपिनाक्रम्यतेमनाक् १३ नासौसहस्रनयनोनयमोनधनेश्वरः नामरोनासुरो
वापिथदिपुत्रकजीयते १४ तत्रासिमृशालम्रासपविशत्त्यादयः सुतहेतयः कुंठतांयांति दृष्टदीवोपलाहतिः १५ ग
ण्योसोनास्त्रशस्त्राणांनभटोद्वकर्मणं तेनदेवासुराः सर्वेसर्वदेवशीकृताः १६ अविष्मनापितेनेहहिरण्यप्लाद
योसुराः पातिताः कल्पवातेनमेरुकल्पदुग्माइव १७ नारायणादयोदेवा अपिसर्वविवोधिनाः तेताक्रम्ययथाकर्म
यवटेषुनिवेशिताः १८ तत्प्रसादेनसादोयंपंचमात्रशरस्मरः त्रैलोक्यमिदमाक्रम्यसम्लाडिवविवलाति १९

किंममप्रापुधानिभटावानसंति संतुनामनासौतद्विषयइत्याहतत्रेति १५ प्रत्युतत्वदादप्यस्तेनैव विजिताइस्मरुतेनेति
१६ अस्मत्पूर्वजादयोपितेनैववशीकृत्यविष्मनाघातिताइत्याशयेनाह अविष्मनापितिकल्पवातेनप्रलयवातेन १७ सर्वे
षांअववोधिनाः विवेकोपदेशारोपिनैवभृगुशशादिनिमित्तापादनेनआक्रम्यवशीकृत्यअवदेपुगर्भश्चप्रेषु १८ स्मरः कामः पंचमा

६५
वा० टी०
उप०

फलीभूते सफलीभूते ज्ञानफलात्मना परिणते वा १० तत्र केति धृतिना हसंशान्तेति निश्चान्तसर्वा निरतिशय नित्यानंद
पूर्णप्रपेसा धवस्तेतत्र तिष्ठंतीत्यर्थः ११ इदानीं गूढोक्तिं विवरितुमाह श्रुति १२ सर्वाणि मानुषानंदादिहेतू

त्वमभ्यासे फलीभूते तं देशमधिगच्छसि यदि दैत्ये इतद्भूयो मनागपि न शोचशी १० सशान्तसंकलाया
साः नित्यप्रमुदिताशयाः साधवस्तत्र तिष्ठंति प्रशान्ताशेषसंशयाः ११ श्रुतकः पुत्रदेशो सो सर्वकट
यामिते देशेनाममयोक्तस्ते मोक्षः सकलदुःखहा १२ राजानुतत्र भगवा नात्मा सर्वपदातिगः तेन मं
त्रीकृतः प्राज्ञो मनोनाममहाभूते १३ मनोतिष्ठतया विश्वमिदं परिणतिगंतं घटत्वेनैव मृत्पिंडो धूमो बुद
तएव च १४ तस्मिंजिते जितं सर्वं सर्वमासादितं भवेत् इज्यंतं हि जानीयाद्युत्पेव परिजीयते १५ वल्लिस्त्वा
च यायुर्क्तेर्भगवंस्तस्य चित्तस्याक्रमणोऽस्फुटं तामेकथयत न्नवधयाये यामिदं कुर्यात् १६ **विरोचन उवाच**
च॥ विषयान् प्रतिभो पुत्रसर्वानेव हि सर्वथा अनास्था परमाहोषासायुक्तिर्भनसोजये १७ " " " "

प्या २

एष गभनिंदांतपदान्यतीति सर्वदातिगः सर्वबाह्यनसो गोचरश्च प्राज्ञः सर्वप्रज्ञासमधिरूपः १३ मनोतिष्ठतयाम
नसिवासनात्मकस्त्वनभावेन स्थितयेत्यर्थः परिणतिः स्थौल्यं घटत्वेन घटभावेन मृत्पिंडः पिंडांतर्जतिमृद्भा
वाः १४ जेतव्यसर्वं जितमासादयितव्यं सर्वमासादितं भवेदित्यर्थः १५ आक्रमणोऽत्रात्कंदने जपे इति यावत् १६
अनस्था अस्थहायुक्तिरूपायाः १७

६५

अनन्ताः याः सिद्धयस्तदर्थं अतो मत्सुस्तदभा वोनंतं मत्सुजपस्तसिद्धार्थं च कथयाश्रमसा ध्यायापि सर्वविधागद्विषया २८ पुन
स्त त्रभानमेवोक्तमनूद्योपसंहरति सासुरेति नागादिशाजाः महोरगाः शेषादयः २९ इति वाशिष्ठातात्पर्यप्रकाशे उपश्रामप्र
करणे त्रयोविंशः सर्गः २३ इह दुर्मन्त्रिणस्तस्य जयोपायः प्रकीर्त्यते राजसंदर्शनोपायः वैराग्यादिसमन्वितः प्रश्नः स्पष्टः १

तस्मादनंतसिद्धार्थं शाश्वतायसुखाय च तज्जायेयत्वमातिष्ठकथयापि हि चेष्टया २८ ससुरदनुजनागपक्षसंघंसनरम
होरगकिन्नरसमेतं विजगदपिवशीकृतंसमता इति वलिनाननुहेलयेव तेन २९ मोक्षोपायेषु प्रोक्तो विरोचनवचनसं
र्गः २३ वलिरुवाच ॥ केनोपायेन वलवान्सतातपरजीयते को सान्वितमहावीर्यं सर्वप्रकथययाश्रमे १ विरोचन उवाच ॥
मंत्रिणस्तत्पतनयनित्यं जेयस्थितेऽपि शृणुवाच्यसुसाधत्वं येनासौ परिजीयते २ उत्र युक्ता गृहीतो सौ क्षणादाया
तिवशपतां युक्तिं विना दहत्येष आशी विषद्वो हृतः ३ बालवल्त्रापित्वैनं युक्तानियमयंति ये राजानंतं समा लोकापद
सादयंति ते ४ दृष्टे तस्मिन्महीपाले समं विवशमेति च तस्मिन्मंत्रिणपात्रांतं सराजादृश्यते पुनः ५ यावन्न दृष्टो
राजासौ तावन्मन्त्री न जीयसे मन्त्री च यावच्चित्तस्यावद्राजानदृश्यते ६ राजन्पदद्वे दुर्मन्त्री सदुःखाय फलसति मं
विष्णुनिर्जते राजासौ तं तं यापदृश्यतां ७ अभ्यासेनोभयंतस्मात्सममेव समारभेत राजसंदर्शनं तत्पमंत्रिणश्च परा
जयं द्यौरुषेण प्रयत्नेन स्वभ्यासेन शनैः शनैः द्ययं संपाद्यत्वेन देशमाप्नोषितं शुभं ८

सुसाधत्वं सुखजयोपायमिति यावत् १२ ३ लालयत्वा अल्पविषयप्रदोषत्वायनेन च वंचयित्वा युक्ता राजयोगात्वायापदं राज
पदं ४ पुनः शब्दो वाक्यालंकारार्थः ५६ अतिदुःखाय रागादेषादीन्फलति ७ संदर्शनं पराजयवाशद्योतनु उपायपरो ८ द्ययं
राजसंदर्शनं मंत्रिपराजयं च ८

वा०टी०
उप०
६६

ननु विनापि प्रपतं देवादेवकेषां चिद्गुणमिर्षापशमोऽपद्वेतेन तत्कथं तत्राह यदि तिहर्षोऽमर्षहेतुकर्मचये सति पदेव ह
र्षोऽमर्षो विनाशाय संपन्नं तदेव जने देवमिति कथ्यते इत्यर्थः २७ अस्तु त्वदुक्तमेव देवं किं ततस्तत्राह देवमिति मनुक्तं निय
तिरूपं देवं तु वैराग्यदाहृषीभासादिपौरुषेण उपसमीपे अल्पकाले नैव जीयते मनुभूमितत्त्वज्ञानविलासेन मृगलसाश्र
मइवेत्यर्थः २८ ननु यदि देवाख्यानयति पौरुषाख्यया तदा जीयते तर्हि तस्याः कालनियमाभावाद् अनुपतित्वप्रसंग इति चे

उच्यते देवशब्देन सान्नेरैरचनेतैः यद्यस्येह यदायत्र संपन्नं समतांगतं २७ हर्षमिर्षा विनाशाय तदेवमिति कथ्य
ते देवं नियतरूपं च पौरुषेणोपजीयते २८ सम्पन्नज्ञानविलासेन मृगलसाश्रममोयथा यथा संकल्प ज्ञेयश्च
त्यौ पौरुषेण तथैव तत् २९ फलवत्ता गृहीतत्वे फलवत्ता सुखप्रदं कर्तृजो मन एवेह यत्कल्पयति तत्तथा नियतं
यादृशीमेतत्संकल्पयति सा तथा नियतानियताकाश्चिदर्थान नियतानपि ३१

दिशपतिः सर्वमनः संकल्पजेष्वसति बाधके प्रमाणेः फलवत्तया गृहीते तत्वे फलवत्ता सुखप्रदमित्येव नियमाभ्यु
पगमादित्याह यथेति २९ नचेति मनयति त्वप्रसंगः मनसा कत्रा ईदृश नियमस्यैव कल्पनानियतित्वव्यवहारसि
द्धेरित्याशयेनाह कर्तेति कर्त्ता षीघ्रवः न अस्माकं मते मन एव ३० नियतिं यादृशीमेतत्संकल्पयति तेतदुपपा
दयति नियता नियताविति उत्सर्गतः फलनियतानपवादविषये च नियतान् व्यवहारकान् अस्य तफला नियता
जातिभासिकानपि करोतीति परेणान्वयः ३१

द्रागित्येवसदित्येव अवस्थते अवमत्पदम्यते मुक्तिमिच्छसिचेत्ता तविषयान्विषयस्यतेत्यभियुक्तोक्तेः १८ एषा युक्तिः १९ विष
येष्वक्तिर्विरक्तिस्फुटतांशांत्यादिविदपविस्तारव्यक्ततां २० शाठ्यमनाभोगलुधमनसा अभ्युसासत्तेत्रेष्वनुप्रासमाहरभ्यासेन
स्थिरीकुरु २१ विरतिवैराग्यं अगतिर्गमिनश्चूयः २३ ध्येयत्पागं प्रागुक्तजन्मु किहेतुध्येयवासनात्यागं ध्यायतावांछतां २४
नाशास्मात्सर्वविषयास्पृक्तुं शक्याः किंतुक्रमेणैकैकं विषयं चिरंत्युक्तासकृत्सकृत्कदाचित्सेवमानः क्रमात्सर्ववैराग्यं परिण

एषैव परमायुक्तिरनेयैव महामदः स्वमनोभक्तमातंगो द्रागिरापेवावगम्यते १८ एषाद्यत्यंतदुःप्रापाचमहामते अ
नभ्यस्तापिदुःप्रापास्वभ्यस्ताप्राप्यतेसुखं १९ क्रमादभ्यस्यमानैषाविषयारतिरात्मजसर्वतः स्फुटतामेतिसेकशिक्षा
लतायथा २० नासाद्यते ह्यनभ्यस्ताकाक्षतापिशठात्मना उत्रशालिदिवाव्युमातस्मादेनासमाहर २१ तावद्भूमतिदुः
खेषु संसारानुदवासिनः विरतिं विषयेष्वेतेयावन्नायांतिदेहिनः २२ अभ्यासेन विना कश्चिन्नाप्रोतिविषयारतिं
अप्यत्यंतबलौदेही देशांतरमिवागतिः ध्येयत्पागमनोजसंध्यायतादेहधारिणा भोगेष्वरतिरभ्यासाद्धिनेपा
लतायथा २४ पुरुषादते पुत्रनेहसंप्राप्यते शुभं क्रियाफलं परिप्राप्तुं हर्षमिर्विवर्जितं २५ देवमित्युच्यते लोकेन
देवं देहवत्कचित् अवश्यं भवितव्याख्यास्त्वहयानियतिश्चपा २६

केत्यजेत् तत्र च पुरुषप्रयत्नदाटये पुनर्हर्षमिर्विलोपप्रसगरवारकभावश्चकपि न्याशयेनाह पुरुषार्थी दिति पुरुषार्थपुरुष
प्रत्ययत्नस्तस्मादते हर्षमिर्विवर्जितां क्रियाफलं परिप्राप्तुं ननु कूलं शुभं साधनं न संप्राप्यते ननु देवादेव तस्यापि किं न स्यात्तत्रा
ह देवमिति स्वास्वीयायानियतिप्रयुक्ता शुभाशुभक्रियासर्वनरैर्भानिषद्विभिर्देवशब्देनोच्यते न इतरैर्देव्यशास्त्रीप्यद्विभि
दिति परेणान्वयः २६

वा०१० पावद्विषये पुरतिरस्ति तावद्विलोलां दोलनस्थितिः भोगलक्षणे भोगिभरैः प्रातागुपिता अतएव च दः खदा कदा शाल
उ०५० तणभ्यदशादोलप्रैखोलिकोवेराग्यप्रवणसमाध्यभ्यासेन विना कदाचन कदापि न निवर्तते नावदितुं शक्येति परेण स
६९ दान्वयः ३० ३६ ४० दीर्घजीवितं नित्यात्मभावेन स्थितिः ४१ फलनी मोक्षफलवती भोगे चरति वैवाग्यभवांतरफलं फ

न पशुनिर्दृतिस्तावत् प्राप्यते जयदायिनी विषये पुरतिर्याव स्थिता संमोहकारिणी ३८ तावद्भवदशादोला वि
लोलां दोलवस्थितिः अभ्यासेन विना पुनन कदाचन दः खदा ३६ भोगभोगिभरप्रोता कदाशा विनिवर्तते ४०
व०४ **वालिक्वाच॥** भोगे चरति रेवांतः कथं सर्वा सुरेश्वर स्थितिमायाति जीवस्य दीर्घजीवितदायिनी ४१ **विरोचन**
उवाच॥ आत्मालोकनलताफलनिष्फुटं जीवस्य भोगे चरति शरदीवमहालता ४२ आत्मावलोकयेद्वा
नेनेषां विषयारतिरुत्तमा हृदये स्थितिमायाति श्रीदिवां भोजकोटरे ४३ तस्मात्प्रज्ञानिकाषेण विचारेणातिचा
रुणा देवमात्मकयेद्गोडा इति चावहरत्सरं ४४ चित्तस्य भोगे द्वैभागे शास्त्रेणैकं प्रपूरयेत् गुरुशुश्रूषणाचैक
लतिथ्या द्वात्तादिमहालता शरदिशलाटं फलति तद्वत् ४३ श्रीलक्ष्मीः शुभोजकोटरे यममार्गे ४३ प्रज्ञामणे नि
काशेण स्थानीयेन विचारेण समंतुल्यकालं ४४ तत्र चित्तपरिपाकभेदानुसारेण भेदानविवक्ष प्रथमभूमिकामाह
चित्तस्येति भोगे देहयानोपायैः द्वाद्विंशत्येकालभागो शास्त्रेण श्रवणेन अव्युत्पन्ने स चित्तस्य सुक्रमे स मागं रिभे
शास्त्रोक्तक्रमे इति वा ४५ -

तेन हेतुना एतच्चित्तं स्वसंकल्पतार्थनिसारेण फलनियते इति योजकमुपपादकमित्यर्थः अतएवार्थस्य पारमार्थिकत्वे तद्विषयबोधस्य नियतफलत्वमेव न दैववत्कर्मवेद्वा अनियतफलत्वमित्याशयेनाह नियत्यामिति अयं वितात्मा जीवः कदाचिन्मोक्षोदाधिकृतजन्मनियत्यामित्यनियतैकस्वभावे परमात्मनि स्वार्थनामिकां प्रत्यक्षपरमार्थमात्रगोचरसाक्षात्काररनामिकां नियतसमानाधिकारवृत्तिधारशं निर्विकल्पिकसमाधिमितियावत् कुर्वन् अस्मिन् जगत्कोशे बोधिमासूत इव असंजः स्फुरति स्वस्वभावे प्रकाशत इत्यर्थः ३२ कदाचिच्चुत्पानकाले नियत्याशास्त्रलक्षणया विहृतं स्वत्वाश्रयोचितं कर्म

करोति वित्तं नैतच्च वित्तं नियतियोजकं नियत्यां नियतिं कुर्वन् कदाचित् स्वार्थनामिकां ३३ स्फुरत्यस्मिन् जगत्कोशे जीवो बोधो म्नीव मासूतः नित्याविवहितं कुर्वन् कदाचिन्नियतिं नरः संज्ञार्थं रूढनियतिशब्दस्फुरतिसामुवत् तस्माद्यावन्मनसा वत्तदेवं नियतिर्न च ३४ मनस्यतंगते साधो यद्भवत्यसुततया जीवो हि पुरुषो जातः पौरुषेण स पद्यया ३५ संकल्पयति लोके स्मिंस्तत्तया तस्य नान्यथा पुरुषी द्यते पुत्रन किंचिदिह विधत्ते ३६ पुरंपौरुषमोक्षित्यभोगे चरति माहरेत् न भोगे चरति र्थावज्जायते भवनाशिनी ३७

कुर्वन् संज्ञार्थमज्ञानबोधनार्थमेतेयाज्ञिकाः शिष्याः सदाचारप्रवर्तका इत्यादिना लोके रूढः प्रख्यातो नियतिशब्दो यस्य तस्याविधः स स्फुरति यथासानुगिरिः प्रस्थः स्वयमचलस्वभावोऽपि पवनवेगाच्चलत्सदृशेऽप्यचल इव स्थिरेऽप्यस्थिर इव स्फुरति तद्वदित्यर्थः ३३ अतस्त्वायापि यावज्जीवं चरमोक्तचरितं यमवत् व्यतानमित्याह तस्मादिति ३४ तदुत्तरं किं भविष्यति तत्राह मनसीति पुरुषो जातः कर्मज्ञानाधिकारशरीरं प्राप्तः स पद्यया संकल्पयति तत्तथा भवतीति स्थापने संकल्पे पौरुषेण वैराग्यादिसाधनानि संपाद्ये पुरुषार्थान्मकवत्सात्मभाववत्संकल्पनीयानसंसार्यात्मभाव इत्याशयेनाह पुरुष

वापि दित इत्यादिना ३५ ३६ ३७

वा०श्री०
उप०
६८

विचारफलतत्त्वासंत्यागोप्यात्यंतिकस्तदेवभवतीत्याशयेनाह ५२ विचारफलं पुरुषापराधनिवृत्तिज्ञानफलं मूलावि
द्यानिवृत्तिश्च न पृथक् सिध्यत इत्याह परदृष्टाविति यथा बन्हेस्तेजोदशाप्रभावस्यादीपदशादीपकारावस्थ्यचतिभिरतै

प्रज्ञाविचारवशातः सममेव सदासुत आत्मावलोकतं तत्त्वासंत्यागं च समाहरेत् ५२
परदृष्टौ विदुष्वत्वं तत्त्वाभावे च दृक्परायते मिथः स्थिते दृष्टीतेजोदीपदशेयथा ५३
भोगायने पूगेतं तात्त्वादे दृष्टे देवे परावरे परब्रह्मविश्रान्तिरनंतोदेति शाश्वती ५४ विष
याकलितानं दमनंतोदेति निवृत्तिः न कदाचन जीवा नामालविश्रमणादते ५५

68

लोभयनिवृत्तिके मिथः अन्योमयोगपद्ये स्थिते तद्दित्यर्थः ५३ आत्माद्यत इत्यात्माद्योरसः गतरस इत्यर्थः ५४ भो
गास्वात्मंबटानां तु नात्मनि द्वाप्तिशस्तीत्याह विषये तिविषयेष्वप्रकल्पितः सारतया गृहीत आनंदो यास्मिन्कर्म
णितया आत्मादयतां जीवानां कदाचन कदापि न निवृत्ति निरतिशयानंदी नास्ति ५५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

तज्ज्ञयेतदुत्तरभूमिकामाह किंचिदिति आत्मनेलब्धचमत्करस्येति यावत् अतएव भोगेष्वास्थोदयाद्वागमनतापतिः गुरुशुश्रू
 षायांचभागान्तरवृद्धिः चिरंगुरुसन्निधौ नेसत्पवसरेगुरुष्वस्वसंदेहप्रश्नसंभवादिभावः ४६ तज्ज्ञयेतदुत्तरभूमिकामाह बु
 त्यतिमिति रत्नतत्त्ववच्चिरपरीक्षणेत्वेन च धारणं व्युत्पत्तिस्तानुयातस्य चेतसः दोभागो शास्त्रवैराग्यैः समुचितैः पूरयेत् दो
 तुर्ध्यानि गुरुपूजने चक्रमात् पूरयेत् ४७ चतुर्विधेऽपि क्रमेषु द्वचित्तएवाधिकारी नान्यस्याह साधुतामिति पदः निर्मलाकृतिः
 सम्पत्तिरिष्टसंस्थान एव उतमांकुसुम्भकिष्णुकादिरं जनामादत्तेन मलिन इत्यर्थः ४८ इषमलिनस्य तर्हि कथं तत्राह शान्तेरि
 भागं १ किंचिद्युत्पत्तिपुक्तस्थो भागैः प्रपूरयेत् गुरुशुश्रूषया भागो भागं शास्त्रार्थचित्तं तथा ४६ व्युत्पत्तिमनुयातस्य पूर
 येच्चेतसोन्वहं दोभागो शास्त्रवैराग्यैर्द्वैध्यानगुरुपूजया ४७ साधुतामागतो जीवो योगो ज्ञानकथाक्रमे निर्मलाकृतिराह
 तेषु उतमरंजना ४८ शानैः शानैर्लीलतीर्थं युक्तिभिः पावनोक्तिभिः शास्त्रार्थपरिणामेन पालयेच्चित्तबालकं ४९ परे
 परिणतिं ज्ञानेशिथिलीभूतदुर्ग्रहं ज्योत्स्नाहीनस्य फटिकवज्रेतः शान्तं चिराजते ५० प्रज्ञया परया ज्ञानाभोगानामीष्व
 रस्य च सममेवाप्यदेहस्य रूपमाश्रयवलोकायेत् ५१
 ति युक्तेभिः दुःस्वान्वयव्यातिरेकप्रदर्शनेः पावनोक्तिभिः कतिस्मृतिप्रगुक्तिभिः शास्त्रार्थचित्तस्य परिणामाश्रितपरिशीलनेन
 शक्तिरामलकन्मधुरैकरसस्य परिणामित्वेन ४६ शिथिलीभूतं दुर्ग्रहोवाह्यमलिनजडाकारग्रहणं यस्य ज्योत्स्नया अहीनेन
 अपृथग्भूतेन स्फटिकेतुल्यं चित्तकोशसमरसमिति यावत् लीनेपाठे स्पष्टं शीर्तनिस्तायं ५० कीदृशी परे परिणामितां दृश्यति
 प्रज्ञयेति ऋज्वांगलितभेदवैषम्यकोटं स्यात् परया ज्ञानाकारया भोगानीकरणकर्मभावव्युत्पत्तिभिरिद्रपविषयतद्धृतीनां इव
 रस्य तत्त्वामिनो जीवस्य अप्यदेहस्य भोगायतनस्य च समंतुल्यं संचिदादेतौ करसं प्राधिष्ठानवत् रूपमेवावलोकायेत् समंतुल्यका
 नंदा १

तज्ज्ञयेतदुत्तरभूमिकामाह किंचिदिति आत्मनेलब्धचमत्करस्येति यावत् अतएव भोगेष्वास्थोदयाद्वागमनतापतिः गुरुशुश्रू
 षायांचभागान्तरवृद्धिः चिरंगुरुसन्निधौ नेसत्पवसरेगुरुष्वस्वसंदेहप्रश्नसंभवादिभावः ४६ तज्ज्ञयेतदुत्तरभूमिकामाह बु
 त्यतिमिति रत्नतत्त्ववच्चिरपरीक्षणेत्वेन च धारणं व्युत्पत्तिस्तानुयातस्य चेतसः दोभागो शास्त्रवैराग्यैः समुचितैः पूरयेत् दो
 तुर्ध्यानि गुरुपूजने चक्रमात् पूरयेत् ४७ चतुर्विधेऽपि क्रमेषु द्वचित्तएवाधिकारी नान्यस्याह साधुतामिति पदः निर्मलाकृतिः
 सम्पत्तिरिष्टसंस्थान एव उतमांकुसुम्भकिष्णुकादिरं जनामादत्तेन मलिन इत्यर्थः ४८ इषमलिनस्य तर्हि कथं तत्राह शान्तेरि
 भागं १ किंचिद्युत्पत्तिपुक्तस्थो भागैः प्रपूरयेत् गुरुशुश्रूषया भागो भागं शास्त्रार्थचित्तं तथा ४६ व्युत्पत्तिमनुयातस्य पूर
 येच्चेतसोन्वहं दोभागो शास्त्रवैराग्यैर्द्वैध्यानगुरुपूजया ४७ साधुतामागतो जीवो योगो ज्ञानकथाक्रमे निर्मलाकृतिराह
 तेषु उतमरंजना ४८ शानैः शानैर्लीलतीर्थं युक्तिभिः पावनोक्तिभिः शास्त्रार्थपरिणामेन पालयेच्चित्तबालकं ४९ परे
 परिणतिं ज्ञानेशिथिलीभूतदुर्ग्रहं ज्योत्स्नाहीनस्य फटिकवज्रेतः शान्तं चिराजते ५० प्रज्ञया परया ज्ञानाभोगानामीष्व
 रस्य च सममेवाप्यदेहस्य रूपमाश्रयवलोकायेत् ५१
 ति युक्तेभिः दुःस्वान्वयव्यातिरेकप्रदर्शनेः पावनोक्तिभिः कतिस्मृतिप्रगुक्तिभिः शास्त्रार्थचित्तस्य परिणामाश्रितपरिशीलनेन
 शक्तिरामलकन्मधुरैकरसस्य परिणामित्वेन ४६ शिथिलीभूतं दुर्ग्रहोवाह्यमलिनजडाकारग्रहणं यस्य ज्योत्स्नया अहीनेन
 अपृथग्भूतेन स्फटिकेतुल्यं चित्तकोशसमरसमिति यावत् लीनेपाठे स्पष्टं शीर्तनिस्तायं ५० कीदृशी परे परिणामितां दृश्यति
 प्रज्ञयेति ऋज्वांगलितभेदवैषम्यकोटं स्यात् परया ज्ञानाकारया भोगानीकरणकर्मभावव्युत्पत्तिभिरिद्रपविषयतद्धृतीनां इव
 रस्य तत्त्वामिनो जीवस्य अप्यदेहस्य भोगायतनस्य च समंतुल्यं संचिदादेतौ करसं प्राधिष्ठानवत् रूपमेवावलोकायेत् समंतुल्यका
 नंदा १

वा० टी०
उप०
६६

प्रथमं भोगारतिरेवमसंप्रयत्नेनावश्यं साङ्गत्या हर्दंतैरिति तदर्थमुपायं ग्राह्यं ततश्च तत्तद्वर्णविहितप्रतिग्रहाद्युपायेषु देशबंधुजनसंभूतएवपरिग्राह्योनामइत्याशयः ६५ पौरुषेण तत्तद्वर्णीत्यनपूरुषोचितेन प्रतिग्रहादिक्रमेण अभ्याहरत् आराध्यवशीकुर्यादित्यत्र ६६ तदनुविचारानंतरं ज्ञानं विचारितवाक्यार्थज्ञानं तदनुगतिसामान्यन्यापालोचनाच्छास्त्रार्थसंग्रहः सर्वश्रुतीनामद्विषे ब्रह्मणि तासर्वनिर्णयो भवतीत्यर्थः ततो मननिदिध्यासन

दंतैर्दंतान्यसंपीड्य भोगे चरति माहरेत् देशाचाराविरुद्धेन बांधवेकमनेन च ६५ पौरुषेण च मेणादौ धनानि समुपाजयेत् धनेन अभ्याहरेद्द्रव्यान्सुजना नृणां प्रालिनः ६६ पवर्तेते समासंगान्तेषां भोगविहर्गणा ततो विचारस्तदनुज्ञानं शास्त्रार्थसंग्रहः ६७ ततः क्रमेण परमपदप्राप्तिः प्रजायते यदा तु परते कालो विषयेभ्यो विरम्यसे ६८ तदा विचारवशातः परमपदमेष्यसि सम्पत्स्यास्यसि विश्रान्तिमात्मन्यंत्यंतपावने ६९ न पुनः कल्पनायं केदुःखाय नियतिष्यसि स्थितापि नास्याते शुद्धनमस्ते तु स

भूमिकारोहेण क्रमेण वा इत्थं संप्रत विषयविरामेण परमपदप्राप्त्युपाय उक्तः विषयांत्यं क्लृप्तमर्थश्चेद्वैककाले उपरते सति पदा विषयेभ्यो सतैव विचारवशातः परमपदमेष्यसि नाधुनेत्यर्थः ६८ एवं विषयोपरभावश्च कत्वे सती दानीमेवोपरमस्ते युक्तइत्याशयेनाह सम्पत्तिगिति ६९ हे शुद्धते तव भोगास्थानस्थितापि यया कालांतरप्रतिज्ञा स्यात्तदस्त्वं सदा शिव एव अतस्तेषां धृतमेव ब्रह्माभूताय वेमोऽस्त्वित्यनुचितोऽपि पुत्रदशानमस्कारो ब्रह्मदृष्ट्या कृतः ७०

आत्माबिलोकनेनैवाविषयारतिरुत्तमाहृदयेस्थितिमायातीतियदुक्तं तत्केचिन्नमृष्यति य ज्ञादिभिरेवचित्तशुद्धाविषयार
तिसंभवादिति तात्पर्याह यज्ञेति यज्ञादिभिरदृष्टद्वाराविषयसुखमेव जायते न भोगेषु विरतिर्जायत इति परेणान्वयः ५६ एवं
भोगैरागपाशासपुरुषं पलं विना केनाप्युपायांतरेण आत्माबिलोकनेपि बुद्धिर्न प्रवर्तत इत्याह कयाचिदिति ५७ ५८ ५९

यत्तदानतपस्तीर्थसेवाभिर्जायते सुखं न तपोभिर्न दानेन न तीर्थैरपि जायते ५६ भोगे विरतिर्जातोः स्वभावा
लोकनादते कयाचिदपि नोपत्तत्वा बुद्धिरात्मावलोकने ५७ स्वप्नयत्नादते पुंसः श्रेयसे संप्रवर्तते भोगसंसात्याग
संप्राप्तपरमार्थादते सुत ५८ न ब्रह्मपदविश्रांतिसुखमासाद्यते परं अब्रह्मस्तं भयं तं जगत्स्मिन्नकुत्रचित्
५९ तद्ददाश्वतेभाते परमेकारणे यथा पौरुषं यत्नमाश्रित्य देवं कृत्वा सुदूरतः ६० भोगान्विगर्हयेत्प्राज्ञः श्रेयो धार
दृढगीलात् प्रौढायां योगगर्हीयां विचार उपजायते ६१ वृद्धायां प्रावृषीं श्रीमान् शरत्काल इवामलः विचारो
भोगगर्हीतो विचाराद्भोगगर्हणं ६२ अन्योन्यमेते सूर्ये ते समुद्रजलदा विच भोगगर्ही विचारश्च आत्मा लोकश्च
शाश्वतः ६३ अन्योन्यं साध्यं तर्चयं शिग्रहाः सहृदोऽप्यथा पूर्वदेवमता हृत्य पौरुषेण प्रयत्नतः ६४

आत्मस्य ते विप्रम्यते भाते स्वात्मतया अभिव्यक्ते परमकारणो परमात्मतां ६० विचारस्य दस द्विवेकः ६१ वृद्धायां सत्याद्य
मिच्छा युक्ता शास्त्रादिफलं संपदा श्रीमान् तयो रप्यन्यन्याधीना अभिवृद्धिरिति युगपद्विनीयेत्याह विचार इति ६२
यथा समुद्रेण रश्मिद्वारा जलदाः पूर्णते जलदैश्च वृद्धिद्वारा समुद्रस्तद्वत् इदानीं त्रयाणां युगपद्विनीयतामाह भोग
गर्हति आत्मालोकमात्मदर्शनं ६४

वा० टी०
उप०
७०

शमेस्थितः प्रतिष्ठितो हं शास्त्राभितिसर्वतापोपशमोक्तिः चंद्रविवेपितइवपरिनिर्वाभितिचित्तस्य निरतिशयसुखस्यो-
क्तिः सुखमसइतितद्भुतसुखात्मनास्थित्युक्तिः अंतदितिसर्वत्रसंवध्यते अप्रयंप्रहृष्यामीति हर्षलिंगपुलकाद्यतिशयो-
क्तिः ५ उक्तांडवशाब्दात्सर्वप्रातिपरिकेभ्यः आचारैर्द्विप्रवक्तव्यइतिकिपिलटः शत्रोदेशः भोगोक्तं ष्याउक्तांडवतोमनसः
प्राचितंदर्ददेशप्रमाणशालंकुसुप्रधानं शरीरं उक्तशरीरचयस्मिन् अतएवानारपतिक्षोभं विभवार्जनंदः स्वमेवहा-
इति खेदे ६ इदानीं तत्फलस्त्रादिभोगस्वरूपमण्यसारयातविविच्यमरिशोचिती अंगमित्यादिना ७ सर्वेषां विभवानां ह

शास्त्राभिपरिनिर्वाभिसुखमासे शमेस्थितः अप्रयसंतः प्रहृष्यामि चंद्रविवेपितः ५ उक्तांडवन्नो रंहः प्रो-
धितोरुशरीरकं अनारतपरिक्षोभं हाडः स्वं विभवार्जनं ६ अंगमंगेन संपीड्य मांसे मांसेन च त्रियः पुराहम
भवं प्रीतो यजन्मोहविजंभितं ७ दृष्टांतदृष्टयो दृष्टाभुक्तं भोक्तव्यमक्षतं आकांतमाविलं श्रुतं जातं किमिव शो-
भनं ८ पुनस्तान्येव तत्रेह नृपत्रापि च इतश्चेतश्च वत्स्निना पूर्वनाम किंचन ८

दृष्टांतभूतमहाविभवदृष्टयः स्वेन दृष्टाः अक्षतं परैरव्याहृतं भोक्तव्यं राजभोगादिभुक्तं अविलंभतं प्राणिजातं अक्ता-
तं स्वसामर्थ्येन निमित्तमितियावत् तथापि किमवशोभनं साध्वतं सुखं जातं अनादौ संसारे सर्वेषामपि कदाचिदैवं वैभ-
वं संभवात् स्वस्यापि पूर्ववच्छतशोर्दृष्टा सहस्रस्याग्रेपि संभावितत्वाच्च न किंचिच्छोभनमि-
त्यर्थः ८ अभिनवचमत्कारांतरादशनिश्चितचर्वणप्रापत्वाच्च विचर्वणप्रापत्वाच्च नैहिकामुष्मिकभोगानां सार-
तास्तीत्याह पुनरिति तत्र स्वर्गादौ इह शुचि अन्यत्र नागलोकादौ ८

उक्तमर्थं संचिप्योपसंहरति देशेति देशाचाराविरुद्धक्रमेण धनं प्रजीयेति शेषः ते धनेन अल्पस्य तु ह्यरतभोगस्य
विगर्हणेन भोगार्थं न व्ययमकलेति यावत् साधुजनं वृत्तचिज्जनं मानपूर्वप्रणिपातसेवान्नाच्छादनादिसन्मानपूर्वकं अर्ज
यशास्त्रमिति पाठे तु तद्विज्ञानार्थं सगुरुमेवाभिगच्छेत्समित्यादिः श्रोत्रियं वृत्तनिष्ठमिति शास्त्रोक्तरीत्येत्यर्थः ततः सत्सं
गमोक्तं लविषयतद्भागधेयाधवहेलनेन साधनचतुष्टयसंपत्त्या प्रवृत्तेन सम्पन्नध्यात्मशास्त्रे विचारस्य विभवेन तव आत्मला

देशक्रमेण धनमल्पविगर्हणेन ते मांगसाधुजनमर्जयमानपूर्वं तत्संगमोत्पत्तिविषयाधवहेलनेन सम्पत्तिविचारवि
भवेतव आत्मलाभः ७१ **भोक्तोपायेषु ० गोविचिकित्सायोगोपदेशः सर्गः २४ बलिरुवाच ॥** एतन्मे कथितं सर्वं
पित्राचारविचारसुखा इदानीं संस्मृतं दिष्ट्यासंप्रबोधमहंगतः १ अथेयं मम संजाता भोगा अत्यरतिस्फुटं दिक्ष्य
सिमसुखं त्वच्छविशाम्भृतशीतलं २ पुनरापूरयत्राशं पुनरभ्याहरंधतं पुनरावर्जयत्कांतां त्विन्नोत्तिविभव
स्थितौ ३ अहो न त्वं लुरस्येयं शमभूः शीतलीतराः सर्वा एव शमयांति सुखदः खदः शमे ४

भो विसृजतकंठचामीकरलाभवद्भविष्यतीत्यर्थः ७१ **इति श्रीवा ० उपशमप्रकरणे चतुर्विंशः सर्गः २४** इह भूयो वलेरं
तविवेकं दुष्प्रभोदयः संदेहशान्तये शुक्रचिंतं छांतो नुवर्णते आवांतरात्मानमुपसंहृत्य प्रकृत्य योजयति एनदिति १२ पु
नरिति विस्मितं पुनः पुनरित्यर्थः आवर्जयन्मार्थनादिना अनुकूलयन् विभवस्थितौ संपत्तिरिपालनविषये त्वित्रः संतप्तोत्ति
३ शमेशांतिगुणे सर्वा एव सुखदः खदः शमनायाति ४ " " " " " " "

वा० टी० अथेप्रपंचः कः अहंप्रत्ययवेधं जीवतत्वं किं इत्यात्मा अवलोक्यते येन तदात्मावलोकनमुपायं नायं कुलगुरुत्वात् कुशलस्येष्व
उप० २मु श्रपनसमवोशमसंपृच्छामि प्रक्ष्यामि १८ अहंपरमयोगसिद्धत्वात् सर्वकामेष्वरं स्वाप्तितां पुत्राशु सुखसादं शुक्रं संचिं
३१ तयामि तेन शुक्रेण गिरा उपदिष्टे अनंतभवे आत्मनि स्वयमात्मनेव तिष्ठामि स्यात्स्यामि वर्तमानसामीप्येन इतत्रावस्थाने
केन हेतुना स्ववाच्यासस्तत्राह अक्षोणमिति यतो महतो मुपदेशगिरः अक्षीणमक्षयमर्थं फलं निन कदाचिदिफली भवतीत्य

कोयं तावदहं किं स्यादात्मेत्यात्मावलोकने पृच्छामो शानसं नायं नूनमज्ञानशान्तये १८ संचिंतयामि परमेश्वरमाशु
शुक्रमुद्यत्प्रसादमयतेन गिरोपदिष्टे तिष्ठाम्यनंतविभवे स्वयमात्मनात्ममक्षीणमर्थमुपदेशगिरः फलंति १८ ॥

मोक्षोपायेषूप० शोवलिविंतासिद्धांतयोगो नाम पंचविंशः सर्गः २५ वशिष्ठ उवाच ॥ इति संचिंतय वलवान् ॥
७१ निरामोति ते क्षणः दध्यो कमलपत्राक्षं शुक्रमाकाशमंदिरं १ सर्वस्य चिंतयानंतु नित्यधानोऽयं भार्गवः चेतस्य ॥
ज्ञानवान् शिष्यवर्तिगुर्वर्त्थिनं पुरे २ अथ सर्वगतानंतं चिदात्मा भार्गवः प्रभुः अनिताय स देहं स्वरत्नवातायनं ॥

र्षः १८ इति वा० तात्पर्यं शो० उप० प्र० शो० पंचविंशः सर्गः २५ ॥ स्रष्टाया तस्य शुक्रस्य संक्षेपेण वलिं प्रति तत् सारोपदेशो
पि न भोगति रिह्यते आकाशे ब्रह्माकाशे ब्रह्ममंदिरं विष्णोति स्थानं यस्य तं १ अथ नित्यध्यानः अभीक्षाध्यानपरो भार्गवः स
वेत्ति ब्रह्मरूपत्वात् सर्वस्य स्वचिंतयानं स्वचेतस्य वलिं शिष्यगुर्वर्त्थिनं त्वजि ज्ञासद्यास्वदर्शनैर्दुःज्ञातवानित्य न्वयः २
अथ सर्वगतः स्वदेहव लेः रत्नवातायनं रत्नगवाक्षस्थानं प्रति अनिताय स्वयमाजगापेति यावत् ३ ॥ ॥ ॥

पूर्णस्वरूपादौ धनः प्राप्त्यर्ण इवेत्यर्णताभ्रान्तिनिशयवनापूर्वपूर्णताप्राप्तिरस्तीति द्योतनाय अथवा पूर्णचंद्रौ भिमि
 तात्पूर्णः सीरश्च इवेत्यर्थः १० यदपि भोग्यभक्षदृष्ट्या सारत्वेन गृहीतं तदपि न श्वरत्वाद् दुःखपर्यवसितं तद्वशात्पसारमेवेत्या
 शयेनाह पाताले इति ११ तु ह्यजाजगदाधिपत्योद्यमैरेः सह द्रव्यं कुर्वन् न ह भ्रंशं वालोभूर्ख एवाभवमित्यर्थः १२ जगन्ना
 म्नाजगदाधिपत्यनाम्नामहता अधिनामानसदुःखेन प्रत्यक्तेनेति हेदः अर्थः प्रहृषार्थः स्यात् अनुरागे हि सति तस्य प्रहृषार्थ

सर्वमेव परित्यज्य परित्यज्य धिया स्वयं स्वस्थ एवावतिष्ठेहं पूर्णत्वात् पूर्ण इवात्मनि १० पाताले भूतले स्वर्गे त्रियो
 रत्नोपलादयः सारं ददपितु ह्येन कालेनाशुनिगीर्यते ११ एतावन्तं महं कालं भ्रंशं वालोभवं पुरा यः कुर्वन् द्रव्यम
 भैरेस्तु ह्यजाजगदिह्यया १२ मनो निर्माणमात्रेण जगन्नाम्नामहधिना त्यक्तेनानेन कोर्यस्यात्कोनुरागो महात्मनः
 १३ कथंचिरतरं कालमर्थार्थधियामया अज्ञानमदभक्तेन कालेन स्वनेन सेवितः १४ तरत्तरनद्वयेन किमवा
 स्मिजगन्त्रये मयानकृतमज्ञेन पश्चात्तापाभिदृष्टये १५ एनयात इलमेस्तु ह्यपूर्वचिंतया पौरुषं यातिसाफलं
 वर्तमानचिकित्साया १६ आद्यापरमिताकारकारणैः कनयात्मनि सर्वतः सुखमभ्येति रसायनिवाणेन १७

तावुद्धिः स एव नास्तीत्याह क इति १३ कालेन स्वभूतभूतेन स्वनेनैव मया अनर्थः अर्थधिया सेवित इत्यर्थः १४ १५ अथवा किं
 ममगतशौकेन स्वांप्रतिकमोहचिकित्साया उपरुषजन्मनः साफलोपायं चिंतयामी त्याह एतयेति १६ अपरिधनाकारं अपरिधि
 द २ न्नास्वरूपं ब्रह्म तदेकतया तदभ्येति त्या आत्मनि सर्वतः पूर्णं सुखं पूर्णं वैशीरसमुद्ररसमुद्ररसापनममृतं मंथनेनैव यथा सर्वतः
 अभेत्या विभवितित्या अथ ग्लोशनं संशुक्रं पृथग्भीतिपरेणान्वयः १८ " " " "

वा० टी०
उप०
७२

भवतीति भव्यः श्रद्धधानो विवेकी १२ चित्तश्चेत्याकारकलनेव बंधाः अचेत्याकारनिर्मुक्ता अखिलात्मा पूर्णात्मा १३ विलोक
सिचेदिति शेषः आत्मना अखंडाकारवृत्त्या रूढप्रतीक १४ खंदेव लोकं ब्रह्मं अवप्रपंसं निधातव्यं भावेत्यर्थः १५ ननु मुक्त
धियः कृतकृत्यस्तव तत्र आगमने काक्षतिस्तत्राहराजान्ति १६ अये इति कथितवर्गवर्णमहोद्योः आकूले अतएव
उष्परेण व्यासोन्नदिष

भव्यो सिचेत्तदेतस्मात्सर्वप्राप्नोषि निश्चयात् नोचेत्तद्वलविप्रोक्तं त्वयि भस्म निहूयते १२ चित्तेत्यकलनावं
धस्तन्मुक्तिर्मुक्तिरुच्यते चिदचेत्याखिलालेपितिसर्वसिद्धान्तसंग्रहः १३ एवं निश्चयमादाय विलोकयसि
हेलया स्वयमेवात्मनात्मानमनंतं पदमापसि १४ खं ब्रजाग्न्यहमंत्रैव मुनयः सप्तसंगताः केनापि सुरकार्ये
वस्तव्यं तत्र मेवया १५ राजन्यावरयं देहस्तावन्मुक्तधिया मपि यथा प्राप्तक्रिया त्यागोरोश्च तेन स्वभावतः १६ इ
ति कथितवर्गवर्णमहोद्योः आकूले अतएव
ग्रहोद्योः १७ मोक्षोपायो पूषणो वल्युपदेशयोगो नाम सर्गः श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ सुरासुरसभाज्येष्वेतस्मिन्
गुप्तते गते अनसा चिंतयामासवलिर्बुद्धिप्रतांबरः १८ युक्तमुक्तं भगवता चिदेवेदं जगत्त्रयं चिदहं चिदमेलो
काश्चिदाशाश्चिदियं किंया २

शबले किमीरेन भोंतराले स्फुटं जलराशौ मेघस्य समुद्रस्य च यथा उपदिश्यागेण तरलतरंगवत्समहाजवेन सुतंडुलीनं भावे
क्तः ३ इति वशिष्ठोपायो प्रकाशोपशमप्रकरणे षड्विंशः सर्गः २६ ॥ अत्रोपादिष्टमागेण सर्वं विमृशतो वलैः चित्पूर्णा
नंदविश्रांत्याचिरं स्थितिरेहोच्यते सुरासुरसभासु ज्येष्वे प्रशस्यते ज्येष्ठेति प्रशस्य शब्दस्य निज्यादेशः यच्चिंतयामासत
दाहयुक्तमित्यादिना २

७२

परिमृष्टतनुः संस्पृष्टशरीरः संवोधितं विकसितं ४ ५ ६ प्रतिभानवनवोन्मेषशालिनीवृद्धिः यथा प्रातरुदिताश्रकभावा
 स्मृणादीन्संध्यावेदनादिकार्यं सन्निधानमात्रेण नियोजयति तद्वत् ७ यत्तु ज्ञानमात्रेण महसं मोहहादितत्तादृशं तत्त्वं ८
 किंय तस्मात्त्रा उत्कर्षवधिर्मस्थितत्तु भोगजालं विषयसुखं किमभ्युक्तिं प्रकृतिकं इति भोगतत्त्वप्रश्नः कोहं कस्त्वमिति भोक्तृत्व
 प्रश्नः किमेते लोका इति भोग्यतत्त्वप्रश्नः लोकांत इति लोक इति व्युत्पत्तेः ८ भोक्तादित्रिपुटीभेदस्यैकस्याचितिकल्पतत्त्वात्संक्षे
 पतस्तद्वर्णनेनैव प्रश्नत्रयाणां पुनरस्युच्यते च भित्त्याशयं धोतयन्नाह बहुनेति त्वं आकाशमार्गं सारं प्रश्नत्रयसारं १० इह जग

शुरुदेहप्रभाजान्परमृष्टतनुर्वलिः कुवधे प्रातरकांशु संवोधितमिवांबुजं ४ तत्र स्तार्चयनेनेमंदारकुसुमोत्करैः
 पा दामिबंदमेरेनं पूजयामासमार्गं ५ रत्नार्चपरिपूर्णं गंकृतमंदारशेखरं महार्हसनविश्रान्तमथोवाच गुरुं व
 लिः ॥ **वलिरुवाच** ॥ भगवत्स्वप्नसाक्षात्प्रातिभेयं परस्त्व नियोजयति मंत्रं कर्तुं कार्यं कर्तुं मिवाकर्तुः ७ भोगान्प्र
 ति विरक्तोऽस्मि महसं मोहदायिनः तन्न त्वं ज्ञानुमिच्छामि महसं मोहहरियन् ८ किंयन्मात्रमिदं भोगजालं किमयमेव
 वा कोहं कस्त्वं किमेते लोका इति वदामि ८ **श्रीशुक्र उवाच** ॥ वदुनात्र किमुक्ते नखंगंतुं यत्नवानहं सर्वदा न
 वराजं द्रस्यारं संक्षेपतश्च १० चिदाहास्ति चिन्मात्रं मिदं चिन्मयमेव च चित्तं हि दहमेते च लोकाश्चिदिति संग्रहः ११

निचिदस्ति हि शब्दस्तत्त्वं तिङ्गुण्यनिरपेक्षतत्त्वप्रसिद्धिद्योतनाय अतश्चिद्विशेषं चिदधो न सिद्धिकं भोगजातं चिदेवमात्रानुक्त
 र्षवधिर्यस्य तथा विधं यतो वाचैर्विवर्तते इति श्रुत्या पूर्णं चित्त एव सर्वानंदोत्कर्षविधित्वोक्तेचित्सेवभेदे वैचित्र्याध्यासाच्चिन्म
 यमेव च एतस्यैवानंदस्यान्यानि मात्रा मुपजीवंतीति श्रुतेः एवं तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मि एव ब्रह्मैष इन्द्रः नामो तोस्ति द्रष्टानन्यो तो
 स्ति श्रोतोऽप्यदिशति भ्यस्त्वमहमादिभोक्तृत्वमपि चिन्मात्रमेवेत्याह चित्तमिति एवं भोग्यजातमपि परमार्थतश्चिदेवेति तत्सत्तास्य

प्रातिभेदध्यानत्वाद्भवेत्तद्विषयमिति ८
 चिन्मात्रमिति ९

वा० टी०
उप०
७३

त्याहचि
६२

अं वरे आकाशे भानो सूर्यादितेजसि भूतपंजरे अवशीष भूतत्रये सवादिस्थावरजंगमदेहेषु च याचित्वा अहमेव सैवाहमि
ति वार्यः १२ एवं सर्वचिदेक्यभेदप्रत्ययानां पृथगनवशेषाद्याघातावुद्भित्त्वस्यासंभवाच्च मित्रादिकल्पनापि दूरस्तैस्ती
ति १३ असुवादेहादिदैतंतथाप्यसंगपूर्णचिन्मात्ररूपस्य मन तत्तत्ताकापि क्षतीरक्षीत्याहवलिनाम्रइति १४ असुवाच

अहं चिदं वरे भानावहं चिदूतपंजरे सुरासरेषु चिदहं स्थावरेषु चरेषु च १२ चिदस्तीह द्वितीयाहिकल्पनेन वि
घते द्वित्वस्यासंभवाच्चोक्तैकः शत्रुः कः अवा सुहृत् १३ वलिनाम्रः शरीरस्पष्टिने शिरसि भासुरे चितः किंत
द्वे द्वे द्विन् सर्वलौकावपूरणात् १४ चित्तसंचोतितो द्वेषो द्वेषो भवति नान्यथा तस्माद्द्वेषादयः सर्वभावाभावाश्चिदा
त्मकाः १५ न चितो व्यतिरेकेण प्रविचायापि किंचन आसाधते किल स्फारादस्मात्त्रिभवनोदरात् १६ न द्वेषोत्तिनरा
गोत्तिनयनो नास्पृक्षतयः चिन्मात्रस्य तिशुद्रस्य विकल्पकलनाकुतः चिदहं सर्वगो व्यापी नीत्यानंदमयात्मकः विक
ल्पकलनातीतो द्वितीयांशविवर्जितः १७ चितश्चिदित्यन्नामनिनीमायाः ननामतत् शब्दाल्पिकैषाचिच्छक्तिः परि

स्फुरतिसर्वगाः १८

चित्तएव द्विन्तथापि द्वे द्वे दनादिभावानां तद्देहे चरागदेषादीनां च चिदधीनकल्पनत्वेन चिद्यतिरेकात्रचित्प्रतिकूलं किंचि
दापन्नमित्याशयेनाहचितेति १५ १६ १७ प्रतिकूलाप्रसिद्धौ चितो नित्यानकूलप्रथमानतालक्षणाः आनंद्यात्मतास्वतएव
परिशिष्यत इत्याशयेन नित्यानंदमयात्मकइत्युक्तिः १८ जगदपनामकल्पनावच्छितः स्वनामकल्पनापि स्वविवर्तएवेत्याहचि
तइति सर्वगा सर्वनामरूपकल्पनाधिष्ठानचिच्छक्तिरेव स्वनामशब्दाल्पिकैव परित्स्फुरतीत्यर्थः १९

73

७३

३ युक्ततामुपपादयति अयमादित्यइत्यादिना चेत्यते संज्ञायते तमो घटदीपादिव्यावृत्ततयायदिनप्रकाशपदार्थः भेदः व्यावृत्ति
विहितिवैधर्म्यं च ४ भूमित्वं जलादिः व्यावृत्त्यर्थं किं एवमयेपसर्वत्र इव शब्दे वा कपालंकारार्थः भवतां निरूपतां गतं प्राप्तं ५
शेलेष्वपि इमं शेला इति यदिनचेत्यंते इत्यर्थोऽस्म्यते ६ जगत्क्रियावत्भूतद्रव्यं न भस्वभूतं ७ भूतेषु त्वाभौतिकेष्वाहकाय
इति पर्वताकारः स्थूल इति यावत् ८ त्वंभूतं असत् भावात्तिदिलक्षणः संतः भवस्थितिस्तदुभयं वलनात्का दाचित्कीस

सवाद्याभ्यंतं सर्वं चिदेव परमार्थतः अस्ति चिदातिरेकेन नेह किंच नु कुत्रचित् ३ अयमादित्यइत्येकेन चिन्तायदि
चेत्यते तद्वर्कतमसोभेदिः कइहेवोपलभ्यते ४ इयंभूरिति भूरेषा चिन्तायदिनचेत्यते भूमेः किन्तामभूमित्वं तद्रूपे
भवतां गतं ५ इमादिशेनादिश इति चेत्यंतेन चिन्तायदि तत्किं नाम दिशां दिशे लानां चापि ६ इदं जगज्जगदिति चिन्ता
यदिनचेत्यते तत्किं जगत्वं जगतो न भस्वं न भसोच किं ७ कायोयं पर्वताकारश्चिन्तायदिनचेत्यते तत्किं नाम शरीर
त्वं शरीरस्य शरीरेण ८ चिदिन्द्रियाणि चि कायश्चिन्मयाश्चित्तदेषणा चिदंताश्चिद्विद्भिर्त्वं चिद्वावाश्चि
द्रवस्थितिः ९ चित्तेनैव महं सर्वं स्पर्शनैषणपूर्वकं करोमि मात्रासंस्पर्शशरीरेण न किंच १० किमनेन शरीरेण
न १ काष्ठलोहशस्त्रं मे अशेषजगदेकात्मा चिदं चे तनमात्मकः ११ ११ न २

किं ३
का दिशा

ज्ञा ८ स्पर्शनैषणाभोगे ह्यतत्पूर्वकं मात्रादिशब्दादिविषयवर्णासंस्पर्शभोगं शरीरेणेति अचेतस्य भोक्तृत्वायोगा
दिति भावः १० यदि शरीरेण न किंच न तर्हि शरीराभिमानोच्चेवेति त्याज्य एवेत्याह किमनेनेति तत्प्रागे निरुपाधिचि
त्ताभेदकाभावान्सर्वचिदेकात्म्यसिद्धिरपरोक्षभावात् शब्देनाह अशेषेति चेतनात्मक इति चेतनाचित् तदात्मकत्वस्य
सर्वत्राविशेषादिति हे प्रदर्शनार्थं ११

वा० टी० एवं परिच्छेदं मम यथाभिमतस्य भूतमवयवं यत्तत्त्वमस्वरूपपरिच्छेदमात्रेण भूतो न व्यतिरेकेणोभेदे मंदेकपदिशेषः अहमेव संपद्यंत इत्यर्थः
उप० एवं भूतेष्वपरिच्छेदे वा महस्तगतस्य धनस्य दक्षिणा हस्तैर्नयेते हरयो पद्मा वत्सदाने वा हस्त इत्याभिन्नस्य देहात्मकस्य देवदत्तस्य पु-
७४ चानघ्नन्तति स्म हुन्नकाचि नृक्षतिरित्याह यदीति २८ बलुतस्तु तत्त्वबोधार्थपूर्वमपि जगत्त्वयमेवेति प्रागपि किंचिदुदितं क्षतं वेत्याह शयनेना ३

यथाभिमतमेवैतेमत्तेनव्यतिरेकिणः यदिस्वभावभूतेनवस्तुनावसूनीयते २८ ह्रीयतेदीयतेवापितकिंकस्य
किल्लक्ष्मिः सर्वदासर्वमेवाहंसर्वकृत्यसर्वसंगतः २९ चेत्परंमस्महमेवैतन्न किंचिदपिचोदितं किंसंकल्पविकल्पा
तंचि ३ भ्यांचिद्व्यमेकिका ३० सं क्षोभयाम्यहंतावद्याम्याम्यात्मनिपावने इतिसंचित्ययन्नेववलिः परैकविदः ३१ ओंका म३
२५ धर्मात्रार्थभावयन्मो नमास्थिताः संशान्तसर्वसर्वसंकल्पः प्रशान्तकलनागणः ३२ निशंकमपिदूरास्तचेत्प
चिंतकचिंतवः ध्यातुध्येयध्यानहीनोनिर्मलः शान्तबासनः ३३ वभूवावातदीपाभावतिप्राप्तः महापदः उप
शान्तमनास्तत्ररत्नवातापनेवलिः ३४

सर्वदेति २६ अहमेकिकाचिद्विद्वत्तत्त्वस्यचममसंकल्पाविकल्पाभ्यां किंचितं उपचितमपचितं वा ३० अज्ञानात्सदो
भयामितत्वबोधाच्चेष्टाभ्यामिदृति संचिं तयन्बलिः ओंकारात्सुलसुलसंक्षोभाभ्यां तदीजानेनचसंबलितं चैतन्यं बोधय
दकारादिमार्जत्रयं विहाय परं अर्धमात्रार्थतुरीयं भावयन्स्वात्मनः प्रा नुभवंतत्रसमाहितः स्थितः ३१ ३२ दूरे अस्तानि
चेत्यन्तिनकचितन नियेतत्रिपुटीमात्रत्यागोपलक्षणान् तत्रहेतुध्यात्रिति ३३ ३४

वा० टी०
उप०
७५

कल्पितं समापि सभागते नैव भार्गवं ण योगवलादलि सौधदेशे प्राप्तत्वेन कल्पितं १० ११ इव शब्दे विश्रान्तेर
पिकल्पितत्वघातनार्थः १२ क्षिपन्नासाख्यन् निदन्वासभातस्थान् देत्यान् हसन् अनभिज्ञताज्ञापनायोप

चिंतनानंतरं दैत्या भार्गवं भास्करं वपुः ददृशुः कल्पितं प्राप्तं गंधर्वनगरं यथा १० पूज्यमानोऽसु
रगणैर्निविष्टो गुरुविष्टरे ददर्श ध्यानमौनस्थं भार्गवो दानवेष्वरं ११ विश्राम्य स क्षणमिव प्रे
मवानवलोक्ष्य च बलिं विवाद्य नृश्यापदिक्षीणभवश्रमं १२ देहदृश्यं शतैर्देतदीप्तिभिः क्षी
रसागरं क्षिपन्निवसन्नामा हसन्वाक्यमिदं गुरुः १३ अतिमात्रमिदं दैत्याः स्वविचारणायै
वपत्तु संप्राप्तविमलावासः सिद्धोऽयं भववान्वलिः १४ अयं तदेव मे वेहति धृन् दानवसप्त
माः स्वात्मनि स्थितिमाप्नोतु पदं पश्य पत्न्यामयं ॥ १५

पहसन् १३ हे दैत्याः अयं बलिः स्वविचारणायै वसंप्राप्तः विमल आवासः सर्वाधिष्ठानं ब्रह्म
येन तथा विधत्तियत्तत्तत् ३ अतिमात्रं अतिशयोक्त्य सुखविश्रान्तेरित्यर्थः १४ तत्र स्मादयमेव स
माहितस्तिष्ठन् निरतिशयानंदस्पात्मनि स्थितिचिरावस्थानमाप्नोतु १५ " " " " ७५

अवप्रसाददर्शनादिस्मयमंथरतामंताघानंदनिर्गदश्रुति
दानंरंभरता चिरमनुत्पत्तिजारादर्शनाद्वयमंथरतामं
उदितयर्थः २६

उपलेपसमुत्कीर्णः टंकच्छेदनिष्पादितः पुरुषइवबलिः प्रशमितैषणया अतएवपरिपूर्णया अतएवविषयमननदोषदशानि
रुज्जितया एतयानिर्मलव्रसभावप्रामिलक्षणायासत्तया विघनंगतमेघंशरत्रभइव अराजत ३५ इति श्रीवा० तात्पर्यप्र०
श्री० उप० णेसप्तविंशतितमः सर्गः ॥ २७ ॥ निम्नेष्टंबलिमालोक्यविषयस्मैदनिवैः स्मृतः शुक्रस्तत्स्थितिमाख्यायतेषांशोकमि
हाहरत् तस्यबलेर्गहंअप्रयभृतंसौधं १ अनुचरानेवनामभिरुद्दिशतिडिंभाद्याइत्यादिना २३ ५ दिशोविदिशम्प्रदि

अवसद्धकालंससमुत्कीर्णइवोपले प्रशमितैषणयापरिपूर्णयामनदोषदशोज्जितयैतथा बलिरराजतनिर्म
लसत्तयाविघनमहतयैवशरत्नभः ३५ मोक्षोपायेषूपशमप्रकरणेवलिविष्प्रतिनिमिसप्तविंशः सर्गः २७
वशिष्टउवाच ॥ अप्रपदानवास्तत्रवलेरनुचरस्तदा तज्जेहंस्फाटिकंसौधमुच्चैरारुहः सणात् १ डिंभाघामं
त्रिणोधीराः सामंताकुमुदादयः सुराद्याश्चैवराजानोवृत्ताद्याबलहारिणः २ हयग्रीवाहयः सैन्याश्चक्रज्जघा
श्रवांधवाः लडुकाद्याश्चसुहृदोवल्लूकाद्याश्चलालकाः ३ कुवेरश्चमराकाद्याउपायनकराः सुराः यत्तवि
द्याधराणागसेवाचसर्काक्षिणः ४ रंभातिलोत्तमाद्याश्चामरिणोवरंगनाः सागराः सरितः शैलादिश
श्चविदिशस्तथा ५ सेवार्थं प्राययुक्तस्पृतं प्रदेशंतदावलेः अमैचवहवः सिद्धास्त्रैलोक्योदस्वायिनः ६
ध्यानमोत्तसमाधित्थं चित्रापितिमिवाचलं नमस्किरीटावलयोदहृष्टर्वालिमादताः ७ तंष्ट्वराकृतकर्तव्यं
प्रणामास्तेमहासुराः विषादविस्मयानंदमयमंथरतांययुः ८ मंत्रिणः प्रविचार्यत्रकिंप्राप्तमितिदानवाः भार्गव

गधिदवतास्तास्वधिकताजनाश्च ५ सिद्धादेवयोनिविशेषाः ६ शिरोनमनाश्चमंत्यः किरीटावलयोयेषांआदताः सादराः ७ कृप
तअवश्यकर्तव्यः प्रमाणोयेः सुहृदोविषादमंथरतांडदासीनाः विस्मयमंथरतांत्वविदस्त्वानंदमंथरतांअनभिज्ञायजाविनस्तुभयम

अथवाप्राणासंशयादिषादमंथरतां

वा० टी०
उप०
७६

वलेदिदंवालेनगरवैरिं चैरापतनभस्तगगनेसूर्योद्येसूर्यकिरणप्रवाहेनुदितेसतिकरः पद्माकरश्चविकस-
श्रीमानत्पर्यः सर्वोद्येसर्गेद्येइतिपाठयेस्तुसर्वपदार्थज्ञातंसर्ववाओघयति समर्पयतीतिव्युत्पत्त्यासूर्येणवग्राह्य
स्तस्मिन्नुदितेसतीत्यर्थः ओधसामर्थ्यइति धातोरांयतामरणेण २ समाधिसदनेप्रागुक्तसमाधिस्थाने ३ स-

वालौप्रवुद्धेतदालंबिशेस्तेनगरंतदा वैरिंचइवसूर्योद्येनुदितेकमलाकरः २ वलिंप्रवुद्धएवा
सौयावन्नापांतिदानवाः तावत्संचिंतयामाससमाधिसदनेक्षणां ३ अहोतुरम्पापदवीशीतला
पारमाथिक्की अहमस्योक्षाणस्थित्वापरां विश्रांतिमागतः ४ तदेवमेपदवीमवलंब्यकरोम्यहं ॥
भवतीहोयश्रुक्ताभिः किमेवाह्यविश्रुतिभिः ५ ऐंद्रवेषेष्वपिविवेषुनतथांनंदवत्त्वयः तोषयंती
यथांतर्मेसंसिद्धिभवभूतयः ६ इतिभूयोपिविश्रांतेकुर्वणिंगलितंमनः वलिमावारयामासुर्दे
सांश्चंद्रमिवांबुदाः ७ तनालोकाः पुनर्दध्यौतत्प्रणामाकुलक्षणाः तैकुलाचलसंकाशैः परि
वीतवपुस्त्विदम् ८

व २

माधिसुखग्रस्यदिव्य वर्षसहस्रमपि क्षणावहुतमिति क्षणां स्थित्वेत्युक्तिः ४ करोमिविश्रांतिमिति शेषः वाह्यवि
भूतिभिरुपभुक्ताभिर्मे किंचिदिदृशं विश्रांतिसुखमित्यर्थः ५ तदेवाह ऐंद्रवेषितिसंसिद्धिः समाधिपारिपाक
स्तद्भवाभूतयः आनंदारकस्मिन्नेव श्रुतया अपरिहृतत्वात् बहुत्वकल्पनाद्यावदुक्त्वनं ६ आवायामा
सुरागम्यपदिबुः ७ पुनः शब्दः पूर्वसमाधिसंकल्पपरावृत्तिघातनार्थः ८

नवावनीयः नसंभाषणीयस्तुस्त्रीमासतेतियावत् १६ अत्रभुविराज्यंधकारनिद्रादिसम्प्रेषांतेसतिदिनेनदिवसेनशोरः
 करोत्करः किरणसमूह इवतेनबलिना अज्ञानसंकटेवशांतेसतिस्वएवालोकाः संप्राप्तः १७ बीजकोशाधीजपुटात्स्वयं
 वित्तामूर्धितावस्थाप्रत्या अंकुराहेभावप्रबोधेनेतियावत् १८ स्वामिकार्याणिराज्यतंत्राणि १९ दैत्यग्रहणंदेवानामपु
 पलक्षणां अतएवदुहोहर्षजां द्विषामर्षजासहृदपजीविनश्चविषादजांचिंतजहुः २० प्राग्व्यवस्थयापूर्वकृत्पराज्य

श्रुतोविश्राममायातः क्षीणचित्तंभवभ्रमः शांतसंसारनीहारोवाचनीयोनदानवाः १६ स्वएवालोकाएतेन
 संप्राप्तोज्ञानसंकटे शांतेत्रसंभ्रमे शोरे दिनेनेचकरोत्करः १७ त्वयमेवहिकालेनप्रबोधमपमेष्यति बीजको
 शात्स्वसंवित्पास्तुसमूर्तिरिवांकुरः १८ कुरुध्वं स्वामिकार्याणि सर्वदानवनायकाः वलिर्वर्षसहस्रेणासमा
 धेर्वेधिमेष्य ति १९ इत्युक्तागुरुणातत्रहर्षामर्षविषादजां देत्यांश्चिंतजहुः शुक्लाम्रंजरीमिवपादपाः २०
 वैरोचनिसभासंस्थाविधायप्राग्व्यवस्थया स्वव्यापारपरास्तनुसर्वएवास्तुरास्ततः नरामहीमहिपत्तापोरसा
 तलंग्रहानभस्विदशगणास्त्रिविष्टपं दिशोद्रेषादिकतथश्चकंदरान् वनेचरा गमनचराश्चरंवययुः २१
 मोक्षोपायेषूपशमप्रकरणेव लिसमाधानवर्णनंसर्गः २२ वशिष्ठ उवाच ॥ अथवर्षसहस्रेणादि

व्येनासुरसत्तमः देवदंडमिविधोषैर्बुधेभगवान्वलिः १
 तंत्रव्यवहारक्रमेण २० आगंतुकानरनागादयस्तदा किंचकुत्सदाहनराइति ययुदितिसर्वत्रसंबध्यते अद्रयः कुलाचला
 धिदेवताः दिव्यतपोदिग्गलाश्चस्वास्वादिशोययुः वनेचरांश्चस्वानरादियुपतयः किष्किंधादिकंदरान् ययुः गगनच
 रागरुडसंपातिजययुप्रभृतयः २२ वासिष्ठतामर्युप० रा० षड्विंशः सर्गः २३ जीवन्मुक्तस्परान्ज्यप्रीः पातालेशोधनं
 वलेः समावलिबसणी स्थितिश्चात्रोपदिश्यते वर्षसहस्रेणेनिसमाधेर्वर्षसहस्रेणान्यंतसंयोगादय

गिरितया २

वा.टी.
उप.
७

पूजापाद्यार्घ्यादि उचितदानवसंभवनादिसत्कारः संमाननमितिभेदः २१ २२ असौवलीयकलानां देवा
सुरादीनां शासने अज्ञायनविषये राज्ञेव बद्धे राज्यांगाद्यभिरुद्धिं प्रापत्यर्थः अथ कदाचन यज्ञं प्रतिग्रस्य

७७
द्विजान् देवान् गुरुंश्चैव पूजयामास पूजया संमानयामास ^स हृद्धं धुसामंतसंजनात् २१ अर्थे
ना पूरयामास भृत्यान् र्विगणं सथा ललनाः लालयामास विचित्रविभवा र्पणैः इत्यसौ वर
धेतस्मिन् राज्ञे सकलशासने यज्ञं प्रतिवभवाद्यामतिरस्य कदाचन २३ तर्पिता शेषभुवनं दे
वर्षिगण एजितं सहस्रक्रादिभिर्मूर्खैः सचकार महामखं २४ बलिभोगिभरस्यार्थवित्तिनि
र्णीयमाधवः बलेरीहिसिद्धधर्षसिद्धिदस्तन्मखं ययो २५ भोगे एककृपणाय दंजगर्ज
गलखंडकं दातुं शोच्याय शक्राय वयो ज्येष्ठाय कार्यचिन् २६ ॥ ॥ ॥

मतिरिह्य बभूव २३ महामखं अश्वमेधं २४ २५ भोगे एकस्मिन्नेव आसक्त त्वत्कृपणाय अतएव शो
च्याय कार्यं अवश्यकर्तव्यं शक्रसकृतफलप्रदानं वेत्तीति कार्यवित् भित्तराचतुर्ष्यविज्ञा २६

उपादेयवुद्ध्या हि वा ह्यार्थदर्शने मनस्तदभिपातित्वात्तद्रागितालक्षणं मूलं याति न दर्शनिमात्रेणेत्यर्थः ८ ननु मोक्षे ह्यस्यासमा-
ध्यबलं वन्नियमोऽस्तु तत्राह मोक्षमिति ज्ञानेन त्रैकालिके अविघातकार्ये वाधे सति बंधस्यैवादर्शनादिति भावः बालानाम्
स्वीणांश्चि इव नाचि चानुकृतिः १० ११ स्वंप्रत्यग्रूपं पुंस्त्वं आत्मतत्त्वं ह्यस्त्वभावादेव बहिरप्योदासीन्येनावलोकयत् यद्यधस्तु प्र-

चितः क्षीणा विकल्पस्य किमुपादेयमस्ति मे मनस्तदभिपातित्वायाति तद्रूपतामलं ८ मोक्षमिच्छाम्यहं कस्माद्वदुः के-
नास्मि वै पुरा अवद्वो मोक्षमिच्छामि केयं बालविडम्बना १० नवं धोस्ति न मे क्षोस्ति मोक्षं मे क्षपमागतं किमेध्या न वि-
त्तासेन किंचाध्यानेन मे भवेत् ११ ध्यानाध्यानभ्रमोऽत्यक्ता पुंस्त्वं त्वमवलोकयन् यदा पातु तदा पातु न मे वृद्धिर्न वा-
क्षयः १२ न ध्यानं नापि चाध्यानं न भोगाद्यापि भोगिता अभिवांछामिति क्षामि स मे वगतज्वरः १३ न मे वांछा-
परेतत्वेन मे वांछागतस्थितौ न मे ध्यानदशाकार्येन कार्यं विभवेन मे १४ नाहं मृतो न जीवा भिनसन्नास त्रसंक-
ल्पयः नेदं मे नैव चान्यन्मे न मे भक्षमहं बहत् १५ इदमस्तु जगद्राज्यं तिष्ठाम्यप्रतु संस्थितः नेह चास्तु जगद्राज्यं
तिष्ठाम्यात्मनि शीतलः १६ किमेध्यानदशाकार्यं किं राज्यं विभवश्चिथा यदा पातु तदा पातु नाहं किंच न मे कचित्
१७ न किंचिदपि कर्तव्यं यदि नाम मया धुना तत्कस्मान्न करोमीदं किंचित्प्रकृतिकर्म वै १८ इति श्रुत्वा यत्पूणात्मा
वलिज्ञानिवतां चरः देत्यानालोकयामास पद्मानि बद्धिवाकरः १९ दृष्टिपातविभागेन सर्वेषां देनुजन्मना शिर-
प्रणामान्जग्राह पुरापामोदा निवाहितः २० अथ वेरोचनिस्तत्र ध्येयत्यागमयात्मना मनसा स विकल्पेन राजका-

ति आयाति तत् प्रायातु स्फुरतु नाम मने ताव मे ज्ञाना मिव देहादितात्मा ध्यासात्तद्वृत्तिक्षयप्रयुक्तौ वृद्धिः क्षयोऽसौ येनान-
र्थः स्यादित्यर्थः अयं श्लोकः क्वचिदेवास्ति न सर्वत्र ११ १२ १३ देहसंबंधाभावात्तत्र भूतः प्राणसंबंधाभावात्तत्र जीवा भिनसन्-
ते सन्मयस्तद्धिकारः इदं देहभुवनादि १४ १५ १६ कर्तव्यं कर्तव्यं कर्तव्यं कर्तव्यं कर्तव्यं कर्तव्यं कर्तव्यं कर्तव्यं कर्तव्यं कर्तव्यं कर्तव्यं
प्रकृतं कर्म राजपदिपालनं किंकुतो न करो मि १७ १८ दृष्टिपातानां विभागेन न तदुचितचित्तवैचित्र्येण १९ २० २१

वा०टी०
३४०
७८

वलिचदित्तमुपसंहृत्यंतरामायोपदिशति वलेदित्यादिना अभ्युदितः जीवन्मुक्ताभ्युदयवान् ३८ प्रतिवेकेतस्ववि
चारेण ३९ द्वेचाषौचदशकोटीरितियाचत् ४० अवशंपवैरस्यंडुः खपर्यवसानयस्य अवैरस्यं निर्दुःखं ४१
कांतयोरम्यतया तत्रदूरस्थापर्वतारम्याइतिप्रसिद्धं दृष्टान्तमाह दूरादिति ४२ इह एहिकभोगेषु अभुज्यते पारलोकि
कभोगेषु धावमानं लोकचरिषु पारमचेष्टासु ललितं प्रवृत्तं ४३ ननु शत्रुमित्रयोः कथं समदृष्टिः स्यात्तत्राह विदादि

वलिर्विज्ञानसंप्राप्तिरेषातेकचित्तामया एतां दृष्टिमवधमप्यभ्युदितोभव वलिवत्प्रविवेकेन नित्योह
मिति निश्चयात् परमासाक्षाद्वैतपौरुषेणैवराघवः ३९ द्वेचाषौचदशवर्षाणां कोटिर्भुक्ता जगत्त्रयं अंतैव
रस्यमापन्नो वलिर व्यसरोत्तमः ४० तस्मादवस्य वैरस्यं भागभागमदिंदम संत्यज्य सत्प्रमानंदमवैरस्यं पदं
ब्रज ४१ इमादृशपदशोरामनानाकारविकारदाः नेह काततया ज्ञेया दूराच्छेलशिलाइव ४२ धावमानमि
हामुत्र लुठितं लोकचरिषु संस्थापय निबध्योत ज्ञेयो हृदयकोटरे ४३ चिदादित्यो भवानेव सर्वत्र जगति
स्थितः कः परस्तेक आस्तीयः परित्स्वलसि किं मुधा ४४ त्वमनंतो महाबाहो त्वमाद्यः पुरुषोत्तमः त्वं पदा
र्थशताकारैः परित्स्फूर्जेसि चिद्वपुः ४५ त्वयि सर्वमिदं प्रोतं जगत्स्यात्वरजंगमं बोधेनित्योदितेषु द्वेष्टृत्रेभ्यः

त्यइति आदित्यइव सर्वाविभासिका चिच्चिदादित्यः तथा च त्वमेव शत्रुदेहादावपि प्रकाशक आसेति न वैषम्ये हेतुरस्तीति
भावः ४४ ननु जीवस्य मम कथमीश्वरात्मसमदर्शनं तत्राह त्वमिति जडवैषम्यमप्या न त्वेनैव नाशं कमित्याशयेनाह त्वं
पदार्थशताकारैरिति ४५ तत्संभावनार्थमाह त्वपीति ४६ " " " " " "

बलेनभायावलेनक्रममाणरा त्रीनलोका नितिशेषः ३७ अघ-अघापि असौबलिः पाताले पुनरिंद्रहेतुना प्रारब्धेनोपल
क्षित इतिशेषः स्थितः ध्याने निर्विकल्पकसमाधौ विषयागलिताधीर्यस्य २८ २९ समा उद्यास्तमपदिहिता स्थिराः कराः
मरीचयो यस्य चित्रस्याः चित्रस्पलेखनंचित्रलेख्याः तत्संबन्धिसूर्यावलिः सूर्यमंडलं यथा तथेत्यर्थः ३० जीवतां जीवना
वस्थावतां भोगलंपटानां विभवादीनां जन्मादीनां चाविर्भावतिरोभावसहस्राणि चिरं प्राप्ता लोकतस्य वलेर्मनः विरतिं वैराग्यं गतं ॥

क्रममाणो वलेनात्र बंधयित्वा वलिं हरिः बंधपातालतले भगे ह इव नानरं २७ अथासौ संस्थितो राम पुनरिंद्रत्व
हेतुना जीवमुक्तवपुः स्वस्थो नित्यं ध्यानविषयस्मधीः २८ पातालकुरुतेति वदन् जीवमुक्तगति
र्व लिः आपदं संपदं दृष्ट्वा समये वसपश्यति २९ नगस्तमेति नचादेति तत्प्रज्ञासुखदुःखयोः समस्थितकराचि
त्रलेख्या सूर्यावलिर्यथा ३० आविर्भावतिरोभावसहस्राणि जीवतां जन्मनश्चिरमालोक्य भागेषु विरतिं गतं ३१
दशकोटीश्रवणा मनुशास्यजगन्नयं अंतर्विरक्ततां प्राप्तः मुपशान्तं वलेर्मनः ३३ अहायो ह सहस्राणि भावा
वावशतानि च वलिना परिदृष्ट्वा निकसमाश्वासमेत्यसौ ३४ भोगवित्तासं त्यज्य वलिः संपूर्णमानसः आत्मा
रामस्थितो नित्यं मध्ये पातालकोटरे ३५ पुनरेतेन वलिना जगदिंद्रतया विलं अनुशास्य मिदं भवहृन्वर्षगणा
निह ३६ न तस्येंद्रपदप्राप्त्या नुदिसमुपजायते न तस्य स्वपदं प्रशादुद्देग उपजायते ३७ ॥ ॥ ॥

३१ ३२ सुखदुःखयो रूपायो हयारागमायाययोः सहस्राणि भावाभावयोः संपद्विपदोः शतानि च सहस्रशतं शब्दो असंख्य
पेशे ३३ सप्तपातालानां मध्ये रसातले पातालकोटरे यावद्विद्यक्षयं स्थितः ३४ अनुशास्यं स्वाभिभावेन प्राज्ञाप्यं भविष्यतीत्य
र्थः ३५ ३६ उदिताशयः संतुष्टचित्तः संप्राप्तं प्रारब्धोपनीनं प्राहरन्नुपभुंजानः ३७ ॥ ॥ ॥ ॥

वा० दी०
उप०
७६

पराधीनप्रज्ञा मांस्वर्यविचारासमर्थानां मोक्षमेव महाननर्थ इत्याह अकिंचनादिति स्वस्यात्मतत्त्वनिर्णीतौ निर्णी यविषय
ये अकिंचनात् विवेकवैराग्याद्युपायद्विद्रात्परेषां प्रता रकाणां मूर्खीणां चोक्तिषु ग्रंथगोलां मूलन्यायेनावलं वमा
नात् ५६ एवमो ल्यलक्षणाद्यविवेकाद्वैराग्याद्यविवेकांश्च ५७ मोर्ख्यनिरासहेतुविचारः सच बहुजनसंचितसुकृतप
दिपाकजादालानुग्रहादेव भवतीत्याह आत्मनैवेति प्रयत्नेन अवरागैराग्यादिपुरुषप्रयत्ने न ५८ सत्यपि वैराग्यविचार

अकिंचनात् स्वनिर्णीतौ त्वं वमानात्सरोक्तिषु नमोर्ख्यादधिको लोके कश्चिदस्तीह दुःखदः त्वमेव ददवि
लोकाश्च मुदितं हृदयां वरे विवेकपवनेनाशुदसंनयमहमते आत्मनैव प्रयत्नेन यावदात्मावलोकने ॥
नक्तो नुग्रहस्तावन्न विचारो दयो भवेत् ५८ वेदवेदांतशास्त्रार्थतर्कदृष्टिभिरूपयं नात्मा प्रकटतामेतिया
वन्न स्वयं वेत्ति ५९ त्वमात्मन्यात्मनाराधनप्रसादे समवस्थितः प्राप्नोसि विततं बोधं मच्चक्ष्ये च ववुह
से ६० विकल्पांशविहीनस्य त्वयैषा चिद्वित्ततः गृहीतवितता व्याप्तिर्मिदुक्त्या परमात्मनः ६१

अवरागौ वदमि खद्वेज्ञानानुदयात्प्रत्यगृष्टिरपि अवश्यकीर्त्याशयेनाह वेवेति तथा चोक्तं वार्तिके अपामार्गलतेवा
यं विरुद्धफलदेभवः प्रत्यगृष्टाविमोक्षाय निबध्यापरागृष्टमिति ५९ तर्हि प्रत्यगृष्टिरेवैकाज्ञानायास्तु किं गुरु
पदेशेनेत्याशंकाह मच्चक्ष्येवेति मदुपदेशो सत्येवेत्यर्थः ६० बलवदपि शिक्षितानामात्मन्यप्रत्ययचेदइति न्यायादुक्त
शास्त्राक्तिसंवादे सत्येव स्वप्रत्यये विश्वासादसंदिग्धबो धसिद्धिरिति द्योतनापैवकारः ६० अमुमेवार्थस्य षमहचवि

कृत्यसिद्धेहादि विविक्तैरविषयैरुक्त्यस्य
६१ विततायासिद्धेधाभ्यपदेशिन्नता ६२
६३

कलक तवैषम्यापिपरिहर्तुमाह न जायसे इति ४७ तस्मिन्नेव जन्मादिरोगाणां प्रावल्पं तस्मापक्षये च तेषां दौर्बल्यमि
त्यन्वयव्यतिरेकाभां परीक्षेत्पर्यः भोगानां तस्मात्सृज्य भोक्ता भोगसाक्षि चिन्मात्रमेव ४८ त्वदीपचिह्नलादेव जगत्सिद्धमि
त्याहपीति ४९ शुद्धचित्तः ५० यद्यशुद्धचित्तो सितचापित कुड्ये क्रमादुपायं शिववत्प्राह पूर्वमिति यद्यदिष्टमनः प्रियंतद
निष्मनर्थासाधनं यच्चा निष्प्रियं मनसस्तयः क्लेशेन्द्रियमप्राणायामादितत्सर्वमिष्टं आवश्यकं मर्त्येति प्रथमं परिक
ल्पसप्तमभूमिकापरिपाकपर्यंतं तदभ्यासात्तज्जुये सति तत् तां कल्पनामपिततः परित्यजेत्पर्यः ५१ तस्यागफलमाह इष्ट

न जायसे न प्रियसे त्वमजः पुरुषो विराट् चिच्छुद्धाजन्म मरणं श्रान्तयो मा भवंतुते ४७ समस्तजन्मरोगाणां प्रविचा
र्यं बलावलं तस्मात्सृज्य भोगानां भोक्तेवैभकेवलं त्वयि स्थिते जगन्नाथे चिदादित्ये सदोदिते इदमा भासते सर्वं
संसारस्वप्नमंडनं ४८ भाविष्यादं कथा कथं सुखदुःखेषु गानते शुद्धचित्तोऽस्मि सर्वस्मात्सर्ववत्स्वभासकः ५० ५१
वैमिष्टमनिबल्वमनिष्टं चेष्टमित्यापि परिकल्पिदभ्यासात्ततोऽपि परित्यज ५१ इष्टानिष्टदृशी स्मागे समतो देति आ
स्वती तया हृदयवर्तिन्या पुनर्जन्तुर्न जायते ५२ येषु येषु प्रदेशेषु मनामज्जति बालवत् तेभ्यस्तेभ्यः समाहृत्य त
द्धितत्वे नियोजयेत् ५३ एवमभ्यागतो भ्यासं मनो मन्त्रमंतगजः निवध्य सर्वभावेन परं श्रेयोधिगम्यते ५४ मा
शरीरयचार्यज्ञैर्मिथ्यादृष्टिहताशयेः धूर्तैः संकल्पविक्रीतैर्विमृष्टैः समताव्रज ५५ ॥ ॥ ॥

ति हृदयवर्तिन्या अभ्यासाद्दृष्टे स्थिरीकृतया ५२ तत्वेन तदधिष्ठानचिन्मात्रे तथा च भगवता पुक्तं यतो यतो निष्प्र
तिमनश्चंचलमस्थिरं ततस्ततो नियम्येत दात्मन्येव वशं नयेदिति ५३ सर्वभावेन सर्वं प्रलयेन सर्वात्मिभावेन च निवध्य
निरुध्य ५४ शरीरमेव यथा च परमार्थ इति ये जानंति तैः भोगसंकल्पभ्यो विक्रीतैरिव तत्परवशैः ५५ ॥ ॥ ॥

त ४

वा० १०० सुरासुरशः दत्तस्तदधिपतिपरः नालिन्यां अलिन्यां प्रमगणं शङ्कं निरस्तहं सौघो दंती वेत्पुपमानुरो धाज्जगउधेजपुता
उप० गम्पते ४ माधवोवसंतकालः ५ तेजस्फूर्जिताः वयसावालकाः दशसंख्याकानि अर्कस्यांशुशतानीवव्योमाक्रांतिराकाश
८० व्याप्तिः सरलोकाक्रमणांचतथाविलोसिनः ६ तेषांमध्येप्रल्लादनामाप्रधानात्मायुवराजोवभस्वहेत्येतिह्ये ७ ८ त्रीणिगं

८० चकारजगतांराज्यं समाक्रांतसुरासुराः दंतीनिरस्तहं सौघोननिन्यामलिनानिच ४ प्रथासावसुरा
धीशः कुर्वन्निभवेनेसां कालेनसुषुवेपत्रा नंकरानिवमाधुवः ५ तेवद्भिताचिरेणैवतेजस्फूर्जितवा
लकाः दशकंशुशतानीवव्योमाक्रांतिविलासिनः ६ प्रल्लादनामावलवान्प्रधानात्मावभस्वहतेषांम
ध्येमहार्हाणामर्णानामिवकोस्तुभः तैताराजतपरेणहिरण्य कशिपुर्भृशं सर्वसौंदर्ययुक्तेनवसंतेने
ववत्सरः ८ अथपुत्रमहापोसौबलकोशसमन्वितः आजगाममदंदेत्यस्त्रिगंडगलितेभवत् ६

डोपलसितसुखाश्रितानिविगतानिमदधारायस्पतथाविधोयश्मस्तद्वत् यद्यपिसमभदस्यानाविप्रसिद्धानितथापि
प्रधान्यात्रीरापुपान्नानि उक्तस्त्रिगंडगलितोयोगजः षष्ठहायनइत्यभिपुक्तवचनात्षष्ठिहायनेभवेदितिवा ६

जीराणपि भवति नानिष्टं नैसर्गिकरूपकप्रियं हेतुमत्तं
 यज्जगत्त्रिभुवनेष्वप्यर्जुनहरपदस्य प्रज्जिह्वरुभन
 प्रतविकोशेन वरुभन प्रज्जिह्वरुभन ॥

कौतुकं वाद्यार्थं च मत्कारकुतूहलभात्मत्वत्वजिज्ञासाकुतूहलंच सरस्वतीहारोऽवश्यायः ॥ हे मुने मनशीलनाम त्वं यथा वि
 भागतो बोधस्य बोधरसस्यात्मतत्त्वस्य कलंकं आवरणं विप्रं कितं विज्ञेयं त्रयस्य तस्या विधो भविष्य सितदाते पदप्रा
 प्तं ज्ञानं तत्साधनं च विचारगुरुशास्त्रोपदेशास्त्रोद्युगच्छसि मोक्षार्थं स्वीकरोषियच्च विवेकरागादिपासियत्नेन रचसि
 यच्चाल्पप्रमादिदोषजाते निहं सियत्नेन जयसियच्च समाधिसुरवाभृतं पिवसि यच्चोत्तरभूमिकाधिवोहणेन विस्मयसे य
 च सप्तमभूमिकाविश्रांत्या पूर्वपूर्वावस्थाधिकमुद्योत्कषादिवर्धयेत दपित दानास्तु किंतु ब्रह्मेव यथास्थितं तिष्ठेत्पर्यः ॥

इति श्री वाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशे उपशमप्रकरणे एकोनविंशः सर्गः २६ हिरण्यकशप वीर्यं प्रल्हादादिसुतोद्भ
 वः नृसिंहेन बधः शोकादौर्द्धदैहिकमुच्यते इत्येके बलकाक ता लीयन्त्याय प्रवृत्तात् स्वविचारात् शास्त्राचा

विलीनसर्वसंकल्पशान्तसंदेहविभ्रमः क्षीणकौतुकनीहारोजातासि विगतज्वरः यदुपगच्छसि निहं
 यासि नापि बलसि विस्मयोपि विवर्द्धसितदपितेन तदा सुयदामुने विगतबोधकलंकविशंकितः ॥ ३३ **इति मो**

क्षोपायैष पुरुषो बलेर्विज्ञानप्राप्तः सर्गः २६ वशिष्ठ उवाच ॥ अथेवं परमं राम विज्ञानं व भिगमे क्रमे
 ऋणुदैश्वर्यः सिद्धः प्रल्हादः स्वात्मना यथा १ आसीत्पातालकुहरे विद्रावितसुरासुरः हिरण्यं शिषु क
 नीमनारायणपराक्रमः २ आकांतभुवनाभाजः सजहार हरेर्जगत् पदस्य बहस्यं जराजहंस इवा

शेषदेशानुगृहीताच्चतुर्ज्ञानोदयक्रमो निरूपितः इदानीमुपासितेश्वरानुग्रजन्मादिचाराद्जनोदयप्रकारं वर्ण
 यितुं प्रल्हादोपाख्यानमाचिरव्यासुर्वशिष्ठस्तच्छ्रवणो राममनुधापयति अथेति विज्ञानस्याभिगमे अभिमुखान
 प्रोक्तानि अतएव प्राप्तावितियावत् तथा च भगवतो बोक्तं जराभरणमसायमममश्रित्य पतंति यतेः व्रसतद्विदुः कृतमिति १
 नारायणपराक्रम इवत्यर्थे सर्वपदलक्षणात् तत्रोद्भवः खरमुख इत्यत्रोद्यदस्तमुखशब्दोद्योद्ये इवैवैवांध्यं इवांध्यं चति

प्रथमपदलोपी वाचस्पतिः २ नारायणपराक्रमलोप
 पार्कं विशेषणं आकांतभुवनाभाज इति भुवनपदेन

वा० धी०
उप०
८१

तथाविधं नरसिंहवपुः कृत्वेष्यः अहन्तवान् हन्तेर्लङ्-तिथः इतो लोपे हल् उ-यादिलोपः लसत्कटक
दारावमिति क्रियाविशेषणं तेन विदार्थहन्ति तिगम्यते नुरंगमस्यापि द्विपेन विदार्थं मुद्रुप्रसिद्धं १६ आह
रं पौरं पुरवास्तव्य सर्वजं तु पुरोपकरणं वा इच्छणावत्किमिन्नेत्रानलैः २० विस्फूर्जितसदृसदृशौघनैरास्फोटै
र्वाहुध्वनिभिः प्रलयपक्षे धनानां सर्वतमैधानामास्फोटैर्गजितैः एकार्णवेजलप्रलये २१ दिक्षु ज्वलन्तो म

नारसिंहवपुः कृत्वा माधवो हन्महासुरं लसत्कटकदारावन्तुरंगममिव द्विपः १६ पौरमासुरमुध्वांतेर्द
दोहेत्तण वत्किभिः सर्वभूतं कल्पान्ते जगज्जालमिवानलः २० नृसिंहमारुते तस्मिन् शंसो भमुपागते ॥
विस्फूर्जितघरास्फोटैरेकार्णवद्विवाकुले २१ ददुर्बुधानवोधात्ते दिक्षु ज्वलन्तमशकाद व उपायपर
दृश्यत्वं दीपाद्वगतत्विषः २२ अथ विदुतैरेवं दृग्धातः पुरमंडलं व भूवपातालतलं कल्पत्तमजग
त्समं २३ अकालकल्पांतविधौ हत्वा दैत्यं शनैर्विभो क्वापि पाते सभाश्वालसुरसंरंभपूजिते २४ मृत
शिष्टाद नुसृताः प्रल्हादपरिपालिताः दग्धतंदेशमाजगुः सरसुष्कमिवान्डजाः २५

शकाद्व २२ कल्पेन प्रलयकालेन क्षुण्णं चूर्णितं यद्गुणतत्समं २३ अकाले कल्पांतविधानसदृशे युद्धे दैत्यं हिर
ण्यकशिपुं हत्वा सभाश्वत्तैः सुरैः संरंभेणादरनिर्भरेणा पूजिते विभौ नृसिंहे क्वापि वाचामगोचरे स्वपदे या
ते सति २४ अंडजाः पक्षिणः २५

वै १
 त्रसविवेभो निष्कां ता निषदिशे प्रसक्तो महापराय
 धाविशेषाय १८

विकासिना विजंभमाणेन आक्रांतिरास्के दंतं तत्प्रपुकेन तापेन पीडनेन नवयातरूणयानित्याभिनवयाचकरश्रियाकिर
 णाकांत्याकर ग्रहणप्रयुक्तसंपदाच १० तेन आक्रांतितापेन ११ पौनःपुण्येन पुनः पुनर्भावेन कितांडक्रियां अपराधं
 १२ त तस्तदन्तरं माधवः प्रलयपर्यस्तेत्यादिविशेषणं विशिष्टं नारसिंहवपुः कृत्वा महास्वरवपुः हिरण्यकशिपुं अह
 नू इति सप्तमेन संबंधः प्रलयपर्यस्तं जगद्विधर्धं रं ध्वनं नृजंभितं गात्रविनम्रं यस्य तत् दिग्दंतिदशनप्रख्यैर्विनादिभि
 त तायाक्रांतितापेन त्रिजगंतिविकाशिना कल्पानसूर्यगणवन्नावपैवकरश्रिया १० अविधंतास्यनेना
 यस्सैंदुप्रमुखाः सुराः दुर्विनासविलोलस्यावालस्येवस्वबंधवः ११ प्रार्थयान्त्रकिरेषां जं दैत्ये इभयेतवंधे
 नक्षत्रं ते महातोपि पौनःपुमेन दुः क्रियां १२ ततः प्रलयपर्यस्तं जगद्दुर्धरं नृजंभितं दिग्दंतिदशनप्रख्यैर्विना
 वज्रादिजंभितं १३ स्थिरविधुल्लताजालभास्वरदिजमंडलं दशदिक्कोटरेभ्रांतज्वलज्वलनकुंडलं १४
 समस्तकुलशैलेन्द्रपिंडीपीठोद्भयेदरं दोदुमाधृतनिर्धतस्फुरवत्संडखपरं १५ वदनोदरनिष्क्रांतवा
 तोत्सादितपर्वतं त्रिजगद्दहनोद्युक्ताकोपकल्पाग्निगर्भितं १६ सदाविकटवीनांसस्यंदप्रेदितभास्वरं रो
 मकूपलसद्दृष्टिपुंजां पिंजरपर्वतं १७ कुलाचलमहाकु ज्यघटनोद्भटदिकटं सर्वावयवनिष्क्रांतपदि
 दिवजंभितं यत्र १३ स्थिरारण्यचंचनानि विधुल्लताजालानीव भास्वराणि दिजानां दंतानां मंडलानि यस्य दिक्श्रोत्रक
 त्वात् दशदिक्कोटरेषु द्वांत ज्वलज्वलनाः कुंडलानि वयस्य १४ समस्तानां कुलशैलेन्द्राणां पिंडोऽपीठं पिंडाका
 रसंस्थाभिर्बोद्धंभीषणोद्भयस्य दोदुमाणां माधुनैः पदिवर्तनं निर्धतं अतएव स्फुरत्संचलन् विदीर्यमाणं ब्रह्मांड
 खपरं यस्य १५ वदनेन नुदारा त्रिधातेः आसवातैरुत्सादिताः पर्वता यस्य १६ १७ कुलाचलैरुत्तवातैर्महाकुज्यस्य घट

प्राप्तासतोभर १८

नायोरचनया मिबनुद्रय विउद्युक्ता विदिक्ता लिप

वा० टी०

उप०

८२

सतप्रयुक्तविभूतयोऽस्मादि ९९

ममेतिवित्तके १६ दनस्यभरस्यद

१३ दिव्यात्पवराणीयेषु तथा विधालताः शाखापत्राणीन्वयेषां रत्नसर्वकेः दंतुराः दंतनुतत्र उरचूपन रित्यनेन पूर्वत

नास्तीत्यर्थः ११ बध्वः दैत्यसीमंति न्यस्तस्यंति उद्धिजंति १२ रत्नमायागुलुष्कास्तवयेषां तथा विधादुमादिव्यवृत्ताः

पगाः १६ अस्माकमिभगंडेषु दानदाहविभूतयः लसंति मरुत्वंडेषु संशुष्केष्विव धूलयः १७ ॥ ११ ॥

नां सुरैरा लोकितं मुखं १५ मन्त्रदानमहानघः सुरैः भक्तभित्तिषु प्रवृत्तास्ताभविष्यंति शैलसानुष्विवा

दंतुराः पुनरारोपितास्तत्र नंदने कल्पपादपाः १४ परात्वमखंडीनामसुरैः संस्ततं मुखं अधत्वसुरवंदी

वर्षफुल्लारत्नगलुष्काः नरसिंहकरालूनाः स्थापुतामागता दुमाः १३ दिव्यादरलतायत्रारत्नसर्वके

यवांकुराः १० त्रिलोकीताभिनलिनीमतेभ्रादानवा अपि देववदैन्यमायाताः किमसाध्यमहो विधेः ११ म

नां प्रकटिता शयाः बांधवाः न विराजंते पद्मास्तुषदत्ना इव ८ स्फुरंत्यसुरवीराणां गृहेष्वविरतानिलैः ॥

हं वनं ७ प्रकटिता शयाः ख्यापितहार्दं दुःखास्तुषदत्नाः ग्रीष्मदग्धपत्राः ८ अविरतैरनिलैरुत्पातवाते वीर्यमाणाः

मस्मलक्षणा नीहाराः प्राक्तनधूपधूमभरा इव स्फुरति ६ प्राक्भरकतस्य प्रभा इव सांप्रतं पर्वनिनं वांकुरा जाताः

त्रिलोकाः नाभिनलिनी मेरुस्तदुपमैर्मतेभभूता अपि दानवाः प्राग्देवा इव दैन्यमायाताः किमित्याक्षेपे असाध्यं

तातस्य भलिनेर्त्तनां पादपीठोपमर्दके सुरैर्विषयः प्राक्रांतो नून इति वितर्कमहावनं ७ निरुद्यमागतग्रीकादी

नां प्रकटिता शयाः बांधवाः न विराजंते पद्मास्तुषदत्ना इव ८ स्फुरंत्यसुरवीराणां गृहेष्वविरतानिलैः ॥

धूसराभस्मनीहारा धूपधूमभरा इव ६ हृतक्षारकपादास्य दैत्यातः पुरभित्तिषु प्रभाभरकतस्यैव जातानव

यवांकुराः १० त्रिलोकीताभिनलिनीमतेभ्रादानवा अपि देववदैन्यमायाताः किमसाध्यमहो विधेः ११ म

नां सुरैरा लोकितं मुखं १५ मन्त्रदानमहानघः सुरैः भक्तभित्तिषु प्रवृत्तास्ताभविष्यंति शैलसानुष्विवा

दंतुराः पुनरारोपितास्तत्र नंदने कल्पपादपाः १४ परात्वमखंडीनामसुरैः संस्ततं मुखं अधत्वसुरवंदी

वर्षफुल्लारत्नगलुष्काः नरसिंहकरालूनाः स्थापुतामागता दुमाः १३ दिव्यादरलतायत्रारत्नसर्वके

पगाः १६ अस्माकमिभगंडेषु दानदाहविभूतयः लसंति मरुत्वंडेषु संशुष्केष्विव धूलयः १७ ॥ ११ ॥

नास्तीत्यर्थः ११ बध्वः दैत्यसीमंति न्यस्तस्यंति उद्धिजंति १२ रत्नमायागुलुष्कास्तवयेषां तथा विधादुमादिव्यवृत्ताः

१३ दिव्यात्पवराणीयेषु तथा विधालताः शाखापत्राणीन्वयेषां रत्नसर्वकेः दंतुराः दंतनुतत्र उरचूपन रित्यनेन पूर्वत

नां सुरैरा लोकितं मुखं १५ मन्त्रदानमहानघः सुरैः भक्तभित्तिषु प्रवृत्तास्ताभविष्यंति शैलसानुष्विवा

दंतुराः पुनरारोपितास्तत्र नंदने कल्पपादपाः १४ परात्वमखंडीनामसुरैः संस्ततं मुखं अधत्वसुरवंदी

वर्षफुल्लारत्नगलुष्काः नरसिंहकरालूनाः स्थापुतामागता दुमाः १३ दिव्यादरलतायत्रारत्नसर्वके

पगाः १६ अस्माकमिभगंडेषु दानदाहविभूतयः लसंति मरुत्वंडेषु संशुष्केष्विव धूलयः १७ ॥ ११ ॥

नास्तीत्यर्थः ११ बध्वः दैत्यसीमंति न्यस्तस्यंति उद्धिजंति १२ रत्नमायागुलुष्कास्तवयेषां तथा विधादुमादिव्यवृत्ताः

१३ दिव्यात्पवराणीयेषु तथा विधालताः शाखापत्राणीन्वयेषां रत्नसर्वकेः दंतुराः दंतनुतत्र उरचूपन रित्यनेन पूर्वत

आनीता इति गम्यते १४ चंदीनां वंदि कृतस्त्रीणां स
स्तुतस्य प्रसंगे १५ दाना निमग्धारास्तस्त्वया

सः यन्नख्यनीयाः संपदो येषां तया विधासुदृष्टाः
तिश्रीपकमलाकराः ॥ ॥

स्वानां बांधवानां नाशप्रयुक्तोपरि देवनां विलापं २६ सुखं दग्धं सप्राणं वधनां तद्वाधवाचमंडलसमूहं २७ निरीहा चिंतया
ति श्रेष्ठाः अतएव विचित्रार्पितो यमादुःखिता आकृतयो येषां ते प्रल्हादादयो सुरनायकाः दग्धाः दग्धयत्रशाखाः
कुमाइव निरस्तविकारं निश्रेष्ठं आसत् स्थानानां चाधुना चलनाभावः प्रसिद्धः २८ **वाशिष्ठता ० शोडशो ० विंशतमः सर्गः**
३० ॥ हरिविक्रमचिंता तत्र स्वजनक्षेमचिंतनं प्रल्हादस्य हरेर्भक्त्या तद्भावोपनयते हतादानवायस्मिंस्तथाविधे पातालको
टरे १ नयो नीसपायः सहायः तीक्ष्णाग्रः सपत्न्यलवोद्गमसमो धयच्च असुरवृक्षाणां अंकुरप्रापस्तेजस्वी जायते तंतं भुंक्ते
तत्र कालो चितं कृत्वा स्वनाशिपरिदेवनां और्जिदेहिकसत्कारं चक्रुः प्रेतेषु बंधुषु २६ हतबंधुजनं सुखबंधुवांधव
मंडनं शनैराश्वासयामासु र्भूतं शिवं स्वकं जन २७ चित्रार्पितो यमदूराकृतयो निरीहा दीनाशयाः हिमहतां वुरुहो यमा
नाः शोकोपतप्तमनसोऽसुरनायकास्ते दग्धकुमाइव निरस्तविकारमासन् २८ **मोक्षोपायेषूपशमप्र ० गोप्रल्हा**
दपरिविश्रान्तो हिरण्यकशिपुवधः सर्गः ३० वशिष्ठ उवाच ॥ अथ दुःखपरीतात्मा हिरण्यहतादानवे प्रल्हाद
श्चिंतयामास मोक्षोपायां पातालकोटरे १ कोन्वत्सोकमुपायः स्पाद्यस्वेहासुराकुरः तीक्ष्णाग्रो जायते तंतं भुंक्ते शाखा
भृगो हरिः २ न कदाचन पातालैर्देव्या दर्दं शास्त्रिनः स्थिरावभूवुरुद्धिनायमाइव हि प्राचले उत्पत्नोत्प
त्यनश्रंतिभासुराकारधर्धराः सणप्रस्फुरितारंभ स्तरंगा इव वारिधेः सबाह्याभ्यंतुरंकषे समग्रानीकहारिणः
दिपवः प्रौढिमायाता अपूर्वतिमिरभ्रमाः ५ तमः प्रहृष्टहृदयाः संकुचतत्र संपदः खेदमायांति निशाचकमलाः सख
हृदिपदस्य शाखाभृगपदेव्याख्याने अंकुरविनाशकत्वोपादानार्थमधिदोषार्थं २ उद्धिता अंकुरिताः वीर्यविकाशिताश्च ३ न
श्रंत्पसुरा इत्यनुषज्यते ४ कष्टमिति खेदे आलोकोत्त इत्यालोकावाहसराज्यादिसंपदः आभ्यंतराः उत्साहहर्षप्रसादसुखविश्रान्ता
दिसंपदश्च एव आलोकाः प्रकाशाः तेषां हारिणोपहरणशीलाः अतएव अपूर्वतिमिरभ्रमो येषु तथा रिपवो देवाः प्रौढिउ

संकुच
हृदयाः संकुच
तमस्य कष्टमलांधकारेण प्रहृष्टहृदयाः संकुच
प्रतमस्य कष्टमलांधकारेण प्रहृष्टहृदयाः संकुच

वा-टी० शस्त्रास्त्रकृतैर्विद्धैः त्वंडनैः वज्रादपिसारः दृढतरः ३१ प्रेरिताः क्षिप्तापर्वतायत्रतथाविधाः समरसंभाः यु
उप० द्रुकौशलविशेषाः मत्स्यपुद्गा-अभ्यस्ता शिचिताः इत्युत्प्रेक्षा ३२ भयमेष्यति इतिकाकथा कः प्रसंग इत्यर्थः ३३
८३ आक्रमणे वशीकरणे प्रतिक्रिया तत्रापीडा प्रतिकारः ३४ कुतो विद्यते तत्राह सर्वात्मनेति इह जगति सर्वात्मि ना

दुर्जयः पुंडरीकाक्षः प्रविमुक्तापुधो पिसन् नासौ शस्त्रास्त्रविद्धे देवजसरो विदीर्यते ३१ अभ्यस्ता
बहवस्तेन मिथः प्रेरितपर्वताः भीमाः समरसंभाः सममस्मपितामहेः ३२ तासु तासु तद्योरास्वह
तस्वतिरजिसु योनभीतद्दानीं सभयमेष्यनिकाकथा ३३ उपायमेकमेवेहं हरेराक्रमणोऽस्फुटं मन्ये
तद्यतिरेकं विद्यते न प्रतिक्रिया ३४ सर्वात्मना सर्वधिया सर्वसंभरं हसा सरवशरणं देवो ग
तिरस्तीह नान्यथा ३५ न तस्मादधिकः कश्चिदस्ति लोकत्रयांतरे प्रलयस्थितिसर्गाणां हरिः
कारणांतगतः ३६ अस्मान्निमेषादारभ्य नारायणमजं सदा संप्रपन्नोऽस्मि सर्वत्र नारायणमयोऽहं ३७

सर्ववस्तुत्वभावेन सर्वधिया सर्वबुद्धिभेदेन संभरं हसा सर्वक्रियोद्योगेन वशरणाधिनां सरवशरणं नान्यथा
गतिरस्तीत्यर्थः ३५ नन्वेव शरणं किं न स्पृष्टं त्राहनेति ३६ इति निश्चित्य सर्वभावेन तत्र तिपत्ति संकल्पयति अ
स्मादिति किं देशकालवस्तुभेदेन प्रपद्यसेनेत्याह सर्वदेशकालवस्तुष्वहं नारायणमयः ३७ ॥ ॥ ॥

अथ तस्य यथा महामर्कटवर्षिवात्मकरो बालकान्
बोधते इति ३०

विकाशिनांसितमंदाराणां सपरागैर्मकरंदैरणासुरं जिताः अंगस्य शिनिः अनिलापेषां अतएव मेरुशिखरैस्तुल्याः १० १६
लास्यलीलायान्तरेषु विडंबनलीलया २० २१ अस्माकं महाप्रभावाणामपि दुःखापौरुषगतिपराक्रमस्मरणमपि यस्य २२ त
प्यंते वयमिव संतप्यंते २३ सौरेहरेः शोण्यपराक्रमस्तदेव गिरिस्तरो वाशिखरस्याग्रं अग्रशिखरं तत्संस्थिते न प्राप्तिप्र
यः प्राप्तसंपदो देवाः गिरितरुशिखरसंश्रयाः शाखाभृगाभर्कटाः शुनः कुक्कुणनिवास्मान्वलवतोपिसमुपसंधतिपाता
विकासिसितमंदारमकरंदारुणातिलाः ते मेरुशिखरैरेवेकलया दैत्या दुर्लभतांगताः १८ सुरगंधर्वसंदर्पोदान
वांतः पुरोचिताः अयमेरोस्थितिपांतामंजय इव पादपे १६ कथं तात पुरंध्रीणां शुचां व्युत्सहनीरसाः विलासाः
सुरनारीभिर्भस्मंते लास्यलीलया २ पूर्वयैरेव मत्तातप्राभैरुपजीवितः सहस्रनयनः स्वर्गे कथं ते रैव वीज्यते
२१ इयमस्माकमप्यायदागता दैत्यदा यनी तस्यैकस्य प्रसादे न दुःखैरुपगते हरेः २२ तद्दोर्वपनधनं ह्यया लब्ध
विश्रान्तयः पुराः न कदाचन तप्यंते हिमाद्रि वसानवः २३ शौरिस्तूर्या गिरिशिखरसंश्रयेणाश्रितः श्रियः अस्या
समुपसंधंती श्रुतः शाखाभृगा इ व २४ तेनासुरपुरंध्रीणां नित्यमंडनमंडने मुखपद्मे स्थितं वाष्पमज्जिनीनां
हिमयथा २५ शीर्षा भिन्नलुठद्विजिगजरुमंडपः अयं नीलमणिसंभैस्तद्भजे रैव धार्यते २६ सधर्तसि
रसेभ्यस्पृशन् विपदार्णवे क्षीरोदोदरभयस्पृशं दरस्येव कछपः २७ एते ताता दयः सर्वे ते तैवा सुरसतमाः पा
तिताः स्रक्कत्यातवातेनेव कुलाचलाः २८ स एव संहारकर्तृभ्यः भुजानलः सुरसार्थगुरुश्रीमान् वि
षमो मधुसूदनः २९ दैत्यदोर्दंडपरशोस्तस्य वीर्यिण वीर्यवान् दानवान् बाधते प्राक्रोचालकानि वमर्कटः ३०
लेनियच्छंति २५ मंडनानां अलंकाराणामपि मंडनभूते मुखपद्मे वाष्पं आश्रितेन शोण्येण हेतुना नित्यं स्थितं मुखिनी
नां मुखभूते पद्मे हिममववशपाय विंदुर्यथा तद्वदित्यर्थः २५ अर्थादसुरविक्रमेः शीर्षाः विदारितः अतएव लुठद्विज
गल्लक्षणां जाठरमंडपाजीणां तथैः नीलमणिसंभप्रायेस्तस्य शोरेभ्यै रैव धार्यते अवश्यं भूते २६ कछपः

कछपावतारः स इव सशोणः धर्तुर्धात्र्यता ३० ३६ विष
यश्चाक्रामि तुम शक्यमिति यावत् दैत्यदोर्दंडवैरुपरि

वा०टी० हेलया अयत्नेनैव विलुब्धा विलोभिता निश्रवणस्पृहीकृतानि श्रवणानि तर्त्त्याजनाः यया अतएव त्रैलोक्ये लक्ष
उप० एतरोर्मजिरीव विशजिमाना हरेः कीर्त्तिमितीमे पार्श्वगावर्त्त ४६ पार्श्वगा पार्श्वीतरे स्थिता जयानाम्नीलक्ष्मीः सखी
८४

हेला विलुब्धभुवना त्रैलोक्यतरुमंजरी इदमे पार्श्वगा कीर्त्तिरचलामलभासिनी ४६
अनारतजगज्जालनवनिर्माणकारिणी इयं मे पार्श्वताभाया खेन्द्रजालविलासिनी ४७ इयं सा हेल
या कांतत्रैलोक्यतरुसंघटिका जयास्फुरति मे पार्श्वे लवा कल्पतरोरिव ४८ इमौ मे नित्यश्रीतो ह्यौ दे
वौ श्रीतांशुभास्करौ प्रकटीकृतसंस्कारो सुखमध्ये विलोचने ४९ इमे यमुत्पलश्यामापीनां भोदरसंद
री श्यामीकृतककुप्रकादेहदीप्तिर्विसर्पिणा ५० अयं मम करेशंखः पञ्चजन्यः स्फुरध्वनिः म
र्त्तव्यमिव शब्दात्मा क्षीरोदइव संस्थितः ५१ अयं मे कणिकाकोशानिलीनव्रत्तपद्मः पद्मः कर
तले श्रीमान् स्वनाडीकुहरोद्भवः ५२ इयं मे रत्नचित्रांगी सुमेरी शिखरोपमा हेमांगदागदागुर्वी
दैत्यदानवमहिनी ५३ अयं मे भास्वराकारा उद्यदंशुः सुदर्शनः ज्वालाजटिलपण्यतः परिपाटलदिक्रूरः ५४
४८ ४९ देहदीप्तिः शरीरकांतिः ५० क्षीरोदइव शुश्रूषति शेषः ५१ स्वस्य नाडीकुहरं नाभिस्तदुद्भवः तथा च नाभिप
यमेव कदाचिक्करेण धार्यते कदाचिन्नाभाविति गम्यते ५२ हेमांगदा हेमपिनङ्गागदा ५३ परितः पाटवर्णीनिदि कृता

प्रननासररुधिराकृतगम्यते ५५

ममहरे प्रवारात्तेवाहव इति ध्यात्स्वयः ५४ ५५

निरंतरतस्मिन्धारणानुस्मरणजपसाधनं श्रौतं तन्मन्त्रमनुस्मृत्यनिरंतरंतजपं संकल्पयति नमो नारायणायेति सप्रणवोऽथ
चेः शुद्धदेशादावेवजपाहो निरंतरमिति निष्प्रणवोपादानं हल्कोशादित्युक्तिर्मानसजपमुत्पत्ताद्येतन्नार्था ३८ सर्वत्र नारायणा
मयो ह्यहमित्युक्तं विशादयति हरिरिति प्राशादिशः विष्णुमयोभावेन विष्णुप्रायः स्त्रीमयो जाल्प इति कदाचना कृतं तद्भाबिलं
ज्ञातं प्राचुर्ये मयट् ३६ किमर्थं कल्पयसि विष्णुरिति नाविष्णुः पूजयेद्विष्णुं नाशिवः पूजयेद्विष्णुमिति विध्यनुरोधादित्य
र्थः ५० य हरिः स एव प्रल्हादनामानान्यो तोस्ति द्रष्टव्यादिभ्युतेः मन्त्रः प्रतीचश्चान्यो हरि एथक् प्रालोत रभूतो नास्ति

नमो नारायणायेति मन्त्रः सर्वार्थसाधकः नापैति मम हल्कोशादाकाशादिवमारुतः ३८ हरिराशा हरिव्यो
महरि रूर्वी हरिर्जगत् अहं हरि रमेयात्मा ज्ञातो विष्णुमयो ह्यहं ३६ अविष्णुः पूजयन् विष्णुं न पूजाफलभाग
वेत् विष्णु भूत्वा यजेद्विष्णुमयं विष्णुरहं स्थितः ५० हरिः प्रल्हादनामा यो मन्त्रो नान्यो हरिः एथक् इति
निष्प्रयवानंतव्यपिको हं च सर्वतः ५१ अनंतमिदमाकाशमापूर्वनिन नास्तुतः कनकांगोमभागानां मयमा
सनतांगतः ५२ करशाखैकविश्रांता सर्वहेति विहंगमाः नखां शुन्यं जरी कीर्णा मिहामरत दुमाः ५३ इमे
ते मृदुमंदारदामदिग्धांसमंडलाः मंदरा धृष्ट केयूरा अत्वारो मम वाहवः ५४ चलच्छसे कला पूरचा

रुचामरधादिणी इयं मे पाश्वर्गालक्ष्मीः तीरोदकुहरोत्पिता ५५

इदानीं हरेर्वहनायुधाभरणशरीरादीनि त्वात्मनः कल्पयति अनंतमि त्यादिना आपूर्य स्थित इति शेषः कनकमिवांगं यस्य स
रौवर्ण इत्यर्थः ५१ करशां शाखां प्रगे प्रकविश्रांताः नित्यविश्रांताः सर्वहेतयश्चक्रगदानं द्वाद्यायुधलक्षणा विहंगमाः पक्षि
रायेषां न खकांतिलक्षणां मंजरीभिः कीर्णाः अतए महामरकतनुमभूताः ५३ मृदुमंदारदा मदिग्धांसमंडले मूल

मंदरा धृष्ट केयूरा अत्वारो मम वाहवः ५४ चलच्छसे कला पूरचा रुचामरधादिणी इयं मे पाश्वर्गालक्ष्मीः तीरोदकुहरोत्पिता ५५

वा० टी
उप०
८५

६४ अजितो विस्मृस्तदाकृतिः परमेनमहिम्ना प्रभावेण परमार्थसभावेन च एव नित्यो महिमेति श्रुतेः ६५ त्रिभुवनभुवन
ननु दरेयस्या तथा विधेयकामूत्रियस्य तं घनामेघाः गिरयस्तृणानि कानना निचेत्येतदादिसर्ववस्तूनां आंतरैः अधिष्ठान

85

वी

इयं प्रामीश्वरं विस्मृत्सैद्राग्निहरादयः स्तुवत्यनंतपावाचा बहुवक्त्रसमुत्पया ६६ प्रचं विजं मि
तैश्वर्ये जातो ह्यम जिताकृतिः सर्वदं दपदातीतो महिम्ना परमेण हि ६५ त्रिभुवनभुवनोद
रैकमूत्रिप्रसभुविभिन्नसमस्तदुष्टसत्त्वं यनगिरितृणकाननांतरस्थं सकलभयापहरं वपु
रोगो मि ६७ मोक्षोपायेषु ० पणो प्रल्हादनिर्वाण ना रायण करणं नाम सर्गः ३१ वशिष्ठ उवा
च ॥ प्रल्हाद इति संचिंत्य कृत्वा नारायणीतनुं पुनः संचिंतयामास पूजार्थं समुदधिषे ९

भावे स्थितं अतएव तत्त्वतः साक्षात्कारमात्रेण सकलभयापहरं वैष्णवं वपुः विराड्पदेवतारूपं परब्रह्मात्मकं
चामेवेति मां प्रणोमीत्यर्थः ६६ वशिष्ठ उवाच ० पणो प्रल्हादनिर्वाण एकविंशः सर्गः ३१ विष्णोर्मनिस पूजात्र
वाद्य पूजासुरैः सह श्रुत्वा विस्मृतदेवानां हरेः पृच्छा च वर्णिते त्वतनुं भावनयानारायणी नारायणमिकां कृत्वा ९

८५

केतुमानूधमरेखावान् वर्त्तिवसुंदरः अतएवासितः दैत्यवृक्षाणां कुठार इव छेत्ता देवान् नन्दयन् नन्दकः भगवत्स्व
 ऊः ५५ इन्द्रकार्मुकमिव सुंदरं तानामणोचित्रं ५६ सांप्रतं जातानि चिरनुष्ठा निचिरजातवर्त्तमाना निचभविष्यता
 मण्युपलक्षणेमेतत् ५७ इदानीं हरेर्विराड् रूपमपि स्वस्यैवेत्याह इमाविति महीमे इमो चरणावित्यन्वयः कुत्तप इ

अयं मे केतुकद्वहिसुंदरो ज्वलितो सितः कुठारो दैत्यवृक्षाणां नन्दयन् नन्दकः स्थितः ५५ इदं मे शरधा
 राणां पुष्करावर्त्तकोपमं शाङ्कुधनुरतीन्द्राभमिन्द्रकार्मुकसुंदरं ५६ इमान्पहमं नतानि जगंति जठ चिरं
 विभार्मिजातनष्टनिवर्त्तमानः न्यनेकशः ५७ यमो महीमे चरणा विदं मे गगनं शिरः इदं वपुर्मो विजग
 दि मे मे कुक्षयो दिशः ५८ साक्षादयमहे विष्णुर्नीलमेघोदरधृतिः सुवर्णपर्वतारूढः शंखचक्रगदाध
 रः ५९ एतं मतः पलायंते समग्रा दुष्टचेतसः तारुणीत्तरवसंचाराः पवनादिवराशयः अयं नीलोत्प
 लश्यामः पीतवासा गदाधरः लक्ष्मीवान् गरुडारूढः स्वयं भवाहमच्युतः ६० कोमामिति विरुद्धालात्रे
 लावपदहनं क्षमं स्वनाशाय ततः क्षुब्धं कालाग्निशालभायया ६१ इमे ते जसीसृष्टिं ममाग्रस्था सुरा

सुराः नष्टाक्रुवंति संरोडुं चक्षुर्मदाः प्रभा इव ६३ मे २

तिवहुत्वं दिग्बहुत्वादिति पाशा निति वत्तारुणराशयः ६० ६१ विरुद्धालादिषु नूराति युद्धा
 यगहृतिसयतः स्वनाशायैवागच्छति नान्यतदागमनफलमित्यर्थः ६२ ते जसीसृष्टिं तेजो ज्वालाप्रसरं संरोडुं प्र
 शमसादुवा ६३ " " " "

वा० १०
उप०
८६

सकुंकुमैः काशमीरद्रवाक्तैः १४ सर्वैः धूपदीपनैवेद्यतांबूलदर्पणच्छत्रचामरनीराजनपुष्पांजलिप्रदक्षिणानमस्कारादिभिः
सौंदर्ययुक्तैः संमानैरुपचारैः १५ जगतियेयेविभवाः प्रसिद्धास्तैस्तेरूपकरणीकृतैर्भवयाभक्त्यापतित्वस्वात्प्रिनंवा १६

शालातालतमालानां लताकुसुमपल्लवैः कोपलैः कुलिकाजालैः सहकारैः सकुंकुमैः १४ केतकैः शत
पत्रैश्चनयैलामंजरीगणैः सर्वसौंदर्यसंमानैः स्वयमात्मार्पणैरपि १५ हृदिपरमयाभक्त्या जगदिभवभाव्यया म
नसा पूजयामास प्रल्हादातं पुंरेपतिं अथ देवगृहे तस्मिन्वाद्याद्यैः पूरि पूर्यया पूजयामास दानवेशोजना
र्द्धनं १७ वहिर्द्व्यैरनेनैव क्रमेण परमेश्वरं पुनः पुनः पूजयित्वा तु द्विमान्दानं वा भवेत् १८ ततस्ततः प्रभृत्येव
प्रल्हादः परमेश्वरं तथैव प्रत्यहं भक्त्या पूजयामास पूर्यया १९ अथ तस्मिन्गृहे देत्यास्ततः प्रभृतिवैष्ण
वाः सर्वे वा भवन्भव्याराजाद्याचारकारं २० जगन्निवात्तगिगनं देवलोकमप्यादिहन् विष्णोर्दक्षिणं परित्यज्य म
त्पादैत्याः स्थिरा इति २१ देवा विस्मयमाजग्मुः शक्राद्याः समस्तद्विजाः गृहीता वैष्णवी भक्तिर्दैत्यैः किमिति
राधवं २२ क्षीरोद्देभोगिभोगस्थं विबुधा विस्मयाकुलाः जग्मु रं वरमुत्सृज्य हरिमाहवशालिनं २३ तत्रैनं
देत्यवृत्तानां कथयामासुरस्यते पप्रक्षुश्चैनमसीनपूर्वाश्रित्य विस्मयम् २४

यमानस पूजानंतरं तस्मिन्तः पुरो स्थिते देवगृहे १७ अनेन मानस पूजोक्तैर्नैव क्रमेण १८ १९ राजा हीति राक्षिधर्मिणी
धर्मिण्याः वापेपायाः समेसमाः तद्गुर्ममनुवर्तते यथा राजा तया प्रजा इति न्यायादित्यर्थः वात्ती जगन्मन्वारमुखादित्य
र्थोऽस्म्यते २१ किंकर्माद्गृही तेति २२ अंवरं अमराव ती २३ अस्य अस्मै हरये एतं हरिं २४

ग्र

अस्मात्प्रयाकल्पिता त्रिविधा है स्ववायुषः अन्यापरासमर्द्धिरूपा अवरावधिदेवतारूपावामाभूत् किंत्वयमेवासद्रूपोविस्तुर्ह
दयात् प्राण ह्येणुषां जलिभावनयावहिरवाहितः सन्यावतूजाकालं अपरद्वयस्थितः कल्पतइत्यर्थः २ सकीदृशस्तमाह
वेननपेतिह्यभांस्फुरत् क्रियाज्ञानेह्यनुग्रहाख्यंशक्तिचतुष्टयंयस्य ३ कांतेननंदकेनरवकेननंदन ५ परिवारैः संक

वपुषेवैस्वचाद स्मन्माभून्मर्तिः परावरा अयंप्राण प्रवाहेणवहिविष्णुः स्थितोपरः २ वेनतेयसमास्तुः स्फुरच्छ
क्तित्वतुष्टयः शंखचक्रगदापाणिश्यामलांगश्चतुर्भुजः ३ चंद्रार्कनयनः श्रीमान्कांजनंदकनंदनः पद्मपाणिर्वि
शालाक्षशार्ङ्गधन्वामहाद्युतिः ४ तदेनंपूजयाभ्याश्रुपति वारसमन्वितं सपर्याया मनोमय्यासर्वसंभाररम्भ
या ५ ननरनंमहादेवंपूजयावाद्यसंभोगमहत्यावहुरत्नया ६ प्रल्हादइतिसंचित्यसंभारभरभारणा मनसापूज
यामासमाधवंकमलाधवं ७ रत्नौघयात्रपटलैश्चंदनाद्यविलोचनैः धूपैर्दीपैर्विचित्रैश्चनानाविभवभूषणैः ॥
८ मंदारमालावलेनैर्हंसाज्जपटलोत्करैः कल्पवृक्षालतागुहैरत्नसंवकमंडलैः ९ पल्लवैर्दिग्गजगणानानाकु
सुमदाभ्रभिः किंकिरातैर्वकैः कुंदैश्चंपकैरसितात्पलैः कहारैः कुमुदैः कोशैः खर्जूरैश्चूतकिंशुकैः अशो
कैर्मदनैर्विल्वैः कर्णिकारैः किरातकैः ११ कदंबैर्वकुलैर्विवैः सिंदूरैः सपुष्पकैः पादिभद्रैर्गुग्गुभिर्विडिकैंपुष्प
कोत्करैः १२ प्रियंगुपटलैः पाटैः पाटलैर्धातुपाटलैः आभिरामातकैर्गव्यैहरितिकविभीतकैः १३

धुम्नादिवहैः पार्श्वदैश्चसमन्वितं ५ महादेवंपूज्यदेवं स्वकुलदेवत्वाभिन्नंवावाहैः संभोगैः संभारैर्महत्याविस्तृतयाकमला
लक्ष्मीस्तस्याधवंपतिं ७ रत्नौघररचितानापात्राणांपटलैः श्रौतैरभिषेचनैरिति शेषः नानाविभवैर्भूषणैरलंकारैः ८ ९ किं
किरातादयोऽप्यायोग्यपुष्पाजातिभेदाबोध्याः १० ११ १२ १३

वा० टी०
उप०
८७

स्वतएववलि नोदैसा स्वद्रुत्पापुपत्कृतावलवत्तराभविष्यंतीतिकुतो न विषादस्तत्राह मोक्षार्ह इति मोक्षार्हस्ततो
नवसुहंराज्यसद्वंमंवांछतीत्यर्थः २ एतेन दनुजन्मना अतोऽस्माज्जन्ममुत्तरकालं गर्भताम्रात् गर्भे विसर्तिर्न कर्त्तव्या ३
देवैस्तु तस्य भगवद्रुत्पन्नोचित्यदोषं हरति गुणवानिति जातः च दिति शेषः अनर्थक्रमं अनर्थपर्यवसितं पुरुषार्थं

श्रीभगवानुवाच ॥ विबुधा माविषणाः स्य प्रल्हादो भक्तिमानिति पाश्चात्तं जन्मतस्येदं मोक्षार्होऽस्य वरिदं
माः २ अत उत्तरमेतेन गर्भताम्राज्जन्मना न कर्त्तव्या प्रदग्धे मर्वाजेनेवांकुरकिया इगुणवान्निर्गुणो जाता
इत्यनर्थक्रमं विदुः निर्गुणो गुणवान्ज्ञान इत्याहुः सिद्धिदं क्रमं आलीया निविचित्राणि शुवनान्यमरोपमाः
प्रपातनासुखायेषा प्रल्हादी गुणिते हवः ५ वशिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा विबुधांस्तत्र क्षीरोदाणि वी चि
षु अंतर्ज्ञानं यथोदेवस्तटतापि दृग्गच्छवत् ६ सोपि संपूजित हरिः सुरोधाव्रजदंचरं पुनर्मंदिरनिर्झितात्कण
जालमिवाणिवत् ७ प्रल्हादं प्रतिगीर्वाणस्ततः स्निग्धत्वमाययुः प्रहीतो यत्र नो दिग्नास्तत्र विश्वासवन्म
नः ८ प्रत्यहं पूजयामास देवदेवं जनाद्गिनं मनसा कर्मणा वाचा प्रल्हादो भक्तिमानिति ९

विधात कंचक्रमं विदुः आहुश्च विद्वंसः प्रल्हादी ल्हादसंबंधिनीमद्रुत्पादिगुणि तावः असुखायन ५ ८ त
दोऽयत्र तापि दृश्यनीलगच्छं यथा नूनतासु वीचिषु च्यवधातादंतर्था नंयाति तद्वत् ६ पूर्वमं वरादरा विपतितं कण्ठा
लं मंदरनिर्झितादरा धातुनरं वरमिव ७ स्निग्धत्वं सोहदं यत्र यस्मिन् पुरुषे विषयवामहांतः स्वप्न्याः पित्रावायाद
यो नो दिग्नास्तत्र स्निग्धत्वात् तानामपि मनो विश्वासवत्प्रसिद्धमित्यर्थः ८ ९

कृपितं भूतं राजं जन्तं मंजुं कृपकं रणे उच्चैराकुप्य पृष्ठेन
सुरलोके मया धवोऽवाच तन्वयः ९

ते विरुद्धोत्सवं धिषंत इति यावत् तन्मयतां त्वन्मयतां २५ द्रष्टा दलितः अद्रयस्त्वद्रक्तदेवमुन्मावासाः येः २६ प्राकृतः पाभरः एषाक
याभ्रौत्पातकी अकालपुष्पमालेव २७ नडपन्नं युक्तं २८ ननु कश्चपपवंशत्वाद्युभयसदृशा एवेते इति चेद्गणवेषस्यानेत्याशये
नाहयोय इति ताभसस्ताभसीराजसोराजसीसात्विकत्सुसात्विकी संस्थितिमेतैर्युक्तमित्युक्तः २९ वैसादृशेन अनौचित्येन तथा
च हरिणोक्तं शशीध्वसरो गलितयोवनाकाभिनी सरोविगतवारिजं मुखममक्षरत्वाकृतेः प्रभुर्धनपरायणः सततदुर्गतिः सज्जनो

विबुधा ऊचुः ॥ किमेद्गवन् दैत्या विरुद्धा ये सदैव ते ते हितन्मयतां याता मायेयमिति भाव्यते क्व किलालं तदुर्वृत्तादानवा
दलिता इव कयाश्चमहाजन्मलभ्याभक्तिर्जनाद्देने २६ प्राकृतो गुणवान्जातइ तेषां भगवन्कथा अकालपुष्पमालेव स
त्वायोद्देजनाय च नोपपन्नहियधजतत्रतत्रविराजते मध्येकाचकलायस्य महामूल्योर्मतीर्यया २८ योयोपादृगुणोजं
त्वात्वाभेवैतिसंस्थितिं सदृशेच्छप्यजेषु श्वानमध्ये रभते क्वचित् २९ न तथा दुःखयत्पंगे मज्जेत्येव ज्ञसूचयः वैसादृशेन
संवद्वायचेतावत्सुदृश्यः ३० यद्यत्र क्रमसंप्राप्तमुपपन्नमनिर्दिष्टं तदेव राजते तत्र जले भोजं नु स्थले ३१ का घमः प्र
कृतारंभो हीनकर्मरतिः सदा वराकोदानवसुहृजतिर्भक्तिः क्वेस्मिन् ३२ कमलिनी पुरुषो विरज्यता सुखयतीह यथान
उरश्चया दितिसुतोतिहिमाधवभक्तिमानितिकथानतथेशसुखायनः ३३ **इति मोक्षोपायेषूप० एव विबुधवाक्यं नाम स**
र्गः ३२ श्रीविश्वदेवा च ॥ गर्जति मति संरद्ध सुरलोकमया रिब उवाच माधवो वाकं शिखि वंदमि वां नुदः ९

नृणां गणगतः खलोभनसि सप्तशत्यानि मे इति ३१ क्रमो योग्यता तथा संप्राप्तं हीन जातिस्तयोनिः ३२ कमलिनी पुरुषायां तस्मा
यां उपरभुविगता इति कथाभ्रान् नूनसुखयति तथा हे ईश दितेः सुतः संततिरपि माधवभक्तिमानिति दुराश्रया अधमाश्रयविषया
कथापिनः तथेवानसुखायेत्यर्थः ३३ **वाशिष्ठा शोडशोऽप० तोद्वाविंशः सर्गः ३२** हविभक्तपात्रदैत्यस्याविवेकादिगुणोदयः हविप्रसन्नं

अनुचिततद्देशनादिति संरद्धं
५२
३२

वा० टी०
उप०
८८

त्रिभुवनस्य यद्भुवनं सरस्वतितस्तदनुकूलमभिरामं कोशः गृहत्वा तस्थितभुवनस्य त्वेनैव पालनात् सकलस्य वा-
द्यस्याभ्यन्तरस्य कलंकस्य तमसः हरेः प्रापहृत्तरिं स्सूर्यचंद्राग्निवाक्करणप्रकाशेभ्योऽप्युत्कृष्टं स्वयं ज्वातिप्रकाशं न
विधेतेऽन्यच्छरणं येषां ते अत्रारणास्तेषां शरणां रक्तकं अविनाशित्वाच्छरणं शरणाहं ईशं सर्वशक्तिसंपन्नं
अतएव रजसा अजं सत्त्वेनाच्युतं तमस्तच्चेष्ट्वरं सर्वदुःखहरत्वा हृदि त्वां प्रपद्ये इत्यर्थः १८ कुवलयदलेन नी-

प्रल्हाद उवाच ॥ त्रिभुवं भुवनाभिरामकोशं सकलं कहरं प्रकाशं अशरणं शरणां शरणं श्रीशं हरिम्
जमच्युतं श्रीश्वरं प्रपद्ये १८ कुवलयदलेन नीलसंनिकाशं शरदमलावको दरोपमानं भ्रमरतिमि-
रकजलांजनाभं सरसिजचक्रगदाधरं प्रपद्ये २० विमलमलिकलापकोमलांगं सितदलपंकजकु-
डमला भवशंखं श्रुतिरणीतविरंचिचंचरीकं स्वहृदयपद्मदलाभ्रं प्रपद्ये २१

लमणीनाचसत्रिकाशं समानकांतिं २० अलिकलापमिव कोमलानि सुंदराणां नियस्य सितदल-
पंकजस्य पुंडरीकस्य कुडमलमिव आभातीति सितदलपंकजकुडमलाभः शंखो यस्य श्रुतएव रणि-
तानि कुंजारवायस्य त चाधो विरंचिनामा चंचरीकानां भियमभ्रंगो यस्य स्वानां स्वभक्तानां हृदयपद्म-
दलान्याभ्रयः आधरो यस्य त २१

अनंदः यथा प्राप्तेन संतोषः १० लोकमहीपुजनाकीर्तिभूमिश्चिव ११ लोकचर्यासंश्रयात्पलोकवृत्तिषु
श्रेष्ठदर्शनाहोसमाजोत्सवादिकौतुके १२ भोगरूपाणां रोगाणां विषयापण्यसेवसेनाननुकूलचरणो असंश्लिष्टप्र
गृथितं आदि तवा १३ कथं तर्हि चेत आसीत्तदाहृत्यक्तेति दोलायां योजितमिव नैकतरभागविश्रांतमंतरालं वीत्य

अथ राजा परस्मात्पुनर्वर्तितकालतः विवेकांनदवैराग्यविभवः प्रमुखागुणाः नाभिनंददसौ भोगपूर्णं
शुद्धमिव दुर्गं न चारमतकांतासमृगो लोकमहीपुज ११ नरे मे लोकचर्यासंश्रयात्पलोकवृत्तिषु
न जायते रतिस्तस्य दृष्टे स्थल इवाजि नी न विश्रांतिमचेतोस्य भोगरोगानुरंजने मुक्ताफलमसंश्लिष्टं
मुक्ताफलमिवामले १२ तत्तु भोगादिकलनं विश्रांतिमनुयागतं चेतः केवलमस्यासीद्दोलाया मिव योति
तं १४ प्राल्हा दीतां स्थितिं विष्णुदेवः क्षीरोदमंदिशत् विवेकसंवेगितया धिया परमकांतया १५ अथ
पातालमार्गेणा विष्णुप्राल्हादनाग्रतः पूजादेवगृहंतस्य प्रल्हादस्य समापयो १६ विज्ञाया भागतं देवं पूज
याद्विगुणोद्भूया दैत्येन्द्रः पुंडरीकाक्षमादरात्पुण्यं पूजयन् १७ पूजागृहगतं देवं प्रत्यक्षावस्थितं हरिं प्रल्हादः

र्चः १४ परमकांतया शुद्धसत्वात्मिकया धिया ज्ञानशक्ता विवेकविदितवान् १५ प्राल्हादिना भक्ता प्रल्हादकृती एतस्यै
वानंदस्याग्निभूता विमाना मुपजीवन्तीति श्रुतः सर्वानंदकृती वा पूजादेवगृहं गत्वा प्रल्हादस्य अग्रतः समापयो १६
द्विगुणो नोपकरणे नोपचारेण इद्भूयादीप्नया १७ पुष्याहवेऽपिलक्षितया १८ " " " "

वा० टी०
उप०
८६

हरिः उक्तप्रकारभिर्गुणैर्वहुलाभिः सुतवाग्भिरभ्यर्चितः पूजितः श्रियाप्यष्टः आलिङ्गितः असंदेशो यस्य स त
चाविधो हरिः जलदोमश्चरमिव असुरेन्द्रं प्रल्हादं प्रत्युवाच २७ **वशिष्ठतापये० प्र० शे० उप० गो त्रयस्त्रिंशः सर्गः**
३३ हरेर्वशिष्ठो ह्यप्राणप्रल्हादः सुविचारणो निरस्यानात्मवर्गस्त्वमपश्यस्वित्सदृश्यं हैदयकुलचूडामणो त्वं वरं ग

महा ३

वशिष्ठ उवाच॥ इति गुणचहुलाभिर्वाग्भिरभ्यर्चितो सौ हरिरसुरविनाशः श्रीनिषलांसदेशः जलदइव प
रं श्रीतिप्राप्तीयमाणं कुवलयदलनीलः प्रत्युवाचासुरेन्द्रं २७ **प्रोक्तोपापेषूप० शे० नारायणगमनं नाम सर्गः ३३**
श्रीभगवानुवाच॥ वरं गुणभिद्योदैत्यकुल चूडामणो गृहाणाभिमतं भूयो जन्मदुःखोपशान्तये ॥ १ **प्रल्हा**
द उवाच॥ सर्वसंकल्पफलद सर्वलोकांतरस्थित यदुदारतरुमं वेत्सित दे वादिशमेविभो २ **श्रीभगवानु**
वाच॥ सर्वसंभ्रमसंशान्तै परमायुधुलाय च ब्रह्मविश्रांतिपथं ता विचारो सुतवानघ ३ **श्रीवशिष्ठ उवा**
च॥ इत्युक्तादिति पुत्रेन्द्रं विष्णुरंतरधीयत कृतघर्घरनिहादस्तरंगस्तोपधैरिव ४ विषवावंतर्हितै देवै पूज
याकुसुमाजलिं पश्चात्संदानवात्पत्का मणोरत्नपरिष्कृतं ५

हाण १ सर्वेषां लोकानां प्राणिनां आंतरोस्थित उदारतरुं सर्वकार्पणनिवारकमिति यावत् आदिश आज्ञापये
ति विनयोक्ता पावनं २ एवं प्राप्तिं विष्णुः स्वविचारोत्पन्नब्रह्मात्मतत्त्वसाक्षात्कारविश्रांतिमंतरेण नासंतिककार्पण
निवृत्तिरिति मन्यमानस्तदनुसूतं वरं दिशति सर्वेति सर्वसंभ्रमसंशान्तिरासंतिकानर्थनिवृत्तिः परमं फलं निरतिशयानंदो
वाप्तिः ३ ४ ५ ॥ ॥ ॥

नरं नित्यप्रकाशं अतएवाजडं विद्रुपमास्तत्त्वं अतएव
 साक्षात्कारमात्रेण जगताजगद्रतजीवनमविलानिहरे
 २६

हरिलक्षणांशारदंवरंशरत्नालाकाशंप्रपद्ये शरदंवरलोपपादनायविशिष्टसितनखवेत्यादिस्मितेनधवलंआननल
 क्षणापीवरंपूर्वमिंडविंयस्यहृदमणिः कौसुमसन्मरीचिज्जालारणेवगंगामंदकिनीयत्र २२ अविरलानिविडाकृतास्त
 षिः सर्वाणिअसंवाधलीनानिविडायस्मिन्स्वयंतुसततंअजातंअनुत्पन्नंअतएवअवर्जितंवद्वादिविकारस्पृश्यंतर्हिकथंतस्य
 देहिलंतत्राहुरेति सत्त्वादिमायागुणप्रयुक्तैर्गुणश्रोतेरनंतकल्याणैर्जठरः अतिचिरंतनः अभिजातः सुंदरो देहो यस्य तथा
 विधप्रलयकालेवदत्तस् हलेशायिनंअर्भकंप्रपद्येइत्यर्थः नवविकसितस्यनाभिर्यमस्यरेणुभिर्गौरंपीतं अर्थादुदरदेशे

सितनखगुणतारकावकीर्णस्मितधवलाननपीवरैर्दिविवं हृदयमणिमरीचिज्जालंगंगंहृदिशरदंवरमाततंप्रपद्ये
 २२ अविरलकृतसृष्टिसर्वलीनंसततमजातवर्जितंविशालं गुणशतजठराभिजातदेहतदलशायिनमर्भकंप्रप
 द्ये २३ नवविकसितपद्मरेणुगौरंस्फुटकमलावपुषाविभूषितां गं दिनशमसमयारुणागरागंकनकनिर्भावि
 रसुंदरंप्रपद्ये २४ इतिसुतनलिनीतुषारपातंसुरनलिनीसततेदिनार्कविंयं कमलजनलिनीजलावपूरंहृदिनलि
 नीहृदयंविशंप्रपद्ये २५ त्रिभुवननलिनीसितारविंदंतिमिरसमानविमोहदीपमग्नं स्फुटतरमजडुचिदात्मतत्वंज
 गदखिलार्तिहरंहरिंप्रपद्ये २६

स्फुटेनप्रकाशमानेनकमलायालक्ष्म्याः वपुषाविभूषितंअंगंवत्तावामोर्स्वायस्यदिनशमसमयः सायंकालइवअरुणः
 रक्तचंदनकाशमीराघंगरागो यस्य २४ कमलजोव्रजातत्रलिन्याः जलेनावपूर्यतइतिजलावपूरत्नडागतद्रुपंहृदिप्रसिद्धान
 लिनीहृदयमिति यावत् २५ त्रिभुवनलिन्याः सितेअरविंदेकरयस्यसूर्यस्यतथाभूतंअतएवतिमिरसमानस्यविमोहदीपंअग्नं

किंभौतिकप्रकाशोनेत्याहस्फुटतरमितिस्फुट

वा० टी० ॥ अंधवज्रडया अप्रकाशया नासया घ्राणेंद्रियेण कालेनान्यथापरिणामादनियताकारः १५ शब्दादिविषया
 उप० ॥ ६० ॥ एणमनात्मत्ववचनं वच नादीनामपि समानं तत्सर्वं त्रिपुटीनां न्यायस्याप्यादूनात्मत्वोपलक्षणं तेनाहंकारम
 नोबुद्धिचित्तत्रिपुट्या अपुनात्मत्वेन निरासे शुद्धिमात्रमेवात्मापरिशिष्ट इत्याशयेनाह निर्मम इति १६ चेतन

नासयाप्यंधजडयाक्षपिणापरिकल्पितः पेलवो नियताकोरे गंधो नाहमचेतनः १५ नि
 र्ममो मननः शान्तो गतपंचेंद्रियश्चमः शुद्धचेतन एवाहं काल कलनवर्जितः चेत्यवर्जि
 तचित्त्वात्र सहमेवोवभासकः सवाह्यभ्यंतरे व्यापीति ध्वलामलस म यः १७ अनेन
 चेतनेनेमे सर्वे धट्टघटादयः सूर्यांति अवभास्यंते दीपेनोत्तमतेजसा १८ आइदानीं स्थ
 तंसत्यमेतत्तदखिलं मया निर्विकल्पचिदाभास एष आत्मा सिसर्गः १६

पदेन चेतनावतो जडा शार्प्यं पिग्रहणं माभूदिति तत्परिशोधायाह चेत्येति सत्यः सन्मात्रः १७ इत्यंतं पदा
 र्थं परिशुद्धं विचार्यति न्मुखेनैव तत्पदार्थमपि परिशोधावधारयितुमुपक्रमते अनेनेत्यादिना अन्य निरपे
 क्षत्वा दुत्तमतेजसा चेतनेन दीपेन १८ निर्विकल्पो विपदादिविकल्पशून्यश्चिह्नक्षणः आभासः प्रका
 श एषः आत्मा स्मीति आनात्मेश्वर निरासः १६ ॥

वरासने उपविश पपासनस्थः स नूत्तोत्रपाठविधानकाले अंतर्वक्ष्यमाणा प्रकारेण चिंतयामास ६ भवः संसास्तदरिणा स
 विचारकेणातेन हेतुना ७ तत्र सर्वस्य दृश्यस्यात्मार्थत्वादात्मना एव प्रधानं निश्चित्य स एवास्मिन्कः स्यादिति विचारयति
 विमित्यादिना प्रयत्नेन सर्वोद्योगेन आहाराभिविषयानुपशुंजे ८ तत्र देहाद्याह्यं तावन्मात्रेणाहजगदिति ९ देहोपि ना
 ह असन्निति भूकः अनभिज्ञत्वादेव कुम्भसमर्थः पवनैः प्राणवायुभिः क्षणस्वसंसारक्षणे स्फुरितः संचलितः १० एवं श
 द्यादिविषया अपि तात्परेणाहजडयेत्यादिना जडया अचिद्रूपया कल्पमानस्तारोमंड्रः पदं वाक्यमित्यादिभेदैः समर्थयमा

पपासनस्थोतिमुदास्य उपविश वरासने स्तोत्रपाठविधानंतर्जितया भासचेतसा ६ विचारवानेव भवान्भव
 त्विति भवारिणा देवो नोक्तो स्थितेनांतः करोम्यात्मविचारणं ७ किमहं नाम तावत्स्यां योस्मिन् शुं वनडंबरे वस्मि
 गच्छामिति ध्यामि प्रयत्नेनाहमिव ८ जगत्तावदिदं नाहं स दत्ततणपवति यद्वा ह्यप्रलयंतं तत्स्यां कथमहं कि
 ल ९ असन्नभुदितो भूकः पवनैः स्फुरति क्षणं कालेनाल्पेन विलपी देहो नाहं विचेतनं १० जडया कणीशाकु
 ल्या कल्पमानः क्षणक्षणी शून्या कृतिः शून्यभावश्च देहमहमचेतनः ११ त्वचाक्षणा विनाशिन्या प्राप्यमप्राप्यम
 प्यप्य चित्प्रसादोपलब्धात्मा स्पर्शनं नास्ति चेतनं १२ बहुला जिह्या तु क्षौलोलपोलोलसत्तया स्वल्पस्पदोद्र
 व्यनिशे रसो नाम चेतनः १३ दृश्यदर्शनयोर्लोचनं तापे क्षणा विनाशिनोः केवलं दुष्टदिक्षीं स्तपनाहविचेतनं १४

नः क्षपित्वा देवशून्या कृतिः शून्यादाकशाद्भवतीति भावः यद्यप्याकाशो न शून्यत्वभावस्तथाप्यालासत्तातः पृथक्करणेति
 स्वरूप इति शून्यत्वा कृतिः ११ प्राप्यमप्राप्यमपि कदाचित्प्राप्यं स्पर्शनं उल्लेखेन नित्यप्राप्तत्वभावः आत्मा भवितुमर्हतीति भा
 वः १२ लोलया सत्तया अनित्यया लोलया जिह्या बद्धा लासं वधस्त्वभावः रसवैन्द्रियाधीनसिद्धिक इति यावत् स्वल्पः जिह्वा
 ग्राकंठपयंतिः आत्मादप्रसरो यस्य १३ दृश्येन्द्रिये दर्शनं चक्षुषी च लीनं तडभयाधीनसिद्धिकमिति यावत् क्षणा विनाशिनो

एवम् २४
 कवलं दुष्टदिक्षीं स्तपनाहविचेतनं १४
 रित्ययोः

वा० टी० कारणत्वात्सर्वगहेतुत्ववत्स्थितिप्रलयहेतुमप्यस्येवेत्याह एतस्मिन्निति गुणभूतानि अप्रधानभूतानि गुणव
 उप० दृष्ट्यन्मृजाकानिर्वि विप्रंति तथाच यतोवा इमानि भूतानि जायंते इत्यादिश्रुत्युक्तब्रह्मलक्षणस्यास्मि
 ६९ न्नैव सप्रन्वयः इत्यर्थः ३० कारणे सत्त्वरूपेण स्थितं इदानीं सत्त्ववर्तमानं प्रपियत् अनेनेश्वरेण चेतनेनां
 तरात्मना उत्तरा क्षणे अस्त्वितिकलितं संकल्पितं तत्तद्भवति उत्तरक्षणेनेतरदित्यर्थः ३१ कलितं स्वीयस

एतस्मिन् सर्वभूतानि निर्विकल्पचिदात्मनि गुणभूतानि श्रूते श्रोति वृत्तिविप्रंतिच ३० य
 क्लिलानेति कलितं चेतनेनां तरात्मना तत्तद्भवति सर्वत्र नेतरत्सदपि स्थितं ३१ यच्चित्ताकलि
 तं किंचित्तदाप्रोति निजं पदं यच्चित्ताकलितं नेहत्सदप्यंतमागतं ३२ इमे घटपटाकाराः पदार्थश
 तपंक्तयः जागृत्यो विषयादर्थो ह्यस्मिन् व्योममिव विविताः ३३ एतद्द्वंद्वं च तदेतपि क्षपि क्षपि क्षपि
 जायते पदार्थस्य इत्यत्रापि प्रतिविंवार्कवत्स्थितं २४ अदृश्यं सर्वभूतानां प्राप्यंगलितत्वे
 तसां एतत्तदृश्यते सद्भिः परं व्योमातिनिर्मलः २५

७१ त्नास्मृतिप्रदावेनोज्जीवितं निजं घटोस्तीत्यादिव्यवहारपदं अंतमसत्त्वलक्षणं नाशमागतं प्राप्तिं ३२ ३३
 एवं ब्रह्मादिभावविकारा अथेतस्मिन्नेवाध्यस्ता इत्याह एतदिति यथा प्रतिविंवार्के क्षयवद्भीनद्रूपेण
 स्थिते विवेकाध्यस्ते अन्यवृत्तितयैव भाव्यते तद्वदित्यर्थः सर्वेषां भूतानां मज्जानां गलितचेतसा दृश्य
 मिति वक्तव्ये प्राप्यमित्युक्तिदर्शने प्राप्योभेदाभावघातनायैताशयेन च यद्वेतत्तदिति ३५ ॥ ॥

अग्निभूताङ्गारकरणापंक्तयोयचेत्यर्थः २० सर्वपदार्थानां स्फूर्तिरिव सताप्येतद्धीनैवेत्याह अनेनेति सन्नोपपाद
नेप्रतीपघंघंतस्फूर्तिसन्नयोरभेदघोतनार्थः २१ जाग्रतांसचेतसामिति यावत् सर्वासं अनुभव एषामस्तीत्यनुभविनोदे
हंदिमनोबुद्ध्यादयस्तद्भावानां अनुभवितानां अनुभवानां भूमिः परं विश्रान्तिस्थानं यथा मुकुरः सर्ववस्तुप्रतिविंबवि
श्रान्तिभूस्तच्छत २३ पदार्थानां स्वाभावैवेच्छिन्नाण्येदधीनसिद्धिकावीप्साहृतस्येति घनः कठिनः वहुतवं २५ सात

अनेनैतास्फुरंतीह विचित्रेन्द्रियवृत्तयः तेजसांतः प्रकाशेन यथाग्निष्णपंक्तयः २१ अने
नैतास्फुरंतीह विचित्रेन्द्रियपंक्तयः सर्वगेन निदायेन यथाभ्रम रीचिकाः २२ अनेनैतत्पदार्थानां वस्तुत्वं प्रतिपा
द्यते शुक्लादिगुणवत्त्वं संप्रदीपेनेव वाससां २२ असावेव हि भूता तां सर्वेषामेव जागतो सर्वानुभवितान्
भिरात्मा मुकरवस्थितः २३ तस्यैकस्याविकल्पस्य विदीपस्य प्रसादतः उद्भोर्कः शिशिश्चंद्रौ द्विविदुतं पयः २४
सातपै नानुभूतानां सर्वेषां च जगत्स्थितौ एतत्कारणमुद्यंतत्कारणं नास्पविद्यते २५ सातपे
नानुभूतानां पदार्थानां अनेन तत् पदार्थत्वमुदेत्युच्चैः प्रतापेन वतप्रता २६ अनाकाराकाराणां सर्वकारणाका
रणात् एतस्मादिदमुत्पन्नं जगच्छैत्यं हिमादिव २७ वस्तुविस्वीकृतद्राणं कारणानां जगत्स्थितौ एतत्कार
णमाद्यंतत् कारणां नास्पविद्यते चिच्छेत्पट्टदृशपादिनामभिवाजितालने स्वयंसकृदिभातायमध्यमस्यै

त्येन आकाशहायुर्वयोरग्निराय इत्यादि क्रमेण श्रुतिप्रत्यक्षादिना अनुभूतानां पदार्थानां जगति उत्पत्त्यादिव्यवस्थितौ एतदा
द्यं कारणं तन्नोतीति तत्सद्रूपे एतत्सर्वकार्यव्यापकं २५ तत्प्रसिद्धं विषयपदादिपदार्थत्वं प्रतापेन ग्री आर्कतापेन भस्मादे
त्तसतेव २६ परमार्थतः अनाकाराकारणत्वाद्यकारभूत्यात् अविद्यया कारणभूता ज्ञेयसर्वेषां वसादिकारणानां कार
णोदतस्मात्प्रत्यक्षरूपाप्रसूताः इदं जगदुत्पन्नं २७ सर्वकारणाकारणादित्येत

विश्रान्तिभूस्तच्छत २३ पदार्थानां स्वाभावैवेच्छिन्नाण्येदधीनसिद्धिकावीप्साहृतस्येति घनः कठिनः वहुतवं २५ सात

वनो ३

वा० टी०
उप०
६२

रसतया जीवसारतया जडतया च कूपो जीर्णकूपः ४८ अभिजातेन क्रीडनकनिर्मणिकुलेन ४९ अणतेका
रणभावेन व्याप्यते कार्यस्य च सत्ताप्रविलयेन मां प्राप्य गच्छति तिरोभवति मया सतत्त्वदृष्टिनेन परित्यक्त ए

प्रहंत्य ललागुल्मजालं रसतया स्थितः उत्थावयामचिद्रूपः कूपोऽंतरलतामिव
४८ स्वलीलार्थमिदं चारुजगदाडंबरंततं मयाभिजातेवालेन पंकक्रीडनकं यथा ४९
मयेदमाप्यते सर्वं तां प्राप्य गच्छति मत्परित्यक्तेन सदृशेन किंचिना ५० मयि स्फारे
चिदादृष्टेऽपि विविधं यदागतं तदस्ति तेन तद्यस्मात्प्रतो न्यन्नेह विद्यते ५१ कुसुमेऽहं मां मो
दः पुष्पपत्रेऽहं हृदिः हृदिऽहं रूपकलात्पेक्षनुभवोऽहं ५२ यद्यकिंचिदिदं दृश्यं
जगत्स्थावरजंगमं सर्वसंकल्परहितं तच्चित्तत्वं महं परं ५३

वतजगज्जीवन्मुक्तव्यवहारेऽपि न किंचन ५० ५१ ५३ इदानीं ईश्वरभूतस्य स्वस्य विभूतिविस्तरमुपभोगेनुभवां
तम्भकुसुमेऽपि ५२ दृश्यं दृष्ट्वा न हं स्थावरजंगमं वापि भूतिमदुर्जितं वा तस्य सर्वस्योत्कर्षनिमित्तं चिदात्मकत
त्वं ग्रहमेव किंसंकल्पादिदृष्टतजीवन्मुक्तेऽहं नेत्याह सर्वसंकल्परहितमिति अतएव परं ॥

येन कारणात् एकदेशे परिणामे जगदितिकल्पयांतेतेषां कल्पनाप्यस्मिन्नेव नान्यत्रेत्याशयेनाइयमिति द्वाभ्यां ३६ ३७ अस्मिन्ने
व कल्पनेति कुतो ज्ञानमिति चेदेतदभिन्नस्फूर्तिकत्वा जगत इत्याह सर्वे वा मिति ३८ ३९ परिद्विघ्नसंख्यागणनाव्यक्तीयताया
द्विपदो देशोपाताकाल्येते गृह्येते ४० स्वानुभूतिवशात् स्वात्मनिक्रिया विशेषेनानुभूतं तत्राद्यटनात्त्वप्रकाशानुभूत्यालाय
मित्यर्थः परप्रकाशनेप्यस्यसकोचाभावेन सर्वदृग्दृश्यैः साक्षितयाभात्यायस्यतयाविधत्वात्प्रतिशरीरमात्मभेदासिद्धा

इयमभ्युदयोपातिनानादृश्यस्यमंजरी आचारचंचरीकाप्याएतस्मात्कारणादुमात् २६ अस्मादियमुदेत्पुत्रैः संसारस्व
नाचत्वा विचित्रतरुगुल्माठपाशैलादिवचनस्थली सर्वेषामपि भिन्नोसौत्रेलोकोदरवर्तिनां ब्रह्मादीनां तरुणां ता
नां चिदात्मासंप्रकाशकः ३८ एकोसावहमाद्यंतरहितः सर्वजाकृतिः चराचराणां भूतानामंतः स्वानुभवस्थितः इह अ
स्य तुष्यमभेमानि स्यात्तराणि चराणि च परिसंख्याविहीनानि शरीराणि बहूनि च ४० एकोसावनुभूत्मात्मा स्वानु
भूतिवशात् स्वयं सर्वदृग्दृश्यत्वात् सहस्रकरलोचनः एषोसावहमाकाशोसूर्यदेहेन चारुणा विहरामतिरागापि
वायुदेहेन वायुना ४२ भूमेतच्छुराली नंशंखचक्रगदाधरं सर्वभोग्यसोमातं ह्यस्मिन् जगति वलाति ४३ अह
मस्मिन्समुद्रतपमासनगतः सदा निर्विकल्पसमाधिस्थः परानिर्वृतिप्रागतः ४४ अहं त्रिनेत्रया कृत्या गोरीवक्त्रा
ज्वलत्पदः सर्गाति संहारामीदं कूर्मे गिपटलं यथा ४५ अहं त्रिनेत्रया रूपेण त्रिलोकीमदिलानिमां पालयामि क्रमप्रा
प्तामिदं कोमिवतापसः त्वीपुमानहमेवेतत्कुमारोऽहमित्यपि जीर्णोऽहं देहधारित्वा ज्ञातोऽहं विश्वतो मुखः ४७ ॥

वयमेव सर्वेषां करलोचनैः सहस्रकरलोचन इत्यर्थः ४१ सर्वात्मभावं स्वस्य प्रत्येकमाह एषोसाविति एषः प्रत्यक्षो सावीश्व
रभूतोऽहं सर्वभूतः सत्सूर्यदेहेन विहंगम एवं वायुना वायुदेहेन ४२ वलितं व्यवहरति ४३ ४४ आकृत्यामूली ४५ क्रमप्राप्ताम
नंतरं क्रमप्राप्ता ४६ त्वत्वीत्वं पुमानसित्वं कुमार उतमाकुमारी त्वं जीर्णोऽहं देहं च सित्वं ज्ञातो भवसेविश्वतो मुख इति श्रुतिः स्वा

स्वानुभावेन संवादयति स्वीति ४७

वा० टी०
उप०
६३

उत्तरोत्तरदशगुणार्थिवाद्यावरणाद्यतात् ब्रह्मांडलक्षणादिरंचिभवनात्परेपरतः चतुर्विंशतिसंख्यानां संख्यवैध्या
द्विंशप्रसिद्धानां षट्त्रिंशत्संख्यानां शैवपाशुपताभिमतानां वातत्वानामंतैः पिपदं आहरत् क्रममाणमिति यावत् मेरु
पंप्रसरत्येवेति वास्तवस्येव विस्तारस्य प्रसारत्वेन कल्पना ६३ अयं देहादिरहमिति कल्पना कुत आसीदियंतं कालमित्यर्थः ६४
देहस्याप्रसिद्धोऽदहोपिकः बंध्यापुत्रस्येव तद्वन्तुरण्यप्रसिद्धिः एवं को भूतः प्राणस्येवाप्रसिद्धौ कस्तेन वियुक्तः कश्च जी

विरंचिभवनात्परेतत्वांतैः प्याहरत्यदं प्रसरत्येवमस्तुतं मघापिन विवर्तते ६३ अयं नामहमित्यंतः कुतो निर
वलं वना अपयंति कृतेरेषा किलासीत् स्वल्पतामयः ६४ भवानयमयं चाहमिति मिथ्येव विभ्रमः को देहः
कोऽप्यदेहो वा को भूतः कश्च जीवति ६५ वराकाः पेलविधियो वभुर्भूतितामहा येसां प्राज्ञमिदं त्यक्त्वा रेमिरे
भवभूमिषु ६६ केयंकिल महादृष्टिभीरता वसुबंधिताः कशरीरुपभीमाशीभीमारा ज्यनिभूतिभिः ६७
अनंतानंतसंभोगापरोपशमशालिनी शुद्धेयं चिन्मयी दृष्टिर्जयत्यखिलदृष्टिषु ६८ सर्वाभावांतरस्यायचे
त्यमुक्तचिदात्मने प्रत्यक्चेतनरूपाय मयमेव नमो नमः ६९ जयाम्पहमजो जातो जीर्णसंसारसंस्तरिः प्राप्त
प्राप्यो महात्मायं जीवामि च जयामि च ७० इदं सुतमसाम्राज्यं बोधं संत्यज्य शाश्वतं नरमेहमरण्याशुरा

वति प्राणधारयति ६५ मिथ्यासां प्राज्ञासक्तान् पितामहादीनि दानीमनुशोचति वराका इति पेलविधियः रुद्रधिप इति
यावत् ६६ सरीसृपाः सर्पा इव भीमां भिराशाभिभीमाः ६७ ६८ यतो हं चिरमुक्तमनं जीर्णसंसारसंस्तरि येन तस्याविधः स
न् अतो जातः अतो जयामि सर्वतो जेतोऽस्मि अतएव जयामि सर्वोत्कर्षेण च विवर्ततेत्यर्थः ७० ७१

मिव २

६३

रसमयी आद्याशक्तिः रसतन्मात्राय चासागरनदीसरः कृपादिरसोद्यो जलौघः सतविस्मृतः सैव जलभृताशक्तिदारुषु वृद्धे
 पुशारवापल्लवाद्युद्भवं निमित्तया कुडमेव तृणाय कुराद्युद्भवं निमित्ततया प्रसृता तथा हंसवैवस्तुषु तनत्काये द्विबनिमित्ततया प्रसृत
 इत्यर्थः ५४ स्वसृष्टकायं तिरानु प्रवेशेन जीवसंविद्धे चित्रे पिस्वयमेव हेतुरित्याह परमा मिति ५५ ५६ चेत्यापचारश्चेत प्रयात
 इहितं जडमिति यावत् त्रिकालस्य मनीतं वर्तमानं भविष्यच्चेदं जगत् चितिचिद्रूपे मध्ये एकांशे व्यवस्थितं यथा तृणकाष्ठलोषा
 द्विबस्तुजातमवनेनोत्तद्धत् ५७ विविधो व्यधिभेदेन राजत इति विराट्सम्पक् समष्टिभावेन राजस इति संम्राट् अथवा विशेषेण

आधारसमयी शक्तीरसोद्यो विस्तृतो मया सायथा दारुकुडेषु तथा हंसवैवस्तुषु ५४ परमांतामहंसवैवपिदां च तिरव
 र्तितां उपेत्य संविद्धे चित्रं प्रतनोमिस्वये ह्या ५५ घृतं यथांतः पयसोरसक्तिर्यथा जले चिद्धं किं सर्वभावेषु तथांत
 रहमास्थितः ५६ इदं जगत्त्रिकालस्य चित्तविराट्संम्राडहं स्थितः अपूर्वमविबद्धेन्द्रमशस्त्र इति ताम्रं अप्रार्थि
 तं मे संप्राप्तं जगद्राज्यमिदं तत् ५७ मध्ये च संस्थितं चेत्योपचाररहितं वस्तुजातमिवाचनौ ५७ भदिता शेषदिकृत्तिस्प
 र्त्तसंकोचविभ्रमः सर्वस्थः सर्वकर्त्ता च अहो नु विततास्मिन्माप्स्यामि कल्पोत्पवनाधृत एका एव इवा एव विद्
 नात्मन्यंतमवाप्नोति स्वस्थंतः सुदिते स्वयं क्षीरे नियोपंगुः सरीसृप इव स्फुरन् ६१ स्वल्पं यमहिका ब्राह्मी जगन्नाम्नी
 सुसंकय गजो विल्व इव स्वांगेन माति विपुलं वपुः ६२ वारि २ नात्म ३

राजांतरेभ्यो राज इति विराट्सर्वेषां राजा माज्ञापयिता ५८ इन्द्राधिकाराज्याप्राप्तिः कथं संम्राट् त्वंतत्राह अपूर्वमिति ५८ नमा
 मिकुसुलैधान्यमिव समावेशं न प्राप्तामि अर्णवोप्राक्त नाणवपदिमारे ६० अंतः स्वयं स दिते त्वेनैव निरतिशयानां दाल्मनास
 दमेन पंगुः कुंठितगतिः सरीसृपः सर्पः स्फुरन् संचरन् ६१ ब्राह्मी मठिका ब्रह्मांडः सुसंकु टासंकुचितगर्भा विपुलं वि
 स्तृतं वपुर्मत्स्वरूपं न माति न समाविशति ६२ " " "

वा० टी०
उप०
६४

तत्कुतस्तत्राह भासिनीत्यादिना यतः भासिनीयादयस्तत्तत्सुखनिमित्ताः विचित्राः शक्तयः परयाचिताः क्रियंते इत्य-
धमेनान्वयः ब्राह्मी हैरेण गभीरमहतामान्यतामहती सर्वोक्तिव्या २३ शर्वः शिवः तत्संबन्धिनी परमा पूर्णता निरति-
शयाज्ञानैश्वर्यानिन्दशक्तिसंपूर्णता २४ पायसी जलसंबन्धिनी रसनिर्दतिराप्पायकता मौनी भृग्वादिमुनिसंब-

१४

भासिनी तैजसी शक्तिरमृता प्राप्ते रैद्वी ब्राह्मी महतामहती शाक्ती त्रैलोक्यराजता २३ पर-
मा पूर्णता शर्वी जयलक्ष्मी श्रवैश्वरी मानसी श्री घृगतिता बलवता च वायवी २४ आग्ने-
यी दाहकलना पायसी रसनिर्दतिः मौनी महातपः सिद्धिर्विद्यावाहस्यतितथा २५ वैमानिकी
व्योमगतिः स्थिरता चापि पार्वती गंभीरता च सामुद्री मेरुवी च महोनतिः २६ समश्रीः सोग-
ती सौम्यामादिरीमदलो लता माधवी पुष्पमयता वार्षिकी धनशक्तिः २७ यात्री च मायामयता
नाभसी निष्कलंकता शीतता पिचतौ शारी नेदाधीता यतः प्रया २८ एतश्चान्यस्तथावद्योदे-
शकालक्रियात्मिका नानाकारविकारोत्था त्रिकालोदरसंस्थिताः २९

धिनी विद्यावाक्यनिता २५ २६ सौभाग्यती सुतराद्गोन सिद्धाशमश्री अन्यतालक्षणां सर्वेऽपि ज्ञवशांतिः अथवा शोभ-
नागतिः सुगतिव्रत्ससाक्षात्कारस्तत्संबन्धिनी शमश्रीः सर्वोन्नेयिनी पराशक्तिः २९ मायामयता मायाप्रचुर-
तानिष्कलंकतानिर्लेपिता त्रिकालोदरसंस्थिताः अनीता अनागता वर्तमानाश्चेत्यर्थः ॥ २९ ॥

वनदुर्गदारुणिज्जलदुर्गविरिगिरिदुर्गचिदृषदः मित्वंतीतिमात्राः विपत्सुशरणंयत्रतथाविधेधरातलेभूतलेस्वामित्वा
 भिमानेनपोलुलुतः लोलतांगतः तंकुदानवकीटकांकीटकेष्वपिदारुकीटकानांदारुभिर्दुर्गभित्तेर्विरिकीटका
 नांवारिणीदृषत्संधिगतवृश्चिकादिकीटकानांदृषद्विभ्रत्राणादर्शनात्त्वतः स्वत्राणशक्तेः तुल्यत्वादित्यर्थः ७२ कार्य
 कारणयोश्चभेदादविधेकात्मकैः द्वयोरत्रापनादिविषयेः गुरुणापित्रा ७३ जगत्रैलोक्यंतत्त्वज्ञाणंश्रीपुक्तांमठिकां
 उचितंकरपपेकुलेजन्मनोनुरूपपरमपुरुषार्थः ७४ अयमात्मैवानंदइदमानंदस्तंइदंजडदुःखस्वरूपमपिदेहेंद्रियवि

यो १ दारुवारिदृषन्मात्रे लुलितौधरातले धिग्वराकमनात्मज्ञंतंकुदानवकीटकं ७२ अविधेकात्मभिर्द्वयैरविधा
 मयमंगकं अज्ञेनसंतपंयताकिं नामगुरुणाकृतं ७३ वर्षाणिकतिचित्राण्यजगच्छ्रम टिकाभिमां किनामप्रा
 पदचित्तंहरिणकशिपुः किल ७४ अनात्साधेदमानंदंजगद्राज्यशतान्यपि सभात्वादघतानेह किंचिदात्वादितंभ
 वेत् ७५ नकिंचिधेनसंप्राप्तसेनेदंपरमाभूतं संप्राप्यांतः प्रपूणेनिसर्वप्राप्त मखंडितं ७६ सत्कापेदमिदंमुखेभिन्न
 मतिनपंडितः उद्धोहित्यक्तसुलतः कटकंयातिनेतरः ७७ पुरादृष्टिमिमांस्तत्कादग्धराग्नेरमेतकः कस्त्यक्तेत्तर
 संप्राप्तः कडुनिंबपयः पिबेत् ७८ मूर्खोएवहितेसर्वेविभ्रवर्गपितामहाः उमादृष्टिपरित्यज्यरेमेरेराज्यसंकटे ७९
 न २ ककुत्सानंदस्थत्यः कदग्धमसुभ्रमयः क्वमाबोधदशः शंताः क्वभोगेष्वात्मबुद्धयः ८० नकिंचिदपित्रैलोक्ये
 यद्राज्यमपिवांक्ष्यते सर्वमित्येवचित्तत्वेतत्कस्मान्नानुभूयते ८१ चित्तासर्वस्थया स्वस्थसमयानिर्विकारया
 षयाद्यानंदयति आनंदरूपतयानुभावयतीतिवाइदमानंदस्तं ७५ एकसंप्राप्तेवविनेवविषयंसर्वाविषयसुखप्राप्तिमा
 ह नकिंचिदिति अखंडितंनिरंतरं ७६ त्यक्तासुलता फलभ्रानतद्राक्षादिवल्लीयेनतथाविधः सन् ७७ निंबपयः
 पिचुमंदपत्ररसं ७८ इतिरेयेइतिशेषः ७९ भोगेषुभोगायतनंदहादिषु ८० नकिंचिदपिसुखमितिशेषः ८१ सर्वसुखंत

उल्लिखितं २२

साधनं २२

वा०टी० घटपटादिविचित्रापदार्थश्रीरपित्यक्तपरस्परव्यावर्तकभेदसंकल्पकलयासूक्ष्मयासत्ताद्वैतैकरूपयाविद्यवस्थया
 उप० तुल्यकालमनुभूयमानासाम्येनैवानुभूयतेनभेदवैषम्येनेतिनविषयादिभेदश्चिद्विद्वद्विषयोऽर्थः ६७ ६८ भेदसंक
 ६ ५ ल्पत्यागेनुपायमाहभावेनेति भावेनीचेतेनवाचारंभरणश्रुत्यानेतिनेत्वादिसुत्वाप्रचायेपिदेशस्त्वविचारादिनाचद
 र्पजातस्याभा

त्यक्तसंकल्पयासूक्ष्मयाविद्यवस्थया सर्वभावानुगतयासत्ताद्वैतैकरूपया ६७ विचित्रापिपदा
 र्थश्रीरन्योन्यवलितांतरातुल्यकालानुभवनासाम्येनैवानुभूयते ६८ भावेनाभावमाश्रित्यभावस्यज
 तिदुःखतां प्रेक्ष्यभावमभावेनभावस्यजतिदुःखतां ६९ ॥

वमाश्रित्यसचित्तरूपोभावः दुःखतांशोकमोहादिपरिणामसमस्यजति तथापिरागादिसंस्कारदुःखतयाकालान्तरे
 पुनः शोकाद्युद्भवस्यात् अतः सर्वदृश्यप्रतिषेधलक्षणोनाभावेनभावंपरमार्थसद्वैतानंदस्वभावमात्मानं प्रत्यस
 चित्तलक्षणोभावोरागादिदुःखतामपिजहातिरसोप्यस्यपरदृष्ट्यानिवर्तते इतिभगवद्वचनात् अतोबीजाभावोद्दे
 संकल्पकलात्यागः सिद्धइत्यर्थः ६९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रामः
 ६५

स्वस्थयास्वभावादप्रच्युतया अतएवसमयाएव रूपयानिर्विकारयास्तवविकाररूपयाचितः कलाकलनंतच्छक्तिकार्यणि
संधानंतचुक्तया ६० ननुविचित्राणामर्थानांविचित्रप्रयादशनात्कथंचित्तः समतातत्राहविकल्पेति सर्वासर्ववृत्तिप्र
विषयिचित्रनचित्तवृत्तिगतैर्विकल्पवैचित्र्यैर्लिप्यते यथाप्रभाकरीप्रभा नवृत्तिकृतेः स्थाणुपुरुषादिविकल्पेस्तद्विदि
त्यर्थः ६१ दिक्कालभेदप्रयुक्तमपिबैषम्यमस्यानास्तीत्याहसर्वशोति महीवर्हिं अनुभवतिप्रकाशतिसौरीप्रभायथातथा
चिदपिचेनतिपृथयतीतिपरेणान्वयः ६२ ६३ देशकालभेदाश्चत्तत्रदेशकालदैर्घ्येऽवाभिन्नकालेयवचिताभास्यतइ

विचित्राशक्तयः स्वस्थसमयानिर्विकारया चिताक्रियंतेपरयाकलाकलनयुक्तया ६० विकल्पहीनाचित्सर्वापि
दार्ष्टान्तदृष्टिषु सममेवाभिपतितिप्रभाप्रभाकरीयथा ६१ सर्वाशाकोशविश्रान्तांपदार्थपरिलीमही कालत्र
येहाकलितांयथानुभवतिदाणात् ६३ तथासमस्तसंसारवृहद्दृष्टदशाश्रियं कालत्रयस्याभमलाचिच्चेतति
तदालिका ६४ तुल्यकालपराष्टात्रिकालकलनाशता अनंतानुभवाभोगापरिपूर्णविवुद्धिचित् ६५ परामृष्ट
त्रिकालायादृष्टानंतदशाश्रितः समतापरपर्ययापूर्णातेवावशिष्यते ६५ तुल्यकालावबुद्धनस्वादुनाकदुनापि
चित् समेनसमतमितिमधुनिंवाभिभूतिवत् ६६

त्याहतुल्यकालेति तुल्यशब्दोभिन्नपरः तथाचपरिपूर्णा अखंडैवशुद्धचिदभिन्नकालपरामृष्टैवसती अतीतादिविकाल
कलनाशतभिन्नेवप्रत्यक्षानुमित्युपमित्याधनंतमानमणपुरुषभेदभिन्नाभोगेत्तुचभातीत्यर्थः ६५ अतएवकालभेदेव
त्रिभेदेपिचतस्याप्तिणश्चित्तानभेदइतिपूर्णातेवेत्याहपरामृष्टेति ६१ अतएवमधुरक्षयस्यवायुगपदास्वादविषयभेदेपिनानु
भूतिभेदइतिविषयादिभेदेनचिदप्रयाजकइत्याहतुल्यकालेतिसमनतुल्यरसनस्वादुनामधुरक्षयेन तत्रमधुनिंवादे
कैकानुभूतिचिदितिचिदभेदेदृष्टांतः ६६ ॥

वा०टी० वंद्यमोहेनसुखदः खशीतो ह्याघर्जनप्रतिकाराभिनिवेशेन १०८ सत्यावबोधमेधेनं दंडतापोपशांसाप्रांताः जीवतिसार्थकजी
उप० वनइतियावत् १२० सत्याव बोधमात्रेण कथं चंद्रिकायां रूचः कोष्ठाः मंदोष्ठाः कलंकाः प्रपात्रिकाः १११
८६ इदानीमखंडवाक्यार्थसाक्षात्कृत्यतद्भावेन स्थितमात्मानमतिदुर्लभमधिगतं प्रणयन्नमस्यति आत्मन इति लोकस्यालो-

इह्यक्षेपसमुत्पेन वंद्यमोहेन जंतवः धराविवस्मग्नानां कीटानां समतांगतः १०८ इहितानीहिता
काराः कलनामृगतृप्तिका सत्यावबोधमेधेनयस्यशांताः सजीवति ११० कुतः किलास्याः शु-
१६ द्राया अविच्छिन्नमलाकृतैः चंद्रिकायां रूचः कोष्ठाः कलंकाः कलनाश्रितः १११ आत्म
नेस्तु नमोमह्यमविच्छिन्नचिदात्मने लोकालोकमणोदेवचिरेणाधिगते स्पृहो ११२ परामृष्टोसि
लब्धोसि प्रोदितोचिराय च उद्धृतोसि विकल्पेभ्यो योसि सोसि नमोस्तुते ११३

सि १

कोज्ञानप्रकाशस्तन्निमित्तभूतमणो चिरेणेति तथाचोक्तं स्वाराज्यसिद्धौ अपि भूपरमाणशू रिसंख्योद्धपयाते ७
चतुर्मुखे लब्ध्वात् अपदुःखनिर्गतसौख्यसिंधौ न चलाभोस्ति परो निजात्मलाभादिति ११२ प्रादितः स्वोपपरमार्थ
रूपेणाभिव्यक्तः ११३ ॥

८६

उक्तमर्थं भग्यं तरेणोपपादपति कालत्रयमिति वर्तमानं चेत्पंचशंपुपेक्षिण्या अतीतचेत्यवासनावंधनैहीनायाश्चेत्याधारं
कालत्रयमप्यपशंपसाश्चित्तो न भाव्यपिचेत्ययोगः संभाव्यतइतिसमैव परिशिष्यतइत्यर्थः १०० उपयानेवेति वस्तुतस्सुना
पपातापतस्तिष्ठतिसन्नोसत्तायोगादितिभावः १०१ यस्तिष्ठतिसशास्त्रीयव्यवहाप्रत्यक्तोभवतितथाव्यसत्वाद्भूतभवति
परमार्थदृशानुवाच्यंप्रवृत्तभावात्किंचित् यदिचप्रवृत्तिनिमित्तकल्पनयाप्रवृत्तिरुच्येतदासंकोचकारणा भावात्सर्वप्र
वृत्तिनिमित्तकल्पनादखिलंच यतोवाचोनिवर्तते अप्राप्यमनः सासह तस्मात्तत्सर्वमभवदितिचश्रुतौद्धेधापिनिस्तृपणा

कालयत्रमपशंपत्याहीनायाश्चेत्यबंधनैः चित्तश्चेत्यमुपेक्षिण्याः समैवावशिष्यते १०० यातिवाचागमम्यत्वाद
सत्तामिवश्याम्यंती नैरात्मसिद्धान्तदशामुपपातेवतिष्ठति १०१ भवत्यात्मातथावृत्तज्जकिंचिच्चाखिलंचवा पर
मोपशमीलीनामोदनाम्नापरोच्यते १०२ संकल्पेकलितात्वेष्टामंदाभासतयाजगत् नसम्पक्षपतीदंष्टीसृष्टिः
पट्टिलिनीयथा १०३ इहानीहामपैरंतर्यामिचिदानलितामलैः साहिनोडयितुंशक्तापाशवद्भवपाक्षिणी १०४
संकल्पकलनेतेवकैचनजनाइमे पतितामोहजालेषुविनेरेवत्राडवपक्षिणः १०५ संकल्पजाललुलितैर्विष
यावत्यानिभिः पदवीगतबाधेयंनदृष्टामसितामहैः १०६ दिनेकपरेरेवस्फुरिताधरणीतले वशाकोत्तिनते
नष्टामशकाः कुहरेष्विव १०७ यद्यज्ञास्यमिमैतत्वंभोगदुःखार्थिनस्तदा भावांभावाधकूपेषुनापतिष्यन्

दितिभावः सर्वदृशानांपरमोपशमिसत्तितद्वधित्यादुलनापरासमतामोचनान्मोच्यतमित्यर्थः १०२ इत्थंभेदसंकल्पकलना
त्यागः सोपायोवरितिः इदानींसंकल्पकलनेचित्तोमाद्यप्रसरकक्रममाह संकल्पइत्यादिनाजगत्सम्पक्कपारम्भाधिकरूपेण
नपशपति प टिलिनीपटलावरणावती १०३ इदानीहामपैरिष्टानिष्टसंकल्पनरूपैर्मलैरुडयितुंसर्वविभोव्याप्तुनभसागंतुच
१०४ १०५ इयंगतबाधाविदुःखा अपरिदिन्नात्मपदवीनदृष्टा १०६ तेनप्राप्तपदव्यदर्शनेनतमसितामहाः १०७ हताशयाः

नापतिष्यन् इतिहेतुमत्वेति हिमिनेकिपातियतेरुद्रं १०३

ततदा इमेमस्यितमहापदि आत्मतत्त्वमहास्यनद

ना० टी० कथं तत्प्रकाशपत्वमात्रेण सर्वदात्मकं तत्राह उष्मी करोति दहनं देह रुक्षदिस्वभावता चिदधीनो ह्यतामात्रा धीना अतश्चि
 उप० दात्रे बसतया दहनमुष्मी के २२ शोति एवं रसं जलं त्वं स तं ये वा भूतं लब्धसत्ताकं रसतया विभाव यति एवमन्या
 ६७ नपि इंद्रियानुभवान्स्पर्शादिस्वभावानर्थान् च स तं ये संपाद्य भूते इति च सदानि क्रियोपिनप्रासीनः उपविष्ट इव द्याव
 नादिव्यवहारदुपरतः बाध्यादित्याद्यात्मना सदा गतिं त्वात् तदा कालात्मना सदा गच्छन् नपि कुलालचक्रं भिन्नतिलमात्र

उष्मी करोति दहनं सपत्यभूतं रसं इंद्रियानुभवान्भूते भोगा निवमही पतिः इति च नपि हीनासी नोग
 छन्नपिन गच्छति शांतो पिव्यवहारस्थः कुर्वन् नपि न लिप्यते ४ पूर्वमिद्यतपेदानी मिहात्रो भयत्र
 च विहितो विहितो पेषसमः सर्वासु वृत्तिषु ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

७७

अन्यतो गच्छति शांतो निर्व्यवहारे पिसर्वव्यवहारस्थः ४ ननु पूर्वप्रकृतेनाद्यसुखदुःखाभ्यां लिप्यते इदानीं मिह कृते
 नायेऽमुत्र लिप्यते तत्कथं कुर्वन् नपि न लिप्यते इत्युच्यते तत्राह पूर्वमिति इहास्मिन् लोके अमुत्र परलोकसंधिभूते
 स्वप्रस्थाने च विहितः शास्त्रनिषिद्धाशुभकर्मफलभक् अविहितः शास्त्रनिषिद्धाशुभकर्म शुगपिसन् सर्वासु
 भोगवृत्तिषु सम एव दृष्ट्ये भोगैर्दृशो विकारा सिद्धे इत्यर्थः ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रथमे मयं तु भूमितिपदे परस्परविशेषेण शोधनार्थं अतएवानंताय द्वितीये तु अखंडैकरसतालक्षणावाक्यार्थलाभा
र्थं अतएवाशिवात्मने देवानां ब्रह्मादीनां सर्वेन्द्रियप्राणमनसाच्चाधिदेवाय अधिष्टाय प्रकाशकाय ११४ गतधनं निरस्त
मेघावरणं परिपूर्णं इंदुविंशमिवेति शेषः स्ववपुषि स्वात्मनि मुदिते आनंदैकरसे स्वयमानन्याधारतया स्वेन पारमार्थिक
रूपेण संख्ये निश्चितं निराधारमिति यावत् स्वयमुदितं स्वप्रकाशं स्वाधीनं दं स्वयमनन्याहं नमामि सर्वोत्कर्षेणानुसंदधे इत्य

ग्रहं तु भूमनंताये मयं तु भूमं शिवात्मने नमो देवाधिदेवाय पराय परमात्मने ११४ गतधनपरिपूर्णं इंदुविंशं
गतकलनावरणं स्वमेवरूपं स्ववपुषि मुदिते स्वयंसंख्यं स्वयमुदितं स्ववशं स्वयं नमामि ११५ **मोक्षोपाये रूपं**
श्लो० प्रल्हादात्मयोगो नाम सर्गः ३४ प्रल्हाद उवाच ॥ अमित्येकोचित्ताकामो विकारपरिवर्जितः आत्मेवा
यमिदं सर्वं यत्किंचिज्जागतीगतं १ मे दोषं स्थिमां समजासृगतीतोऽपि हि चेतनः अंतरस्थो हि सूर्यादीन् प्रकाश
यति दीपकः २

श्लो० ११५ **वाशिष्ठातात्पर्यप्रकाशोऽप० श्लो० चतुर्विंशः सर्गः ३४** साक्षात्कृतमिहात्मानं निवारयंतं प्रणम्य च तद्दले नैंगि
तान्वंधानननुसंधाय मेदति अमिति ब्रह्म **उवाच ॥** मितिदं सर्वं एतद्देसत्यकामपंचापदं च ब्रह्म पदोकार इत्यादि स्मृते सर्व
धारोपबद्धसंवाधकः स नास्ति वापि वादपरिशेषतया धकश्च अमित्येक एव उचितः स्वानुरूपः अभिधानाकारो
यस्य जागती जगत तद्गतं यत् किंचित्तत्संमिदं अनुभूयमानं आत्मेव १ देहमात्रांतगतोऽयं कथं वाह्यं सूर्यादिसर्वमिदं
स्यादिति चेत् तत्प्रकाशकत्वादित्याह मेद इति नायं मेदोऽस्याद्यात्मकदेहपरिमितं किंतु तदतीतोऽपि यतः सूर्याद्यंतरस्थः २ ॥ ॥

वा०टी० चिरं प्रागदृष्टः संप्रत्यग्वतो दृष्टो बंधुः पित्रादिरिव १५ १६ भंगः मरणादिनिच्छेदः १७ पाशाः स्नेहादयः शत्रवः
उप० कामादयः आशाः तृष्णाः १८ तदेकविज्ञानेन सर्वविज्ञानमाह तस्मिन्निति स्थिते स्मिन्नितितत्सत्ताधीनस
६८ ताकज्जादित्यर्थः १९ एषस्येष्टे पुजागर्तिकां कामपुरुषो निमिमाण इति श्रुतिमालं त्यहव इति प्रमहात्मनां परि

अविचारवशादेष्टदृष्टयोपि चेतनः न ज्ञायते किरादृष्टो दृष्टबन्धुश्चिवाग्रतः १५
विचारणपरिज्ञानेन तस्मिन् न रमेश्वरे अभ्युदेति परानंदो लब्धो प्रियज्ञनेयया १६ अस्मिन्
१८ धेपे बंधावुद्दामानददायिनी आयांति दृष्टस्तया भिभोगो विलीयते १७ जुह्यंते सर्वतः पार्श्वः
सीयंते सर्वशत्रवः नक्तं निमतां स्यात्ता गृहाणीव दु राखवः १८ अस्मिन् जगद्वं श्रुते स्मि
न्यकलं श्रुतं स्पष्टे चास्मिन् जगत्स्पष्टं स्थितं संस्थितं जगत् १९ एव जागर्ति सप्तानां प्रहरत्पविवे
किना हरत्पापदमार्त्तानां वि तरत्प्रमहात्मनां २० विचरत्येव लोके पुजीव एव जगत्स्थितो वि
लसत्येव भागेषु प्रस्फुरत्येव वत्सुषु २१

१८
स्मिन्
द्वित्वात्मके श्वरोपासकानां आर्त्तानां आपदं हरति बिति विरति वांछितमिति शेषः २० जगत्स्थितौ एष आत्मा जी
वरं भूत्वा विचरति भोगेषु विलसति वत्सालं कारसमाजोत्सवादि वस्फुरति शोभने २१

चात्पनेत्यर्थः २३ कथमर्थं देहेति तदहमोद्भूति
 भ्रातृदादमाद्युर्थम् २४

भोक्तृस्पर्शभिर्भोगैः कथं कर्मणां साफल्यं तत्राह उद्भवतीति वस्तुतः अभय एवात्मा तत्तत्कर्मनिरूपणं स्वयमुद्भवति उद्भवति
तच्च ब्रह्मादितृणाप्यर्थं तं भोक्तृभोग्यभावं तदधिकरणं निचतुर्दिशं भुवनानि चेति जगत्स्वसन्निधिमात्रेण वर्तयन् स्थित्य
तस्मद्देवास्त्यकर्मफलमित्यर्थः ६ नत्वस्यंदः कथं भाववर्तयेत्तत्राह नित्येति नित्यात्मा सत्ताया एव संप्रदसत्ता त्रित्यं संप्रदमय
नित्यमलेपकश्च ७ ननु मन इन्द्रियाणि वा देहादिप्रवर्तयंति मात्मानत्राह मनांसीति अक्षपंक्तिभिर्द्रुपंक्तिः ८ अत्यंतादुर्वि

उद्भूतमयोभावं भुवनानिततस्ततः ब्रह्मादित्थणपर्यंतं जगदावर्तयिष्यति ॥ इति तत्स्यं दमयो नित्यमपि
देवात्सदागतेः स्थोणोदपक्रियो नित्यमाकाशादप्यलेपकः ७ अनांस्तेनोभयतपेष्पल्लवानीव मोक्तः ॥
वाहयत्यक्षपंक्तिस्वामश्वालीमिव सारथिः ८ अद्भुर्विध्वजदेहगेहे कर्मरतः सदा संभ्राडिबान्मनेस्त्वस्थः
संस्थितो गभुविभुः ९ एष एव सदा त्विष्यः सुतो ध्यातव्य एव तु जराभरणसंभ्रादनेनोत्तीर्य गम्यते
१० सुलभश्चायमत्यंतं सुजेयश्चात्सवं धुवत् शरीरपथकुहरे सर्वेषामिव पदः ११ अनाकृष्णेष्वनाहतः
त्वेदेहादेव लभ्यते अनागवोपहतोऽपि क्षणाद्भवति सलुखः १२ नासस्यैव्यमानस्य सर्वसंपत्तिशालिनः ॥
ध्वानामाग्नीश्वरस्येनामयोगवैचित्र्याभावे तु १३ अमोदइव पुष्पेषु तैलं तिलकणोच्चिव रसजाजातिष्वि

१० सुलभः ज्ञानमात्रेण लब्धुं शक्यः सज्जयः स्मृतिमात्रेण च शी कर्तुं योग्यः ११ दूरस्थस्य मित्रादशक्नु श्रपाहानाह्लाभः १२ धनानाम्नीश्वरस्य धनिक

वा-टी०
उप०
६६

तुंवकः अलावः इवार्थचकारः जलधाराइवेत्यर्थः नम्रस्माकं तुवकाकाशकलनामितिभावः दीपांगाति तैलवर्ति
यात्राएषति क्रमनिर्गतो दीपालोको यथा रज्जनवध्यते ३१ ३२ संवाध्यते अमिहृष्यते अमृत्तादितिभावः ३३ कपाल

३३

तुंवकोपरिधाराश्चकानः क्षनिरूपस्थिता दीपांगातिगतो रज्ज्वानालोको वध्यते यथा ३१
तथा नायमहंवज्रः सर्वभावगणातिगः संवंधः कोस्तुनः कामैर्भावाभावैश्चोद्विष्टैः ३२ केन
संवध्यते व्योमकेन संवाध्यते मनः शरीरेशतधायाते सेंडनाकाशरीरिणः ३३ कुंभे मग्ने
क्षते क्षीणे कुंभाकाशस्य काक्षतिः पि शाचक इवा दंष्ट्रपामनोनामो वित्तमुधा ३४ अडि
तास्मिन् क्षते बोधात् कानक्षतिरूपस्थित सुखदुःखमयी यस्य वासना तन्मनो मम ३५ अभव
तूर्वमधेकासंपन्नातनुनिर्वृतिः अन्येभुंक्तेभ्य आदत्तेष्वन्यस्यानर्थसंकटः ३६

शोभनेन छिद्दीभावेन क्षते मृदयचद्येन क्षीणे ३४ बोधात्मनो व्यतिरिक्तात्मदर्शनात् यस्य सुखदुःखमयी वा
सनाततादृशं मनः पूर्वमिज्ञतादृशायामभवत् तदानीमस्तीत्यर्थः ३५ तनुरधरिद्धिना निर्वृतिः सुखविश्रांतिः
३६

असाधारणजीवभेदश्चमदशापामप्यत्यनसाधारणौकालस्फूर्तिज्ञानिरित्याह आत्मनेति २२ एवेन्निरानुसंधानं चैतनावर्तमान
दर्शनं कलनांतदूषीयः बाह्येष्वभ्यंतरेषु चेतनोपाधिषु आश्रितः जगत्पदानां संभवेतु अधिष्ठानसत्तासामान्यमात्रस्वभावं
सर्वनिगतमास्थितः २३ २४ २५ तथा देहपतिरात्मा देहप्रकाशत इत्यर्थः २६ प्रकाशतमिधमन इन्द्रियादिव्यावृत्तां सर्वज्ञे त्रसा

आत्मनात्मानमेवांतः प्राप्तेनानुभवन्मयी स्थितः सर्वेषु देहेषु तीक्ष्णत्वं परिचोषिव २२ चेतना कलना रूपा यवा
ह्याभ्यतस्थितः जगत्पदार्थसंभारे सत्ता सामान्यमास्थितः २३ एष शून्यत्वमाकाशे स्पंद एष सदागतौ प्रकाशश्चैव
तेजस्तपयस्त्वेष रसः परः २४ काठिन्यमवनवेवमौक्ष्यमेव हुताग्ने शैत्यमेव निशानाचे सत्ता चैष जगद्गुरो ॥
मयी पिंडे यथा काष्ठे शैत्यं हिमकरे यथा यथा पुष्पेषु सौगंध्यं देहे देहपतिस्तथा यथा सर्वगता सत्ता कालः
सर्वगतो यथा प्रशुशालैर्मही यस्य सर्वदेशगता यथा २७ रूपालोकमनस्कारः पुक्तं कृत्यं तदात्मनः नित्यः सो
यमहादेवो देवानामेव बोधकः २८ अयमेवास्मिन्नेनास्तिकमलानापिकिले तदा देहने वापुना व्योमिप
अपत्रमिश्रं भसा २९ संभ्र मेरो वपाषाणे संबंधोभायनेतरेः सखदुःखश्रियो देहे मापतं नुपतं नुवा ३०

धारणी दृष्टान्ते दर्शयति यथेति छात्रां २७ यथैते दृष्टान्तास्तथा रूपालोकैश्च तदा देहपतिरैर्मनस्कारैर्मनिसव्यापारैश्च पुक्तं यद्वा
ह्याभ्यंतरे प्रकाशानंतदात्मनः कृत्यमिति प्रकाशैकप्रभावः स इत्यर्थः एवमधिदैव सर्वदेवानां सूर्येन्द्रचंद्रादीनामपि बोधको
ऽयं प्रसिद्धो महादेवः अहमेवास्मीति परमाण्वयः २८ अनुनासकुम्भतमेन रेणुना २९ संभ्रमेण भयकं पादिना ३०

वा०टी० विस्मोत्तुत्याप्रणात्याविज्ञप्ताप्रार्थनयाचवत्सुखेचलब्धः ४६५० विस्मोत्प्रसादाद्भूतमप्राप्तासंस्तुतिमागतिइतिपूर्वैर्गान्वयः
 ३५० इन्द्रियेत्यादेरहं समवमोषितइतिचतुर्थेनान्वयः इन्द्रियाण्येवोरगगतिः सर्पविला निषस्मिन् एवमुत्तरद्वयापि
 १०० वदन्तीह्यः ५१ वासनावनजालेचितिसर्वसप्रम्यंतानां विशेष्य ५२ दुःखान्येवदायानिहावाग्नयइवहारिणः परधनप्राणाय

प्राप्नोस्मिविततांभूमिमुत्तमांर्षिर्माथिकीं स्तुत्याप्र एष्याविज्ञप्तावामेननियमेनच ४६ लब्धोयंभगवान्नात्माहवः
 प्राधिगतः स्फुटं अहंकारपदातीतधिरात्संस्तुतिमागतः ५० स्वभावाद्भगवानात्माविस्मेवसिंसासनातनः इन्द्रियोरग
 गतेषुमरणायप्रभूमिषु ५१ तस्याकरंजकुंजेषुकामकोलाहलेषु वासनावनजाधनेषुजन्मकृपांतरेषुच ५२ दुः
 खदावाग्निदाहेषुदुःखदावाग्निहारिषु पातोत्पातदृशालक्षैर्महानोन्मज्जनप्रभैः ५३ आविर्भावांतरोभावैराशा
 पासविचेष्टितैः अहंचिरमहंकारद्विषासमवयोधितः ५४ निशायाप्रत्यवीर्यात्पिशाचेनेवजंगले स्वयमेवत
 पेदांनीक्रियाशक्तास्वयैवहि ५५ शेरिणाव्यपदेशेनविवेकप्रविबोधिता प्रबुद्धेभवतीशानेतमहंकारराक्षसं ॥
 ५६ नपश्यामिनामोदीपे ज्वलिनेतिमिरयथा तस्याहंकारवत्तत्त्वमनोविचरचासिनः ५७ दीपस्येवप्रशान्तस्यन
 वेग्निगतिभाश्चरः दृष्टएवत्वयीशानेपलायनपरायमः ५८

हारिणश्चोराययातोत्पातशृङ्गैर्वियत्संपदृशालक्षैः मज्जनप्रपैरधोगतिभिसन्मज्जनप्राप्यैः सद्गतिभिः ५३ अहंचिरंअहंका
 रलक्षणनद्विषासम्पगवयोधितः आत्मप्रमोषेणपीडितः ५४ शेरिणाव्यपदेशेनप्रसन्नविस्मयाजेनस्वयंस्वैनैवविवेक
 श्रीः प्रबोधिताउदपिताः तथाविवेकप्रिया इशानेश्वरेस्वात्मनिप्रबुद्धेभवतिप्रबुद्धेसति ५५ ५६ ५७ ५८

एषां भोक्तादीनामैक्यादध्यात्मनः साक्षात्कारं मोक्षं कस्येति जिज्ञासुः च किकाचक्रवर्तनचातुरीत्यर्थः भोक्तादिवधं दृश्यति भुं
 केशनि ३१ प्रकृत्यादिदुष्टः दोषारोपितः आत्मा विमर्शेन किंचिन्मोक्षमस्ति तेनाक्षतिरित्यर्थः ३८ ३९ ४० एतावान् नाः
 ४१ अज्ञानरिपुणा आवयोधिधत्तं हिंसतं अवबोधितमिति पाठे अविवेकसर्वस्वमिति छेदः वैष्णवेन प्रसादेनानुग्रहेण विवेक मे ३३

अमः पश्यस्य होमौर्ध्वं कस्येयं खलु च किका भंक्ते प्रतिरादते मनो देहस्य संकटः ३१ दुष्टात्मा मोक्षमस्ती
 ह न किंचित्केचलेक्षतिः न मे भोगस्थितौ वांछान च भोगविवर्जने ३८ यदा याति तदा यातुमत्प्रयातु प्रयातुत
 न सखे पुसमतापे तानौ पेक्षा दुःखवृत्तिषु ३९ सखे दुःखान्मुपायां तु यां तु वाप्स्यमहेषु कः वसना विविधा
 देहे त्वत्संशोदयमेव वा ४० प्रयातुना ह मेतासु न चैताममका प्रवृत्त एतावंतमहं कालमज्ञानरिपुणा हतः ४१ हत्वा
 विवेकसर्वस्वमेकांतमवबोधितं वैष्णवेन प्रसादेन स्वयमस्येन चारुणा ४२ इदानीं परिज्ञापयेयं परिमोक्षितं
 अहंकारपिशुनो यं शरीरं तस्मात्कोटरात् ४३ परावबोधमंत्रेण मेयं दानीमया कृतः निरुहंकारपक्षोपम
 च्छरीरमहादुमः ४४ पुण्यतामलमायातः प्रफुल्लं वराजते प्रशीतिमोहरादिद्वेयादुराशादोषसंज्ञये ४५
 विवेके धनसंभारान्स्थितोऽस्मि परमेश्वरः ज्ञातं ज्ञातव्यमखिलं दृष्टादृष्टव्यदृश्यः ४६ तस्यापूमधुनापे
 न नाप्राप्तमवशिष्यते दिक्ष्वाहरोऽपि तानर्थमप्येत विषयो रंगा संशान्तमोहनीहारां शांताशाश्रगतमिकां
 सर्वसंहत्वा एकांतं नियतैकत्वभावं ब्रह्म अवबोधितं ४२ परमोक्षितः अपहोदितः ४३ इदानीमच्छरीरमहादुमः निर्ग
 तः अहंकारपक्षोपमस्मात्तथाविधः सन् पुण्यतामायातः ४४ ४५ विवेकधनसंभारान्प्राप्येति शेषः ४६ ४७ ४८

वा० टी
उप०
१०१

विश्रांताय अचलाय ६० सन्तुलितस्वतन्त्राय मानसाय देवसंस्ते ६१ संविदाभासो बुद्धितद्वृत्तिप्रतिबिम्बचैतन्येण वपुसो
यस्य ७० कलाभिर्यतस्माद्भाषते प्राणभनः सर्वेन्द्रियाणि चेति शुश्रूक्षानि सप्तदशभिः षोडशकलः सोम्यपुरुष इति शु
तिदर्शिताभिर्वाचं प्रपञ्चेतुं प्रसिद्धाभिः निष्कलायैते रवयवाय च द्रुपदो कलाव्यतिरिक्तदेवतात्मने ७१ चित्सर्वप्रसिद्ध
सूर्यात्सदोदितायै स्वादिविशेषेण विशेषो दर्शितः श्रान्ताय प्रातर्पकाय अदृश्याय दृश्यविलिख्यमाणाय ७२ अस्मिन्हेनि

701

१०१

असतः अज्ञानात्प्रागभ्युत्थितो सप्रतिगते सति ५६ निर्गतः गोनसः अज्ञातस्य स्मात्तथाविधो दुमः दत्तवान् आराम इव
 दुःशब्दादुत्तरं वाचकान् भवति दुःशब्दात्तु दुःशब्दात्तु मप्रत्ययः ६० तत्करेण आत्मा च बोधकेणाधकारेण ६१ शांतदावः नि
 गृहीतवाग्निः अचलः पर्वत इव ६२ के आधयोमाननमयाः परलोक दुःखादिचिंतया कुतो नाधयस्तत्र नरकेति ६३

संपन्नो महंकारश्चोदः सूर्योदये यथा असदभ्युदिते तस्मिन् महंकारे पिशाचवत् ५६ गतेति सा महंस्वस्थो
 निर्गोनस इव दुमः शान्ता शान्ता भिपदिनिवा मिजगस्य सिन्धो धवान् ६० तत्करेणो हितो स्त्रीति निर्दितो स्त्री विरो
 दयं शैत्यमभ्यागस्यतः शान्ता शान्ता भिपदिनिवा ६१ प्रावडं नुभरकातः शान्तदाव इव अचलः प्रमार्जितो हमित्यसि
 न्यदेस्वार्थविचारतः ६२ कोमोहः काले दुःखानिकाः कदाशक्त आधयः नरकस्वर्गमोक्षादिप्रमोः सत्या
 महंकारो ६३ भित्तानेव प्रवर्तते चित्रे हान नमस्थले अहंकारकलापिते चित्ते ज्ञानचमत्कृतः नराजतेश्च
 के भूतानि यथा किं नुभरं जना ६४ निरहंकारजज्ञे दत्तसासारविवर्जिते भाति चित्तशरद्वो अभिस्वदता
 कांतिशालिनी ६५ निरहंकारपकारयत्सु प्रसन्ना तया च मह्यमानंदसरसे तु भ्यमात्मन मोनमः ६६
 शांतं द्रियो न ग्राहायन्ती एतौर्ववदुये आनंदां बुधये तु भ्यमात्मन मोनमः ६७ गताहंकारमे
 धाम शांता शांता दाव वदुये मह्यमानंदशैलाय विभ्रंताय नमो नमः ६८

ननु सत्येवाहंकारे मोहादिप्रशमनमत्कृतिः केन स्यात्तथा चाह अहंकारेति अहंकारबलालक्षणेऽपि तेऽपि
 ज्ञानादे सति ६४ इदानीं समुद्राभादिना नाभावे रात्मानं रूपयन्नमस्यति निरहंकारेणादिना कांतिशालिनी आत्म

प्रकाशशालिनी स्वच्छताज्ञानमयं ६४
 गालमभ्युत्थितं यत्तु भ्यमात्मन मोनमः ६७
 मह्यमानंदशैलाय विभ्रंताय नमो नमः ६८

वा०टी उप० १०२
इदानीं निद्रात्तये स्वाप्नदुःखं सिवप्राक्तनी अहंकारदशां स्मृत्वा विस्मयते एतावंतमिति चित्रं प्राप्स्यर्थं २४ अधः अहं अप्यनुभूयमान निरतिशयानंदस्वभावो जातः प्रादुर्भूतः यत्पतोहं महती अपरिहिन्नब्रह्माकारमिति ॥ साक्षात्काररूपिण्यस्य तथाविधः सन् अहंकारमहाश्रेण अलंभिः शेषं दर्शितो निर्मुक्त इत्यर्थः १५ महामतिरित्ये तद्विषयनिर्दिष्ट इति वाक्यप्रमाणेन दृष्टः मनननाधिगतः समाधो मनसा आश्लिष्टः समाधनुश्रुतश्रांगस्वदेहमि

एतावंतमहं कालं को भुवं चित्रमिदं येनाहमेवमिष्येव दृष्टाहंकारतांगतः २५ अद्याहमास्मि जातो येमहमधमहामतिः अहंकारमहाश्रेण यत्कृत्वा लभुस्तितः २५ दृष्टोयं मात्मा भगवांस्तथैवाधिगतो मया अलब्ध आनुभूतांगं स्यानुभूतो नियोजितः २६ गता स्पंदगतमननं तेषां तिरस्कृतं निपुणमहं कृतिश्रेयैः निरीहितं व्यपगतं रागतरंग रजनं विकैतुकं प्रशममिदं

वसदा स्यानुभूतो नियोजितः तथाचाहुः देहात्मज्ञानवद्भानं देहात्मज्ञानवाधकं आत्ममेव भवेद्यस्य सनद्धपि मुच्यते २६ सांप्रसतिर्दोषविज्ञेयं स्वमनः प्रशमंगतमित्याह गतास्पदमिति गतास्पदं निर्विषयविषयाणां मननादि तेषां प्रसिद्धेति मूलोद्धित्वा गतमननं गतेषां च निपुणं नियतं तिरस्कृतं निराकृतं कृत्स्नमिति यावत् अतएव निरीहितं निश्रेयकोतु कभागोत्कंगत इदं अतएव निरीधना ग्निवत् प्रशमंगतमित्यर्थः २७

भावेन श्रद्धया अभामश्रद्धां ऊहायोहवती बुद्धिः प्रज्ञातया अविचारसंदेहा दिल चरणमप्रज्ञां अज्ञः ज्ञातत्वाभिमान
शून्यो ज्ञः ज्ञप्तिमात्रस्वभाव एव सत्यो सितो दृष्टायते मयं नमः ७६ भावेन च स्नाहं भावेन देहाद्यहं भावेन देहाद्यहं भावे
गलिते ७७ निर्भावभावनाहेतु बुद्धिः शून्यं प्रनीहितं इधा हेतु चित्तशून्यं स्पंदुः प्राणनक्रियातन्मात्रेण शुद्धः प्रात्मा यस्य
तथा विधे जीवन्मुक्तात्मनिति क्षति जीवति तथा च श्रुतिस्तस्यादेकमेव व्रतं चरेत्प्राणं चैवापात्राच्चेति ७८ हेतयेव अ

भावेनाभावमुच्छिद्य हित्वा तृष्णा मत्तृष्ण्या निष्पिष्य प्रज्ञवाज्ञज्ञां शोऽज्ञः सत्यो सितेनमः ७६ मनसा मनसि
हिन्ने निरहंकारतांगते भावेत गविते भावे स्वस्थ स्तिष्ठामि केवलं ७७ निर्भावं निरहंकारं निर्मनस्कमनीहि
तं केवलं स्पंदशुद्धात्मन्येततिष्ठति वै वयः ७८ हेतुना कं पेजानंत विषये शाद निशायिनी परमोपशमोपेता
जातोयं मम निर्वृतिः ७९ प्रज्ञांतमोहवेतालोगताहंकारादस्यः कदाशा रूपिको नुक्तो जातोस्मि विगत
ज्वरः तृष्णारजुगुणं हित्वा मच्छरीरं कपंजरात् न जाने क्वगतोऽङ्गुलिद्वयं हं कृतिपतिणी ८० उद्धूलिते धना
न २ शौकुलापेकाय पादपात् न जाने गत उडुये क्वाप्यहं भावविहंगमः ८१ दुराशा दीर्घदौरात्म धूसरा भोगभस्मना
भयभोगि हितदिष्टाभूयस्योवासनाक्षता ८२

नुकंपिता भोगैश्चर्यादानेनानुगृहीताः अनंतास्वभक्ता येन तथा विधादिष्ये शाद्वल विध्ववादेरप्यति शायिनी नुक
ष्टानिष्ठति निरतिशयानंदविश्रान्तिः ७६ रूपिका पिशाचीनयो नुक्तः प्रतएव विगतज्वरः ८१ ८१ उद्धूलिते धना
भ्यासपेषणेन धूलिकृत्योडापिते ८२ दुराशाभिर्दीर्घदौरात्मैर्दुष्टदेहाद्यलत्वाभिमानैश्च धूसराः मलिनाः भयल
क्षणानां भोगिनां सर्पिकां हिताः भयस्यः दुर्वीसनाः भोगाभ्यस्यतीति भोगभस्मासमाधिस्तेन च तां उद्धिन्नाः ८३

वा० ध०
उप०
१०३

विश्वेभ्यो जनेभ्यो हितविश्वजननीन अंतरं अंतर्धायिकमज्ञानं भूदिति शेषः अघतनाशाददूरमत्पंताभेदलक्षणम
तिसाग्रीप्यसंपन्नं ५ संसारलक्षणस्य परित्यक्तं ताय ६ विबुधनाथार्येदुस्त्याय ७ वाच्यवाचकदृष्ट्या एषा व्यवहारदृष्टि
भिदिच ८ अनेन वा कल्पनमेति शेषः नित्यपात्रप्रोक्तं ९ अदौ सज्जपदार्थानां द्वयेः ततः सद्ये सद्यश्चानंत रूपैर्विका
शेने अनभएव सर्वस्वभावाय अधिष्ठातया सर्वगात्मने १० एतावतं कालं मद्रूपे त्वमेव मध्वं दानुवर्तमानाच्छ्रुत इदानीं त्व

स्वशत्रापरिताशेषविश्वविश्वविश्वजननीनभो सर्वत्र लभ्यते नित्यमधुना कपलायसे ४ आवयो रंतरं भूरिज
नव्यवहितांतरं अदूरमद्यसंपन्नं दिक्षादिस्वोसिवांधव ५ नमस्ते कृतकृत्वापकर्त्रे भर्त्रे निमोत्तुते नमः सं
सारं ताय नित्याय विमलालने ६ नमश्च काज्वहस्ताय नमश्चंद्रादिधादिशो नमो विबुधनाथाय नमस्ते
यमजन्मने ७ वाच्यवाचकदृष्ट्यैव मेदायोयमिहावयोः असत्या कल्पनैवेषा वीचिवीच्यं भसो रिव ८ त्वमेवा
प्रतयानंतवस्तु वैचित्र्यरूपया भावाभावविलासिन्या नियतैव विजंभसे ९ नमो द्वयेः नमः सद्येन मोनंतविका
सिने नमः सर्वस्वभावाय नमस्ते सर्वगात्मने १० प्रतिजन्म चिरं वक्रो दीर्घदुःखवतामया त्वयामघोपदिष्टेन
दग्धेनापहतोजसा ११ अलोकितोक्तो कदृशो दृष्टान्तदृष्टयः न प्राप्तत्वे पानेनार्कं चिदासादितं भवेत् १२

यैव त्वं विश्वां तपेलध इत्याह प्रतिजन्मेति मयामद्वावायत्वेन जीवभस्तेन त्वयामया स्वकामादिदोषानुसारेणोपदिष्टेना
सन्मार्गेण प्रवृत्तत्वाद्दग्धेन अतएवापहतोजसातिरोहितेऽवरभादेन त्वया लोकदशः ३ ध्वं धोमध्वे लोकसंचारभ्रमास्ते
उबिवेकानुकूलदृष्टान्तदृष्टयश्च अलोकिताः ततस्माद्दहिलोकदर्शनात् त्वयानप्राप्तः अनेन लोकत्रयदर्शनेन च किंचित्स्वल्प

मपि पुरुषार्थरूपमासादितं न भवेत् न भूदिति च
पार ४: १२

मनः प्रसमो देवसर्वपनिवृत्तिर्निरतिशयानंदवापि वदन्त्युपसंहरति दुत्तरा इति अभवन्नि नातापो निज्जन्मपरंपरा
: दीर्घदोषाः काममोहलोभादयस्तत्प्रदाः समष्टिरकालैकरूपदुःखाः विषमाः प्रतिक्षणनिचित्रदुःखाः महापदः
क्षयंगताः चिदक्षयः महेश्वरः पूर्णनिंदात्मा समधिगतः प्राप्तः तत्कुतः यतः अंतरे प्रत्यगात्मन्यचिन्त अज्ञानजाड्यं
ज्ञानेनापगतं बाधितमित्यर्थः ॥ **वाशिष्ठातालप्यप्रकाशे उप० श्लोपंचविंशः सर्गः २५** आत्मानं दुर्लभं प्राप्य प्रल्लादः
प्रणमन्मुहुः स्तोति निंदति कांते नरमतेरहस्ये भो मानुषानंदो दिहैरण्यगर्भतेभ्यः पदेभ्यः सुखोत्कर्षस्थानेभ्यो

दुरुत्तरा समविषमामहापदः सुदुःसहा भवनदीर्घदोषदाः गताः क्षयं समधिगतो महेश्वरश्चिदक्षयोपगते
मच्चित्तमंतरे ६८ **मोक्षोपायेषूपशम० श्लो वसतात्मलाभचिंतानामसर्गः ३५ प्रल्लाद उवाच ॥** आ
त्मा सर्वपदातीतश्चिरात्संस्मृतिमागतः दिव्यालक्ष्यो सि भगवन् नमस्ते तु महात्मने १ अभिवंद्या यच्चालो
कश्चिरमा लिंगपसेमया कोन्यः स्यात्तद्वैतबंधुर्भगवन् भुवनत्रये २ हंसिया सिद्धासित्वं सौषियासिवि
वलासि अयं प्राप्तो सिद्धेः सि किं करोषि क्व गच्छसि ३ " " " "

प्यतीतः निरतिशयानंदरूपः आत्मा प्रत्यक्स्थानेभ्योप्यतीतः निरतिशयानंदरूपः आत्मा प्रत्यक्स्थाने अपरिच्छिन्न
स्वभावाय १ चिरं आलिंगपसेत्तीरोदकभरसरुत्यासमाधावनुग्रहसेबंधुः परमप्रियः २ यावन्न प्राप्तो न दृश्यता
वन्मत्सुभृत्वा अभक्तानं सि भक्त्यासि उपासना कर्मभिराराधितो इदं सित्ताक्कदिरूपेण सौषिगंत रूपेण यासिस
र्वरूपेण च विलासिव्यवहरसि प्रयातु अयं नित्यापरोक्षः स्वभावप्राप्तादृश्यश्च अतः परमाप्रीतिं किं करोषि क्व वागसि
नक्तये दानीमन्यतां गंतुं किंचित्कर्तव्यं पूर्ववच्छ्रुत्वा मित्यर्थः ३

वा० टी० १०४ उप० येन सूर्यस्तपतितेजसे दृष्ट्या दिशुतिदशाणां हत्वयेति २२ घुचरानभश्चरावाघदयः धीराभिश्चलाश्रवरं
 उप० १०४ उप० अत्रकाशदं २३ दिक्षुभागेन अहंत्वंत्वमहाभिति व्यतिहारेणाभेदो दृढीकृतः २४ इदानीमखंडार्थप्रमाणतया
 १०४ उप० संपन्नावहंत्वं शब्देन मस्यति अहमितिलक्ष्मस्य महात्मनः बोधने पर्याभांतवकारणोपाधि विशेषस्य वाच्य
 र्थस्य ममकार्येणाधि विशिष्टस्य वाच्यार्थस्य वा शाखावदेकदेशभूताभांउपाधिभांभेदकल्पनासंयुक्ताभांसा
 त्वया विमलदीपेन भानुः प्रकटतांगतः त्वया शीततुषारेण चंद्रः शिशिरतांगतः २२ त्वयेते गुरुवः शे
 लास्त्वप्येते घुचराधृताः त्वये वेपंधराधीरास्त्वये वां चरमं वरं २३ दिक्षुपामतासि प्राप्ता दिक्षुत
 त्नामहंगतः अहंत्वं तमहं देव दिक्षुपामेदास्ति नावयोः २४ अहंत्वं मपि शब्दाभां पर्यायाभां महात्मनः
 तव वामवामवाशाखा संयुक्ताभां नमो नमः २५ नमो मम ह्यमनंताय निरहंकाररूपिणेति हसि मनः
 प्रज्ञोभयापतिस्फुरंती द्विपवृत्तयः शक्तिरत्नसितस्फारप्राणपानप्रवाहिनी २६ नमो मम ह्यमरूपाय
 नमः समसमात्मन २६ मयात्मनिसमेसस्येसास्ति शूले निराकृतो दिक्कालाधनवह्निस्त्वात्ममेवेह
 तिष्ठसि बहंति देहर्षत्राणिकृष्णव्याशावरत्रयाः चर्ममांसास्थिदिग्धाविघ्ननः सारपिमंति च ३०
 प्राणाधिकरणेनाविताभां अहंत्वमिति शब्दाभां नमानमइत्यादरादभासः दौवासदौशाशाखाद्यसंबंधयो
 मिभ्यात्वद्योतनार्थे २५ इदानीमखंडार्थप्रत्यक्षध्यानेन पराभ्युपगम्यतस्त्वत्त्वतां दर्शयति नमइत्यादिना २६ हेवसन्
 त्वमयात्मप्रत्यक्षस्त्वभावस्त्विति दसिनकदाचित्पराभावे इत्यर्थः तत्कुतो ज्ञातं तत्राह न इतिके नापितं पतति प्रेषित

सुखं प्रकृतं भवति कथं तत्पश्यति कथं तत्पश्यति
गुरोः २

कुतो नाभ्युत्तवाह सर्वं चेति नाभिवांछति पुरुषार्थे द्वापणी भवति तता दशं वसुत्वदतेषां विना इह जगालि-
स्तीत्यर्थः १३ नमुह्यसि मोहनिस्तीर्णस्य तियावत् १४ कथं प्रहं ह्यइति चिन्ता स्यादसि सर्ववृत्ति तथा रूपेण प्रतिबोध
विदतंगतमिति श्रुतिदर्शितो चायेनेत्याहयइति चन्द्रचरोतः करणस्य घटादिदेशनिर्गमने तदवधिन्मचेतन्यात्मा
ऽस्तिकनीनिकारस्मिजालत्वे प्रेतवपुः स्थित इत्यर्थः एवमग्रे पूर्णं १५ त्वक्स्पर्शमोह्यादिकं च स्पृशन् रपाशनि

सर्वं मत्काष्ठापाषाणवादिमात्रमिदं जगत् नेहास्ति त्वदजे देवयत्नामो नाभिवांछति १३ देवरात्रमधलब्धो
सिद्धोऽस्य धिगतोऽसि च संप्राप्तोऽसि गृहीतोऽसि नमस्ते सुनमुह्यसि १४ यो ह्येतेः कनीनिकारस्मिजाल-
प्रोतवपुः स्थितः देवो दर्शनरूपेण कथं सोऽत्र न दृश्यते १५ यत्स्वकस्य दोषं स्पृशन् सर्वगंधं नैलं तिले यथा
स्पर्शमंतः करोत्येष सकथं नानुभूयते १६ यः शब्दः श्रवणादंतः शब्दशक्तिपराभ्युपगच्छन् शोभां च नयंतं
गोसदूरस्थः कथं भवेत् १७ जिह्वापल्लवल्पनामिदं तदित्युक्तं योऽपि च त्वदंत्यस्य वस्तुनि त्वदंत्यस्य न क
य ३ एव १८ पुष्पगंधानुपादौ धाराहस्तेन देहकं यन्मालोकयति प्रीत्या कस्यासौ न करे स्थितः १९ वेदवे
दांतसिद्धांततर्कपोराणां गीतिभिः यागीतः सकथं ह्यात्मा विज्ञातो याति विस्मृतिं २० सैव हे देहभोगांजी-
सुभगापियमधमे अंतर्नः स्वदंते स्वच्छे त्वयि हृद्ये परावरे २१

वृत्त्या व्याप्नुवन् यथा तिले तर्गतं तिलस्य सुकुपुष्पगंधमतः करोति गृहगतं तद्वत् स्पृशं शीतादि अंतः करोति व्याप्य प्र
काशयति १९ शब्दशक्तिं ज्ञानं काव्यादि च मत्कारं पराभ्युपगच्छन् प्रकाशयन् मत्तन्निधुराऽम्हादीनि अग्रतः पुर
स्तादेव त्वदित्यस्य रसकं प्रेमविषयस्य दंतं त्वदंतं सुखात्मना स्फुरति २१ धाराहस्तेन हस्तवदुपपादनकरणधारा

न कं ह्यतस्वजः पुष्पाणां गंधानुपादायमाना लहं

वा.पी.
उप.
१०५

परमाणोरत्यंतसूक्ष्मस्पदुर्लभसैवार्थः बहत्वं बह्व्यक्ति संवलितजातिः ३२३ इदानीं सेषं मुक्तात्मने भिन्नात्म
 त्मनेव द्वात्मने मोक्षोपायमुपदिशति भावानामित्यादिना भूतिभंगानां बहुविधविकारस्वभावानां अभयवाधाय
 भवापनिरतिशयानंदस्वरूपाय विभावाय च असंगात्मदर्शनेन भावाभावाभ्यां बहिष्कृतः विवक्तसन्तदभावेनैव
 सदा विमुक्तात्मा भवमाप्नुनर्वधं प्रतिपद्यसेत्यर्थः ४० तदुपायभूतां पूर्वपीठिकायुपादिशति जहीत्यादिना ४१ इति

परमाणोस्तैवैवांतः इदं संसारमंडलः वटत्वं वटधानायं वभस्तासि भविष्यति ३८ हयद्विपरयाकारैर्यद्वे
दशपतेर्वदः तद्दालोक्त्यसे देवः पदार्थशितविश्रमेः ३९ भावानाभूरिभंगानामभवाय भव्यावच भवभाववि
मुक्ता त्माभावाभाववहिः कृतः जहिमानं महाकोपं कालुष्यं कूरतांतथा नमहांतो निमज्जन्ति प्राकृतेः
एासंकोटे ४२ प्राक्तनीक्षीर्घदौरात्पदशास्त्रतापुनः पुनः कोहं किं तद्वभवेति हसन्मुक्ता छयसितं ४३
ते प्रयाताः समारंभाः गतास्तदग्धवासराः येषु चिंतारलज्वालां कीर्णैर्भवानभत् ४४ अधत्वं देहं नग
रेराज्ञास्फारमनोरथः ननुः खैर्गुह्यसेनापि सुरैर्वैद्यैर्मिकरैरिव ४५ अधौ द्विपदुरश्वं अजित्वा जितम्

विचार्येति शेषः मुक्तानां छटाः कणा इव सितं शुभ्रमप्यात्पातयाह सन्प्राक्तनी दीर्घदौरात्पदशंजहीति पूर्वगान्
यः ४३ ४४ कैरेमुद्धिनिर्वेमेव ४५ ४६ नहिं अविघादशि अंतः त्वरूपदशि चपयाक्रमभजत्वमपउदयअयस्य अ
प्य ता अजस्तमभीरणजगतः अस्तमयोदयोप्रलयसर्गेयिस्मादित्यर्थः भास्वरपक्षे स्पष्टं ४६

१०५

वा० टी०
उप०
१०६

ते १

सर्वप्रति न संस्मरिष्यस्य निमित्तभूतः स्नेहोपोसि शरीरलक्षणस्य घटितवत्सारभूते त्वण्ववशोस्ति
त्वया तदभिमाने जेह्वादर्शनादित्यर्थः अतस्तमात्वादः प्रतिमधुरः अतस्तत्त्वस्त्वमिति यावत् तेजसां स
र्यादीनां प्रादिदेवं प्रकाशं प्रकाश निमित्तं अध्यात्मं च भासां च क्षुरादिकरणानामभाभासकः ५२ वायूनां प्रा
णानां स्पंदयतीति स्पंदः मनो लक्षणस्य हस्तिनोमद एव भ्रांति ते त्वमप्येव निमित्तं वाचा वाणी आपंचैव हलंताना
मिति भागुदिर्मययू त्वद्वशात्त्वयोपसंहारात् संप्रविलीयते उपशाम्यति मरणमूर्च्छा त्वमेषु अन्यत्र देहांतरे ५४

त्वय्यस्ति विस्मयस्नेहः शरीरक्षीरसर्पिषि त्वमंतरस्पंदे हस्यदास्येण निरिवस्थितः ५१ त्वमेवानुत्त
मात्वादः प्राकाशं तेजसामपि अवगंता त्वमर्थानां त्वं भासामवभासकः ५२ स्पंदस्तस्य सर्ववायू
नां त्वमनो हस्तिनोमदः प्राज्ञानलशिखाया त्वं प्राकाशं तैक्ष्ण्यमेव च ५३ त्वद्वशादियमात्मीयांचो
संप्र विलीयते दीपवत्पुनरन्यत्र समुदेति कुतोपि सा ५४ त्वयि संसारवर्तिन्यः पदार्थविलयस्तथा
कटकांगदकेयूरमुक्तयः कनकेयथा ५५ भवानयमहं त्वं शब्दैरेवमादिभिः स्वयमेवात्मनात्मानं
लीलार्थं तौषि वक्षि च ५६ मंदा निलविनुजोदोगजाश्च न रह्यभिः यथा संलक्ष्यते व्याप्ति
तथा त्वं भूतदृष्टभिः ५७ यथा हयगजाकारैश्चालालसति वद्विषु तथैवाव्यतिरिक्ते त्वं दृश्यसे मु

वा ३
चाहं ३

पदार्थविलयसमुद्भांति विपरिणामेनानुषज्यते ५५ त्वयैव स्वात्मनि भवदादिशब्दैर्व्यवहारः कियते न त्वत्तान्योस्तीत्याह भ
वानिति तौषिगुणैः वक्षि अन्यत् ५६ अद्योमेघः ५७ प्रत्येकज्वलत्सुकायेषु सांचित् ज्वालानां हयाद्याकारतापिकदाचिद्भवति

यद्येवंतर्हि सर्वत्र तथा कृतो नावगच्छामितत्राह सर्वदेवेति सर्वदा अनादिकालात्सुप्नोसि शक्त्वा भोजकादष्टशक्त्वा भो-
 गालोकनलीलार्थं तावन्मात्रं संबोधय स न पूर्णो लक्षणं रूपेणोत्पद्यः ४७ भोगालोकनलीलाभ्येव शिदयति दृक्स्तु द्वाभिरि-
 ति दश इन्द्रियवृत्तयः तल्लक्षणानिः स्रष्टाभिधुमस्तिकाभैदैः रूपाभिलक्षणं मधुक्षौद्रनेत्रादिवातायनस्थया चिच्छत्वा
 ४८ योगिनामुक्तामणकालसुषुप्तादिमार्गप्रकाशोपित्व दधीनवेत्याह ब्रह्मांडेति प्राणापानशब्दाभ्यां तन्निरोधाभ्यां सो-
 लयते तस्यै योगिभिर्वसो यो लब्धिस्थानत्वाद्ब्रह्मपुरे देहे प्रतिक्षणं अभ्यसेद्दृष्टिं संपीडितानां प्राणानामुक्तामपरकाय-

सर्वदेवासि संत्युतः शब्दासंबोधयसे विभो भोगालोकनलीलार्थं कामिन्यो कामको यथा ४७ दृक्स्तु
 द्वाभिरूपानीतं दुराद्रूपमधुत्वया पीयते स्वीकृतं शक्त्वा नेत्रवातायनस्थया ४८ ब्रह्मांडकोटशब्दांताः
 प्राणापानपैरस्त्वया गतागते ब्रह्मपुरे सप्रेक्षाते प्रतीक्षणं ४९ देहपुष्पे त्वमामो दो देहे दौ त्वमृतामृतं
 रसस्त्वं देव विटपेशैस्त्वं देहहि मे भवान् ५०

प्रवेशलोकान्तरसंचाराद्यनुकूलेन नाडीमार्गेषु गतागतेः संस्कारैर्व्रह्मांडान्तरंगंतुमर्चिर्दिग्गोणस्य मंडलं
 गंतुं वा ब्रह्मांडकोटस्य ब्रह्मरूपस्य संबन्धिनः अध्वांताः समुन्मादिमार्गपि चारुस्त्वयैव स्वयं ज्योतिषा करणेन
 संप्रेक्ष्यंते स्फुटं दर्शयंतं हृदयस्थामप्रघोतततनप्रघोतततनैव आत्मा लिङ्गमतीति श्रुतयै धृषिसर्वेषां मरणे नाडीधार-
 प्रकाश आत्मज्योतिरधीन एव तस्याप्यप्ययोगिनां पीडापारवश्यादिना तदवधाना शक्तेर्योगिनां चास्यासकालमर-
 णकाले च सावधानत्वात्तदावो दहताः ४९ ऋतं परमार्थसत्यभूतममृतं दहन्ति क्षणविटपेशात्वायारागादि-

सर्वदेवासि संत्युतः शब्दासंबोधयसे विभो भोगालोकनलीलार्थं कामिन्यो कामको यथा ४७ दृक्स्तु

ब्रह्मांडलक्षणानामुक्ताफलानां जलतेजःप्रवर्णाभां चाकचिमेनवर्तुलत्वेन सांप्रात ५६ तेस्त्वमुपपादय तित्वया अनभि
 व्यक्तं अतएवाप्त्यायं अविधावीजांतस्थावांस्यपदार्थानांतत्प्रसिद्धतत्त्वस्वरूपसंगेति प्रकाशते यथापत्त्यापाकेनमां
 सानां स्वादेवरन आस्वादनाहस्त्रादुता प्रकाशते चतु ६० एवं चित्प्रकाशनाकल्पितं सदस्यस दत्तायमेवेत्याह विद्यमाने
 ति वनितासंबंधिनीरूपलावण्यशतेव ६१ अनावर्जितं अथ कियारात्मा अननुगृहीतं तत्प्रतीतमपिन सत्ताये अथ कियारा
 ये समर्प्यमित्यर्थः अकुदादर्पणां जीमितात्यतिविं वितं स्वल्पावरणं सुभूतसौंदर्यं कांतानां च वनां धरास्वादनाद्यर्थ कियारा

त्वं ब्रह्मांडकमुक्तानामहिन्नस्तंजराततः जेजलं भूतनायुता चिद्रसायनसेवितं ५६ आसन्नदभिवक्तव्यं पदार्थानां
 प्रकाशते त्वया तत्वेयथापत्त्यामां सानां स्वादेदनं ६० विद्यमानापि वस्तुश्रीर्न स्थिता त्वयि न स्थिते वनितारूपला
 वण्यसत्तेकगतचतुष ६१ सदपीह न सत्ताये वस्तुनावर्जितित्वया तदप्येन स्वलावण्यं मुकुरात्प्रतिविंबनं ६२ लुठ
 तित्वां विनादेहः काष्ठलोष्टसमक्षितो सत्तप्यसत्तगोद्वयः श्यामात्त्विवरविंबिना ६३ सुरवदुःखकर्मः प्राप्पभवं
 तं परिणश्यति प्राकाशपमां साधयथा तमस्तेजोयवाहितं ६४ त्वालोकनमेवेते स्थितियां तिसुखादयः स्यालो
 कप्रयाप्रातवर्णमुक्तादयो यथा लब्धात्मानो विनश्यति संबंधं च ज्ञाण एव ते ते तमांसीव दीपस्पदधरावव्रजंत्य
 लं ६६ तमस्तातमसो दीपासत्तायां सुदृतांगता दीपसंबंधसमये सा चोत्पद्य विनश्यति ६७ " " "

प्रयुक्तलक्षकमोपशमापनालमित्यर्थः नगस्पतिरेव तस्य चोद्वयः आनत्यसन्नविद्यमानोपमानादसन्न असत्प्रायः
 श्यामा सुतमिस्रासु ६२ प्राप्पसाक्षादनुभूय प्राकाशपं सत्यं प्रकाशते जो दीपनक्षत्रादिप्रभा ६४ यतस्त्वदालोकनयेवल
 लब्धात्मानस्तसुखादयः अतश्चरमसाक्षात्कारे दस्यते तबंधस्व ज्ञाणवव्रजंत्यगच्छंति नोपायांतरेणेत्यर्थ ६५ ६६ दीपस्य

अविनश्यति तदुक्तं तस्मात्कस्मादो न पश्यतीत्यर्थः

असत्तायां अविद्यमानतायां सुदृतांगता तिसुखादयः स्यालो
 कप्रयाप्रातवर्णमुक्तादयो यथा लब्धात्मानो विनश्यति संबंधं च ज्ञाण एव ते ते तमांसीव दीपस्पदधरावव्रजंत्य
 लं ६६ तमस्तातमसो दीपासत्तायां सुदृतांगता दीपसंबंधसमये सा चोत्पद्य विनश्यति ६७ " " "

सर्गः

वा० टी०
उप०
१०८

वाशिष्ठतात्पर्य० उप० शेषद्विंशः ३६

इह भूषणसमाधिस्थिप्रलहादेदानवंपुरं अनापकंदस्पर्हतंदुर्दशापन्न
मीर्यते इतिवर्णितप्रकारमात्मानं संचिंतयन् १ स्वपदस्वरूपसाम्राज्य २ स्वगृहे तथा समाधौ तिष्ठतस्पर्श
रक्षिषः प्रलहादस्य सुवनमध्यस्थरूपमेरोरिव बहुतरः कालाय यो वीजकोशाद् बीजं पुंयात् ५ पीनं प्रवृज्यते

मोक्षोपायेषूपश० शो आत्मस्तवनं सर्गः ३६ इति संचिंतयन्नेव प्रलहादः परवीरहा निर्विकल्प
परानंदसमाधिं समुपाययौ १ निर्विकल्पसमाधिस्थश्चित्रार्पित इवाचलः शैलादिवदि
समुत्कीर्णो विभोः स्वपदमास्थितः २ तथा नुतितस्तस्य कालो बहुतरो ययौ स्वगृहे भुवस्थमेरोरि
व सरक्षिषः ३ बोधितोऽपि सुराधीशैर्न विधत्तमहामतिः आकाले बहुसेकोऽपि वीजकोशादि
वांकुरः ५ ए वं वर्षसहस्राणि पीनात्मा तिष्ठेद्देहदक् शान्त एवासरपरे मार्तेऽड्डवचोपले ५

तं ब्रह्मा तदात्मा पीनां स इति पाठे स्पष्टं एकदक् वाह्यदक् शून्य इति यावत् उपलेऽत्कीर्णो भिर्त्त
उः सूर्य इव निश्चल इति यावत् ५

४ आस्पद इति असामर्थ्यापपादकं संबोधनं ७५ अनल्पपदास्पदत्वे च कर्तृत्वाभासो मूलमित्याशयेनाह
कस्मिन् ३ निरीहेणेति ४

इमां उक्तरीत्यादुर्घटामपिसुखादिकां लक्ष्मीं तदुर्घटताभिज्ञा नो विवेकैः जनानां चेतसि स्थितः स नृगृह्णात्येव अविवेकि-
७० विवेकिषु यो विशेषस्तस्मात् न जहासीति ७४ अविवेकिषु तर्हि कादृशो ह्यपि प्रसन्नो न भवति अविवेकि कल्पण-
नानाभानं तदादनियतत्वाच्चेत्याह अविवेकिष्विति पदद्वया अर्कं नानावासनोद्धो धेन निमित्तेन मम वाणीति शेषः नालं न
समर्थो है अनल्पानां अनंतानां पदानां रूपभेदानां नाम्नां च समंतामूर्त्तस्थूलदेहोपाधिना असत्ताकामूर्त्तस्थूलदेहोपाधि-
ना असत्ताकामूर्त्तस्थूलदेहोपाधिना वा शब्दः स्वप्ने सत्त्वस्य स्वातंत्र्यं यद्येतन्नार्थः अपि प्रादे जागरे देहद्वयमुच्चयेन कर्तृत्व-

इमां सुखादिकां लक्ष्मीं विवेकि जनचेतसि स्थितः स नृगृह्णात्येव न जहासिममस्थितिं ७५ अविवेकिषु योसि
त्वं सहजात्मन्यदृष्ट्या तद्रूपकथनेनालंभनानल्पपदास्पद ७५ निरीहेण निरंशेन निरहंकृतिना त्व या सतावा
पसत्तावापि कर्तृत्वमुररीकृते ७६ जयप्रोडामराकारजयशान्तिपरायण जयसर्वांगिमातीतजयसर्वांगिमास्पद
७७ जयजातजयाजातजयक्षत जयाक्षते जयभावजयभावजयजेयज याजय ७८ उल्लसात्पुपर्शमाभि-
तिष्ठामधिगतोऽस्य च जयीजयायजीवाभिनमोमहं नमोऽनुते ७९ त्वयि स्थिते मयि विगता मयात्मनि स्वसंस्थितौ
व्यपरासरागं रंजने ध्रुवं धनं ध्रुवविपदः ध्रुवसंपदो भवाभवो ध्रुवशममुपैमि शाश्वतं ८०

द्योतनार्थः ७६ इदानीं विवेकविवेकिप्रसिद्धरूपद्वयेति द्वाभ्यां प्रोडामरः वृत्ताडाद्यतिवित्त तः आकाशेयस्य आगमय
हणं सर्वप्रमाणोपलक्षणं सर्वांगिमास्य असत्तामूर्त्तस्थूलदेहोपाधिना सर्वप्रमाणवेध ७७ जेय आविधकरूपेण जेतुं योग्य
स्वाभाविकेन त्वजय अजय ७८ अतएवाह माधकरूपजयवत्त्वाजयी प्रारब्धशेषस्यपि जया यजीवामि ७९ त्वयि मत्त्व
रूपेणावस्थितौ मम सर्वानर्थान् निरासयिद्धिः संपन्ने तु पुनरुहति त्वपीति मयि विगता मयात्मनि अतएव स्वयं स्थिते सति भवा
भावो जन्ममरणोऽप्युपगतः शाश्वतं शमं सुखविश्रान्तिमुपैमि प्राप्नोमीत्यर्थः ८० " " " " "

वा०टी०
उप०
१०६

विसंस्थाने भग्नसंनिवेशं उद्याननगरपदार्थां तत्स्थानवृक्षजनाश्रयलक्षणे १५ ध्वस्ता निरेणु व्याघ्राशानादि-
शां मुखमंडलाविषय १६ सुराणां भ्रमैरपि पराभूतं निरस्तुतं अंत्यजे सामसे भूतैः प्रोडां लैः प्रशृंगाल
रसः पिशाचादिभिः १७ अनियता निमयवन्ति वनिताः अर्थाः धनाभिर्मंत्राः सौहार्दसंकेताः युद्धादित नि-
मित्तवैराली च यत्पकलियुगसमये उद्भूताः परस्परहरणां शरादस्य वस्तुदाभं अतएवाकुलं सर्वतोभयोद्धिग्नं वभू-

209

पुत्रिंशः सर्गः
॥३७॥ श्रीव
शिष्ट उवाच ॥२

प्रलयाक्रंदपुस्तं विसंस्थानप्रांतरं लुब्धुद्याननगरं व्यर्थं निरर्थकदर्शितं १५ चिंतापरासुरगणं
निरन्तं फलवांधवं अकांडोत्पातविवशं ध्वस्ताशामुखमंडलं १६ सुराभ्रकपराभूतं भूतैराक्रां-
तमंत्यजेः भूतरिक्तमलक्ष्मीकं उद्धिन्नप्रायकोटरं १७ अनियतवनिता र्थमंत्रयुद्धतधनदा
रविरावितं समंतात् कलियुगसमयोद्भूतोत्कटाभं तदसुरमंडलमाकुलं वभव १८ इति श्रीवा० ॥
क्षोपापेषूपशः असुरमंडलमाकुलं वभव १८ इति श्रीवा० ॥
सय्यासनगतो हरिः १ प्रावृत्तिद्राव्युपरमेदावार्थमस्मिन् नः धियाविलोकयामास कदाचिज्जा ॥

व १८ इति वाशिष्ठतात्पर्यप्र० उप० प्र० स पुत्रिंशः सर्गः ॥३७॥ जगद्वयस्या सिद्धार्थं हरेः श्रितोपवर्णिते इदं दैत्यकु-
लं त्रातुं प्रह्लादस्य प्रबोधने अविलानां जगज्जालसंबन्धिनां क्रमाणां नियतीनां पालनमेव देवनं कीडनं यस्य
प्रावृत्तिनद्राव्यपगमे कार्तिकांते इति यावत् देवानामर्थप्रयोजनं शाधयितुमिति शेषः अनेन देवैः कालेका-
ले सुता प्रबोधितः इति गम्यते जागतीत्रैलोक्यसंबन्धिनी गतितात्कालिकस्थितिं २ " " " "

१०६

वा० टी०
उप०
११०

असुक्रियोत्सादः काक्षतिस्तत्राह क्रियात्विति भूलोकग्रहाणं कर्मभिर्मिपरं असं वैपर्ययितस्य नाशो वैपर्ययक
र्मा धीनसंसास्योद्धेदप्रसंग इत्यर्थः ११ अस्वेवं किंततस्ते तततत्राह आकल्यांतमिति १२ अस्मिन् आभो
गेजगत्संस्थाने विलीयत्तयमागते सति स्वलीलायाः तयकारिणा मया किंचित्तं कृतं भवति न किंचिदि

७७०

क्रियात्वयोपशंतासु भूलोकोस्तमुपैष्यति असंसारप्रसंगो यतस्य नाशो भविष्यति ११
आकल्यांतं त्रिभुवि नयदिदं कल्पितं मया नाशमिष्यत्यकालेन तापे हि मकणो यथा १२
किमेवमस्मिन्नाभोगे विलीयत्तयमागते कृतं मये ह भवति स्वलीला तयकारिणा १३
ततो ह मपि मृत्युस्मिन् नष्टं चंद्रार्कतारके वपुप्रशंतिमाधाय स्थितिमेष्यति तत्पदे १४

त्यर्थः १३ ततः स्वलीला तया ह मपि लीला र्थस्य वपुः प्रशमं उपसंहारं आधाय संपाद्य अपुनः संसा
रोद्भायतस्मिन् नृणां तपदे स्थितिं रूपाभिप्रास्याभिसंभावनाधिकेपि भविष्यति तदेव १४ ॥ ॥ ॥

क्रियाः अदेवत्वकलाः सत्यः समउत्साहमप्यनाल
फिः १०

विलोकनक्रममेवविविच्यह्रिविषयमित्यादिनापार्थिवभूलोकसंबन्धिनंआचारंजनानांशुभाशुभाचरणंमनसाताल
माज्ञागामपातौस्थितिंपर्यालोचितवानितियावत् ३ तत्र पातालेप्रत्नाददानवेस्थिरेसमाधानेसमाधौस्थितिसति
इंद्रस्पुंरेस्वर्गेप्रौढिंमृत्विद्रुमपागतांसंपदंद्वापूर्वन्तीरोदारणवशाधिः पश्चात्प्रबुद्धव्यालतलस्यस्यतत्रापिपद्मा
सनंबंधेनस्थितस्यशंखचक्रग दापारणेविस्मोमनः स्वकल्पितेनातिभास्वतात्रैलोकाजस्यमहताअनिलाभ्रमरभूते
नशशीरेणइदंस्वमाणांप्रकर्तव्यंसंचितायमासेतित्रयाणामन्वयः ४ ५ ६ पदंसमाधिसाम्राज्यपदंतत्रविश्रांत ७

त्रिविषयं स्वमनसा पार्थिवं चावलोक्य सः प्राचारमाज्ञां गमायुपातालमरिषालितं ३ तत्र स्थिरसमाधाने स्थि
तप्रल्हाददानवे दृष्ट्वा संपादमंद्रस्पपुत्रे प्रौढमुपागतं ४ ज्वालतल्पतलस्थस्य क्षीरोदराविशायिनः शंखचक्रग
दापातोर्देहस्यांतस्त्वारिणः पद्यासनस्थस्वमनः शरीरेणातिभास्यता इदं संक्षिप्तं यामास त्रैलोक्याज्वमहालिना
६ प्रल्हादे पदविभ्रांते पाताले गतनायके कथं सृष्टिरियं प्रेत्यो निर्देत्य न्वमुपागता ७ देत्याभावे सुरश्रेणी निर्जिगी
उपदंगता शम्भोऽप्यत्यदृष्टा वपटलेषु सति रघया ८ मोक्षारब्धनिर्गतं द्रुतं ततो यास्यति तत्पदं क्षीणाभिमानवि
रसालतेव प्रविशुष्कतां ९ देवौघे शान्तिमापन्निभुविष्यन्नतपः क्रियाः अदेवत्वफलाः सर्वा शम्भोऽप्यत्यसंश

शमं अरागद्वेषतां न दृष्ट्वा न्यदप्यलानियेषु अनावृत्तिकालेषु = ततः शमात् निगते द्वंद्वगतशीतोष्मादिद्वंद्वोपलब्धं च
द्वितीयमिति वा विरूपास्वर्गसुरवाहिरक्ताजलसेकश्रमाच्च ई द्वेषाभावात् स्वर्गसुखे दुर्लभत्वादर्शनादुपेक्षापत्तेः स्वतः
सात्विकत्वाच्च देवो ह्ये शांतिमाप्नोते सति मुक्तेऽप्रविभज्यते देवा मेहेन पि दधुर्निरात् तस्माद्देवा त्वप्रियं पदेत न्ममुष्णा वि
धुः तस्माद्देते सुरविद्यमाचरन्ति शायंति च प्रमादिनो बहिः प्रित्राः पिप्पुनाः कलहोत्सुकाः संयासिनोऽपि दशपते देवसंदूषि

वा० टी०
उप०
१११

ननु योगनिद्रया स्वरूपसुखगमनं तवानुचितमित्याशंक्याहभावेति अ बुद्धित्वादिनिवेशविरहाद्युः गमनादिप्रयत्न
स्तत्र योगगमनमेव भवेत् नान्यतो गमनं यतो यत् योगनिद्रा प्राप्यं सूर्यं गमनयत्नादेर्भाविभावेष्ट्यमिनुत्पन्नितत्रा
शेतस्थितौ च सममित्यर्थः गच्छ त्रय्यहं स्थैर्यमचलं स्वमेव यातियतो नाश्वत्संसारलीलां संपादयामीत्यर्थः २६

५१६ विवर
भावाभावेषु यत्तुल्यं तत्राशेतस्थितौ च वा यः प्रयत्नस्तबुद्धित्वा योगगमनं भवेत् २५ तस्मात्सया
मिपातालं बोधयाम्यसुरेश्वरं स्थैर्यं यामि न संसारलीलां संपादयाम्यहं २६ असुरपुरमवाप्स्यो
ज्ज्वालाचारघोरं कमलमिव त्वानन्दसमुद्भूतध्यामः जगदिदमखिलं स्वस्थैर्यमभ्यानयामो घनविधि
विवशैले चंचलं मेघजालं २७ मौक्तोपायेषूपशमप्रकरणे परमेश्वरवितर्कः सर्गः ३८

प्रोद्गतीनां विमर्शदानां दसूनामाचारेण घोरं भयानकं असुरपुरं अवाप्य गत्वा विवस्वान् सूर्यः कमलमिव दै
त्यं प्रल्हादं समाधेयं बोधयामः तेन च इदं अखिलं जगत्प्रागुक्तरीत्या स्थैर्यमभ्यानयामः यथा यतान् विधत्ते
इति यनविधिं वर्णयितुं चंचलं मेघजालं शैले हिमवदादौ स्थैर्यमभ्यानयति तद्वदित्यर्थः ५७ वाशिष्ठताम्यर्थः

उप० ए० षट्त्रिंशः सर्गः ३८ ॥

सप्तमस्य उक्तः नयोदयो प्रकृतसर्गस्य
मनतिक्रमेति पत्रासंख्यं पदाप्यनिर्दिष्टावद्यथा
भावः २४

उक्तमेवं उक्तानां प्रकारभेदेन कांडे अनुवसरे जगत्पुत्रा मंगते सति इह देवमनुष्यादि जीववर्गश्रेयः न पश्यातीति न अ
पितु पश्यायेवैराग्यात्प्रतोलय इति स्थितेः प्रकृतो लयसुषुप्ताविवस्वदुःखोपशमलक्षणश्रेयः किंतु तमेव न वेदानुवच
नेन ब्रह्मलक्षणविधिदिशंति अनेजन्मसंलिख्यस्ततोयांति परांगतिमित्यादिपुति स्थिति सिद्धौ नैकजन्मानुवितनिष्कामक
र्मसाध्यविविदिषातत्त्वसाक्षात्कायावाभूला ज्ञानावरणा निरते बीजे सति पुनरावतिशकाप्रशक्तेः अनिरतिशयानं स
वाग्लिलक्षणांशयः कस्यचित्सिद्धितीमये अतः क्रमेण सर्वेषां तस्मात्तार्थदानवाजीवत्वित्यर्थः तमेव क्रमं पुनः संति

अकांड एवमेवं हि जगत्पुत्रा मंगते नेह श्रेयोनुपश्रणमिमं न्ये जीवंतु दमवाः १५ देहोद्योगेन विबुधा
स्ततोयत्ततपः क्रियाः तेन संसारसंस्थानं न संसारक्रमो मया १६ तस्मात्प्रसातलंगत्वाय चावत्थापया
महं त्वेकभेदानवाधीशमृतुः पुनरिदुमं १७ विना प्रल्लादमथ चेदितरं दानवेष्वरं करोमि तदसौ मये दे
वानां सा क्षमिष्यति १८ प्रल्लादस्य त्वयि देहः पश्चिमः पावनो महान् आकल्पमिह वस्तव्ये देहे नानेन ते
न च १९ एवं हि नियतिदेवी त्रिभिः तापारमेश्वरी प्रल्लादेन यथा कल्पं स्यात् त्वयि हि देहिना २०
तस्मात्तमेव गत्वानुदैत्येन्द्रं बोधयामहं गर्जनं गिरि नदी सुप्रमयूरमिव वारिदः २१ जीवन्मुक्तसमाधिस्थः
करोत्वसुरनाथतां मणिमुक्तमनस्कारः प्रतिविंवकियामि व २२ न हि नृपति सर्वे पिमेवं सहसुरा
सुरैः भविष्यति चतुर्दंतमेकीडा भविष्यति २३ सर्वसमेदया चैतैः सह समो भवपद्यपि तस्यापादं
प्पाह देत्येति विबुधा देवाः ततस्तथो विबुधेभ्यः १६ यथा त्वयि यथा पूर्वं क्रतुर्वसंतादिः १७ १८ १९ २० गर्जन् वारिदः
२१ जीवन्मुक्तानां यः सदा तनः असंसात्किलक्षणाः समाधितस्तस्यः मुक्तमनस्कारः मनस्तत्रैवधारितः प्रतिविंवकि

मम २४

म ३

वस्तुप्रतिविंवधरणं २४
क्रियायुक्त्वस्येत २३ सर्ग

वा०टी०
उप०
११२

चेतनीयोत्सुखीविषयो न्मुखीचित् चेत्याकारसंस्कारोद्धोधाच्चेत्यभिवभूत्वा विजडोभय रूपतालक्षणं मनस्तां उपाय
यौ प्राप १५ तस्य नेत्रे शनैर्विकसनो न्मुखेव भूत्तुः १६ प्राणापानाभ्यां अंतः प्रविष्टाभ्यां पराभ्युत्थिताः उद्धोधितायाः
आसमंता न्नाडीविवरेषु संवेदः सर्वेदना निमित्तात्त्वातेनार्त्तस्य नुत्रपयस्येव अस्पृष्टदेहस्य स्पंदः इषञ्चलनं सम
जायत १७ १८ १९ वर्षी

११२

चेतनीयो न्मुखीचेत्यं चिन्मनस्तामुपाययौ द्वित्वां मुकुटसंक्रांता मुखश्रीरिव राघवः १५ किंचिकु
रुते चित्तेनेत्रे विकसनो न्मुखे शनैर्वभूत्तुस्तस्य प्रातर्नैलियचोत्पले १६ प्राणापानपराभ्युत्थानाडी
विवरसंवेदः वातार्त्तस्येव पयस्यस्पंदोऽस्य समजायत १७ निमेषांतरमात्रेण मनः पीवरतां ययौ त
स्मिन्प्राणवशात्पूणेति रंग उववारिणि १८ अस्मिन् नवसरेयाव दुधरेत्यवदद्विभुः प्रवुडुस्ता
वदेषो भूदही घनरवादिब २० प्रफुल्लनयनं जातमननं पीवरस्मृति उवाक्तेनं विलोकेशः पुरा नाभ
ज्वजं यथा २१ साधोऽस्मरमहा लक्ष्मीमात्मीयां स्मरचाकृतिं अकांडे एव किं देह विरामः क्रियते त्वया २२

मयूरः घनरवान्नेघशब्दान् २० जातमननं संजातप्रल्लादाहंभावप्रत्यभिज्ञं पीवरीत्यम्पुपचिता एव तिस्र्यादिस्मृति
यस्य तं २१ महंती लक्ष्मीदैत्यराज्यप्रेषं आत्मीयां स्वी माकृतिदेहाकारं च स्मरत्वापादेहविस्मरणेन अकांडे अनवशर
णपदेहस्य विरामः अवसानं किमर्थं क्रियते २२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

११२

हरिर्देवपुरंगत्वाशंखनादप्रबोधितं प्रल्हादमवदद्वाज्यमाकल्पं पाल्यतामिति क्षीरोदांतगतिश्चेतक्षीपांतर्गतादात्मकादा
 त्मीपात्पुरात परिवायेणसहेतिशेषः सानुः प्रस्थस्तेनसहितः अचलोमंदरइव १ धातुसंकल्पं देवसंभितं पातालकुहराप्रवे
 शिभ्रं भोयस्मिंस्तथाविधेन क्षीरोदस्पतलरंध्रेण धिवश्विद्रेण शक्रलोकमिव रस्यमित्यर्थः २ अथ अत्र प्रल्हादनगरं अ
 स्सरं प्रल्हादं शैलस्य भोगं गृहायां लीनं अज्वजं वसाणमिव ३ अवधूरिताः धूलिवदवधूताः कोशिकाः उत्तकाः ४५

वशिष्ट उवाच ॥ इति संवित्सर्वात्मा क्षीरोदादात्मकात्पुरात च चालपरिवायेण सहस्रानुरिवाचलः १ क्षीरो
 दतलरंध्रेण तेनैव संभे तांभसा प्रल्हादनगरं प्राप शक्रलोकमिवापरं २ हेममंदरकोशस्थं ददर्श त्रिसुरं हरिः
 अथ शैलगृहालीनं समाधिस्थमिवाज्वजं ३ तत्र ते ते जसा दैत्या वैष्मवेनावधूरिताः दूरं ययुर्दिने शंशुचि
 वसा इव कोशिकाः ४ दि त्रैसहासुरैर्मद्यैः परिवारयुतो हरिः प्रविवेशासुरग्रहं तारावानिवस्वशाशी ५ वै
 नतेपासनस्थो सौ लक्ष्मीविधुतचामरः स्वायुधादिप रंवारो देवर्षिमुनिवंदितः ६ महात्मसंप्रबुध्यत्सेत्सेवं वि
 स्मरुदाहरन् पांचजन्यप्रदध्मो च ध्वनयन् ककुभांगणं ७ महता तेन शब्देन वैष्मवप्राणाज्जन्ना तुल्यकालपरि
 त्तुधं कल्पाभारो वरं ह्वा ८ आसुरीजन्मताभ्रमौ पपातांगतसंभ्रमा ९ मत्तनीलीभ्रमा देन राजहंसावली
 यणा ६ जहर्धजनिता नंदो वैष्मवीगतसंभ्रमा जनता जलध्वानफुल्लैव कुटजावली १० वभ्रवसंप्रबुज्जाला
 दानतेशः शनैः शनैः मेघायशरडत्फुल्लः कदंबश्च कानने ११ वत्सरंध्रकृतोत्थाना प्राणशक्तिरथासुर शनैरा
 ६ ककुभांदिशं ७ प्राणे वलंतं जन्मना तुल्यकालपरिध्वानि प्रलयाभ्राणा प्रणयाण विभ्रत इह सारं ह शब्देन तत्प्रभवो ध्व
 निलस्यते ८ आगतसंभ्रमा प्रोद्घातभयभ्रष्टौ ९ दानवेशः प्रल्हादः १० संप्रबोधकभ्रं प्रपंचयति ब्रह्मरंध्रेत्यादिना आ
 क्रमयामास पूरयामास १२

वा० टी०
उप०
११३

स्फुटतः दीर्घमलास्यादीद्रुमैरोरिवटंकाराः ध्वनयोमेपांसौराः चादशादित्यसंबंधिनः कराः किरणानभ्रः मंतिजनुष
ज्यते ३४ भूताचकीर्णास्वंडजादिचतुर्विधप्राणिजातासु अहंविषुविहराभि माः अवधीरयत्पजनथाचेदानी
तवमरणं नशो भत इत्यर्थः ३५ कस्यतर्हि मरणमुच्चितं माह पीवरेत्यादिनायस्य मनः अज्ञानयोगेन दुःखानिविनिर्मुक्तं
ततितस्यमरणं राजते अत्यंतपीडितो जीवः स्थूलदेहं विमुंचतीत्यतिसिद्धमरणहेतूपपत्तेरित्यर्थः ३७ ३८ ३९ हतभा

करासौ
रा १

स्फुटद्वीद्रुमंकाराभ्रमतिने कल्पाभ्राणिनगर्जतितनुं त्यजस्य किंमुधा ३४ अहंभूताचकीर्णासुसा
लोकासुखगध्वजः विहराज्ञानयोगेनयस्य पर्याकुलं मनः दुःखानिविनिर्मुक्तं ततिमरणं तस्यराज
ते कृशोतिदुःखीमूढोहंमेताम्रान्माभ्रभावनाः मतिंतस्यावलुपंतिमरणं तस्यराजते ३८ आशापा
शानिवद्भ्रंतदितश्चेतश्चनीयते योविलोलमनो वृत्त्यामरणं तस्यराजते ३९ यस्य तद्भाप्रभंजंति हृद
यंहतभावनाः परोहमिहगर्दभ्योमरणं तस्यराजते ४० चित्तवृत्तिलतायस्य तालेतालेनमनोवने फ
लितासुखदुःखाभ्यामरणं तस्यराजते ४१ रोमराजीलताजालंयस्य संदेहदुःखं अनयोद्योहरत्यत्रै
मरणं तस्यराजते ४२ यस्य स्वदेहविपिनमाधिव्याधिदवाग्नयः दहंतिलोलांगलं मरणं तस्यरा

११३

वनाअपहृतविवेकांकुरातृष्णांय स्य हृदयं प्रभंजंति आमृदययामहाफलं शार्त्तुघं कुरप्ररोहंगर्धेभ्योस्तदभिला
षिपश्चादिभ्योमूढाप्रभंजतितद्वत् ४० तालवृक्षपहुतालेराणा घुङ्गापवतिमनोलक्षणेवने ४१ रोमराज्येवलताजा
लंशाखास्यासमहोयस्मिंस्तथाविधंदेहलक्षणादुदुमंविषवृक्षंकामाधनर्थलक्षणाघश्चंडमारुतप्रवाहोहरति ४२ ४३

योज्यं तत्रैव इदं जगत्तराः प्रवृत्ताः जीभृताः
 प्रलयमवाप्सिंस्तथा विधं सतं ब्रह्मविष्णु रुद्रादिव
 वज्रयाभाजप्रभृत्त्वानस्थितं इदं अद्वैतं किं नो

६६ : ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥
 ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥

ननु नहवैस शरीरस्य प्रियाप्रिययो रप हतिरस्तीति श्रुतेः सर्वजनानां तथानुभवाच्चानर्थहेतुदेहस्मरणमिति चेत्तत्रा
 हेयोपादेयसंकल्पत्यागे सत्यपि देहे प्रियाप्रियभावा वैस्तवाचेनास्तीति नानर्थप्रसक्तिरित्यर्थः २३ कियत्कालं तर्हि
 देहधारणं तत्राह स्यात्तव्यमिति नियतिं त्वं द्युनिधिमं २४ तेषाणीयाव्यवहारे प्रेरणीया २५ कल्पांत तर्हि मया कथं
 स्थयंतदाह तनत्वा मिति स्वमहिम्नीत्वात्मभूते निरतिशयमहत्वे स्वमहाकाशे २६ तर्हि किं कल्पांतः सान्निहितः
 नेत्याह नोदिता इत्यादिना २७ लोलान्यमराणां शिरः कलान्यं कश्चिद्रयस्य तथा विधः २८ उष्करावर्तत्वेषु संवर्त

हेयोपादेयसंकल्पविहीनस्य शरीरगैः भावाभावैस्तवार्थं किमु निश्च्योतिष्य संप्रति २३ स्यात्तव्यमिह देहेन
 कल्पयावदनेन ते वयं हि नियतिं विद्मो यथा भूतामनिंदितां २४ जीवन्मुक्तेन भवताराज्य एवे हतिष्यता ॥
 तेषाणीमागतोद्देगमा कल्पांतमियंतनुः तन्वां कल्पांतशीर्णायां स्वमहिम्नि त्व दानघ वस्तव्यं स्फुटिते
 कुंभे कुंभाकाशेन खेपथा २६ कल्पांतस्थापनीमुद्गादयलोकं परावरा इयंतवतनुजिता जीवन्मुक्तविला
 सिनी २७ नोदिता द्वादशादित्या न प्रलीनाः शिलोच्चयाः न जगज्ज्वलितं साधो तनुं त्यजसि किं सुधा
 २८ वायुर्वहति नो नम्रत स्त्रियो लोकी मस्मधूसरः लोलाभकरवालां कस्तनुं त्यजसि किं सुधा २९ अशेष
 कश्चिद्वमंजयैः उष्करावर्तविधुतः न स्फुरंति जगत्कोशे तनुं त्यजसि किं सुधा ३० धरासाररराच्छेलाः प्र
 जज्वलनो ज्वलाः ककुभोनपि शीयंते तनुं त्यजसि किं सुधा ३१ न ब्रह्मविष्णु रुद्राख्यात्रयी जन्ममिदं स्थि
 तं जगज्जाठरजीभृतं तनुं त्यजसि किं सुधा ३२ न च हादिरलश्रोणीमात्रे कानुमितांतरा दिशो जर्जरताया
 मेघेषु विधुतस्तडितः स्वरंति इदानीमिति सर्वं त्रानुषंगः ३० धरायां भूमेर्दृष्टमानायाः प्रासमंतात्सरणं सारः प्र

कंपत्वेह दीर्घमागत्वा इदं तः शोलापासु कुंकुमैर्दि
 प्राः अभूतानां विशरराणां योगादिगतस्याः ब्रह्माडमित

भा० टी०
उप०
११४

हेयस्य दुःखहेतोः संप्राप्तौ नोद्वेगमेति उपादेयस्य स्वस्वमाधनस्य संप्राप्तौ नातस्तुष्यति ५२ शुद्धास्तत्त्वविद एव पक्षाः सहा
माः यस्य स्वयं च शुद्धस्य सरः पक्षे शुद्धां शुभाहं सवकादयः पक्षाय स्पष्टतः शुद्धस्य निर्मलस्य पवित्रस्य गुणः प्राप्तिश्च
ग्रामाधुर्यादयः श्रेयसो रम्भादयः ५३ श्रुतीर्णीत्यर्थं ५४ यस्य उदयेषु संपत्सु उद्भूतमनसु च जीवलक्षणभ्रमरवन्ति जन-

नांतस्तोष्यति नोद्वेगमोति यो विहरन्नपि हेयोपादेयसंप्राप्तौ जीवितंतस्य शोभते शुद्धपक्षस्य शुद्धस्य
हंसौघः सरसो यथा यस्माद्गुणौघो निर्याति जीवितंतस्य शोभते ५३ यस्मिन् श्रुतिपक्षे प्राप्ते द्रव्ये स्मृ-
तिमुपागते आनंद्यातिभूता निजीवितंतस्य शोभते ५४ यस्योदयेषु हृदये न जनावुजा निजीवालिभ-
तिसकलानि विलासवन्ति तस्यैव भाति परिजीवितमक्षयेंदो रा पूर्णते वदनु जे श्वरनेतरस्य ५५ मोक्षो
पापेषूप० शो नारायणवचनोपपासः सर्गः ३६

लक्षणां नुजानिकुमुदानि विलासवन्ति आनंदिता निभवंति अक्षयेंदोः क्षयरोगनिमुक्तिचंद्रस्य प्राप्ति-
वतस्यैव तत्त्वविदः जीवितं राजते नेतरस्याज्ञस्येत्यर्थः ५५ वाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशे उपशमप्रकरणे एकोन-
विंशः सर्गः ॥ ३६ ॥

अतः कोट्यां तः ४४ मरणस्य रूपपर्यालोचने पितृत्वज्ञस्य तंत्रसंभवतीत्याह योयमिति स्मृतं प्रसिद्धं तच्च तत्त्वविदानसत्ता-आ-
त्मना संपादयितुं शक्यं नाप्यसत्तातेन देहेन संपादयितुं सदात्मनो निष्क्रियतया त्यागकियायोगात् असंगस्य देहसंगप्रसिद्धे
असत्तास्य परित्यागस्य दूरनिरस्तत्वाच्च तनुदेहस्यासत्वे किं कारणतदाह कारणमिति वेद्यस्य प्रमाणैरवश्यं वेदनार्हस्य स्वात्म-
नो वेदनं ज्ञानमेव देहाद्यसत्त्वे कारणं देहादिसद्भावप्रत्ययस्याज्ञाननिवृत्त्यादित्यर्थः ४५ कस्य तर्हि जीवितं शोभते तर्हि यस्येता-
दिना तथा च न न देहात्प्राणोऽक्रमणं मरणं किं त्वात्मा तत्त्वान्मतेरुक्त्रमणमेव तच्च ज्ञस्य तु मतिः सदैव स्वात्मतत्वाद्भूता मतीत्यसौ

कामकोपात्मकायस्य सूर्जस्य जगतात्मनो अतः शुक्लदुग्धस्यैव मरणं तस्य राजते ४५ योयं देहपरित्यागस्तल्लोके
मरणं स्मृतं न स तानासतातेन कारणं वेद्यं वेदनां ४५ यस्य नोत्क्रामति स्वात्मतत्वावलोकनात् स्वात्मावदर्शि-
तो ज्ञस्य जीवितं तस्य शोभते ४६ यस्य नाहं कृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते यः समः सर्वभावेषु जीवितं तस्य
राजते ४७ योनः शीतलयावुष्णारागद्वेषविमुक्तया साक्षि त्वस्य श्रंखीदं हि जीवितं तस्य राजते ४८ येन समं ज्ञाय-
योपादेयमद्वयता चित्तस्यांतेर्पितं चित्तं जीवितं तस्य शोभते ४९ अवस्तुशब्दो वस्तुन्यशक्तं कलनामले येन ली-
नं कृतो चेत्तो जीवितं तस्य शोभते ५० सत्यां दृष्टिः समष्ट्यलीलयं जगत्क्रिया जीयते वासनं येन जीवितं तस्य राजते

मतिः २

कुर्यात्

विवक्षेयेषु २ नित्यमृतस्वरूप इति भावः ४६ किंचैकदेहमिमानेन त्यागो मरणं स्याद्यस्य नुसना क्तियस्य बुद्धिस्तदीयप्रियाप्रियैर्न लिप्यते
सर्वेषु भावेषु देहेषु च समः साधारणात्मा तस्य मरणसंभवा जीवितमेव राजते इत्यर्थः एवमग्रेषु ४७ ४८ सम्प्रगसारत-
यापरिज्ञाय चित्तस्यांतेर्पितं चित्तं जीवितं तस्य शोभते ४९ अवस्तुशब्दो रजतादितत्सदृशो वस्तुनिवस्तुवद्भासमाने वासार्थकलना-
त्मकलने प्रसक्तं चेत्तः ब्रह्मणो वलीनं घृतकादित्यमीव विलीनं कृतमित्यर्थः ५० जगत्क्रिया जगतां व्यवहारः ५१

वा०टी०
उप०
११५

यद्यज्ञोपि देहे स्थित्वा देही तर्हि तस्मिन्पि देहे स्पर्शविदेना स्थितस्तद्ध किं न स्यात्तत्राह सर्वदेहेति प्रकाशकत्वेन स्थितिः सर्वदा स
र्ववस्तुष्वपि तल्पे तिसर्वमेव त्वमसि नाशवद्दहमात्रमित्यर्थः एवं च तव कः पदार्थो देहः स्यात्तयं हं अत्र

सर्वदा सर्वमेवासि चित्प्रकाशः परैकधीः को देहः काण्यदेहस्तेयं गृह्णा
सि जहासि च ८ समुदेतुवसंतो वातुवा प्रलयानिलः भावाभावविहीनस्य
किमभ्यागतमात्मनः ८

115

ध्यागृह्णाणाः अदेहोपिकः स्यात्तयं अनहं बुद्ध्या जहासि तयैरित्यर्थः ७ ननु यदुपचयात् स्वस्य हर्षेऽपि च यः
यन्नाशनिमित्तदर्शनाच्च विषादः स देहः इतरस्त्वदेह इति भेदः किं न स्यादिति चेन्न तत्त्वविदेहर्षविषादहेत्वसं
भवादित्याह समुदेत्यादिना भाव्यते प्रीत्या स्मर्यते इति भावः प्रियं न भाव्यते इत्यभावोऽप्रियं तदुभयविहीनस्य

११५

सदेहोपिविदेहोत्रकूटस्थोपिक्रियापरः यथान्यवहरेद्वा नीलकमोहरिणोच्यते जीवन्मुक्तस्यापि प्रल्हादस्य सन्निधि
मात्रेणाराज्यपरिपालना निर्वहोपायमुपादेदित्थं भगवान् देवः सत्यपि देहेतत्संबन्धाभावात्प्रागुक्ते जीवितमरणे गौणे ए
व नमुख्ये इति वक्तुं जीवनमरणयोर्लीकप्रसिद्धे स्वरूपमाह स्थेय्यमिति देहांतरार्थं पुनर्देहांतरग्रहणार्थं देहस्य संसाग उ
क्रम्य गमनप्राणानां मरणं स्मृतं मृदु प्राणत्यागे इति धात्वर्थप्रसिद्धे १ द्वाभ्यां देहस्थेय्यप्राणोक्तमणपक्षाभ्यां अशरीरेषु
न तस्य प्राणा उत्क्रामन्ते नैव समलीयन्ते इति श्रुतेरिति भावः २ कथं तर्हि जीवितं तव शोभते मरणं न शोभते इति त्वयो

श्रीभगवानुवाच ॥ स्थेय्यं देहस्य दृश्य जीवितं प्रोच्यते जनैः देहांतं सार्थं देहस्य संसागो मरणं स्मृतं द्वाभ्यां
चैवासि पक्षाभ्यां गाभ्यां मुक्तो महामते किं ते मरणमस्तीह किं वा जीवितमस्ति ते २ विदर्शनार्थमेतन्मुमयोक्तमरि
मर्दनं तत्त्वं जीविसर्वज्ञमियसेन कदाचन ३ देहसंस्थोऽस्य देहत्वाद्देहोऽसि विदेह इह क्व व्योमसंस्थोऽप्यस
कत्वा दव्योमेव हिमास्तः ४ स्पृशसि बोधकारित्वाद्देहत्वात्सि सुव्रत उत्सेधोऽर्थकत्वेन कमुत्सेधस्य कार
णं ५ प्रबुद्धो जातवस्तुत्वाद्देहाद्युशमनामिह इदं त्वेकं परिद्विजं रूपमस्तेषु दृष्टितुं ६

कृतं तत्राह निदर्शनार्थमिति ज्ञानाज्ञानगुणदोषप्रपञ्चनार्थमित्यर्थः अदेहत्वे विदेहदकविगतदेहदधिदिति हेतुः असक्तत्वाद्वा
सः गविरहात् ५ देहसंस्थत्वं कथं जायते तत्राह स्पृशेति देहे शीतोष्मादिस्पर्शवैदने निमित्तत्वादन्यत्र तद्दर्शनादेहे स वा
स्ति भवानि श्रेष्ठः त्वच्चिस्पर्शसंबन्धेन कथमसंगात्मा कारणमिति दष्टातयाह उत्सेधेति यथा तत्संसेधे अरोधकत्वात् तथा
स्तु उत्सेधकारणमित्युच्यते तद्वदित्यर्थः २ अदेहत्वे तर्हि कथं तत्राह प्रबुद्ध इति त्वेकं परिद्विजं देहे रूपमज्ञोष्यप्रबोधवत्सुहः

स्थितं असंगममपि स्थितमित्यर्थः ५

वा० टी०
उप०
११६

पतव्यवरंतीयावत् २३

११६

रेहिकामुष्मिकेषाविषसाधनहानोपादाननिमित्तग्राहकसंबंधोपशमप्रागादिविज्ञेयशान्तिरुदेतिसेवरागादि
मूलोद्धेदेनस्थितिमभ्यागतामोक्षानामोक्षतइत्युक्तोपपादनोपसंहारः १६ एवंस्थितानामपियावत्प्राग्धत्तयव्यव
हारसिद्धौदृष्टांतेमाहसुषुप्तेति यथासुषुप्ताप्रपिप्राणोदरा नरसादिस्यंदंजीवनादद्यात्मसन्निधिमात्रेणाचरंती
त्युच्यतेतद्विज्जीवन्मुक्ताप्रपिचरंतिव्यवहरंतीत्यर्थः २० तद्वत्त्वमपिराज्यपालनमाचरेत्याशयेनाह परावबोधेति अ

ग्राह्यग्राहकसंबंधेक्षीणोशान्तिरुदेत्यलं ॥ स्थितिमभ्यागताशान्तिमोक्षानाम्ना मिधायते तत्रस्थिताः
सदाशान्तास्वादशापुरुषोत्तमाः सुषुप्ताश्चयवस्पंदसाधर्म्येणचरंतिहि २० परावबोधविश्रान्तवासनो
जगतिस्थितिं अद्रिसुप्तइवेहेमांलंप्रणमिस्थयाधिया २१ नरमंतैहिरूपेषुस्वात्मन्येवगताशयाः नोदि
जंतेन्यदुःखेषुस्वात्मन्येवरसायनाः २२ नित्यप्रबुद्धगृह्णंतिकायारिगमिन्यसंगिनः मुकुराड्वविंवानि
यथाप्राप्तान्यवांछया २३ जाग्रतिस्वात्मनित्वस्थाः सुप्तांसंसारसंस्थितौ बालवत्प्रविवेपेतेसुषुप्तसद

द्रिसप्ताः सुषुप्तजाग्रत्संबिस्थः २१ रूपेषुअनात्मनात्मस्थितिशेषः आत्मानेषु आत्मस्पर्शिषुदुःखेषुस्वात्मन्येवर
कंरसायनमिवमधुरंसुखंयेषांतथाचोक्तंवार्तिके दुःखीयदिभवेत्साक्षीकः साक्षीदुःखितोभवेत्तदुःखिनः साक्षि
तानास्ति साक्षिणोदुःखिताकुतइति २२ सुखदुःखाभावेतत्प्राप्तिपरिहारार्थनिकायारिगकथं गृह्णंतितत्राह नित्येति
अवांछयाअनास्थया २३ तद्वितर्कित्वात्मन्यथास्थान्प्राप्तान्प्राह जाग्रतीति तद्यद्यनिरासर्वभूतानांतस्यांजागर्ति

संयमीतिभगवतापितेषामात्मास्यादृष्टिति प्रविवे

तिष्ठति तत्त्वज्ञ इति शेषः ६ १० ११ देहस्य संबंधिनी अहं इति तादात्म्याध्यासलक्षणो देही तितद्गुर्भसंसर्गाध्यासलक्षणो च चित्त
विभ्रमेऽतीरो सति मुधा निहेतु कानिष्पत्त्या चित्तजामिनत्पजामीति कलना किमुदिता स्यात् नैवोदेतीत्यर्थः १२ त्यक्ते दंत्यर्थ
मीति शेषः १३ सर्वकर्तारोपि किंचन क्वचिदपि न करिष्यतीति पूर्वार्द्धे न सौख्यः तस्य कदाप्यकरणे नित्यमेव ते अकर्मत्वप
दंतास्तिष्ठंतीत्यर्थः १४ तत्फलमाह अकर्मत्वादिति अनुसंवापादिना अनिष्पादितं ब्रीह्यादि १५ शान्तिनिर्विद्वेषता प्रोक्तिं

प्रलुब्धत्वं पिशैलेषु कल्याणिषु दहत्स्वपि बहत्संज्ञातवाते पुस्वात्मन्येव हि तिष्ठति ६ सर्वभूतानि तिष्ठंति सर्वमे
व प्रयांतु वा न शयंतु वा यवर्द्धता गाल्मन्ये वा भित्तिरिति १० तीयते न क्षयं प्राप्ते बद्धे माने न बद्धे नास्य दते स्य दमाने देहे स्मि
न्यस्मेश्वरः ११ देहस्याहमहं देहीति तीरोचित विभ्रमे तज्जामिनत्पजामीति किमुधा कलदोदिता १२ इदं कृत्वा करामी
दमिदं शुष्के दमित्यलं इति तत्त्वविदां तातसं कल्याः संक्षयंगताः १३ प्रबुद्धाः सर्वकर्तारः कदिष्यंति हि किंचन न तस्या
करणे नित्यमकर्मत्वंपदंगताः १४ अकर्मत्वाद्भोक्तृत्व मर्थादेव समागतं संगृहीतं किलानुत्पत्तेनेह भुवनत्र
ये १५ शान्ते कर्मत्वभोक्तृत्वे शान्तिरेवेह शिष्यते प्रोक्तिमभ्यासेनैव मुक्तिरित्युच्यते बुधैः १६ प्रबुद्धास्ते न्यायशुद्धास
र्वमाक्रम्य संस्थिताः किं त्यक्तं पश्यन्तु किं गृहीतं त्यजंतु वा १७ ग्राह्यग्राहकसंबंधप्रभितावयविक्रमैः हीनः प्र

कर्मत्वमूलोद्धेदनप्रसूततां १६ अकर्मत्वमुपपादयति प्रबुद्धा इत्यादिना आक्रम्य परमार्थस्वरूपा विभवेन परित्यक्तं अप्राप्तं किंप
दिगच्छंतु १७ ग्राह्यग्राहकलक्षणैरज्ञादशाप्रभितक्रियाकारकसंबंधघटितावांतवाक्यार्थलक्षणवयविक्रमैर्महावाक्यप्रमेया
चयैवेदंगप्रधानक्रियाकलापक्षणे विकारे हेतुः कूटस्थालातदुदितसंग्र धानक्रियानिष्पादनसाध्यपारलौकिकस्वर्गा
दिफलं वा किं गृहणानुकिं जहातिस्यर्थः १८

स्तो ३

वा० टी०
उप०
११७

अस्यां अंजयं दिष्टो ६ तत्र शोकमोहादिनिवृत्तवशादहं समाधिना धृतः येन भवेद्देहत्यागप्रसक्तिः स्यादित्यस्य शोकेनेति ७
दृष्टव्यतेषु रागादिनाशादिशोके हेतुस्तं कथमपलयसितत्राह एकस्मिन्निति सत्यमत्र दृष्टः न त्वदेतात्मनिस इति तनू
तुको मे समाधि रिसर्चः ८ तर्हि समाधौ को हेतुरिति चेद्विचारजाविश्रान्तिरेव त्पाहयचेष्टयेति एवमेव देहत्यागाद्यभिसंधि
विनैव न च वैराग्यं चिंतयेति वैराग्यापह्नवानमुक्तस्तस्य विचारपूर्वकसमाधावनुकूलेत्यादिति चेन्न तत्राह विरक्त इति १०

अहमासमनंताय मस्यां दृष्टो महेश्वर सर्वसंकल्पमुक्तायां व्योमव्योमोवनिर्मले ६ न शोकेन मोहेन न च वैराग्य
चिंतया न देह त्यागकार्येण न संसारभयेन च ७ एक स्मिन्विद्यमाने हि कुतः शोकः कु तः सतिः कुतो देहः
कसंसारः कस्मिन्निति केभयाभये ८ यचेष्टये वा मलया केवलं स्वयमुत्थया शयमेवाहमच संविते पावने पदे ८ हा वि
रक्तोस्मि संसारं त्यजामीतीयमीश्वर अप्रबुद्धदशां चिंतातुष शोकविकारदा १० देहाभावेन दुःखानि देहे दुःखानि
मेमतिः इति चिंता विषयाली मूर्खमेवावलं पति ११ इदं सुखमिदं दुःखमिदं नास्तीदमस्तु मे १३

227

वैराग्यस्य समाधिहेतुत्वे रागवद्देहस्यापि दुःखहेतुत्वानुभवात् तस्याग स्यापि समाधिनिमित्तस्यात् सोप्यतत्त्वविद एव बां धिते
न भवेत्पाह देहाभाव इति ११ अत एव मुखलिचया दुःखनिवृत्तिलिशयपि वान समाधिरित्याह इदमिति मूढमेवलं पतीत्य
उकृष्यति १२ तद्वत्सुवेदवासनाक्षये ह्यसमाधिरित्याह अहमन्य इति दूरोदस्ता आत्मबुद्धिस्तत्त्वज्ञानं यैस्तेषां प्रज्ञानमेव
जयति जयति न तिन तत्त्वविदामित्यर्थः असुमतां प्राणीनां १३

११७

इति दोलायितं चेत्तो मूढमेव न पंडितः १२ अहमन्यो रावा यमित्यज्ञानं तदवासना दूरोदस्तात्मबुद्धीनां जयात्मसुमितामिह १३

क्वित्तार्थसंक्षिप्तोपसंहरतित्वमिति हेमहात्मनूत्वं अंतः अजितस्य विष्णोः पदवी परमात्मपदं संप्रागतः प्राप्तवान्सन्
एकं कमलजवासरं कल्पपर्यंतं तद्देहवपाताले गुणगणैः कलितराजलक्ष्मीभुक्ता अच्युतं विदेहकेवल्यत्वं अंतरहितं
परमात्मपदं परमपदं व्रजेत्यर्थः २५ **वाशिष्ठतामये उपचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥** गृहीतशासनादेव नष्टं प्राप्य
सानुसागः देतुं साज्येभिषिच्यै न वरैरक्षं दृष्ट्वा द्रुतिः प्रलये जगत्क्षयानां रत्नानां स्वांतः प्रवेशनात्समुद्वेन संपुटकेन स्थि
काले त्रैलोक्यलक्षणाद्भुतप्रदर्शने श्रीलेन पद्मनाभेन विस्मयेन इति प्रागुक्तप्रकारेणोक्ते सति १ प्रल्हादनानां असौ प्रा

त्वमजितपदवीमुपागतो ततः कमलजवासरमेकमेव भुक्ता गुणगणकलितमिहेवलक्ष्मीव्रजपरमात्ममच्युतं
महात्मनू २५ **मोक्षोपायेष्टपः प्रल्हादबोधनं सर्गः ॥ ४० ॥ वाशिष्ठः** जगद्रूपसमुद्वेन त्रैलोक्याद्भुतदर्शि
ना इत्युक्ते पद्मनाभेन जोत्मा श्रीतलयागिरा १ प्रल्हादनामा देहासौ विकारिनयनं वृजः मुदो वाचवचो धी
शो गृहीतमनकमः २ **प्रल्हादः** हिताहितविचारेण राजकार्यं शतेन च इत्यहं श्रमितीदं वक्ष्यामि विष्णो मतां
गतः ३ भगवंस्त्वत्प्रसादेन स्थितिं सम्प्राप्य गता समाधावसमाधौ च रूपेणाहं स भः सदा ४ चिरमेतमहा
देवदक्षोऽस्य गलयाधिया पुनर्वहिरयं दक्षो देवदिक्ष्या प्रदर्शयते ५ ॥

गुक्तो देहः गृहीतमनकमः सन्मुदा उवाच देहग्रहणं आत्मनि व्यवहर्तता वारणाव्यं २ असुराणां किं हितं देवानां किं महितमि
ति विचारेण श्रमितीदं वक्ष्यामि विष्णो मतां ३ स्थितिं तत्त्ववाधेन स्वरूपेणावस्थितिः रूपेणापा
रमार्थिकस्वरूपेणासदासमाधौ समाधौः सदैव विदेहमुत्तपोऽत्र ४ उभोऽनोक्तोऽनुचिदेवपुस्तके दर्शयते अंतः धिया अखंड
मानससाक्षात्काररूपा दक्षोऽसि बहिर्दिक्ष्या चक्षुषा दिक्ष्या भाग्यवशेन दर्शयते ५ " " " " " "

वा०दी०
उप०
११८

यथा त्वदाज्ञं राज्ञं नियति प्राप्नुमहं गी करोमि तथा त्वमपि मद्दत्तां पूजां सर्वश्रित्वान्न व नियति प्राप्या गृहाणेत्याह मि
ति प्रकृतिः शास्त्रलोकप्रसिद्धानियतिः २० सत्रैलोक्यमुदरांतः स्थितत्रैलोक्यसहितं अग्रगं पुरः स्थितं २२ वाद्योपरो
मकूपादिषु अभ्यंतरेषु वस्तिजठरहृदयादिषु भ्रांतानि पदिवर्तमानानि भुवनानि यस्य तं २३ २४ २५ सिंहविष्टरे सिंहस

त्वमयं पुंडरीकाक्षः पूज्यस्त्वावज्जगत्त्रये तन्मतः प्रकृतिमात्मा पूजाभादायमहं २० इत्युक्त्वा दानवाधिशः
 परः क्षीरोदशाधिपः शैलेंद्र इव पूरं दिमर्घपात्रमुपाददे २१ सायुधं साक्षरो वृंदं ससुरं सखगाधिपं पूज
 या मासगोविंदं सत्रैलोक्यमथाग्रगं २२ सवाद्याभ्यंतरं भ्रांतभुवनं भुवनेश्वरं पूजयित्वा पतिव्रंतमुवाच न ४
 कमलापतिः २३ **भगवानुवाच** ॥ उन्नीय दानवाधिशः सिंहसंमुपाश्रम पावदाश्वभिषेकं ते स्वयमेव
 ददाम्यहं २४ पंचजन्मरवंशमुत्थाय इमे समुपागताः सिद्धाः साध्या सुरौघास्ते कुर्वंतु तव भंगलं २५ इत्युक्त्वा
 पुंडरीकाक्षो दानवं सिंहविष्टरे योजयामास योगं तं मेरुशृंग इवांबुदं २६ अथैनं हरिराहूतैः क्षीरोदधैर्महा
 द्युभिः गंगादिभिः सरित्सुरैः सर्वतीर्थजलैश्च यथा २७ सर्वविश्वविशं घैश्च सर्वसिद्धिगणैः सह सह उ
 नविधा धरयुतो लोकपाल समन्वितः २८ अभिषिञ्चदमेयात्मा देत्यराज्यमहासुरं मरुद्गणैस्तयमानं पूर्व
 सर्गहरियथा २९ सुरासुरैः स्तयमानं स्तयमानः सुरासुरैः अभिषिक्तमुवाच दंप्रल्हादं मधुसूदनः ३०
भगवानुवाच ॥ यावन्मरुधरायावद्यवच्चंद्रार्कमंडले अखंडितगुणश्लाघीतावद्भजो भवानघ ३१ इष्टा
 निष्फलं त्यक्त्वा समदर्शनमाधियावीतरागभयक्रोधोराज्यं समनुपालय ३२ ॥ ॥ ॥ ॥

ने २६ २७ पुनः शब्दस्यारस्यात्पूर्वस्वयमेकरवाभ्याषिंच्यदिघाधरादिभिः सहपुनस्तत्साहातिशयादभ्य सिंचदितिग

प्रपते २८ हरिमिंद्र २६ धरापृथ्वीधराः अमोपर्वताञ्चदे
तिवा ३१३२

११८

तर्हि संसारत्वाय मोक्षग्रहणाय वा सनाधि रस्त्विति चेत् तत्राप्याह इदमिति प्रसिद्धो दुर्धियसंबन्धी भ्रमः अज्ञमिव ज्ञानो
 अज्ञानां प्रतीत्यन्वयः १४ तत्कुतस्तत्राह सर्वस्मिन्नितादिना १५ भ्रांतिविज्ञानेषु क्तिरजतदिव भासते न परमार्थते इति
 विज्ञानाभासं सन् आत्मनो सतो मायापाशेनोन्मदात्मा ध्यासलक्षणमिषुनी करणादुत्थितं १६ अतएव भ्रममत्तत्वं
 विश्रान्तिरेव समाधिः संपन्न इत्याह केवलमिति १७ पूर्वसमाधिकाले अधुना मुत्पन्नकाले इत्येतदज्ञप्रार्थेति नयो ॥ दा

इदं व्याज्यमिदं ग्राह्यमिति मिथ्याभ्रमो भ्रमः नोन्मत्ततां प्रत्यक्षमज्ञमिव दधिपः १४ सर्वास्मिन्नात्मनि
 तत्तत्त्ववितामरसेक्षणं हेयोपादेयपक्षस्य द्वितीयाकलनाकुतः १५ विज्ञानाभासप्रखिलजगत्सदसदु
 त्थितं किं हेयं किमुपादेयमिह पत्युतेनया १६ केवलं स्वस्वभावेन द्रष्टव्यं विचारयन् ज्ञानं विश्रान्तवानं
 तः परमात्मात्मनात्मनि १७ भावभावविनिर्मुक्तो हेयोपादेयवर्जितः एकमासप्रहं पूर्वमधुनेत्यवस्थि
 तः १८ सम्यग्वाग्मीयपन्नं सर्वमात्मात्मतांगतः करोम्यहं महादेव तुभ्यं यत्पदिरोचते १९ ॥ ॥ ॥

उपतपाव्यवस्थितोऽस्मि इत्यर्थः १८ सम्प्राप्ततां स्वस्वभावांगत आत्मा अहं मया आत्मीये स्वकर्तव्यतां प्राप्तं सवं त्वदाज्ञं
 कार्यं करोमि किं त्वरागेण करिष्ये नोत्सारतुभ्यमिति त्वदिदं नुवर्तितयेत्यर्थः १९ ॥ ॥ ॥ ॥

वा० टी०
उप०
११६

स्मृतां विधि १२

११७

समाधिमुक्तव्युत्थाने हेतुश्चात्रोपवर्णिते सनराभकिं नुस्त्वा देवद्वितीयसंसारइवाविसृतः चचालजगाम १ विहंगेश
स्पगरुडस्पपम्भुतेषांगरुहेषु उत्करवद्वाशीभूतेः पुष्पांजलिब्रजेः २ ३ ४ ऐंदवोद्भवः अमृतमिवशीतला ५६ ॥
इत्कृतपदेनपापं तन्मूलमज्ञानं च ७ मयोक्तं न पापमेवेत्याह अज्ञानमिति ८ सत्पजन्मकृतमित्यापातुविचारफलमेत
न ज्ञानफलपर्यंतं तेन तु विचारेण प्रारब्धफलातिरिक्तसर्वपापक्षयः प्रसिद्ध एवेति ९ समाधियुक्तस्य विहमुक्तेन सह
प्रल्हाददिविनर्मुक्तैः पश्चात्पुष्पांजलिब्रजेः पूर्वभार्यो विहंगेयाश्चात्पागरुहोत्करैः २ क्रमात्तीरोद
मासाद्यविसृज्यसुरवाहिनीं भोगिभोगासने तस्थो भवेताज्ज्वइव वक्ष्यदः ३ भोगिभोगासने विमोः शक्रः
स्वर्गसिंहासनेः पाताले दानवाध्याश इति तत्पुर्णतज्जया ४ एषाते कथितारामनिः शेषमलनाशिनी प्रा
ल्हादेवो धसंप्राप्तिरैंदवइवशीतलाः ५ तांतु यमानवा लोकवहुः कृतिनोपि हि धिया विचारयिष्यंति
ते प्राप्स्यं त्यचिरात्पदं ६ सामान्येन विचारेण क्षयमायाति दुःकृतं योगवाक्यविचारेण को न यांति परंपदं ॥
७ अज्ञानमुच्यते पापं तद्विचारेण न श्रपति पापमूलं हि दंतस्माद्विचारं न परित्यजेत् ८ इमां प्रल्हादसं
सिद्धिप्रविचारयतान्तरां सत्पजन्मकृतं पापं क्षयमायात्यसंशयं ॥ ९ श्रीराम उवाच ॥ परंपदे परिरातं
यांत जन्मस्वेनैर्भनः कथं प्रबुद्धं भगवान् प्रल्हादस्य महात्मनः १० श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ द्विविधा मुक्तता
लोके संभवत्यनघाकृतं सदेहैकाविदेहान्माविभागो धृतयोश्च ११ असंसक्तमतेर्यस्य त्यागादानेषु
मुक्तेन सह विश्रान्तिसुरवाहिसाग्रे पुनर्मुत्थाने हेतुं जिज्ञासमानो रामः पृच्छति य इति मनसो विलये पांचजन्यस्वनश्रवणम
पिडुलभिमितिकथं तेन प्रबोध इति भावः १० प्रारब्धशेषोद्धाधितश्चुद्वासनासहितभगवदिहैव तत्स्रोहेतुरिति विशेष
वक्तुं सदेहमुक्तिविभज्यदर्शयति द्विविधेत्यादिना विभागविभाजकलक्षणभेदः अथ वक्ष्यमाणप्रकारः एकमेवा

११८

स्मृतां अतिशयं त्रिभिः कामादिषु केशपराभरताराजन्तस्मि
 त्वाराभरतस्मिन् च चिरदुर्गुत्तराय ४० वा शिखरातपर्य
 उपगोरकचलादिशः सर्गः ४१ विस्मयितारामनमा
 र्वापनफरस्मत्तम

यथाप्राप्तासुषुप्तप्रजाशास्त्रादिनिग्रहादिदृष्टिषु तत्तत्पुरुषानुरूपैर्देशकालक्रियाकारैः प्रकृतं प्रसंजिनं न धदंडादि
 कार्यमातिष्यन्नुतिष्टमानसं रागादिवैषम्यं त्यक्त्वा आसु ३४ अतिदेहतया देहातिरिक्तात्मभावेन भावाभावे लाभा
 लाभे ३५ व्यवहारे परमार्थे च त्वमेव निपुणो सीति नोपदेशं तवास्तीत्याह दधेति ३६ अनेन त्वत्पूर्वमनोरथोपि सेत्स्यतीत्या
 हवीतेति दुःखदुर्गं चिरसुरेषु इदानीं न स्थ्यास्पतिदेवस्थं चरमयूरा असुरान् न दलधिष्यतीत्यर्थः ३७ उन्नतावर्षाभि
 वद्धितासरिन्दीतीरतरंगिणी बहुरंग ३८ जगत्त्वात्स्थमपि सेत्स्यतीत्याह अघेति निर्भेदिरः निर्गतिमं चाचलो यो भो

देशकालक्रियाकारैर्यथाप्राप्तासुदृष्टिषु प्रकृतं कार्यमातिष्यत्कामानसमासुभो ३४ अतिदेहतयेदं ताभ्रम
 तापरिवर्जितं भावाभावे समं कार्यं कुर्वन्निह न बाधसे ३५ दृष्टसंसारपथेषु सुलिता तुलतत्पदः सर्वसर्वज्ज्ञा
 नासि किमन्यदुपदिश्यते ३६ वीतरागभयकोधेत्वयिराज निराजति नेदानीं दुःखदुर्गं चिनासुरान्दल
 धिष्यति ३७ वाष्पश्रीनासुरीकर्णमंजरी लफावधिष्यति वनुराजि मिवोन्नता सरितीरतरंगिणी ३८ अ
 चप्रभ्र तसंप्राप्तदानवामरसंगरं निर्भेदिराभौ विधिवद्जगत्त्वस्थी भिवस्थितं ३९ देवास्सुरकुटुंबिन्यो भर्त
 ष्वंतं परेषु च स्वेधे वयां तु विश्वासमपरस्परमाहता ४० भव बहुल निशानितां तनिद्रातिमिरमयास्पस
 ददिताशायश्रीः दनुस्तवनिता विलासरम्पां चिरमज्जिताभुपभं च्वराज्य लक्ष्मीः ४१ मोक्षोपायेषूप
 शो प्रल्लादभिषेकः सर्गः ४१ श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा पुंडरीकाक्षः स नराभरकिन्नरः द्वितीय

निधिसह नृर्ऋ अपरस्परमाहतां परस्परभर्तु मिरवंदीकृता ४० हे दनुस्तवं बहुल निशाकृष्णपक्षरात्रिस्तत्र तनितां त
 निद्रातिमिरप्रायं अज्ञानांधकारमयास्पसदा उदिता आशायश्रीः स्वप्रकाशवत्सात्मस्वरूपि र्येस्पतया विधः स न वनिता

२
 अस्सुरस्त्रीणां संभोगं यथाप्राप्तं तदादीनां च विलसः

वा०टी० लीनेग्रोत्रेशंखशङ्खाप्यग्रहाजावन्मात्रेण कथं बोध इत्याशं कां परिहृत्वा हैरिति आत्माकारणात्मासत्पसं
 उप० कल्प इति यावत् १२ १६ अकारणेनैव शुद्धात्मना भूतानां कारणेन व्याकृतं न च कारात्कामकर्मदिना च नि
 १२०

हरितात्मा हि भूतानां तत्स्पष्टप्रतिभासते तत्तथैव भवत्याशु सर्वसामैव कारणं १२
 प्रबोधमेतु प्रल्हादेयै देवतिविचिंतितं निमेषाद्यासु देवेनै देवेन तदुपस्थितं १६
 आत्मन्यकारणेनैव भूतानां कारणेन च तत्स्पष्टं वै पुरातनं दासु देवमयात्मना २०
 आत्मावलोकनेनाशुमाधवः परिदृश्यते माधवाराधनेनाशुस्वयमात्मावलोक
 यते २१ एतां दृष्टिं मवधमराधवात्मावलोकने विहराशु विचारात्मापदं प्राप्स्य
 सि आश्वतम् २२

मितेन आत्मन्येव जगत्स्पष्टं वासुदेवमयात्मनावपुः शरीरमात्रं गृहीतं हि शब्दस्तथाश्रुतिस्मृतिपुराणप्र
 सिद्धिघोतनार्थः २० अतएव दृष्टं दर्शितं आत्मदर्शनां सैद्ध्यात्मदर्शने च नृद्वेशनिसुलभमित्याहुः आत्मेति २१

देहपदेनतद्वारणहेतुप्रारब्धशेषोलक्ष्यतेतस्यभागेनक्षयेसतीत्यर्थः १३ भ्रष्टानिभर्जितानिबीजान्युपमा
मेष्मामितिपुनर्दृश्यतानवावात्पोहेतुगर्भविशेषणंजीवन्मुक्तेषुनसमाधिव्युत्थानेनपुनर्देहैदृश्यतायांहेतु
रस्तीत्याहुरुदीति शुद्धाभ्रसंगमालिम्बनिम्बकायावनीशुद्धब्रह्मात्मभावनापरमोदरात्तस्मात्कार्यस्यरहि

भ्रष्टबीजोयमाभ्रयोजनमांकुरविवर्जिता हृदिजीवद्विमुक्तानांशुद्धाभवतिवासना
१४ पावनीपरमोदराशुद्धसत्वानुपातिनी आत्मज्ञानुभयानित्यंसुषुप्तस्येवतिष्ठति
१५ अपिवर्षसहस्रांतेतथेवांतरवस्थया सतिदेहेप्रबुध्यंतेजीवन्मुक्तारधूदह
१६ प्रल्हादोतःस्थयाशुद्धसत्ववासनयात्वया बोधमापमहाबाहोशंखशब्दप्र
बुद्ध्या १७

ता अंतःकरणस्यब्रह्मालिलयेपिवासनास्थितौदृष्टांतमाहसुषुप्तस्येवेति १५ देहपदेनात्रापितद्वारण
हेतुप्रारब्धशेषोलक्ष्यतेसैवप्रल्हादबोधेपिहेतुरित्याह प्रल्हादेति १७ " " " "

वा० टी०
३५०
१२१

तत्तर्हि प्रल्हादः माधवस्य वरं विनापि स्वपौरुषेणैककथं न प्रबुद्धवान् अतः स्वपुरुषादेव सर्वत्र ज्ञानलाभ इति प्रागुक्त-
नियमभंग इत्यर्थः ३ स्वपौरुषसाध्यायां पुरुषार्थसिद्धौ माधववशेऽपि द्वारविशेष एव न श्वतत्र इति नोक्त नियमभं-
ग इत्याशयनसंक्षेपः चोत्तरमाह भट्टादिति ४ अथवा विष्णोः प्रल्हादात्मभेदाभावात् तत्र प्रयत्नप्राप्तिवत् प्रल्हाद-
प्रयत्नादेवेति वात्र परिहारः सुलभ इत्याशयेनाह आत्मेत्यादिना यथातिलान्तर्गतं ततोनिः सादितं च तैलं न भिन्नं
तद्वत् न त्वेवं सति विकारिता स्यादिति दृष्टान्तं तत्र माह शैल्यलपटदितियथा कुसुमानां सारं आमोदस्तद्वज्जीवं

पौरुषेण प्रयत्नेन सर्वमासाद्यते यदि प्रल्हादस्तत्कथं बुद्धेन मधववरं विना ३ श्रीविशिष्ट उवाच ॥ यद्यद्रा-
ष्टवशं प्राप्तं प्रल्हादेन महात्मना ततदास्मादितं तेन पौरुषादेव नान्यतः ४ आत्मानारायणौ बभूवुः
स्तिलैतैलवत् तथैव शैल्यलपटवत् कुसुमानामोदवत् तथा ५ मोहिबिभ्रुः स एवात्मा यो ह्यात्मा सौ जनादेनः वि-
स्वात्मशब्दोपवीधौ यथा विटपपादौ प्रल्हादनामा प्रथममात्मैव स्वयमात्मना स्वयैव परया शक्त्या विष्णु-
भक्तो नियोजितः ७ प्रल्हादो ह्यात्मनैव देववरमर्जितवान् स्वयं विचारणं कृत्वा स्वयं विदितवात्मनः ८
कदाचिदात्मनैवात्मा स्वयं शक्त्या प्रबुध्यते कदाचिद्विष्णुदेहेन भक्तिलभ्येनैव बोध्यते ९ चिरमाराधितोऽप्ये-
ष परमः प्रीतिमानपि नाविचारवतो ज्ञानं दातुं शक्नोति माधवः १०

परमार्थसारो विष्णुरिति वा अभेदो ज्ञेय इत्याह कुसुमेति ५ अथवा कार्पकारणोपाधित्यागे परिशिष्टं चिन्मात्रस्यात्यं-
ताभेद एवेति लक्षणपरयोर्विस्वात्मकशब्दयोः पर्यायत्वेत्याह य इति विटपत्तपादकरशोधनं कथानकथानकर्तृत्वो-
पाधिभेदोऽपि अखंडवृत्तस्वरूपयथाविटपि पादशब्दयोः पर्यायता दृष्टित्यर्थः ६७ आत्मना स्वात्मभूतेनैव विष्णुना त्व-
मनः स्वयमेव विचारणं कृत्वा स्वात्मानं स्वयमेव विदितवानित्यर्थः ८ शक्त्या स्वप्रयत्नकृत विचारलेन भक्तिलक्षणा प्रयत्न-

प्रत्ययनदशितम
प्रत्ययनदशितम
प्रत्ययनदशितम

दुःखान्मे-ग्रासारः धारासंपातस्तद्धतीजाग्रंभौख्यंशिगेच २३ पक्षीग्रहणं सर्वपिशाचाद्युपलक्षणं भंजवतो भंजसिद्धान्
संसारजालरचनानलक्षणं अनंतस्य विस्मोरिष्यमाणा तस्यैवात्मन इच्छयेव धनतां इंद्रादि धनानर्थभावं समुपगतासाच
निर्व्याजभक्तिप्रणिधानाधारादितस्य तस्मात्तन इच्छयेव विवेकविचारादि जन्मकाले तनुतां हासं उपयाति यथापाव
कस्य ज्वालावातवल्पादेव धनतामुपयाति अंतोचतद्वशादेव तनुतामुपयाति तद्वत् अतः ईश्वरप्रसादजनितविचा

दुःखासारवतीरामसंसारप्रवृत्तिताता जाग्रददाति परमं विचारार्कमपश्यतां २३ प्रमादादात्मनो वि
स्मोमीयेयमतिभासुरा प्रवाधतेन धीरांस्तु पक्षीभंजवतो यथा २४ आत्मेच्छयेव धनतां स मुपा
गतांतरात्मेच्छयेव तनुतामुपयाति काले संसारजालरचने यमनंतमापा ज्वालेहवातवल्पादिवपा
तकस्य २५ **मोक्षोपायोऽष्टप० लो० प्रल्हादव्यवस्थानामसर्गः ४२ श्रीराम उवाच ॥** भगवन् सर्वध
र्मज्ञशुद्धैस्तद्धचनांशुभिः निर्वृतास्मशशां कस्य केरेण धयो यथा १ कर्णं भिवांछामाना निपवित्रा
लोमहृन्निच सुरवयंति गृहीतानि पुष्पाणि वक्त्राक्षितः २ " " " " "

रादिनैवावश्यं ज्ञानलाभ इत्याख्यानंता नंतामर्थमिति भावः तथाच भगवतो वादरायणस्य सूत्रं पराभिधानानुति
शोहितं ततो ह्यस्य बंधविपर्ययं विवेति भनः स्मृतिर्ज्ञानमपोहनं चेति भगवद्वचनं चेति भावः २५ **इति श्रीवाशिष्ठताप**
र्य० उप० लो० द्विचत्वारिंशः सर्गः ४२ इषमसादलभेपि न श्रेयदीपतोभरः पौरुषेणोद्रियाक्रांसासाध्यं ज्ञानमितीयते
निर्वृताः प्रल्हादिताः स्मः १ कर्णं भिवांछामाना निपवित्रा पुष्पपक्षेण रूदेवतादिप्रसादरूपतया
पापहादित्वात्पवित्राणि पुष्पांस्तु तलादीनां १ "

वा० ११०
उप०
१२२

किं च भगवन् विप्रसक्तिः ननु बालस्य
सर्वस्यैव दिना २६

आराधय उक्तं वृद्ध्या अवणादिना साधय सिद्धं च निरंतरानुसंधानेनार्चय अलोभत ततः साक्षात्कृत्य संतिष्ठ तत्रै
वंसम्पगवतिष्ठ स्वतद्भावनि व्यावसेत्यर्थः १६ यदि स्वप्रयत्नविचारादेव ज्ञानोदय उत्ति किं मर्षे शास्त्रे विख्यादि
भक्तिविधानं तत्राह शास्त्रेति विषयासक्तिप्राप्तत्वात् अध्यात्मशास्त्रेभ्यः इन्द्रियजयादियत्नेभ्य विचारेभ्यश्च प्रयय
त्वापि न हिरीभूतानो मुखीणां कथं चेच्छुभस्थितौ सन्नागे प्रकृत्यमित्यर्थः २० उक्तमेवार्थमुपपत्तिभिर्दृष्टयति अभ्यासे

आराधयात्मनात्मानमात्मनात्मानमर्चय आत्मनात्मानमालोक्य संतिष्ठ स्वात्मनात्मनि १६ शास्त्रयत्नवि
चारेभ्यो मुखीणां प्रपत्तिनां कल्पिता वैष्णवी भक्तिः प्रवृत्त्यर्थं शुभस्थितौ २० अभ्यासयत्नौ प्रथमं मुखो वि
धिरुदाहृतः तदभावे तु गौणां स्यात् पूजापक्रमः २१ अस्ति चेदिन्द्रियाक्रांतिः किं प्राप्य पूजेनैः फलं नास्ति
चेदिन्द्रियाक्रांतिः किं प्राप्य पूजेनैः फलं २२ विचारोपशमाभ्यां हि न विनासाद्यते हरिः विचारोपशमाभ्यां
च मुक्तस्याज्वकरेण किं २३ विचारोपशमोपेतं चित्तमराधयात्मनः तस्मिन् सिद्धे भवान् सिद्धो नो चेत्तं वनगदि
भः २४ क्रियते माधवादीनां प्रणयप्रार्थनात्स्वयं तथैव क्रियते कस्मान्न स्वकस्यैव चेतसः २५ सर्वस्यैव जन
स्यास्य विष्णुरभ्यन्तरे स्थितः तं पश्यित्ययेयांति बहिर्विष्णुं नराधमः २६

त्यादिना २१ २२ आसाद्यते स्वात्मभावेन तत्त्वतो न लभ्यते हरिं पूजानि दात्वा विचापशमाभ्यामेव मुक्तस्य परमपुरुषार्थे प्रा
प्त्याज्वकरेणा हरिं देहेन किमधिकं प्राप्य मस्तीत्यर्थः अथवा विचारोपशमाभ्यां मुक्तस्य रहितस्य विषयासक्तस्य अज्व
करेण श्वरणापि किं हितं कर्तुं शक्यमित्यर्थः २३ आराधय प्रसादय सिद्धं प्रसन्ने सति भवानपि सिद्धः परमपुरुषार्थं लक्ष

प्रवृत्त्यर्थं शुभस्थितौ २० अभ्यासयत्नौ प्रथमं मुखो वि
२४ क्रियते माधवादीनां प्रणयप्रार्थनात्स्वयं तथैव क्रियते कस्मान्न स्वकस्यैव चेतसः २५ सर्वस्यैव जन

आत्मावबोधपर्यंतो विचारोऽस्त्विति वरं ददतो हरेः पुरुषयत्नोऽस्यो विचार एव मुख्यो भिमतो न वरः अन्यथा ज्ञानमस्तीति
 ववरदानसंगादित्याशयेनाह मुख्य इति यद्विषयप्रयत्नादिचारोऽयं सन्दर्शयति पूर्वमिति पञ्चकग्रहणं दण्डशको
 पलक्षणं १२ स्वस्य शक्तिर्यन्नस्तत्प्रयुक्तया संकृत्या चरणेन १२ १४ दस्यते तत्त्वतः साक्षात्क्रियते नोद्भूतं नात्मतत्त्वं दर्श
 यति आत्मदर्शनेनैवोद्भूत इत्याशयः १५ विनैव शिष्यप्रयत्नं सक्रियात्वादिना गुरुस्तमुद्भूतं नियोगशास्त्रादौ प्रसिद्ध

मुख्यः पुरुषयत्नोऽस्यो विचारः स्वात्मदर्शने गौणो वरादिको हेतु मुख्य हेतु परो भवः ११ पूर्वमेव वत्नात्तस्मादा
 क्रमेण द्विपञ्चकं अभ्यसन् सर्वं यत्नेन चित्तं कुरु विचारवत् १२ यद्यदासाधते किंचिन्केनचित्कचिदेव
 हि स्वशक्तिसंप्रवृत्त्या तल्लभ्यते नान्यतः क्वचित् १३ पौरुषं यत्नमाश्रित्य प्रोह्यं घौर्द्विपर्वतं संसारजल
 धिं तीत्वां पारंगच्छ परंपदे १४ विना पुरुषयत्नेन दर्शयते चेज्जनादिनः भृगुपक्षिगणं कस्यात्तदोसौ नोद्भूतस्य
 जः १५ गुरुश्चोद्भूतस्य जमात्मीयात् पौरुषादत उद्धंदात् वलीवर्देतत्कस्मान्नोद्भूतस्यो १६ न हरेर्न गुरो
 र्नाथि किंचिदासाधते महत् प्राक्रांतमनसः स्वस्माद्यदासादितमात्मनः १७ अभ्यासवैराग्ययुतादाक्रांतं
 द्विपर्वतगात् नात्मनः प्राप्यते यत्तत्प्राप्यते न जगन्त्रयात् १८ " " " " "

मितितत्रानैकांतमाशंकाह गुरुश्चेदिति गुरुभक्त्यादियत्न एव तत्रापि ज्ञानजनने गर्वमुग्रहं क्षारीकरोतीति भावः १६ अथावधनात् अमृतत्वस्य तु नाशास्तिवित्तेनेति श्रुतिरिति
 तिभावः प्राक्रांतमनसः ज्ञानदार्ढ्येन याधितमनसः यत् आत्मनः स्वस्मात् महत् परमपुरुषार्थरूपं प्रासादितं १७

यत्परमपुरुषार्थरूपं १८

वा०टी० ३७ वत्सलां द्यावंतो पित्रस्ता धामनो व्याधिरूपत्पवात्रत्रायंते इह वासंवहेति द्रियगम्यमांतरमंतः करणागमं
उप० चाकारभासुरं विषयरूपं तत्का अजं जन्मादिविक्रियाशून्यं संविन्मात्रस्यैकमखंडाकारं चिंतनं कुर्वत्यर्थः इह उक्तमे
१२३ वक्ष्यते तोषोपसंहरतिसंवेद्येति हेराभत्वं संवेद्यैर्वाह्याभ्यंतरविषये मुक्तं यं निरामयेकसंविन्मयं स्वयमेवास्वदतेनिरति
शयानं दात्मना स्फुरतितत्त्वाविधिं सन्मात्रं तदतदाकारवृत्त्या प्रास्वादय एवमात्वादय नूजन्मनाद्याः परंपारं प्रा

तावज्जन्मसहस्राणि भ्रमंति भविमानवाः यावन्तोपशमं याति मनो मत्तमहाएवः ३७ ब्रह्मविद्द्विंद्ररुद्रा
पिद्याश्चिरसंपूजिता अपि उपल्पवान् मनो व्याधेर्न जायंते पिवत्सलाः ३८ प्राकारभासुरं तत्का वाह्यमां
तरमप्यजं कुरुजन्मक्षयाभाशुसंविन्मात्रैकं चिंतनं इह संवेद्य निर्मुक्ते निरामयेकसंविन्मयात्वादमनंतं
पं सन्मात्रमात्वादय सर्वसारां पारंपरं प्राप्स्यसि जन्मनाद्या ४० मोक्षोपायेषूप० ए० प्रल्हादविश्रंतिः स
र्गः ४३ श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ रामापर्यवसाने यं प्रायासं सृतिना सिका आत्मवित्तजपेनैव क्षपमायाति
नान्यथा १ जगन्माया प्रपंचस्यैवैविध्यप्रतिपत्तये इति हासमिमेदत्पेष्टरगुष्ठावहितो न घ २ ॥ ॥

स्पृसीत्यर्थः ४० इति वाशिष्ठतात्प० ए० उप० ए० त्रिचत्वारिंशः सर्गः ४३ मनोवैराग्यसिद्धयर्थं शिष्या इत्युक्तं
पता दशस्पृष्टवित्तरेणास्मिन्नाध्याख्यानप्रदर्शने तत्र विष्णुवराहो जलेमाया निरीक्षणे गृहे गतस्य नीतस्य शम
शाने दाह इत्येते अपर्यवसाना अपरिमितभ्रांतिहेतुरित्येवम् अवहितः सावधानचित्तः २ ॥ ॥

चिन्ताक्षरं तत्त्वं प्रावर्धितं वस्तुसनातनमेव सनातनं वपुः २० स्वयं गौरीगोप्रायाशुण कालितप्रागंतुक इति यावत् २१ रसायनं ममृतं
साध्यं मोदनादिसंसाधयति कृष्णादिनोत्पादयति २२ कस्तूरि वाद्यविलुभक्तावधिकारत मारुतहयास्ति तिदाभ्यां यः आत्मत
त्त्वचमत्कृतौ स्थितिनासादादयत्त्ववसः शंखचक्रगदापाणिपरमेश्वरमर्चयेदित्य न्वयः २६ ३० वैराग्यकारणतपसा ३१ आशु
ग्रहणं प्रासादावश्रंतां भावघोतनार्थं सहकारः पुष्पफलाद्यति सारभः तद्वा बलक्षणं दशं ३२ शास्त्रे हरिपूजा क्रमाखेन निमि

दुदुहासिवाचितत्वं मुखं सनातनं वपुः शंखचक्रगदाहस्तौ गौरी आकार आत्मनः २१ यो हि भुव्यं परित्यज्य गौरीं समनु
धावति त्यक्त्वा रसायने सिद्धं साध्यं संसा धयत्यसौ २२ यस्तु भौ स्थितिमेवास्या आत्मज्ञानचमत्कृतौ नासादयति संम
त्तमनाः सरधुनंदन २६ अप्राप्यात्मविवेकोत्तरज्जितवशीकृतः शंखचक्रगदापाणिमर्चयेत्परमेश्वरं ३० तत्पूजने
न कष्टेन तपसा तस्मिन् राघव काले निर्मलतामेति चित्तं वैराग्यकारिणा ३१ नित्याभ्यासविवेकाभ्यां चित्तमशुप्रसीदति आ
भ्रमेव दशमिति साहंकारी शनैः शनैः ३२ यंत दप्यात्मनो वात्मा फलमाप्नोति भाषितं हरिपूजा क्रमाखेन निमतेनारसूदनः
३३ वरमाप्नोति यो वापि विष्णो रभिते तजसः तेन सस्यैव तत्प्राप्तं फलमाप्नोति भाषितं ३४ सर्वेषां भुतमस्यानां सर्वसां च
रसंपदं स्वमनो निग्रहो भूमि भूमिः स्वस्य प्रिया मिव ३५ अशुर्वीर्येन नोत्कस्य कथतोपि शिलोच्चयं स्वमनो निग्रहाद
तेन यत्फलं भाषितं दातदपि आत्मना त्वेनैव संकल्पितं प्राप्नोतीत्यर्थः ३६ योपि विष्णोः शक्राद्वरं प्राप्नोति तेन अपि स्वस्य स्वीयस्यैव
भूमिं प्राप्नोति फलं प्राप्नोति नाकल्पिकमित्यर्थः ३७ उत्तमस्थानां प्रशस्तपुरुषार्थो भिनिवेशानां चिरसंपदं चिरभोग्यमन्वादि संप
दं च स्वमनो निग्रह एव प्राप्नोति इव स्थानमित्यर्थः ३८ इव स्थानं नोत्कस्य सगरं युतादेः शिलोच्चयं मंथाचलं कथतो देवा सुरादिर
पि विधि रत्नादिलाभादौ वदिवननाद्युत्कस्य वा मनसा एकाग्रं विना महाकाया सिद्धे रित्याशयः ३६ ॥ ॥ ॥

वा०टी० दर्शस्पर्शनैरित्युक्तेः स्याद्वराणामपि चाक्षुषादिज्ञानमस्तीति गम्यते १६ ब्राह्मकर्मणा तपः स्वाध्यायातिथि
उप० पूजादिना १६ उदितपंकजे फुल्लपत्रेययामहर्षियोगिवलेन अतीतनागतं द्रष्टुमानसे चिंतयति तद्वत् १८
१२४

वभूवपरितुष्टालादर्शनिनेन जगत्पतेः दर्शनिस्पर्शनैरिंदोरुत्फुल्लमिव कैरवं १६ अथा
स्पकतिचित्स्मिन्निवसाययुर्वने हरिसंदर्शिनानंदवतो ब्राह्मणकर्मणा १७ एकदारब्धवा
न्मानंसरस्युदितपंकजे चिंतयन्वै सखं वाक्पमहर्षिरिव मानसे १८ अथ त्मानविधावंतर्जलिं
मेषचकारह सकलाघविघातार्थं परिवर्तमिवात्मना १९ अंतर्जलविधौ तस्मिन्निस्सृतध्यानमं
त्रधीः पर्यस्तसंबित्सरः सोपशृणुजलमध्यतः २० अतमात्मानमात्मीये सदने सीच्यतांगतं पा
तितवनवेगेन कंदरांतवरिद्रुमं २१

सकलाघविघातार्थं अघमर्षणार्थं अंतर्जलं परिवर्तनमावर्तमिव सकुशेन करेण चकारे
त्यर्थः १९ अंतर्जलं निमज्जाप्रणवादिमंत्रस्मरणलक्षणं अघमर्षणविधौ पर्यस्तः विपरीतग्रहणोन्मु
खः संबित्सरोयस्य तथा विधः सन् १० कंदरांतर्दरीगर्भे पतितं द्रुममिव २१ ॥ ॥ ॥

मंडलोद्देशविशेषः प्रत्येकलक्षवत्तवनं नंदनादीव ३ तत्र तस्मिन्मंडले ४ निष्कालंकावदतेनेति नमसोपि विशेषणं ५
कार्येति पः प्रयोजनं इति तत्र वनेताराः अथिनाद्याः सारादर्शनीयतमाः यस्मिन् ७ अशोरिदर्शनीं विस्वदर्शनपर्यंतं तपो
चंसिरसि प्राकट्य पयइव आकंठं अंबुनिर्मितः सन् आवि सत्प्रविश पस्थित इत्यर्थः ८ वासा विवासस्थानं तत्र स्थानां
पंकजानां सूर्यवियोजनसंकोचे तत्संवासस्मेहात्मनावभग्नमुखविपर्यस्य ९ प्रपाम इति हरेरपि विशेषणं १० नियमदु

अस्मिन्मन्त्रसधापीठेकोशलो नाम मंडलः कल्मषवत्तवनं मेराविवरल गणाकरः ३ तत्र भद्रासाणः कश्चि
दुणीगा विरिति श्रुतः परमः श्रोत्रियो धीमान् धर्ममूर्तिरिव स्थितः ४ आबल्यात्प्रविस्तेन चेतसा सव्यराजत ॥
निष्कालंकावद तेन भुवनं नभसा यथा केमप्यभिमतं कार्यं विनिधाय स्वचेतसि बंधुवृंदादिनिष्कृम्य तपस्तप्तुं व
नं ययौ ६ उत्फुल्लकमलं प्राणसरत्नसविप्रराइ चंद्रप्रसन्नविमलं तारासारमिवांबरं ७ आशोरिदर्शनीं तस्मिंस्त्वये
चंसिरसि द्विजः आकंठं वुनिर्मितः प्राकट्य पयइवा विशत् पयोमासाष्टकं तस्य प्रग्रस्य सरसो भसि वासपंकज
संकोचमनाकभग्नसुखद्वयेः ८ अथैनंतपसात प्रमाजगा मेकदा हरिः निदाद्या त्रिंघनः प्रपामः प्रावृषीव धरा
तलं १० **श्रीभगवानुवाच ॥** विप्रोतिष्ठ पयोमध्यादुहाणभिमतं वरं अभीक्षितफलोपेतो जातस्ते नियमदुमः ११
वासाण्डवाच ॥ असंख्येयजगदुपहृत्य सकुहरालिने जगन्नयैक नलिनी सरसे विष्णवे नमः १२ मायाभिमां त्वद्वि
तां भगवन्पारमार्थिकीं द्रष्टुमिच्छामि संसारनाम्नीमां ध्येककारिणी १३ **श्रीवशिष्ठ उवाच ॥** इमां द्रष्टुमिच्छायां त्वंत तत्सत्प
सिचेत्पज उक्ता यथा वदं पृथगां धर्वा मिव पत्तनं १४ गते विस्मोयमुत्तस्थो जलात्सत्रा स्मरणं श्वरः इमां द्रष्टुं त्वग्लभ
मः तपोवृत्तः अभीक्षितेन फलेन उपेत फलितो जात इत्यर्थः ११ असंख्येयानां जगति विद्यमानानां भूतानां प्राणिनां हृत्पथकुह
रस्थापश्रुतामत्वरालिने भृंगा य १२ परमार्थिकीं परमात्मन्यध्यत्सा १३ मायादर्शनात्तत्रा परमपुरुषार्थफलकस्य साराधनत

वा० १० वांधवेषुकस्याधिकः स्नेहः कस्याल्पइतिततदाशयविश्रमशायंयित्ततः प्रवहितमनस्कसायानुष्मीतदाक्रंदान्
 उप० २५ अथतत्कालकलो
 १२५ त्वागमितं तनिश्मशानविशेषाणि २ शिवानां अशिवैर्मुखनिर्गतज्वालाजालैः पवतेर्वावनिर्गस्य ३६ वहद्रक्त
 सरित्सकेचित् तलाताः केचिन्मग्नाश्च कंकाडग्रवायसाश्च यत्र रक्तैराद्राणं प्रसरत् लक्षणे रानायेरावद्वा जग

वांधवाक्रंदसंभ कोलाहलगतागिरः स्नेहभावविचारार्थं अथ तत्कालकलो
 लप्रलापाकुलचेष्टिते सौरस्ताडनभूच्छीत्तिनेत्रवारिवहाल्युतैः ३३ क्रमेण स्वजनैः दुब्धैस्ताराक्रंदादि
 घघरैः निष्कालितभ्रमंगल्पमपुनर्दर्शनायवे नीतं श्रमसीनं मांसात्रवसापंककलंकितं शुष्काशुष्कर
 सः किन्नकं कालशतसंकुलं ३५ गृध्राभ्रछून्नसूर्यं शुचिताज्वलननिस्तमः शिवाशिवमुखज्वालाजा
 लपल्लवितावनि ३६ वहद्रक्तसरित्स्वातभ्रमंग्रकंकोग्रवायसं रक्ताद्रतं प्रसरजालावद्वा जगत्संगं ३७ तत्र
 तेज्ज्वलने दीपे च्छुस्तं भस्मसाच्छवं वांधवासलिलापूरसमुद्रइव वाडवे ३८ चितिश्रटचटास्फोटैः शवमा
 शुददाहसा शुष्कधनवहधूनज्वालाजालजटा व ३९ अभुलसत्कटकटारवमुक्तगंधव्याप्तं बुबाह
 पटलोत्थिवयंडुताशः दंतीसरंध्रमिव वराण्वनं समंतादुद्धातमेदुररसंदलयंचकार ४० मोक्षोपाये

पू० ए० गाधिविसाशिनं सर्गः ४५

त्वगावहवः पक्षिणो यत्र ३ वाडवे उवागेतो समुद्राः सलिलापूरं यथा भस्मसाच्छुस्तद्वत् शुष्कैरिधेनैर्वहिलउद्ध
 नाप्रपि वेद्वा ज्वालाजालक्षणाजटावलिर्गस्याः सा चितिश्रिताश्रटचटाशदेः शवं अशुददाह ३९ अभुलसद्रिः
 कटकटारावेः मुक्तैर्गंधैश्च व्याप्तं बुदाहपटलानियेन तथा विधोडुताशोऽग्निः समंतादुद्धाता उद्दिर्गामेदुराउप १२५

श्रीवाशिष्ठता० शो० उप० गो० चतुश्चक्र
 रिंशः सर्गः ४५

चित्तायस्मत्तथाविधं अस्थिवयं दंतीसरंध्रं वराण्वनं

मृतमित्यस्यविवरणं प्राणापानेति निवर्तितपतितं कल्पादिवंडकमिव १२ शरीरभूतं श्कारोमिच्छात्वपरो नोपमार्थः २३ अवग्रहो
प्रतिरोधस्तेनोद्धतं ग्राभमिव २४ करुणया कंदोरोदनं तत्कारिभिः कुहरेः पत्तिविशेषः २५ सेतुबंधाद्गुलंभिः प्रवहद्विवि
भिद्यमाणा मुखमिव अज्वंयस्यास्तथाविधयानलिन्या कमलिन्या २६ तारेणोच्चतरेण किंदे नरं तोरे फादरे फडप्रला
पेन अर्थक्यक्तवाको दीर्घस्वरालापे च लुब्धया सक्तया नवैवंजनैः श्रमश्रुभिलीक्षिते चिह्निते २७ अतः परिवेष्टितं २८ संयो

प्राणापानप्रवाहेणामुक्तमेतमुपागतं संशान्तावयवश्रपदंतिवति इव खंडकं २२ पांडुरान्नमभ्राह्मनं वृत्तपणमि
वारसे शरीरभूतमिवाह्नानं किन्ननालमिवांबुजं २३ विपर्यसे क्षणं प्रातर्भनातारवखंडकं सावग्रहसिवग्रामं सर्व
तपांसधूसरं २४ वाष्पलिकत्रमुवेदार्जनैः करुणा कंदकारिभिः आवृतं वंधुभिः खिन्नेः कुररैरिव पादपं २५
सेतुबंधगलद्वयिह्यमाणा मुखज्वला नलिन्या समधर्मिण्यभायघोषापादयोः अतः २६ तारा कंदरया द्वे फप्रला
पालापलुब्धया मात्रा गृहीतं बुबुकेन वयज्जनलान्धिते अग्नेः पाश्चग्नैः दीनैः अवदश्रुमुवेर्जनैः अतः गलद
वशपायः शुष्कपणैरिव दुग्धं २७ वियोगभीत्या संयोगपरिहारपरेरिव दूरं विप्रसितैरंगैरनात्मीयेरिव आवृतं २८
परस्परमलग्नाभ्यां ओष्ठाभ्यां दर्शनैः सितैः सविरागमिवान्ननेह संतंस्वात्मजीवितं ३० मोनध्यानमि
वापन्नपंकादिव विमितं अप्रवोधाय संश्रुतं विश्रुतं तमिवोत्तमैः ३१

गविप्रयोगं ता इति न्यायप्रापितवियोगभीत्या संयोगपरिहारैरिव त्पुत्रेणा अग्रेहस्तपादादिभिः अनात्मीयेरस्वीयेर
त्वजनैरिव वेत्तुमा ३६ अरुणानैरीषन्मलिनैर्दर्शनैः स्वात्मजीविते एतावत्कालं घृथेति हंसतंसविरागं विरक्तपुरुषमिव
३० मोनध्यानमित्याद्याश्च तस्य उत्पत्त्याः ३१

वा० टी० अकारमभागतं पुरुषाकारं विंध्यकां तारमिवेतु त्रयेत्ता १२ किंकरादिपेदेस्तन्मंजयेगिस्थं ते काननकोशेषु विषयेषु
 ३५० त दुंसाधारणज्ञानवंतमित्यर्थः बहुतपंडितं १४ अत्यंतविषमाः श्रोतुमप्यशक्याः उदंताश्चरिणायेषां १६ भूतग्र
 १२६ भूतग्रहो भूतमंडलाख्यादेशस्तदीयग्रामसंबं नीजन्मभूमिमुपेत्यदरेतालादिपौर्मठिकांकुटीकृत्वास्थितं १७ स्व

वनपरीलितापत्रैवसंतं वयसना दृतं विंध्यकां तारमाकारमभागतमिवोद्भूतं ११ विष्णुं तं वनकुंजेषु सुत्यंगि
 दिदरीषु च निलीनं पन्नपंजेषु गुल्मकेषु कृतालयं १२ किंकरतावतं द्वाह्यं यथिकान्नविभूषितं केतकोतं
 सशुभगं सहकारसुगाकुलं १३ लुलितं पुष्पसर्पेषु भ्रंतमब्धितटीषु च तद्विकाननकोशेषु बहुज्ञमृगमार
 णो १४ प्रसूतमथ शैलेषु पुरा निजकुलाकुरान् अत्यंतविषमादंतान् खदिरः कटका निव १५ कलत्रवंतं सं
 पन्नं स्थितं प्रक्षीणयौवनं शूनैर्जजरतां यातं वृद्धिहीनमिव स्थलं १६ ततो भूतग्रहग्रामजन्मदेशमुपेत्य तं सं
 स्थितं मठिकांपणैः कृत्वा दरे सुनीद्रवत् १७ जराजठरतां यातं स्वदेहसमपुत्रकं जीर्णाप्रापदं सश्वभ्रमातल
 रुसन्निभं १८ प्रौढश्वचगार्हस्थं कुर्वीणं बहुबांधवं क्रूरनामार्थवचनं परांकुट्टिमपागतं १९ अथाप
 श्वपदशौगाधिर्यावत्तस्य कलत्रिणः जठरश्वपचेभ्यश्च स्वात्मनो भ्रमहारिणः २० ॥ ॥ ॥

देहसमप्रमाणाः पुत्रायस्य जीर्णाप्रापारसायस्य तथा विधेन श्वभ्रोत्यत्र तमालतरुणा सन्निभं सदृशं १८ क्रूरानि
 नामान्पारखाः अर्थाः क्रियाः वचनानि च यस्याः परांकुट्टं वदन्ति मुपागतं स्व अपश्वपदितिरातदंतानां सर्वविशेष
 णानां परेणान्वयः १९ अन्येभ्यः श्वपचेभ्यो जठरः असौगाधिः अथानंतरं भ्रमहारिणः २० ॥ ॥

इहास्यपुल्कसीकुक्षौजन्मकैराकीस्थितिः भूतबंधोकीपुरेराज्यप्राप्तिश्चवर्णतेस्वस्याधिभनिसदुःखः पीवरयाचि
उपचितयाइतआरभ्यसर्वेषांकारणांचविंशतिमश्लोकस्यअपश्यदित्यक्रमेणान्वयः १ भूतमंडलाख्योदेशाभेदः
पर्यंतःसीमातत्रत्यग्रामस्यउपांतोसन्निहितभूमौनिवासिनां २ गर्भवासपदेनतत्रत्यदुःखानिलस्यते तद्गुणैराक्रांत पी
डितमित्यादिस्तस्यैवप्रसृतंअष्टमेघं ४ यामुनयमुनप्रवाहपतितंउत्पीडनुत्तंसात्पलमिव ५ द्दसारमेघाःश्वानएवप्रगयाघ

श्रीवशिष्ठउवाच॥ अथापश्यदयोगाधिः स्याधिपीवरयाधिया अंतर्जलस्थरवांतरात्मनामविनिर्मले १
भूतमंडजपर्यंतंग्रामोपांतनिवासिनां श्वपचानांस्त्रियोगभेस्थितमालानमाकुलं २ गर्भवासमराक्रांतपीडि
तंपल्लवांगकं त्वपचीहृदयेसुप्तंसविष्टायामिवाकुलः ३ शोनेःपक्वतयाकालेप्रसृतंमेचकच्छविं श्वपचाप्रा
वृषेवाब्दंश्यामभावलितंमलेः ४ संपन्नंश्वपचामारशिष्टंस्वपचवल्लभं इतश्चतस्रः गच्छंतमुत्पीडमिवयामु
नं ५ द्दश्याद्दशांयातंसंस्थितंघोउश्राविकं पीचरांतमुदरागंपयोदमिवमेदुरं ६ सारमेघपरीवारंविहरं
तंनानादनं निधंतंमृगलक्षणाणिपौलदास्तितिमागतः ७ तमाल्लतयेवाथश्रितंश्वपचकन्यया सनस्तवक
शालिन्यानपल्लवहस्तया ८ श्यामयाभलिनाकारदशनामलमालया वनपल्लवमाभूदिविलासवलितंग
या ९ विलसंतंवनान्तेषुतयासहनवेष्टया श्यामलंश्यामयाभंगंभंगोवकुसुमर्द्धिषु १० ॥ ॥ ॥

घपरिवादायस्यपौलिंदीकैरातिंस्थितिंरुति ७ अथश्वपचकन्ययाश्रितंरुतोद्वाहमिति यावत् ८ दंतधावनाभावा
भलिनाकारास्वाभाविकशैल्यद्दमलादशनमालायस्यास्तथा वनपल्लवात्यांतपुनगच्छंतितथाविधैर्भूदिविलासेव
लितांगयावनपल्लवशब्देउपपदेयतेः किंपू ९ नवत्योदेवेष्टयानवन्तित्याभवनयथास्यातथा १० ॥ ॥ ॥

वा० दी०
उप०
१२३

आशादिशोभनोरथाश्च ३३ आवाश्यामासुः परिववुः क्षीरोदस्यागतेनमथनकृतज्ञोभेनविश्रान्ताः ३४ गुणेषु
सत्त्वेषुशोतेय्यचितेर्मात्माभूतेरितियावत् नानावर्णमणिषुप्रतिबिंबनात्तत्रज्याभिः प्रभातोकोणतथाविधाः वेल
स्वतटस्थमलं गिरिमिव ३६ श्यामापुवस्यः वर्षाः वृष्टयः वननदीनीपैरेस्तन्मध्यपतितं गिरिशृंगमिव ३८ नगो गि

६२

पूरिताशोवभोराजा जयतीतिजनस्वनः इदमृत्युप्रबुद्धा नां विहगाना भिचारवः ३३ उदमृद्वंदिवंदानांघ
नकोलाहलस्ततः बेलान्वितुलितांबूनामंबुधीनामिवध्वनिः ३४ तंतत्रावारवांमौर्यासुमंगलार्थं वरांगनाः
क्षीरोदगतविभ्रान्तालहयइवमंदरः ३५ मानिन्यस्तंगुणप्रोतेननिरत्नैरपूरयन् नानाप्रमाप्रभातार्कवेलार
वतटाचलं ३६ तुरीयशिशिरस्पर्शस्तासंहारैरभूषयन् श्यामाः वननदीपैरेवर्षाः शृंगमिवोत्तमं ३७ विचित्र
वर्णसौगंधैः पुष्पैरावलयस्त्रियः वनमधुम्रिष इवतल्लोलकरपल्लवाः ३८ नानावर्णरसामोदोस्तास्त
माशुविलेपनेः अलिपयन्प्रमाजालैर्नगोभूमिवधातुभिः ३९ रत्नकांचनकांतोसावादेद्वित्तमाततं सं
ध्याभ्रतारंदुनदीव्याप्तमेरुशिवांबरं ४० भूषितः सविलासाभिर्बलि वल्लीभिरारुतः रत्नपुष्पांशुकाकी
र्णः कल्पवृक्षइवावभौ ४१ तादृशतमुपाजग्मुः परिवारसमन्विताः सर्वाप्रकृतयः फुल्लमार्गदुममिवाध्व
गाः ४३ तादानमोसनेसैहेतत्राभिसिषिचुः क्रमात् तस्मिन्नेवगजेशक्रमेरावडवामरः ४३ त१

दिङ्गुतिभिर्लक्षणायाधातुसंबन्धिभिः प्रभाजालैरभ्रमाकाशंमेघमिववा ३९ रत्नकांचनभूषणैः कांतभूषितः अ
सोराजाचितमाददेतासामितिशेषः ४० ४१ ४२ नाः प्रकृतयः सैहेआसनेउपवेशकृमात् ब्राह्मणादिवराक्रिमादभिषि

अभिचयतस्मिन्प्राणकृत्तजउपवेशपानुजग्मु
रितिशेषः ४३

अथरह्यामास ३२ महेतो अणोवाः सप्तद्वि ३२

भांतिमेवानुवर्तमानस्य कलत्रिणः कुटुंबिनः स्वात्मानः स्वस्ययावकलत्रे कुटुंबं अभूत भूत्पुना-प्रावृत्त्य-अशेषैः शेष
 तयानीतः अपश्यपदिति द्वयोरन्वयः यथा आसारमल्लिनेन वृष्टिजलप्रवाहेन वनपतितश्च पण्णगणो नीयते तद्व
 दित्यर्थः २० २१ अथासौ जठरदाव-अव्यां प्रलयति मेदिति २२ अंडजो हंसदिः अनेन प्रथमाणाः पराधीन इव २४
 कीराणां जनपदानां आवास भूते मंडले शून्ये अंबरे विहरन् संचरन् २५ नृत्यंतः रत्नैरंशुकैश्च तन्मागस्यारुह्यः अं

तत्कलत्रमशेषेण नीतमाकृत्य भूत्पुना आसारमल्लिनेनाशुवनपण्णगणो यथा २१ मलयत्येकरावासा
 वर्यादुःखकषितिः विपश्य इव सारंगो विगतास्थोऽशुलोचनः २१ दिनानि कतिचित्तत्र नीत्वा शोकपरीतधीः
 जहौ स देशं संशुष्कपद्मं सरइवांड नः २३ विजहार बहून् देशाननास्थस्त्रिंशान्वितः प्रेय्यमाण इवान्नेन
 वातरुत इवांबुदः २४ एकदा प्राप कीराणां मंडले श्रीम तौपरी खेचरो विहरन् न्येसदिमानमिवांबरे २५
 नृत्यद्रुतांशुकदन्तमागिद्विस्तलतंगनं अगुल्फाकीराण्कुसुमचंदनागुरुसुंदरं २६ सामंतेर्ललितनाभिप्रनागेश्व
 विरंतरं स्वर्गिमागोपिमं राजमार्गमध्यामवाससः २७ मल्लिरत्नकृतागारं तत्र मंगलहस्तिनं ददर्श मनशैलेन्द्रमिव
 संसारचंचलं २८ भूते राजनिराजा र्चविहरंतमिहस्ततः रत्नैश्चमिव रत्ना र्चचिंतामणिदिह तया २९ त म
 सौम्यपचानागं कौतुकोद्गुर्यादृशा चिरमालोकया मासस्य द्युकाचलापमं आलोकजन्मादाययतं करेण
 सवारणाः स्वकटयो जयेन्महस्तटेर्कमिव सादरं ३० तस्मिन्करगतनेहुर्जयदुंदुभयेभितः कल्पंबुदा इवाकाशम

विष्णुमहार्जिः ३२

अथरह्यामास ३२ महेतो अणोवाः सप्तद्वि ३२

जनां अथ हिंस्तथा विधं राजमार्गमध्यामवायेति परेणान्वयः ३१ निरंतरं निविडितं ३० गगिरत्नै मल्लिगेधैः कृतागा
 रं कृता अभ्यं कृतजालकं शैलेन्द्रपक्षे कृतं देवसदनं अभ्यं शैलेन्द्रमेकं ३२ इतस्ततो विहरंतं संचरंतं रत्नजं परी ताकुशलं

वा०१० सीवोमत्तुवउ० आर्यवृत्तंदयादाक्षिणशोचादि ५ नविद्यंतेतमस्मारकेंदर्कतेजांस्पंभोदाश्रयस्मिस्तथाविधमंवर
 उप० मिवसर्वतोनीलः ५ किमर्थं त्यक्तभूषणस्तत्राहवहीत प्रभुतावृंहितमुपतं आहयंकृत्रिमंभूषणादिनाभिनं दी
 १२८ ६ अंतरान्मुख्यजनाश्रितादंजाणावाह्यनीचजनसाधारणमजिरमंगरंगनिर्ययौयथा असंगद्धनामिष्यत्रंशुमा

विल्लतात्मस्वभावोभूदनिशंस्तवमंगलैः आनंदपूर्णियावत्याभ्रंक्षीवड्वासवैः कीरेषुश्वपचोराज्यं
 वर्षमन्यषोचकारह आर्यवृत्तमशेषेण तावत्कालवभारहः ५ यदह्यैकदायासावतिष्ठत्यक्तभूषणः
 अतमस्ताकेंदर्कतेजांभोदरवांवरं ५ बहुमन्यततोहारकेयूरवलयात्यसौ प्रभुतावृंहितंचेतोनाहार्यमभि
 नंदति ६ एकएवाजिरंवाह्यतादृगेषः सनिर्ययौ मुख्यांगणात्रभोगाहादसंगद्धत्रिवांशुमान् ७ तत्रापश्य
 २२८ हुनश्यामंपीनंश्वपचपेटकं गायन्मृदुवसंतोत्यकोकिलानामिवव्रजं ८ धुनानंबल्लकीतत्रीकरपल्लवली
 लया मृदुरेफरणाद्रेमाफलेश्च मिवदुमं ६

मुख्यानङ्गनांगणात्प्रातर्नभोभागंनिर्यातितद्वत् ७ श्वपचानांपेटकंसंधंमृदुमधुरंगायन् ८ वल्कल्यावीणा
 यास्तंजीगणंमृदुरेफंमृदुस्वरंदुमंधुनानांकंपयंती रणांतः रेफाः पक्षाः यस्यास्तथाविधामलिश्रेणीभ्रमरपंक्ति
 मिव ६

४४ ४५ ४६ हरिणासिंहेन हतादिदादितात्करिकुंभाङ्गुत्तानां मुक्ताफलानां कलापैः प्रविशितं भूषितं शरीरं यस्य
शान्ताः प्राक्तनचिन्ताः विषादाश्च यस्य तथाविधः सन् तत्र नगरे सद्भिः मंत्रिपैरादिभिः सह भोगैरमृतैरमे यथा रविक
रे मृदने च तत्र प्रभुः सरस्याचादिपूरैरमृततद्वत् ४७ परितो विस्तरं प्रसृतं नृपौज्यो राजसक्तियस्य अतएव सर्वदिक्षु सं
स्थिताः प्रान्ता यस्य कतिपयदिवसैश्च शीहया खेद्यैव वसिष्ठराज्यवस्था यस्य सप्रसन्नः गवत इत्यभिनव नानाभ्याप्र

एवं सप्रपचो राज्ञं प्राप कीरपुरांतरे आराणं हरिणे पुष्पमप्राणमिव वायसः ४४ कीरी करत्नलां भोजप्रभ
वचरणं वुजः सवंगिकुं कुमालेपैः संध्यां वधुरशोभनः ४५ ज्वालकीरनगरे नागरीगणानसौ सिंहीग
णपुतः सिंहो यथा कुसुमिते वने ४६ हरिस्तत्करिकुंभो न्युक्तमुक्ताकलापप्रविशितशरीरः शान्तचिन्ताविषा
दः अरमतसहस्रद्विस्तत्र भोगैः सरस्याः रविकरमदतप्तो वादिपूरैरिवेदः ४७ परितो विस्तरं नृपौजाः सर्व
दिक्षु संस्थिताः कतिपयदिवसैश्च शीहया खेद्यैव वसिष्ठराज्यवस्थाः प्रकृतिरत्नमहाशेषराजन्यभारः सगता इति ना
म्रातत्र राजा बभूव ४८ **मोक्षोपायेषूप० योगाधिष्ठितां तेष्वपचराज्यलाभः सर्गः ४५ वशिष्ठ उवाच ॥**
विलासिनीभिर्वलि तोमं ग्रीमंडलपूजितः वंदितः सर्वसामं तैश्च चामरलालितः १ सिद्धानुशास
नः कांतो ज्ञानराज्यगणक्रमः वीतशोकभयासया प्रज्ञः प्रात्यमहादशः २ ॥

सिद्धः तत्र कीरदेशे राजा बभूवेत्यर्थः ४८ ॥ **इति वशिष्ठता० शो० उप० शोपंच चत्वारिंशः सर्गः ४५ इह नं अपचाकु**
त्वाप्रपचं ज्वलनं जने प्रविष्टे सोपि निदिग्धः प्रबुद्धागाधिपति विलासिनीभिर्वलि तत्पादिविशेषणः सः विस्मृतात्
त्वभावाभूदिति तृतीयेनान्वयः १ सिद्धप्रविहृत अनुशासनं भान्तापनं यस्य वीतशोकभयायासाः प्रज्ञाः यस्य २ ॥

वा० टी०
उप०
१२६

जालपदेन पुष्पजालस्य दंगुलमंगुल्यते आसुना मूषकेण भुक्तमूलं खंडितमूलं २१ गृहे एव तिष्ठंतमपि नास्माद् न
स्पृष्टवंतः २२ दग्धं स्थूलं शमशाने देशमिव २३ जनता जनसमूहः अस्पृष्टार्थनाथे कतना सर्पति गिरेः पार्श्वे विप्र
शिलाभागं अग्निरिव २४ स आज्ञाशक्त्यतां कुतो न वशी चकार तत्राह मंदोत्साहा इति सभ्यैर्भट्टादिसंघातैः श्व

तत्रापश्यदसौ सर्वं विषयवदनं जनं जालं कुंकुमपुष्पाणां भुक्तमूलमिवावबुना २१ मंत्रिणेनागरानार्य
ततस्तेतमहीपतिः नस्माद्दुरपितिष्ठंतं गृह एव संपपद्या २२ भृत्याश्चाक सत्कारं दूर एव मथात्प जन इः ख
युक्ताय न स्नेहा अपि वालाशवं यथा २३ अनानंदमुखं शपामं शरीरश्रीविवर्जितं दग्धं स्थूलमिवै न ते व ह म
न्यतनाकुलाः २४ धर्मायमाने देहस्य परितापदशावती नाहो कता स्पजनता पार्श्वे मग्निगिरैरिव २५ मंदोत्सा
हाः समुद्रूताः सभ्यसंघातवर्जिताः न तदाज्ञाः पदं प्राप्नुमस्मिनी वां वु विप्रः २६ कूरकर्मकराकरातस्मातां
भदायिनः तस्माद्विशेषेण जनाराक्षसादिव इडुधुः २७ एक एव बभूवा सौ जनमध्ये गतो पिसन् अथादिश
ण निर्मुक्तः परदेश इवाध्वगः २८ धुः २

वर्जिताः उपेक्षितास्तदाज्ञाः पदं विषयमाज्ञापने योग्यं पुरुषं न प्रापुः २६ संगतेन अशुभस्य पापस्य धारे अदायिनः
राक्षसादिवभीता इति शेषः २७ अर्थाधिनानि आदिपदात्स्वजनसहृदादयोग्यं संते २८ ॥ ॥ ॥

हिमेः आपरां कित्त्वमंगिरैः शृंगमिव स्थितः प्रपामो धालिधूसर इति यावत् १० कटं जेत्येति सर्वनाम्नावदन्संबोधयन् ११ रक्तकंठं
मधुरकंठं धनिं मानयति बहुमन्यते किं रागवान् त्वरवित् कात्ता घनुरागवान् गृहस्पवस्त्रासनानां चोपरि गौदीनैः १२ मधुर्व
संतः रलोपे दीर्घः निर्वृतिं सखं १३ सीमांतः परमावधिः सीमांतकेशवेशो इत्युक्तेः परस्त्वाभावः १४ अवधीरणं तितुषारैः प्रा

रुक्तस्मात्समुत्तस्थो जरावान् रक्तलोचनः काचशृंगं हेमाशृणिमिव श्वपचननायकः १० भो कटं जेत्येति सहसा वदन्कीर
महीपतिं इह राजा भवंतं वाक्चिद्वेपक्रियाविदं ११ रक्तकंठं मानयति रागवानवको किलं आपूरयति वाक्चि
गृहस्पत्रासनार्पणैः १२ मधुरसान् विटपं फलपुष्पभरैरेव दर्शनेन तवाघाहं परां निर्वृतिमागतः १३ पयस्सपेदिये
नेव चंद्रोदय इवोषधीः आनंदानां प्रशेषाणां लाभानां महतामपि १४ विश्रामाणां भनंतानां सीमांतो वंधुदर्शिनं प्रवप
चे प्रवदत्येवं राजा यावत्तथा तथा १५ चकार तत्कालजया चेष्ये वावधीरणं श्रुत्वा वातायनगताः कांताः प्रकृतयस्त
या १६ श्वपयमितिज्ञात्वा स्नानतामलमाययुः पप्रानुषारप्रारुष्याग्रामासावग्रहा इव १७ दानवंत इवादीशनागरा
न विरेजिरे नृपो वधीरया मासतांतो श्वपचसंकथां वत्ता गृगतमाजीरफेत्कारं मृगराडिव १८ सत्वरं प्रवि
वेशांतः पुरमा स्नानमानवं राजहंस इवावर्षसीदत्सरसिजं सरः १९ सर्वा विषयविश्रान्तां स्नानता म यमाययो ॥
जनुस्तं भान्तरमहारंध्रीग्निरिव दुमः २० दुः १

तिप्रयतीति या नुषारप्रारुष्याद वेत्यत्रापि संवध्यते प्रापूरणे इत्यस्मादिकपितृतीयैकवचने आतोधातो रित्या लोपः सा
वग्रहाः अनावृषीपि डिताः द्वेभवो दावो ग्निस्रघंत इव १७ अवधीरया मासनिर्भसं यामाससंकथां संभाषां १८ सीरत्सरसि
जं श्रुष्यत्संकजं सर्वेष्ववयवेषु विश्रान्तां जान्विवस्तन्म्रातिविश्रभातीति जानुस्तं भो मूलभागस्तदंतरालस्थे महारंध्रे कोटरे अ
त्रियेस्य दुः २० मरात्मत्यादिः २०

वा० टी
उप०
१३०

काव्ययत्र संवत्सरेनागरेरणास्तं त्यक्तं जीवितं आख्यास्वतानामच असंस्थितिनिर्मयादं ३८ मरणाद्यव्यमास्वरमाणा
नागयायत्रतथाविधमभवदित्यनुषङ्गते ३८ ४० ४१ अयंकचेर्निर्यः ४२ ४३ वपुः स्वाशरीरं ज्वलिते अनूले
इतिमकरोत् ४४ तस्मिन्नावलानाम्नि देहे निवेदित्वा हुताशराशौ पतितस्वांगानां हस्तपादादीनां प्रवरदाहदह

230

तस्मिन्स्वयावर्तमाने कवे विधि विपर्यये अशेषजनता शेषकल्पांतसदसंस्थितौ ४० राज्यसङ्गन
संपर्कपवित्रीकृतधीरधीः गलवश्चिंतयामास शोकेनाकुलचेतनः ४१ मदये हि कदये पिंदेशे स्मि
स्थितिमगः अकालकल्पातमयस्सर्वनायकनाशनः ४२ किं मे जीवितदुःखेन मरणं मे महोत्सवः
लोकनिधस्पर्द्धर्जतो जीवितान्मरणं वरं ४३ इति निश्चित्य गवले ज्वलने पुनः पतंगवदनं ह्यमकरोत्
इति वपुः ४४ तस्मिन्वत्नाहुवलनामिदु ताशराशौ देहे इत्युक्तवत्यथ मुनौ दिवसोजगाम सायंत नाय
विधये स्तमिनोजगाम स्नातुं सभाकृत नमस्करणाजगाम शपामाक्षये रविकरैश्च सहजगाम मोक्षोपा
येषु प्रयोगाधिवृतांते राज्यभ्रंशः सर्गः ४६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नयानिस्फुरणानि संचलनानि तदनुरोधा अधमर्षणं कुर्वन् गाधिरंतर्जले स्पष्टिति बोधमवापेत्यर्थः ४५ इति
मोक्षोपायेषु वासिष्ठतात्यर्थप्रकाशे उपशमप्रकरणेषु चत्वारिंशः सर्गः ४६ ॥ ॥

पतप्रवयवाकुलतां प्रयाते स्वांगावदाह इह न स्फुरणावरोधादंतर्जले स्पष्टिति बोधमवापगाधिः ४५
श्रीवाल्मीकिरुवाच १३०

वेणुनामपिमुक्ताकरत्वाभुक्ताजालपुत्वायवायुनांकुजतेकीचकायवेणुजातिभेदाय २८ ३० शुक्लैरिंधनैरेधितातार
कास्त्रिवज्ज्वलि सुदीप्पमानासतीषु अकर्मकलात्कर्तव्यः ३१ नगरपदेनतस्याजनालस्यते ३२ तदेकनगरं वर्णयति
वरुणोत्पद्यतेः अवष्टब्धं राघवलं वेनविध्वं ज्वलतांकुंडानाभुपान्तेभदाः व्यामूढरुदतश्च प्रजायत्र रुदतश्च शून्यवि
मुंचत कंदतः आकुशदितिभेदः मारुतैः सावंप्रणयनिलैः ३४ चितास्वादीपितानां विप्रेंद्राणां मासेमास जालयुतायापिकीचकाया

भ्रशमालयतेतस्मैनालापन्नागराददः मुक्तास्वादेपितानां विप्रेंद्राणां मासेमास जालयुतायापिकीचकाया
ध्वगाइव अथ सर्वे वयं दीर्घकालं प्रपचद्विषिताः प्रायश्चित्तेन मुद्रामः प्रविशानेहताशनं ३० इति निर्णय
यनगरेनागराभ्रिणस्तथा अभितोज्ज्वलाया सुश्रिताः शुक्ले धनैः धिताः ३१ ज्वलितास्त्रिभुजस्तस्मात्सुतासुतार
कास्त्रिवस्त्रेतदा वभूव नगरं सर्वमाक्रंद परमानवं ३२ कस्तूरावमुखैः कलत्रैर्विष्वर्षिभिः अवष्टब्धं ज्वल
कुंडोपांतमंदरद्वयं ३३ अग्निं कुंडप्रविष्टानां मंत्रिणां भृत्यरोपनैः रुदात् कंदद्वयं तस्मै भरणमिव मारुतैः ३४
चितादीपितविप्रेंद्रमास मांसलुगंधया जातनीहारभुसातवात्पपावककरोद्भूतैः ३५ वातदीर्घवसागंधद्वरा
तरवगोजितैः चक्रेर्विमाभवद्व्यभास्करं जलदेव ३६ बालोद्भूतचिताव हि प्रज्वलद्योममंडलं उड्डी
नाग्निकणव्राततारासारदिगंतं ३७ प्रभततस्करं कंदद्वयं लवन्नकुमारकं संजस्तनागरापास्तजीविताख्य
मसंस्थितिं ३८ अलक्षितगुहं चारलुठिताखिलसंपदं त्यक्तपुत्रकलत्रं तन्भरणव्यग्ननागरं ३९

यस्यास्तयावात्पया प्रवकरेभ्य उत्करेभ्यः उत्थितैरजोभिः जातनीहारउद्भूतमिहिकमिव स्थितं ३५ वातेन दीर्घदरप्रसृतै
र्वसागंधेदरादानीतैः रवगैः पक्षिभिः पिशाचादिभिश्चाजितैस्तेषांचक्रमंडलैः जलदैश्च व्योमे वनगरमभ

नगरयोर्मेवं वा विवेशेभ्यं वाख्यं ३६ ३७ पुनः
कीदृशं तदभवत्तदाहयमजतिप्रभतं रुदतं प्रयाय
तत्काले

वा०टी०
उप०
१३१

अमतेः अप्रोक्त चित्रावप्रपस्य वातनीतस्य परास्मिमातापितृस्थानीयं वल्लीवृक्षं असिनेव मत्सुनानद्यो १० द्विजो वि
प्रः मदिरापाः स्वरूपरसमिव ११ स्वदशास्यस्वजन्मभ्रमेः बांधवाः ज्ञातयः येषां मध्ये अहं जीवंत्यजामिमरणां दष्ट
वानस्मितेकेन मितिसंबंधः १२ विविधं आरभ्यत इत्यारंभं पदार्थजातं संरंभं जन्माद्यभिनिवेशं च किं नाम दष्टवान्

वालस्पमातापितरो नद्यो किल ममा मतेः वातनीतस्य पत्रस्य वलिवृक्षमिव गिना १० अविवाहोऽस्मि
ज्ञानाभि नस्वरूपमपि स्त्रियः दुष्टायाः क्षोभकारिणामदिराया इव द्विजः ११ अतींद्रतवीभृताः स्वदे
शास्वस्प बांधवाः केनाभममयेतेषां मध्ये जीवंत्यजामिमहं १२ तस्मादेतत्समुद्भूतमहं किं नाम दष्टवान् विवि
धारंभसंरंभं गंधर्वनगरं यथा १३ तदा स्तामेतदेषा हि वंधुमध्ये मृतस्थिभिः प्रायामोहेमनागस्मिन्नस
त्यमुपलभ्यते १४ निस्पमेव मनस्तासु भ्रांतिदक्षिणदेहिनां चेतोभ्रमतीशा इलीवनराजिधिर्नोमदः १५ अ
वधार्येति तंचित्तमोहं गंधिर्निनायसः दिनानि कतिचित् तस्मिन्त्वक एवाग्रमेतदा १६ एकदा गाधिमगम
कश्चित्तत्र प्रियोतिथिः ब्रूयाणमिव दुर्वासाः सविस आमसग्रमः १७ परमांतुष्टिमानोऽतः फलपुष्परसा
यनेः सोतिषिर्गाधिनातिनवसंतेनेव पादपः मिथो वंदितसंघोतौ कृतजाण्यावुभावपि क्रमाच्छयनमासा
द्यतस्थतुर्महुपल्लवे १८

न १३ स्वमस्येव बाधामिच्छात्वं निश्चितोपेक्षते तदा ह्यमिति तत्तस्मादेवाभ्रांतिरास्तां नामेत्यर्थः १४ १५ स्वर एकरवा
अमेकतिचिद्दिनानि निनाय १६ कृशत्वात् स कृशत्वात् सस्रमः सोतिषिस्तदाग्रमेविशश्रांतिमकरोत् सायमुवासेति
यावत् १७ तुष्टित्ति १३१

गाधिः स्वप्रभिवस्त्रत्वात्की अन्यपचेधितंगत्वाद्वा मुहुः विस्मितो भूदितिर्यते आधिरूपात्मागुक्तभवभ्रमात् प्रशशाम
 आकुलीभवत्पत्न्येति ताकुलीभावः अधिकरणधनवेलासन्निहित आवर्तइव १ २ स्वप्रकृतनगाध्यहंभावलक्षणं बो
 धमापउन्निद्राव्यपेतनिद्राधीर्यस्पसइव जीवतायांमदिरादिमदेषणि ताशयः स्वस्थचितः ३ योजलेत्तामायावतीर्णः
 सोऽपंगधिहंइदंस्नानशेषतपरिणदित्कृत्यमेकाप्येइदंप्राग्दृष्टचंडालए उपादिनकार्यं लोकोज्जनोपयापशपतितइत ४ प

श्रीवशिष्टवाच॥ मुहूर्तद्वितयेनायगाधिभवभ्रमात् प्रशशामाकुलीभावोवेलावर्तइवांबुधेः १ मनोनिर्माणसं
 मोहान्तात्सविररामह कल्पान्तसमयेव्रजाजगद्धिरचनादिव २ बोधमापशनेः श्रंगतः स्वमेवोन्निद्राधीरिव ॥
 तीयतायांप्रशंतायांपथापरिणताशयः ३ अयंसोहमिदंकार्यमिदंनेतिदृष्टीह निशाव्यपगमेलोकेपथात्तीणे
 तमः पटे ४ स्मृतस्वरूपोपपदंमुदधेसज्जलान्तरात् शिशिरान्तेप्रवृत्तास्पंसरोजमिवमाधव ५ एतदादिककुट्योभव
 तीवंसुमतीमिमो अन्यामिवपुनः पश्यन्विस्मयपरमंयथो ६ कोहंकिमिवपश्यामिकिमकार्षेमहंकिल एवंविचा
 रयंश्चित्रंसंभ्रमंगमभ्रत्तरं ७ श्रान्तस्तत्क्षणमात्रेणसंभ्रमंदययानहं इतिविज्ञापसलिलादुदस्थादुदयार्कवत् ॥
 ८ चिंतयामासचतटेक्षसाभानाक्षसाप्रिया यदाहंभूतिमायातोमध्यमात्तमहेलयोः ८

दंपादंडुदधेउडुतवान् शिशिरान्तेशीतापगमेप्रवृत्तास्पंसंजातमुकुलमुखंमाधवोवसंतः ५ एषावासौवारिककुट्योभव
 तिचेतिवारणैः परिदृश्यमानैवार्यादिभिस्रवती भितिवाविग्रहः ६ संभ्रमंगंरुचमंतर्दिचारयन् अमृत ननस्माच्छ्रुति
 वशात् क्षणमात्रेणसंभ्रमंडुदस्थात् लुडिगातिस्थितिसिचोलुकुडयो गिरः कालोवातत्रत्यर्कवत् ८ चिंताप्रकारमेव
 दर्शयित्वेत्पादिना महिलाशब्दस्येवमहेलेतिह्रस्वसंगणः ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वा० टी०
उप०
१३२

विस्मयेन उद्भूतं गरीयस्या अणुगाधिः खौ उदयमागते स्वातिथौ आणुगागते सति इदं रूपमागं संचितं यामासेति परेण सं
बंधः ३२ यथायसं भ्रमे भ्रातिदशायां दृश्यं त तद्धिजेनातिथिनामस्य भुक्तं भ्रम इति एवं रूपमिदं यालक्षणः प्रांवरस्यासुर
स्पर्चनाक्रमः स्यात् संसाविनापालिदुः ३३ सामाया मिथ्यैव तत्र संवादे द्रष्टुं शक्यः शेषमवशिष्टं तस्यातिथ्यैः प्रापण निमित्तं
तं आत्मस्वपक्षो दंपपश्यामिद्रुपाभीत्यर्थः ३४ तदेवाह तदिति तस्य तदवस्थस्य आत्मनः श्वपचस्य उदंतं कृतं तं ३५ इति संचिं

कृतप्रातः स्नानविधावापृच्छा स्वातिथ्योगते इदं संचितं यामास विस्मयोद्भूतया धिया ३२ यन्मया संभ्रमे दृश्यं सत्यं भूतं हि
जनतत् उक्तं भ्रमेति किं नाम स्यात् सामाया शंवरक्रमः ३३ यद्धधुमध्वे मरणं मया तदवस्थमात्मनः सामायेवन संदेहः शो
षं पश्यामि तस्य तं तदात्मश्वपक्षो दंतं द्रष्टुं तावदविन्नधीः भूतमंडलपर्यंतं ग्रामंगच्छामि सत्वरं ३५ इति संचितं य
नृगंतुमंडलांतरमादरात् उत्तस्थो भास्करः पार्श्वं मे रोर्दुषु मिवाकृतः ३६ मनोराज्यमपि प्राज्ञालभंते व्यवशापि
नः गाधिना स्वप्नसंदृष्टं गत्वा लब्धमखंडितं ३७ सर्वमध्यवसायेन दुप्रापमपिलभ्यते पश्यान्नाधिर्जगन्मायां प्रमेयी
कर्तुमुद्यतः ३८ विनिर्गत्या भवन्मार्गे प्रविष्टो घञ्जवेन सः देशानुल्लंघयामास वहन्वातनुरंगवत् ३९ तच्च दृष्ट्वा
जाचारं भूतमंडलमागतः करभः कंठकार्षेयकः कारजमिव काननं ४०

तयन्नाधिर्मेडिलांतरं द्रष्टुं उत्तस्थो उद्यत उद्युक्तः ३९ तत्कथं द्रष्टुं शक्यमिति चेत्सुखप्रयत्नस्य लभ्यं नस्तीत्याह मनोराज्य
मिति प्रमेयी कर्तुं चक्षुः प्रमाणं गोचरो कर्तुं ३८ संमार्गे प्रविष्टः प्रयोजनप्रवाहस्तज्जवेन त्वरमाणो भवत्वा त एव
नुरंगो वाहनं यस्य मेघस्य तद्वत् ३९ इदं दृष्ट्वा प्राग्दृष्टं प्रकारो निजाचारो यस्मिंस्तद्भूतमंडलं च प्रभ्रममागतः ४०

प्रभक्त्या हविरेति २५२ २६ सप्रपत्तः अंते प्रपत्तः
वर्ति २७ अङ्गोत्तरेशवासादोषशान्तौ २८ २९ ३० ३१

स्वस्वतपो ध्यानादिव्यापाराणां मुचिता अनुरूपा कथा प्रावर्तत इति स्वत्वर्थे निपातः शान्ता शान्तिरसप्रधाना स्वकि
यया ऋत्नां तत्वं भिनोति परिच्छिन्नतीति त्रनुत्वमः सूर्यस्तस्य आशाया उत्तरदिशः प्रयागे वसन्ते नडु चिता पुष्पश्रीरिव

ततः प्रवृत्तेशां ततयोस्तापसयोः कथा स्वव्यापारोचिता पुष्पश्रीरिव नुत्वमासयोः २० तं पप्राच्छाति चिंगा
धिः प्रसंगपतितं वचः किं वृत्तं स्वकुशंगस्वकिमिति श्रमवानसि २१ **अतिथित्वाच** ॥ ममोतेकाश्रय
श्रमयो भगवन् शृणुकार कं कथया मितया भूतं वयं नासत्पवादिनः २२ अस्मिन्वसुधापीठे उत्त
राशानि कुंजके कीरेनामातिविख्यातः प्राग्जातपदो महान् २३ तत्राह भवसंसासं पूज्यमान्यः
पुत्रैः जैः ना नात्मस्वादलोलात्मा चित्तवेतालमोहितः २४ एकदैकेन तत्रोक्तं कथाप्रस्तावतः कचि
त इहा भूषणपचाराजावर्षा राषधौ छिजेति मे २५ ततो ग्रामेषु तत्पुत्रैः प्रोक्तं सकलजंतुभिः राजा व
भूषणपचो वषाणपधौ विहेति तैः २६ सोयमंते परिज्ञातः प्रविष्टो ज्वलनं जवात् ततो द्विजशता
नीह प्रविष्टा निहुताशनं २७ इति तेषां सुखाच्छ्रुत्वा तस्या निर्गत्य मंडलात् प्रयागे करवंशुद्ग्रे प्राप २८
श्रितमहं द्विज २८ कृत्वा त्वां द्रायणं स्याते तृतीयस्यापारणं इहाह मागतस्तेन श्रोतोऽस्म्यतिष्ठ शोभि
व २९ **प्रीवशिष्य उ०** इति श्रुत्वा तत्तनगाधिना सतदा द्विजः भूयः पृष्ट्वा प्येतदेव कथयामास नान्यथा
३० अथ विस्मयवासना धिस्ता नीत्वा तत्र सर्वरीं जगद्देहमहादीपरवावुदयमागतं ३१

२० तयोर्वीति प्रसंगयति तं २१ वयं प्रसदो ह्योऽप्येति बहुवचनं २२ २३ नानाविधा आत्मनः स्वदंते रोचन्त इति नानात्मस्वादाभो

अथ भूदास्तेषु लोभो गण्डित इत्यप्रधानः स ननु तत्स्वमेव

वा०टी०
उप०
१३३

अपचक्रमं प्रपचवृत्तांतं ५२ पप्रपंतिस्फुटं स्मरंतीति यावत् ५३ ५४ ५५ अनल्पस्मयो विस्रयः संरंभः प्रसोद्योग

अथस्मिन्कर्मणीति

तत्रापृच्छं जनं साधो कस्मिन् स्मरति भो भवान् प्राग्वत्तमस्य ग्रामस्य पर्यंतं तेष्वपचक्रमं ५२ सर्व एव हि धीमं
तस्मिन् स्मरन्तमपि स्फुटं करस्य मिव पश्यंति मयोतिसुजना कुतं ५३ अत्रापचक्रमेकांते वा सिनं वृद्धमुत्तमं
स्मरस्येनं किमुत भो दुःखानामिव देहकं यदि जानासि भो साधो तन्मे कथय तत्त्वतः पांचसंशयविच्छेदमह
त्पुण्यफलं स्मृतं ५५ भयो भूय इति ग्रामापृच्छागाधिद्विजो ज्ञाना अनल्पस्मयसंरंभा मोर्तेनैव चिकित्स
काः ५६ **ग्राम्या ऊचुः** ॥ यथा कथयसि ब्रह्म संस्तुतयानतद्वन् यथा कटं जनामपचक्रमं इहा भूदास एव कतिः
५७ पुत्रपौत्रसहस्रवंधुस्वजनपेटकं यस्मात्तिविरतिरामभूत्य वंदतरोरिव ५८ यस्य वृद्धस्य तत्सर्वं कि
लत्रं मत्पुरादिनत् अद्रेः पुष्पफलोपेतं दावो वनमिवानलः ५९ यस्ततोद्देशमुत्सृज्य योकीरपुरांतरं व
षाणि पशवनुद्गंतत्र राजा बभूवसः ६० यस्तत्रार्थं परिज्ञाय जनैर्दुरनिगूह्यतः यथाराशिरनर्थस्य यथा
ग्रामे विषदुमः ६१ ततो जनेर्गिं प्रविशत्यात्मना यो रुताशनं आयतामपि संसर्गादागतः प्रविवेश ह ६२
किंतमेव प्रयत्नेन अपचक्रं पृच्छसि प्रभो किंतं वंधुरसौ कस्मिन् दमवस्त्वं सुतो यवा ६३

किया विशेषणं आर्तेन रोगात्तेन ५६ ५७ ५८ दवे भवो दावः ५९ ६० ६१ ६२ सते वंधं किमभवत् अपवात्वं सतः
मूचय मे वत हंधुरभवः ६३ ॥

संविद्विद्वोऽस्थितेनैवस्मर्यमाणेनैवसन्निवेशेनसंस्थानविवेशे एतत्स्थितिकंचिद्रामकमपश्यत् ४१ ४२ चितेचिं ततः
जन्मादिविस्तोरोयत्रतथाविधः संप्रागृष्टोयोगरहादिसंनिवेशस्तत्प्रचुरं प्रात्मनः श्वपचत्वंचलिङ्गैः पुनर्दृष्टवानित्य
र्थः ४३ तद्वृत्तं चास्पदं कर्तुं तस्य मनः कामपिवैराग्यपदवीं अनयन् प्रापयाभास ४४ तदेव वर्णयति प्रावृडित्यादि ना किं
चिदादृष्टं प्रत्यभिज्ञानं तत्पुनः कं शापनकटाखंडिमादित्यस्मिन् ४५ कुञ्जमन्त्रमित्यवशेषगहाकारमिति यावत् यवादित्वा

सतत्रसंस्थितेनैवसन्निवेशेनवैपुनः अपश्यद्रामकं चीकंडं धर्वदिवपत्तनं ४१ ददर्शतस्यपर्यंतैतमेवश्वपचाल
यं अधस्ताद्भुवनस्येवपातालेनरकव्रजं ४२ चित्तचित्तनविस्तारसंनिवेशे मयंपुरं गंधर्वचदसावात्म्यवच
त्वं दृष्टवान् ४३ तेनैवसंनिवेशेनप्रागृष्टश्वपचास्पदं तस्यकामपिवैराग्यपदवीमनयन्मनः ४४ प्रावृडासारल
चित्तमीतिजातयर्वाकुलं पर्यस्तच्छादनाङ्गिकं किंचिदादृष्टतत्पुनः ४५ दारिद्र्यंतदृष्टमिवदोभगिपमिवकुञ्जमन्त्रं
भ्रष्टांगमिवदोरात्म्यदोऽस्थितमिवखंडितं ४६ गाधिर्दत्तावदलितेर्गवाश्चमहिषास्थिभिः धवलैर्व्याघ्रपंथितं सा
क्षकं नुमिवस्थितैः ४७ मुक्तं पीतं पुरातनयेषुत्तर्पणैरेकेषु वै नैरस्यंदाभ्रसलिलैः पानपूणेदिवावृतं ४८ तार्क्षिरे
वांजतंत्रीभिः संशुष्काभिलतावृतेः तृष्णाभिरिवदीर्घाभिः परितः परिवेष्टितं चिरमालोकयामाससदात्मग
हंजवात् प्राणकं शुष्कशवतायांतदेहमिवात्मयान् ५० आतिविस्मय वातस्ये ग्रामकं ससुपाययो उत्सृज्य

स्नेहं नगराजं देशमिवाध्वगः ५१

द्वयं भ्रष्टांगं सवलितं वयं चोपदिदोरात्म्यमिवदोऽस्थितं केशं ५१ गाधिर्दत्तावदलितेर्गवाश्चमहिषास्थिभिः धवलैर्व्याघ्रपंथितं सा
क्षकं नुमिवस्थितैः ५२ मुक्तं पीतं पुरातनयेषुत्तर्पणैरेकेषु वै नैरस्यंदाभ्रसलिलैः पानपूणेदिवावृतं ५३ तार्क्षिरे
वांजतंत्रीभिः संशुष्काभिलतावृतेः तृष्णाभिरिवदीर्घाभिः परितः परिवेष्टितं चिरमालोकयामाससदात्मग
हंजवात् प्राणकं शुष्कशवतायांतदेहमिवात्मयान् ५४ आतिविस्मय वातस्ये ग्रामकं ससुपाययो उत्सृज्य

वा० टी०
उप०
१३५

पञ्चैवंशां कुरैः करैरव्यंजनैः सह ५ केसरिणोऽथ पचकर्मणी गजमदेन तिक्रमित्युत्पाहस्तिपकान् क्रीतं गैरेय
मिति गम्यते मैरेये मदशान् पुत्कवीथि हस्तिपका गजमदमपि मेलयंतीति प्रसिद्धं ६ कौलेयककुटुंबिन्यः प्रसूयः पि
रणो कैः पत्नैर्मंसैश्च वार्द्धिता वरत्राभिश्च मरिजुभिः ७ वारणमौक्तिकानां गजमौक्तिकानां पिठरत्रयं डरवात्रयं ड
खात्रयं स्वाग्रपद्यमाणं दत्तं जगदंतरचितं पात्रं दहास्मि स्थले आसीत् ८ एतासु दृश्यमानासु तासु पूर्वदृष्टासु प्र

इह तद्धानरीमांसं पक्कवंशां कुरैः सह भुक्तं प्रयासवोन्मतेः सह पचकवंधुभिः ५ आलिङ्ग्य पचप्रपात्राभिह
केसरिचर्मणि सुप्रमापीय मैरेवं तिक्रगेजमदेन च कौलेयककुटुंबिन्याः पिणपाकपलवार्द्धिताः इह वज्रा
वरत्राभिर्मृते भस्मकावके ७ इह वारणमुक्तानां यदासीत् पिठरत्रयं विनद्धं माहिषेणोग्रमचेरां विदशोभि
ना दृश्यन्तीष्वेतासु तासु पचसहस्रपचवालकैः चिरं विलुठितं चूतपत्रपुंजपिकैरिव ८ अत्र तदालविष्ठा
सरणदंशप्रवृत्तवत् गीतं पीतं शुनीरक्तं साधिताशवभूषितः ९ अत्र सार्द्धं कुटुंबेनेज्यत्रेषु कुटुंबिनो नृत्तं त
क्तं युन्नाहं कलौ लैर्जलधाविब ११ अत्रोडयनलोलानां काकभासपतत्रिणा धृतानां मन्यदाशाच्यं
स्थितं वंशपंजरं १२ **श्रीवशिष्ठ उवाच** १३ एव प्रायाः स्मरन्नाधिः प्राक्तनीः स्वपचाक्रियाः विस्मयोत्कपितशिर
शधानुश्रव्यं परांभशान् १३ च चालचास्मादीर्घेण देशान्कालेन कार्यवत् भूतमंडलमुत्सृज्य प्रापदेशांत

त्रास्मिन्प्राप्ते विलुठितं पांसुकाडास्त्वित्यर्थः बालानां निष्वासैः मुखवौतेरणातां वशानां प्रवृत्तं खुरतालप्रवृत्तिस्तद्वत्
तदनुसृतया गीतं शवाभूषितं शीलमस्येति वशभूषितं शानमात्यचंदनादितैस्तैः साधिता सर्वेषामलंक्रियेति शेषः
१० अन्यत्रेषु विवाहेषु अन्यदा असन्नं आशः दिनांतरे भक्षणार्थः दास्यार्थमिति पा ॥

स्मादित २

१३५

त नृग्रामे सर्वेषु प्रांतेषु तद्वासयोग्यगृहेष्विति यावत् ६४ सकलभूतमुत्पादय्याह तत्र मृषार्थकं वाक्पत्राकारणस्त्वयं
 चावाधितप्रत्यभिज्ञाभिज्ञया यथानुभूतमवलोक्य लज्जाया गूढाकृतिगतिः शशांकस्येदं दोर्मलवत्क लंकमिव सहृदये
 अधिरूढं परमविस्मयमाजगाम प्रापेत्पर्यः ६५ **वाशिष्ठाता ० शो ० उप ० गोसप्तचत्वारिंशं** गाधिना कीरनगरंगत्वा दृष्ट्वा
 च विस्मयात् ॥ तपसा तोषितो बिस्रुः सर्वमायेत्यवाच तं लुठितं पश्यितं चिरमासक्तमिति यावत् कल्पः सवर्तस्तदीयेनो

एकं कथयतो ग्राम्या नृगाधिः पृच्छन् पुनः सर्वेषु तत्र यातेषु मासमेकमुवासस ६४ यथा ते नानुभूतं त
 द्वापचंततपैवतैः ग्रामीणैस्तस्य कथितं सर्वैरेवावरवंडितं ६५ अव्याहृतं सकलभूतमुत्पादये तच्चाकरणसि
 म्यगवलोक्य यथानुभूतं गाधिः शशांकमलवद्द्रष्टुं गूढाकृतिः परमविस्मयमाजगाम ६६ **मोक्षो**
पायेषु ० गो गाधिकृतो ते तिलमिमाश्रयदर्शने प्रत्यक्षा लोके लुठितं पश्य च आगरे पुन विस्मयमा ययो
 गाधेर्मनोहिना याति तल्लिभमश्रयदर्शने १ तत्रावलोक्य मासस्थानानि सद्वनानि च कल्पतो भविष्य
 तानि जगंति वां वुजो इवः २ उवाच स्वात्मने वेदमरणे लुठिता लये अष्ठाष्ठा स्थिमात्मावलिते पिशा
 च इव द्रुमे ३ इमास्तामृतमागतं दंतमालावृतो कृताः अद्यापि संस्थिता कल्पप्रतिमैरुत्पिशाच इव ४

नं सर्गः ४७
 श्रीवाशिष्ठा
 उवाच ४

भेदपल्पेव विकृतानि विभग्नानि अं वुजो इवो वृक्षा १ लुठिता लये भग्नगृहे स्वमनस्येव उवाच द्रुमेशमशानवृत्ते
 ३ यदुवाच तदाह इमास्ता इत्यादिनावृतौ प्राकारकताः शूलवन्निवाताः मृतमातंगदंतमालास्तादृमाऽप्रत्यक्षं प्र
 त्यभिज्ञायंत इत्यर्थः कल्पप्रलयकालं प्रति लक्ष्मीकृत्यमरोः शिखा शिखराणि वा ५ ॥ ॥ ॥

वा०टी०
उप०
१३५

पुङ्गवः पुष्पमंजरीसमृद्धयश्च २६ मत्तमातंगानां घटाः संघाः घटिताः दंताग्रनिभिन्नाः दिक्पयाभिस्ताः संभा
वनयातिशयोक्तिः संकल्पानुसारादिफलदाः पादपायेषु वासवस्ययमादयो लोकपाला इव महीभृतपते सामेताः आ

कांताभिश्च वधूर्यते बालव्यजनराजयः इमास्तावनवस्त्रीभिर्दीप्यमाना इव द्रुपः २६ इमास्तामत्तमातंग
घटा घटितदिक्ताः संकल्पणादपामेरो दिव्यगुणपरंपराः २७ एते ते यमवारीशकुवरप्रतिमोजसः सामं
तावासवस्येव लोकपाला महीभृतः २८ इमास्ताः सर्वे वस्त्वोद्याः सर्वाभिमतदास्त ताः कल्पवृक्षल
ताकुंजसंदर्पे गिरिहपंक्तयः २९ इदं तत्कीरजनता राहुपंप्राभुक्तमधमे आत्मजन्मांतराचार इव प्रत्यक्षतांग
तं ३० सत्यं स्वप्नमिवायं मे जाग्रद्भूतः पुनः स्थितः न जानि किंकृतो त्याता मायेयं प्रविजंभते ३१ अहो न
खलु दीर्घा मम नो मोहो न बालता वैवश्वपुपनीतो हं जालेनैव सकुंतकः ३२ हा धिक्कथं भवुं मम नो वास
नयाहतं पश्यति भ्रमजालानि विवृता निशि शोखिव ३३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वांतरदेशाधीशाः २८ सर्वे धनधान्यादिवस्त्वोद्याः यासु २९ प्रा गृभुक्तं अधजन्मांतराचारो जन्मांत
रचरित्रमिव प्रत्यक्षतांगतं ३० सत्यं निश्चितं प्राक् स्वप्न इव दृष्टः पुनर्जाग्रद्भूतः स्थितः किं केन किमर्थं वाक्
तउत्थानं प्राविर्भावो यथा ३१ वैवश्वपुं प्रस्वाधीनतां ३२ अबुद्धमप्रबुद्धं ३३ ॥ ॥ ॥ ॥

४ स्वपचोभूमिषोद्विज राजत्वमर्पितं यस्याममंगलरुस्तिना १६ अंतेचसंपरिज्ञातः सप्रविष्टोदुताशनं अघघादशवर्षीति ४

तुषाराद्रिकुक्षारत्नमिव श्रेष्ठं जनास्पदं जनपदं प्राग्दृष्टकीरदेशमित्यर्थः १५ नगसंनिभं पर्वतवदुन्नतप्रासादं रत्ना
 कंच १६ अनुभूतानि स्वगते प्रसादानि दृष्टानि पर गृहप्रासादादीनि स्थानानि १७ यथाविधिविधिविधानमनतिक्र
 मेत्यर्थः १८ नाग्रेति प्रसिद्धो १९ २० अंतः स्वप्रत्यभिज्ञासंवादादित्यादयति चमत्कारमनुभवत्यपीत्यर्थः २१ तस्य भग
 वदनुमहात्तस्मिन्पुंराजरूपेण भवदर्शनेन भूदित्या ह अथेति सबलवाहनं पूर्वदक्षचलवाहनसहितं मंदिरानुरा
 समुलंघनदीशोलमंडलारण्यसंततिं आससादबुषाराद्रिरत्नं केलजनास्पदं १५ तत्र प्रापमहीपालनग
 रं नगसंनिभं जगद्भूषणं विवब्राह्मस्वर्लोकमिव नारदः १६ अथात्मनानुभूतानि दृष्टान्यासेवितास्मि च ॥
 स्थानानि नगरपशुपत्यप्रद्वजनमादतः साधोस्मारसिचित्वमिह श्वपचमं श्वरं यदि जानासितत्वमेवार्ण
 पाशुपत्याविधिः १८ नागराकुचुः अभूदिहाद्यैवर्षीणि समतीतानि तापस २० यं यं पृच्छत्यसौ गाधिर्जन
 जातकुत्सुहल तस्य तस्य मुखे दवश्रुणोत्यात्वादत्यपि २१ अथापशुपत्युरेतस्मि नृपंसबलवाहनं देवं च
 क्रधरं विष्णुं मंदिराभिर्गतं च हिः २२ त्वदक्षास्य गिताकाशं चलनेरेणुपयोधरेः प्राक्तनी राजतां स्मृत्वा समु
 वाचातिविस्मयः २३ उमास्ताः कीरकामिन्यः पद्मगभोपि मत्वचः कनकद्रव्येणियोलील नीलोत्प
 लेक्षणाः २४ चामरौ घ्राडभेचंद्रकरसं पिंडपांडुराः स्थिरनिर्सेचसंकाशाः काशपुष्पचया इव २५
 जसदनाहृतिर्निर्गतं २२ वाद्यवस्तुदर्शनेन व्यामृष्टचित्तस्य तस्य दृष्टायामपि भगवन्भूतेति नभावो विचारेपि वाना
 भूत्किंतु प्राक्तनं पुत्वा अनुभूतत्वाद्वाचामरादिषु प्रत्यभिज्ञाकोतुकेष्वेव चित्तं वभ्रामित्याशयेनाह स इति चलेन क
 र्जतेरेणुः पयोधरेर्भेद्यैः स्थगितमाहृदिनमाकाशं येन तथाविधं तस्यैव दृष्टेत्यर्थः तां उमाः प्रत्यभिज्ञाताः
 कारिन्द्रपतेः कामिन्यः वेश्याः २४ चंद्रकराणां सं पिंडः पि

शायति स्तः निरिचारी प्रयातासत्संकाशाः २५

अभावो विचारेपि वाना २५

वा० टी०
उप०
१३६

प्रत्यक्षतां चिरंचक्षुरादिगोचरतां अमलमविधामलविधामलरहितं पदमास्पदं प्रतिष्ठाप्य ४६ मदीयेः श्व
पचभ्रमेः कृते आस्पकालस्य दैर्घ्यं दैर्घ्यं तस्य पचशरीरस्य भवाभवा उत्पत्तिनाशाश्च अंतर्मनस्येव स्थिताः
कथं स्युः वहिस्ते कथं तिष्ठंतीत्यर्थः ४७ हे गाधे भवान्यत् उरुमहजगादिभ्रमं प्रपतितत् अदृष्टत्वस्य अतएव
एव निषेधाधिभिर्वासनारोगैर्गृहीतस्य चेतस्यैव तभावापन्नस्यात्मस्वरूपस्य एतदात्मकं रूपं भासते तदसुतोनां

गृहीतमुपलब्धञ्च जलांतः स्वप्रविभ्रमः कथं प्रत्यक्षतां प्राप्नोममामलमास्पद ४६ दैर्घ्यं दैर्घ्यं स्य
कालस्य शरीरस्य भवाभवाः कथं भवतः स्थितानस्य मदीयेः श्वपचभ्रमः ४७ श्रीभगवानुवा
च ॥ ॥ गाधे स्वाधि विधृतस्य रूपस्येतदात्मकं चेतसो दृष्टतत्त्वस्युपत्यस्य तुरुविभ्रमं ४८ वहि
नर्त्तकं चिदप्यस्ते स्वाध्वर्वादिगादिकं एतत्स्वचित्तएवास्ति पञ्चपुंजमिवाकुरे ४९ फलादिस्फार
तामेति यथेव बहिरंकुरात् वहिः प्रकटतां याति तथा पृथ्यादिचेतसः ५० सत्यं पृथ्यादिचित्तस्य न
वहिर्द्वयं कदाचन अंकुरस्यः पलंबसुयस्मात्तात्मा फलं श्रियः ५१ ॥ ॥ ॥ ॥

तर्नववहिर्नील्यं नवादीर्घमित्यर्थः ४८ यदि वा स्तीति मन्यसे तर्ही चित्तएवास्तीत्याह वहिरिति त्वं आकाशं
अद्वयः पर्वताध्वयः समुद्र उर्वी पृथ्या दिशश्चेत्यादिकं जगदित्यर्थः ४९ ५० यस्माद्धेतो फलं श्रि
यस्तस्मादृश्यं तदतिशेषः ५१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तत्र प्राक्प्रसादितेन चक्रधारिणा विंशत्यां ३४ जन्मस्थितिपदाभ्यां तन्निमित्तं लक्ष्यते ३५ ३६ पथश्रुलकस्य भोजनं पा
 नं कुर्वन्नितीशेषः शार्ङ्गधन्वनो विसौधनुषश्चेत्यनङ्गः पथश्रुलकस्य भोजनं तस्यैव प्रसादस्त्वभावाभूतिर्यस्य हृदये ते पथश्रुलकस्य भोजनं
 पथस्य इदं विजस्य गाधर्मं दिवं निवासभूतकंदरं पथो धरवदप्यष्टा निर्मलतरा हविः कांतिर्यस्य पथो धरवदप्यष्टा निर्मलतरा हविः
 वमत अतिशयदिति वा ३७ दिवं देवमेवमतिः प्रतीतिमिति तस्य नवस्तुतदालोकं ४० चित्तेना एतस्मिन्मन्त्राद्यादर्शने
 एषा हि माया महती तेन मे चक्रधारिणा दर्शिते तस्य धुना साधुमपास्मृतमखंडितं ३४ तदिदानीं तदायत्नं करि
 ष्ये गिरिकंदरे यथा कुसुमं भ्रमस्यास्य जाने जन्मतया स्थितिं ३५ इति संचित्य नगराद्वा धिस्तस्माद्वा गामह ॥
 केदरं प्राप्य शैलस्य तस्यो विप्रातसिंहवत् ३६ तत्र संवत्सरं सां हि पथश्रुलकस्य भोजनं तपश्चक्रमेव हते जास्तु
 एते शार्ङ्गधन्वनः ३७ अथास्य पुंडरीकाक्षः पथश्रुलकस्य भोजनं तपश्चक्रमेव हते जास्तु
 इदं नम्राजगाम शैलं कंदरं दिजमंदिरं पथो धरवदप्यष्टा निर्मलतरा हविः कांतिर्यस्य पथो धरवदप्यष्टा निर्मलतरा हविः
 धेकश्चित्त्वपादध्यामाया मम गरीयसी द्युतं तया जगज्जालं चिंतितं दैविकात्मकं ४० चित्ताभिगतं ए
 तत्सं प्राप्ते सप्रगतिं दितः तपो गिरितटे कुर्वन्किमप्यदभिवांछसि ४१ वशिष्ठ उवाच रावं वदंतं मालोक्य
 हरिं गाधिर्हि जितमं अर्चो कुसुमं पूरणपादयोः पर्यपूरयत् ४२ दत्वा धीकिरणं कुसुमं प्रणामाश्रुप्रद
 क्षिणोः विष्णुमाह विजो वाक्यमंभोदमिच्छातकं ४३ गाधित्वा देववेषा त्वया भाया दर्शिता तितमामयी म
 ही प्रातरिवा दित्यस्ता मेकप्रदतां नय ४४ भ्रमं मं पश्यति मनो वासनामलमालिनं स्वप्रवत्स्वकं च देवजा
 प्राप्ते सति पुनर्गिरितटे तपः कुर्वन्निनिंदितः शुद्धं ह्यन्यत्किमभिवांछसीत्यन्वयः अर्चो नित्यं पूज्यमानो भगवत्प्रति

नमो भगवते वासुदेवाय

ग० टी० किंचत्वयेदानीमपिनभूतमंडलकोरनगरेवागतं कंवातिथिवाक्यश्रुत्वा भूतदेशप्रतिगच्छता प्रसस्थितेन पापेन त्वया
 उप० पृथिकस्मिंश्चैद्विद्विहं दरेविश्रान्तं तत्रैव श्रमेणाभूत्वा त्वत्प्रवचनं चित्तं प्रवृत्तं इदं तद्भूतमंडलं इदं तच्छृणुष्वगात्र
 मित्रादिद्वंद्वनपरमार्थतइति ध्येयार्थतः ६५ ६६ तत्रास्मिन्कंदरेति च देशकालनियमो भ्रमस्य नास्तीत्यतस्तत्त्वो
 धं सर्वदा सर्वत्र भ्रातृवैव विहरणादिव्यवहारदर्शनादित्याशयेनाह सर्वदेति ६७ निजं ब्रह्म चर्याश्रमोचितमग्नि
 कार्यस्वाध्यायादिकर्म ६८ भुवनगैस्त्रिभुवनगैस्तपसवृद्धैः पूजमानसपयवामः इति उक्तं प्रकारेण निगदितवा
 न्भगवच्चरणस्य शीसेवादिना पवित्रहृत्ते विबुधमुनिगणैर्वृतः सन् निजमास्पदं गृहभूतं क्षीरोदधिं जगामेत्यर्थः ७०

गच्छतामभताभरतदेशांपांचेनकंदरे कस्मिंश्चिद्विप्रविश्यांतंभुरंगेणोवकानने ६५ तत्रैवश्रमभूतादिदंतद्रुतमं
उलं तदेतद्रूपचागारमितिदृश्यंसप्ततः ६६ तथैवकीरनगरंदुष्टवानसिततथा तथैवचान्पदावापिभायार्थेहि
भवोद्धिजः ६७ सर्वदेवसमग्रासुविहरन्सिद्धवान् दिक्षुप्रोन्मत्तकइवविभ्रमंमनसामुने ६८ तदुन्निषत्ति
जंकर्मकुर्वेत्सिद्योत्पशांतधीः नत्त्वकर्मविनाशेयः प्राप्नुवंतीहमानवाः ६९ श्रीविशिष्टः ७० इतिनिर्गदितवा
न्सपयनाभोभवनगतापसरंदूपजमानः वि बुधमुत्तैर्गणैः पवित्रहस्तैर्वेतउदधिंनिजमास्पदजगाम ७०
मोक्षोपायेष्टपत्रा० प्र० रोगाधिवृत्तांतेमायामहत्कथनंसर्गः ७१ श्रीविशिष्टः ७२ अथगाधिगतिवि
ष्टोपनर्हतादिकंक्रमात् स्वयेमोहविवांचविभ्रामाभ्रमिवावरं १ उपलभ्यनतथैवात्मवृत्तांतजनतस्ततः हरि
माराधयामासपुनरद्विगुहागतः २ आजगामैनमल्पेनकालेनाथजनार्दनः सकृदाराधनैवमाधवायतिनं

इति श्रीवा०शे०उप०रो०ऽक्षचत्वारिंशः सर्गः ४८॥ गाधिदेशौ पुनर्गत्वा हरिपृच्छा पुनः पुनः सर्वमायेति निश्चित्य जीवन्मुक्तमा
वक्रमात् तथैवात्पापगच्छामि प्राप्नोहं भूतमंडलं इमे भूता इमे ग्रामा दस्यवानस्त्रिसंभ्रमं नातिनेच भूतानि निक्कीरास्ते न तस्य इमित्यादि

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
पद्मभानागाधिर्जगदधिषानात्मतत्त्वसाक्षात्कारिनि

वर्तमानविषये चक्षुरादिकलोकः भाविनी च मनसा समर्थनात् मनस्कारः प्रतीते च स्मर्यमाणे तत्रातानिरूपिकास्त्रिविधाः का
लास्तद्यजिकचक्षुरादिक्रियेत्येवमात्मकं हंति त्वात्मन्युपसंहरतिकरोति सृजति च ५२ सर्वानुभवसिद्धिचेदमित्याह आबाल
मिति ५३ मूलैराकांता अवनिः पृथ्वीयेन तथा विधेपादपे इवेति मनसोऽप्यधिष्ठानसद्वर्षे भवलाजुगझारकत्वमिति द्योतनार्थ
५४ तत्कावने स्मृतं नित्येति यावत् ५१ तथा चेदं श्वपचत्वमनः स्थितानंतवासनाजाले एकदेशप्रकटनमित्याह यत्रेति

रूपो लोकमनुस्कारतत्ताकालकियात्मकं कुंभकारो घटमिव चे तो हंति करोति च ५२ आबालमेतत्पुरुषैः सर्वैश्च
वानुभूयते स्वप्नभ्रममदावेगशरीरोगादिदृष्टिषु ५३ चित्तेवृत्तांतलज्ञाणिसंस्थितान्पातवासने पादपे फलपुष्पाणि
मूलाकांतावना इव ५४ तत्कावनेर्विदपि नोभूयः पत्राणि नो यथा निवासिनस्त्यजीवस्पृणर्जन्मादितो तथा य
त्रानंतजगज्जालं संस्थितं तेन पंजसा श्वपचत्वमप्रकटितं यद्विदितं हि स्मर्यो जकिं ५६ अंबुद्धाश्वपचताप्रतिभासवशा
त्तथा यथैवानल्पसंरंभो विचित्राधिविकारधा ५७ तथेव तिरियायातो भुक्तवान्मुपवाद्धिजः कथां कथितवांश्च
तिदृष्टवानसिसंभ्रमं ५८ तथैवास्थापगच्छामि प्राप्तो हं भू तमंडलं उभे भूता उभे ग्रामा दृष्टवानसिसंभ्रमं ५९ तथैव
दं कटंतस्य प्राक्तनं लुठितं हं जने कृत्तं कटं जस्य दृष्टवानसिसंभ्रमं ६० तथैव कीरनगरं प्राप्तोऽभिकथितं च मे कीरैः
श्वपचराजत्वदृष्टवानसिसंभ्रमं ६१ एवं सर्वं त्वया दिवं मोहजालं हि ज्ञातम यत्सत्यमिति जानासि यच्च सत्यमवेषि च ॥
६२ वासनावलितं चेत् किं ग्रामांतने पश्यति साधितं दृश्यते स्वप्ने वर्षसाध्यं प्रयोजनं नातिथिर्न च भूतस्थिनकि
रास्तेन तत्पुं सर्वमेतन्महाबुद्ध्या मोहादृष्टवानसि ६४
५६ तव सत्यत्वेनाभिमतमिति यथा दिग्गमनाप्रपंचज्ञातमपि श्वपचत्ववन्नमनस्य मे वेत्त्याह अंबुद्धेत्यादिना ५७ ५८ उभे ग्रामा इति सं
भ्रमदृष्टवानसि इति सर्वत्र इति शब्दोऽध्याहार्यः ५९ ६० ६१ ६२ साधितं तत्तणेनैव सिद्धं ६३ ६४ किंच त्वये दानीमपि न भूतमंडले

वा०टी०
उप०
१३८

अतिबहुला कृतौ बध्वं धराजपय लायनादि नानाकारैस्त्वप्रारब्ध फलपाके लभ्येपि बहवः सैनिकादिज
नाः तुल्य कालं जपत्नाभभोगादीनां तुल्य रूपाणां कर्मणां प्रयोजनानां भ्रांसाप्रतिभासेन तल्लोभाद्युद्धिनायतं ते
इति प्रसिद्धमित्यर्थः १३ यदि मानसकल्पेनैव जगत्तर्हि हेमंतादिः कालो ब्रीह्याद्यं कुरोदस्य प्रतिबंधकोपवादीनां
चाभ्यनुज्ञातेति लोकप्रसिद्धेर्वाधिः ५ स्यान्मानसकल्पनायां नाह्यकालस्य व्यवस्थापकत्वायोगादिन्याशंकागाधः

बहवस्तुल्यकाले च प्रतिभासेन कर्मणां जनायतं ते त्वफलपाकेति बहुला कृतौ १३ प्रतिबंधाभ्यनु
ज्ञानां कालोदातेति याश्रुतिः विप्रसंकल्पमात्रौ सौ कालो ह्यात्मनितिष्ठति १५ अमूर्तैर्भिग
वान्कालो ब्रह्मैव तमजं विदुः न जहाति न चादेते किंचित्कस्य कदेति च १५ ॥ ॥ ॥

परहरन्नाह प्रतिबंधेति श्रुतिलौकिकप्रवादश्च वरां सानविरुह्य तदतिशेषः यतो सौ प्रतिबंधाभ्यनुज्ञा
न हेतुरपि कालः संकल्पमात्रः दिग्विशेषावद्विन्नो सूर्यकिंयादृक् अभनसेवयुषाशास्त्रमासत्वादिभेद
कल्पनादिति भावः कस्तर्ह्येकल्लिप्तः कालस्तमाह काल इति यत्त्वकाल्यितोखंडः कालः परमात्मा स
त्वात्मभवति घटिनकस्य चित्प्रतिबंधमभ्यनुज्ञां वाददातीत्यर्थः १५ असुमेवार्थस्य व्यपति अमूर्त इत्यादि
ना १५

प्र

प्रसादवान् सन्तः सन् ५ कथासु अभिपदास्त्रिंशत्प्रत्यभिज्ञादिसंवादेश्वपिनव्यभिचरतीत्यर्थः ५ अस्तु तथा किं ततस्तत्राह मा
ययेति मायादव्याप्तिः अवशंप्रकाशांतरेव्यभिचरंति अग्न्यभिचारिणश्चेतेत्याः कथमायेत्यवधारयितुं शास्त्रादिति मोहवृद्ध
येत्वच्चनसंपन्नमिति भावः ६ मायिकस्यापि कथासु व्यभिचारे उपपत्तिमाह काकतालीयेति प्रसिद्धभूतदेशजानां की
रदेशजानांचजनानांचेतसितवचेतसिचकटंजकश्चपचस्यच स्थिति रपरोक्षतया आत्मा प्रतिविववतीत्यर्थः ७ तथाच
तेपि स्वभांतेव तथा वदं तीत्यर्थसिमाजग्रस्तद्वचनसवादेन सत्यतापादक इत्याह तेनेति प्रतिभास इति विनानाधमिति शो

उवाच गाधिं भगवान्मपरमिव वादिदः किं त्वंप्रार्थयसे भूय तपसेति प्रसादवान् ४ **गाधिर्वाच** ॥ भ्रांतोऽस्मि देवष
हमासाभूतकीरजनास्पदं तत्र व्यभिचरस्य स्रद्धांतां न कथास्वपि मायया भूतभूदेषां त्वय्येतत्कोऽस्मि किं प्रभो मो
हनां प्रायमहतां वचो नो मोहवृद्धये ६ **श्रीभगवानुवाच** ॥ काकतालीययोगेन चेतसि च पच स्थितिः ॥ सर्वेषां भू
तकीराणां तवैव प्रतिबिंबति ७ तेनांगतववृत्तांतं यथावत्कथयंतिते प्रतिभासो हि नायाति पुनरप्रतिभासता ८
केनचिच्छ्रुपवेतांते ग्राभस्य रचितं ग्रहं तत्तपादध्माविष्टमिष्टकार्त्तुतांगतं ९ कदाचित्प्रतिभैकैव बहनामपि
जायते क्वकिं ताले स्थितिवादे चित्रा हि मना गतिः १० तथा हि बहवः स्वप्ने कं पश्यंति मानवाः स्वप्ने भ्रमदभ्रमे
यमदभ्रं पश्यन्ति च तवत् ११ एकस्यामेव लीलायां रमंतं बहूनां लोका एकस्यामेव लीलायां वनस्थस्याभिवेष्टिका १२

षः ८ प्रत्यभिज्ञासंवादस्य तर्हि का गतिस्तामाह केनचिदिति आविष्टं मयेदं प्राग्रचित्प्रमिति भ्रांत्यभिनिवेशविषयेयीकृतं तं ८
प्रतिभाभ्रांतिरूपः प्रतिभासः एकाराकरूपेव काकोलाद्राणकाकारव्यः काकजातिभेदः तस्य तालयकतालफलताल
मूलेवास्थितिरूपवैशानंतद्वत् १० स्वप्ने निद्रातद्वत् भ्रमदेन भ्रमे यमदेन भ्रमं पश्यन्ति चित्राः यथावहवस्तु रूपा घ्राणिना इव दि
शः पश्यंति तद्वत् ११ एकस्यामेव सिकतादिसंपन्नविशसंकेतकल्पितग्रहप्रसादगोदि भ्रमलीलायां बहवो बालकारमं

इत्युपमास्त्रिंशत्प्रत्यभिज्ञादिसंवादेश्वपिनव्यभिचरतीत्यर्थः ५ अस्तु तथा किं ततस्तत्राह मा
ययेति मायादव्याप्तिः अवशंप्रकाशांतरेव्यभिचरंति अग्न्यभिचारिणश्चेतेत्याः कथमायेत्यवधारयितुं शास्त्रादिति मोहवृद्ध
येत्वच्चनसंपन्नमिति भावः ६ मायिकस्यापि कथासु व्यभिचारे उपपत्तिमाह काकतालीयेति प्रसिद्धभूतदेशजानां की
रदेशजानांचजनानांचेतसितवचेतसिचकटंजकश्चपचस्यच स्थिति रपरोक्षतया आत्मा प्रतिविववतीत्यर्थः ७ तथाच
तेपि स्वभांतेव तथा वदं तीत्यर्थसिमाजग्रस्तद्वचनसवादेन सत्यतापादक इत्याह तेनेति प्रतिभास इति विनानाधमिति शो

वा० टी०
उप०
१३६

सुधाभिषेच इति एवं मिथ्यासुभावमपि सत्याभंदष्टवंत इत्यर्थः समेन संकल्पेन सप्रकोदेः सप्रवादित्यर्थः २६ यथाभ
तं यथास्थितिं अनंदित तव प्रपच निंदा संबंध निवासकमित्यर्थः तनुतां अपक्षयं २७ तेन त्यक्ष्य स दशेनैव सन्निवेशेन श
रीरग्रामगृहदाराद्याकारेण तेष्वयुक्तोऽभवदित्यर्थः २८ तथैवेति सर्वत्रानुषंगनीयं २९ यदित्याभूतो नो नृत्तर्हि
प्रमकचंदनभंवपथं प्राप्तं तत्राह भवत इति जालांतर्वातिनिभवत प्रितेसाकरं जाचारसं स्थितिर्नैत्याकेवलं प्र
तिभातात्मसकल्पयथापदित्यर्थः ३० कदाप्यदृश्यदेशांतरस्थस्यानीतचकथं परोवर्तमानतया दर्शनं तत्राह द

भूतास्त्वमिव कीराश्च दृष्टवंतस्तथाभ्रमं मुधैवेत्यपि सत्याभंसप्रकालादिसभवान् २६ इदं तु शृणु च्यामियथा
भूतमनिंदितं यथैतितनुतां चित्तं मार्गशीर्षलतवते २७ यस्यैकदंजकोनामप्रवचोभूतमंडले नैव सन्निवे
शेन सतथैव भवत्परा २८ तथैव बकलत्रत्वं प्राप्य देशांतरंगतः वभ्रवकीरनृपतिः प्रविवेशानलंततः २९ भव
तः केवलं चित्ते जलोतर्वर्तिनस्तथा प्रतिभातातथाभूताकटं जाचारसंस्थितिः ३० दृष्टानभूतमप्यर्थं कदाचि
द्विस्मरत्पलं ३१ कदाचिदृष्यदष्टं तु चेत् पश्यति दृष्टवत् ३२ यथास्वप्नमनोराज्यधातुसंस्थिति विभ्रमाः जा
ग्रात्यपि तथैवांगदृश्यं ते मनसा स्त्वयं ३३ भविद्वैतकालस्य यथात्रैकाल्यदर्शिनः प्रतिभातेति गाधेयकटं
जाचरितं तथा ३३ अयं सोहमिदं तन्म इति मज्जातिनात्मवान् अयं सोहमिदं तन्म इति मज्जातिनात्मवान् ३४
इति यथा अनुभूतमपि विस्मरति तथा अदृष्टमपि पश्यतीत्यर्थः ३१ धातुसंस्थिति संनिपातः ३२ यथात्रैकाल्यदर्शिनो
योगिने इत्याभविष्यदपि वस्तुतदुत्तरकालिकेषु दृश्यमानेषु भूतकालस्य भवति तथा हे गाधेय कटं तेमपि कटं जा
चरितं तर्तमानप्रती प्राप्नोतीत्यर्थः ३३ ननु न्द्रानात्म्य नात्मीये च कटं जकेतदीयगृहकलत्रादौ च प्रमसरववाह
तदीयमेव तन्मदीयमिति कथं मज्जातिमिति चेदत्यल्पमिदमुच्यते अनात्मविदा सर्वेषामपि अनात्मनि देहे अनात्मीये च

७३९

अप्रपक्षति ३४

हकलजजायवहेममत्पाभिमानदर्शनादात्मविद

३६

वा० टी० तपः मनसो द्विषाणां च काग्रं परमं इति प्रसिद्धं ४६ तदनु आत्मज्ञानप्राप्त्यनंतरं महात्मागाधित्वां पारमार्थिको सत्तां प्राप्य
उप० अपगतभयशोकः सन् सततमुदितं एवमुक्तं रूपं यस्य तस्याविधः प्रत्येवापरिदिष्टं त्वानंदमदेन पूर्णं इति मापूर्यंति गा
१४० एतच्चित्तो यस्य तस्याविधः सन् सकलः कलापूर्णः शाश्वत इवापरिदिष्टं नेत्रह्लादकोशे अमरतविजहान् विष्णोति प्रा
पेत्यर्थः ४७१)

निरस्ताशेषसंकल्पस्तपस्तत्राचकार ह दशवर्षाणि तेनासावात्मज्ञानमनोपह ४६ अमरतरततदनु प्रा
प्य सत्तां महात्माद्यपगतभयशोको भोगभ्रमावनीषु सतमुदितजीवनमुत्तरूपः प्रशान्तः सकलद्वेषाशङ्को
धूर्तिता पूर्णचित्ताः ४७ मोक्षोपायेषु प्र० गो गाधिवृत्तांतसर्गः ४६ श्रीवशिष्ठ उ० एवमेवातिविनता
दुर्ज्ञानिरघुनंदन महामोहमयीमायाविषमापारमात्मकी १ कमलहृत्तद्विषयसुखसंभ्रमालोकदृष्टता अतो
वपच्यमहाबाहो मायेयं विषमाम्बहं असावधानमनसं संयोजयति संकटे ५

इति श्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशे उप० गोपं चाश्रितमो ध्यायः ४६ गाधुपाख्यानं संपूर्णं ॥ चित्तस्याक्रमणोपाया
ज्ञानमहात्ममुत्तमं चेतोहिपीनतादोषहतवश्चात्र कातिताः वर्णितं गाधुपाख्यानं प्रवृत्ते मोक्षयति एवमित्यादिना ३
ज्ञाना अक्षिं त्यापारमात्मिकोपरमात्ममात्राश्रयविषयाः १ दुर्ज्ञानमेव त्रेधा दर्शयति केति द्वाभ्यां २३५

त १

सर्वाहंभावनामिति तत्त्वविदस्तत्र नमज्जनं परिधिनाहंभावस्यैवमज्जनहेतुत्वादित्याह सर्वमेवेति ३५ सर्वाहंभावेऽप्यहंका
रसत्त्वामग्रप्रायेऽपि ३६ अहं तर्हि कीदृश इति चिदांतरालिक इत्याह त्वमिति स्थस्यं स्वरूपावस्थितमात्मनमागतः प्रा
प्तः ३७ मेघपदेन तत्कार्यवृष्टिर्लक्ष्यते गृहचनपरगृहप्रवेशादिसम्पत्पलक्षणः पुरुष इव ३८ आक्रमसे तदभिमाने
नपरिभूयसे ३९ नाभिर्मध्यं सर्वतोभ्रम इति शेषः तच्चित्रमाक्रम्यं आत्मनि प्रविलापनेन निरस्तुत्यतन्मायत्वं किं

सर्वमेवाहमेवेति तत्त्वज्ञो नाचसीदति न गृहगातिपदार्थेषु विभागानर्थभावनं ३९ तेनासौ भ्रमयोगेषु सुखदुः
खविलासिषु न निमज्जति भग्नोऽपि तुं वीपात्रभिवांभसि त्वं तावद्वासनाजालग्रस्तो विचेतनः किंचिच्छप
महाव्याधिर्विनश्यत्पिमागतः ३७ ज्ञानस्यापरिणीतवानशक्नोति भ्रमं विनिवारयितुं मेघमसम्पत्त
वानिव ३८ पदेव ते मनोमयि सहसा प्रतिभासते तरुचूचजनेनेव तेनैवाक्रमसे क्षणान् चित्तं नाभिः किलास्ये
हमायाचकस्य सर्वतः स्थाप्यते चेत्तदा क्रम्यतन्न किंचित्प्रवाधते ४० त्वमुत्तिष्ठ गिरेः कुंजे दशवर्षाण्यखिन्न
धीः तपः कुरुत तो ज्ञानमनसमवाप्ससि ४१ इत्युक्ता पुंडरीकाक्षस्तत्रैवांतरधीयते वाताभ्रमवदीपकञ्च
यमनोत्पीडयत क्षणान् ४२ गाधिविकेव शजं वैराग्यपदमागतः शरत्समयपर्यंतैः वैरस्यमिव पादपः ४३
विचित्रं विधितं धातु रसमंजसमागतं भ्रमद्रुमभरोन्मुक्तमतिर्मदे भगर्हयत् ४४ जगाम कस्य दत्तमा निय
मायोत्तमश्रियो विश्रान्तैः कृष्णभक्तं नुपयो धर इवाचलं ४५

चिदपि न प्रवाधते ४० तपः चित्तनिरोधाभ्यासं वातलीनाभ्रवत् निवाणदीपकवत् यमनातरगवच्चैति नानोपमा ४२
वैरस्यं अस्मिन्धतां ४३ भ्रमभरेणोन्मुक्तात् ४४ मतिर्यस्य तस्याविधः सन्न असमंजसं धातु प्राक्तनकर्मलक्षणस्य देव
स्य असमंजसप्रयुक्तं श्वपचभावादिप्रदर्शनरूपं विचित्रं चोदितं भगर्हयत् ४५ नियमाय चित्तनियमनाभ्यासाय कस्य

भ्रमता ३

भ्रमं तं गाम्रस्य अचलं ४५

वा० ४०
उप०
१४१

चित्तनाशेति किं उपायस्तथा ह वर्तमानमिति भूतभविष्यद्विषयानुसंधानत्यागादेव क्रमाच्चित्तं क्षीयत इत्यर्थः १६ भा विविष
यसंकल्पस्य तदंशं भूताप्येति नुसंधानस्य च वर्जनं प्रतिक्षणं सावधानतया करोषि तत्र हीं स्वेजलस्य वर्षस्य विदुः १७ एवं
सककल्पा अपिसति चित्ते इवारा इत्सासहस्य चित्तमिति चेतनं चिदात्मरूपं १८ चित्तरिते चित्तात्पथक कृतं कूटस्थमिति

चिरं संसराणां कोशकोटरं चित्तकुंभरवं विनाशपानुलिताकाशस्वरूपस्य भाविश १९ वर्तमानमनायासं भजवाप्त्य
धियाक्षरां भूतं भविष्यदुदभयघाति चित्तस्य चित्तां १६ संकल्पां शानुसंधानवर्जनं चेत्पतीक्षणां करोषि तदचित्त
लंप्राप्तरवा सिपावनं १७ यावत्संकल्पकलनातावच्चित्तविभूतयः यावज्जल इविस्तारस्तावत्त्वजलविंश्वः १
यचित्तं चेतनं यावत्तावत्संकल्पकल्पनं सचंद्रांशु जगद्भावतावत्प्रालेपलेशकाः १८ चेतनं चित्तरिक्तं चेद्वा
वितंतत्त्वसंस्तेः आमूलमेव दग्धानि विविधिमूलानि सिद्धवत् २० चेतनं चित्तरिक्तं हि प्रत्यक् चेतनमुच्य
ते निर्मनस्कस्वभावतत्र तत्र कलनामलः २१

यावत् तत्तदा त्वसंस्तेर्मूलानि काम कर्मवासनादीनि आमूलं मूलान्ज्ञानेन सह दग्धानि ति सिद्धवत्कारेण महा
सिसामेन वविद्धीत्यर्थः २० नन्वस्तु दाहस्तथापि चेतने पुनः कलनामलवशाच्चित्तादिसमुद्भवः किं न स्यादित्याशं
क्याह चेतनमिति २१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

चित्तं नाभिः किलात्मेह मायाचक्रस्य सर्वतः स्थीयते च तदा क्रम्यत न किंचित्प्रवाधते रतिर्यद्भगवतांते उपदिष्टं तदुपायं जिज्ञा-
सुः रामः पृच्छति एवमिति कुर्युरधिकाकारण इति शेषः ५ एतन्निंदात्मनः परिहृदः दुःखापादानमेवांगिहृदसात्पादंगिहृदस्त-
त्कारिणः ५ भगवदुपदिष्टमायाचक्रावर्षं प्रकारप्रथमं प्रपंचयितुं सक्तमनुवदति अस्मैत्यादिना ६ मायाचक्रं गृहीतानाभिर्भ-
स्यातत् तथाविधः सत्त्वहनाद्भ्रमणानिरुपाध्येते निवर्तत इति यावत् ७ यथावल्लानां काशपाद्विषयस्य क्रीडाचक्रं तं तु वेष्टितं नाभिः म

श्रीराम उवाच ॥ एवमस्य कथं ब्रह्मन् मायाचक्रस्य रोधनं कर्तुं भवितुं वेगात्सर्वंगिहृदकारणः ५ **श्रीवशिष्ठ उवाच ॥**
अस्य संसाररूपस्य मायाचक्रस्य राघवं चि तं विद्धि महानाभं भ्रमतो भ्रमदायिनः ६ तस्मिन्दुतमवष्टब्धे धिया पुरुषय-
त्नतः गृहीतनाभि वहनात्मायाचक्रं निरुध्यते ७ अवष्टब्धमनोनाभिं मोहचक्रं न गच्छति यथा
रज्ज्वां निरुद्धायां कीलकं रज्जुवेष्टितं ८ चक्रयुद्धैकतद्गोसिकस्माज्जानासि नानघ चक्रं नाभाववष्टब्धे वशमा-
याति नान्यथा ९ चित्तं नाभिमवष्टब्धतस्माद्यत्नेन राघवं संसारचक्रं बहनादात्मनः परिरोधय १० एतापुक्तिं विना
दुःखमनंतमिव मात्मनः अस्मादष्टौ तत्तत्तंगतमेवावलोकय ११ चित्तक्रमणमात्रानुपरमादोषदाघटे प्रय-
त्नेनापि संसार महारोगो न शम्पति तस्माद्राघवसं त्यज्यतीर्थदानतपः क्रियाः श्रौत्यसे परमायां तश्चित्तमेव वशं
कुरु चित्तांतरेव संसारः कुंभनाशेन कुंभखं १४

कीलकं तज्जगन्निव द्वायारज्ज्वांतंतौ निरुद्धायां न गच्छति न भ्रमयति तद्वत् ८ किं च हे राघव त्वंचक्रयुद्धे को मुखस्तद्भ्रम-
विषं भ्रमणाय भिन्नोसि अतः कस्मादुक्तं दृष्टं तं न जानासि ९ आत्मनः बहनाज्जन्मपरंपराप्रापणत्वं सम्पद्भिरोध्यति निरुद्धि १०
एतां चित्तरोधनलक्षणं पुत्रियोगमुपायं विना आत्मनः अनंतं दुःखं प्राप्तं तच्च दुःखं अस्मादष्टौ प्राप्तायां सत्तां अंतं संभंगतमेव अव-
लोकय मनुकार्यं शशयत्वं यथा कृत्वा पश्येत्पर्यः ११ उपायं तिरं च नास्तीत्याह चित्तेति १२ १३ ५ तत्रोपपत्तिमाह चित्तांतरिति ॥

वा.टी.
उप.
१४२

इदं परोवर्तिति दूरस्थचमम-अयंसः प्रत्यभिज्ञायमानो देहो हं इति वासनाः सम्प्रकृत्यत्वा ३१ वर्तमानावाल्पा
दिस्थितिर्भविष्यंती यौवनराज्यादिस्थितितयोः अनुसंधाने समाधानसमाधिः ३२ उक्तमेव स्पष्टमाह वाल्पति

प्रमेदंतसोहमिति संत्यज्य वासनाः एकनिष्ठतया तस्य संविन्मात्रपरोभव ३१ वर्तमानभविष्यंतयोः स्थितयो
रादेहमेकधीः स्वसंविन्पानुसंधानपरोभव ३२ बाल्यं यौवनवृद्धेषु दुःखेषु च सुखेषु च जाग्रत्प्रसृष्टे
षु स्वसंचितपरोभव ३३ मलसंवेद्यमुत्सृज्य मनो निःशान्तिमिदं प्राशापाशमलं हित्वा स्वसंविन्परोभव
व ३४ शुभाशुभसंकेतसंशान्तिशान्तिविष्वक्कः नष्टेषानिष्टदृष्टिस्त्वं संवित्सारपरोभव ३५ सकर्तृकर्म
करणान् स्वास्पृशानंतरा स्पृशन् निर्विकल्पं निरालंबः स्वचिन्मात्रपरोभव ३६ जाग्रत्येव हि संश्रुत्यां भा
वयन्सुस्थिरां स्थितिं सर्वमस्मीति संचित्य सत्तेकांतवपुर्भव ३७

३३ संवेद्यं वाद्यविषयलक्षणं ३४ शुभाशुभलक्षणो यो स्वसंकल्पकृतसंकेतौ तयोः संशान्ता प्राशाविष्वि
कायस्य अतएव नष्टेषानिष्टदृष्टिस्तु ३५ कर्तृविज्ञानमयः कर्मविद्यविषयाः करणानि द्विधाणीतव
सहितान् स्वं न स्पृशंतीति स्वास्पृशस्त्वेवं विधसंसारान् त्वस्यांतरामध्ये मर्तिः स्वांतर्गतिप्रतिविंबानिवस्पृश न
प्रचयन् ३३ संसृत्यां सुषुप्तवत् निर्विकल्पाम् ३७

विद्यानाथं शो धनेनापत्तनां प्रसेसं चिन्मात्रं प्रो ३०

चित्तरहितनस्वरूपं यत्सैव परमार्थसत्यतानि निरतिशयानंदरूपतासैव परमात्मस्वभावभूता अवस्था सर्वज्ञता सर्वविभास
कचिद्रूपतादृष्टिः परमार्थद्वयं त्रयस्याभवस्थायास्तत्राप्रतिनिंदार्थं किं विशेषणं २२ नियता वीजन्येव दर्शयितुमनर्हति
२३ ननु विदुषामपि मनोस्थितत्राण्याशादीन् कुतो नोपजायते तत्राह संसृतीति सत्यमस्ति तथापि तेषां मानसे संकल्पे प्राणादिस
वभावव्यवस्थापिकाया संसारवल्याः वासनात्मकं वीजमेव न जायते वस्तुतत्वावबोधेन बाधितत्वादिसर्गः २४ त
स्तत्वेनावगतानां केनोपायेन वस्तुत्वावगमलक्षणवाधस्तमाह शास्त्रेति २५ उपाहृत्य निवर्त्य दुग्धमः पुरुषप्रयत्नस्तद्विहैर

स्वात्मनोऽपि सदा सन्निधिमायांति श्रमशान्दवचायसाः २३ वस्तुतत्वावबोधेन सर्वभावव्यवस्थिते संसृतिव्यततेवीजं
संकल्पेनोपजायते २४ शास्त्रसङ्गनसंपर्कसंतताभ्यासयोगतः जागृतानामवस्तुत्वंभवानाभवगम्यते २५ अविबे
कादुपास्तुचेतसोद्यमनिष्प्रपेः बलात्कारेणसंयोजंशास्त्रसत्पुरुषक्रमैः २६ मुख्यंकारणमात्रैवपरमात्मा
वलोकने अगाधेपतितंरत्नंरत्नेवावलोच्यते २७ स्वानुभूतानिदुःखानिस्वात्मैवसुखमिच्छति तेनात्मैवात्मविज्ञाने
हेतुरेकः परः सृष्टः २८ प्रलयन्विसृजन्गच्छन् नृनिषन्निमिषन्पि निरस्तमननानंतसंवेन्मात्रपरोभव २९
जायमानस्तथाजीवन् म्रियमाणः कियारतः स्वात्मन्यमलतां प्राप्तेसविदंशे स्थिरोभव ३०

जायमानस्तथाजिबन् भ्रूयमाण-क्रियारतः स्वात्मन्यमलता प्रातस्तत्त्वज्ञानेन तत्त्वज्ञानेन
वश्यमस्मिन् जन्मनिज्ञानंसाध्यामीतिदतिश्रुत्यः २६ किंमुखंकारणमवलंब्यशास्त्रादिनाप्यात्मान्येषा इतिचत्त्वयंज्योति
रूपंप्रत्यगात्मानमेव तदेद्यवेक्षणोनतस्यैवस्वतः प्रथमान्वादिष्याप्रयेनाह मुख्यमितिस्त्वेनप्रकाशमानिनस्त्वेनैवेत्यर्थः ॥
२७ उक्तंमुख्यकारणात्स्पष्टयतिस्त्वेतिस्त्वनञ्जनभूतानिदृश्यजातानिदुःखान्येवेतिवं विवेकेनयेनहेतुनात्युक्तमिच्छितेनेव
हेतुनास्वाभावलोकेनतत्प्रतिकूलभावः स्वयंमुख्योहेतुः नहिस्त्वयमस्यजडत्वभावत्येतत्प्रतिकूलः स्यादितिभावः २८ त
स्वात्त्वसदातदेकप्रवरणभवत्स्वाभावस्याहप्रलयनित्यदिना २९ जन्ममरणग्रहणंत

समदः लडुदशितेरचव्याल प्रवणताया अपिस्मरण

१४३

नानादशाजाग्रत्स्वप्नोऽनानादशासुषुप्तिस्ताभ्यां दक्षिप्रत्यक्षदशाभ्यां चामुक्तः समग्रस्य दर्शयितुं कलनायां प्रचयादीपः
समस्तानां कलनानां बुद्धरत्नीनादीपवत्प्रकाशक इति वा ३८ आत्मना स्वतापरतातद्व्यनतेत्युक्ता ३९ विदुर्मोक्षधर्म-
तां धर्मैरहिततां ४० सर्वस्याभूतत्वे संपन्नविषयस्यापि अभूतताया अर्थसिद्धत्वादिति भावः ४१ अमतिर्विस्मृतिरज्ञानमि-
तियावत् ४२ ४३ तीर्णस्येति स्वरूपमा ल्पेवाशा महारणवितरण इत्योपस्य परदष्टानिवर्तत इति भगवद्वचनादिति भावः

नानानानादशामुक्तो युक्तो युक्ततया समे समग्रकलनादीपस्वचिन्मात्रपरोभव ३८ आत्मतापरतेत्युक्तानिर्भा-
गोजगत्स्थितौ वज्रसंभवदात्मानमवलम्ब्य स्थिरोभव ३९ हिलांतन्मानसान्यासौ नाशरूपानुक्षरया विपाद्यैर्ये-
कधर्मिण्यनिर्दुर्मोक्षमितां व्रज ४० सामासादपतत्तत्त्वं स्वसंबेदवर्धिणिः विषं हलाहलमपि यास्यत्यमृतं ताम्रम् ॥ त ३
तदोदेति महामोहः संसृतिभ्रमकारणं निर्मलायाः निरंशायाः संविन्नोऽमतिर्यदा ४१ तदा संक्षीयते मोहः संसार-
भ्रमकारणं निर्मलायां निरंशायां स्वसंविन्नोऽस्थिर्यदा ४३ स्वरूपमनुयातस्पतीर्णस्याशा महारणं प्रसरिष्यतिसं-
धिर्तेर्नीमजामहोत्सर्गश्चुखिवसवतः ४४ स्वभावमालोकयत आनंदाद्यसंस्थितैः रसायनमपि स्वादेरामप्रति-
विषायते ४५ तैर्नीमजामहे पुंभिर्ये भावमुपागताः शेषाः पुरुषनामाने गदमादीर्यवाहनः ४६

४४ मुक्तस्यान्यत्राशा संभावनादूरे प्रसुतामृतादिरसायनात् स्वादेष्वात्मानं दत्त्वा द्विघ्नत्वसंभावनया विषयपदेयता बुद्ध्या
दयादित्याशयेनाह स्वभावमिति प्रतिकूलं विषयमिव चरति प्रतिविषयते ४५ ये पुरुषाः नः अस्माकं स्वभावं प्रत्यगात्म-
भावमुपागता जीवन्मुक्ताः पुंजन्मसाध्यकीकरणं पुरुषसाध्यसाधनात् फलपौरुषत्वाच्च पुंभिर्येः पुरुषधोरेयैः सह
भजामहे सदा मे जीमिति शेषः अन्ये तु पुरुषार्थोपयोगिपौरुषरहितत्वात् तन्नाममात्रेण पुरुषानार्थलेशेनपि तिगद्भवदुपेया
एव न दर्शनादियोग्या अपीत्याशयेनाह शेषा इति ४६ ॥

वा० टी० शरीरलक्षणोदयमुभोचिरायप्रसूतं न चित्तविषयमत्वं प्रशंकं विचारसारकृत्वेन हि धत्ते परेणान्वयः चिं
 उप० तावया एव डच्चाकृतयो मं विकल्पा एव पत्रं यस्मिन् ६५ इदानीं तदेव चेतो जगत्वेन वर्णयति मनेक्षणमिति
 १४४ द्वाभ्यां हेराद्यवराजं सिंहत्वमुक्तदविशेषणविशिष्टं चेतो गजं सतीक्ष्णया धीरजाग्रपत्तया विदारयति द्वितीये
 नान्वयः मत्तेस्त्वविवेकप्रमादवर्तमदधूरा च आगमानलक्षणो रक्षणो यस्य तं एकस्मिन् बहिर्मुखलक्षणो
 संसाराद्विगत उपवेशनमुपवेशाय स्य तं अतएवांतर्मुखविप्रांतिसौख्यं स्वसमर्प्य द्वेषासूर्यादिभीषणत्वाद्गुणस्य ज

शरीरदुःखभ्रच्चिरप्रसूतं चित्तच्योच्चाकृतमंजरीकं जरामृतिव्याधिफलौघनमं कामोपभोगोद्यविका
 शिपुषं ६४ विचारसारकृत्वेन चित्तविषयमत्वं द्रुत मद्रिकल्पं आशामहाशाखमशंकमेन द्विधिप्रसङ्गा
 न्नविकल्पपत्रं ६५ मत्तेक्षणचेद्यककाननस्थसुताक्षणाधीकरजाग्रपत्तया विदारयादीद्यविकारदंतं
 कियाकरराद्यवराजसिंहं ६७ रतिगतिं नित्यमसत्प्रदेशे क्षरीरमांसग्रसनेन पुषं दुष्टकियाककशिचंचु

नेः क्रमं ते इति सुजनक्रमाः शमदमतिरिति सादयस्तत्त्वक्षणात्प्राप्तं त्वरं डस्य पदावनस्या लोकनेडत्वं परंतु चंडं अति
 कोपनंतद्रक्षणायोग्यमिति यावत् सुखदुःखे एव शीतोष्णवाष्पमदत्त्वा विरोगगंडौ यस्य ६६ आदीर्घाः कामादिविकारण
 वदंतौ यस्य अणुवधैर्यादिव प्रविदारण कियाकरं ६७ असिते कुसिते स्त्रीयां जनशमशानादिप्रदेशे रतिमासक्तिगंतं शरी
 रलक्षणस्य मांसग्रसनेन वांतर्भावापादनेन पुषं उपचितं दुष्टकियापरममर्तोदनंतत्रककशं चंदं इत्यत्रोद्यगंतं तदशो
 घव्यापारो यस्य एकस्मिन् चारवरे क्षणादर्शनं यस्य पुषं तमे शुभिक्षामसृतिभिः क्लृप्तमलिनकाकपत्ते च त्वारिविशेषणा
 निस्य शानिपुष्यासमो शाः सांधंकारभावाद्भवत्संनिजीवतकाकं कायकुलापकाशान् दूरसमुत्सारयत्पुनरुत्तरणान्वयः ६८

244

तत्र

१४४

कृतानां ह्यसिनातत्यर्थसिनेति यावत् नो नां अनेन प्रख्यानेन

३. स्वदाहायी इहा चेष्टा पश्यन् वायेतु शब्दः ५४ चित्ते पीवरतांस्थो लंगते सति आत्मज्ञानाद्विषयसंपादितापि हूरा घतिः ५५ अतः करणालनः प्राप्तानां भोगानां विषयाणां भागः सेवनं तन्निरस्कारैरप्राप्तानां रसस्य भिलाषाया पहारे अचिदाभ्यस्तेः कालेन अजीर्णपणवत् कार्ष्णिमपचयनेयमित्यर्थः ५६ कैते मनः पीनता हेतवो यद्वा नैनतत्का शंसिपातानाह अनात्मनीत्यादिना ५७ विकारेण विकारेण भवता लक्षणो मलेहे लया लीलया प्रशयेति यावत्

अनात्मज्ञो हि दुःखेहः प्रस्फुरन्नपि भूतले शवणवभवत्पुत्रैरात्मज्ञस्तु संचेतनाः ५४ दूरादात्मज्ञताया तिचित्ते पीवरतांगते आलोकलक्ष्मीरभितो महामेघइवो स्थिते ५५ भोगाभोगतिरस्कारैः कार्ष्णिनेयं शानैर्मनः रसापहादैस्तद्वेन कालेनाजीर्णपणवत् ५६ अनात्मन्यात्मभावेन देहमात्रास्थयानतां पुत्र दारकुटुंबैश्च चेतोगच्छति पीनताः ५७ अहंकारविकारेण भवता मलहे लयोः इदं ममेति भावेन चेतो गच्छति पी नतां ५८ जरा मरणदुःखेन चार्थमुन्नतिमीयसा दोषाशी विषकोशेन चेतोगच्छति पीनतां ५९ आधिव्याधिविलासेन समाश्रयासेन संसृतेः हेयादेयप्रयत्नेन चेतोगच्छति पीनतां ६० स्नेहेन धनलो भनत्नाभेन मणयोषितां अयातरमणीयेन चेतोगच्छति पीनतां ६१ दूराशास्त्रीरपानेन भोगानि लवलेन च आह्लादनेन चारेण चित्ताहिर्योति पीनतां ६२ आगमाय वपुषा विषयैषमशंसिना भो

सर्वमममूनामाह इदमिति इदं शरीरं मम आत्मा भोगाय पतनं चेति भावेनैत्यर्थः ५८ तमेव भावं विशिनष्टि जरेति ५९ संसृतेः समाश्रयासेन रम्यता चिरस्थाप तादिविश्वासन ६० ६१ चारेणानानाविषयसंचारेण ६२ आगमायैव वपुः

चित्ते पीवरतांस्थो लंगते सति

स्वाभावो यस्य विषयब्रह्मणो विषयस्य दहमर्षो दिव्या

वा०टी० अधीरः विवृष्टगर्द्धः भिलषियस्य इदं शस्त्रितगर्द्धो यदिते देहदुमाडुडीयगर्द्धतितर्हि ते निपुणं नितरां जय इत्यर्थः
 उप० १४५ ॥ २ ॥ तदेव मन इदानीमर्कटत्वेन रूपयति भ्रांतिमिति द्वाभ्यां एकस्या जन्म भूमेर्जन्म भूमेः परंपरे प्रायातं ज नतां जनसमूहं तदी
 य संसारवं धं च हसंतं स्वचेष्टितैः विडम्बयंतं ॥ ६ ॥ अक्षिनासयोः सहारोऽक्षिनासंतदेव असमंतात् कुसुमानियस्मिन्
 भुजकरादयः शाखायास्मिन् विलोलांगुलिजालपत्राण्यस्मिन् इदं प्रदिह वृक्षे समुल्लसंतं मनोमहामर्कटं परितो

भोगाभिषोद्धेत्त्वमिधावमान उत्कं धरोधीरविवृष्टगर्द्धः उडुयच्छेद्यदि चित्तगर्द्धो देहदुमास्त निपुणं
 जयसे ॥ ५ ॥ भ्रांतं वनांतेषु दिगंतरेषु फलार्थिनं चंचलमाकुलं तं जन्मावनेर्जन्ममंही प्रयातं संसारवं
 धं जनतां हसंतं ॥ ६ ॥ दुर्मेलेनासाकुसुमे भुजादिशाखे विलोलांगुलिजालपत्रे समुल्लसंतं परिभाषां
 तमनोमहामर्कटमंगसिद्धैः ॥ ७ ॥ अभ्युत्थितं सफलसंचयाय सलन्मुखा संगितडित्यकाशं वर्षति
 आसारमनर्थसार्थमांशोलितं वासनवात्पयातः ॥ ८ ॥

शोधेन मारत्यर्थः ॥ ७ ॥ इदानीमदेव चित्तं मेघत्वेन रूपयति अभ्युत्थि तमिति द्वाभ्यां सफलस्य परमार्थस्य
 स्वपंकस्य सफलस्य चक्षया अकाले समुत्थितं मुखे मुखसदृशवहिरुत्थे वृत्त्यग्रे आसंगे प्रतिविं विनेन
 विषयकः तडित्सदृशस्त्रिदाभासप्रकाशो यस्य अनर्थसार्थरूपं आसारं वर्षति वासनास्तत्त्वक्षणायावा
 अतः आदोलितं परिवर्तितं ॥ ८ ॥

वोढरात्मनो वृक्षादेश्च वृथाप्रमहेतुत्वाद्भारभूतं गंधेभ्यो दुर्वसिनाभ्य उद्धृतं प्राविर्भूतं प्रस्थितं दृष्टं तदेव चित्तं पिशाच
त्वेन रूपयंस्तदनुत्सादने मोक्षा सिद्धिमाहृतमेति धर्माः प्रज्ञानलक्षणेषु महत्सु वटेषु वा देहशतेषु अनंतकोटिदहेषु ॥
एवमटव्यामिदं व्यामिति व्यस्तरूपकं स्वस्वचित्तस्य संसृतौ अपसरणे चेतनवर्जितेषु प्रत्यक्षसंचेतनेषु पितृयावत् ३८
श्रमेन चित्तपिशाचं स्वचिदात्मनो गेहभूतात् हृदयाधानोत्सारयेत्तावदात्मत्वभावभूतसिद्धिर्मुक्तिरुक्त इतसमभ्योर
न्वयः ७० ७१ इदानीं मनोमहाहिंभयदत्वेन रूपयं स्थापयति शुभेति धर्माः शुभाशुभलक्षणमस्य भयमासंशरीरावय

दूरे समुत्सारय भारभूतं दुष्प्रोद्धितं कर्कशमारुतं जंधोद्धृतं कायकुलापकोशाद्दोषोपशान्त्यै निजचित्तकाकं दृष्टं
तस्मापि शाच्यापदि चर्यामाणां विष्णां तमज्ञानमहावटेषु भ्रातं चिरंदेहशतेष्वटव्यां स्वसंसृतौ चेतनविवर्जितेषु ७०
विवेकवैराग्यगुरुप्रयत्नमंत्रैः स्वतंत्रैः स्वचिदात्मगेहात् नोत्सादयेच्चित्तपिशाचमेन यावत्कुतस्तावदिहात्मसिद्धिः
७१ शुभाशुभासंभूतमानवोधं चित्ताविषं कायककुचुकंच अजस्रमध्वसनाशनं च सर्वस्वनानाभयनाशदेव ७२
७२ हृदयवटुः शाल्मलिकाटूरस्य भ्रमो घृथाचित्त्वमंत्रशत्र्या नीत्वा संभ्रममनोमहाहिंभयं भ्रंशं प्राप्स्य भवान् ७३
यात्मा ७३ अमंगलाकारधरः शरीरशवावलीसंततसेवनेन दिगावलीसंभ्रणश्च मार्तण्डमशानसेवी च पुषात्त ७४

वादं दृष्ट्वा दयं यस्य अहः शुभादिदोषापराधः स्वसनः प्राणवायुरशनं यस्य पवनाशवत्वात् नानाविधं भयं नाशं मरणं ७५
च ददतीति नानाभयनादं ७३ इदं शंभनो लक्षणमहाहिं अभो घृथाचित्त्वगस्य चिदेकरसगरस्य बोधकाये सत्यं वाग्मने
तं ब्रह्मेत्यादि मंत्रास्तेषां शत्र्याशमभूलाज्ञानेन संहोद्धेदं नीत्वा भयं भ्रंशनिः शेषं प्राप्स्य विहाय अभवोऽभयो वा आत्मा भा
वेत्यर्थः ७३ तदेव चित्तं गृध्रत्वेन रूपयति अमंगलेति धर्माः शरीरलक्षणं नाशवावलीनां संततसेवनेनानुसंधानेन भूत
रणकककककुचुप्रहारैरपमानव्ययशोकभयादिति भिन्नतनेव वपुषा लघुतोश्च शानवृत्तं तस्य दशसुप्तदेहचसेवतेत

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

यथा० टी० उप० ४४ सुवचिंकरततरेगुत्वात्सतीराणां सुप्रभातं
प्रतिविम्बप्रहारायपतात्तरेणानमन्यासि
अनरेवतरेधारापमानासविनस्पदतिष्ठुप्रभा
चात्रिजेषु०

वेरागेणसंकल्पजपेचि तशुद्धोसत्यंतथैवबोधिसमाधिक्रमेणचित्तजयोपिसिद्धातीत्याहचित्तेनेति सहसाह
तार्थितावुद्धोप्रयत्नोपरमोभाभरदितिचिरायेति तत्फलमाहत्यजेति २४ आत्यंतिकचित्तोपशमेनिःशेषं देहादाव
हंममताभिमानत्यागसिद्धाजीव न्युक्तिविहारस्सखं सिगादिमलंकृत्वातादृशेनचेतसा आदेहं स्पूलस्तत्तका
रणादेहपर्यंतंसर्वमेवदशंपहेपदक्ष्यात्तरेण द्वानीत्याशयेनोपसंहरति अ मलमितिइतिउक्तप्रकाराचकारा
त्यागपदिस्यतत्वावबोधेनचअंतः प्रत्यगात्मन्युपशमितमनोविमलं निरस्तरालवादपिलघुतुद्धतरंत्वाग्रश
रीरादिवदत्यंतोपेक्षाहंअसदेवेतिपशपन्प्रात्यसंसारपारत्वंप्राद्वशेषभोगार्थया आत्मकीडआत्मरतिः क्रिया
चित्तेनचेतःशममाशुनीत्वाशुद्धेनधोराखभिवात्त्रयुत्तया चिरायसाधोत्यजचंचलत्वंविमर्कटवृक्षइत्या
स्ततश्रीः २४ अ मलमितिचक्रत्वाचेतसावीतशंकमुपशमतमनोतः सर्वमादेहमेव तणावलघुपशप
स्त्रीलयाहेपददक्ष्यापिवविहरमसाप्रात्यसंसारपारः **मोक्षोपायेषू० प्र० शेषववाशयविनियोगोनामस**
र्ज० वशीषू० परिदीर्घासतन्वीससतीराणासुचितासुच सरधारोपमानासुचित्तवृत्तिषुतिष्ठमा १

भवानेषब्रह्मविशंवदिष्ट इतिश्रुतिदर्शितियालीलयालोकासंग्रहायसोमादिपिक्कल्लिगादिभिर्यज्ञेषुविहरशा
स्त्रांविस्तरेलौकिकेपिरमस्वचनतेनतवपुनर्वधप्रसक्तिरित्यर्थः २५ इतिश्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्र० उप० षोडश्या
शान्तमः सर्गः ॥ ५० ॥ उद्दालकमुनेःशान्तेपदेविश्रांतिमिच्छतः पुंजनित्यमनोदोषैर्विज्ञेपोवहधेयतेश्रव
णमननाभावभवधारितेप्यात्मतत्वेचित्तविश्रांतिमंतरेणानिर्विज्ञेपजीवन्मुक्तिसखाप्राप्तिरितितदर्थसमाध्याप्तासंख्यप्रमादनवा
ध्यवर्जनमावश्यकमित्युद्दालकचरित्रवर्णनमुखेनोपदिदिहस्तद्वतारो यप्रथमंचित्तचरित्रेषुविश्वसनीयतामाह परिदीर्घास्वि

सिरोहिकसुमिषिकइरस्यविषयासंगान्परिदीर्घास्वित्त

उद्यमस्तु कृत्यनिर्देशो विदुः किमवेषं प्रवेष्टुं
 पृ: ८३

हृदयांवरस्थं इदं चित्तमेघं सकल्पानां या निसम्पक्क कल्पनां या निसम्पक्क कल्पनानि पुनः पुनः समर्थो नितेषां च
 जिनरूपात् उग्रमंत्रप्रभात् सोत्साहं उत्सादयते न च बहुजीवनमुक्ते फलं प्राप्य प्रायः पूर्वसिद्धस्वभावो नित्यमुक्तात्मे
 व प्रलंसम्पग्भवेत्यर्थः ३६ इदानीं तदेव वित्तं पाशत्वेन रूपायति ग्रंथिकृत मिति द्वाभ्यां आत्मसुखे आत्मोपदानकं कल्पा
 दिसर्गमिदं दीकृत्य अघतनकालपर्यंतं कृतैः सकृतदुष्कृतकर्मभिर्निरतरंगं ग्रंथिकृतं ग्रंथिदानेन दृढीकृतं अतए
 व समस्तानां जात्यंतराणां नानाया विजन्मभेदानां क्रमाद्धनयाय दीर्घदामेव स्थितं ८० अतएव संप्रोक्तानि संख्या

संकल्पसंकल्पनवर्जिनो ग्रमंत्रप्रभावाद् हृदयांवरस्थं सोत्साहमुत्सादयति तमेघं बहुफलं प्राप्य भवामला
 घः ७६ संप्रोक्तानि संकृतं कर्म भिरात्मसुखे मंत्रैरभेघं ज्वलने रदग्धं पीडां पराभ्यात्मनिकल्पयंतं समस्त
 जात्यंतरदीर्घदाम ८० संप्रोक्तानि संख्या शरीरमालं वलादसंकल्पनमात्रशस्त्रैः क्षित्वा स्वयं राघवचि त
 पाशं यथासुरवंतं विरहास्रशंकः ८१ प्रत्कारदग्धाखिलपाथलो कर्मत्यंतदुः प्रापपरप्रबोधं आशीवि
 षं शोषितलोकखंडं व्याप्राप्तिषोऽहृतशरीरदंडं ८२ आमंथरंदेहगुहासुगुप्तं संकल्पधोराजगरं जवेन
 अकामिनानाममहानलेन वलेन दग्ध्वा विभवभवत्वं ८३

शरीरमालायाम्भिन्प्रस्रशंकः पुनर्जन्मशंकाशून्यः ८१ इदानीं तत्संकल्पमजगरत्वेन रूपयंतं सद्दिधोपायमाह फूर्त्क
 रतिद्वाभ्यां फूर्त्कारेण क्रोधादिरूपसविषयत्वेन दग्धाः आखिलापाथलोकाः दक्षिणात्तरमार्गगाः जीवायेन आ
 शीविषं विषधरं अतएव शोषितासंतालो कखंडाभुवनभेदायेन व्याप्रात् लालत्तरागमुख्यव्यानेन विषयामिषायं
 उद्धृतः कं पि तश्चतुर्विधशरीरदंडोयेन ८२ मोक्षोद्योगालसत्त्वादामंथरं भेदिगति इदं संकल्पधोराजगरं आ

कामनायवैराग्यं तत्राभ्यगृह्णात् अनलेन वदहिनाद

वा० धी०
उप०
१४७

पुष्पातादुमाएव कर्षसदृशपरागैः केशरैश्च सर्वतीव्याप्लावत्कर्षकेसरसायस्य ८१० सरस्योमहासरां स्येव दर्पणा
नियस्या ११ सानौ प्रस्थपदेशे १२ मानी अवश्यं यत्नेः पुरुषार्थसाधयेष्वा मित्यभिमानवान् आगमानुमानादि
मानकुशल महामतिरद्भुतमनाः १३ शुभाशयः प्रबोधानुकूलसकृतसंभृतांतःकरणः १४ क्रमैरभ्यासप

गंधमादनशैलेन्द्रनाम्नीकाचिल्लिलस्यली विधत्ते कीर्णकुसुमादुमकर्षकेसरा ८ विचित्रवर्णवि
हगानानावल्ली विलासिनी वनेचरव्याप्तनदीपुष्पकेसरभासिनी १० क्वचित्स्फीतमहारत्नाक्वचिल्लो
लांबुजोत्पला क्वचिन्नीहारकवरीसरसीदर्पणाक्वचित् ११ तत्र कस्मिंश्चिद् दुतेसानौ सरलपादपे आ
गुल्फाकीर्णकुसुमे त्निग्धद्रव्यामहादुमे १२ उद्दालको नाम मुनिमौनी मानी महामतिः आप्राप्तयै वनः
एवमिवा सोदाभतापसः १३ प्रथमे तु बभूवासावल्पप्रज्ञाविचारयान् अप्राप्तपदविश्रान्तिरप्रबुद्धः शुभा
शयः १४ ततः क्रमेण तपसा शास्त्रार्थनियमैः क्रमैः विवेकआजगामैर्न नवर्तु रिव भूतलं १५ अपे
मंचिंतयामास संसारमयभिरुद्धीः एकांत एव निवसन् कदाचित्कातमानसः १६ किंतु प्राप्य प्रधानं तस्य
घट्टिभ्रान्तौ न शोचते यत्प्राप्य जन्मनाभयः संबन्धो नोपजायते १७ कदाहं क्लृप्तमनो न पदपरमपव
ने चिरं विश्रान्तिमेष्यामि मेरुशृंग इवाबुद्धः ८८ " "

श्याकक्रमैः नवर्तु रिव भूतलं १५ इमं वक्ष्यमाणप्रकारं चितयामास कांतमानसः शुभचित्तः कांत
मानसपाठे इति पाठे स्य १६ प्राप्यानां पुरुषार्थानां मध्ये प्रधानं प्राप्य मोक्षाख्यं किंतु स्यात् १७ त्यक्तानिम
ननानिमनोव्यापारायत्र १८ " " " " " "

सत्कुलसेवे जातायां कायलतायां चित्तशुद्धिश्च वणादिदापायैरियं परमात्मपरिचयलक्षणवुद्धिवल्लरीतवनाता
नांवाह्यदस्यव्यावृत्तिलक्षणविवेकभूतसेकेनवृद्धिर्नयेत्यर्थः २ साचवाल्पात्प्रभृतिस्मिन्प्रानावर्द्धतेवाहुकापदि
नाकायलतामूलनोपतनसंवानात्तदुद्धृतोपशब्दे दूरेतन्मंजरीवर्द्धनमित्याशयेनाहयावदिति भूतलेप्रपति
तांकायलतांगुरुशुश्रूषाश्च वणादिनाउद्धृत्यवुद्धिवल्लरीपालयेत्यर्थः ३ विवेकसेकश्च वक्ष्यमाणारूपानरूपम
द्यत्वरूपस्यैवशुक्लावधार्यपुनः पुनर्भावितांतत्रैवसर्वमनयुक्तीनांसत्वादित्याशयेनाह मद्भवेतिसर्पीरिपुरः यथा

कालेनमहताभक्षेजेजातेयंवुद्धिवल्लरी बुद्धिर्विवेकसेकेननपेनांनपकोविद २ याचन्म्लायतिनोका
यलतिकाकालभास्वता भूतलेपतितांतवदेनामुद्धृत्यधारय इमद्यत्वरूपकतत्त्वज्ञमद्वैतैकभावनात् सप्त
मात्रो घिसर्पीरिपीभरदभावनात् ४ उद्धलकचदालूनंविशीरंभूतपंचकं कृत्वाकृत्वाधियाधीरयांतर्वि
चारय ५ श्रीरामउवाच ॥ केनक्रमेणभगवन्मुनिनोद्धालकेनतत् भूतपंचकमालूनंकृत्वांतः प्रथितः प्र
विचारितं ६ श्रीवशिष्ठउवाच ॥ अरुणामयथापूर्वंभूतवृंदविचारणात् उद्धालकेनसंप्राप्तापरमादधिर
क्षिता ७ जगज्जीर्णिरुहस्यास्यकोरोकस्मिंस्मिदातते भूमेरनिलदिग्नाग्निभ्रष्टांडसमाकुले ८ ॥

अभ्रवस्यभेदगर्जितस्यभावनात्स्वमाप्नोतद्धित्यर्थः ४ तामेवाख्यायिकामवतार्यतदर्थंविचारकत्तव्यतामा
ह उद्धालकचदितदेहाधारंभक्तंवाह्यप्रपंचारंभक्तंचभूतपंचकंतत्पदार्थेशोधनयाधियाअन्नेनसोम्यशुंगेना
योमूलमन्विष्टेतिश्रुतिदर्शितयुक्त्यकारणव्यतिरिक्तकार्योकरापलालूनमूलविद्याविशारणादिशीरं चक
त्वातदधिष्ठानसन्मजातवपणनधीरेभ्योपिधीरयाधियाअंतर्विचारयेत्यर्थः ५ ६ ७ भूततरवसुज्वीकृतभांड

समाकुले इति गृहकारणसाध्याप्यादिकं प्रथितः ८

तयो३

भोगसंविदोभोगतस्माः १६ २० आभासमात्रेणस्थितमप्युपेक्षमाणत्वादुत्सितासंगं २१ मत्तां अविवेकप्रवृत्तां २२ कि
यावाहप्रवृत्तिंआकुलां व्यग्रचित्तां २३ विकल्पैः पयस्तिविदिभित्तदोलनं अविश्रान्तं शांतवातोजसः प्रशांतो ग
तवांग स्थभ्रमोविदिभित्ततेव २४ उदितवपुष्पाअविभूतिस्तस्यस्यभासास्त्वप्रकाशस्फुरणेनविराड्ब्रह्मांडशरीर
आत्मेवत्वातः पूरणाधीः २५ समेनपरमात्मनासमएकरसः समेनमासहितेनविद्युनासमः श्रीकश्चप्राकारोयस्यस

कदाशममुपेक्ष्यतिममांतभेगिसंविदः आलोलकल्लोलरवाङ्मयैर्विनिधाविव १६ इदं कृत्वेदमप्यन्यत्
कर्तव्यमितिकल्पनां कदांतविहसिष्यामिपदविश्रान्तयाधिया २० कदाविकल्पजालंमेनलगिष्यतिचेतसि॥
स्थितमप्युत्सितासंगं पयंपयदलयथा २१ कदाबहुलकल्लोलांनावापरमयाधिया परितोभविष्यामि
मत्तां तस्मांतरंगिणी २२ कदेमांजागतेभूतैः क्रीयमाणमसन्मयी क्रियामपहसिष्यामिवाललीलामिवाकु
लां २३ कदाविकल्पयस्तिमनोदोलनावदोलनं शममेष्यतिमेशांतवातोजसइवभ्रमः २४ कदादितवपुर्भा
साविहसन्जागतीर्गतिः अंतः संतोषमेष्यामिविराडालेवपूरणाधीः अंतः समसमाकारः सौम्यः सर्वार्थ
निस्पृहः कदापशममेष्यामिमथत्पुक्तामृतादिवत् कदेमामचलोदस्येप्रियभासाशनात्मिकां सर्वसुषु
प्तवत्प्रपन्नमविष्याम्यंतराततः २७ सबाह्याभ्यंतरं सर्वं शांतकल्पनयाधिया पश्यंश्चिन्मात्रमखिलमा
वधिष्याम्यहंकदा २८ कदापशांतचित्तात्मा चिंतामुपगतः परां परलोकमेष्यामिजात्यंधविगमादिव २९

वेत्तिर्येषु धर्मार्थकामेषु अमृतकास्तुभादिषु निस्पृहः मंचेन विज्ञेयामृतोऽमृतादिवः तीराणिवस्तद्वत् २६ सुषु
प्तवत्सन्मात्रात्मनापश्यत् २७ भावविष्यामि तद्भानयास्थिरोभविष्यामि २८ परां चिंतां चिदेकरसतापरंपरमात्मानं
उरस्थितपुरुषातदं च जात्यंध इति भावनिर्देशः जात्यंधतासदशानादिभूलाज्ञानापगमादिति भावः २९ ॥ ॥

मा१

वा० टी० विजहारसंचचारमहामैरीसदेवार्कयादसंबंधदर्शनातत्रार्कविहरणकल्पनयोपमेतिः ४७ समस्तभूतप्राणमतएव
 उप० संशान्तसर्वसंचारांकंदमोक्षदशासाधारणोविशेषणो-आसगसमाप्तेः कंदरेविंवशेष्यते ४८ परमाकाशेशोब्रह्मभमाना
 १४६ ४६ ज्योतिरूपोत्समं द्रुतदस्मभिश्चंद्रकांतैः सहसंप्रोतैर्घटितैर्मलीभिः कृतामिव ५० द्यारिसुस्निग्धशीतलछायां
 ५१ कौदारभ्रमौलंवन्तेप्रसरंतीतिकुलवना-अहिमांशीतनिवारणमात्रत्तमाः आलोकाः यस्या-अतएवनात्युष्माणा

243

अप्यपयंकुलमनाविजहारमुनिगिरिो प्रत्यहंविषाधीशेगमहामैराविवैककः १ समस्तभूतदुःप्राप्तामेकदा
 प्रापकंदरा संशान्तसर्वसंचारांमुनिमेक्षिदशामिव ४८ अपयंकुलितांबातैरप्राप्तमृगपक्षिणी अदृष्टादेवगंध
 र्वैः परमाकाशेशोभनां ४६ पुष्पप्रकरसंघन्यांमृदुशाखलकोमलां ज्यो तीरसास्मसंप्रोतैः कृतामरकतैरि
 व ५० सुस्निग्धशीतलछायाप्रकटोरत्नदीपकैः सुरुभावनदेवीनामंतः पुरकुटीमिव ५१ कुल्लवनाहिमा
 लोकांनात्युष्मांतिशितलां शारदस्पोदिताकस्यहेमगौरीप्रभाभिव ५२ वालालोकपरिस्नानांकोमलाशब्द
 मारुता मंजरीजटिलोपेतांवालामालावतीमिव ५३ उपशमपद्वीमिवानुरूपोकोमलजविश्रमरागप यो
 ग्यरूपां कुसुमनिकरकोमलाभिरामांसरसिजकोटरकोमलांसमंतात् ५४ इतिमोक्षोपायउद्दालकमनोरथो

३
५०
५१
५२
५३
५४

तिशीतलांउदितार्कस्यवालसूर्यस्यहेमगौरीपीतां ५२ वालेनआलोकेनपरिस्नानांशुष्कांअनेनगुहाप्राप्नुवीतिगम्यतेको
 मलः-अल्पः-अशब्दप्रमास्तोपस्यातेनप्रत्यग्भागे पिगवान्त्वतागम्यतेमंजरीजटिलेस्तरुभिरुपताअनेनसरभितागम
 तेस्वयंकोपुक्तांमालावतीराजकन्यामिवास्थितामित्यर्थः ५१ सरसिजोकोटरमिवकोमला-अतएवकमलस्यधातुविश्रम
 रागपयोग्यरूपांसमंतात्कुसुमनिकरैश्चकोमलारम्याउपशमपद्वीमिवसदेवाप्रयितुमनुरूपांकंदरांप्रापेतिपूर्वसंबंधः ५४
 तिवाशिष्टतात्पर्यप्रकाशोपशमप्रकरणे एकपचाशः सर्गः ५१ ॥ ॥

रामः
१४६

वा० टी०
उप०
१५०

अर्थीतिकोमलामंत्राणे ८ मंदराः देवतरुमेक्षतेषांवनं ८ महीरंध्रंपातालं निर्वर्णांनिरतिशय सुखविभ्रांतिं ९० त्वंभो
गाशाशनेनावपूर्णत्वैसति एवंप्रागुक्तेरीत्या सर्वदुःखदंभवसि अतः परंभोगोशास्सुप्तत्वाल्पापुच्छंदसः नित्य
निद्रुःखविरतिशयानंदरूपत्वादकांतसुंदरं परं श्रेया निर्वर्णांन्याहि १३ इध्वादनंभानः अनिष्टनिवारणमभावस्तत्र
चुरस्वभावाः विचित्राकलना विषयाः कुतश्चाद्यौ निंदार्थः मंडूके काप्रयामेघशब्दादिकाभिर्व्यर्थवृत्तिभिर्ममितत
येत्यर्थः १३ तदेवस्य च माह मनइति भुवनं जगज्जालं च १४ किंचिद्वाङ्मनसगम्यं विदेहकैवल्यमुखं निर्दिष्टं जीवन्मु-
-प्रपि मूर्खमनःकोर्यः स्तवसंसारवृत्तिभिः धीमंतोन निषेवंतोपर्यंतो दुःखदांक्रिया ८ अनुधावतियोभोगा
स्सत्कासाग्रसायनं सत्यज्यमंदारवनंसयातिविषजंगलं ८ यदियासिमहीरंध्रं ब्रह्मलोकमप्यपि वा तन्न नि-
र्वर्णाभायासिविनोपश्रमनामृतं ९० आशाशतावपूर्णत्वैस्त्वमेवंसर्वदुःखदं त्यज्य पाहि परं श्रेयः परमेकांतसु-
दूरं ११ इमा विचित्रांकलनाभावाभावमयात्मिका दुःखापैव तवोग्रायनसुखाय कदाचन १२ शब्दादिका
भिरिताभिः किं मूर्खहतवृत्तिभिः भ्रमस्यानिरतं व्यर्थं मेघमंडूकिकायथा मनोमंडूकिके व्यर्थं मिथं तं कालगंध-
वा भ्रमत्या भुवनं सिंप्रकिं समासादितं त्वया १५ यस्मात्किंचिद्वा प्रोषियास्मिन्वहासि निर्दिष्टं तास्मिंश्चेतः श-
मे मूर्खनानुबद्धासि किंपदं १५ आगत्य श्रोत्रतां मूर्खव्ययेत्येति नापहं हितां धिया शब्दानुसारिणामृगव-
क्तिविभ्रांतिसुखंवहसि प्राप्नोषि तस्मिन् समेत्युपरमलक्षणसमाधौ हेचेतः पदं व्यवसायं किं नानुबद्धासि १५ क-
लनाडुःखापैवेतियदुक्तेतत्प्रत्येकद्वंद्वं तो दाहरणैः प्रपंचयति आगत्य त्यादिनाव्यर्थेन वहिर्मुखतस्तत्तरेणोत्था-
नान उपहं हितामुपचितं श्रोत्रं द्रियतादात्म्यापतिरूपं श्रोत्रतामेत्यप्राप्य प्राणेत्रवप्राणो नाम भवति वदत्वा कपशं-
श्रुतः शृण्वन् श्रोत्रमिति लिङ्गादात्मनः श्रवणदिकाले श्रोत्रादिभावश्रुतेरिति भावः लुब्धकगीतघटास्वनमोहि १५०

गुहायामासनस्थेनसमाधिंप्रविष्टा ता चित्रप्रबोधनोपायाश्चित्ताइवदर्शिताः चित्रेणबहुविधेनभ्रमणे ना
 न्वेषणेनपप्रकुरीमिवेत्पनेनप्रविष्टस्तत्रनिरतिशयानंदरसपानविश्रांतिर्भविष्यतीतिगम्यते १-आत्मनःप्राप्त्यसि
 त्यलोकस्यायामपरलिताख्यायांभगवन्नाभिपद्मलक्षणायांवा २-अंतर्मध्येस्वंप्रशरीरं ३-छमिवपस्मिन्भासेतत्तथा
 विधं-अंतरेषुस्नानेन तत्पत्रसंबंधानिपुष्पगुह्यानिवायस्मिन् तथाविधं-आसनंमेघान्विद्धा तीतिमेघविधिरिद्धः
 -अंभोदमेघवृंदवितमिवतत्पद्मे-अंतरेषुप्रसृतनिस्सगुह्यनीवविद्युतोयत्सितियोज्यं ३-तत्तस्यासनस्यपृष्ठेउपरितत्त्वकक्षा

श्रीवशिष्ठउवाच ॥ सतांवेवेशाधर्मात्मागंधमादनकंदरां चित्रभ्रमणसंप्राप्ताभलिपयकुटीमिव १-समाधा
 नोन्मुखतयाप्रविशन्सविराजते सर्गव्यापारविरतावात्मपुष्पमिवाञ्जितः चकारासनमम्लानैः पत्रैरतःस्वगुह्य
 कं मृदुमेघविधिरुंदिमंभोदमिवतत्रसः ३-सतत्प्रस्तारयामासपृष्ठेचाकृमृगाजिनं नीलरत्नतटेमेरुसुव्यरासार
 मिवांबरं ५-सतत्रोपाविशदक्षींश्वेतस्तनुतांनयन् अंतंशुद्धवपुः शृंगेदृष्यमूकइवांबुदः ५-बुद्धवत्सुदृढंबुद्धप
 द्मासनउदङ्मुखः पार्श्विभ्यांरुषणौधृत्वाचकारब्राह्ममंजलिं द्विबासनाभ्यः समाहृतमनोमृगमुपहृतं नि
 र्विकल्पसमाधयंचकारेमांविचारणां ॥

स्थंमृगाजिनमितिवाताराण्यसाराः बहुमूल्यरत्नानियस्मिन् अननेतत्पताजिनमितिगम्यते ५-चेतसःवृत्तीर्जडविष
 यत्पागेनतनुतांयथा-अंबुदः-उष्णवक्ष्यास्वजाड्यंविहायशुद्धवपुः शुभ्ररूपः-मूकोनिर्गुर्जनः-सन्निद्रिःशृंगेउपविश
 तितद्वक्ष्येत्यसमासेत्यपृच्छादसः-ऋष्यमूकाख्येसह्यशृंगे ५-प्रबुद्धवत्प्रबुद्धकपिलादिवत्पद्मासनग्रहणं सिद्धास
 नोपलक्षणांपार्श्विभ्यांरुषणौधृत्वेतवैवोपपत्तेर्ब्राह्ममंजलिं ब्रह्मादिगुरुपरंपराप्राणामंजलिं उपसमीपेविषयेषुत्य तं
 ध्यावितं ॥

वा० टी० वक्तव्यं शवी पिंडी कृत्ये को वपाह सयेति सयेत्यो जन्ममरणोदशावात्यादिदारिद्र्यप्रतासांधात्रीपर्यंतमरणो
 उप० नरम विनरकणावरादिपरितापनशीलां जगत्सृष्टिं जागतीं प्रवृत्तिं २४ अथवा अहितस्पचितस्पनानुशासनं को
 १५१ ये किं नुवत्तात्रिगृह्यज्ञानान्वयव्यतिरेकानुविचारणो चेद्वदएवकार्यइत्याशयेनाह करोमिति अनुशासनं हि पदे तो ३
 शं २५ अथवानचितोद्धेदेपि पृथग्यलः कार्यमूलो ज्ञानान्वयव्यतिरेकानुविधायितया तदुद्धेदेनैवोद्धेदः साध्य

सयोदयशाधात्रीपर्यंतपरितापिनी जानन्नपि जगत्सृष्टेर्न तत्तत्सि विनंस्तसि २४ करोम्यप्यकिमर्थं वात
 वेदतनुशासनं विचारणवतः पुंसश्चित्तमस्ती हि नानघ यावदज्ञानघतता तावत्प्रधनचि तता यावत्प्रावृ
 252 दुल्लदता तावन्नीहीरभूरिता र्हे यावदज्ञानतनुता तावच्चित्तस्पतानवं प्रावृट्परिसयो यावत्तावन्नी
 हारसंक्षयं २७ यावत्तानवभाषातं शुद्धं चित्तं विचारतः तावत्तत्क्षीणमेवाहं मन्येशारदमेघवत् २८
 अनुशासनमेतद्यसतो नश्यतो यवा क्रियते तत्र भो वारिपवनाहनेनैः समं २९ तस्मात्संक्षीयमाणत्वा
 त्यजामित्वा भसन्मयं मोहं परममेवाहुः परित्याज्यानुशासनं ३० निर्विकल्पो स्मिचिदीप्तो निरहंकार
 बासनाः त्वयाहंकारवीजेन संवद्धो स्पसन्मयः ३१ " " " "

इत्याशयेनाह यावदिति त्रिभिः २६ उत्तरो यावत्तावदिति निपातौ यावांस्तावानित्यर्थकौ २७ तानवन्तु सनात्सपेनैसौ
 क्ष्मं २८ अविवेकिनश्चित्तमनु शासनायोगपमेव विवेकिनस्तु नस्येदवस्थं न घंवा तत्सुतरांतयेत्या
 शयेनाह अनुशासनमिति न भसो वारिणः पवनस्पच आहनेनैस्तादुनैः समं व्यर्थमिति यावत् २९ उक्तमेवानुवादेनो
 पसंहरति तस्मादिति ३० आत्मनस्तदसंबंधदर्शनेव तत्त्वो गइत्याशयेनाह निर्विकल्पइति ३१ " " " "

त्यक्त्वा त्वं गिंद्रेपतां गजीकरेण तस्या तस्य शेलु ध्वगजेंद्रवत् सुशि सतया कारिणा वनगजेंद्रं प्रलोभा कृष्णगतापातादि
 नाहस्तिपकावधंतीति प्रसिद्धं १७ हेअंधदुरंधसां दुरजानां गेह्णनाभिलाषेण १८ चाक्षुषीवृत्तिं चक्षुषीं प्राप्ताकांति सुत्सं
 वंधीयोरुपचयो नाना रूपभेदविधस्तदनुखी तत्प्रवरां १९ गजोन्मृदितपद्मगर्भस्य भंगवत् २० एकैकसक्तस्यैवम
 नर्थे सर्वसक्तस्य तव दुवदिमेव निरतिशया दुःखमित्याह कुरंगेति अनर्थे र्नर्थसाधनेः शब्दादिभियुक्तेर्भित्तिनेः हेअ

त्यक्त्वा मागत्य दुःखाय स्पृशेन्मुखतया धिया मूर्खमावद्व्रतामेहि गजीलुध्वगजेंद्रवत् १७ रसनाभावमागत्य गेह्ण
 नांधदुरांधसां मानाशमे हि वदिशपिंडलं पटमस्य वत् १८ चाक्षुषीवृत्तिमाश्रित्य प्रभारूपचयोन्मुखी प्रागद्ध
 दग्धवृत्तिलुध्वपतंगवत् १९ घ्राणमग्निमुपाश्रित्य शरीरां भोजकोटरे गंधान्मुखतया वंधं मात्वं संश्रयभंगवत् २०
 कुरंगां लिपतंगे भग्नीनास्त्वैकशो हताः सर्वैर्युक्तै र्नये सुव्याप्तस्याज्ञकुतः सुखं २१ हेचित्तवासनाजालं वंधाय भ
 वतोहितं स्वात्मनः सहजः फेनस्ततः कुक्कुभिणायथा २२ शरदभ्रवदागत्य शुद्धिं क्लृप्तं भवाभयां यदि शाम्यसे नि
 र्मलं तदनंतोजयस्तव २३

ज्ञेति चित्रसंबोधने २१ कुत्सितेन कुक्कुभिणा कोशकारकोत्केन सहजः स्वाभाविकस्त्वला लाफेन स्वात्मनो बोधाय यथा को
 शाना ततो विस्तारितस्तथा वासनाजालं स्वात्मनो वंधाय उहितं कुक्कुवितर्कनमित्यर्थः भवतः अहितामिति वा दित्वा त
 मिति लिंगविपरिणामेन योज्यं २२ कथं तर्हि प्रमादकृतस्यास्य बंधस्य जयस्तत्राह शरदभ्रमिति प्रथमं कर्मोपासनादिनि
 शरदभ्रवच्छुद्धिमागत्य ततः श्रवणादिपरिपाकाद्गानोदयेन निर्मलं यदि शाम्यसि ततश्चा अनंतोजय इत्यर्थः २३

४०. स्पंदो हि वातशक्तीनामवबोधो महाचितः जरामृतिश्चेत्येते काये कोटौ अन्यदहंपदार्थाद्यतिरिक्तं ४२ स्मिन्कोसावहमिति स्थितः ३

वा० टी० ३५० उच्यते तापदिच्छिन्नं रूपं एकता एकत्वसंख्या अन्यतोदम्यसंख्या महत्तारुते परिमाणे ३८ यतो हं संवेदनात्मानतर्ल
उप० १५२ त्तिभूतेन सत्वेन संवेद्यत्वां चित्तं वेदपश्यामि ततो दुःखकारणत्वादेव इदं स्वप्नमाविवेकमादाय हन्यसे ३९ विवेच
न प्रकारमेव दर्शयति इदमित्यादिना ४०. स्यादांशः सर्वोपि वातशक्तीनां प्राणानां अवबोधांशस्तु महाचितः परमा

दृश्यते यस्मिन् तापाननामपरिकल्पना नैकताना न्यतैव हनमहत्तानचा एता ३८ वेदतत्वात्संवे
द्यमाततं दुःखकारणं विवेकजेन बोधेन तदिदं हन्यसे मया ३९ इदं मांसमिदं रक्तमिमान्यस्थीनि देहके
उमेतेष्वसमस्तः कोशावहमिति स्थितः ४१ मांसं प्रत्यमस्तृक्कामदस्थीन्यन्यनि चित्तहे बोधो मे
स्पंदनं चान्यकोशावहमिति स्थितः ४२ इदं घ्राभियंजित्वा गियं श्रेवरो उमे इदं चक्षुरसोऽस्पर्शः को
शावहमिति स्थितः ४३ यथाभूततयानाहं मनो न त्वं न वासना आत्मा शुद्धिदा भासः केवलोपं विजं
भते ४४ अहमेव ह सर्वत्र नाहं किंचिदपीह वा इत्येव सन्मयी दृष्टिनेतरो विवद्यते क्रमः ४५ " "

त्मनः जरामृतिश्चेत्येते न कायकोटौ अन्यदहंपदार्थाद्यतिरिक्तं ४२ ४३ यथाभूतमया परमार्थतं या विचारे म
नः अहं न चित्तमहं वासनापि नाहं आत्मा तु सर्वथा अहं तयानस्पृष्ट इत्याह आत्मेति ४४ तस्मिन्नात्मनि यद्यथा
शेषदक्षिणसहस्रमेव सर्वत्राधिष्ठानमिति सर्वमेवाहं यद्यप्यवाददृष्टिस्तर्हि नाहं किंचिदपीति नैकदेहमात्रपरि
छिन्नाहं भावलक्षण इतरोहंकारक्रमो विद्यत इत्यर्थः ४५ " "

तिहेचित्त
लेयामह
तीप्रवभ्री१

ममकोपराधोयेनमांविनाशायपरित्यजसीतिचे दृहादावहंतादुर्दृष्ट्यावलंबनमेवेत्साहअयमिति ताच्चदुर्दृष्टिशंका
विषप्रयुक्ताविषूचिकेमिष्याहेतुकापिमूढानांविनाशायैवसंपद्यतइतिअपराधइत्यर्थः ३३ कुतोमिष्यात्वमितिचेद
नुपपन्नत्वादेवेत्साह अनंतस्येति इति एवंरूपेणपरिच्छिन्नेभनसितन्वीयपरिच्छिन्नास्थितिर्दृहाद्यभावेनस्थितिर्नसंभवति
त्रापपद्यतइत्यर्थः वासिताकारिणीदंतीचतयोर्विल्वंतस्थितिर्यथातयंभवतितपेत्यर्थः ३३ चित्तस्यत्याज्यत्वेहेतुंतर
मप्याहमहाप्रवभ्री जीर्णकृपादिदिवगंभीरीअदृशतत्ताकामक्रोधलोभादिसर्पवृष्टिपिशान्चात्यत्वाडुंखदाडुव

कु१

अयंसोहमितिवाच्यं दुर्दृष्टिबलंविता त्वयामूढविनाशायशंकाविषविषू चिका ३२ अनंतस्यात्मत
त्वस्यतन्वीतिमनसिस्थितिः नसंभवति विल्वंतर्वासितादंतिनोयथा ३३ महाप्रवभ्रीवगंभीराडुःखदावा
सनाश्रिता त्वयैषावतचित्तेतिनेनामनुसराम्पहं ३४ कः किलायंसुधामोहोवालस्येवाविचारिणः अ
यंसोहमितिभ्रान्तिस्त्वहंतापरिकल्पिता ३५ पादांगुष्ठछिरोयावत्कराशः प्रविचारितं नलब्धोसावहंता ३
मकः स्यादहमितिस्थितः ३६ भविताशेषदिकुंजंयत्सामेकजगत्रये संवेदननभसंवेद्यसर्वत्रविगतात्म

सिनेवत्वालयेनाश्रितावतेतिखेदे अहंतुएनानुसरामितितदनुसारिणंत्वांसजामीत्यर्थः ३५ कोचापंदेहः स
आत्माहमितिभ्रान्तिस्तुत्यादिया अहंतापरिकल्पितावालस्येवाविचारिणोभ्रमकः किलनकश्चिदपिनास्तेवेत्यर्थः
३५ तज्जास्तित्वमेवविमृश्याविषदयतिपादांगुष्ठदित्यादिना कणशोविचित्र्येतिशेषः ३६ यद्यहंपदार्थेनास्त्येव
तर्हिकस्वतत्राहमरितिद्वयं भाविताशेषदिकुंजंदिक्कृतपदिच्छदयहितं एकंवलुक्ततइहितंसंवेद्यंक्रमसंवेधा
वस्थात्रयलक्षणकालकृतपरिच्छेदशून्य अतएवसर्वत्रसर्वप्रकारेषुविगतावत्स्वतरात्मापस्यइदंसंवेदनमेवाह

स्वमित्यर्थः ३२

वा० धी०
उप०
१५३

निजेतत्वेविषये ५४ स्वकमेस्वविषयेसामान्येएकवचनंपदसंस्कारपञ्चाशयात् ५५ शब्दशक्तिंशब्दलक्षणविषयंस्वा
र्च्यः श्रवणः तद्विषयतेनपीडितेवश्रीकृते आगमः प्रसंगः ५६ भद्रितयास्वोदरप्ररुक्ततयागर्हनेति यावत्मातात्राभिमे
ता ५७ एषाउक्तस्यलेखप्रसिद्धाभावनाअहंताकल्पना तस्यांभावनायामसत्पाया निर्विषयासत्प्रमयंदेहः सः अहमि
तिभावः सभ्रमोभ्रान्तिरेवेतिसर्वथादेहाहंभाववासनात्याजेत्यर्थः ५८ ननुवासनाभावेबाह्यप्रवृत्तिनांसर्वथोपरमः स्या

२५३
स्पर्शनायनिजेतत्वेयदिज्ञातात्वगुणमपी तत्कोपंस्वाहंनामकुपिशान्त्वोदितः ५४ इत्येवमिनिषयेस्मि
न्स्वकमेस्वमेन्द्रियं अहंमृषभुगीत्येषकुतस्त्यः कुत्सितोभ्रमः ५५ शब्दशक्तिंगतेश्रुतिवराकेस्वार्थपीडि
ते तदहंकारदुःखस्यनिर्वीजस्यकआगमः ५६ आत्मभद्रित्वेननिजेघ्राणेखंगंधमागते अहंघ्रातितियो
मातातंचौरंनैवतद्वहं ५७ मृगतस्माक्रमेणेषाभावनावर्ण्यभाविनी भावस्तस्यामसत्पायायः सोपमि
तिसंभ्रमः ५८ वासनाहीनमप्येतच्चक्षुरादीन्द्रियैः स्वतः प्रवर्ततेबहिः स्वार्थेवासनानात्रकारणा ५६ वासना
रहितंकर्मक्रियतेननुचितके केवलंनानुभूयंतेसुखदुःखदशोग्र ग्राः ६० ॥

दितिजीवैरेवपुरुषनस्यात्तत्राहवासनाहीनमपीति एत तदशरीरस्वार्थजीवनहेतोर्कर्मणीवासनाहीनमपिप्रवर्त
तेदामव्यालव्यालकटानांप्राग्युद्धादिप्रवृत्तिवर्णनादितिभावः यदिप्रवर्ततेतर्हितेतत्प्रयुक्तं दुःखमपि भविष्यत्येवेति
वासनात्यागात्तत्कोशगत्तत्राहवासनेति तात्कालिकभोगाभासेअहं दुःखीतिनाभिमानअग्रग्राभावित्य सुसुख
दुःखदशोनानुभूयंतेइतितत्प्रयुक्ताशो कमोहभयविषादचितोद्वेगादिसर्वसंतापशान्तिरेवास्पर्शगणइतिभावः ६०

अज्ञाननलक्षणे धर्तेन कितवो नाहंतयावं च नयात्चिरं पोषितः संलेशितोऽस्मि लब्धेनेति भावे कः विप्रलम्भेन तर्पः
 मृगपोतक इवेति शेषः लब्धेवेति पाठः स्याधुः पशुपोतको वत्सः ४६ स्वंपारमार्थिकं यद्रूपं तल्लक्षणस्यार्थस्य धनस्य
 पहारिणं ४७ परस्परविरुद्धत्वभावयोः संबंधो नास्ति दूरे एकमित्याशये माह निर्दुःख इति शैलस्य अंगुदः यथा काश्चि
 दपि न भवति तद्वत् ४८ यदि ते सर्वार्थाहंकारादि न स्ति तर्हि कथं वचना व्यवहरसितत्राह भूत्वेति नट इव तात्कालिकेन त
 द्वावक लम्पनेनाहंकारो भूत्वा इदं तु

चिरमाज्ञानधर्तेन पोषितोऽस्मि त्वहंतया वृकेन दत्तेनाटव्यां लब्धेन पशुपोतकः ४६ दिक्षेपदानी परिज्ञातो म
 येव ज्ञानं तस्करः पुनर्न संप्रयाप्तेन स्वरूपाय पिहारिणं ४७ निर्दुःखो हः स्वयंगपस्य नाहंतस्य न चेष्टहि ॥
 काश्चिद्वति शैलस्य तत्स्थ एव यथा वृद्धः ४८ भूत्वा त्वहं मिदं वच्मि चेद्विषयमिषामि च आत्मावलोक
 नेनाहं मनहंकारतांगतः ४९ नूनमेवाहं भवेते मय्यज्ञात्प्रक्षुरादयः पांतुतिष्ठंतु वादेहे ममेतनुना किंचन ५०
 कथं कोऽपि महं नाम कथं केनोपकल्पितः जगद्वा लकवतालस्मालोत्तला तुलाकृतिः ५१ एतावंतं चिरं कालं
 व्यर्थमात्सुहितो वरे अरुमज्जलणो नृके डुरंदो हरिणो यथा ५२ स्वार्थमा लोकने चक्षुयदितन्मुखतांगतं तदहं
 नाम कोऽसौ म्माद्योऽस्मि नुः स्वेन मोहितः ५३ ॥

दुष्यदेशवचनादिवत् च चक्षुरादिना बोध ४६ नूनं निश्चितमेव मय्ये इमे चक्षुरादयस्तत्त्वतो हमेव यदि मद्यतिरिक्ता तस्यै
 सा जडाः देहेति स्थंतु यांतु यानेते मम किंचनेत्यर्थः ५० तालादपुतालादीर्या अनुत्ता अकृतियस्य ५१ इदानीं प्राक्तनी
 मविचारदशां मनुशोचति एतावंतमिति ५२ इदानीं प्रतीक्ष्य विषयसंबंधं महं प्रत्यास्पदं भृगयति स्वार्थत्वादिना ५३

वा० टी० उप० १५४ तस्मादुक्तहेतौ सर्वेन्द्रियाणां कोशतद्व्याधारे हेतुत्वं सर्वेन्द्रियैः सह रेवपैकमत्यमुपेत्य नूनं निश्चयेनात्मानं स्वं असत्त्वं रूपं मिथ्याभूतमात्मनोऽस्वत्वादिभिर्विनिर्गमलबोधमात्रं तत्त्वतो भूत्वा आश्विनभूयः प्रितरूपमादत्तेत्यर्थः सर्वशास्त्रार्थं तत्त्वज्ञाभिमतार्थेनैतवासनापरिहारास्तत्त्वज्ञानया अभिलाषितविषयत्यागलक्षणया वामंत्रयुक्ता अनन्ता असंख्यदुःखा अहंस्थितिरहंकारस्तद्वासनालक्षणं विषयदशाज्ञानप्रयुक्तं विषूचिकं निपुणं अपास्य विभवः विसंसारः सन्मिया मरणोदिसर्वभातुनामभूमिरनास्पदं भगवान्पूरणं निंदामैव भवेत्यर्थः ७० इति श्रीवाशिष्ठता० ए० द्विपंचाशः सर्गः

154

हेचित्तसर्वेन्द्रियकोशतस्मात्सर्वेन्द्रियैरेवमुपेत्य नूनं आलोकात्मानमस्वरूपं निर्वीणमेवामलबोधमा स्वं ६६ विषयविषयविषूचिकामनन्तानिपुणमहंस्थितिवासनामपास्य अभिमनपरिहारमंत्रयुक्ता भवविभ वोभगवान्भिमामभूमिः ७० मोक्षोपायेषू० ए० उद्दालकविचारः सर्गः ५२ उद्दालक उवाच ॥ अपार पर्यंतवपुः परमारवनुचरेव च चिदचेत्यादाक्रंतौ न शक्ता वासनादयः १ ॥ ॥ ॥ ॥

वासनाभिर लेपितमहंकारेण चाल्मनः शरीरमनसोर्वैरिमित्याद्यत्रोपपाद्यते परिहृन्नस्तिलादिः कुसुमादिर्वास्पते आत्मचित्तुनविघतेपारंपरापर्यंताः पूर्वपश्चिमपार्श्वविधयस्तथाविधत्वरूपी तथा स्थूलाः पृथिव्यतेजोवायवः क स्तूर्यादिनास्पते चित्तुपरमाणोरूपं चीकृताकाशाच्चाणः सूक्ष्मतमा अतस्तस्या आक्रंतौ दुष्पिस्परेवासनादपोन शक्ता इत्य र्थः साक्षात्तत्त्वप्रशिक्षावपितच्चेत्यस्पर्शद्वारा तत्सं बंधप्रसक्तिशकान्वारणाय विशिनष्टि अचे दबाकृताशा ३ तेति १

१५४

इदानीमिन्द्रियाणिसंबोधाभ्युपगम्य विविच्योपदिशति तस्मादित्यादिना ६१ बालैः प्रथमं पंकक्रीड न क मिव पञ्चा
तद्दिनाशेन विन्नेतवच भवद्विविषयाजनितदिनाशे च दुःखायैव भोगवासनाप्रज्ञात्मनिवासितेत्यर्थः ६२ अतएव
विदुषामज्ञानवाधिसहस्रकार्यैः शुद्धात्मैव संपन्ना इति पृथक् संतीत्याह वासनाघात इति आघापेदनतत्कार्यरागप्रवृ
त्त्यादिनादिर्दिष्टते संसृजताः न संति न अन्यस्याज्ञस्येत्यर्थः ६३ अतएव ज्ञेयस्यैव विद्याणि न श्रितानीत्याह न स

तस्मान्मूर्खारिणीन्द्रियाण्यत्कांतवासिनां निजां कुरुध्वं कर्महे सर्वे न दुःखं समवाप्स्यथ ६१ भवद्विरेव दुः
खायवासनावासितामुधा बालैः पंककोत्पन्नकं विनाशेनैव विन्नेता ६२ वासनाघादशः सर्वाव्यतिरिक्ता
स्तुनात्मनः जलादिवतरंगाद्याज्ञस्यैवानस्पनान्मघ तस्मैव विनष्टास्येत्यर्थः मिन्द्रियबालकाः कोशकार
कुक्कुभयस्तं तु मेव स्वयं भुवा ६४ तस्मैवैव हलुठितजसामरणासंकटे भ्रमदस्मैव शिखरिपाधिकाश्वभ्र
मिषु ६५ वासनेवैव भवता हेतुरेकत्र बंधने रज्जुः शून्याशयप्रोता मुक्तानामानता यस्या कल्पना मात्र क
लिता स तेषां हि न वस्तुतः असंकल्पनमात्रेण दात्रेणैव विलयते ६६ एषा हि भवनामेति विमोहाय क्षया
यच वातलेखैव दीपानां स्फुरतामपि तेजसां ६८

येवेति स्वयं भुवा स्वतरापोद्भूतया ६४ इतिह अधः संसारशिथिलाकंटकजुविलुठययथा शिखरिपाधिकाः पर्वतशि
खरेगच्छन्तः पितवशाद्भ्रमवंशाभ्रंसादस्य शिखरात्पतिता आधोविषमेषु लुठितं तितक्षत् ६५ यथा मुक्तानां शून्ये
छिद्रेऽप्राशयेगभे प्रोता आतता दीर्घरिजुस्तं तु बंधने हेतुस्तवत् ६६ कल्पना भ्रान्तिस्तन्मात्रेण कल्पिता संपादिता ए
षा वासना ६७ भवतां विचन्द्रियाणां बद्धमाना विमोहाय क्षयापमरणादिदुःखाय स्फुरन्ते तेजसां उक्तादीनामपि ६८

ननु त्वदप्रकाशितविषये वासनोदयादर्शनात्त्वयेव विततास्ताः कथं त्वदस्पृशिन्यस्तत्राह मनयाताः वितताः किं
 उज्जडैर्द्रियैरुपात्तानां विषयाणां शेषमुष्णं बुद्धौ अहंकारे च वित् प्रतिविंबैर्हेतुभिः तत्स्वत्वात्स्थारूपा अपि वेताला
 इव त्रा सनेद्यताः वासनावितता वित्तरिता मनःप्रनुभव तीतिपेरणान्वयः २ जागरे भूरिशः कृतेभ्यो विषयवि
 चारेभ्यः अनुभूतेभ्यश्च विषयेभ्यः भूयो विंस्वप्ने अंतर्नाडी द्विद्रांतवासनाभयानेव विषयास्तन्मनः अनुभवति न
 च बुद्ध्यहंकारकृतेन मनोनुभूतेन चाममलेपहि यस्मादलेपिका चिदिवार्हतमन आदिसंघातमलेत्यर्थः तथाच प्रुतिः

मनः शेषमुष्णहंकारप्रतिविंबैर्जडैर्द्रियैः वासनाविततांशून्माः वेताल वासनोद्यताः २ तत्कृतेभ्यो विचारे
 भ्यो अनुभूतेभ्योपि भूरिशः भूयोप्यनुभावात्पतरहं चिदलेपिका ३ स्वदुर्भाविोपरचितं देहसंसारसंस्थितिं ग
 रुगात्त्वय्यत्पजतुवाप्यहं हि चिलेपिका वितोनजन्ममरणसर्वगाया श्रितः किल किं नाम भ्रियते जंतुमर्थे तैकेन
 वापि किं ५ चित्तेन जीवितेनार्थसर्वात्मि सर्वजीवितं किं प्राप्स्यति कदा लैष प्रा नाद्यापदि जीवितं ६ जीव्यतेषि
 यते चेति कुविकल्पकमालिना कलनामनसा भवनात्मने विमलात्मनः ७ " " " "

स्य तत्र किंचित्प्रपत्यनुन्वागतस्तेन भवत्यसंगो ह्यहं पुरुष इति एवं स्थलदेहकृतेनानलेपइत्याह त्वदुर्भावे चिति
 दुर्भावादुप्रेषास्ते सुपरचितां ५ अतएव जन्ममरणे अपि स्वस्मिन्सतइत्याह चित इति सवगत्वाच्चित्त्वेति हेतुगर्भित्वे
 शेषणे इति घोतनाय किलेति निपात अविनाशपद्धितीयात्मदर्शनेव ध्यघातकबुद्धिनिर्विषयेव संपद्यइत्यात्पतिकाम
 यसिद्धिरित्याशयेनाह किं नामेति ५ यस्य हि जीवितेनार्थस्तस्य मरणाद्वयं स्यात् नत्वसोचितइत्याह चित इति यतः
 सर्वात्मा चिदेव सर्ववस्तुनां जीवित एव मस्या सर्वदेशकालवस्तुप्रायता स्वरूपचिदेव यदि जीवितं तदति न जीवितेन
 कदा किमन्यप्राप्तं प्राप्तिपदिच्छेदित्यर्थः मरणजीवनयोर्मनः कल्पनामात्रत्वा दपिनतव्यः ६ वां

इति संप्रति ह्यहं जीवित इति

वा० टी० इति मेमप्रतीचस्तत्तं यदनुभवसिद्धं यातत्वं २१ इदानीं महंकारमाज्ञीपायमाह अहंकारेति प्राग्व्याख्यातं २५ शरस्व
 उप० शरदित्वे निर्मलेखस्य भाइव २६ सति तस्मिन्कात्ततिस्तमाह ददातीत्या दिना २७ यत्तिलाल्मनिदुर्वासंलिलागर्भे २८
 १५६ मरणं मरणादिपारलौकिकदुःखं जीवितं पुनर्जन्मतदुपांतं तद्वधिकं खं जीवित एहिकदुःखं मरणांतं गं मरणाधिकं

आत्मनो व्यतिरेकेण न किंचिदपि विद्यते सर्वव्रसेति मेतत्त्वमेतद्वावयाम्यहं २५ अहंकारभ्रमस्यास्पृजातस्याका
 शपरिवत् अप्रणः स्मरणं भ्रमे नूनं विस्मरणं वरं २५ संमूलं संपरित्यज्य चिराय अहं कृतिं भ्रमे तिष्ठा म्यात्म
 निशांतात्मा शरत्वं शरदीवसे ददा त्वनर्थं निचयं विस्तारयति दुःकृतं विस्तारयति संतापमहं भावो नुसंहि
 तः २७ स्फुरत्सहंकारघने हृद्यो मिस लिलात्मनि विसर्पितं कायकदंबे दोषमंजरी २८ मरणां जीवितोयां
 तं जीवितं मरणं तं गं भावो भावाद्यवच्छिन्नः कषेयं दुःखवेदना २९ इदं लब्धमिदं प्राप्सामीत्यातिदीहका
 २९ नशाभ्यत्यर्क रत्नानां ग्रीष्मे ग्निदिबदुर्ह्यां ३० नास्तीदमिदमस्तीति चिंता धावत्यहं कृतिं ॥ जडाशया
 जडाम भ्रमालो शेलावलीमिव ३१ अहं भावैरपि रत्नीणे शुष्कः संसारपादयः भूयः पप्रहृत्य रसो न पा
 षाणवदं कुरं ३२ स्वतस्मात्कृष्णभोगिण्या देहदुःखमलतालयाः कापियांति विचारात्मन्या गतेन तासुते ३३

भावो भोग्यवर्गः अभावात्रासाद्यवच्छिन्नः खंडितः अर्क रत्नानां सूर्यकांतिमणीनां ग्रीष्मकाले अग्निदित्य
 मुद्बत्वे वेत्यर्थः ३० जडाशया जडाश्रया जडाश्रया जलाश्रया च धावत्यनुसरति शेलावलीपक्षे जडांगुतरां
 न प्रयच्छति न जनयति यतः अरसः रागलक्षणां कुरुजवनशुक्लेशून्यः अतएव पाषाणतुल्यः ३२ विचारात्मनि १५६

अतो निर्वह्यु मयोग्यत्वात् मिथ्यैवाहंकार इति नासन्नसंवेध इत्याह तेनेति भावत्वे आभावत्वे वा उपपत्तिमान् १५ दि
त्वकल्पनात् अहमिति द्वैविध्यकल्पना १६ एवं सद्वास्तुव्यतिरिक्तदं पदार्थपरिभारिणोपितस्य मिथ्यात्वमेव
पर्यवस्यतीति सद्वास्तुव्यतिरिक्तदं पदार्थपरिभारिणोपितस्य मिथ्यात्वमेव
कारोनेरसितुं शक्य इत्याशयेनाह एकस्मिन्निति अस्तु वा पदार्थलक्ष्मीस्तथापि संतुंधोद्वच इति न तत्साधकप्रमा

तेनाहं नामनेहास्ति भावाभावोपपत्तिमान् अनहंकाररूपस्य संवेधः केनमेकं अस्य सलमहंकारे संवेधः
कस्य केनकः संवेधाभावसंविद्धौ विलीनादित्वकल्पना १६ एवं ब्रह्मात्मकमिदं यत्किंचिज्जगति स्थितं
सदेवास्ति देवास्मिपरिशोच्यामि किंमुधा ७ एकस्मिन्नेव विमले पदे सर्वगते स्थिते अहंकारकलंकस्य क
प्यं नामोदयः कुतः १८ नास्तेव हि पदार्थे श्रीरात्रे वा स्त्रीहसर्गः पदार्थलक्ष्म्या सत्यां च संवेधोस्ति न कस्यचि
त् १९ इन्द्रिये इन्द्रिये रंगैर्मनो मनसि बलाति चिदलिप्तवपुकेन संवेधः कस्य किं कथं २० उपलापः शृला
कानां संवेधो न यथा मिथः तथैकत्रापि दृष्टानां देहेन्द्रियमनश्चिदा अत्यदभ्युदिते व्यर्थमहंकारमहाभ्रमे म
मेदमिदमस्मति विपर्यस्तमिदं जगत् २२ अतत्वा लोकजायेत महंकारचमकृतिः तापेन हेमलेखतत्वालो

दिप्रसरात् तस्मिन् इति प्रोढि निदर्शयन्नाह पदार्थः लक्ष्म्यामिति १६ असंवेधेनैवोपपादयति इन्द्रियैरिति अंगैः स्वाव
यवत्वेन कल्पितैरिन्द्रियैर्मनः मनस्येव रचप्रवदलातिनवाद्या र्थान्स्पृष्टं तमते चित्त इन्द्रियैर्वा ह्यार्थे अलिप्ततनुसं
गस्वभावात् च केन केन सह संवेधः कथं वा केन वा सिद्धतीत्यर्थः २० असंवेधे दृष्टं तमाह उपलेति २१ कुतस्तद्विलो
कि कानां प्रमेदं धनमित्यादिव्यवहार अस्तत्राह सतिमिति विपर्यस्तं भातं २२ २३

उक्तमायं लिङ्गेऽपि दृश्यते स्यात्पितृत्वमाह चित्तमिति चित्तं चितोपलक्षितं लिङ्गं स्वोत्पत्तेः पूर्वपूर्वकाले पुरस्तात्
वा० टी० पुरोदेशे च विदेहं स्वसाक्षिचिन्मात्रस्वभावं उत्तरकाले देशांतनय इति अनये वेदशतः परिद्धिन्नमपि स्वसंलीनमिवा
उप० त्वंततिरोहितं सदसदेति दुर्वचं एवं विधां चित्तं मध्ये साप्रतमेतद्देशे सद्यतिरिक्तं विमुदितं न किंचिद्दृष्टिषु अस्य सपि
१५७ व्याघ्रादिषु सर्वत्र व्याघ्रादिशंका भवति तद्धत् ४१ धातुविकारे वातपित्तादिसन्निपातेषु चक्षुरादीन्द्रियस्य मितिरादौ
विल्क वेदोषे द्विचंद्रादिभ्रमः अतिसंभ्रमहेतौ अतिप्रदित्यर्थः ४० यदि स्थूलसूक्ष्मदेहाद्यसदेव कीदृशस्तर्हितत्प्रति
भासस्तत्रायथेत्यादिना संभ्रमाः व्याघ्रचोरादिभ्रमा इति पतमलाभादिप्रयुक्ते अनंदे विधुरादीनां कामादिदोषा

257

चित्तां पूर्वपुरस्ताच्च विदेहं शांतमित्यपि सदसद्वात्सल्यं लीनं मध्ये स्मिन्किंतवोदितं ४० यथा स्वप्रविकारेषु
यथा संभ्रमदृष्टिषु यथा वामदलीलासु यथा नौजानसंभ्रमे ४१ यथा धातुविकारेषु यथा चेंद्रि यविल्क
वेयथा तिसंभ्रमानंदे दोषावेशदशासु च ४२ दृष्टपतेक्षीयते चैवरूपं सदसतोऽश्रलं तेष्वेवेषमिह तेषाका
लेन्यूनातिरिक्तता ४३ साचत्वयाकृतानित्यं चित्तदुःखसुखोदये यथा वियोगयाभिन्योमतयोहंति रागिणां

यैवेषदशासु च यथा सदसताभावाभावयोरूपं चलं प्रतीतिकालमात्रस्यापि किंचित्कामिन्यादिरूपं रूटिसेववाधा
क्षीयेत च तेष्वेव रागाभ्रान्तिरिति परेणान्वयः ४२ योर्विशेषलमाह इहलितित्वप्राप्त्यो ल्पकालाः जगद्भ्रमस्तु याव
न्मोक्षमतिकालेन्यूनातिरिक्तैव विशेष इत्यर्थः ४३ हे चित्तसाकालेन्यूनातिरिक्त तात्वया व्यवहारिकवस्तुतास्य
ताभ्रान्त्यवियोगसंयोगाभ्यां नित्यं दुःखसुखयो रूदये निमित्ततया कृता सती त्वंहंति पीडयति यथा सत्यपि भाष्यपुत्रादि
मरणे प्रतारकवाल्पादुत्पन्नास्तन्मरणमतयस्तत्कल्पितवियोगयाभिन्यश्ररागिणंति तद्वदित्यर्थः ४४

असतोमिथ्याभूतादज्ञानादभ्युत्थितेऽप्रतएवभ्रमादध्यासादेवसन्मयेविश्वस्यासत्येपित्प्राप्तोव्यवहारसत्यस्यादि
 त्ततः प्राँ असन्मयपरिस्पन्देऽतिभेदव्यवहारमात्रस्यासन्मयत्वेत्वमहसिमितिक्रमोभेदव्यवहारोपिकः ३५ अतएवा
 कारणसत्यप्रयोजनशून्यमेव अकारणत्वानहदिवाज्ञानादुदेति ततः कितत्राहयदिति ३५ एवंचोत्पत्तेः पुरादेहादे
 र्यादस्तिस्त्वादप्रपेवसर्वदेति सिद्धमिथात्याग्रपर्यते ति मृदिकुंभरूपा प्राकृतिः संस्थानमिवनुशब्दोप्यर्थे ३६ उक्तेष्वेहि
 घांतमाहमध्येति यथावादिमध्येतस्योः पूर्वोत्तरकालयोरविकृतपयोमात्रं मध्येतुकंचित्कालं चलाचलं चंचलं

असदभ्युदितेविश्वेतज्ञातेभ्रमसन्मये असन्मयपरिस्पन्देत्वहंचेतिकः क्रमः ३५ उदंजगदुदेत्पादावकार
 रामकारणात् यदकारणमुद्भूतंतत्सदित्युच्यतेकथं ३५ अपर्यंतपुराकालेमृदिकुंभइवाकृतिः देहोभवदिदा
 नीनुतेष्वेवास्तिभविष्यति ३६ मध्येतरपयोमात्रकंचित्कालंचलाचलं आघांतसौम्यतेत्यत्कावारिचितयाप
 या ३७ अस्मिन्नज्ञाणपरिस्पन्देदेहेविसरणोन्मुखे तरंगेचनिवद्वास्थायेहतास्तेकुबुद्धयः ३८ प्राक्पुरस्ताच्च
 सर्वास्तीसंतिवस्तुनिनाभितः मध्येस्फुटत्वमेतेषांकेवास्थाहतरूपिणी ३६ ” ” ”

सतः अघांतयोः पूर्वोत्तरकालयोः प्रसिद्धेसौम्यतेत्यत्कावीचित्प्रास्थितं वायेविनवस्तंतंरंतघदेहाद्यपिकालत्रये
 विव्रलैव नवस्तंतंरमतीत्यर्थः ३७ ज्ञाणपरिस्पन्देदेहेविसरणोन्मुखेतरंगेचयेअहंत्वेननिवद्वास्तेकुबुद्धस्तत्राशे
 नैवहताइत्यर्थः ३८ देशतः परिहिन्नेत्वादपिदेहादिवस्तुनास्थापुक्तस्याहप्रागितिमध्येत्वाधिकरणावीतस्यादिमि
 त्देशमात्रेस्फुटत्वंविधमानतयाप्रतीयमानत्वं तदपिकात्स्येकदेशाभ्यांविकल्पविभर्षेदुर्वचनमेवेति तत्रापिनिर्वि
 चयत्वाहतरूपिणी आस्थाकैव अनुचितेवेतिभावः ३६ ” ” ”

वा. टी.

उप.

१५८

श्रीवचन
५२

258

इदानीं देहमनसोः परस्परतत्पताकपकतया विरोधं परस्परतादात्म्याभिमानात् परस्परभिवृद्ध्या परस्परपञ्जीव्यतांश
कतराभिमानोद्देन्देनोभयोद्देदं च विस्तरेण दर्शयितुमुपक्रमते मन इति शत्रुरिपुशब्दौ तापकपरो एकाभावेन एक
तरवासनोद्देदेव यथा आधाराधेययोः जलपटयोः कार्यभूतः संयोग एकतरनाशेन नश्यति तद्वत् ५१ तथाच
परस्परपञ्जीवित्वाद्वागवतोः परस्परपताकत्वाद्देषवतोर्म्यद्ययोः सनोर्वेन हृदिण्येव एतयोः स्वतोर्न जीवस्य स्य
कित्वे तयोर्मूलकाघेण मूलज्ञाननाशेन विनाश एव परमं सुखमित्यर्थः ५२ अनुमरणेन भोगायतनदेहानां शंभुदेवस
र्वदुःखपरिहारः किं न स्यात्तत्राह एतयोरेति देहकल्पनाया अनिवारणात् मृतिरिति कथा व्योम्नि आपागच्छत्यास्त्रि
मनः शत्रुः शरीरस्य शरीरं मनसो रिपुः एकाभावेन नश्येते आधाराधेयकार्यवत् ५२ रागद्वेषवतोर्म्य
मन्यो न्याति विरुद्धयोः एतयोरेतयोर्मूलकाघेण विनाशः परमं सुखं ५२ एतयोरेकसंस्थाने मृतिरित्येव
यायथा साचो म्मयास्त्रियाभुक्ताधरेति कथयामा ५३ अकृतिमविरोधस्योपजसंघटितावुभौ धारा
इव पतंसेव तज्ज्ञानार्थपरं पराः ५४ मिथो विरुद्धसंसर्गे रिति मेतद्धर्मो हि यः त्यक्तव्यः स पतद्वारावग्निराशाव
याधराभूमिर्भुक्ताग्रस्ता इति कथया समा असंभावितार्थित्यर्थः अयतेः किंपियलोपेयविसरवरणादीर्धे आतया
तया अपः स्त्रियेति पाठे तु अयो विकारभूतयास्त्रीप्रतिमा व्योम्नि धराभुक्तेति कथयामासमेत्यर्थः अयः प्रतिमाया
व्योम्नि गमनं धराक्षरणचयया अत्यंतसंभावितं तथा मनसि सति मरणमपीति भावः ५३ तयोः सकाक्षतिसंज्ञाह ॥
अकृतिमेति युध्यते रंतराले स्थितस्य देहे खड्गशरादिधारा इव ५४ मिथो विरुद्धे देहमनसी संसर्ज्येते अस्मिन्निति
विरुद्धसंसर्गे विषयिकसुखभोगसस्मिन् नूयः अधमः रति आस्थामिति सप्रतपः अलेपनेन एव एणपतधरोपतितं

१५८

अथवानायांतवापराधः किंतुत्वप्पहंभावाभ्यासिनोममैवापराधः येनमिच्छाभूतोपित्वंसदिवलभ्यसेत्वत्कृतंच
सर्वमिक्तंतसंपन्नमित्यर्थः ४५ अतएवत्वदीयविवेकज्ञानादेवमदपराधरूपस्यतद्वशांतिरित्याहयदिदमि
ति ४६ त्वद्विभोगवासनामपिततएवइत्याहअवस्ति ४७ अथावाचित्प्रतिविवग्रहणेनचित्त्वाद्वातरागेणअ
तएवसंसक्तमननव्यासनेनचुरमसात्तात्कारवत्पादच्छात्मनामनसास्त्वयमेव स्वस्थेनभोक्तविश्रान्तिमताभ्यते

मयेवेहासदभ्यासाभिध्यासदिवलस्यसे मृगतस्मेवतेनै तत्त्वत्कृतंमत्कृतंभवेत् ४५ यदिदंकिंचि
दाभोगितत्सर्वंदृश्यमंडलं अवस्तीतिविनीलीयमनोयात्यमन पदं ४६ अवस्त्वदमितिसुफारेरुठमन
सिनिष्प्रये हेमंतइवमंजयः स्तीयंतेभोगवासना ४७ वित्वाद्यच्छात्मनानूनंसंपत्तमननोजसा मनसा
वीतरागेणस्वस्थेनभूयंस्वपते ४८ परमात्मानलेनित्यसंवृत्तावयवंस्वयं दग्धात्मानमलंचित्तं शुद्धता
मेतिप्राश्नती ४९ देहमन्यतयाद्यच्छात्यक्ताविषयवासनां विनाशमुररोक्तमनोजयतिचीरवत् ५०

नमसा सौदेकरूपत्वादित्याशयेनाह चित्तंस्वयमेवबहिः प्रवृत्तंस्वांवयवंइंद्रियादिसंवृत्त्यतत्वबोधेनपरमा
त्मानलेहितंसत् आत्मानंचित्तस्वरूपंदग्धाअमलत्वंतंप्राश्नतीनित्यांशुद्धतामेनीत्यर्थः ४९ यथा
वीरंपुरुषोपुद्गेस्वदेहं स्वगंगाभिस्वान्यतयाद्यच्छातुदेहसंवंधिग्रहेक्षेत्रधनादिविषयवासनां त्यक्ता
मरणमप्यंगीकृत्यब्रह्मलोजयतितद्वन्मनोपीत्यर्थः ५० ॥ ॥ ॥ ॥

वा० टी०
उप०
१५६

मिथः अनुग्रहादिति शेषः सरस्यपि ह विर्यज्ञादिनिष्पत्तिरारापयोदानुग्राहिका कचित्संभवेदित्युपमोपपत्तिः ६३ मि
थो विरुद्धयोरेनयोः किमर्थं सहभाव इति चेद्धारिवत्स्योः याकार्थमिव पुरुषस्य भोगमोक्षोपाय व्यवहारार्थमित्या
शयेनाह मिथ इति विरुद्धतया द्विधा स्थिते अप्रपेते अप्रमोत्पत्तादात्म्याध्यासादेक रूपे सति दुःखाय दुःखानि भोक्तुं प
रिहंतुं च साकं भोगमोक्ष व्यवहारसाधनपरे संपन्नेत्यर्थः ६४ देहस्य चित्ताधीन भोक्तिः फलमाह चित्ते इति ६५ ६६ आ

एते मनःशरीरे हि मिथः पीवरतांगते जडरूपे हि वर्षासु पयोदसरसीयथा ६३ मिथो दुःखाय संपन्ने एक
रूपे द्विधा स्थिते व्यवहारपरे सादृश्यालोके वार्थनला विव ६४ चित्ते क्षपिणी संक्षीणो देहो ह्यामूलतो भवेत् वदु
मानेतरुविव शतशाखः प्रवर्तते ६५ क्षी यते मनसि क्षीणो देहः प्रक्षीणवासनः मनोक्षीयते क्षीणो देहत
क्षपयेनमः संकल्पपादपंतुस्मालतं छित्त्वा मनोवनं विनतां भवनासाद्य विहरामि यथासु ६७ प्रक्षी
यमाणमेवेदं मनो मनसि स्थितं प्रशाम्य घासनाजालं प्रावृडत इवांबुदः ६८ धातूनां सन्निवेशात्किं देहेनामा
रिपू र्ममे प्रक्षीयमाने मनसि गलत्वे व्यतिष्ठ तु ६९ यदर्थं किल भोगश्चिद्विज्ञे त्वकलेवरं तन्मेनापि न तस्या

तो मन एव नाशायामीत्याह संकल्पेति ६७ संकल्पनाशे च मनः मनसि मनः स्वभावेन स्थितमिति प्रशाम्य घासनाजालं
सत् प्रावृडंतं बुद्धिं वक्षतीत्यर्थः स्वगच्छासमेदो स्थिमज्जासुकाख्यानां धातूनां सन्निवेशात्कीयं देहः मनसि प्रक्षीयमा
शेषालतुतिष्ठतुवानकाचित्क्षतिरित्यर्थः ६८ तिष्ठति देहे सुखदुःखसुप्रपि किं न स्यादिति च तत्संबंधहेतोर्मनसो
नासात्संबंधहेतोर्मनसो नात्संबंध एव नास्ति दूरे दुःखप्रसक्तिरित्योहयदर्थमिति ७० " " " " " "

शयेना १

रागद्वेषवतोदितियदुक्तं तत्र मनसो देहे रागद्वेषां शोदयति सकलेनेति मनः स्वसंकल्पेन बालोपक्षमिव शरीरं परिकल्प्य अस्मै प्राप्ता
युः आदायुः कालं अशनं परिकल्प्य पुष्पास्वाभिवेशानि भिन्नानि सर्वदुःखानि प्रयच्छत्यर्थः ५६ देहस्यापि मनसि द्वेषांशं सह निमित्ते
न दर्शयति तेति इति विषयसेवनेन मनसि रागद्वेषशोकमोहपापादिजनेन न तत् ३ धितुं मिच्छतीत्यर्थः ननु मनो जनितत्वात् पुत्र
प्रायो देहः पितृस्थानीयं मनः कथं हंतुं मिच्छति तत्राह पुत्र इति उद्यतासिं विषाग्निं च शोयोद्यतं करंतया अथ वर्णनं हंतारं पिशु
नं चैव राजस्य भाषीति क्रम एव विधात्सता ततायिन इति विष्णुकात्यायनोक्तानामाततायिनां पदं स्वपाठा व्यवसायगतं प्राप्तमिति

दा १

संकल्पेन मनः पुष्पाशरीरं बालपं बत आपुरेवासनाय सैस्वदुःखानि प्रयच्छति ५६ तैर्दुःखैस्तीक्ष्णितोदे होमनो हंतुमये
छति पुत्रोपि हंति पितरमातपि पदं गतं ५७ नास्ति शत्रुः प्रकृत्यैव न च मित्रं कदाचन सुखदं मित्रमिदं कंदुःखदाः शत्रवः
स्थिताः देहोदुःखान्यनुभवन् मनो हंतुं मिच्छति देहं मनः स्वदुःखानां संकेतं कुरुलक्षणम् ५८ एवं मिथो दुःखदयोः
क्षिप्रयोः कः सुखागमः एतयोर्देहमनसो जात्येवातिविरुद्धयोः ६० मनस्येव परिशीलणेन देहोदुःखभाजनं तत्सयोक्त
तयानित्यं देहेषु परिधावति ६१ न ह्यन्यमनर्थोपशरीरं परमापदं अलक्ष्मिविवेकेन मनसा सप्रजायते ६२

र्थः तस्य शत्रुतां लोकप्रसिद्ध्या येनोपपादयति नास्तीति ५८ संकेतं भोगाय तनमिति यावत् ५९ विरोधमुपपादितमनूद्यतत्र
सुखदौर्लभ्यमुपसंहरति एवमिति ६० मनसि परिशीलणेन देहं स्पृष्टुं स प्रशक्तित्वात् मनसा इति अतस्तत्संयुक्ततया सौत्वं
ठतया ज्ञानतत्साधनोपायेषु परिधावति यतते इति यावत् ६१ तर्हि मनोपि देहं नाशयेव कुतो न पतनेत् तत्राह न हति अलक्ष्म
त्वाविवेकेन मनसान्ध्यानां शितमना शितवा शरीरं आपदां पदं सदनर्थं नैव कुतो न घते सप्रजायते इति तत्राशङ्कनसो नेष्टसि
द्धिरित्यर्थः ६२

वा-टी-
उप-
१६०

एताः समनित्यमुदिताः अभ्युदयः शालिन्मः कांताः २० संभवति कल्पयेति शेषः अतः सर्वविषयजातं प्रतिवाह्यरा
जद्वेषो सुखासुखेतत्फलो सुखदुःखे २१ अतो हंशरदिनमस्तले घनलवो मेघाखंड इव शीतले निस्त्राये आत्मनि दशभा
वंपरित्यज्य विष्णुप्राप्तिर्त्यर्थः २२ इति श्री वाशिष्ठतात्पर्यप्र० शोडश-लक्षिपं चाशः सर्गः ५३ ॥ दहनान्त्वा वनाघेः
स्वाभावयत्वे स्रवी तनुं धत्वा विकल्पा विभ्रान्तः समाधौ स इतीर्यते धवलया विश्रुज्यातया अक्ष द्रयाधिया इति उक्तरी

नित्योदितां स्वस्थाः सुंदर्यः सुभगोदयाः प्रमेकात्ममते नित्यं कांता हृदयवह्निभा २० सर्वदा सर्वदा सर्वसर्वस्मि
संभवत्यतः सर्वप्रतिममदीणो वांछावांछे सुखासुखे २१ विगततो हतया विम नस्तया गतविकल्पनवि
ततया युक्तं उपरमाप्सह मात्मनि शीतले घनलवः शरदीवनमस्तले २२ मेक्षोपायेषूप० णोड दालक
विलासो नाम सर्गः ५३ श्री वाशिष्ठ उवाच ॥ इति निर्णीयत तयाधिया धवलया मुनिः बहुपद्मासनस्था
वह्नेर्भिल्लिकरोतारस्व रमध्वगतध्वनि सम्पगाहतलांगूलं घंटां कुंडमिवारवं ३

त्या निर्णीय १ समुत्तिरुद्दालकः येन डोंकारं उच्चारितः तेन परमंपदं प्राप्तं प्राप्तमेव यलोपासिद्धः संधिरार्षः २ डों
मित्येतदक्षरं परस्परव्यस्यणः अभिधानत्वात्प्रीति कत्वाच्चप रमेव वसति निर्णीयतारुडं चैः स्वरोयस्य तथा विधं ऊ
ध्वगतः ध्वनिर्यस्य तथा विधं उकारं अकरोत् उच्चारितवान् सम्पगाहतं लांगूलं वमानजिह्वाकारलोहं यस्मिंस्त
था विधं घंटायाः कुंडं मुखकाशं त्राखं नादमिव ३ ॥

तलोचन १ डों मित्येतत्परं ब्रह्म निर्णय समुत्तिरुद्दालकः १ डोंकारोच्चारितो येन तेनान्यंपरमंपदं २ डोंकारम १

१६०

नाहं देह इत्यास्मिन्कल्पेतेव ध्यत इति क्रमो वशं ज्ञातव्यार्थस्तस्मिन्नुक्तिमुपपत्तिं वलातिदर्शनप्रवणादिनाव्यवहरति ७१ त
स्माच्छ्रवणबोधप्रदर्शनात् यः विभुत्वेन सूर्यमंडले पिसत्वा द्वास्वतासंगं प्राप्य चोमनिभास्करं वेधिस एव चिद्रयो ह मित्य
र्थः ७२ ७३ भूमितुमन आदेः प्रसक्तिरेव नास्तीत्याह यत्रेति श्रेष्ठसन्निधौ सुद्राणां मनवस्थानेकलोकप्रसिद्धमुदाहरति
पामर इति महीभूतो राज्ञः ७४ तत्पदं अनुयातः प्राप्नोस्मि ७५ ७६ किंच प्रारब्धशेषभोगलोलयास्वात्मरूपात् पदव

नाहं देह इति त्वस्मिन्नुक्तिमाकर्णय क्रमे सर्वं जिह्वपिसत्त्वेव शब्दः कस्मान्न वलाति तस्मादेहादतीतो हं नित्यो नस्त
मि तद्युतिः यः संगं भास्वता प्राप्य वेधिव्योमनिभास्करं नाहो हं न च मे डुःखं नानयेन्निचदुःखिता शरीरमस्तु
ग्रावास्तु स्थितोऽस्मि विगतज्वरः यत्रात्मा तत्र न भ्रमो नैन्द्रियाणि न वासनाः पामराः परितेति च्छंति निकटेन महीभ
तः पदं तदनुयातोऽभिकेवल्लोस्मि जयावहं निवाणोऽस्मि निरंशोऽस्मि निरीहोऽस्मि निरीशतः इदानीमस्मि संवद्रोम
नो देहंन्द्रियादिभिः पृथक्कृतस्य ते लस्यति लैर्विगलितैरेव स्वस्मात्पदवरादस्माल्लीलया चलितस्य मे पृथक्क
तमतेः किंच परिवारो हायं शुभः ७७ स्वच्छतोर्जिता सत्पद्मद्वयता सत्पताज्ञता आनंदितोपशमिता सदा च मृदुभा
षिता ७८ पूर्णतोदारता सत्पाकांतिमते नैकतानता सर्वकतनिर्भयता दीणादित्वविकल्पना ७९ " "

एह्यवहाराभ्यासे चलितस्य पूर्ववासनया पृथक्कृतमतेः अयं देहंन्द्रियादिर्भपरिवारः परे जन एव विनोदहेतुरित्यर्थः ७५
तस्यां लीलयां स्वच्छतादिगुणसंपदः स्वस्पृहद्वयवह्मभांकांता इति रूपयति स्वच्छतेत्यादिविभिः उर्जिता पूर्णकमिता ज्ञाता
विदितात्मता ७८ उदारता निर्लोभिता सत्पा अवाधिता वभावता ७९ " " " "

वा० टी०
उप०
१६१

इतरेण्डाकारभागस्तस्य अनुदातमंदोच्चारणावसरे कुंभस्य लवनिश्चलपूरणत्वात् कुंभकोक्रमः १० उक्तं कुंभकनामविषद-
यतिमचहिरेति ११ अशनिबद्धेद्युताग्निवत् १२ यत्र यस्याभवस्थायाशरीरास्थीनिकपूरधूलिरचितायां शय्यामांसुत्पानीवे
भावनादशालत्वं ते १३ वात्पापवने रूध्वमानीतं सास्मि अस्थिसहितं तद्भस्मवायुतर्ध्वप्रवाडी चंडपवनः त्रिनेत्रस्य रुद्रस्य व्रतं अ-
स्थिमस्य धारणां तद्धानिवभ्रं उतसन्नतपः कृशश्चालिह्यस्वदेहे अयोजयत् उद्धूनयामासेति यावत् १४ तत् अस्थिमद्भस्मका
अथेतरांशावसरे प्रणवस्य समस्थितौ निःकंषः कुंभको नाम प्राणानामभवत्क्रमः नवर्हितरेनाधो नोर्ध्वनाशासुतत्र ते स-
त्तोभमगम्य प्राणा आपः संस्तंभिता इव ११ दग्धदेहपुरोवह्निः शशांशानिवत्क्षणात् अदृश्यतस्मितं भस्म शरीरं हि मपां
दुरं १२ यत्र कपूरशय्यायां सुप्तानीव सुखोचितं शरीरास्थीनिलक्ष्यं ते निष्पद्यन्ति सितानि च १३ तद्भस्मपवनानीतं सास्थिवा
उरयोजयत् स्वदेहेभ्रशमत्सने त्रिनेत्रव्रतवानिव १४ तच्चंडपवने द्यूतमावृत्पगगनं क्षणात् शर न
दीवाभ्रमिहि काकापि भस्मास्थिमाधयो १५ यावदित्यमवस्थेषां प्रणवस्यापरे क्रमे बभ्रवन् हसन् देवहठयोगो हि दुः १६
ततस्तृतीयावसरे प्रणवस्योपशान्तिदे पूरणात् पूरको नाम प्राणानामभवत्क्रमः १७ हैदु "य
पिययौ प्रणवस्य मध्यमभागसाध्ये कुंभकारखे क्रमे इत्यमेषा पवस्था भवनयैवे बभ्रवन्नु त १६ तृतीयागोच्चारणाव-
सरे पयपिरेचकपूरककुंभकेषु समग्रस्यैव प्रणवस्य साधनत्वं प्रसिद्धं तथा पिरेचके आदिभाग एव जायते कुंभके मध्यमभा-
ग एव कंठा निगृह्यता प्राणेन कंठा भागस्येवाभिव्यक्तेः संकुचभ्यामोच्छाडकारभागस्येवाभिव्यक्तेरेष संपुटिते मकरभागाभिव्य-
क्तौ पुनः प्रविस्तस्य पिप्राणे तत्संस्कारस्यैवानुवर्तनादितत्तद्वागावसरविभागोक्तिरिति बोध्यं १७ ॥ ॥

किपत्कालमोकारमकरोनत्राह ओंमिति ओंकारं पुनः रुच्चायन्स्तस्योद्दालकस्य मूलाधारमारभ्य वृत्तसंघर्षं तं प्र
 सिद्धायामस्योकारस्य मूर्द्धस्थे अक्षिमात्रे परयो ध्वमभिव्यक्ते चितते अमलात्मनि वृत्तस्य विदांकारवृत्त्युपहितं चैतन्यं त
 त्वकूटस्थं जीवचैतन्यं च पावतदुन्मुखे अखंडवृत्तचैतन्योन्मुखे भवततस्तत्कालं ओंकारमकरोदिति पूर्वोक्तसंवेधः ४
 तत्र निर्विकल्पसमाधिप्रतिष्ठायां गपता सिद्धयर्थं प्रथमं तैनेव प्रणवेन स्थूलदेहेत्यशेषादहनदुष्कभस्मांशन रस
 नात्पावतदिव्यं देहांतं निर्माणाद्यपि प्रथमं तद्रावनयावृत्तमित्याह साङ्ख्यं श्रोत्यादिना साङ्ख्यं शास्त्रमात्रासहिताः अका
 रोकारमकाराख्या आत्ममात्रास्त्वावयवायस्य तथा विधस्य प्रणवस्य प्रथमं श्रोतुं दाते अकारभगोऽस्फुटारवे उच्चेः स्वरेणाभि

ओंमुच्चारयतस्तस्य संवित्तत्वे तदुन्मुखे यावदेकारमूर्ध्वस्थे वितते विमलात्मनि ५ साङ्ख्यं शास्त्रमात्रस्य प्रथमं श्रो
 त्स्फुटारवे प्रणवस्य समाह्वयप्रणारणिते देहके ५ रेचकारव्योखिलं कायं प्राणनिःक्रमणं क्रमः दिक्तीचका
 रपीतां वुरगस्स इव सागरं ६ अतिष्ठत्प्राणपवनं त्रिदसा पूरितं वरे त्यक्तदेहः परित्यक्तनीडः खग इवावरे ७
 हृदयाग्निर्ज्वलज्वालो दहति हनि विलंबपुः उत्पातपवनोद्भूतो दावः शुष्कमिव दुग्धं ८ यावदित्यभ्यस्येष्टा प्र
 णवप्रथमक्रमे वभूव न हठादेव रुठयोगो हि दुःखतः ६

अक्ततारभावे अतएव सम्पगात्तु धैर्व हि निर्गमनोद्युक्तैः प्राणैर्मूलाधारमारभ्य ओषपटावधिरणी न देहके जाते सति रेच
 काख्यः प्राणनिष्क्रमणक्रमः अविलंबिक्तीचकार रेचनेन शेषयाभासेति द्वयोरर्थः ५ ६ तस्य चितः प्राणपवनः क्रांति
 षत्तत्राह अतिष्ठदिति चिदसेन वृत्तभावना भिव्यक्तहृदयेन आपूरिते अंबुरं वा हाकाशे ७ तदानीं भावनया यद्भूतं तदाह ह
 दयाग्निरिति प्राणानां निष्क्रमणसंकर्षणं हृदये भावनयाऽद्भूतो बहिः दक्वप्ररणे भवोदावोग्निः ८ प्रणवस्य पूर्वोक्ते प्रथमं
 मक्रमे प्रथमं श्रोतुं दं च सर्वं भावनया वृत्तं न हठादेव तत्कुतस्तत्राह ठयोग इति हठात्प्राणानां निर्गमने मूर्द्धमिरणादिप्रसंगादिति

262

वा० टी० उप० १६२ इति मधुरो मधुरो यथास ३२

दहनल्पावनादिना विस्फुरीरान्मनोत्पत्तिकथनस्य प्रयोजनमाह प्रकृतिनस्थमिति यथा अवनने स्थलं शरदि चर
 मृक्ष्माधौ तंसद्यः शेषितं सत्प्रावृट्कालप्रसिद्धस्य पंकशैवलादिदधितस्य शरीरस्य विगमे प्रसन्ननिर्मलं सतव्यव
 हादिणां प्रकृतयात्रादिकार्ययोगं भवति तथा अस्पतत् शरीरमपि दहनल्पावनादिभावताधौ तं विकल्पं सत्प्रकृतं समा
 धिकार्यस्यं वभूवेत्यर्थः पद्माणां यासनं बंधेन स्थितिं कृत्वा देहं द्रियं पंचकं दृढं बद्ध्वा २८ स्वभावं स्वात्मानं स्वमेवावा २९
 स्वभावमेव विशिनष्टि प्रशांतेति प्राणायामाभ्यासात् प्रशांताः प्राणादिवातहरिणादियस्मिन् आशात् स्यालोभउत्क
 प्रकृतस्यं वभूयास्पतच्छरीरं दिज्जन्मनः प्रावृट्शरीरविगमे धौ तंतलमिव बने २७ अप्यपयासनगतः
 कृत्वा देहे स्थिं दृढं अलान् इव मातंगं निबद्धे पंचकं २८ निर्विकल्पसमाधयं व्यवसायमुपादे स्तु भावं स्वच्छ
 तां नेतुं शरत्काल इवामलं २९ प्रशांतवातहरिणा माशादिगणगाभिर्न चिंतया हृदयं निम्ये दूराद्भवेव कीलकं
 ३० धावमानमधो मत्तं चित्तं विमलमाकुलं बलात् संशोधयामास सेतुर्जलमिव द्रुतं ३१ निमिलदशावद्भूपरिप
 तलस्मके निस्पंदतारामधुरे संध्याकाल इवां वुजे ३२
 लिकाद्यतिक्षेपदिभेदप्रसिद्धेन गणेन वहिर्गमिनशीलं स्वभावं प्रशांतवातहरिणं कृत्वा स्वच्छतां नेतुं व्यवसायमुपादे
 इति पूर्वोक्तान्वयः एवं कुर्वतो पदं तंतदाहचिंतयेति तस्य हृदयं मनः पूर्वनिभतगृहक्षेत्रपुत्रमित्रादिचिंतयानिम्ये यथा अ
 दंतनिष्वातमश्वदिवंधनकीलकं तदा कृष्यारज्वात्सापापनीयततद्वत्तदा सपञ्चकारते दाहधायमानमिति धावमा
 नं चित्तं विवेकवलादिमलकृत्वा संशोधयामासेत्यर्थः द्रुतंदवणो न्मखं जलं सेतुरानि रिव द्रुतं शीघ्रमिति वा ३१ ततः सकिं
 चकार तदाह निमिलेते परस्परगृथयन्नात्परितः उभयतः पद्मलानि पद्मवतीव पद्माणि पयोस्तथा विधे निष्पंदाम्पातार

अवुज अविमिवान् अविमिवान्

लि ९

का १

१६२

मि ९

चेतनाजीवचित्तस्यांभावितं पदमृतं तन्मध्यगाः व्योम्निवहिराकाशे १८ गगनकोशस्थाः धूमाः नीहारभागाः शीतला
 बुदभावमिव १९ अमृतमयानां कलापैः संघातैः संपूर्णैः अतएव रसायनमहाणवे तस्मिंश्चंद्रमंडले पुरापराशोधर्म
 मेघाख्यसमाधाविवाहादेनापूरेति प्राणावायवः रसायनमया अमृतमयाः किरणधाराः संपन्ना इति परेणान्वयः २० मणि
 यक्षि स्फाटिकदंडतत् सभाकाराः २१ शेषेषवनावधूतावशिष्टे रसायनाभयनी प्रवहणी २२ तथाधारया मयनेन स्फुरन्ने
 नुम १

तस्मिन् नवसरे प्राणाश्चेतनामृतमध्यगाः व्योम्नि शीतलतामी युहिर्मसंस्पृशसिंदरी १८ क्रमाद्भूमध्यस्थाश्चंद्र
 मंडलतां ययुः धूमा गगनकोशस्थाः शीतलां बुदतामिव १९ कलाकलापसंपूर्णैतत् तस्मिंश्चंद्रमंडले पुरापरासावि
 वापूरे रसायनमहाणवे २० रसायनम
 याधाराः संपन्नाः प्राणावायवः मणियक्षिसभाकारा जालेखि
 दोस्त्रिंशवः २१ सापयातां वराङ्गाराशेषेण शरीरमस्मिन् रसायनी हरशिवः पतितेव स रापगा २२ उद्भूदिंदुविं
 वाभंचतुर्वहुर्विपुलया ॥ प्रस्फुरन्मंदरादध्वैः पारिजात इव दुमः २३ उद्दालकशरीरं तन्नारायणतयोदितं प्रफुल्ल
 नेत्रवक्त्राज्जगाम भौदीप्ति संदरं २४ रसायनमया प्राणास्तच्छरीरमयं रयन् सलिलौघा इव सरोवत्संमधुरसा इव २५
 अंतः कुंडलिनी प्राणाः पूरयाभासुरादताः चक्रानुवर्तप्रसृतां पर्यासीव सदिहरां २६

दयोयस्मिंस्तथाविदध्वे पारिजातो दुम इव २३ नारायणतया नारायणशरीरतया २४ मधौवसंतेपल्लवोद्भूतहेतवौ भौमा
 रसावक्षमिव चेति परमोद्यमा २२ चक्राकारैरनुवर्तै रिवतैः प्रसृतां प्रवहंतौ सदिहरां गंगां सदिस्तिमिति पाठे प्रसृ तमिति
 पाठन् २६

वा०टी०
उप०
१६३

मयचित्त
कति१

263

स्वातौवरत्नंतत्प्रकाशेन स्वात्मनोरत्नानां प्रकाशेन आधारजस्तमोभ्यांमनावरणातस्य च प्रसन्नमुखपप्रकुस्मेन कल्पदुमकु-
सुमेध्रलांस्थितां यथा मेरुस्तथा विधांश्चण्डगलक्षणां शिखां धारयति तद्वत् ३८ धारणा माहवभारेति एकविषये धारणा ध्या-
नसमाधयः संधमस्तत्प्रति आगतं उन्मुखं युक्तिभिः प्रत्याहारोपायेर्वशीकृतं ३९ धारणाया चित्तप्रसादात् पूर्णतम ध्यानसर्वश्रेष्ठां
तिमाहरत्रभोवदति ४० ब्रह्माकारवृत्तिं धाराविद्धेदने सध्वे मध्ये प्रतिभासमुपेयुषे विपरीतभावना विकल्पो घान् दुधावनि

स्वात्मरत्नप्रकाशाख्यां स्पष्टां कुसुमलां छितां दधारकं धराधीरो मेरुः शृंगशिखामिव वभारहृदयाकाशे मनः संध-
ममागतं विंध्यस्वातड्वोन्मत्तंगजे युक्तिवशीकृतं शरत्रभोवदासाधनिर्मलामतिसौम्यतां जहार पूर्णा ध्येनि पा-
तस्याच्चलां प्रिये ४० दुधावति विकल्पो घान् प्रतिभासमुपेयुषः पुरः परिस्पृष्टरूपान्मशकानिव मारुतः ४१
आगच्छतो यथा काम प्रतिसान्नुनः पुनः अद्धिनन्मनसा शूरः खड्गेन वशोरिहन् विकल्पो घपारालने सोपश-
द्भस्यां वरे तमच्छत्रविवेका कं लोलकज्जलमेव कं तदप्युन्मार्जयाभाससम्पृक्त्वा तविवस्वता सम्पग-
ज्ञानोदितेनाश्रुपवनेनेव कज्जलं तमस्य परतेकांतं तेजः पुंजं ददृशसिः शार्बरे निमिरे शोते प्रातः संध्यामिवांशु-
जं तस्युल्लावस्थलाज्जानां वनं बाल इव द्विपः अपि वजाप्लवक् पूरं वेताल इव वेगताः ४६

रत्नवान् ४१ ४२ तमस्तमोगुणोद्रेकप्रयुक्तं मंधकारं ४३ सत्वगुणोद्भावनप्रदीपसम्पगूज्ञानोदितेन स्वां तं मनस्तद्रूपेण
विवस्वतामूर्ध्वेण ४४ सत्वगुणोद्भावनव्यग्रस्य तदनुरूपस्तेजः पुंजे भ्रमस्तस्याभूदित्याह तमसीति अं व जं कर्तुं उघदके
पिलक्षतां प्रातः संध्यामिव ४५ तत्किंत क्षिरोधिरजोगुणाद्युद्भवेन तुलावनेत्याह अपि वदिति अधिष्ठानतत्त्वदर्शनेन वा
धादग्रसदित्यर्थः असृक् पूरं रक्तप्रवाहं तेजसो लोहितवर्णं १६३
लादस्तं पमा ४६ शु १

सौम्यतामनयन्मौनी प्राणापानज्ञवंमुखे श्वसनं श्रेयसे देशे प्रशस्तः समयोयथा ३३ तिलेभ्य इवैतानि पृथक् त्रैप्रय
त्नतः इंद्रियाणीन्द्रियाण्येभ्यः कृष्णैर्गान्धिवर्गोपयन् ३४ वाह्यान्स्पर्शनिशेषेण जहौ हरेस्स धीरधीः सहस्रकुंडक
हृन्मोमणिर्हरेस्त्विषोयथा विलीनानांतरांश्चक्रे स्पर्शानुसितदर्शनात् रसान्विटपको शस्यान्मार्गश्चिषि इव दुमः
३८ स्रोगदसंकोचान्नवद्वारानिलानय मुखसंस्थितः कुंभोरंध्रकोशानिवेतरान् ३९

५५ ५ ५ ॥ ५ = ५५ ॥ ५५ श्री० ॥ ॥ श्री ॥ ॥ श्री० ॥ ॥

वा०टी० वाह्यसंविदः परावृत्त्यपुनः स्वसंविदं प्रतीनीयमानस्य अंतराले सविकल्पकसमाधिप्राप्तिमाह चिरेति प्राक्ध्यानादिनौरानुसंधा
 उ० नवशास्त्रमाधौ आनंदानुभवेन स्वदनाच्च हेतोस्तत्संस्कारेण पुनस्तत्राकृष्यमा यामनःस्ततः अंतराले चिन्मयतां चित्तचुरसविक
 १६४ ल्यसमाधिरूपतां प्रागात् यथा हेमरणावलपनानुकूलं यतितद्वदित्यर्थः ५५ एवं सविकल्पसमाधिना क्रमेण निरिधनानि
 वन्प्रसीयमाणं तीरोदकवच्चिदैकरस्य जगामित्याह चित्तत्वमिति चित्तं स्वीयं चित्तत्वं संत्यज्य चिदेव यत्वं तद्वा वगतं सत् पूर्ववि
 स्थातो न्यादेव वभूयः यथा कुंभस्थितः पंकिलजलपंकोजलश्लेषे कुंभमालिष्य कुंभभावमिव गच्छति तद्वदित्यर्थः ५६ चित्तस्य
 स्प१ चित्तभावापगमे तत्प्रतिविंबचेतन्ये विंबचित्सा न्येवमवृत्त्यमित्याह चेत्समिति चेत्संस्थावभास्यवृत्त्याकारं संत्यज्य प्रतिविंबचिच्छुद्धा
 मा१ चिरानुसंधानवशात् स्वदनाच्च स्वसंविदः ततश्चिन्मयताप्रागाद्गुणपरातमिव चित्तत्वमप्यसंत्यज्य चित्तं चित्तत्वतांगतं अ

न्यदेव वभूवाशुपंकः कुंभस्थितो यथा ५६ चेत्सं संत्यज्य चिच्छुद्धा चित्साग्रान्धमप्यायो यो त्यक्तविद्यादिभेदोच्छिर्वा
 र्थमान्यमिवैकधीः ५७ त्यक्तभूमेधमननंतो विश्वभरं महत् चिदाकाशं ततः शुद्धं सोभवदो धमागतः ५८ तत्र प्रापद
 यानंदं द्रष्टुं दर्शनेन वर्जितं अनंतमुत्तमात्वादेरसायनमिवाण्वे ५९

सतो सवृत्तिसाधारणस्यास्ति चित्साग्रान्धभावमुपाययौ यतः सा एकधीः एकरसीभूता त्वोपाधिवृद्धिर्यस्यास्तथाविधेत्यर्थः ५७
 एवं निर्विकल्पसमाधिप्रतिष्ठितस्योद्दालकस्य तस्य रिपाकात्तत्त्वसाक्षात्कारं तत्फलं ब्रह्मवेदब्रह्मैव भवतीति श्रुतिदर्शितं ब्रह्मभावं च
 दर्शयितुं तत्रेति त तत्तदनंतरं स उद्दालकस्तत्तादृशसमाधौ बीधंतत्त्वसाक्षात्कारमागतः सन् विश्वं भरं सर्वजगदधिष्ठानं तस्य
 क्तभूमेधमननं द्वैतप्रतिभासरहितं शुद्धं महच्चिदाकाशमवत ५८ तद्भव एव निरतिशयानंदवाप्तिरिति दर्शयितुं तत्रेति उत्तमैव
 त्यादिभिरात्वाद्यत इत्युत्तमात्वादेरसायनं सर्वविषयसुखकणानां अयनं आधारभूतमरणवमिव स्थितं ५९ ॥

रजसासमाध्याधिनाञ्चालितस्यचित्तस्यविषयान्निद्रामज्जनमाहनेजसीति लोलं तरंगैर्निद्रानुकूलतया प्रांदोलितं चक्षुमदि
 शमत्तस्तद्वदेव वा ४० वल्लिप्रवेन भुजंगनागपयपिण्डं जिगोज्जोवालक्ष्यते तु लोवविवेकप्रबोधनेति भावः ४८ व्योमश्याम
 लंपशपतीपश्यामलदक् यदास्य विपसंभुत्वेवो निप्रसरितदधिर्जंतुः कोशोऽनुवट्टकाभासमयूरशिखंडकाकारान्
 विभावयति तदभ्यनोनानावासनापरिकल्पितरूपद्योमभावयामासेत्यर्थः ४८ तापि द्रुतमालपुष्पंतद्विदृश्याशीयितेशा
 मतांजहातीति अद्भुतमस्वच्छस्वभावं तद्योमापिमार्ज ५० मूढं कश्मलोपहतं ५१ ममर्जविशेषो ध्यायनिने ५२ कामपि वा

तेजस्युपरतेतस्य दूरं गमिन्नमनोभुनेः निशाज्ववदगान्निद्रां लोलं सीववदेव वा मेघमालाभिवमरुच्वालीनी
 लाज्विनीभिव यामिनीभिव तीक्ष्णं शुश्रामप्याशुलुलावसः निद्राव्यपगमेतस्य भावयामासतन्मनः व्योमस्या
 रवंडि ३ मलदजं तुर्नभसीवशिवां ४८ पयोदं इत्तापि द्दनीहारभिवमास्तुतः दीपस्तमइवाद्भुततदाप्याशुममार्जसः ॥
 ५० व्योमसंविदिनद्यां मूढं तस्याभवन्ननः निद्रायां तु विलीनायां भैरयमदवान्वि मोहमप्येषमनसस्तंममा
 जमहाशयः यामिनीजनितं जाड्यं भुवनादिवभास्करः ५२ तमस्तेजस्तमो निद्रामोहादिपरिवर्जितं काम
 प्यवस्थामासाधविषम्रायमनं क्षणं ५३ विश्रम्भाश्रुपयतांगसंविदं विविश्वरूपिणीं सेनुरुद्धं सरोवारि
 चामगोचरां निर्विकल्पसमा धवस्थां विश्रामविश्रान्तिं प्रापन्नमल्पकालं ५३ विज्ञेयसंस्कारप्रावल्यात्तत्र स्थैर्यं
 नप्रापेति यावत् विश्राम्येति अंगेन संबोधने विश्वरूपिणी वा ह्यप्रपंचसमाकारं नृत्तिसंविदं यथा तप्रापेति यावत्
 प्राग्वाद्याकारादाकृष्य पूर्णां अनिविरुद्धस्य परावृत्त्युपनवाद्याकारापतावनुरूपं दृश्यं तमाहसेत्विति यथा सरोवारि
 कुल्याधारकीदारे प्रवेशितं केदारमार्प्य ततस्तेनुरुद्धं सत्कुल्याधारापरावृत्त्यप्रतिकूलप्रवाहं सत्पुनः स्वास्यंदसरणं

प्रतिपक्षमिवास्ति ५४
 प्रविशति तद्वदित्यर्थः ५४

वा० टी०
उप०
१६५

तदेव सर्वोत्कृष्टमिति वर्णयति तदित्यादिना ७० ७१ अवलोकनसमाधिपरिष्कृता चिन्तादासाद्य अपरीक्षिततया प्राप्य विज्ञादि-
पाठे विचारितशङ्कात् ७२ बुद्धं चिन्तं दृश्यं दृशं समाधिवृत्त्या न दृशं प्रतिकर्ष्यत्येषां महताः प्रयत्नाद्यो धर्मायतिष्ठभूमिका
यांनायात्तेव सप्तमभूमिकायां ७३ अभोदकोशाजीहारपटलात्तमधौ चैत्रे ७४ प्राग्दृष्टा एव रमणीयु विमानपरंपराश्च पुनर्दृष्टे

तत्पदं सागतिशङ्कता तच्छ्रेयः प्राप्स्यन्तं शिवं तत्र विष्णोः शिवात्पश्यन् भूयो नो वाधते भ्रमः तत्पदं साधवः प्राप्य दृश्यं दृष्टि-
मिमांसा पुनः नायांति खदिराद्यानि लब्धचैत्ररथा इव ७२ तां महानंदपदवीं चिन्तादासाद्य देहिनाः
दृश्यं न च दुर्मयं ते राजानो दीनतामिव ७३ चेतस्तत्पदं विष्णोः तं बुद्धं पश्य दृशं प्रति कर्ष्यो धर्मायातिनाया तेषां
यवानघ उद्दालकोत्र घण्टासान्द्रोत्सारितसिद्धिभूः उर्वितोन्मिषितो भोदकोशादके मिधा विव दृश्यं संप्रबुद्धात्मा
पुनः परमतेजसः प्रणामलालसास्निग्धाश्चंद्रविवययुक्ताः रमणीर्गोः रमंदाररेणुभ्रमरचामराः स्फुरत्यताकपटले
द्युविमानपरंपराः अस्मदादीन्मुनीन् दर्शयन् विज्ञां कर्कशान् विद्याधरीभिर्बलितां विद्याधरपतिनपि ते तस्मै महत्मा
नमुद्यालकमुनितया प्रसादेन प्रमाणान्नो भगवन् नवलोक्य ७८ आरुह्य देविमानं त्वमहित्रैर्विषयं परं स्वर्ग एव हि

परेणान्वयः ७५ गौरमंदाररेणुहृन्नाः भ्रमराश्चामराश्च यासां स्फुरन्ति पताकापटलानि यास्विति वसाधारणे विशेषणे विद्याध-
रपतीनपि दृश्यं नुक्नुष्यते ७६ तैवैवानिकामुनयश्च तद्दालकमूचैर्ह भगवन् नः अस्मात्प्रमाणत्वं प्रसादेनानुग्रहदृशं अवलो-
क्य ७८ एहि प्रागद्वर्तमानानुपेक्षायामहेतुमाहुः स्वर्ग एवेति ७८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तामेवदशांप्रवर्णयतिशरीरादित्यादिना शरीरात्मसम्पगः ५३ गत्यइतः निर्गतश्चशोधितइतियावत् ६० उडुपञ्चद्वः ६१ पूर्वचष्टेः पञ्चा
 द्वाद्विकः निगतजलमयं वदस्तसदशस्थितिः ६२ तत्पदार्थे सुषेवसलोकांतसिद्धिगणान् पादपातेन प्राप्ययतेपिकयत्तेणपि
 नपश्यति तेतदर्शयति अथेत्यादिना ६३ ६४ ६५ आनंदस्मंदिरेतस्मिंस्तादृशसमाधौ उत्तरायणाधारेदिक्ताटेकं इवषण्मासं द्द
 ततत् उत्तरो तरोक्तं वंसत्यमभ्रमिकाप्रतिष्ठं सुरादेवा सिद्धाः देवयोनिभेदः साध्याः गणादेवताः सुरेभ्यस्तैषां पृथग्य

शरीरात्ममेतौ कौकामप्यवनिमागतः सत्तासामान्यरूपात्मावभूवानंदसागरः ६० द्विजचेतनहंसोसावानंदसर
 स्थितः अतिविष्ट छरदष्टेकलापण्डुबोडुपः कभूवावातदीपाभोलिपिकमीर्पितोपमः वीतवीच्यं वधिप्रबोह
 धूमकांबुदस्थितिः ६२ अथेतस्मिन्महालोके तिष्ठन्नुद्दालकश्चिरं अपश्य छोमगान् सिद्धान् मरानपिभूरिशः प्रागता
 निविचित्राणि सिद्धिनालानि चाभितः शत्रूकपणनीरंध्राणसुरोगणैः ६४ तानिनादर्यांचक्रे सिद्धिं दानिसिद्धि
 जः गंभीरमतिरक्तधोवलाशीं निवेशे सवान् सिद्धिसार्थमनादत्यतस्मिन्नानंदमंदिरे अतिषट्षषण्मासान्दिक्त
 टेकं इवोत्तरे जीवन्मुक्तपदंतनुयावत्संप्राप्तवा भिजः तत्र सिद्धाः सुराः साध्याः स्थिता वस्तुहरादयः आनंदे परिणा
 मित्यादनानंदपदंगतः नानंदेन निरानंदे ततस्तत्संविदावभौ चरणवर्षसहस्रं वातत्रलध्यास्थितिमनः रतिमेति न
 भोगाघेदष्टस्वर्गं स्वावने ६५

हृणंगोवलीवर्द्धन्यायेन ६७ तस्मिंश्चानंदे रसात्वादलक्षणविनपरिणामशून्यत्वाच्च विद्यते आनंदोऽस्येति पुनत्रमनानंदप
 दंगतः प्राप्तः ततस्तस्माद्भूतोस्तस्य संविदात्मचैतन्यं न विषयिणामिव हृद्रानंदो वभोनापि निरानंदे दुःखे किनुस्यप्रकाशेकर
 संपूर्णमिव तस्येदत्पर्यः ६८ तस्मात्प्रौनपुनः हृद्रानंदस्य हेतुद्रव्यत्वाहत्तणमिति दष्टस्वर्गे अनुभूतस्वर्गविभवः पुरुषः अ

वा० टी० अथास्य सप्तमभूमिका विश्रान्तिदर्शयति चित्तामान्येति सर्वथा द्रष्टव्यं तत्संस्कारस्य चोद्देतस्य चारूपलक्षणचित्त-
 उप० १ व्यवहारः रस्याप्यपरमात् स्वप्रकाशानिरतिशयानंदसन्मात्रपरिशेषात्सत्तासामान्यरूपप्राप्यचित्ररविवदस्मिन् द्रष्टे
 एतेभ्योभूतेभ्यः समुत्पायताम्येवानुबिन्नश्रुतिनैप्रत्यसंज्ञास्तीत्यादिश्रुतिदर्शितमाविर्भावितिरोभावलक्षणमस्तमयमुदयं च
 नायात्तत धीजाविद्याकामकर्मवासनानामत्यंतोद्देहादिति भावः ६२ एतामेव स्थितं प्रपंचयन्नुपसंहरति श्रामेति सर्वविज्ञेयो
 यशभावि रतिशयानंदरूपपरदलाभप्राप्तेऽसम्पत्कृशांताऽविद्यामेघादंबरं व्याततमपरिच्छिन्नं अतएव निर्वकुशबहवानिर-
 ति शयसत्तास्फूर्तिस्फूर्तीकषादूर्जितं निरावर्णत्वा शान्तं गलितमनोयस्य अतएव सर्वकर्मबीजक्षयादुलितजनपाशः क्षीणासं

चित्तामान्यचिराभ्यासात्सत्तासामान्यमे त्सः द्रष्टे स्मिंश्चित्ररविवन्नस्तमापानचोदयं सीमपदपरलाभप्राप्तिसं-
 शान्तचेताः गलितजननपाशः क्षीणासंदेहदोलः शरदिष्वपि वशांतं व्याततं चोर्जितं च स्फुटममलमचेतस्तद्वपुः
 संवभार ६३ मोक्षोपायपूष० उद्दालकविश्रान्तिः सर्गः ५४ श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ अज्ञानदिनैकार्कमत्संशयतृणा-
 नल अज्ञानदाहशीतांशोऽसत्तासामान्यमोक्षकिं १

२८६ २८६ देहदोलावस्थ्याश्रयस्य तथाविधः सन् शरदिष्वपि वशांतं प्रतस्फुटं प्राक्तनदशाया अत्यंतविस्मरणादचेतस्य धसंस्वभा-
 वापन्नं वपुः स्वरूपं संवभारं प्राणिबोद्दालकवपुस्वरूपं संवभारं प्राणिबोद्दालकवपुस्वरूपं ६३ इति श्रीवा० शै० उपनि०
 चतुःपंचाशः ५४ सत्तासामान्यल क्षास्य युक्तोद्देहोऽस्सनक्रमः त्यक्तोद्देहेन विविन्याभ्रपाल्कसि श्रवणपिते गुहंस्तुभिः प्र-
 साधरामः अश्रमपयायोक्तसत्तासामान्यलक्षणे जिज्ञासमानः पृच्छति अज्ञानजानेति अज्ञानप्रयुक्ततापत्रयलक्षणस्य दाह-
 स्यसंतापस्य शीतांशो अज्ञानाधकारोद्देहेन तत्रयुक्तसंशयविषयया दुद्देहेतस्य युक्तसर्वेडः खोद्देहे च त्वमेव स भय इति विशेष-

आकल्पं द्विपराद्जीवसानांतकालं अनेनैव सर्वेषां तपः केशादिसार्धकामित्याहुः स्वर्गदिति ८० ८१ धर्मार्थयोः फलत्वात्सा
 २: १२ गतसंभ्रमं मिथ्यात्वादिनिश्चयविगतकुलहलं यथास्यात्तथा आतिष्ठत ८३ सव्यापारः समाधित्तत्परोभवत् ८४
 उपास्यचिरप्रतीक्षाप्रणाभप्रशंसादिनोपचर्यः ८५ ८६ ८७ सप्राप्तपदं यथास्यात्तथा अवसत् ध्यानलपेत्पनेन ध्यानमपितस्य
 लीलयेव तेनापितस्य रसाध्यमस्तीतिसूचितं ८८ ध्यानाशक्तः समारूढः १६ व्यवहारकालेपिसुसमाहित एव नाज्ञवद्विज्ञे

आकल्पमुचिताभुंत्त्वभोगानभिमतान्विभो स्वर्गदिफलभोगार्थमेवाशेषतपः क्रिया हास्वामरधादिणोवि
 द्याधरवरांगनाः पश्यमास्त्वामुपासीनाः करिण्यकरिण्यथा कामो धर्मार्थयोः सारः काम साराः सुयोचितः ॥
 वसंतश्चमंजर्यः स्वर्गश्च भवंतिताः एवं कथयतः सर्वनितिधीनित्यसौमुनिः परिपूज्यपथान्यायमतिष्ठद्भुतसंभ्रमं
 नाभ्यनंदत्रतमाजतां विभूतिसंधीरधीः भोसिद्धाव्रजतेत्युक्ता सव्यापारपरोभवत् अथस्वधर्मनिरतं भोगेष्वरति
 मागतं तमुपास्यययुः सिद्धादिनैः कतिपयेः स्वयं जीवन्मुक्तः सचमुनिर्विजहारयथासुखं यावदिहिवतांतेषुमुनी
 नामाश्रमेषुच मेरुमंदरकैलाशहिमवर्दिध्यासानुषु ततः प्रभृतिसंप्राप्तपदमुद्दालकैर्द्विजः गुहासुगिरिकुक्षी
 णामवसद्भ्यामलीलया कदाचिदन्नामासेन कदाचिद्वत्सरेणच कदाचिद्वत्सरोद्येन ध्यानाशक्तौ व्यववृध्यत ८९
 उद्दालकस्तदारभ्य व्यवहारपरोपिसन् सुसमाहित एवासौ चित्तैकमागतः कित्तैकमभाष्यन्महाचित्तमुपेभ्य
 सवभूवसर्वसमस्तेजस्योरभिवावनो ९१

सा २

पनित्यर्थः ९० चित्तत्वं अंतःकरणतद्वत्पनुगततत्साक्षिचिन्मात्रंतस्यैव विविच्यदर्शनिधारा लक्षणान्यमाधिरूढा
 भासान्महाचित्तमपदिष्टिन्नचिद्भावं सर्वं सर्वत्रभूतेषु स्नेहद्वेषवर्जनात् कारुणपादविषमव्रसभावदर्शनाच्च समः अ
 नेन तस्यैकमात्रं चमभ्रमः पश्यभूमिकाप्राप्तिरुक्ता ९०

वा० टी०
उफ०
१६७

अस्मत्प्रभृतयः सर्वे नारदाद्याम्नराधव व्रसविस्वीश्वराद्याम्नदद्यावस्यां व्यवस्थिताः १० एतामालं विपदवीस
मसभयनाशिनी उद्दालकोसाववसद्यावदिहं जगद्गृहे ११ अथ कालेन वह्ना बुद्धिस्तस्य बभूव विदेहमुक्ति
स्तिष्ठाभिदेहं त्यक्तेति निष्प्रला १२ एवं चिंतितवाद्देहेहायां पल्लवासेने वज्रप्रासनस्येव द्रोणीलितलोचनः ॥
१३ संघम्पगुदसंरोधाद्दाराणि नवचेतसः मात्रास्पर्शात्त्वित्त्वानोभावितस्वांगचिद्गुनः १४ संरुद्रप्राणपव
नः समसंस्थानकंधरः तालुमूलतलान्नेग्रजिह्वामूलोल्लसन्मुखः १५ नवहिनीतरेनाधोनाध्वेनार्थेन प्र
न्यके संयोजितमनोदृष्टिर्दन्तिर्दन्तिनां संस्पर्शन १६ प्राणप्रवाहसंसेधसमः स्वच्छाननद्वयः अंगचित्संविदुत्तान
रोमकंठकेतांगभूः अंगचित्संविदाभ्यासाच्चित्तामान्यमुपाददे तदाभ्यासाद्वापांत एनंदस्यंदमुत्तमं १८ ॥

समस्तक्रियाकृतदेहमनः करणांचाल्यशून्यः स्वच्छाननछविः प्रसन्नवदनः अंगेति संवोधने चित्संविदाचिद्रूपवत्सा हि
मंदानुभवेन उक्तानैरुध्वज्जुभिः कंटकिता संज्ञात कंटका अंगभर्यस्य १७ तस्यानंदाविर्भावोक्तिमेवक्रममाह अंगेति
अंगेष्ट्वंतःकरणैकदेशभूततिभेदेषु मतिविंवता चित् अविद्धिन्ना संविदाचस्वोपाधिभूतवृत्तिभेदानां विलयाभ्यासा
द्विवभूतचित्सामान्यमुपाददे प्रविवेशाद्विवभूतचित्मात्रानुसंधानाभ्यासाच्च अतस्त्विदुत्तमं सर्वात्कृष्टमानंदस्य अ वा १६७

५६८

၇၄၄

षष्ठभूमिकायां चिद्वांतरभेदानपरिमृज्यचित्तासामान्यस्वरूपभूतस्य चेत्याभावस्यात्यंतभावनाच्चित्तस्यैव स्कारणाभात्यंतिको-
 चेदेति यथा चित्तं संसीयते तदा स्वमात्रसत्तया स्वतः सिध्यंती परिशील्य चिदचिदुभयानुगतस्यैव सत्तासामान्यमित्यर्थः
 सर्ववृत्तिप्रतिविंबिताचित्सर्वदृश्यवाधे चेत्यां शैवृत्तिरतिदिष्येः रहिता सती यदा स्वात्मनि विंबं चैतन्ये लीयते तदा तस्य विंबस्य
 असद्रूपं यत्किंस्तदसद्रूपमाकाशस्तद्वदत्यन्तासत्तासामान्यवावोद्येत्यर्थः चेतश्चेन्न वृत्त्यभिव्यक्ता खंडचैतन्यं ४ यदा सर्वा-
 णिभूतानि स्वपारमार्थिकरूपेण स्वरूपमेव आभासप्रथमानान्यातया विधं सत्तासामान्यातीति पदापमा अतः सदेहादे-

श्री **वशिष्ठः** यदा संसीयते चित्तमभावात्यंतभावनात् चित्तासामान्यस्वरूपस्य सत्तासामान्यता तदा २ नूनं चेत्यां शरी-
 ताचिददात्मनि लीयते असद्रूपवदत्पद्मासत्तासामान्यता तदा ३ यदा सर्वमिदं किंचित्सवाह्याभ्यंतरात्मकं अपल-
 प्यवसे चेतः सत्तासामान्यता तदा ४ यदा सर्वाणिभूतानि सत्तासामान्यवेदनं स्वरूपेण स्वरूपाभंसत्तासामान्यता तदा ॥
 ५ कृमंगिनीवदृष्टानि लीयते ॥ अभाविता न्येव यदा सत्तासामान्यता तदा ६ दक्षिणैषा हि परमा सदेहादेहयोः तदा
 मुक्तये संभवे वनुर्यानीतपदोपमा ७ व्युत्थितस्य भवस्येधासमाधिस्थस्य चानघ ज्ञस्य केवलमज्ञस्य न भवत्येव बोधजा ॥
 अस्यां दक्षिस्थिताः सर्वे जीवन्मुक्ता महाशयाः सिद्धा रसाद्भवन् विष्णोर्म वीर्यामिवानिलाः ८ ॥ ॥

हमुक्तयोः समानस्वरूपस्थितौ विशेषोऽस्तीत्यर्थः ७ संपदृष्टिपंचमादिभूमिका स्वपिसमाधिस्थस्य भवति सप्त भूमिका
 स्वरूपतु व्युत्थितस्यापि केवलमज्ञस्य न भवत्येवत्यर्थः ८ सर्वेऽपि जीवन्मुक्ताः अस्यां दक्षिस्थिताः संतः भविषिद्भारसा-पारदा
 दयश्च व्योमवीर्या अतिलाद्भवन् विष्णोर्म वीर्यामिवानिलाः ८ ॥

स्वात्मनि ४

वा० टी०
उप०
१६८
उद्यतयोः स्वकां गयो मेधेऽन्तरेण तस्मात्सायां त
सुकुटस्य किरीटस्य कोटोकांतजातकांति
रूपिणवकारस्यैः २६

असौ ब्रह्मणा उद्दालकः प्रतिब्रह्मांडभेदादपरिमितान्पनंता भिन्नभांश्चि अंतः स्वोदरे व्याप्तुवंतियादिशस्ता अपि व्याप्तुं शी
लमस्य अनेन देशकृतपरिच्छेदभिरासः सर्वदा सर्ववसुषु पूरणं सर्ववत्त्वाधारभुवनानां भरणधारणपोषणं च शीलं
यस्य अनेन सर्वविधैः नानाकथावस्तु कृतभेदभिरासः भूदिभिर्भव्यैर्भग्नैस्तत्तमजनैः प्रोपसेव्या कथनगुणं वा अवृत्तिनि
मित्तधर्मान् अतीतं अनंतमाद्यकालकृतपरिच्छेदहीनमतएव सत्पादिलक्षणं आनंदयतिसुखेकरसीकरोत्यखिल
मित्यानंदं भूमाख्यं परमसुखं वभूवेत्यर्थः २५ अथ तच्च तस्मिन् जीवे स्वहृद्भावं निर्मलस्वरूपं आद्यपदंगतवतिसतितसं
दिजुतस्य तनुः शरीरतत्रोपविष्टैव सति षड्भिर्मासैः रविकरैः परितः सा शुष्का सती प्रवहद्वातधनं जैर्भङ्गिकरैः कणितैः
अपरिमिततनवीं पिदिख्यापि पूणं भुवनभरणशीलं भूरिभव्योपसेव्यं कथनगुणमतीतं सत्यमानंदमाद्यं परमसु
खमनंतं ब्राह्मणोऽसौ वभूव २५ गतवति पदपाद्यं चेतसि स्वहृद्भावं दिजतनुरथ मासैः सोपविष्टैव षड्भिः रविक
रपरितः प्रावातभांकाररम्या तनुस्तहभुजतं त्रीं शैलवीणावभूव २६ अथ बहुतरकालेनैतदद्रेर्भुवंतामुपपयु
रगकन्यासं युतामातरः स्वात् अभिमतफलसिद्धौ संयुता एव सर्वा अनलमिव शिखानां पंक्तयः पिंगकेशाः
२७ दिनकरकरशुक्लं विप्रकंकालकंतज्जटिति मुकुटकोटौ खड्गखड्गांगमध्ये सकलविबुधवं ध्यात्विंत्वि
नी देवदेवी निशिनवतरवृत्ताकांतकांतिचकार ॥ २८ ॥
रम्या तनुस्तृणां बालवृत्तणानां भुजानां वादनयोग्याभिः शिरातंत्रीभिः शैलस्य पर्वतस्य वीणे वविलासहेतुर्वभूवेत्युत्प्रे
क्षा २६ अथ बहुतरकालेन धरामासेनेतियावत् एतद्धतं किं तामद्रेर्भुवंत्वात् न भस्मलात् अगकन्यासं युताः परस्पर
सहचरि तानियमासव्यसंयुताः सदा मिलिता एव स्थिताः ब्रह्मघामातरः कस्यचिद्वक्तव्या अभिमतफलसिद्धौ शिखानां
ज्वालानां पंक्तयः अनलमिव नां अद्रेर्भुवं उपपयुः २७ तासां मातृणां अपि देवी पूज्या त्विंत्विनी चामुडा दिनकरस्य करैः

वा० टी० विमर्शमायातिमिरः प्रबुद्धो ध्वस्तवासनः व्यवहारप्रसक्तोपि समाधिस्थ इतीर्यते अनेन उक्तप्रकारेण विचारवैराग्यस
उप० माष्यध्याभ्यासक्रमेण विहरन् शास्त्रप्रवणेन अर्पितत्वपरीक्षणो न गुरुवचनविश्वासेन स्वचित्तशोधनेन सर्वदृष्टनाधेन
१६६ परमपदविश्रान्तिपर्यंतं अवश्यं विचारः कर्तव्य इति तात्पर्यार्थः २ ३ प्रजास्वरूपमाहसंप्रबोधनीतिप्राप्तेति प्रापयति ४

269

श्रीवशिष्ठ उवाच क्रमेणानेन विहरन् चार्थात्मानमात्मना विश्रान्तिमेहिविततेपदेपयलयेक्षणाः शास्त्रार्थगु
रुचेतोभिसावन्तावधिचार्यते सर्वदृष्टक्षयाभ्यासाद्यावदासाद्यतेपदं २ वैराग्याभ्यासशास्त्रार्थप्रज्ञांगुरुमयः क्र
मः पदमासाद्यते पुराणं प्रज्ञायेकयापवा ३ संप्रबोधवतीतीक्ष्णकलंकरहितामतिः सर्वसामग्र्यहीनापि पदं प्राप्ते
तिश्चाश्चतं ४ **श्रीराम उवाच** ॥ भगवन्भूतभव्येश कश्चिज्जातसमाधिकः प्रबुद्ध इव विश्रान्तो व्यवहारपरोपि
सन् ५ कश्चिदेकांतमाश्रित्य समाधिनिधितः स्थितः तपोसुकरतरः श्रेयान्तिमेभगवन्बद ६ **श्रीवशिष्ठ उवाच**
इमंगुणसमाहारमनात्मत्वेन पश्यतः अंतः शीतलतायास्पृश्या समाधिरितिकथ्यते ७ दृष्टेप्रेतसिसंबंध इति निश्चि
त्यशीतलः कश्चित्संयवहारस्थः कश्चिद्भूतानेव्यवस्थितः द्वावेतौ रामसंपन्नावंतश्चेत्यदिशीतले अंतः शीतल
तायास्पातद नंततपःफलं ८ समाधिस्थानकस्थस्य चेतश्चतुर्दशतिवंचलं तत्तत्समाधानं सममुन्मत्ततांडवैः ९
उन्मत्ततांडवस्थस्य चेतश्चेत्प्रेत्सीणवासनं तदस्योन्मत्तवृत्तं तत्समं बंधसमाधिना १० सततं २

कश्चित्प्रबुद्धः व्यवहारपरोपि सन् जातसमाधिक इव विश्रान्त इत्यन्वयः ५ ६ अंतः शीतलता पूर्णकामताज्ञानप्रतिर्घुफलंत
ह्नाभेति चेत्प्रसक्ताभावात्सैव समाधिरभिधीयत इत्यर्थः ७ मनसि सति दृष्टेप्रेतसिसंबंधः स्यात्तन्नुभयमतद
स्तीति नश्चित्येत्यर्थः दृष्टेप्रेतसिसंबंध इति पाठस्तु स्पष्ट एव ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

१६६

यस्य मूढदृष्टिकल्पितो मलमांसादिमयः स्यात्तदेहोऽपि विजगद्धं धाया देव्याः शिरोभूषणतया सर्वेत्किं प्रपन्नस्तेन सर्वो
त्कृष्टपदं प्राप्तमिति किं वाच्यमिति ज्ञानमहात्मोत्कर्षदर्शयन्नाह इतीति उक्तरीत्या ० उद्दालकस्य कुत्सिते देहो देहकं
स्तुष्टविलसति विराजमाने मायूरवर्हाणां व्रजः समूहस्तल्लक्षणः व्यालोलापकंपंभानाः आदलनाभेघस्वडायाभि
नू नवैः प्रत्यग्रैर्मदात्मा लागणो विविक्तेनैवेक्षिते विंखिणिकाख्याया महत्या भगवत्या लीलापेलिनाभे शिरोभूषण
माल्ये अंतरेषु अग्रभगे पुष्पपटलानि यस्य तथा विधेवेणी च्छलात्पश्चात्पुष्टतउपागच्छति लताजाले भ्रंग इव शेषे सुखे
विप्रातिं भजते इत्युत्प्रेक्षा २६ उक्तमुद्दालकाख्यानमुपसंहरन् तत्परिशीलानप्रस्थास्तथा विधा एषादशिति प्रकारा उ

इत्युद्दालकदेहकंसु विलसन्मायूरवर्हव्रज व्यालोलाचलनेनैवे विविलिते मंदारमालागणैः शेषे विंखिणि
कामहा भगवती लीलाललाभेलता जाले भ्रंग इवांतपुष्पपटले पश्चादुपागच्छति २६ एषोद्दालकचित्तवृ
त्तिकलनावल्ली विवेकस्फुरत् स्थानंदप्रविकाशभासिकुसुमाहृत्कानने विस्तृता रुढायस्य कदाचिदेव विरह
न्यथेव संछायया नासावेति वियोगभेदिसफलनाच्चेतरांसंगमं ३० इति मोक्षोपायेषूप० ए० उद्दालकनिर्वीणां सर्गः १५

द्दालचित्तस्य वृत्ते विदेहकेवल्पप्राप्त्यंतसकलचरित्रस्य कलना आदरेनैतरेतयां भ्याससिन्नोत्तलक्षणकल्पवल्ली यस्य
हृत्कानने रुढामादुर्भूता सती उत्तरोत्तरभूमिका धिरोहणक्रमेण विस्तृतीयसोपुरुषस्तापत्रयार्कसंकुले व्यबहारकांता
रे विवहरन्संचरन्पि सत्यशान्ति तद्वत्सादिगुणसमिशीतलया संतोषलक्षणया छायया अन्धेय एवकारः कदाचिद्वि
योगं नैति न प्राप्तोत्येव किंच स उच्चैस्तरां सर्वोत्कृष्टतमेन मोक्षफलेन संगमं पुनरावृत्तिरहि तं स्वात्मभावेन संबंधं एति प्राप्ता
तीत्यर्थं वक्ष्यंसावल्ली हृदिसंरोप्य वित्सारणीयेत्यर्थः ३० इति मोक्षोपायेषु शिष्यता उप० ए० पंचपंचाशः सर्गः १५

वा० टी०
उप०
१७०

शांतचित्तमहामयस्य शरदाकाशकल्पस्येत्यर्थः शृङ्गादिवृत्तमताचित्तेन मतस्य २५ व्युत्थितं रागादिनिक्षिप्तं चित्तं नानाविधविष-
यभ्रमस्यांते लयेन पुनर्व्युत्थानसहस्रबीजभूतं सुषुप्तता एति निर्वाणं शांतरागादिवासनं तु चित्तं निर्वाणं मोक्षमेति २६ तर्हि प्रा-
कृत्यं व्यवहारार्थव्यवहारिणोस्तत्त्वविधेस्तुल्यः समाधिरुक्तस्तत्राह सर्वेति तत्त्ववित्समाधौ सर्वभावपदातीतं पश्यति व्यव-
हारैतु सर्वभावात्मकं पश्यतीत्येकपिंडमात्राहं भालाभावान्न तस्य रागादिरिति न विक्षेपप्रसन्निरिति भावः २७ उक्तमेवं किल

270

शांतचित्तमहामयस्य जनजालोज्ज्वलान्यपि नगराण्यपि शून्यानि वनान्यपि नियात्मजः २५ वृत्तमज्जितमत्तस्य विल्लना-
नि च नान्यपि नगरेण महालोकपूर्णनिपरवीरहन् २५ व्युत्थितं चित्तमभ्येति भ्रमस्यांते सुषुप्ततां निर्वाणमेति
निर्वाणं यथेच्छसितथा कुरु सर्वभावपदातीतं सर्वभावात्मकं च वायः पश्यति सदात्मनः स समाहित उच्यते २७
इहितानीहितेक्षीणेयस्यांतर्वित्ताकृते सर्वभावांसमायस्य स समाहित उच्यते सदात्मना स देवेदं जगत् पश्यति
नोभनः यथा स्वप्ने तथैवास्मिन् जाग्रत्यपि जनेश्वर २६ यथा विपणिकालोका विहरंतो यस्य स माः असंबंधा-
तथा तस्य ग्रामोपि विपिनोपमः ३० अंतर्मुखमनानित्यं सुप्तो बुद्धो ब्रजन्नपि पुरं जनपदं नाम मरणमिव पश्य-
ति ३१ सर्वमाकाशतामेति नित्यं मनुर्मुखस्थितः सर्वानुपयोग्यत्वाद्भूताकुलमिदं जगत् ३२

तन्म्राह इहितेति इहितानीहिते रागेक्षेपो २८ कथं सर्वभावाः समास्तद्दर्शयति सदात्मेति तस्य मनः कथा स्वप्ने तथा जा-
ग्रत्यपि इदं दृश्यं सदात्मना स देव पश्यति जगत् सद्यतिरिक्तरूपनो पश्यतीत्यर्थः २६ नगराण्यपि शून्यानि तियदुक्तं तदुप-
पादयंति यथेति विपणिकाणां वीथिका तजसमवेता अपि वहवोजनाः स्वस्वकार्यव्यवहारंतो पुदासीनस्यानुपकारि-
त्वादसत्प्रायास्तद्वत् ३० ३१ भूतेः प्राणिभिः पृथिव्यादिभिश्चाकुलमपि बाधितत्वादाकाशतां शून्यतां ३२

समाहितः ७२ ह्यंवरहृत् २३ २३ इति स्यात् २३
प्रपञ्चमभिभूतनाम्नरतामाकाशदीनामिव २३

असंदेहंभवसंदेहोद्धेदिपरमपदंगतौतत्रप्रतिष्ठितौचेदित्यर्थः १२ व्यवहारिणीकतत्वप्रयुक्तोबंधः किंनस्यात्तत्रा
ह अकत्रित्तिप्रतनुवासनंनिर्वसिनं यथाकांतादिकथासंश्रवणं अन्यत्रप्रसन्नमनाः कुर्वन्निपिरागादिविकारानुदया
तत्रयुक्तैर्देविर्नवध्यतेतद्वदित्यर्थः १३ निस्पंदान्यंगानिदेहावयवा यद्यस्यतथाविधमपिसुखस्यभनः श्वभ्रपातेतत्रस्थि
तौचयथाकर्तृतद्वत् १४ निर्वृतिः सुखविश्रान्तिः १५ ध्यानाध्यानेसमाध्यसमाधीतद्वयैः अनंकुरु अंकुरबीजवा

व्यवहारीप्रबुद्धोयः प्रबुद्धोयोवनेस्थितः द्वावेतौसुसयौनूनमसंदेहपदंययो १२ अकर्तृकुर्वदप्येतच्चेतः प्रत
नुवासनं दूचेतरंगतमनाजंतुकथाश्रवणोयथा १३ अकुर्वदपिकर्तृवचेतः प्रधानवासनं निस्पंदगमपि
स्वप्नेस्वभ्रपातस्थिताविव १४ चेतसोपदकर्तृत्वंतत्समाधनमुत्तमं तंविद्विकेवलीभावंसाश्रुभानिर्वृतिपरा १५
चेतश्चलाचलत्वे नपरमंकारणंस्मृतं ध्यानाध्यानंदशोस्तेननदेवानंकुरंकुरु १६ अवासनंस्थिरंप्रोक्तंमनो
ध्यानंतदेवतु सखकेवलीभावः शान्ततैवचसातदा १७ तनुवासनमसुखं पदायोधतमुच्यते अवासनंम
नोकर्तृपदंतस्मादवाप्यते १८ धनवासनतनुचेतः कर्तृत्वभाजनं सचदुःखप्रदंतस्मादासनांतनुतांनयेत् १९
प्रशान्तजगदास्थोतर्दीतशोकभयेषणः स्वस्थोभवतियेनात्माससमाधिरितिस्मृतः २० चेतसासंपरित्य
ज्यसर्वभावात्मभावना यथातिष्ठसितिष्ठत्वंतथाशैलेगृहेयवा २१ गृहमेवगृहस्थानांसुसमाहितचेतसां
शान्ताहंकृतिदोषाणांविजनावनभूमयः २२ अरण्यसदनेतुलेसमाहितमनोदशा भवतामिहभूतानांभू

सनाशून्यमितियावत् १६ १७ तनुवासनंचतुर्ष्यादिभूमिकासुक्ष्माणवासनं अवासनंक्षीणवासनंपदंसप्तभूमिका
प्रतिष्ठा १८ १९ प्रशान्ताजगतिदेहादिदृशेऽप्रास्था अहंभ्रमताभिनिवेशायत्यस्वस्थः स्वरूपप्रतिष्ठः येनउपायेनभवति २०

तानामहतामिव २३

सर्वविभावेषु आत्मभावोऽहंभ्रमताभिनिवेशायत्यस्वस्थः स्वरूपप्रतिष्ठः येनउपायेनभवति २०

वा० टी०
उप०
१७१

ते सति तद्दहममता ध्यासात्तद्गोभूरिभंगभयं भवेदित्यर्थः भूरिभंगयमपपादयति ध्यौरिति तत्तदा विभिर्हतात्मनो घृक्षमा
दिसर्वं विसृतापत्रज्वाला ज्वलितं सत् तथा विधः कल्पादिप्रलयारंभसमयवसदा संपद्यत इत्यर्थः ४२ सन्मात्रात्मदर्शने तु क
र्मेन्द्रियैर्व्यवहारेषु अभिमानाभावाच्च हर्षशोकादिविद्वेषलेशाद्यापि प्रसक्तैरितिसदा समाधिस्थ तुल्यतेव फलतीत्याशय
नाहंयित्वित्यादिना ४३ पूर्वपर्यंत इत्यतिरपरपर्यंतौ नाशस्तत्सहिता एतास्मरुज्जनप्रसिद्धास्त्वहंममतादृष्टिषु ५५ किमर्थं हि
सतीति चेदहंममेति दक्षिता गोचरयो रभिमाना भिमंतव्यलक्षणा योरहंता जगता राश्रयस्यैव सिद्ध्या मिथ्यात्वादित्याह समे इति
तदिसर्वानुभवे सिद्धुप्रत्यकत्वभावेमपि वास्यातां श्रुतिसिद्धुब्रह्मस्वभावेवानता बन्मपि दर्शोदृश्याश्रयत्वा योगात्रापि परे ब्रह्म

सवाद्याभ्यंतरं शांतमात्मनो भेदितं जगत् अहंत्वादित्येते भेदे भूरिभंगभयं तु तत् ४१ ध्योः क्षमा वायुराकाशं पर्व
तांसति तोदिशः कल्पादिरेव ज्वलितं सर्वमाधिहतात्मनां ४२ यत्त्वात्मरतिरेवांतः कुर्वन्कर्मैन्द्रियैः क्रियाः न वशे
हर्षशोकाभ्यां स समाहितमुच्यते ४३ यः सर्वगतमात्मानं पश्यन्समुपशांतधीः न शोचति ध्यायति वास समाहित उच्य
ते ४४ स पूर्वापर पर्यंतायः पश्यन् जगती गतिं दक्षिणेतासहसतिस समाहित उच्यते ४५ समे परेपि नाहतानज
गज्जन्मनोमपि वीचि वृंदे क्षिता तप्तानाकाशे फलधा तवः ४६

णि असंगाद्वक्त्रस्य स्वस्वरूपे समेतस्मिन् हंता जगज्जुन्मादिवैषम्याधारत्वायोगात् यथा शरदा तपसभिन्नेषु दूरादृश्य
मानेषु वीचि वृंदेषु दर्शमाना आतप्ता तप्तदुत्तरजुतः प्राया विस्फुर तीपुंजाभूता कांतिर्न वीचि वृंदे क्षितरत्निसमीपोप
सर्पणैतेषु निमग्नान्वेषणे च दर्शनात् नापि तदंतर्वहिष्ठ आकाशे असंगकूटस्य चतुर्विधा क्रिया फलधात्वदर्शनेन वी
चि क्रियाजन्य फलाश्रयत्वस्य दूरनिरस्तत्वात् आत्मा साकांतिरिवाहंता जगती अपि निराश्रयत्वान्मिथ्येवेत्यर्थः ४६ ॥ १७१

शक्राशाइदिनेष्टयकृतं सत् अस्तसद्वेति प्रांतं

प्राजीवितस्थितेः यावज्जीवं ३३ यस्मात् अंतर्गत्यादृशं तप्तं शतितलं वाचिनं तदेव वहिर्जगदाकारेण स्थितमित्यर्थः
 ३५ तदेवाह धौ रिति ३५ ३६ अध्यासोपदक्ष्योक्ता अपवाददक्ष्या आहनवहिर्ब्रह्मिभितिकथं तर्हितत्रजगदाकारभा
 नंतत्राहयदिति यद्यस्तु प्राग्वासनावलाघया कचित्तंतथा तद्वेषेण परमार्थं तत्त्वमेवो स्थितिमित्यर्थः ३७ आत्मतत्त्वत्वं
 यत् अंतर्गतं तदेव वहिर्ब्रह्मेन जगत्तथा भातित इपाधनुसारि संकोचेऽपि सति प्रवि कासि च भवति यथा संप्रदांतस्य क
 र्पूरगंधरूपेण तस्या भाति भवति चेत्पर्थः ३८ असन् चक्षुराद्यदृशपाहंकारादिरूपः नापि सन् तदस्यैवाह स्थूलरूपः

अंतः शीतलयातालुलब्धायां शतितलं जगत् विज्वराणां भिवनूणां भवत्यां जीवितस्थितेः ३३ भवत्यखिलजं
 तूनां यदंतस्तद्वहिस्थितं अंतस्सोपतप्तानां दावदाहमिदं जगत् ३५ धौक्षमावायुराकाशं पर्वताः शरितोदि
 शः अंतत्करणां तत्त्वस्य भागा वहिरिव स्थिताः वटधाना वट इव दंतस्थं सदात्मनः तद्वहिर्भासिते भात्वद्विका
 शेषुष्पगंधवत् ३६ नवहिर्ब्रह्मेन वा तस्य क्वचित्किंचन विधत्ते यद्यथा कचित्तंचित्वा तत्तथा तत्त्वमुत्थितं आत्म
 तत्वांतरं भाति वहिर्ब्रह्मेन जगत्तथा कर्पूरमिव गंधेन संकोचेऽपि सत्कासि च ३८ आत्मैव स्फुरति स्फारं जगत्वे
 नाप्यहं तथा बाह्यात्वेनांतरत्वेन सच्चिना सन्न सत्विभुः ३९ वहिर्ब्रह्मेनांतरं वाह्यमतस्थेनारंतरं स्थितं यथा विदि
 तमान्मोयेस्वचित्तमनुपश्यति ४० सबाह्याभ्यंतरं शांतमात्मनो भेदितं जगत् अहंत्वादस्थिते भेदे भूरिभगभयं

किंतु विभुभयनुसृतसन्मात्ररूप इत्यर्थः ३९ अतएवायमात्मा आंतरं स्वचित्तमेव यथा विदितं पूर्ववैदनानुसारेण वहि
 र्ब्रह्मेन चक्षुरादिना बाह्यं जगदाकारमनुपश्यति अतः स्थेन जाग्रदासनादिना आंतरं स्थितं स्वप्नराज्याद्यनुप
 श्रपतीत्यर्थः ४० नवहिर्ब्रह्मेन वा तमिति यदुक्तं तद्युक्त्यानुभावयति सबाह्याभ्यंतरं द्विविधमपि जगद्भयानुसृतसदात्मनः

वबाह्याभ्यंतरभेदे स्थि

अहंताजगद्देहं निरूप्यत इत्यभेदं निरूप्यति यस्येति यस्य तस्य अंतः आंतरं प्रत्यगात्मरूपं न स्थितं अहंत्वं यस्मिंस्तथाविधं संपन्नं
दृश्यजगद्विभागादिकं मनश्च नास्ति तस्य तदधीनकल्पने चेतना चेतनेते अपि न स्तः अतः स एकरवसर्वात्मा अस्ति तद्विरो
जनश्चेतः न धानुर्नास्ति नान्यो तोस्ति इत्येवमिदं युतेति तस्यार्थः ४७ तस्य लक्षणान्याह व्योमेति द्वाभ्यां सम्पक्कृशास्त्रशिष्ट चारा
विरोधेन शमः शांतिस्त्वभावः ४८ ४९ तत्त्वज्ञस्यैव समदर्शित्वे उपपत्तिमाह अर्थ इति अज्ञेन मूढेने अतनुर्महान् हिरण्यग
मैश्वर्यं तस्मिन् नुरत्यः काकिनीमात्रोपि वा कनककामित्यादि रचोविषयः असद्रूपेण भिष्यात्वेन न चैतनेन दृश्यते अधि

यस्यांतरं स्थिताहंत्वं न विभागादिनो मनः न चेतना चेतनते सोस्ति नास्ति तरो जनः व्योमसंस्थो वहिष्येहं सम्पगाचर
तीहपः हर्षमर्षविकारेषु काललोमसमः शमः ४८ आत्मवत्सर्वभूतानि परद्रव्यालोच्यत स्वभावादेव न भया
घः पश्यति स पश्यति अर्थे तनुस्तनुर्वापि नासद्रूपेण चेत्यते सद्रूपो नानुभर्तौ ज्ञेन तेनैव तु तत्तथा ५० इदृशाशय
संपन्नो महासत्त्वपदंगतः तिष्ठतु देतु वायातु मृतिमेतु न त स्थितां ५१ वसतु न भोगाढ्यस्वगृहे वा जनाकुले सर्वभो
गोऽस्मि भोगेषु महत्पथवानने उद्यद्वा मम न च पानतत्परो वापि न त्सु सर्वसंगपरित्यागा सममायातु वागिरो ५३
चंदनागसूकरैरेव पुर्वीपरिलिं पतु ज्वालाजटिलविस्तारे निपतत्वयवा नले ५४ पापं करोतु महद्दुहलं पुण्यमे
व च अद्यवा मृतिमायातु कल्पांतमिच्छेन वा ५५ नासौ किंचिन्न तत्किंचि कृतं तेन महात्मना नासौ कलं कामाप्नोति
खानसद्रूपं नानुभर्तु इति सन्मात्रस्वभावेनापि न चैतने ज्ञानतत्त्वविदैतथा दृश्य इति तस्यैवोभयथापि शमदर्शित्वमुपपद्यत इत्यर्थः
५० यस्याशये शैवदर्शनं विरूढं स सर्वत्र सर्वास्वप्नचवस्थासु न हर्षविषादादिना लिप्य इत्याह इदं शेषादिना तिष्ठत्व किंचनः उदेतु रे
श्वर्यादिभ्युदयप्राप्नोतु नामृतिं पुत्रवांधवादिभरणं तस्यासु न हर्षविषादतां अभ्युदयस्थिति नैतु ५१ ५२ उद्यद्वा मम न च पानतत्परो वापि न त्सु
शेषाणां समं निर्विकारं ५३ ५४ ५५ असौ समदर्शी किंचिन्न रणदुःखादिविकारि देहमन् आदिरहताश्रयः अतएव तन किंचि कृतं

पंचकगतपथ्या

वा० टी०
उप०
१७३

आकारितास्तदाकार इव पिश्रसत्यनुपपद्यते ६ सत् वर्तमानं तथात्फुरदासमानं ७ भावनं कल्पनं ८ इत्यद्वहिः
प्रमत्तं भूतद्रव्यं ताच्छिद्रता नुसोषिर्यत्प्रतिभेदः ९ नैरंतर्ये निविडता वहिर्दृशत्वाच्चिद्रातिरिक्तमिवेत्यर्थः १० चेतना
निचिदाभासाः ११ चित्तं वृत्तिभेदभिन्नचिदाभासेष्वनुमतं सामान्यवेदककल्पयतिसंजीवः १२ रसायनमभ्युत्पन्नं स्वत
आत्मादितं स्वप्रकाशतया नुभूतं उदितमाविर्भूतं १३

273

स्वतोपदात्मतोयस्य चिद्रवत्वादिवर्तनं तदायताघहंतादिभेदाद्याकारिता इव ६ स्वतोपदात्मवृत्त
स्यत्वादित्यवेदनं तदहंतादिभेदादिभुवनादौ सत्स्फुरन् ७ यदात्मगगनस्यांतश्चित्वाष्टम्यत्ववेदनं
तदहंतादिभेदादिभुवनादीनि भावनं ८ यदात्मगगनस्यांतश्चित्वात्सौषिर्यवेदनं तदहंतादिभेदा
दिशरीरादिचसंदीपितं ९ स्वतोपदात्मकुड्यस्य नैरंतर्यं नैरंतरं तदहंतादिभेदे न चित्वाह
हिरिवस्थितं १० स्वतायदात्मसत्तायाश्चित्वात्सत्त्वैकवेदनं तदहंतादिभेदादिचेतनानीतिवस्थि
तं ११ अंतरात्मप्रकाशस्य स्वतोयदवभासनं तदहंतादिभेदादिचित्वादिजीव इत्यववेदसः १२
अंतरास्तियदात्मोच्चिद्रूपश्चिद्रसायनं स्वत आत्मादितं तेन तदहंतादिनोदितं १३ परमात्म
गुडस्यांतर्गच्छित्वाद्द्रव्यात्मकं तदेवात्माघते तेन स्वतोहंतादिनांतरे परमात्माभ्याश्चित्वाघदंतः
कचन स्वयं चेतनात्मपदे चांतरात्मित्यादिवेत्यसौ न च किंचन वेत्यंतर्वेद्यस्यासंभवादिह न चात्माद

अं नरेत्वात्मन्येव १४ चेतनारूपे आत्मपदे स्वरूपे १५ मायिकजगदाकारानुभवस्य स्वप्रकाशात्मा नुभवमात्र
त्वेन्युत्पादनाय पश्यति वेत्यात्मादयत्यात्माघते इति कर्मकर्तृभावव्यपदेशानतद्द्रवसाधनाशयेनेत्याहनचेति १६ ॥

१७३

तस्य सर्वात्मतां सर्वस्य तदात्मतां च द्रष्टव्यं न भयो निष्प्रपञ्चचिन्मात्रे तैव परमार्थतः फलतेति दर्शयितुं सकलमिति अखेल अखंडं प
तः अत्र जगति विभागां विविधे दृशालिता काचित्रास्ति एवं भेदकार्यकारणोपाधानां तत्सात्त्विकचिन्मात्रे सतत्त्ववित् सर्व
जगद्विद्यन्स्यन्मात्रमेव यतो सोपरमः पूर्णत्वात्पुरुषः सर्वदोषास्पृष्टश्चापावनेयः परमात्मा तदेकरूपी इति अनपारीत्या अकिञ्चि
सर्वद्वैतपञ्चनिर्मुक्त रूपमात्रपरिधिषोऽसौ नित्ययुक्तः संपन्न इत्यर्थः ६५ इति श्रीवा० ता० श्री उपशमप्र० शेषोपचाशः सर्गः

सकलमिदमसावसौ च सर्वजगदखिलं न विभागितात्रकांचित् परमपुरुषपावनैकरूपी स सदितितत्सदकिञ्चिदेव
नासौ ६५ इति श्रीमो० शोपायेषू० शो० ध्यानचौरीनाम सर्गः ५६ ॥ श्रीवशिष्ठ उवाच यदात्ममरिचस्य तस्मिन्
त्वातीत्यात्ववेदनं तदहंतादिभेदादिदेशकालादिचेत्यजः १ यदात्मलक्षणस्यांतस्मिन्नालवाणवेदनं तदहंतादिभे
दादिदेशकालादिमस्थितं २ स्वतोपदंतदालेक्षोऽस्मिन्नाधुयवेदनं तदहंतादिभेदादिजगत्वादिजंभितं ३ स्वतोप
दात्मदृष्टदस्मिन्नात्काठिन्यवेदनं तदहंतादिभेदादिदेशकालादिनांगतं ४ स्वतोपदालशैलस्य जतयाजाड्यवेदनं तद
हंतादिभेदादिभुवनादीतिसंस्थितं ५ ॥

अततत्त्वस्वभावाच्चिदत्कादृशस्वभावतां यां धितेसाच्चिदेवेति चिदन्तेनेति वरार्थते एवं सर्वजगतस्मिन् भेदे परमार्थतः सिद्धे
व्यवहारेऽपि जगद्वैचिंत्यतत्तद्रूपचित्त्वभावएवेति फलतमित्याह यद्विषादिना आलेखप्रकाशतैत्त्यायं मरीचंतस्य चित्वातैत्त्या
प्रयारूपं यद्वेदनं तत्स्थानीयं अज्ञातब्रह्मस्वभावएकप्रकृतात्वादि रूपसंघटकुसुभेदादिरूपंतदाधारदेशकालादिरूपंच
जगदिति अतस्मिन् भेदसाधनात्फलितमित्यर्थः १ २ तत्वादिना तत्तदाकारभेदेन जंभितं अभिव्यक्तं ३ ४ जाड्यंगारवं ५

वा० टी०
उप०
१७४

यदात्वेनेन सच्चिन्मसद्गुरुपदेशादोग्यस्य जगतो ज्ञातता अधिष्ठानसन्मात्ररूपा स्फुटिरेव जीवनं सारः परमार्थोऽस्मिन्
ज्ञाता जीनां सर्वेषां पदवीनं तादृशानां दस्युमेव जीवनं भोक्तुः सारो ज्ञातस्तदादाभोग्यभाकधिष्ठानयोर्द्वयोः अपि चिद्रूपत्व
परिशिष्टे ज्ञातयोः जीवेश्वरयोर्भेदप्रत्ययं तं नास्ति सर्वत्रैव निवर्तत इत्यर्थः २५ जीवेश्वरभेदका ज्ञानेनैव प्राज्ञतुरीयभेदापि
निवृत्य इत्यखंडः पूरणनिंदैकरसचिन्मात्रसायाज्यसिद्धमित्याह यथेति २६ द्विव्यवर्धमनूपापसंहरति सर्वमिति सर्वजग
त आसमेता तन्मास्वरं पूणी स्वप्रकाशरूपं स्वदनं त्वा तदैकरसं चेतै विधिपेयिहेन स्वव्यावर्तकधर्मेण च रहितं प्रशांतं ब्रह्मत

२७४

यद्योदेति यथा ज्ञस्य तन्निज्ञानेन यादृशी अनन्ये चान्यता बुद्ध्या सतथा जंभते तथा २४ जीवनं ज्ञातता ज्ञाता जीवनं
जीवजीवनं अत्यंतमस्ति नो भेदः प्रेद्रूपत्वे ज्ञजीवयोः २५ यथा ज्ञजीवयोर्नास्ति भेदो नाम तथेति योः भेदोऽस्ति न
ज्ञातव्यो विद्धि शांतमखंडितः २६ सर्वप्रशांतं म जमेकमनादिमध्यमाभास्वरं स्वदनमात्रमन्ये तच्चिह्नं सर्वप्र
शांतमिति शब्दमयी तु दधिः बोधार्थमैव हि मुधेव तदोमितीदं २७ प्रोक्तोपायेषु ० गोभेदविरासौ नामसर्गः ५७

देवसर्वप्रशांतमिति तात्कालिकशब्दमयी पदवाच्यार्थभेदसंसर्गोचरा आहाये भेदे दधिः साक्षात्प्रयोजनशून्यध्वान्मु
धेव हि यस्मात्कारणाविरोधप्रतिसंधाने भगिन्मागलक्षणाप्रपक्षरालक्ष्यार्थाखंडयोर्बोधार्थमैव तत् वाक्यबोधमखंडार्थ
रूपं तु ओं इति ओंकारजगद्गुरुसंचैकीकृत्य विडिरणगर्भाविष्कृततुरीयात्मकारोकारमकारादिमात्रापादांतश्रुतुद्गीविभज्य
पूर्वपूर्वपादानुत्तरोत्तरेषु प्रविलाप्यादिमात्रयापदद्वयपूणनिंदकैरसं नित्यापरोक्षप्रत्यक्षिन्मात्ररूपं लक्ष्यते इदमेव संसृष्ट
रूपमित्यर्थः २७ इति श्री वाशिष्ठता० उप० गोसप्तपंचाशततमः सर्गः ५७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अथानिदिवत्ततदौचित्रं धमेदिति यावत् २५

चिनोति चैतन्यांतरात्मनाविकरोति वेद्यस्य लभ्यस्य १७ असन्-अभासत इत्याभ्यासो जगदाकारो यस्मिंस्तथाविध एव
१८ तर्हि यदात्मपरिचयेत्याद्युक्तेः कोऽयमिप्रायस्तमाह अनयेति १९ पूर्ववृष्टवान्पञ्चाक्षरहिमूकतूष्णीभृतो बुद्धवर्मितं
शुद्धं अधिष्ठानसन्मात्रतया परिशिष्टं बाधितं जगत् शान्तमेव शाम्पतीत्यर्थः २० ज्ञत्याभायावी सर्वज्ञाः स्वाभायावन्त ज्ञप्ति
रूपे आत्मनि अहंतादिरूपता जीवजगद्भावमिति यावत् २१ सदागतौ बायो परमार्थतो ज्ञप्तिमात्ररूपे ज्ञेयसर्वज्ञेऽश्वरे २२
यदि जीवजगद्भूते ज्ञेयत्वे तर्हि ज्ञप्तेः जीवेश्वरभावयोः को विशेषस्तमाह ज्ञइति ज्ञइश्वरः ज्ञतया ज्ञिष्वरभभावेन शिवंति
रतिशयानंदरूपज्ञानं ज्ञानब्रह्मया अनावरणपरिच्छेदलक्षणया ज्ञानाभिवृद्ध्या सेदवजानाति अहंतादिअहं कारस्य

नाचकिंचिच्चिनोत्पंतश्चेत्यस्यासंभवेत्यति विंदतेनचकिंचिद्वेद्यस्यासंभवादसौ १७ असदाभासरवात्माअनंतो
प्रतिताकृतिः स्थितः सदैवेकघनामहाशैल इवात्मनि १८ अनयानुवचोभंग्यामयतिरघुनंदन नाहंतादिजग
त्तादिभेदास्तीतिनिदर्शितं १९ नचित्रमस्ति तोचेतानजगतादिविभ्रमः बृष्टभक्तांबुदक्षितंशांतशांप्पतिकेवलं
२० यथावर्त्तादितामेतिद्रवत्वाद्यदिवायुः तथाहंतादितामेतिज्ञप्राज्ञप्रौढप्रात्मनि २१ यथाद्रवत्वंपयसिप
यास्पंदः सदागतौ अहंतादेशकालादितथाज्ञैज्ञप्तिमात्रके ज्ञोज्ञतथाशिवैज्ञानानिज्ञानवृहया ज्ञातयेहंतयाज्ञे
नजीवादीप्रभिजीवैः २३ अणोदेतियथाज्ञस्पष्टप्रिज्ञानेनयादशी अनन्यचान्यताबुद्धास्यतथाज्जंभतेतया २४

नञ्जीवादिप्रतिज्ञावनः २३ अतएव जीवस्त्वयथा भातिस्तथा तेष्वश्वरो विवर्त्त इत्याह यथेति यथा वया का भकर्म
लदेह रूप जीवभावे तु ज्ञेयचेत नभूयते नापि अपि जीवैर्न जीवहेतुभिः प्राणैकविषयसंवंधाध्यासैर्जीवादि रूप एवात्मैति
ज्ञायते न तत्त्वत इति विशेष इत्यर्थः २३ अतएव जीवस्त्वयथा भातिस्तथा तेष्वश्वरो विवर्त्त इत्याह यथेति यथा वया का भकर्म
वासनया यादृशविषयज्ञानेन अज्ञस्य यथा येन येन दर्शनिलाभोपभोगौ वैचित्र्य प्रकारेण यादृशी प्रियमोदप्रमोदप्रमोदादि
नाना प्रकाररूपिरूपभोग उदेति अन्यन्वेत्वरूपभोगोक्तुभोगपभोगवैचित्र्यरूपा अन्यता वाज्ञिनबहुला सपरमेश्वरस्तथातदी

ज्ञानं
२

यकामादिवासनातपातथाङ्गनेत्यगात्राणिविना

किरात शस्यसुरवोनिर्वेदोत्रोवर्णिते मांडवो नोपदेशश्च सर्वत्पागाद्युपायतः अत्रास्मिन्नाद्यमयीदृष्टिर्बोधार्थमेवेति
उक्तेर्षे १ सुरचो निर्वसदे संवक्तुं तत्सन्निहितं हिमवच्छृंगं वशीयति उत्तरस्यादिशब्दादिभेदः सारभेदः इति यावत् भवः
संभूतं निर्गतं कपूरारण्यं पटलराशिः शार्वहसनं चांद्रातयोवेति प्रत्येकमुत्प्रेक्षाः अथवादिशोभेदः शार्वहसनं चांद्रा
त्मनोभवः भूमिप्राप्य कपूरपटलं संभूतमितौ त्रैलोक्यैकैकल्पिकनानाहेतूपयाद्यारैक्यविषये प्रेक्षा २ हिमाद्रैः शृंगमिति
विशेषणत्वरूपनिहितप्रसिद्धजतादेरयमन्यइति गम्यते शैलकुंजरेण पर्वतश्रेष्ठेन हिमवतानिर्मुक्तस्य धृतस्य शृंगपरंपरा

श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ अत्रैवोदाहरंतीमिति हासं पुरातनं किराते शस्यसुरयो वृत्तांतं विस्मयास्पदं १ उत्तरस्यादि
शोभेदः कपूरपटलं भवः संभूतं हसनं शार्वं प्रुक्तो वाचांद्रातयः २ हिमाद्रैः शृंगमस्ति हिमकैला सोनामपर्वतः ॥
शैलकुंजरनिर्मुक्तकलापस्येव नायकः ३ विस्मोः क्षीरोदकइव स्वर्गः सुरपतेरिव ५ गणगणानामनिशमतां च
रणैर्हताः अशोकइव राजंते यत्रां शोकावि लासिनः ६ संच
रन् शोकरोदितुभ्युच्चिंद्रमणिद्रवैः प्रवर्तते निवर्तते यत्रां जसंतु निषराः ७ यो लतावृक्षगुल्मे प्रवापी हनददीनदीः
शृंगे शृंगगणे भूतैर्ब्रह्मांडवदिवावृतः ८

लक्षणस्य मुक्ताकलापस्य नायको मणिरिव इत्यर्थः शैलस्य कुंजरेभ्यो निर्गतं तत्समुक्ताकलापस्य नायकः संग्राहके राशिरिवेति
का इनाम्यज्वं विष्णुनामिकमलगहं च सुरकल्पितमित्यर्थः इत्युक्ते ५ रुद्रादवृक्षेषु लंबमानाभिर्दालाभिः प्रैखोलिकाभिः
लोलरत्नशलाकाभिरितिलहरीणां मणिविशेषणं ५ गणगणानां प्रथमस्त्रीणां ६ यत्रां सासुदितुं संचरन्भवति तत्र भृगुप्रपा
तस्य लेषु प्रवर्तते अस्यासुनिवर्तते ७ ब्रह्मांडवदिवेति उक्तार्थानामपि योगोदश्रपते यथा द्वावपूयावनयेति महाभाष्याक्तिदर्शनात्
घातकां वहनामप्युदंतं वा आदित्यमग्निरनुसमाहारो हतीति वत्सहप्रयोगसंभवाच्च तिनोक्तेः पिसादश्रपे इव शब्दप्रयोगः अत्रैव तत्रैव

शडकारविशिष्टब्रह्मलवेति मनुवनवायेत्यं

पायेन २

जा० टी
उप०
७६

समतासमदृष्टिः अत्राविषयदृष्टियानोदेवेतितथा २८ वैराग्या सागादिरूपेण स्वयत्नेन श्रवणमनादिना स्वयं
जको स्वसंस्थेन स्वात्मबोधपर्यंतं सितेन पेलवता इना ह्येविषा दास्या न कंदकसहस्रवेधाहं तैतिपावत् २८
३० स्वानि स्वीयानि पुत्रमि दी मि स्वशरीरगतानी द्रिया हो चाद्वानि चतत्तः कानि मुक्तिः किं दशा निचेति विचार
येत्यर्थः ३१ अविचारध्वस्तपरिद्धिन्नतापगमान्महतां ३३ सतः परमार्थवस्तुभूतस्य तवचेतः न तोलपिष्पतितुला

तद्यथा समतोदेति सूर्योऽस्यैव सवदा मतो मम मुने जाना तथा कारणया कुरु २८ **मांडव्यवच॥** स्वयत्नेन स्वसंस्थे
न सेनायसेन भूपते रण्यामनः पेलवता हिमवत्प्रविलीयते २९ स्वविचारणयेवाशु शाम्यंतर्मनोज्वरः शरदाग
ममात्रेण मिहिकुमहतीयथा स्वनेव मनसा स्वात्मस्वशरीरगतानि च विचारयेद्विचारणंतः कीदृशान्यथ कानि
च कोहेकयमिदं किं वा कथं मरणजन्म नी विचारयां तरेवलं महता मलमेष्यामि विचारणापरिज्ञातस्वभाव
स्य तस्तव दुर्ष मर्षदशाश्चेतस्तोलपिष्पतितिना चलं ३३ मनः स्वरूपमुत्पद्यसममेष्यति वि ज्वरं भूतपूर्ववपु
भूत्वा तरंगः पयसीवते तिष्ठदेव मनोरूपं परित्यज्य तितेन च कलंकविकलं कानां मन्वन्तरगता विव ३५

यामिव नोन्नमनानमनाभ्यामनियतस्थितिं करिष्यतीत्यर्थः ३३ विज्वरं ते मनः स्वमनोद पमुत्पद्य भूतपूर्ववपुः पूर्वसि
द्वप्रसुत्स्वभावं भूत्वा शमं निर्विज्ञेपतामेष्यति ३४ तर्हि किमनसः सतैव नं त्यतिनेत्याह तिष्ठदेवेति यथा पूर्ववपुः पूर्वमनो
रंते कलिकालं प्राप्य कलंकै पापैर्विकलं भुवनं पुनर्मन्वन्तरगतौ सत्यां तिष्ठदेव कलंकं त्यजति तद्वन्न मनोरूपं जीवन्मुक्त्यव
हार भूतया तिष्ठदेव पूर्वतन मनोरूपं त्यजतीत्यर्थः ३५

दा१

३. खनशाचितांशोकाधुक्वदशयितिकिमतमितिदानंप्रजाजनं १६ कर्तव्यसंशयेप्रथमांकोटिंदर्शयितधनमिति तत्तस्मा
द्वेतोः अतोयाये जनाय धनं प्रयच्छामि अतिविग्रहे प्रचलं प्रयोजनं नास्तीत्यर्थः १७ द्वितीयां दर्शयति प्रयत्नेन विग्र
हेणातिना प्रजावर्तते एव स्वस्वमया दद्यामिति शेषः १८ विग्राहो वधवंधादिना दजः १९ एकजगद्विशसि जयथा तपितनि

किमर्तडियायेनं तिलान्यंत्रमिबोजसा सर्वेषामेव भूतानां मेवादिः प्रजायते १६ धनमस्मै प्रयच्छामि धनेना
नंदवान्जनः भक्त्यहमिवाशेषस्तदलं मेति विग्रहेः अथवा विग्रहं प्राप्तं करोम्येतेन वैवमा वर्तते न ब्रजे वेयं विना
नारिसरिधया १८ लोकमेष विग्राहो नित्यानुयाह एष मे विस्माद्यस्त्ववानस्मिकष्टमद्यास्मिदुः खवान्
इति दापलापितं चेतान विग्रहमभूतः एकजगद्विशसि जयथा तपितनि १९ एकजगद्विशसि जयथा तपितनि
निराययो भ्राता शेषक कुकुंजो वासवस्य वना रूः तमसो पूजयामास पप्रच्छ नमहा मुनिं संदेहदुग्धं संतम
परशुसर्वकोविदं ॥ **सूर्यसुखाच** ॥ धनदागमनेनास्मिन्नेतिर्विनिर्मागतः परमावसुधापीठं संप्राप्त इव
माधवे अधतिष्ठाम्यहं नापि धन्यानां धुवि धर्मतः विकारिर विणे वाज्वं यत्त्वया स्पवलो कितः भगव
न सर्वधर्मज्ञ चिरं विष्मंतवानसि तदसंशयं किं धिभ्रमार्कस्तमिरं यथा महतां संगमेनार्तिः कस्पनाम
न नश्यति संदेहं तु परामार्तिमाहुरातिविदा जनाः पत्रिगुहा इयं जगाम इत्यवपुषि स्थिताः कथंति मामलं

चिंतागजहृदितस्मादिव २०
इणोस्याचिरं संमनः २१ उमहावते भिमतिर्नद्व २२ भो मां यशोवारीक कुपुंज निदिङ्मंडलानि २३ परमां
विदंति सुखं माधवे वसंतं विष्मंतवानसि तदसंशयं किं धिभ्रमार्कस्तमिरं यथा महतां संगमेनार्तिः कस्पनाम
॥ स्माद्वेतोः २४ २६ भक्त्यग्रहणशत्रुमित्रादिसर्वापलक्षणं ययुधि विषयस्थता निरुद्धः कथंति पीडयं २७ २८ २९

सर्वेति ४६ सामान्यत्वेन व्यवसायसाधारणं गो ४७
नादिश्रमपर्यवसायः यावद्व्यगतद्विधिवस्तुनस्तप
कैलावन्तासाधने ४८ ॥

न केवलं हः खनिवृत्तिरेव ज्ञा न फलं किंतु निरतिशयानंदसाम्राज्यमपि यत्र ब्रह्मादयोऽप्यनुकंप्या इत्याह अनुक
 प्या इति ३६ यदा आकाशादीनामपि महता तत्स ताधाना तदा तस्य निरतिशयं महत्वं किंचाच्यमित्याभेनाह विवेकति
 विवेकजमेव ज्ञानदीपेदं प्रात्मा येन ३७ ३८ कृपणं कामुकापि पदं पितं पेलवेत्तु देपिकाये निमज्जति मुद्यति ३९
 तथा प्रसिद्धया ४० तर्हि कियत्सु विषयेषु किं यत्कालं वा वैराग्यं कर्तव्यमिति तत्राह तावदिति स्वयं ज्ञातिरात्ममात्रवि
 शेषानुभवपर्यंतमित्यर्थः ४१ नानाश्रुतिशास्त्रपर्यालोचनमप्यात्मदर्शिन पश्यन्ते मेवेत्याह तावदिति धातुस्वर्या

अनुकंप्याभुविष्यति श्रीमंतं सर्व एव ते दृष्टतत्त्वस्य तु दृष्टस्य ज नापितु रिवावनौ विवेकक्षपदष्टात्मा मेव
 म २ छिन्नभसा पि अथः करिष्यसि नृप महत्ताभुतमाप्यदां महत्ताभागतं वस्तवसंसारवृत्तिषु न निमज्जति ह
 साधोगोष्यदेष्टुवचारणाः कृपणां तु मनोराजनूपे लवेपि निमज्जति कार्ये गोष्यदंतोयै पिरांगिभशकोय
 प्या चेतोवासनयापंके कीटवत्य रिमज्जति दृश्यमात्रावलं विन्यास्वयादेन तथा तथा ४० तावत्तावन्महत्वा
 होस्वयं संप्रत्यते हितुल यावद्यावत्परा लोकः परमात्मैव शिष्यते तावत्सत्ताल्पते धातुर्याविद्धे मेव शीर्यते
 तावदालो क्यते सर्वे यावदात्मैवलभ्यते सर्वः सार्विकया बुद्ध्या सर्वं सर्वत्र सर्वदा सर्वथा संप्रति संप्रत्यक्षाल
 नान्योपलभ्यते यावत्सर्वं न संप्रत्यक्षं तावदात्मन लभ्यते सर्वे यावत्सत्ताल्पते शेष आलेतिकथ्यते यावदस्य
 त्रसं त्यक्तं तावत्सामान्यं भवति वस्तुना साधते साधोत्वात्मलाभे तु का कथा ४५

करः धातुः सर्वं अध्यात्मशास्त्रं ४२ सार्विकियासर्वजसुभृतयावुद्ध्यासर्वदासर्वत्रदेशेसर्वदृष्टं सर्वथापदित्यज्यस
र्वः पूर्णआत्मात्वात्मनेवोपलभ्यतेन कदाचित्कुत्रचित्कथंचित्कतिपयविषयत्यागमात्रेणोत्तर्यः ४३ उक्तमेवार्थव्यति

इकमुखेनपिद्रुयति यावदिति

वा० टी०
उप०
१७८

एवमनयेवपुत्रपासाक्षिसंबेधंप्रमितिंप्रमेयंचत्यजामिहियस्माच्चेत्यानाहं किलेतिप्रसिद्धः विशुद्धविशुद्धसाक्षी
हं आत्मेतिस्थित्यः निश्चयेप्रतिष्ठितइत्यर्थः १७ दर्शनिमात्राकांठचामीकरवतस्त्राभमाश्रयेभूतंदशयितेचि
तमिति कालेनअनादिकालादारभ्यतमानोपिअद्यकार्यवान् परमपुरुषार्थफलवान्जातोस्मीत्यर्थः १८ ८

एवंत्यजामिसंबेधचेत्यंनानहंहितत्किल शेषोविकल्परहितोविशुद्धचिदहस्थितं १७ चित्रमेघो
स्तिलव्यात्माजातः कालेनकार्यवित् एषसोहमनतात्मानोतोसोत्पपरात्मनः १८ ब्रह्मणीद्रयमे
वापोसर्वभूतगणेतथा सएवभगवानात्मातंतुमुक्तास्त्विवस्थितः १९ चिच्छक्तिरमलासैषांचेत्या
मयविवर्जिता भविताशेषदिक्कुंजाभैरवाकारधारिणी २० सर्वभावगतास्त्वेवाभावाभावविवर्जि
ताआत्रसभुवनांतस्थंसर्वशक्तिसमुद्रिका २१ सर्वसौंदर्यशुभगासर्वप्राकाशपदीपिका सर्वसं
सारमुक्तानांतंतुराततरूपिणी २२ सर्वाकारविकाराख्यासर्वाकारविवर्जिता सर्वभूतोद्यतायाता
सर्वदासर्वतांगता २३ चतुर्दशविधान्येषाभूतानिभुवनोदरे एतन्मयीयंकलनाजागतीवेद
नात्मिका २४ मिथ्यावभासमात्रंतुसखदुःख दशागतिः नानाकारमयाभासःसर्वमालैवचि

एषब्रह्मेइदंइत्यादिश्रुतिगणाननुभवेनसंवादयतिब्रह्मणीति १९ अज्ञानांभयहेतुत्वाद्देववाकारधारिणी
सर्वेषुभावेषुमनोवृत्तिषु गताप्रतिबोधविदितंमतिमितिमुतः २० सर्वसौंदर्यनिर्दिशयानंदस्तेनशुभगा
णी संसारलक्षणानांमुक्ताफलानां २२ २३ भुवनसंख्याचतुर्दशविधानिभूताविधेयइतिशेषः २४ २५

१७८

अर्थेन संकेतेन संबध्यत इति संबंधः ७ आकुलः कार्किनी कार्पोषणसंबंधवदंधपरंपराव्यवहारसिद्ध इति यावत् ॥
८ संकेतमात्रत्यागोपायेन बाधैः संबंधं निरस्य अचेतनत्वहेतुना देहं द्विधादिभिर्निरूपितं निरस्तितुमारभते देहमात्रमित्यादि
नाहं संश्लेषसंबंधे मपि नैति असंगत्यादित्यर्थः १० ११ १२ बुद्धीद्रियाली ज्ञानेन्द्रियाली १३ अथ बुद्धिरहंकार इति याद
प्रपत इति द्विषिः सापि नाहं नममेष्यनुषज्यते यतः सामनो मयी प्रेतः करणावस्थाभेदरूपेति यावत् १४ शरीरादिमनेषु

व्यर्थसंकेतसंबंधं संकेतविगमेक्षणं भागवदंकलत्रे च नाहं नैतन्ममाविलं ७ एवं सभृत्यसवलंसवाहन
पुरांतरं नाहं राजपुंनमराज्यं न केतो ह्ययमाकुलः ८ देहमात्रमहं मन्ये हस्तपादादिसंपुतं तदिदं तावदाश्वतरत्नमा
लोकया म्यहं ९ तद अतावन्मांसास्थिनाहमेतदचेतनं १० न चैतन्मम संश्लेषमेत्यज्वस्य यथा जलं १० मांसं
उन्नतं देहं नैवाहं रक्तमप्यलं जप्रन्य स्थीनि नैवाहं न चेतानि मम क्वचित् ११ कर्मेन्द्रियाणि नैवाहन च कर्मेन्द्रिया
णि मे जडं यत्किंलदेहोऽस्मि तद्देहं नैव चेतनः नाहं बुद्धिरहंकार इति द्विषिर्मे नो मयी १४ मनो बुद्धीद्रि
याद्यंतो भूतकोशमूलक्षपः नाहमेवं शरीरादिशीघ्रमालोकयामहं १५ भोगानमे भोगानमबुद्धीद्रियाली च
जडान्पसत्स्वरूपाणि न च बुद्धीद्रियाणहं १३ मूलं संसृतिं दाषस्य मनानाहं जहितत् शेषस्तु चेतनो जीवः
सहचेत्येव चेतति अन्येन बाध्यमानो सौ नात्मतत्त्ववपुर्भवत् १६

बुद्धीद्रियाद्यंतः भूतः स्थूलसूक्ष्मभूतसंघातः एवमुक्तरीत्या न ह शिष्यमवशिष्य आलोकयामि दृष्ट्वा विचारयामीति यावत्
त १५ चेतनः प्रमाता चेत्येन प्रमयेन सह चेतति तथाच अहं मिदं चेतयामीति त्रिषु टीसाक्षिणा बोध्यमानः असौ प्रमा
तान् आत्म नस्तत्त्ववपुस्तात्किं त्विकं रूपमिति संभाव्यत इत्यर्थः १६ ॥

वा० टी०
उप०
१३६

किंचिदलौकिकचमत्कारं इदं चिदाकाशं ईदं ससाज्ञाने इदं स-आविर्भावोपस्थित्या विधाय चकारः पूर्वश्लोकानुसृत्या
यस्य समुच्चयार्थः सम्यग्ज्ञानलक्षणया भुङ्क्ष्याथ चेति वा ३७ विगतं रंजनत्वादेव निर्मलावस्थान्नपस्थिति रिति शोधि
तत्त्वं पदार्थनिर्देशः गतभावभ्रमत्वादेव विद्यदादध्यारोपरं जितवर्जिते इति शोधित इति तत्र पदार्थनिर्देशः भावेकः
स्थिरया सुषुप्तिकलया त्वाद्यप्युक्ते वडपाधिविगमादभिरुक्तभूत इत्यखंडैक्यनिर्देशः नतस्तस्या
दहं आत्मन निप्रत्यग्रहणो सममयं आत्मैकिकानेदलक्षणपरमसांभिननिवसांभिनकदाचिदपि मे पुनर्वेषमप्रसक्ति

२७३

किंचिदेवमिदं नाम चिदाकाशं विराजते नमो नमस्ते निस्तत्वादिष्यादयोऽसि सुंदर ३६ अहो नुसंप्रबुद्धोऽस्मि
सम्यक्ज्ञानमलंभया नमो मस्य मनंतापसम्यक्ज्ञानोदयाय च ३७ विगतं रंजननिर्विषयस्थितिर्गतभवभ्र
मं रंजितवर्जिते स्थिरसुषुप्तकलाभिगतस्ततः समसमे निवसांभ्यहमात्मनि ३८ मोक्षोपायेषु प्रप्र-
सुरघुविश्रान्तिर्नामसर्गः ५६ श्रीवाशिष्ठ उवाच इति हेमजयपीशो लेभे पदमनुत्तमं विवेकाध्यवसायेन
ब्रह्मरूपमिव गाधिजः १ प्रनर्था कायकार्यत्सु नासी चिदासु खेदवान् भूयो भूयोः प्रयुक्ता सुदिनमाला
स्त्विवेष्वरः २ ततः प्रभृतिसोतिषं त्सर्वदा विगतज्वरः समासमे त्वेककार्यं जलोद्याग्न इवाचलः ३

रिति फलावस्थानिर्देशः ३८ इति श्रीवाशिष्ठ उवाच ५६ श्रीवाशिष्ठ उवाच ५६ आदेहपातं सुरघोरसं
गाधार उच्यते जीवन्मुक्तस्यातस्या च देहशतौ त्ववस्थितः गाधिजो विश्वामित्रः १ भूयो भूयो पुनः पुनः प्रसक्ता
सु-अनुधिता सुधर्मार्थप्राप्तुपायधेया सुपरं चेष्टिते देवादनर्थाकाराणि विफलानि दुःखपर्यवसितानि वाकार्याणि
फलानि यासांतथा विधासु त्सु खेदवान् नासीन ईश्वरो दिनेश्वरः सूर्यः समासमे अनुग्रहनिग्रहरूपनिजे राजोचिते
कार्ये यथानदीमध्यगतः पर्वतानिष्वपस्तितित दत् ३ ॥

१३६

व्यापीजगदनुगतः अवबोधनं मद्बुद्धिसा स्तीत्येयं चित्तद्रष्टुं दृश्यभेदेनाकलितशरीरासती नृपोहमिति विभ्रमं करोति प्राक्त-
 तवतीत्यर्थः २६ २७ २८ एतया उक्तया साक्षिरूपया २९ ३० ३१ चित्तापो निष्पन्दः मायया जीविभावश्च तद्देशः शस्त्रः श-
 कं लिंगभ्रमस्तस्य मानाः त्वाह्वातः करणभेदभ्रमास्तदंशो जाग्रत्त्वम दृश्यस्तस्मान्किंचिच्छ्रयतं कालत्रयाबाध्यं दृश्य

सोयमात्मा मम व्यापीत्येयं यदवबोधनं सेयमाकलितांगाभाकरोति नृपविभ्रमं २६ अस्मा एव प्रसादेन म-
 नो देह रचे स्थितं संसारजाललीलासुयाति वलाति नृपति इदं मनः शरीरादिन किंचिदपि वस्तुतः नष्टेन
 किंचिदप्योस्मिन् शीनश्रपतिपेलवे २७ जगज्जालमयं नृतमिदं चित्तनैतन्न एतयैवैकया बुद्ध्या दृश्यते दीप-
 लखया २८ कथं मुधैव मे चिंतानि ग्रहानुग्रहस्थितौ न भूवेदहनिषेन किंचिदपि देहकं ३० अहोत्वहं प्रबु-
 द्धोऽस्मि गतं दुर्दर्शनं प्रम । दृष्टं दृष्टव्यलक्षितं प्राप्तं प्राप्यमिदं मया ३१ सर्वं किंचिदिदं दृश्यं दृश्यते यजगदुत्तं ॥
 चिन्निष्पंदं शमात्रांशान् ज्ञान्य किंच न श्याश्रयतं ३२ कृतौ कीदृशविधौ वापि किंचिन्निषेधौ वा किमात्मकौ ॥
 निग्रहानुग्रहौ लोके हर्षमिर्षकमौ तथा ३३ किं सुखं किं दुःखं किं सर्वं ब्रह्मेदमातत अहमासे मुधामूढेदि-
 द्यमा मूढोऽस्मि हं स्थितः ३४ किमस्मिन्नेवमालोके शोच्यते किंचिन्मिह्यते किंचिन्प्रेत्यते किंचिन्पिपेस्यति यते वा

न विद्यत इत्यर्थः ३२ एवं जगते भ्रष्टात्वे निग्रहकमौ तत्प्रयोजकहर्षमिर्षकमौ च निराश्रयो निष्प्रकारो निविषयो निश्च-
 यो च संपन्नावित्पारुहेति ३३ स्वमोहे पगते सुखदुःखादिप्रसक्तिरेव नास्तीत्याह किमिति सांप्रतं अभूत् स्वरूपे स्थितो
 स्तीत्यर्थः ३४ एवं भ्रान्तैकैकसंपूर्णस्वभावेनालोक्यते अनुभूयते इत्येवमालोक्यस्मिन् किं शब्दः आदिपेशोकादिस

रात्रि नवनास्तीत्यर्थः ३५

वा० टी० तस्य विष्णोः कीदृश भूतदाह अधिगतेति असौ सुरधुः प्रज्ञया अधिगतं स्वात्मतया प्राप्तं विमलं एक रूपं यानं दैक
उप० रसं तेजः स्वप्रकाशात्मरूपं येन तथा विधः सन् विजनं जन्मादिविक्रियाहीनां दशां समुपेत्य प्रति सर्वशोकः स
नृघटभ्रं जैर्वै प्रवेर महाकाशेन संयुतमेकीभूतमिव अभवन् तदेवास्पन्निर्वाणमित्यर्थः १३ इति श्री वा० शो० उ
प० शो० चरितमः सर्गः ६० सहजैकं समाधानं लक्षणं प्रतिपत्तये परिघोणात्तु संवादः सुरधोरूपवर्णिते हे
राद्यवयवं सुरधुवत्त्वमपि अधस्पहर्षशोकादिनिमित्तस्य पापस्य विपर्यये तत्त्वबोधेन समूलमुद्धेदसति १ शिषु

अधिगतविमलैकरूपतेजा विजनदशां समुपेत्य शांतशोकः अलभभवदसौ परस्वरूपं घटस्वमि
वांवरसंयुतं महात्मा १३ मोक्षोपायेषूप० ए० सुरधुर्वत्त्वं अपिते सुरधुनिर्वाणं नाम सर्गः ६० श्री
वशिष्ठ उवाच एवमुत्पलपत्राक्षराद्यवाय विपर्यये पद्मासादया दं दं विशोको भवभू तये १ र्य ३
एतां दृष्टिं भवव्यभनमनः परितप्यते योरेतमसि निर्मेजं लब्धदीपां शिष्येषां २ विवेकावस्थ
या चेतस्यैवाद्यतिर्नर्ति पतच्छ्रेष्ठतृणप्रचयालं वनादिव ३ अथैतायां वतीं दृष्टो भाव
यित्वा पुद्गलं नृत्तमेकसमाधानो भवभूषितभूतलः ५ श्री राम उवाच कथमेकसमा
धानं कीदृशं वामुनीश्वर ॥ वाताहतं मयूरांगरुहलो लभनो भवेत् ५ श्री वशिष्ठ उवाच ॥
श्रुतस्यैव सुरधोः प्रवृद्धस्य सतस्तदा पणादिस्पचराजर्षेः सैवादिमिममद्भुतम् ६

बालिश्चघोरे अज्ञानममसि निर्मलं मनः एतां दृष्टिं भवव्यभनमनः एतां दृष्टिं भवव्यभनमनः एतां दृष्टिं भवव्यभनमनः
यातादृश्य सुरधूपवर्णितप्रकारयेव विवेकावस्थया चृष्टस्य तृणप्रचयस्य कस्य आलं वनादिव निवृत्तिं विश्रान्तिसुखं ३ १८०

अस्मै ज्योतिरुदाहरन् उपदिशन् धर्मात्तरेभ्यः
अपराजितं भवन्तं च पलमनः
कसमाधानकथं न प्रकाशेण भवेत् ५

भावयित्वा पुनः पुनः परिशीलनेन स्वयं दृढं कृत्वा

कार्यमायन्मयादिमाहरन्कुर्वन् ४ सुषुप्ताविवनिश्चयेतियावत् ५ अमत्सरीतिपाठे अत्यंतनिर्मत्सरवत्परदोषोपेक्षकः
६ अचापलधीरयेतिः छेदः परिपूर्णोऽर्थोऽर्णवैदुतदत् ७ सइत्यस्यसमाधित्थोभूदितिपरेणान्वयः तत्रहेतुयतस्तस्य
रिपूर्णमितिर्वावितिउल्लसन्वपुषाविकसन्चेतसा ८ १० आक्रांतः शेषितः रूपंमूर्त्तीकारं ११ सर्वेषाम्प्रवांतः क

व्य २ लघ्वर्धविनिर्मुक्तः प्रत्यहंकार्यमाहरन् उदारगंभीरवपुर्जहारांनुनिधः श्रियं ४ सुषुप्तपदधर्मिणाचि
तवृत्त्या राजित निष्कंपाया प्रकाशिन्यादीपः सुशिखयेवसः ५ ननिर्घृणोदयानान्नोदंहीनापमत्स
री नसुधीर्नासुधीर्नोचोनिनर्थीसबभूवह ६ समदर्शनियानित्यं वच्चाच्यलधीरया अंतः शीतलया रेजे
परिपूर्णोऽर्णवैदुतदत् सर्वचित्त्वत्कलनंजगदित्यक्लोकसः प्रशांतसुखदुःखश्रीसत्स्पर्शमितिर्वभौ ८ उ
ल्लसन्विकसन्पूर्णस्तिष्ठमृगन्विशान्स्वपन् अभूत्समसमा धित्थः प्रवुड्मिल्लयागतः ९ सकुर्वन्वि
गतोसंगंराज्यंराजीविलेचनः अतिवदत्तकोरोभूरिवर्षशतान्पथ १० सन्निवेशमिमं देहनामकंतदनुस
यं सज्जहौतेजसाक्रांतो रूपं हिमकणोयथा ११ विवेशंपरमाद्यंतकारणंकारणेष्वरं प्रज्ञयासरितांवारिपरि
पूर्णमिवांनुधिः १२

रणानां हिरण्यगर्भादीनामीश्वरं नियंतारं सर्वजिगतामाद्यंतयोः सृष्टिप्रलययोः कारणंपरंब्रह्मप्रज्ञयासाक्षात्कार
वृत्त्याजन्मादिहेतुबीजशक्त्यविद्यात्वरणवाधेनसरितांवारिकूलद्वयपरिच्छेदसागेऽर्णवमिवमिवेशेत्यर्थः १२ ॥

वा० टी० हेमचूडस्वर्णजिह्वादेशस्तन्महीपतेः सूरयोः २१ मोर्यगर्भः संसारस्तस्माद्विनिर्गतौ जीवन्मुक्तावित्यर्थः २२
 उप० कल्पाणोः फलितमिति भावेकः २३ २४ चित्तिशक्तिप्रधाने आनंददिर्निवः मननशक्तिप्रधाने तापोपशमइति
 १८१ शेषघोतनायचेतोमन इति भेदोक्तिः २ अहिन्मूलत्वाच्च शाखादुमइवेतियोज्यं २६ विश्रध्वान् विश्रध्वसग

281

एकदा तस्य सदनं हेमचूडमहीपतेः प्रापत् तत्र विनिर्माणं मेरोः शृंगमिवापरं २१ तेतत्र प्राक्तने मित्रेण
 जामकुरुतामिष्यः पूरणं विज्ञात विज्ञेयौ मोर्यगर्भा द्विनिर्गतौ २२ अहेनुवतकल्पाणोः फलतं म
 मपावनैः संप्राप्तवाहनं यत्वा मित्यन्योऽप्यभ्येत्तुः २३ शरीरोत्तावन्योऽन्यानंदिताकृता एका
 शने विविशतुश्चंद्राविवभूधरे २४ **परिघउवाच** परमानंदमायतं चेतस्वद्दृशनिनेम इदं विंवड्वो
 न्मग्नमनः शीतलतांगतं २५ अकृत्विसुखं व्योमवियोगेशतशाखतां प्रयाति पल्लवतटे हि न्न
 मूल इव दुमः २६ विश्रध्वान् स्तान्कथालापां स्मालीलास्तस्य चेष्टितं संस्मृत्य प्राक्तनं साधो हृष्या
 मिच पुनः पुनः २७ ज्ञानमेतन्मया प्राप्तं त्वया स्तानं यथा न घ मांडव्यस्य प्रसादेन परमात्मप्रसादजं
 २८ अघकच्चिद्धः स्वस्वकश्चिद्विश्रान्तवानसि परमेकारणे मेराविवभूमंडलाधिपः २९ कच्चि
 त्यरमकल्पाणां आत्मरामतया तव प्रसादे जायते चित्ते शरदीवशरो भसि ३० ॥

भक्तितानूखदुःखकथालापान् २७ त्वया यथा मांडव्यस्य प्रसादेन ज्ञानं तथैव मया परमात्मनः इश्वरस्य तपसा
 राधितस्य प्रसादजं एतद्ज्ञानं प्राप्तं २८ परमेकारणे विवभूते पिदानत्वापलक्ष्यते ब्रह्मणो कच्चिदुत्तरोत्तरभूमिकाप
 रिपाकेन विश्रान्तवानसि २९ प्रसादे रजस्तमोभ्यामनावरणी ३० ॥ ॥ ॥ ॥

रुद्रहनिश्रकदा चित्तदिवृतः हंसैः सहितः समस्तः
अलिभेदः अद्विर्नीकमल्लिनीमिव २०

६२

शस्त्रीकादेशविशेषः पार्थिवो राजास्पन्दनेरथेपरिमोक्षदंडुवाधारभूतः ७ रुद्राद्यवयवसमाधानेवोदितग्रायो जि
तः आत्मायैयोः ८ माधवो वसंतः ९ अवर्षं प्रनादधिं किराजदोषात् नेत्याह प्रजेति १० ११ १२ अजिनप्रधानाः मु
नीन्द्रा अजिनमुनीन्द्रास्तद्वत् अपरेद्वितीये लोकांतेरेपरलोक इवेत्युत्प्रेक्षा १५ अतिविरक्तत्वात् परं कुत्वादिपरि

वभूवपायसीकानांपाशिविः परवीरहा परिघोनामविख्यातः परिघः स्पंदनेयथा ७ राघवेकसमाधा
नवोद्धितायो जितात्मनोः परस्परं समात्मायमिमं प्रकथयामि ते ८ सबभूवपरं मित्रं सुरधारं धुनेदन नंदनोद्या
नसंस्थस्य भद्रनस्येवमाधवः ९ कदाचित् त्रियस्य भद्रवर्धमंडले महत् कल्याणं तद्वत्संसारं प्रजादुहृतदोष
ज १० विनेशुर्जनतास्तत्र ब्रह्मसूत्रं दत्तामजीविताः त्वलिते विपिने वने ह्यथाभूतपरंपरा ११ तं हं स्वंपरिघो
दृष्ट्वा निषादमनुलंभयौ तत्पाञ्चाशत् त्विलं राज्यं दग्धं ग्राममिवाध्वजः १२ प्रजानां प्रतीकारेष्वात्मार्थे
विरागवान् जगाम विपिने कर्तुं तयो जनमुनीं द्वयं पेशाणां परितः ज्ञाने कस्मिंश्चिद्दूरकानने समुवास वि
रक्तात्मा लोकांतरद्वारे १५ तपश्चरं शान्तमतिदीप्तः मंदिरकंदरं स्वयं श्रीर्लामिशुष्काणीतत्र पण्यं भ
स्यत् १५ चिरं द्रुतशब्दं पण्यं न्येवायमभक्षयन् पण्यं द्रुतिनामासौ प्राप मध्ये तपस्विनो १६ ततः प्रभृ
तिपण्यं दनागाराजं धिंसतमः जंबूद्वीपे वभूव सो विख्यातो मुनिसयस्य १७ तमो वर्षसहस्रं तपसादारुणाल
ना प्रापदभ्यासवर्षे तो जानमात्मप्रसादजं १८ वभूव विगतद्वंद्वो निराशः शान्तमानसः निरागो निरनुक्रोशा
जीवन्मुक्तः प्रवृद्धः १९ विजहार यथाकामं त्रिलोकी मण्डिकाभिमां सिद्धिमाध्वैः समसाधो सहसालिवाजि

ग्रहोचस्पनाभरदितेस्त्वनायकंदरमंदिरेइत्युक्तं १५ असौपरिधः १६ १७ आत्मप्रसादश्चिनसुद्धिः इष्ट्वरानुग्रहश्चतस्मा

ज्ञातंतत्त्वज्ञानंप्राप्तवान् १८ १६ सिद्धिरासुतेः साध्येरा

वा० टी०
उप०
१८२

तव मनः विषयसर्वेषु कश्चित्स विरागं वर्तेन वर्तते ३६ ४० इष्टानि वृज्जनसंयोगजास्तद्वियोगजाश्च सुखदुःखदशाः
४१ अग्रम्यत्वं वियोगमागतः प्राणिनियतेः प्राणिकर्मनुसारिणा इष्टदेहायाः विधिर्विलासाश्चैत्रः अद्भुत ४२ प
रिद्योक्तमर्थमनुमोदमानः सुरधुरपितमेवाह भगवन्निष्पादिना दैविक्याः देवैश्चरस्तदीक्षायाः ४३ देशतः दूरे

७४२

अपातमरणापिषु वर्तेतात्यंतवैरिषु कश्चिद्विषयसर्वेषु सविरागं मनस्तव ३६ अहोवतचिरं कालं मावां वि
शेषमागतौ कालेन प्रेषितौ भूयो वसंतादिनटा विव ४० नतजगति विद्यंते सुखदुःखदशाः सखे जीव
द्विर्यनिदृश्यंते संयोगजवियोगजाः ४१ तथेतास्वति दीर्घा सुदृशास्त्वन्यत्वमागताः भूयो वयमपि स्तिष्याचि
त्राहिनियतेर्विधिः ॥ **सुरधुत्वाच** ॥ अग्रसंघटितो भूयः किमसाध्यं महो विधेः ४४ त्वयं त्वघ्नमहासत्त्व
भृशं कुशालिनः स्थिताः त्वदागमनपुण्येन परोपावनतांगताः ४५ पश्य त्वदागमन्तीणां पापानां पुरापपा
दपेः तथा फलतमस्माकं नयथा च यमाकुलाः ४६ सर्वाः संपन्ने यास्माकं राजर्षे संस्थिताः पुनरे भवदाग
मनेनाद्य प्रयाताः शतशो खता ४७ ॥

कालतश्च दूरदृशा सुदृतिर्यव्यपोद्घावियोज्य ४४ ४५ तथा तादृशचित्तसमाधानात्मना फलतं यथावयं न
व्याकुलाः सर्वव्याकुलतानिर्मक्ताः कृतकृत्याः संपन्नाः ४६ शतशो खता सर्वतः फलोन्मुखतामिति यावत्

४७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

भगवन्निधतेरस्यागतिं सूर्यगतेरिव दैविक्याः कोहि जानाति गंभीरां विस्मयप्रदं ४३ त्वमहं च व्यपोद्घेति दूरे दूरदृशा सुच ४ १८२

कार्यालीसर्वजनहितत्वादवश्यकर्तव्यान्पेवकार्यालीकरोषि ३१ जनताप्रजासमूहाः ३२ धरापृथ्वी उद्दामफलिनी
उत्कृष्टसस्यादिफलवती फले एतनाफलिनीकल्प्यते वतवप्रजा फलापरेः कालेकाले तत्तदभिलषितफलपूर
णोर्भ्रंशं प्रतिशयेन विभर्ति पौषयतिकश्चित् ३३ चंद्रस्य अंशुपंजरं किरणजालमिव ३४ सरोभसातडागोदकेन आ

कश्चित्करोषि समयासु प्रसन्नगभीरया दृष्ट्वा शुभगकार्यालीकार्याण्येव नराधिप तिराधिप्याधयोधी
राः कश्चित्संपन्नशालयः जनतास्तवे देषु तिष्ठंति विगतज्वरं ३२ कश्चिदुद्दामफलिनीफलनीवफला
नता धरातुवफलापरेः भ्रंशं धारयति प्रजाः ३३ कश्चित्तवदिगंतेषु चंद्रस्यैवांशुपंजरं जुषारनिकराका
रं प्रसृतं पावनं यशः ३४ कश्चिदुणागोरेतादिशो निर्ध्विर्वरीकृताः त्वपासरोभसावाद्या विसाना भिवभूमयः
३५ कश्चित्कलमकेदारकोणस्थानेषु हृष्यतीः प्रतिग्रामिकुमार्यस्ते गायंत्यानंदनं यशः ३६ कुशलं तव धान्ये
उधनेषु विभवेषु च भृत्येषु च कलत्रेषु पुत्रेषु नगरेषु च ३७ आधिप्याधि विहीनेयं कश्चित्कायलतातव फलं

एषा १ फलतिष्ठत्वा ख्यं दिहामुत्र नौ दितं ३८

हृष्यंतः २

वाद्याः स्वांतर्गताः विसानां मृणालानां भस्मद्रवत्वयादिशः गुणागोरेयशोभिनिर्वरीकृताः पूरिताः कश्चित् ३५ कल
मकेदाराणां कोणाश्च नुष्कसंधयस्तत्र तेषां सदी स्थानेषु हृष्यतीः द्वादशो विभक्तिव्यत्ययः ३७ ३८ इह रेहिकपलले
न चोदितं कोरियादि-अमुत्र पारलौकिकफलत्वेन चोदितं उपोतिष्ठोमादि ३८ ॥ ॥ ॥ ५ = ५ ॥

वा० टी० ३५० १८३ यदि निम्नलात्मस्वरूपावस्थितिरेवसमाधित्तेभिमतः स्यात्तर्ही सदैवास्तीति नानुषेयं किंचिदस्तीत्याह नित्यमिति द्वय
दित्वं गामजं मन्पसेतदापिसमाधुपदेशो न पपन्ने इत्याशयेनाह वहुति कथं केनोपायेन वा यत्र चित्रं समाधेयं तस्ये
वापरिच्छेपादित्यर्थः ७- तत्त्वावबोध इति सम्पत्कसम्पत्सर्वाशाविषयवाधेन आत्मनः परमार्थस्वरूपे आधानं स
मार्धधारिव्युत्पत्तेरिति भावः ८ अवाधितात्मदर्शनरूपापराप्रज्ञा ईतामेव फलतो वरणमिति अक्षब्धेति वाग्या १०

283 नित्यं प्रबुद्धचित्तासु कुर्वन्तोपि जगत्त्रिधाः आत्मैकतत्त्वसंनिष्ठाः सदैवसु समाधयः ६ वदुपयासनस्यापि
कृतवत्समाजलैरपि विश्रान्तस्वभावस्य कः समाधिः कथं ववा ७ तत्त्वावबोधो भगवत्सर्वाशा तूणापावकः प्रोक्तः
समाधि शब्देन ननु तुष्णीमवस्थितिः समाहितानित्यत आयाप्याभूतार्थदर्शिनी सा धो समाधिशब्देन पराप्रज्ञा
च्यते बुधैः ८ अक्षब्धानिरहंकाराद्वैध्वनमुपातनी प्रोक्ता समाधिशब्देन मेरोः स्थिरतराकृतिः १० निम्नि
ताभिगता भीष्माहोपापादेयवर्जिता प्रोक्ता समाधिशब्देन परिणीमनो गतिः यतः प्रभृतिबोधेन युक्तमासंत
कं मनः तदारभ्य समाधानमव्युद्भिन्नं महात्मनः १२ नहि प्रबुद्धमनसो भूत्वा विद्धिद्यते एनः समाधि ईरमाक
खो विसतंतुः शिरोरिव १३ समग्रदीनमालोकादिरमत्यक्षयायथा अतिवितांतनो प्रज्ञातथा तत्त्वावलोकनं

११ स्यात्तु मम पूर्वमेव सिद्धेति नानुषेयेत्याशयेनाह यत इत्यादिना १२ यथा दूरमाकखो विसतंतुः कीडतः शिशोर्हस्तादि
द्धिद्यते तद्वदिति व्यतिरेके दृष्टांतः १३ ननु ब्रह्माकारवृत्तिविद्धेद्व्युत्पन्नात्समाधिविद्धेदस्तस्याप्याह समाग्रमिति ॥
अक्षपः सर्पः उत्तराह्निस्थेनो इति पदं पूर्वद्धिपिनो विरमतीति संवध्यते त या प्रज्ञा ब्रह्माकारवृत्तिरपि अजीवितांत
विदेहकैवल्यपर्यंतं तत्त्वावलोकनात्रो विरमति दृढसंस्कारबलादनुवर्तत एवेत्यर्थः १४

हेमहानुभावपुण्यं तव वचनं अवेक्षणं दर्शनं च परितो रसायनानाम्भृतानां निकरं विकिरतिवर्षती च हियस्मान्साधूनां संगः समा
गमः परमपदप्रतिमः मोक्षसुखप्राप्तिरुत्पत्तिः ४८ इति श्री वाशिष्ठता० प्र० श्रेष्ठप० ऋषिचित्तमः सर्गः ११ अज्ञानावरणे
ध्वस्तैर्नित्यचित्पुराणस्थितौ सदैक्यसमाधानं विदुषामत्र वर्णिते आयुधस्याभिधानमयस्य आयुधाभिधः परिधः १ किमप्यंतत
विदाव्यवहारसमाधौ सुखतारतम्यं च ह्यस्तु तनेति परीक्षणा यप्रथमं स्वानुभवं उद्घापयति यद्यदिति अयस्य अज्ञस्य २ एवं स्वानु
भवमुद्घातयितुं संवादीवेति परानुभवं जिज्ञासमानः समाधौ विश्रान्ता धिक्पमिव दर्शयिन् नृपृच्छति कच्चिदिति विज्ञेयः ३ त्वानां पर

विकरति परितो रसायनानामिव निकरं मधुरं महानुभाव तव वचनमवशेषं च पुण्यं परमपदप्रतिमो हि साधुसंगः
४० मोक्षोपायेषूपशमप्र० ऋषिचित्तमः सर्गः ११ वशिष्ठ उवाच अथैवां प्रापयातत्र विश्रमं कथया
चिरं प्राक्तनस्त्रेह गभिरिणास्थितो वाचायुधाविधः १ परिध उवाच यद्यन्तं सारजाले स्मित्क्रीयते कर्मभूमिषु तत्स
माहितचित्तस्य सुखापान्यस्य नानघ २ कच्चित्संकल्पपरहितं परं विश्रमणास्पदं परमोपशमं श्रेयः समाधिमनुतिष्ठति
३ सुरधुरुवाच एतन्मे ब्रूहि भगवन् सर्वसंकल्पवर्जितं परमोपशमं श्रेयः समाधिर्हि किमुच्यते ४ यो ज्ञो महात्मस
ततं तिष्ठत्यवहरंश्च वा असमाहितचित्तो सौ कदा भवति कः किल ५

ममुपशमं संसारिकसुखेभ्यश्च श्रेयः प्रशस्यतरं सामान्ये व्यत्यये वाक्कीवता त्वदनुभवसंवादे वमगाप्यनुभव इत्याशयेन स
रद्युः संकल्पपरहितं परमोपशमं श्रेय इति तदुक्तं शस्यात्मस्वरूपेऽपि संभवता वदभ्युपगच्छन् विश्रमणास्पदं समाधिमनुतिष्ठती
त्यंशस्य समाधौ यस्या विश्रमहेतोर्भनिसो बाधितत्वाद्देवासंभवमन्यमान आक्षिपति एतदिति सर्वसंकल्प वर्जितं परमोपशमं श्रे
य इत्येतन्मे मध्यं पुक्तत्वाद्देहसमाधिरनुष्येप इति किमर्थं त्वयोच्यत इत्यर्थः ४ यः ज्ञः तत्त्वं विदुः स व्यवहरन्नपि कः किं स्वस्य
किल यतः सैदेनावता ह्यचित्तवभावो सौ कदा असमाहितचित्तो भवति न कदाचिदपीत्यर्थः ५ " " " "

परिधेरापरीक्षास्तुतः सुसुरद्युनिजां सहजस्थितिमेवात्रवर्णयामासविस्तरात् नूनंनिश्चयेनप्रबुद्धस्तत्त्वविदसिपरी
वा०टी० क्षणमयाप्रबुद्धत्वमसीतिवा १ आनंदेनमधुनामकरंदेनसंपूर्णः राजीवंपद्यमिवराजसे २ निर्मलत्वोदेवप्रकटः त्पा ३
उप० स्पष्टदृश्यः आशयः अंतः प्रदेशोमनश्चायस्य ३ ४ सर्वत्रद्रव्यानिष्वविषये ५ परिच्छेदोविचार्यनिर्यापस्तौ रगः
१८४

परिधउवाच॥ राजन् नूनं प्रबुद्धोसिप्राप्तवानसि संशतिलान्तःकरणः पूर्णोदिरिवराजसे १ आनंदमधुसंपूर्ण
णोत्तमस्याचपारघ्याश्रितः शीतलः स्निग्धमधुरोराजीवमिवराजसे २ निर्मलोविततः पूर्णो गंभीरः प्रकटाश
यः केतानिलविलासेनमुक्तोद्धिरिवराजसे ३ स्वच्छ आनंदसंपूर्णो निष्कारवादिदः स्फुटो विस्तीर्ण
गंभीरशरत्त्वमिवराजसे ४ सर्वत्रलक्ष्यते स्वस्थः सर्वत्रपरितुषसि सर्वत्रवीतरागोसिराजन्सर्वत्रराजसे ५
सारांसारपरिच्छेदपारगस्त्वमहाधियां जानासि सर्वमेवेदं यथास्थितमखंडितं ६ भावाभावपरिच्छेदतत्त्वज्ञमु
दिताशायं गमागमदशात् लोत्पसक्तंतववपुः स्थितं ७ वस्तुनावस्तुनेवांतरमृतेनैवसागरः अपुनः प्र स
यापैवपरितप्तोसिसुंदर ८ **सुरद्युर्वाच॥** नतदस्तिमुनेवस्तुयत्रोपादेयतास्तिनः यावत्किंचिदिदं दृश्यता
वदेतत्रकिंचन ८

अखंडितमपरिच्छिन्नब्रह्मेकसंतत्त्वज्ञेयंतसंबोधनं उदिताशायमितिवाच्छेदः गमागमौ आरोरोहौतत्प्रयोजिकाभौ
गरागितादशातप्रातत्प्रयुक्तलोत्पेनवमुक्तं ७ नविधतेवस्तुपरमार्थवस्तुपस्मान्तयाविधेनवस्तुनात्मात्मनात्वांतस्थेन
अमृतेनसागरइवपरेस्वेमहिमित्तप्तोसि ८ तदुक्तंसर्वयुक्तिभिः समर्थयित्रनुमोदमानः सुरद्युर्वाचनतदित्यादि
नानकिंचनअमृतमित्यर्थः ८ " " " " " " " "

वा० टी० धीरैर्विद्विः सहविचारेण स्वविचारिण्यजतितीक्ष्णया प्राप्तनिश्चितभावया हृदंवेदं प्रतंकारलक्षणो कालमेघे गलितसति ३ समस्ते
 उप० त्यदिविशेषाणां दिशश्चालेपि योज्यानि ४ सर्वनिधेयनिवर्तकत्वद्वारेण ५ अध्यात्ममय आत्मैकविचारप्रचुरः अतर्मुखो वा
 १८५ ह्यासिंति प्रपुनः चित्तबानुसंधानं पुनः पुनरादावादनं यस्य ६ रागद्वेषमयः रागद्वेषप्रचुर इव मूढैः कल्पमानाः ७ दुर्दु
 मोविषकटकवृक्षः हियस्माद्दुस्पृच्छं तमहावपुः सद्रमुखत्ववनिस्पृह मितियावत् ८ यथा विरक्तो मानवः जायामरणसतिका

पर्याप्रज्ञया धीरविचारगततीक्ष्णया गलत्पलमहंकारे कालमेघे हृदंवेदे समस्तलोकानुमते सफले लूहादकाद
 कारिणी नि मलैर्वितते चेतः शरत्काले उपस्थिते ४ ध्येयेशरणे पसुगमे सकलानंदसंपदि सप्रसन्नचिदाका
 शे स्थीयते परमात्मनि ५ यो नित्यमध्यात्ममयो नित्यमंतर्मुखः सुखी नित्यं चिदनुसंधानो मनः शोकैर्न बाधते व्यव
 ७८५ हारपरोत्सृज्यैरागद्वेषमयोपि सन् नाजः कलंकमायाति पद्मोजलगतो यथो ७ सम्याद्विज्ञानवान् शुद्धो यो नः
 शीतमना मुनिः न बाधते समनसो करिणो वक्त्राधिपः भोगो कशरं दीनं चित्तं जस्य विद्यते न दने दुर्दुम इव चित्तं हि
 ममहावपुः ८ विरक्तो जायामरणे यथा दुःखी न मानवः परिज्ञाता खिलाविधं तथा चित्तं न दुःखितः ९ परिज्ञा
 तमनो मोहो जगद्भवोद्भवत्तना त्पशते नैनसासाधो रजसेवनमस्तलं ११ अविद्या संपत्तिज्ञानमिदमेव महोषधं
 अविद्याविनतव्याधेस्ति मिदस्यैव दीपकः १२

मुकड्वनदुःखी तथा परितो विचार्य ज्ञाता अखिलाविषयैर्द्विपशरीरादिसर्वदृश्यरूपा अविद्या मिथ्या भ्रंति येन तथा विधं
 संचित्तं न दुःखितं भवतीत्यर्थः १० तस्य भाविदुःखं हतुपापसंबंधोपि नीत्सीत्याह परिज्ञातेति जगति व्यवहारपदे भावः कर्तृत्वा
 भिमानस्या दुर्द्वतीति जगद्भवोद्भवत्तना त्पशते नैनसासाधो रजसेवनमस्तलं ११ अविद्या लक्षणं जगदकार
 विद्यामात्रं जगति सम्यक्परिज्ञानं विचारजमज्ञानमेव महोषधमित्यर्थः १२

वा० टी० वरत्रयाचर्ममय्यानासारज्वा मनोलक्षणास्पवणिजः निकेते प्राज्ञालक्षणे संकेते निवासे च स्थितं वंधुजनल
उप० त्तोरे वंधने निश्चलं चलितुमशक्तं २३ कुकर्मो मे गोमयपुंके २४ २५ वहिराकारमात्रेण भासुरेतु सुदीनं वाह्ये
१८६ दिद्रियैश्च तुरादिभिराक्रांतं आरूढक मपदेन काष्पकर्मप्रशेच कार्थवादा लक्ष्यं ते तल्लक्षणेन घंटाखण्डां तं

रागदंशावलीदधं कृष्णं तस्मात्वरत्रया मनोवर्णोऽङ्गुकेतस्थं वंधुन निश्चलं २३ पुत्रदारजराजीर्णे मग्ना
लग्नं कुकर्मो आतं विगतविश्रामभागमादीर्यैव तस्येति २४ गमागमपरिचीर्णं संसारारण्यचारीणं ॥
अलक्ष्यशीतलक्ष्यं तीव्रतापोपतापितं २५ आकारभासुरं दीनं वाह्येराक्रांतमिद्रियैः कर्मघंटाखण्डां
तंक्रांतं दुःकृतताडनैः २६ आविर्भावतिशोभावचक्रावर्तधुरोद्धतं अज्ञानविकटाटव्यं लुठितं सन्नृगात्र
कं २७ विज्ञानार्थसिद्धमग्नसीदमानमकिंचन सन्नागं कर्मभारेण कर्तृणां क्रंदकारिणं २८ रामजीवली
वद्भिर्ममं संसारपल्पलात् परमं यत्नमास्थाय चिरमुक्ता रयेदलात् २९ तत्त्वावलोकनात् दीर्घां चित्तेनो
जायते पुनः जीवः कदाचन तद्य भवेतीति वार्णवः ३० महानुभावसंपर्कात् संसारो वलंधने युक्तिं सं
प्राप्य ते रामस्य दानो रिबनाविकात् ३१ यस्मिन् देशमरौ द्रोना तिसृज्जनपादपः सफलः शीतलक्ष्यो
नतत्र निवसेद्बुधः ३२

अभितं २६ चक्रावर्तधुराशकटभारः साहसिकचक्रौ एव ततैतद्बुद्धं २७ कर्तृणां यथास्थानया आक्रंद
कारिणं २८ चिरं परमं यत्नमास्थाय ज्ञानबलाद्दुत्तारयेदित्यर्थः २९ उक्ता रितं स्य पुनः पंकमज्जशंकां गच्छति
तत्वेति ३० उत्तराणोपायज्ञानलाभस्तु सद्गुरोर्भिगमनात्सिद्ध्यतीत्याशयेनाह महानुभावेति ३१ देशमरुरिव दे

व ५
शमस्तस्यिन् ३२

ब्रा० टी०
उप०
१८९

सुखमोदो निरतिशयानंदविश्रान्तिस्तज्जा तादृशेणाविभक्तित्वविकल्पावस्था ४७ तामेव वर्णयति परिपूर्णेत्यादिनारंजनंदस्यो
परागं ४८ तथैव सोपमीयते नाप्यतदुपायमित्यर्थः केन तर्हि निदर्शनेन तत्संभावना स्यात्तदाह अदूरेति निर्विशेषत्वांशे सन्निहि
तात्सादृश्यादित्यर्थः ४८ उपश्रुत्वा भीषेत्पलक्ष्यते अज्ञानावरणतदान स्यात्तर्हि नुर्यावस्थेव स्यादिसनपारीत्येत्यर्थः घटवि लये

अहंकारे परिस्तीरो यथावस्था सुखमोदजा सावस्था भदिताकारा सा सेव्या संप्रयत्नयः ४९ परिपूर्ण एव प्रख्या
नवागोचरमेति नः नोपमानमुपादत्तेनानुधावति रंजनं ४८ केवलं चित्प्रकाशं शकलिकालस्थितंगताः नु
यचित्प्रकाशते दृष्टिस्तया सोपमीयते अदूरगतसादृश्यात्सुषुप्तस्योपलक्ष्यते सावस्था भदिताकारा गमनश्रीरि
वातता ५० मनोहंकारविलये सर्वभावांतरस्थिता समुदेतिमानंदायातनुः परमेश्वरी ५१ सात्त्विकयोगसंज्ञास
सुप्तादूरभाविनी नगम्पावचसारामहधेवैहानुभूयते ५२ अनुभूतिं विना तत्तत्खंडोदेनानुभूयते अनुभूतिं विनास्त
पंनात्मनः स्थानुभूयते ५३

तदाकाशास्पृशमहाकाशत्वमिव मनोहंकारोपाधिविलये त्वंपदलक्ष्यस्य तस्य दलक्ष्यत्वात्त्वभावता सिद्धयतीत्याह मन इति ५१ स
सुप्तस्य अदूरभाविनी सन्निहिता ह्येवानुभूयते स्थानुभवातिरिक्तं तत्प्रतिचायकं नास्तीत्यर्थः ५२ यथा खंडाय साधारणाग
वादिस्वरूपप्रतिचयेनानुभवाद्यन्मानंतया आत्म न्यपीत्याह अनुभूतिमिति आत्मनोरूपं परमार्थस्वरूपं चेत्यर्थः ५३

वा० टी०
उप०
१८८

सहस्रोर्मिजयोः शुद्धचित्तयोः प्रपीठेन उपत्यकाभावेन तलेन भूयंतः प्रविष्टमूलभागेन जितशब्द आक्रान्तपरः ५ अविष
द्यादकप्रसरप्रतियाति नीभारत्नादिदीप्तिर्यस्मिन् भानुभिः सूर्यरत्नादि किरणैः सरभिनिमिदीप्तवपैः पाटभित्तिभिर-
तिपाठेष्वेवंकांचनैर्निर्तनैः कटैर्गडैः जात्याख्यायां बहुवचनं ७ धातुसारैर्हरितालेभनः क्षीलागैरिकादिभिराततः ८३

स्तटे १

तार २

अत्रैवोदाहरंतीममितिहासपुरातनं संवादंसहस्रोः सहस्रानोभासविलासयोः ५ अस्त्यत्सेधजिताका
शः पीठेन जितभूतलः लेतनं जितपालखिलाकविजयोजिदिः ५ असंख्याकुसुमापूरोसंख्यनिर्मनैरः ले २
गुह्यकारद्वैतनिधिः सद्यनामाविषयभाः ६ गुक्तापटलसंपूर्णैर्भिनिपाटलभित्तिभिः भासरः कांचनत
टैः कटैरिवसुरद्विषः ७ क्वचित्सुष्यभरासारोधातुसाराततः क्वचित् क्वचिफुल्लसरः सारो रत्नशालिशी
लः क्वचित् ८ ३ तोरटनिखानितः क्वणितकीचकः इतोरटकुहावात इतंषट्पदघुंघुमः ८ समौजी
तोपरोदंदैवांनेभगखगारवः अधित्यकायांभत्ताभोगगनेपुखगारवः १० विद्याधराश्रितगुहोभंगगी
तांबुजाकरः किरातगीतपर्वतः खगगीतवनदुमः ११ स्कंधेषुदेवैर्वलितः पादे पुवलितोनरैः पाताले
वलितोनागैर्जगद्गुहमिवापरं १२ कंदरेषुश्रितः सिद्धैर्निधानैरंतराश्रितः चंदनेषुश्रितोनागैः सिंहैः शृ

जशिखासुच १३

तिइतिइतिप्रदेशभेदोक्तिः ८ सानोप्रस्थे मत्तानीवगजंतिभ्रशोयस्मिन् १० ११ जगत्पदेनलोकत्रयवासिनो लक्ष्यं
तेतेषांगुहमिवत्रैलोक्यलक्षणं वस्त्रांङ्गुहमितिवास्थितइतिशेषः १२ निधानैर्निखातधनैः १३ ॥ ॥ ॥ ॥

इदं अविलं आत्मतत्त्वमेव तर्हि तत्कथमनुभूयते तत्राह दृढेति चेतसि बहिर्विषयेषूपशमिते अंतः प्रत्यगात्मनि हीरोदक
 वेदेकरस्थेन दृढपरिणामिनिस्थिते निश्चले सति चराचराणां आत्मा प्रत्यग्भूतः देवानां च तुरादीनां देवः साक्षितया प्रका
 शं धिता स्वयंसा द्वादनुभूयत एव नात्र संशयः कार्य इत्यर्थः एवं चतुर्थभूमिकायां आत्मानुभावेन दनुपंचमभूमिका
 यां अत्यंतिकविषयवासनाशस्तदनुषष्टभूमिकायां विनैव यत्नं शुभः परमपुरुषार्थरूपः स्वात्मनः स्फुटः प्रकाशः स
 देवपूर्ण भावानुभवः सिद्धितितदनुसप्तमभूमिकायां समाध्य समाध्योः समतावशादासंतिकवैषम्यनिवृत्तेः समुद्रांतर्वि

अविलमिदममात्मतत्त्वं दृढपरिणामनिचेतसिस्थितेतः बहिरूपशमिते चराचरात्मा स्वयमनुभूयत देव
 देवः ५५ तदनुविषयवासना विनाशस्तदनुशुभः परमस्फुटप्रकाशः तदनुचसमतावशात् स्वरूपे परिण
 नमनं महतामचिंत्यरूपं ५५ मोक्षोपायेषूपशमः ॥ ३ ॥ उपदेशः सर्गः ६५ श्रीवाशिष्ठ उवाच मनसैव मनः
 स्थित्वा यथात्मानावलोक्यते ममेत्याहमिति त्यक्त्वा तत्तामरसलोचनं १ नास्ति मेति जगद्दुःखं यथाचित्रगतो र
 विः आयात्यापदनंतत्वं महार्णवदत्तता २ पुनः पुनरुपायाति जलकल्लोलकारणं मेघनीलतमः श्यामासं
 सतिः प्रावृडाकुला ॥ ३ ॥

लीनसैधवधनवत्सुखैकरसतया परिणामनं सिद्धितितनुमहता ब्रह्मादीनामपि इयत्तया अविचिंत्यरूपं यतो वाचो निव
 तंति अप्राप्य मनसा सहति श्रुतेरित्यर्थः ५५ इति श्रीवाशिष्ठ उवाच ॥ ३ ॥ उपदेशः सर्गः ६५ सद्वाख्यशैलस्त
 त्रिजराश्रमस्तत्र वर्णिते विलासभासयोजनमकर्मशोदयक्रमः आत्मदर्शनोपाये तत्र शोकमोहादिदुःखपरंपरादुवा
 रेत्यर्थं भासविलासख्याधिकामवता तारयिष्यन्नाह मनसैवेति यदि नावलोक्यते तर्हि जगद्दुःखं यथाचित्रगतो र
 विर्नास्ति मेति तथानास्ति मेति परिणामान्वयः १ आयात अनंतत्वं अपरिच्छेद्यत्वं आयाति २ मेघनीलतमो भिन्नश्यामा
 संसृतिलक्षणा प्रावृट् वर्षर्तुः ३

वा० टी०
उप०
१८६

नायुक्तौ न विपुक्तौ परस्परं च सुरक्तौ दंपती इव २५ मौने मुद्रिते मुनियुक्ते च २६ २७ २८ पंचत्वंगसंगतयोः सतोः २९ औद्भिदे
हिकत्यनुशतिका दित्वा दुभयपदवृद्धिः परिदेव विलोपः ३० निरस्तसमस्तचेष्टैश्चेत्किमृतेनेत्याह अशून्यहृदावितितथा
~~चमूर्धितौ विरक्तौ संपन्नौ विवर्तयः ३१~~

283

नायुक्तौ पुत्रयुक्तौ तु सुरक्ता विवदंपती एकंदित्वमिवापन्नं समग्रासी तयोर्मनः २५ तौ तथा न्योन्यमु
दितौ मनोहरतराकृती तस्य तुः स्वाश्रमे मौनसरोज इव पदौ प्रापतु यै विनंवाल्पमुत्पन्नववत्सभौ
कालेनात्मतरेणैव च दृश्यौ विवोदितौ २७ जग्मनुर्देहमुत्पन्नतस्तौ पितरो तयोः स्वर्गजरात्तु उग्री
यं नीडादिव विहंगमौ पंचत्वंगतयोः पित्रोर्द्वीनवज्जौ वभूवतुः तत्संगौ विगतोत्साहौ पद्याविवजलो
ज्जुतौ तत्रौद्भिदेहिकीकृत्वा चक्रांते परिदेवनं लोकस्थिति रलंघ्या हि महता सपिमानद कृत्यौद्भिदेहिक
मथो व्यथया भिभूतौ शोकोत्थया कर्तव्या न गिरा विलप्य चित्रार्पिता विव निरस्तसमस्तचेष्टौ तौ संस्थि
तौ सुखमशून्यहृदौ विवर्तौ ३१ **मौनोपायेषूपशमप्रकरणे भासविलासवृत्तांते सप्तगिरिवरीनं सर्गः**
६५ श्रीवाशिष्ठ उवाच ॥ अतिशोकपराभूतौ तस्य तुर्दृढतापसौ तापसं शुष्कसर्वांगौ तावराण्यपदुमाविव १
विरक्तौ विपिने कालं क्षिपयामास नुर्दिजौ विदूषाविव सारंगावनास्थामागतौ परां २ जग्मुर्दिनानिमासा
श्रवणपाथतयोस्तदा क्रमाद्यावपि सं यातो जराश्रमदुमाविव ३

चमूर्धितौ विवर्तौ संपन्नावित्यर्थः ३१ इति श्रीवाशिष्ठता० श्रे० उप० णे पंचमधितमः सर्गः ६५ अप्रवृद्धमतेर
त्रदुःखाद्यो परिवर्तनं भासस्य वचनेनात्र विस्तरेण प्रकाशयते आरण्यदुमपक्षतायेन तपसं बंधिना ग्रामानयनदावा

च संशुष्क सर्वांगौ १ अनास्थं गच्छेत्तत्र धनादिव
नासक्ति २३

१८६

१४ मंदारः कल्पवृक्षभेदस्तद्वैस्तदासुगै रिव १५ शिलाएवाभिसारिका त्विनोत्प्रेक्षते अभ्रैति क्कणान्मंजीरादिबचि
तरत्नानामभिसारिविरेधित्वान्मूकरत्वभूषिता शृंगैरभिसारिका इवाप्तिवृत्तात् शृंगाभिसारिकाः १६ तत्रोत्तर
तटे श्रैत्रशोभीति चतुर्थसंबंधः १७ चतुर्दुमलताभिः शाखाभिरुन्मुक्तै रूर्ध्वभागे प्रसारितैः पुष्पस्तवकै र्दंतु

पुष्पाभ्रसंवीतवृषः पुष्परेखभ्रपांसुलः पुष्पवात्याभ्रहृद्भांतः पुष्पपादकपांडुरः १४ धातुधूल्यभ्र
कपिलोरत्नोपलतलंस्थितैः मंदारगै रिव पुरस्त्री गणै रलक्षितः १५ अभ्रनीलांशुकं छन्नामूकरत्व
विभूषणः शिलाकनकसुदर्यो यत्र शृंगभिसारिकाः १६ तत्रोत्तरतटे सानो विनम्रफलपादपे रत्न
पुष्परिणी जाले बहु निरवारिणि १७ चतुर्दुमलतान्मुक्तपुष्पस्तवकदंतुरे विफुल्लाकोलपुन्नागनी
लनी रजदित्कटे १८ लतावितानछत्रार्कै रत्वा शुभ्रभास्वते अवजंजरससूते खले किदाहकारि
णी १९ व्रह्मलोकसमः स्वर्गः रम्यः शिवपुरोपमः अत्रोरत्नाश्रमः श्रीमान् सिद्धश्रममहरोमहान् २०
महर्षिः आश्रमस्वस्मिं स्तापसौ द्यौ वभूवतुः को विदौ तु न भो मार्ग इव शुक्ररहस्यती २१ तयो रथे कास्य
दयोस्तत्राभूतां सुतावुभौ फुल्लांकुरौ शुभ्रतनूयस्यं वृजयोरिव २२ विलासभासनामानो वृद्धिमापय
तु क्रमात् तौ पित्रोः पल्लवे दीर्घलतापादपयोरिव २३ आस्तामन्यो न्यसुस्मिग्धो सुहृदौ वल्लभो मिषः

उत्ततदंतवस्थिते नीलनीजनिनीलात्पलानि १८ स्वर्लोकः स्वर्गस्थानमिवाहादकारिणी १९ २० महति विस्तीर्णे को
विदौ विघांसौ शुक्ररहस्यती इव शतितयोर्नमिनि ईशोपि २१ अवजयोपपगुल्मयोः फुल्लांकुरौ पुष्पप्रकृतिभूतक
लिके इव २२ लतापादपयोः पल्लव इव वृद्धिमापयतुः २३ २४

तलतलवदस्थिते पुष्प
मादवस्थिते २४

वयसिदुष्मन्ति तत्पादिना - आश्रयः प
रमात्मा तत्र संवर्धनरतुर्विक्रः - आ
लानं तु दम्भं तिनयेन लक्ष्मणं देवनादि

विवेकविमोधिप्रावल्यंतत्सहाय्येदोर्वल्यंचप्रपणं
२८०

संघटितो कंचित्कालं देवाद्युज्यपुनर्निर्मितौ ५ जीविताग्रं प्रेष्टं जीवितं तल्लक्षणं दुर्मफलभूतं हृदि आवासो यस्य तथा
विधाम् तां बुधे इति भैरवप्रतिशयोदीपने विशेषणे ५ आत्मवान् प्रबोधलध्वात्मा अतएव फलतविधः ७ अलं स्पष्टं प्राह
६ चित्ते भवतीति चित्तम् कामसकल्पादिः १० वीरुधो लतापाशादात्र कैराशकुलादिना ११ ज्ञानं शोधितं तत्पदार्थज्ञानं

अप्राप्तविमलज्ञानौ चिरज्जरितापसौ तावेकदा संघटिता विदमन्योन्यमूचतुः ५ **विलासवाच** जीविताग्रं दुर्मफ
लं हृदा वासात् तां बुधे जगत्पत्निम् महाबंधोभासस्वागतमस्मृते एतावत्यो देना वल्पो मद्दियोगवता त्वया वदस्व
पितांसाधो कश्चित्ते सफलं तपः ६ कश्चित्ते विज्वराधिः कश्चिज्ज्ञातस्वमात्मवान् कश्चित्फलितविधस्त्वं कश्चि
शलवानसि ७ **वशिष्ठवाच** इत्युक्तं तं संसारसमुद्दिग्मलं तथा प्राहा प्राप्तमहाज्ञानं स हृत्सु हृदमादरात् ८
भासवाच स्वाधो स्वागततौ यैव दिव्यादृष्टौ सिमान्द कुशलं तु कुतोऽस्माकं संसारेति क्षताभिह ८ यावन्नधिग
तं ज्ञेयं यावन्नचित्तम् यावतीर्णेन संसारस्तावन्मे कुशलं कुतः १० आशयावदशेषेण नन्वेनाश्रितसंभवा
वीरुधो दात्रकैरो वतावन्नः कुशलं कुतः ११ यावन्नाधिगतं ज्ञानं यावन्नसमोदिता यावन्नाभ्युदितो बोध
स्तोवन्नः कुशलं कुतः १२ आत्मलाभावेनासाधो विज्ञानानमहौषधं उदेति पुनरेवेयं दुः संसृतिविषूचका १३
शैशावांकुरितो जुरं भात्रवयौ वनपल्लवः जराकुसुमितो भ्ये निपुनः संसारदुर्दुमः १४ कार्यजीर्णतिरारम्भा
घांधवाकंदं दषट्पदा जरापुष्पसिता देति पुनर्मरिगौरी १५ मंज १

बोधोऽखंडवाक्यार्थ इति भेदः १२ १३ शैशावलक्षणां अंकुरितस्पृजं भरणभुजं भस्मं अतीत्येति लम्बलोकपेहेतौ वापं
चम्री १४ वांधवानामाकंदारवषट्पदाः तल्लक्षणं लङ्गुजाखाः यस्य जराकुसुमिता संजातकुसुमिता संजातकुसु
मा १५

वा० टी०
उप०
१६१

देहवपरमपुरुषार्थसाधनात्वात्तत्रशलाका ३२ गतिवर्तस्य हि द्वावर्त ३३ ३४ कलनाजालेवलितावद्वासतीमूर्द्धि
तामोहिता ३५ नीलोत्पलानियथाविनि कृतमित्यातेम श्रीरूपपि ३६ उच्यतेनतां विवृद्धिसंज्ञात् अतस्तिगतयोयस्य
सत्तणादुतिप्रपल्लवित्यर्थः ३७ अनात्मीयात्प्राप्त्यासंस्पर्शीनि अनात्मदेहादेनिमित्तानि च देहावात्मवद्ध्या ३८ सर्वजन्म
सुखदुःखस्थानानामानंत्यदर्शयन्नपसंहरति बहुविधेति जरा मरण लक्षणैः प्रवातेन चंडवायुना भग्नपुनः
उनर्मर्द्धितः जगत्त्रयस्य उदयगिरौ लुठन्नयं जनः गतरसपणविवक्षुः कपणैव त ३९ इति श्री वाशिष्ठ उवाच ॥ उपशम

देहरत्नसलाकेयं नाशयं कर्णवोदरे न तापके कर्मग्रेति तातं जन्म नि चिंता चक्रे चिरं वृद्धं कुकियाचारं चं च
रं चेतो भ्रमति सामुद्रेण त्विर्नेतृणां यथा उद्यमानं मनं ते पुं चेतः कार्यमहोर्मिषु क्षणमेति न विश्रां तच्चिंतातां उ
विताशयं ३४ इदं कृतं करोमीदं करिष्यामीदमत्यलं कलनाजालवलितामूर्द्धितामतिपतिणी ३२ अयं सुहृद
यं शत्रुरिति घंघमहाक्षिपः विनिकृतं तिमर्मा लीयथानीलोत्पलानि ३६ चिंतानघामहावर्ते बीचिकानि च ये चिरं
सत्तणादुच्यते नतामिति मनोमीनः सत्तणादुतिः ३७ अनात्मीयानि दुःखानि व हन्येवं विधात्ययं आत्मबुद्ध्या विचिन्वा
नोज्जैना गच्छति दीनता ३८ मोक्षोपायेषूप० ॥ १० ॥ अनित्यप्रतिपादनं सर्गः ६६ श्री वाशिष्ठ उवाच ॥ एवं तौ कु
शलप्रसन्नं कृतवन्तौ परस्परं कालेनासाद्य विमलं ज्ञानं मोक्षततो गतौ १ ततो बन्धि महाबाहो यथा ज्ञानेतरा गतिः
नास्ति संसारतरणेषां शबन्धस्य चेतसः २

तत्सति १

मे ४

प्र० शेषव्यवस्थितमः सर्गः ६६ ॥ देहात्मनो रसं बन्धसमर्पयितुमीर्यते अंतः शक्ति कृतो बन्धस्तस्यागाच्च निवार्यते एव
मुक्तप्रकारे संसारसारता विचार बहुलं कुशलप्रसन्नं १ पाशा इव बन्धा बन्धने हेतवो यस्मिंस्तथा विधस्य चेतसः संसराणां स
सारस्तस्य तरणे गतिरुपायः २

१६१

जगाववहायकापलितरौ प्रकल्लोत्तैराकुलासंकुला
प्रकिपाप्रवाक्षितस्त्रिताणा सदितागिजलमए वसेवंध
हतीलपथिः ३० ३१

वर्धयत नरमपुत्रं धर्मेण पयोजी आपुल्लो विवेकलक्षणस्य चिंतामणौ यस्मात्तथाविधे कार्ये लक्षणं दुर्मध्ये महती हृदयलक्ष
णो आलयेनीडेगङ्गः स्वादन्नाद्यभिलाषः सरावगृध्रः २१ अमदौ वैलपमपादिनापतंतिका र्थस्मात्तथाविधे कार्ये लक्षणं दुर्मध्ये महती हृदयलक्ष
दिवसावलीयेन तत्परिदिना कायलतागृह्यते २२ बार्द्धके पुत्रभूत्वावमानोः रजोभिश्च ध्वस्तं अस्तंगता श्रीवर्षेयस्य
तथाविधं क्लीबेभ्यो लुक्छादसः २३ राजहंस इवेति शेषः भोगलक्षणानि पुष्पाणि दिवसपुष्पाणि निचम्रधोपतंति अ
जिह्वा च पलतालजः कायदुर्ममहालये पतच्चिंतामणौ वृद्धौ गृध्रो विवर्द्धते २१ नीरसानिः सुखा लघ्वी
पतये लवगात्रका जीर्णपण्यवरो यं क्षीयते दिवसावली २२ अवमानस्तो ध्वस्तमस्तंगतवपुः प्रियं मुखं ध्वस्त
रतामेति हिमैः पद्म विवाहनं २३ पुष्पतः कायसस्यः प्रगालघोवनांभस्यः राजहंसस्तथादापुनिवर्तिपिला
यते २४ कालानिलवलोद्भूतार्जजराजीवितदुमात्र भोगपुष्पाणि दिवसपुष्पाणि निचम्रधोपतंति धः २५ भोगभोगप्रि
तेष्वंतर्दुःखदुर्धरादिषु मनोमोहांधकूपेषु पुंरपुविनमदुपति २६ नानानुरंजनास्पृष्टात् स्मात्तरलपेलवा चैत्य
मग्रपताकेन दूरसमधरोहति २७ अस्पृष्टं सारतंत्रस्य बृहत्कालविलासिदः जीविताश्रमयंतुं तुमन्नकारवुर्विचंत
ति २८ यौवनोत्कटकल्लोला बहल्लोला सिफेनिला परावर्तमहावर्तामाजीवितदुर्नदी २९ कलाकुलज्जगत्का य
कल्लोलाकुलसंनुला क्रियासरिदपर्यं तावत्पाजालकोटरा ३० अनंतावंधुजनतानघागंभीरकोटरे अजस्र
पर्यं तावत् २४ २५ भोगेषु तिबृतेष्वपि भोगाशातदशक्तिदुःखंतत्प्रधुतचिंतारोकमोहाधिश्च वृद्धतरवेत्याशयेनाह भोगेत्पा
दिना ३६ चैत्यं देवाद्यायतनं अग्रवध्वापताकेन दूरमुद्धितं यथास्पृष्टया २७ संसारलत्तलणतत्रस्य प्रवाणाः जीविताशाः प्र
चुरं आपुत्नातुं २८ बहल्लोला सिफेनिका ध्वस्तमपादिना फेनिला परावर्ताः लोभतस्मादिना भ्रमणान्पवमेहांत आवर्तापसा

वि१

वा० टी०

उप०

१६

२३

२३

२३

२३

२३

२३

२३

२३

२३

२३

२३

२३

चित्संनिधिमात्रेणाधिषायपरितो बोधितात् १४ भासमानासुखदुःखादिसंविदः कल्पत हि त्वित्रैकस्यापीत्याहने
ति १५ आनुभूतसुखदुःखानुभवाः देहदेहिनो देहतदभिमात्रिनोः संगे १६ तर्हिज्ञाज्ञयोरविशेषः किन्नस्यात्तत्रा
ह अज्ञस्येति १७ कीदृशस्तर्हिज्ञस्यप्रारब्धभोगानुभूतयस्तत्राह अंतरेति अंतःसंगे भिमानः अंतरनुप्रवेशश्च
स्नेहाः संबंधादपदां जलान्वयमाहारे १८ असंगः परमार्थसंगश्च १९ जलकाषयोयद्विदितिशेषः स संबंधः

दास्यं श्रुतान्नोपात्तं पशब्दादयो यथा प्रजायंते तथैवात्मा देहाच्चित्तविवो धितात् १५ न शुद्धजडयोरेताः सं
विदश्चिद्वारयोः एतादृशान्मात्रस्य तस्मिन्नेवेति देवनः १५ यथा न कस्यचिद्वादिदास्येन भूतयः यथा
न कस्यचिद्देहदेहिसंगेन भूतयोः अज्ञस्यायं यथा दृष्ट संसारः सत्यतांगतः नाज्ञस्यायं यथा भूतः संसारः स
त्यतांगतः १७ अंतसंगविहीनास्तु यथा स्नेहादपजले तथा सक्तमनोचैतौ वा ह्यभोगानुभूतयः १८ अंतःसंगेन
रहितो यद्यत्सलिलकाषयोः संबंधस्तद्यदेवानुरसंगो देहदेहिनो १९ अंतःसंगेन रहितः संबंधो जलकाषयोः
सदेहदेहिनो श्रेवं प्रतिविंबांभसोस्तथा २० स्थिता सर्वत्र संवित्तिः शुद्धसंवेद्यवर्जिता द्विषोपलंछिता त्व
मादुःसंवित्तिर्न विद्यते २१ अदुःखमेतिदुःखित्वमंतःसंवेदनात्कुटं स्फुरेभवति वेतालो वेतालत्वेन भा
वितः २२ असंबंधोपि संबंधो भवत्यंतर्विनिश्चयात् स्वप्रागनासुरतवत्स्थारुवेतालसंगवन २३ असत्त्वा
यो हि संबंधो यथा सलिलकाषका तथैव मिथ्या संबंधः शरीरपरमात्मनोः २४

चकारोपार्थः एवं सलिलकाषोपन्यासः संसर्गभावे दृष्टा तर्थात् इह तादात्म्याभावे हृदयो न रक्तं २० ननु सुखदुःखादिसं
वित्तिनिषेधे संवित्संतरा प्रसिद्धः प्रपन्तास्यादिशंका हस्यते तिन विद्यते तद्विषयानिरूपणा इत्यर्थः २१ असतोपि अज्ञा

जाज्ञासाप्रतीतिभानेप्रसिद्धमित्याहुः खलु

१८२

मोघावहाप्रकापितसौण्डर्यकल्लोत्तराहुलासंक्रान्ता
अप्रकिपाप्रवृद्धिसल्लसत्ता सखित्प्रतिजनमएवमेव
हृतीत्यर्थः ३० ३१

वर्धयत नमः प्रहृष्टार्थे पयोऽमी आर्पणो विवेकलक्षणस्य चिन्तामणीयस्मान्नथाविधेकार्थलक्षणदुमस्ये महती हृदयलक्ष
णे आलयेनीडेगङ्गाः स्वादन्नाद्यभिलाषः सरावगृध्रः २१ अमदौर्वैल्पमयादिनापतंतिकाद्यक्षमातीभवतिगात्राण्यस्य
दिवसावलीयदेनतपदिहिन्नाकायलतागृह्यते २२ बार्ह्वेपुत्रभृत्यावमानौः रजोभिश्च ध्वंसं प्रसंगताश्चैवपुंयस्य
तुथाविधं क्लीबेभ्योत्पुच्छं दसः २३ राजहंस इवेति शेषः भोगलक्षणानि पुष्पाणि दिवसरूपिणि निजप्रधोपतंति अ

जिह्वाचपलतालग्नः कायदुग्धमहालये पतच्चिन्तामणौ वृद्धौ गर्ज्जधोविवर्द्धते २१ नीरसानिःसृत्वा लघ्वी
पतयेत्तवगात्रका जीर्णपणसवर्णयिं दीयतेद्विसावली २२ अत्रमानस्त्रो ध्वत्तमसंगतवपुः प्रियं मुखंधस
रतामेति हिमेः पद्म विवाहनं २३ पुष्पतः कायसस्यः प्रजालघोवनांभस्यः राजहंसत्तणादायुनिवतिपिला
यते २४ कालानिलवलोद्भूतार्ज्जुनजीवितदुग्धमात्र भोगपुष्पाणिद्विसपणानिनिपतंत्य धः २५ भोगभोगप्रि
तेष्वंतर्दुःखदुर्दुरधारिषु मनोमोहांधकूपेषु पृथेषु विनमज्जति २६ नानानुस्तेनास्पृष्टात्स्मात्स्नपेलवा चेत्य
मग्नपताकेन्द्रसमधरोहति २७ अस्पृशंसारतं तस्य बृहत्कालविलासिदः जीविताशामयंतुं तमन्नकारुर्निवृत्त
ति २८ यौवनात्कटकस्त्रोलावहस्त्रोलासिफेतिला परावर्तमहावतोयाजीवितदुर्नदीर्दकलाकुलज्जगत्का र्थ
कस्त्रोलाकुलसंनुत्ता क्रियासरिदपर्यन्तावहत्पाज्ञालकोटरा ३० अनन्ताबंधजनितानघागंभीरकोटरे अजस

पर्यतातियावत् २४२५ भोगेषु तिष्ठतेष्वपि भोगाश्चतुर्दश किङ्कः खंतप्रधुनस्त्रिंशो कर्मोहाधिष्ठानवर्द्धित एवेत्याशयेनाह भोगेत्या
दिना ३६ चैतयं देवाद्यायतनं अग्रवध्वापता केवद्वयमुद्धितं यथास्पत्तया २० संसारल्लक्षणं तत्र स्पप्रवाणः जीविताः प्रा
चुरं प्रायुत्वानु २८ बहल्लोलासिसदृशक्रोधद्वयभयादिना फेविलापरावर्तिः लोभतृप्सादिना भ्रमणान्यवमैहांतप्रवर्तितायसा

ॐ शिल्पतर्कनीतिशास्त्रादिभिः कलाकुलैः कोशवृद्धे

वि१

वा० टी०

उप०

१६२

२३

२४

२५

२६

२७

२८

२९

३०

३१

३२

३३

३४

३५

चित्संनिधिमात्रेणाधिषायपरितो बोधितात् १४ भासमानासुरबहुः स्वादिसंविदः कस्यतर्हिचित्रेकस्यापीत्याहने
ति १५ आनुभूतसुरबहुः खानुभवाः देहदेहिनो देहतदभिमानिनोः संगे १६ तर्हिज्ञाज्ञयोरविशेषः किन्नस्यात्तत्रा
हअज्ञस्येति १७ कीदृशस्तर्हिज्ञस्यप्रारब्धभोगानुभूतयस्तत्राहअंतरेति अंतःसंगे भिमानः अंतरनुप्रवेशश्च
स्नेहाः संवंधादपदां जलान्नसमाहारे १८ असंगः परमार्थसंगश्च १९ जलकाषयोयद्विदितिशेषः ससंबंधः

दासं श्रैतान्तोपात्तं पशब्दादयो यथा प्रजायंते तथैवात्मा देहाच्चित्परिवो धितात् १५ न शुद्धजडयोरेताः सं
विदश्चिद्वारयोः एतादृशान्मात्रस्य तस्मिन्नेवेति देवनः १५ यथा न कस्यचिद्देहादिदारुश्लेषेन भूतयः यथा
न कस्यचिद्देहदेहिसंगेन भूतयोः अज्ञस्यायं यथा दृष्टसंसारः सत्यतागतः नाज्ञस्यायं यथा भूतः संसारः स
त्यतागतः १७ अंतसंगविहीनास्तु यथा स्नेहादपज्जले तथा सक्तमनोवृत्तौ बाह्यभोगानुभूतयः १८ अंतःसंगेन
रहितो यद्वत्सलिलकाषयोः संबधस्तद्वदेवानुरसंगो देहदेहिनो १९ अंतःसंगेन रहितः संबधोजलकाषयोः
सदेहदेहिनो श्रेवं प्रतिविंबां भसोक्त्या २० स्थिता सर्वत्र संवित्तिः शुद्धसंवैधवर्जिता द्विषोपलंघिता त्व
माहुः संवित्तिर्न विद्यते २१ अहुः स्वमेतिहुः खिलमंतः संवेदनात्फुटं स्फारो भवति वेतालो वेतालत्वेन भा
वितः २२ असंबंधोपि संबंधो भवत्यंतर्विनिश्चयात् स्वप्रागनासुरतवत्प्राणवेतालसंगवत् २३ असत्प्रा
योहिसंबंधो यथा सलिलकाषका तथैव भिष्या संबंधः शरीरपरमात्मनोः २४

चकारोपार्थः एवं सलिलकाषोपन्यासः संसर्गभावे दृष्टार्थ इह तादात्म्याभावे हृदयेन सत्त्वं २० ननु सुरबहुः स्वादिसं
वित्तिनिषेधे संवित्तराप्रसिद्धेः शून्यतास्यादिशं क्वाह स्थितेति न विद्यते तद्विषयानिरूपणा इत्यर्थः २१ असतोपि अज्ञा

वाङ्मनसा प्रतीतिमानं प्रसिद्धं चित्पाहः खल्लि

१६२

इदं वक्ष्यति प्रकारं दुःखं भव्यमते विवेकिनः पेलवं कोमलं वं कोमल कोमलं सुखोद्धेधमिति यावत् अतरो दुस्तारः सर्पारंगे
रुडस्य ३ द्रेहदया भिमानत्याग एव तं दुद्धे दोषाय इत्याशयेनाह देहातीता इत्यादिना स्थितिर्दुस्थितिः क्षतिरित्यर्थः ५ चित्तस्य
चित्तवभावस्यात्मनो परित्यं पूर्वतात्पर्यरूपप्रच्युतिः ६ अहंतात्पाठकस्यापि क्वपि भवता प्रसक्तिरेव नास्तीत्याशयेनाह केन भ
वन्नित्यादिना न ह्यचेतनानामसंगचित्तो वा भवता प्रसक्तिरस्तीति भावः ७ अंतरे मध्ये गिरिभिः संवाधे संकुलत्वेति चित्तत्वं पश्चा

इदं ब्रह्म ते दुःखं भनंतमपि पेलवं कुरुगस्यातरेणं धिः सर्वा रैर्गोष्पि दायते ३ देहातीता महात्म नः चिन्मात्रस्वात्म
निस्थिताः दूरादेहं समीक्षंते प्रोक्तको जनतामिव ४ देहे दुःखाति संसृद्धोः कानः स्थितिहपं किता ॥ २ ॥ ये विधूरिते
भग्नैः सारथ्यैः कवत्वं उना ५ मनसि सृद्धतां यांते चित्तस्यांगं किमागतं तरंगतलसं तानेवैपरीत्यं किमं बुधे ॥ ६ ॥ के भव
न्यथा साहसाः पथस्यासुपलाप्त्रके काः शिलाः किलादरूपां के भोगाः परमात्मनः ७ संबंधः कडवश्रीमन् शैला परम
मृदयोः अंतरे गिरिसंवाधे कश्चिन्नित्यवंधयोः ८ अप्रुत्संगो ह्यमाना निपयानि स रिदंभसां कानि नाम भवंती ह श
रीराणि तच्चात्मनः ९ संयदात्काष्ठपयसो यथोत्तुगाः क रूपादयः देहात्मिनोः समायोगानेपता श्रितवृत्तयः १० संव
धादरूपमसां प्रतिमिवातिदारुणः पथापयसिलस्यंते शरीराणि तच्चात्म नी ११ यथा दर्पणा वीच्या दो प्रतिविंबानुवसु
तः नासत्या निचसत्या निशरीराणि तच्चात्मनः १२ दारुना मुपलास्फोटे दुःखितानयथा कचिन् संयुक्तेषु विपुक्तेषु न

त्माबंधः संसारस्तयोः कः संबंधनद्याकाशः पार्श्वे बध्यत इति भावः ८ उत्संगे अंके इव उद्यमानानि धार्यमाणानि पपि पयौ ९ सं
घट्टादभिघातात् समायोगादन्यात्पतादात्प्राध्यासात् सुखदुःखादिचिन्तवृत्तयः १० देहसंबंधस्याध्यासिकत्वे दृष्टान्तमाह संब
धात्संनिधिमाम्ना निमित्तान् ११ १२ पंचसुदेहाद्याकारपरिणतेषु भूतेषु कंचेदना निसंयुक्तेषु स्त्रीपुत्रादिविपुक्तेषु च क्षतिर्न दुःखा
दिप्रसक्तिः १३

नि१

वा० टी०
उप०
१६३

अंतः न चेतित्तेतौ चकारः न हि चित्ते कर्त्तृता शक्तिर्नास्ति येन देहाः कर्त्तृकत्वेनेत्यर्थः ३६ अथर्थाद्वितीय एवकारः ४० अ
ग्रैः पुरोगतैः शीतोष्मानुभवादिकार्यैः तच्चोच्चिप्रपासकस्यापुस्त्वसः प्रसिद्धमिन्द्राह ल्याख्याते च प्राक्पुपंचितमिति
भावः ४१ अ धुरवृत्तिनिर्विज्ञेयसौरयंतधन ४२ संसक्तिरगमात्रेण सर्वजीवभुक्तगुणामनसिसिद्धिंतीत्याशयेनाह अंतरे
ति ४३ उपसंहारतितस्मादिति सर्वत्रिस्थ्यात्मनो वहिर्वहिः स्थितानां पंचलक्षणंच वंधभूतानां सर्वपदार्थानां सनातिरासे

असंयुक्तमकर्त्रे च कुर्वदेवमनोविदुः न कर्मफलभोक्तृत्वमसक्तं प्रतिपद्यते ४० ब्रह्महत्याश्रमेधाभ्यां संसक्तो न
लिप्यते दूरस्थाकांतसंलीनमनाः कार्यैरिवाग्रैः ४१ अंतः संसक्तिभ्युक्तो जीवो मधुरवृत्तमानुबहिः कुर्व
न्न कुर्वन्नाकर्त्ता भोक्ता न हि क्वचित् ४२ अंतः संसक्तिमुक्तं यन्मनः स्यादकर्त्तृकं तद्धिमुक्तं प्रशान्तं तदुक्तं तदले
पकं तस्मात्सर्वपदार्थानां स्थित्यानां निश्चितं वहिः सर्वदुःखकरी कूरामंतः विवर्जयेत् ४४ विरहितमलमंतः
व २ संगदोषेणाध्वेतः सममुपगतमसंबोमन्निर्मलाभं सकलमलविमुक्तेनात्मनैकत्वमेति स्थिरमर्तो निभमंभो
वारिणी वारिणीले ४५ मोक्षोपायेषूप० प्रकरणे अंतःसंसर्गविचारः सर्गः ६७

इदमेवैकमुखापायतयानि श्रितं यत्सर्वदुःखकरी सक्तिं विवर्जयेत् विवर्जनिमित्यर्थः ४४ अंतः संगं संसक्तिस्तदोषेण अल
मत्यंतं विहितं अतएव आद्यं संसारदशातः प्रकृतं शमं प्रपंचोपशमत्पुं प्रत्यक्तत्वं उपगतं च त्परमात्मनारकत्वमेकर
स्यमेति यथा स्थिरमर्तोः स्पष्टिकतन्निभं ग्रंथः अशनिशितधारायेषा संतिते अदिशः खड्गादय इव नीलेपमुदीवारिणि
मिलितमेकत्वमेतदद्वित्यर्थः ४५ इति श्रीवाता० शेष उप० णे सप्तषष्ठितमः सर्गः ६७

१६३

ॐ:ख १

वा० टी० गदभानामपि नासारुर्देशभेदे प्रसिद्धाग्राम्यपशुजन्ममात्रोपलक्षणमेतत् एवमग्रेपि संसर्गविजृम्भितं
 उप० फलविस्तारः ११ एकदेशे निषस्रया तन्वास्था वरदे हनवहंत्यनुभवतीति यावत् १२ १३ व्याघातः शरपा
 १८४ पाणमुदुटिकाभिघातस्तस्मात्प्रतिक्षणं भोक्तुमर्थवती धीर्यस्य १४

२३४ रज्जुकुष्ठघनप्राणोपद्रुत्यायचिगर्भः भारंवहति भीतात्मा तत्संसर्गविजृम्भितं ११ शीतवातातप
 श्लेष्मामेकदेशं निषस्र तत्संसर्गविजृम्भितं १२ धराविबरनिर्मग्नो यत्कीटः
 पीडितांतकः क्षिणोति विकलः कलंतत्संसर्गविजृम्भितं १३ रज्ज्वाभकुक्षिंक्षपयत्यापुर्वोघा
 तभोरुधीः पक्षी वृक्षशिखाशायी तत्संसर्गविजृम्भितं १४ दूर्वाकिरतृणाहारः किरातशरपीड
 या जहाति यन्मृगो देहं तत्संसर्गविजृम्भितं १५ कृमिकीटत्वमायां तिजायमानाः पुनः पुनः य
 दिमातनतातीर्णास्तत्संसर्गविजृम्भितं १६ उत्पत्त्याप्यत्पलीयेते तरंगिणी तरंगवत् भूतानि यद्
 नंतानि तत्संसर्गविजृम्भितं १७ वीरुत्तणदशांघाताम्रियं ते यत्पुनः पुनः नराविगतसंचारास्तत्सं
 संसर्गविजृम्भितं १८ रसातलरसायोगोत्तणगुल्मलतादयः जनयंति यदाकारं तत्संसर्गविजृम्भि

जनताः पुण्यपापाधिका रिजनसमूहाः १५ तरंगिणी तरंगवति जलाशये तरंगवत् १७ वीरुत्तलता १८
 रसायाः भूमेस्तलेन पतितस्य रसस्य आयोगात् उपयोगान्मूलेः यानूरात् जनयंतीति यत् तदितिसंबंधः
 १८

अवगच्छति चेत्तत्र प्रवृत्तिर्विज्ञानतया प्रपञ्चः संपादयति इदानीं संसक्तिफलं निप्रपञ्चयति संसक्तिवशादप्रवृत्तिरिति २०

लक्ष्यसंसक्तसंसक्तो श्री कित्सोपायसंयुतेः बंधाबंधाविभागप्रफलं चात्रोपवर्णते कथं केन प्रकारेण किं प्रकारश्च बंधायकश्च कीदृशप्रमोक्षाय कथं केन चिकित्सते १ देहस्य क्षेत्रस्य देहिनिः क्षेत्रज्ञस्य च योजादयचित्त्वभावतालक्षणविभागो विरुद्धस्वभावता तस्य तस्य एकपरित्यागेन अत्यंतापर्यालोचनेन अन्योन्यतादात्म्यधर्मविनिमयभावनात् देहमात्रे प्रामताविश्वासायः स एव बंधहेविंधहेतुः संभाइत्यर्थः २ लक्षणांतराण्यहं अनंतस्येत्यादिना सपर्यंतत्वं त्रिविधपरिच्छेदसहितं त्वंतत्रिष्वये सति त्वापरिच्छिन्नमुखं स्वभावाविस्मरणाद्यदि प्रयोक्तुः सुखार्थमित्यर्थः ३ तद्विरोधिनीमसंगस्थितिं

श्रीराम उवाच ॥ कीदृशो भगवन्संगः कथं बंधायवानृणां कश्च प्रमोक्षाय कथितः कथं वैषिचिकित्सते १ **श्री**

वशिष्ठ उवाच ॥ देहदेहि विभागैकं परित्यागेन भावनात् देहमात्रे तु विश्वासः संगो बंधाह उच्यते अनंतस्या

तत्त्वस्य सपर्यंतत्वं त्रिष्वये यत्सुखार्थित्वमंतस्स संगो बंधाह उच्यते ३ सर्वसांत्वे द्मत्तिलं किं वांछामित्यजमि

कं इत्यसंगस्थितं विद्विज्जीवन्मुक्ततनुस्थितिं ४ नाहमस्मीनंचान्यास्मि मा भवंतु भवंतु वा सुखान्पसक्त इत्यंतः

कथ्यते मुक्तिभाङ्गुरः नाभिनंदति नैष्कर्म्यं न कर्मस्वानुषज्जते सुखसमोयः फलत्पाणी सो संसक्त इति स्मृतः ६

आत्मतत्वे कनिष्ठस्य हर्षमिष्विशमनः यस्य नायात्यशक्ते सो जीवन्मुक्तः सकथ्यते ७ सर्वकर्मफलादीनां म

नं सैव न कर्मणा निपुणं यः परित्यागी सो संसक्त इति स्मृतः ८ असंसंगेन सकला अशानाना विजं गिता चिकि

त्सिता भवन्तीह अयः संपादयंति च ९ संसक्तिवशातः सर्वविततां डवराशयः प्रयाति शतशाखत्वं च भ्रकं टकलक्ष

लक्षयति सर्वमिति ५ अहं अहंकारपरिच्छिन्नो नास्मि अहंकारप्रवृत्तिः अतो भिन्ना भूते हादौ विषयसुखानि मा भवन्तु चा अ

हं तु देहाद्यसंगभाव इत्येवं दृढविश्वासादसक्तः ५ नैष्कर्म्यं सर्वकर्मपरित्यागं फलमनुलक्ष्य सज्जते अभिनिविशते सुसम

संज्ञा सिद्धोति शेषः ६७ लोकसंग्रहस्यावश्यं ध्यातनाय न कर्मणेति ८ त्रीन्समाधाय चतुर्थप्रश्ने समाधत्ते अ

संसंगेन ति चेष्टाः नानाविधैः फलमगोः विजृम्भिताः भवन्तु

चिरसंपद्या तच्चा उत्पत्योत्पत्य ३४ आत्स्यन्यायेन परस्परनिगीर्णं ३५ मशकसंतति दिवेतिशेषः अंगेत्यामंत्रण ३६ या
 तौत्यातौ उदयास्तमयोच द्वितीयोपततनोत्पत्तनेच सदेव तौया जीर्णं शिथिलं अतएव कालरूपवालकस्य कं
 डुकभूतं जलपयं जडयो रभे दज्जडं च आमलिनं कलं क म्लानं चेति बहुदोषत्वाद्वातुं योग्यमपि वपुः संसक्तिवशपादेवा
 स्थापिनजहाति ३७ नानाविधानामपाराणां युगावर्तदुःखं नालो कनेन पुनः पुनरनुभवेन कर्कशं कठोरं मनो लक्षणं
 खंडकं छेदनं चित्तं पत्राविशेषदुःखं सदादुःखं पिगीर्णं मंडलं मिंद्रादिदेवसमूहः संसक्तिवशादेव नलुनाति
 जायंते च म्रियंते च निपतंत्युत्पत्तंति च भूतानि यदनं तावितरं गीर्णं त रंगवत् ३८ उत्पत्योत्पत्नीयंते तत्संसक्तिवि
 जृंभितं भूतानि विरसे भूयो निरांकुकरा इव ३९ परस्परनिगीर्णं गाजनता जाड्यजर्जरा संभ्रांता प्रभ्रत्यंगं
 शीर्णपिण्णमिवांवेर ३५ नक्षत्रचक्रं गगने दुमे मशकसंततिः स्फुरत्यावर्तवत्येव पातालजलो घवत् ३६ पा
 तोत्पातदशा जीर्णकालवालुककंदुकं अधापिनजहाती दुर्जलया मलिनं वपुः ३७ नानापा रयुगावर्तदुःखा
 लोकनकर्कशं नलुनानिभनः रं वडं दुःखं गीर्णं मंडलं ३८ वासनामात्रवशतः परेव्यामनिकेन चित्
 उदमारचित्रं विचित्रं पश्यराघव ३९ मनः संगैकं रं गेन प्रमेव्यो म्नि जगन्मयं यदिदं रचितं चित्रं तत्सत्यं
 कदाचन ४० संसक्तमनसा पस्मिन् संसारे ब्यवहारिणा अतितस्मा शरीराणि तराण्यग्निशिखा यथा ४१
 परिसक्तमतेर्देहात्मिकताः यत्पुरंभसां कशक्रः परिसंख्यातुं त्रसरेणुगणायथा ४२ मुक्ता रताया गंगाया
 मेरोरा पादमस्तकं तरंगमुक्तागणपते तत्ते देहां शक्तेनेतसाम् ४३
 छेदनेन चिकित्स्यते इत्संसक्तिप्र विवेकमात्रजन्यबोधेनो छेतुं शक्येति दर्शयितुं तद्विशेषस्य जगतो
 वासनामात्रकल्पनत्वग्राह वासनेति ३९ मनसः संगः संसक्तिस्तत्त्वज्ञानेनैकै नैव रं गेण रंजकद्रव्येण ४० तस्मा शरीरा
 ण्यतिभक्षयति ४१ संसक्तिदोषा व्याप्तानां तस्माद्यथा भक्षितानां देहानां मानं त्यमाह परिशक्तेति परितोषये धुसक्तमते जीवस्य भ्र

वा० धी०
 उप०
 १६५
 ४२ त्रयोः आपदे भसि किले विभ्रज्जित
 रं गत्संगमुक्तागणपतकदाचिद्रूपयितुं
 प्रसक्तमतेर्देहात्मिकताः यत्पुरंभसां कशक्रः ४३

त०

१६५

२ पादकासंसारसक्तिः सावंध्या २२ २३ वंधसंसक्तजीवनमुक्तव्यवहारादिसर्वोत्कर्षनिर्वाहक
त्वंप्रपंचयति शांखेत्यादिना २४

स्वस्यां अनर्थं तिरासपन्नं च दिनं च तिरासपन्नं परंपरास्तत्संकाशैः द्वेदभ्रान्तिविपातादिविज्ञेयसहस्रहेतुभिर्विद्याभ्यंत
रपदार्थशक्तेः संकुलामताः प्रवृद्धाः २० वंधाप्रशस्याबंधापुरुषार्थफलशून्या २१ अनातुरसंततरविः पांथतां करो
तिसंचरति तियावत् २५ महाकल्पः प्राकृतबलयस्तत्र समाधानं विदेहकेवल्यविश्रान्तिस्तदर्थं चिरं द्विपराङ्मुखां कल्पि

खानर्थं तिरसंकाशपदार्थशतसंकुला यत्संसारनदीमतातत्संसक्तिविजृम्भितं २० संसक्तिर्द्विविधा प्रोक्ता वंधाव
ध्याचराधव वं ध्यासर्वत्रमूढानां वंधातत्त्वविदां निजा २१ आत्मतत्त्वावबोधेन हीना देहादिवसुजा भूयः संसा
रसक्तीयां दृढां वंधेति कथ्यते २२ आत्मतत्त्वावबोधेन सत्यभूतविवेकजा वंधादिकथ्यते सक्तिर्भूयः संसारवर्जि
ताः २३ शांखचक्रगदाहस्तो देहो विविधहयै ह्यो वंधसत्त्वशतः परिणतिजगत्त्रयं २४ अनातुरतनिरालंबे व्योम
वर्त्मनि पांथतां वंधसंसक्तिवशतः करोति रविरन्वहं २५ महाकल्पसमाधानचिरकल्पतकल्पनं वंधसंसक्तिव
शतः ब्राह्मणस्फुरति वै पुनः २६ लीलया ललितं लान लीनं भूतिविभूषितं वैद्यसंसक्तिवशतः शरीरं शोकं रं स्थि
तं २७ विज्ञानगतयः सिद्धा लोकपालास्तथेतरे वंधसंसक्तिवशतस्तिष्ठति जगतागणे २८ धृते शरीरयंत्रौ धूम
न्याभुवं संश्रुतिः वंधसंसक्तिवशतो जरा मतिविवर्जितं २९ मनः पतिति भोगेषु गृध्राभांसलवस्थिव वंधसं
सक्तिवशतो व्यर्थं पारप्यशंकया ३० संसक्तिवशतो वापि वायुभुवि न कोटरे पंचभूतानितिष्ठति बहतीयं जग
त्स्थितिः ३१ दिवि देवा भुवि नराः पातालं भोगिनो सुराः ब्रह्मांडोऽंबरफले स्फुरन्मशवत्स्थिताः ३२ क१

ताः सर्गादिकल्पनाः येन ब्राह्मणैरपगर्भविषः स्फुरति २६ ललनागौरीतल्लक्षणो आलाने वंधनस्तंभे लीलायैव
लीनसक्तं विज्ञाने ब्रह्मतत्त्वबोधे गतिर्दृढप्रतिष्ठापेयां २८ लोकत्रयादन्त्याभुवनसंततिपदेन संततिपदेन मरुजनिस्तपः
सत्पादिलोकस्थ्यास्तत्त्वविदोलक्षणयोच्यंते २९ वंधसंसक्तेर्वंध्वात्त्वमुपपाद यतिमनइति ३ मुक्तामुक्तसाधारणव्यव

नारायणसंसक्तिनिर्वाहविधिप्रपंचयति संसक्ति
प्रतिइत्यादिना ३२ ३३

ता० शैवोप० गो० अस्य चित्तमः सर्गः ६८

अग्निशस्त्रादिप्रदीप्तत्वाद्द्रव्याः घातनाख्यनापिकासंभोगस्थानत्वादेतः पुरपंकयः रचिताः कर्मशिल्पितेनेत्यर्थः ४४
४५ ४६ संस कचित्तं प्रतिप्राप्योति ४७ संसर्गः संसक्तिसाद्विषयः अत एव स्वयं शिरसि गृहीतः शिलादिभार इव
अवश्रपवो दृव्यत्वेन भारभूतं शरीरं यथा क्षयो मरणं उदयो जन्म तदुभयदुर्दशां जीवस्य प्रार्थयन्ते वतया अविद्यायां स
र्वे दुःखजालं ततमित्यर्थः ४८ संसक्तित्यागस्तु सर्वसुखाविहङ्ग इत्याह असंसर्गेन सादिना ४९ अनंतः संगं अंतः संप

संसक्तमनसा भेता रम्पतः पुरशक्तयः रचिता शैरवाची च कालसूत्रादिना भिका ४४ सक्तचित्तजनं दुः
खसंस्तुमिंधनसंचयं ज्वलतां नरकाग्नीनां विद्धि तेन ज्वलन्ति ते ४५ दुःखजालमिदं नाम यत्किंचिज्जागते
गतं संसक्तमनसा भर्त्स्य तत्सर्वं परिकल्पित ४६ संसक्तचित्तप्राप्याति सर्वा दुःखपरंपरा जलकल्लोलविलता
महानघड्वांबुधिः ४७ मनः संसर्गरूपिण्या भारभूतशरीरया क्षयोदयदशार्थिन्प्रासर्वततमविधया
४८ असंसर्गेन भोगानां सवशिमविभूतयः परं विस्तारमायंति प्रावृषीव महापगा ४९ अंतः संस
क्तमंगानामंगारं विद्धि राघव अनंतः संगमंगानां विद्धि राम रसायनं ५० संसर्गेनां तस्येन दह्यते प्र
कृतिः स्वयं स्वकालात्येनैरकांक्षी पावकेन यथोषधिः सर्वत्राश्रिताश्रितमनंतमिव संस्थितं असत्कल्पसदाभासं स
खायैव मनो भवेत् ५१ विद्यदशिमैद्यमागतेन क्षयं त्वविधाविषयगतेन सर्वत्र संसर्गे विवर्जितेन त्वचेतसा तिसृतिः
संयुक्तः ५२ मोक्षोपायेषूप० गो० संगविचारयोगोपदेशः सर्गः ६९

कास्त
ए १

रित्यागं ४० एरण्यविशेषाः स्नानं वलं वनायकां सते इति एरकांक्षी कर्मण्यण्य ओषधिर्लताय चाखं कल्पयंति मिश्रयंति मा
नित्यणामित इत्यनपावकेन दह्यते तथा प्राकृतिकार्यदेहादिसंगात् प्रकृतिभूतः स्वयं जीर्णोऽपि दह्यत इत्यर्थः ५१ असक्तम
नः सर्वत्र सुखायैव अनंतकाशमिव संस्थितं ५२ असत्कल्पनां सदाभासतां च विषयभागेन विवृण्वन्नुपसंहरति विद्याद

शक्तिप्रकथनस्य सप्तोद्दिष्टविभक्तिं ५३ इति श्रीवि०

वा० टी० तेषां तथा स्थितिः केन लिंगेन ज्ञाता तदाह प्रसूयते यतो प्रज्ञो भविमि तैः पुत्र धननाशबंधनापमानादिभिः प्र
 उप० संधदेहवत्संज्ञायापि वस्तुतस्तु तद्विहितस्य संविदश्चित्तवृत्तेः परमार्थसुखे अविसंवादेन प्रविप्रलम्भेन पूर्ण
 १८७ मास्याभ्यंतसां मुख्या दवेषमेषां तस्मैः पूर्णस्य इदं पक्षे ज्योतिश्चक्राद्यादिगत्या प्रसूयते संधदेहस्यापि आसने स्थि
 रत्वादसूयदेहस्य संवेदयतीति संवित्स्य स्तस्य अविसंवानं पूर्णमास्याभ्यंतसां मुख्या दवेषमेषां तस्मैः पूर्णस्य व
 दनसंदेशविंबे २ यदनुग्रहादप्येपि सोभमा लिप्या नुच्यंते तस्य निर्विशोभत्वं किं वाच्यमित्याशयेनाह चेत्पेति ३ ४

प्रसूयते संधदेहस्याविसंवादेन संविदः अंतर्पूर्णस्य वदने श्रीरिंदो रिंदो वल्लभ्यते २ चेत्पहीनं चिदात्मं मनोयस्य
 गतज्वरं तेनां बुक्तकेनेव जनता संप्रसीदति ३ नित्यमात्मदशाती नो ज्ञः स्वस्थश्च लोपिसन् संधोदशप
 तएवासो प्रतिविंबा केव मुधा आत्मारामा महात्मानः प्रवृद्धापरमोदयाः बहिः पिद्वाग्रवरत्ना अंतर्गेश्वरि
 वाचलाः ५ चित्तमात्मत्वमायां तं सरवदुःखानुरंजनं नोपैति रंगसंयुक्तो मप्रणः स्फटिको यथा संसारदृष्टि
 रुदितं जतिलो कपरावरं नरं जयति सच्चिदेव जललेखायां बुजं ७ आत्मध्यानं मयो ध्याने प्रबोधं परमात्मनः क
 लनामलनिर्मुक्तः स्वसक्त इति कथ्यते ८ आत्मारामतया जीवो यास संसंगता पिह आत्मज्ञानसंसंगस्तनुतामेति
 नाग्यथा ९ जाग्रत्येव सुषुप्तस्थौ जीवो भवति राघव अस्यां दधिगतो दंघो नित्यानिस्तमयोदयाः १०

विज्ञो भदर्शनेपि तदभावे दृष्टं तमाह चित्तेति रंजो रंजकोपाधिर्जपाकुसुमादिः मरुणः स्निग्धः ६ उदितं निरतिश
 यानं दाम्भुदयं प्राप्नवंतं ज्ञानं लोकानां परं ईश्वरतत्त्ववरं जीवतत्त्वंपेन ७ यावदयमंतः स्वसंशक्तो न भवति तावदाहो
 षु असंयुक्तिर्लभेत्याशयेन स्वसंयुक्तं लक्षणमाह आत्मेति यद्वा अयं परं प्रसमानः प्रबोधं बोधं प्राप्य कलनाहेतुभि
 र्मलैर्निर्मुक्तः सन् अध्यानेपि निरतिशयानं दाम्भुदयः स्वतः स्फुराणां निर्विकल्पसमाधा विवसेदव आत्मध्याने मय इव सु

रूपान्तरहरणरसगंधोरुपपलक्षणं मोहो विषयाभिलाषयारवश्यं आनंदवृत्तयो विषयोपभोगफलानिष्यपि गमागमचे
 षासुरेचरत्वादिसिद्धिषुकलकलनासु अतीतानागतज्ञातात्चेरजीवनादिसिद्धिषु ७ किंचिच्चेत्यंनिप्रलावुद्धिसद्वलं
 विनितसाक्षिण आत्मरसंभूतानंदप्रवणं अतएव सर्वत्र नीरसोपस्यपदं दृष्टानि वर्तते इति भगवद्वचनात् इतरस्तादृशं
 मनः स्थिते मिथ्यात्वघोतनार्थः ६ जीवत्वव्रत्तातां ६ स्वात्मरतिः स्वात्मैकप्रियः १० चेत्पाशप्रागुक्तवृद्धिसाक्षित्वं ११ अतस्मि

नृशब्दस्पर्शरूपेषु न मोहानंदवृत्तिषु न गमागमचेष्टासु न कालकलनासु च ७ केवलंचित्तिविश्रम्भकिंचिच्चेत्याव
 लंबिनि सर्वत्र नीरसमिव तत्त्वत्वात्मरसं मनः ८ तत्रस्थो विगतासंगो जीवो जीवत्वमागतः व्यवहारमिमं सर्वमाकरो
 तु करोतु वा ६ अकुर्वन् नपि कुर्वणो जीवः स्वात्मरतिक्रियाः क्रियाफलैर्न संबन्धमायातिखमिवावुधैः १० अथ
 वा तमपि त्यक्त्वा चेत्पाशं स्यात्तद्विध मनः जीवस्तिष्ठतु संशयां तो ज्वलन्मणि रिव आत्मनि ११ निर्वाणमात्मनि गतः
 स संतोदितात्मा जीवोऽरुचिर्व्यवहृन्नपिरामभद्र नो संगमिति गतया फलेन कर्मैर्दि वेन हसती न च देहभारं १२
मोक्षोपायेषु प० ए० शांतसमापातयोगोपदेशः सर्गः ६ वशिष्ठ उवाच असंसर्गसुखाभ्याससंस्थितैर्वि
 गतात्मभि व्यवहारभिरप्यंतर्गतशोकभयैरस्थितं १

व्यवहारफले द्वाष्ट्याः जीवगतयासंसर्गनिमित्ताविद्याकामकर्मवासनाशून्यतया हेतुना कर्मैर्द्वेन फलेन संगं नो रति
 किं नृपाव त्पारब्धक्षयं देहमात्रं सहती च तस्य तावदेव चिरं यावन्न विमोक्षे इत्यादि शुभेति भावः १२ **इति श्री वा० सि० ता**
शे उप० ए० ए० कोनसामि तमः सर्गः ६ असंसर्गसुखविश्रांतो व्यवहारसमुद्भूतः यद्यनद्वयते दोषैस्तथा पुनर्जापपाद्यते
 असंसर्गसुखस्याभ्यासो निरंतरमास्वादनं तत्र स्थितैर्विश्रान्तैः १ ॥ ॥ ॥ ॥

वा० टी०

उप०
१६८नृपतिनजारेप्रथेतिप्रसोदोषद्वयारुसम्भवे
तिनपुस्तकापिबुधोत्तरपथः ३०

यत्तच्छ्रुत्वा वीरसितो बोधो २१ २२ यथा अद्रिः षट्सुषि नृपुत्रविकृतत्वात्समस्तद्वत्सर्वसुः प्राप्तं पदवस्थासु स
मोभवतीत्यर्थः २३ धीरात्मा लोकि कवेदिक क्रियासु बहिरेवमेवेति लतामिवायाति नोतं भनं कं पौधस्य तथा वि
धोभवति यथा वा पुनः बहिर्दक्षिणार्णोदो प्रस्यंदितो अचलः पर्वतस्तद्वदित्यर्थः २४ क्रियासु बतस्य मरणजीवन
यो रणविकारिता लुत्पेत्ता शयेनाह सुषुप्तेति २५ ननु विदुषां सदैव नुर्यस्थिति युक्तानां सोषुप्तेति शंका माल

अचेत्पचिसदस्यस्यो जाग्रत्यापि सुषुप्ताधीः यद्यत्करोति लब्धात्मा तस्मिंस्तस्य न कर्त्तृता २१ दशमासा
दसोषुप्तिं स्वचित्ते च विवा सनः अंतः शीतलतामेति शोरसेनपथाशशी २२ सुषुप्तस्यो महातेजाः पू
र्णः पूर्णे दिवि बवत् समः सर्वास्त्ववस्थासु भवत्यद्रिपर्वतः २३ सुषुप्तसंस्थो धीरात्मा बहिरायातिलो
किता क्रियासु नोभवत्कंपः प्रस्यंदित उवाचलः २४ सुषुप्तावस्थितो भूत्वा देहं विगतकल्मषः पातया
श्वपवादीर्घकालं धारय शैलवत् २५ एषैव रामसोषुप्ती स्थिरभ्यासयोगतः प्रौढसति नुर्यमिति क
थिता तत्त्वकोविदेः २६ आनंदमय एवांतः प्रक्षीण सकलामयः अत्यन्तास्तंगतमना भवति शो महादयः
२७ तत्रस्थो ज्ञः प्रमुदितः परमानंददूरीतिः लीलाभिवेमां रचनां सदा समनुपश्रपति २८ वीतशोक
भयायां सौगतसंसारसंभ्रमः नुर्यावस्था मुपासूते भूयः पतति नात्मवान् २९ प्राप्य स्वां पदवीं पुण्यपथे
दं भ्रमतं जगत् शैलसंस्थ इवाधस्थं हसन्पतिधीरधीः ३० अस्यां नु नुर्यविस्थायां स्थिति प्राया विनाशि

त्यहि एषैवेति २६ तर्हि सोषुप्तो स्थिति रित्युक्तेः कोभिप्रायस्तमाह आनंदमय इति निर्दुःखत्वे सति निरतेशयसु सम
भूता सोषुप्ते आनंदमये सत्वात्तद्विबक्षया तथोक्तिरित्यर्थः तत्स्यस्य कीदृशं जगद्दर्शनं तदाहतत्रेति २८ ननु तं ली

कुतो
पदगतः
पुनः पदपिनेत्याह वीतेति २८ कुतो
लोपशंखजसः पुनः पदपिनेत्याह वीतेति २८ कुतो

प्रोहिं-अभ्यासकमात्प्ररूढतापरिणामः क्रमात्कलापचपस्तद्वशात् जलमयेमंडलेसूर्यप्रतिविंबात्माईदृश्या-अ-
 भावस्यापांस्त्वविंबभूताकृतामेतितद्वदित्यर्थः ११ जाग्रत्येवसुषुप्तोत्थइतियदुक्तंतद्विषादयतिचित्तेइति १२ १३ निरहं
 भावसाभ्याद्यंत्रपुत्रकोनर्तकप्रतिमातत्तुल्यं १४ चित्तस्यबाधिकापीडाकरीअहंभावलक्षणेवशक्तिः साहिअनि-
 क्षानांचभावभ्यामागभायाभ्यांउपभ्यांउपतापदा १५ दहं २

अत्रप्रोहिमुपायातः सूर्यतामेतिपावनी परिणामवशांदुंदुरभावस्याकृतामिव ११ चित्तेचेत्यदशाहीनै
 यास्थितिः-क्षीणचेतसां सोच्यते शांतकलनाजाग्रत्येवसुषुप्तता १२ तांसुषुप्तदशामेत्यजीवनव्यवहर-
 न्नरः सुखदुःखवरत्राभिर्नकदाचनकृष्यते जाग्रत्येवसुषुप्तस्थायः करोतिजगत्क्रियां तंयंत्रपुत्रक
 मिवनायातिसुखदुःखद्वक् १५ चित्तस्यबाधिकासंक्षिर्भावोभावोपतायदा-आत्मतामागतेचित्तेतस्य
 किंवाधतेकथं सुषुप्तबुद्धिः कर्मणि एवमिवहिहेलया कुर्वन्नवद्वृतेजीवोजीवन्युक्ततयास्थितः १६
 सोषुप्तिंवृत्तिमाश्रित्यकुमारकुरु वानघ कर्मप्रकृतिजंपाकवशादुपगतंस्थितं १७ नादानंन
 परित्यागः कर्मणो ज्ञापरोचते तिष्ठंत्यवगतात्मानोयथाप्राप्तानुवर्तिनः १८ कुर्वन्नपिनकत्तसि
 सुषुप्तेकस्य धिया अकर्तापिचकर्तासि यद्येहसितथाकुरु १९ यथानकिंचित्तलयनमंककेस्पंदतेशि-
 या २ शुः तद्याफलान्यकलयन्कुन्तकर्मणि राघव २०

एवसाधनदशामारंभेवावहेलया अभिनिवेशात्पागेन १६ प्रकृतिवर्णाप्रभस्वभावस्तज्जंतदुचितंप्रारब्धपाकवशादुप-
 गतंप्राप्तलोकशास्त्रस्थितं १७ येत्वाअभाचित्तमपिकर्मत्याज्यमेवेतिमन्यतेताअत्याहनादानमिति १८ यदितत्वज्ञः
 यदिवाअतत्वज्ञइति एवेतिरवाक्ययोशेषः १९ नकिंचित्प्रयोजनंकलयन्संकल्पयन्सहजानंदलीलपेवस्पंदते २०

वा० टी०
उप०
१८८

ज्ञानदाहं नित्यं तत्पदं विश्रान्तिपर्यंतं त्वया कार्यं नांनु शालिकभूमिकामात्रपर्यवसितमित्याह नित्यं तत्पदं ५
तत्र प्रथमं पंचभूमिकैव शास्त्रीयव्यवहारविवाहार्थमभ्यसनीयेत्याशयेनाह सुषुप्तावस्थापति ज्ञयो मृत्युः क
लापक्षयम् उद्देगाभय एह परोधश्च ननु देहनाशे संविन्नाश स्यात्पवर्जनात्कथं संविदात्मना मे न क्षयस्तत्राह
शरीरेति संविदः क्षयं स्थेयं चेति शेषः ७ यदि देह इति भ्रमस्तर्हि स एव नाशपतत्राह देहेति प्रकृते स्वात्मबोध

नित्यं तत्पदं तद्वा यथायां त्वात्मकोविदाः तदाधिगच्छन्निर्दिष्टं पदं रघुकुलोद्भव ५ सुषुप्तावस्थया
शमभवसंब्यतहारवान् चित्रेन्द्रिवतेन सुक्षयोद्देगावरिंदम ॥ ६ शरीरसन्निवेशस्य क्षये स्थेयं च सं
विदः मातृगृहाण भ्रमो ह्येष शरीरमिति जंभते ७ देहनाशेन कोऽर्थस्तदेकोस्तेह संस्थया भवत्वं प्रकृता
रंभस्तिष्ठत्वे यथा स्थितं ८ ज्ञानवानसितत्सत्त्वं बुद्धवानसितत्पदं प्राप्तवानसिरूपं स्वविशोको भवभ
तये ८ इति तानोपितं तत्काशीतलालोकशोभयोः अंधकारा तथा मोदान्मुक्तं स्वमिव शोभते १०
मनस्तत्त्वात्मसंपन्ननाधः समनुधावति योगमंत्रतपःसिद्धः पुरुषः स्वादिवावतिः इह शुद्धाचिदेवास्ति
पारावारविवर्जिताः अयं सोह मिदं तन्म इति तेमास्तु विभ्रमः १२

स्ये आरंभः प्रयत्नो यस्य तस्याविधो भव एव देहः ८ स्वात्मबोधे संदेहं वारयति ज्ञातवानसीति सत्तां जगदधि
ज्ञानतत्त्वं पदं अवस्थात्रयाधिष्ठानं स्वरूपं अखंडतावर्धः स्वरूपं ८ स्वं अर्थाच्छरदाकाशं १० अधः अ
वर्तनविषयसुखे सिद्धः खेचरसिद्धिप्राप्तः वाक् स्वविहाय यथा अवनिं न समनुधावति तद्वत् ११ पारावारे
परावीचीतीरे परिधेद इति यावत् १२

१८८

वा० टी
उ० प०
२००

तु १

२००

तर्ह्यस्रध्यस्तएवसंबंधस्तत्राहसत्येति देहात्मासंबंधाध्यास स आत्माधिष्ठानकाले आत्मदर्शनादेव बाधः स्या
दित्यर्थः साम्यं अधस्तवेष्टम्यं नाधयंतीति शेषः २३ शुद्धमपार्यविशुद्धमित्यादिश्रुतिसिद्धत्वाभाविकशुद्धविशो
धादध्यात्माशुद्धदेहादिस्पृशतीत्याह २४ नत्वात्मसंबंधाभावेदेहस्यदादिः कथं भूतदेहेतददर्शनादिति चेत्तत्राह
स्यदमिति वातेन प्राणवायुना भूतेरत्वादिभिः प्राणावलम्बहेतुभिः पीवरीकृतः आहितवालिइतियावत् तथाच त
स्यस्येदेप्राणोवलंबाहेना त्वेत्यर्थः अप्यर्थेवकारः नसंबंधोदेहस्य २५ एवंदेतसत्यत्वाभ्युपगमयदान संब
सत्त्वावलोकनेनेषामिष्यादृष्टिर्विनश्यति अवलोकनयासां प्रमातृपजलधिर्यथा चिदात्मानिर्मलोनित्यः
स्वावभासो निरामयः देहत्वनिर्तोवलंबातेन संबध्यते कथं २६ स्यं दमायाति वातेन भूतैवां पीवरीकृतः देहस्ते
न नसंबंधो मनागेव सदात्मना २७ सिद्धेद्वित्वेपि देहस्य नसंबंधस्य संभवः द्वित्वासिद्धौ तु समेतकलने वैदर्शिकु
तः २८ इत्येतदेव तत्सत्येतत्रैवांतः स्थितिकुरु नवंधोस्तिनमोक्षोक्तिरुदात्तस्य चित्कचित् २९ चि १

धस्तदा किंवाच्यंतदनभ्युपगमे इति प्रौढिवा दमपसंहर न्नाह सिद्धे इति ननु द्वित्वासिद्धिरेव कुत इत्याशंक्यसंबंधदूषणा
चंदिरिंतायुक्तीस्तत्राप्यातिदि श्रुतिइतीति सिद्धे सत्ये २६ द्वित्वस्य सत्वसत्यत्वे केन चिदाशंक्यमाने सति प्राण कमेतेद्वय
किं जातं उपपत्तनीयं द्वितीयसिद्धे हि द्वित्वं स्यात् द्वितीयं चिद्वैतत्रभेदकाभावः जडं चेच्छाया तया विवतद्विरोधात्पूर्व
सिद्धविरुद्धं न सिद्धति चिच्चत्वासंबंधं जडं साधयंतीति कथादुरबोधार्था अधस्तं चेत्सत्यचिदवलोकनमात्रादिनश्ये
त् निर्मलासंगत्वाद्यात्मस्वभावविरुद्धं च मलिनं जडं असंगेन कथं साध्यतेत्यादियुक्तीनामात्रापिसाम्यादिति भावः अ
तोदेतभ्रमं विहाय तत्र अधियेतीति मात्र एव स्थितिकुरु तत्र च बंधमोक्षादिशंकैव नास्तीत्यर्थः २९ ॥

यद्विष्णुश्चिदैकैवास्ति तद्वास्ति तद्वास्ति तिरिका अभिधा कथं तत्राह १३ १४ समस्ता नृणां जलात् जगतः स्फाराज्जगदा
 त्मना विस्मृतात् १५ देहादिभावे पुन्यत्वं पञ्चेतत्किं यत्नत्वं यच्चवानेतत्किं अध्यासदशा कस्यापि त्वदात्मना स्वत्वं
 मृतायाः प्रासम्भवादधिष्ठानदृश्य सर्वत्रैव तत्संभवाच्चेति भावः १६ परमार्थतस्तु द्वित्वमेव नास्तीति तदधीना देह तत्सं
 बंधतदुपादानकलंकादिसंभावना दूरस्तेत्याहनेति १७ अभ्युपगतेऽपि देहदेहादिसत्त्वात्वे च चिदात्मनस्तत्संस्पृशेति सं
 आत्मेति व्यवहारार्थमभिधा कल्पिता विभोः नामरूपादिभेदस्तु दूरमस्मादलंगतः १३ जरुमेव यथा भोधि
 नेतरंगादिकं पृथक् आत्मेवेदंतथा सर्वमभूतो यादिकं पृथक् १४ यथा समस्ता जलधौ जलादप्यन्नलभ्यते ॥
 तथैव जगतः स्फारादात्मनो न्यलभ्यते १५ अपर्यसो ह भिति प्राज्ञोक्तकरोषि व्यवस्थितं किंतत्वं किंच वा ते स्यात्
 किंतत्वं किंच मानते १६ न द्वित्वमस्ति नो देहाः संबन्धो न चैतः स्थितः संभाव्यते कलंको वा भानो रिव तमः पटैः ॥
 द्वित्वमभ्युपगम्यापि कया मितवारिहन् देहादिभिः सद्भिरपि न संबन्धो विभो भवेत् १८ द्वायातपप्रसारयोः प्रका
 शतमस्योर्यथा न संभवति संबन्धः कथं स्यात् वेदेहदेहिनाः यथा श्रीतोऽस्योर्नित्यं परस्परविरुद्धो न भवति सं
 बंधो रामदेहात्मनोऽस्या अविनाभाविनोर्यस्तु संबन्धं कथमेतयोः जडचेतनयोर्देहदेहिनोरनुभूयते २१ चि
 त्मात्रस्यात्मनो देहसंबन्ध इति या कया सैषादुरवबोधार्थं दावाग्नौ जलधिर्यथा २२
 भवत्येवेति प्रौढिमादर्शं यन्नाह द्वित्वमित्यादिना १८ आद्य एकदेशप्रशरणालक्षणे संसर्गो द्वितीयस्तदात्म्ये दृष्टं
 तः १६ २० मास्तु संयोगास्तादात्म्यवासमवायस्तु किं न स्यात् तत्राह अविनाभाविनोरिति अयुतसिद्धयोरित्यर्थः २१
 या कथा उक्तः देहस्य चिदाश्रयत्वे विषयत्वागादस्फरणपत्तेर्विषयत्वे वाश्रयत्वात्समवाधत्वे विषयतासंबन्धस्य च

अतः नौ जलधिरिति कथं तत्रोपः २२

विषयार्थसाधारणस्य सत्यत्वायागादुरवबोधा

वा० टी०
उप०
२०१

एवं चक्षुरादिसर्वेन्द्रियस्य दोषोऽपि बाधत इव आत्मनस्तु केवलं संविदेव कृत्स्नं नान्यदित्याह कनीतिविषयप्रदेशचक्षुःस्य
दः स्य भिन्नभूतः कनीनिकापरिस्य दोषोऽपि माह तादेव एवं सर्वेन्द्रियस्फुरणा ज्ञायमाना सा स्फूर्तिलक्षण संविदेव केव
लं आत्मनो नान्यदित्यर्थः ३५ यद्यपि सा संवित् सर्वगता सदा तनी च तयापि चित्तत इति खेवा भिव्यक्तानां न्यूनत्वाह आ
काशेति ईदं अतएव तदुभयादेवात्मनः परलोकगमनादिव्यवहारोपीत्याह शरीरे ३७ ३८ ३९ अवनतं निम्नं आत्म
संविदां चित्तमिति विंवां ४० सत्यं व्यवहारिकं असत्यं प्रतिभासिकं अनेन जीवेनात्मनानुप्रविशपनामरूपे व्याकर

कनीनिकापरिस्य चक्षुःस्य दृश्यमानतात् इन्द्रियस्फुरणा तैवं संवित् केवलमात्मनः आकाशोपलक
त्यादौ सवीत्राक्षदशास्थिता प्रतिविंबमिवादर्शे चित्तएवात्र दृश्यत शरीरालयमुत्तज्यपत्रं चित्तविहं
गमः स्ववासनावशाधातितत्रैवात्मानुभूयते ३७ यत्र पुष्पं तत्र गंधसंविदः संस्थितं यथा यत्र चित्तं हि
तत्रात्मसंविदः संस्थितस्तथा सर्वत्र स्थितमाकाशमादर्शे प्रतिविंबति यथा तथात्मा सर्वत्र स्थितश्चेत
सिद्धश्चेते ईदं अपाभवन्नतं स्थानमास्पदं भूतले यथा अंतःकरणमेवात्मसंविदामास्यतथा सत्यास
त्यं जगद्रूपं भूतः करणविंबता आत्मसंचित्तमोतीदमालोकमिव सूर्यभा ४१ अंतःकरणमेवांतःका
रणं भूतं संसृतो आत्मा सवानुगत्वा तु कारणं सदकारणं ४२ अविचारणमज्ञानं मोहमिहाधियं
संसारसंसृतो सारमंतः कारणकारणं ४३ असम्प्रक्षणात्तमोहात्चेतः सत्तां गृहीतवत् समोहबीज

वाणीति श्रुतेरिति भावः ४१ अंतःकरणं तत्समस्यात्मा हिरण्यगर्भः प्रतिविंबधाराकारणं सदपि स्तुतः अकारणं ४२
अंतःकरणस्य यत्कारणं तदाह अविचारणमिति पर्यायत्रयोपदानं प्रसिद्धं धातुनार्थं ४३ असम्प्रक्षणादप्युपाग्र
हणसंस्कारवलात्तमोहात्संमोहानाभ्रमाणं बीजधानाभूतां चेतस्सत्तां चित्ताकारपरिणामयंतः संमोहादकीर्तम
इवात्यंतासभावितमपि जन्ममरणघनार्थं परंपरादृश्यत इत्यर्थः अ

२०१

२०१

कीदृशीसास्थितिर्यामियाकार्यतामारसर्वमिति २८ सर्वात्मदृष्टिश्चविरुद्धदृष्टिर्निरासेदृष्टीभवतिनान्यथेत्याशयेनाह
सुखीतितत्तर्हि २९ ननुदेहदुःखादयोपिप्रत्यक्षादिभिः पुरस्कृताः आत्मापिश्रुतिपुक्तिभिः पुरस्कृतस्तदनयोस्तुल्यत्वे
कोविशेषोयेनात्मदृष्टिमवलम्ब्यदेहादिदृष्टिर्निस्सनीयेत्युच्यते तत्राहयइतिक्रमाविशेषः तथाचक्षुषादूराद्वैलक्षण्यो
र्मध्योमहत्वास्थिरत्वाच्चलदृष्टिभिः सुकदाचलत्वोन्नेलवत्वाच्चलदृष्टिर्दृष्टिराययावात्वात् चात्सुखस्पर्शा
च्चकोशोयस्पर्शोपादेयः कठोरत्वादुःखेदत्वाच्चउपलस्यशोहेयसुखाअपरिदिन्नत्वात्सदास्वप्रकाशत्वादानंरुपत्वाच्चपरमा

सर्वमात्ममयंशांतमित्येवंप्रत्ययंस्फुटं सवाद्याभ्यंतंरामसर्वत्रिदृढतानय २८ सुखीदुःखीविमूढोस्मीत्येतादुदृष्टयः
सृताः आशुचेदस्तुबुद्धिस्तेनुच्चिरंदुःखमिच्छसि २९ यः क्रमः शैलत्वायोः कोशयोः पलयोस्तथा साम्प्रतिस
एवोक्तः परमात्मशरीरयोः ३० यथातेजसि मरयोनिबंधोनतुल्यता अत्यंतभिन्नयोरामतथैवात्मशरीरयोः ॥
यथाश्रीतोत्सयोरेकपकथास्वनद्वपते जडप्रकाशयोः श्लेषोनतथात्मशरीरयोः ३१ देहप्रलुतिवातेनतेनैवाया
तिगच्छति शब्दंकरोतिवातेननदेहनाडीविलानी ३३ शब्दकचटतः प्रायः स्फुरत्यंतः समीरणेः यथाप्रजापतेव

शादेहरंध्रात्तथैवहि ३५

त्मदृष्टिस्सुकण्डपादेयाच्च देहाद्यनात्मदृष्टिसुपेक्षत्वादस्थिरत्वात्पनत्रादिसापेक्षत्वाच्चदुष्कराविरोधादेवतादात्म
संकायाः प्रसक्तिरेवनास्तीत्याशयेनाहयेथतिश्लेषः संयोगस्तस्याप्यसंभवेएकं दूरनिरस्तमित्याशयः ३२ पूर्वमात्मासं
बंधाभावेपिदेहचैरादेवातेनगतार्थतोक्ताअत्रनुआत्मैकाभावेपीतिनपौनस्तत्तं ३३ देहरंध्रकंठस्तदुद्धतैः प्राणसमी
रणेः कंठतात्वादिस्थानेषुजिह्वादिनाभिहृत्पनिः सार्यमाणैः कवर्गचिबर्गद्वर्गादिः शब्दा स्फुरतीतिप्रत्यक्षसिद्धमित्य
र्थः वंशात्सद्धिद्रुकीचकात् ३५ ॥ ॥ ॥ ॥

वा० टी०
उप०
२०२

दिग्धतया उपचित्ततया प्रकृतिभावेन अज्ञानेन प्रधानेन स्वात्मना सत्तया चित्प्राधान्येन ५५ जडाजदशो रज्जानत
त्साक्षिणोर्मध्यं आंतरालिकं स्वाभासं मनः तदेवनानात्वं प्राप्य जीवबुद्धिर्मनश्चित्ताहंकारादि नाना संज्ञाभिरात
तमित्यर्थः परमात्मन एवोपाधिप्रवेशेन ओपाधिक नाना संज्ञालाभे शुतीः प्रमाणायति एवमिति सरण इह प्र
विष्टं आनखाग्रेभ्य इत्युपक्रमेण क्तप्राणान्नेव प्राणानां भवति वदत्वा क्यप्रपञ्चदुः श्रएव नू श्रोत्रं मन्वानो मन
इति तान्येतस्य कर्मनामन्येवेति तथा स मानः सन्नुभौ लोकावनुसंचरति ध्यायतीव लेलाय तीवसुः धीः स्व
प्राभूत्वे मं लोकमतिक्रामति मृत्योरूपाणीति तथा श्रुत्यंतरे बुद्धेर्गुणेनात्मगुणेन चैव वालाग्रमात्रोऽसवरोपि
दृष्टः वालोऽग्रशतभागस्य शतभागस्य शतधा कल्पितस्य च भागो जीवः स विज्ञेयः स चानंताय कल्पत

प्रकृतिः प्रकृतित्वेव देहो दिग्धतया स्थितः जडप्रकृतिभावेन चेतनः स्वात्मनः स्वात्मसत्तया ५६ जडाजदशोर्मध्यं पञ्चत्वं पारमार्त्तिकं
कंतदेवदेवनानात्वं नाना संज्ञाभिराततं ५६ एवं स्वरूपं जीवस्य बृहदारण्यकादिषु बहुधा बह्वुप्रोक्तं वेदांतेषु किलानघ
अज्ञेत्स्वेतासु संज्ञासु कुक्षिकल्पकुतार्किकैः मोहाय केवलं भूष्यमोस्यां प्रकल्पिताः एवमेव महाबाहो जीवः सं
सारकारणं भूकेनातिवराकेण देहकेने ह किं कृतं ५६ आधाराधेययोरेकनाशेनात्मस्य नष्टता यथा तथा शरी
रादिनाशेनात्मनि नष्टता ६० एकपणेरसेक्षीरो रसानेति यथा क्षयं याति पणोरसश्चाकरो रश्मिजालांतरयथा ६१

इति तत्सत्त्वात् तदेवानुपाविशत् तदनुप्रविश्य सत्त्वतत्त्वा भवदिति तै त्तीक्ष्णके सरतमेवंसीमानं विदार्यैतया द्वारा प्राप घ
त तस्मादिदं द्रोनाम पदेतद्दुदयं नश्ये तत्संज्ञानमाज्ञानं विज्ञानं प्रज्ञानमित्याद्यैतरेप केत्वमेको हि बहु ननु प्रविष्टः एको
देवो बहुधा विचारय कस्मै नू बहुधा विचारेत्यादि श्रुतिश्रुतेश्च बहुधा प्रोक्तमित्यर्थः ५७ अतएवावैदिककुतार्किकारणान्यथा
जीवस्वरूपकल्पनाः नादत्तेभ्य इत्याशयेनाह अज्ञेति आस्थाः अमिनिवेशाः ५८ एवं च न शुद्धात्मनः संसारितानां पि देहस्य
किंवा तारालिकस्य जीवस्येवेति सिद्धमित्याशयेनाह एवमिति भूकेन वागादिषु नूनं जडेनेति यावत् ५८ अतएव देहनाशेऽपि न जी

५५ जडाजदशोर्मध्यं पञ्चत्वं पारमार्त्तिकं
५६ एवं स्वरूपं जीवस्य बृहदारण्यकादिषु बहुधा बह्वुप्रोक्तं वेदांतेषु किलानघ
५७ अतएवावैदिककुतार्किकारणान्यथा
५८ एवं च न शुद्धात्मनः संसारितानां पि देहस्य
५९ किंवा तारालिकस्य जीवस्येवेति सिद्धमित्याशयेनाह एवमिति भूकेन वागादिषु नूनं जडेनेति यावत् ५९

येन तर्हि चित्तनाशस्तदहयथेति ४५ केनोपायेनात्मतत्त्वपरिज्ञानंतदहसंसार इति इति एतस्माद्भूतोः संसारकारणं अज्ञानं
इतः प्राप्तो द्विकारी स्वयंमिति वायं विचारयेत्तमाह जीव इति जीवदिनामानियस्य तं आदिपदादुत्तप्रकरणोक्तनामांतराणां
प्रसिद्धग्रहः ४६ सूक्ष्मयोगसूक्ष्मकथं केन योगेन सिद्धयेत्तदुक्तविचारसिद्धये ४७ तत्रादौ सूक्ष्मयोगां शाब्दां जीवनामनिर्वक्तुं व
शिष्टः पीठिकां स्वयंमिति सर्वभावा इत्यादिना भावाः पदार्थाः आत्मतत्त्वेन सहैक्याध्यासोद्वेकस्य रूपिणः समक्षचित्तादेवोत्प

यथाभूतात्मतत्त्वेकपरिज्ञानेन राघव असत्तामेत्यलान्चेतो दीपेनेतमः ज्ञाता ४५ संसारकारणमितः स्व
यंचेतो विचारयेत् जीवोतः करणं चित्तं मनश्चेत्यादिनामकं ४६ श्रीराम उवाच सर्वभावा इमे नित्यमात्मतत्त्वेक
रूपिणः चित्तातरंगकगणाजलेककलिता यथा ४७ आत्मास्यंदैकरूपात्मास्थितस्तेषु कवित्कचित् एताः सं
ज्ञाप्रभो व्रतं श्रेतसोदृढिमागताः कथमित्येककथयमपि मानदसिद्धये ४८ वशिष्ठ उवाच ॥ तरंगेषु विलोले
षु पयोधेः सलिलं यथा ४९ कचिदस्यंदैकरूपात्मास्थितस्तेषु महेश्वरः तरंगत्वमयातेषु जलभावोजलेषु तत्रो
पलादयो भावाश्चालोलास्त्वात्मनि स्थितः सुराफनवदस्यंदालोलास्तु पुरुषादयः ५१ तत्र तेषु शरीरेषु सर्वेश
क्तिस्तदात्मनः कलिता ज्ञानकलिना तेनाज्ञानमसौ स्थितः ५२ तदज्ञानमनंताय तमभूषितं जीव उच्यते संसारे ५३
महामोहमायापंजरकुंजरः ५३ जीवना जीव इत्युक्तेह भावस्यासहत्वया बुद्धिर्निश्चायकत्वेन संकल्पकत्वादि

न्ना इति प्रागुक्तस्मारणं ४८ उत्पन्नानां चरास्थवरविभागेति भिन्नमाह आत्मेत्यादिना ५० ५१ कलितस्य कल्पतस्याज्ञा
नस्य कलनाप्रसिद्धातेन हेतुना तत्स्वकल्पतमज्ञानं स्वयमेव भूत्वा प्रलयसुषुप्ताः स्थितः ५२ अनंतेनात्मनां प्रतिविंबभा
वपन्नेन भूषितमिव स्फुरत् सरवकुरुषोः शन जीव उच्यते ५३ तत्र योगांशमाह जीवनादिति सोहमित्यग्रे व्याहरत्तस्माद
हं नामाभवति श्रुतेः नामांतराण्यहं बुद्धिरित्यादिना ५४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

उप
२०३

२०३

जनताः जीवहृदयनिहितवासनानुवृत्त्या विभित्तेन जठरेभ्योऽपिजरं तोजर्णः संतः उणोठाः दारिद्र्यरोगवियोगादिदुःखभा
वा० टी० शेषेस्तथाविधाः परिणत्यानाना योनिर्दुर्दशापरिणामैर्जर्जरं दुःखैः त्वं नेन शीत्प्लीकृतमिव जीवितं यासांतथाविधा
असत्यः नरकभरेषु चिरं यतंति वसंती त्यहोवासनादोषप्रयुक्ता अनंता दुर्दशेत्यर्थः ७१ ७२ इति श्रीवा० शेट्टप० गोरक
सप्ततितमः सर्गः ७१ भौतिकत्वाच्चरीरस्य शोकमोहादियोग्यता दृश्यदर्शनसंबंधः साक्षीसिद्धश्रवणपि ते पूर्वज्ज्ञा
वैडितशार्ङ्गार्थो हेतुः १ ननु गौराहं स्पृहो ह भिति आत्मनि देह तादात्म्यानुभवाद्देहनाशे कथमात्मस्थिति तत्राह पश्यते सं
जरजठरपोठदुःखभाराः परिणतिर्जरजरजीविता असत्यः हृदयं जनितवासनानुवृत्त्या नरकभरे जनताश्चिरं प
तंति ७१ **श्रीवाल्मीकिरवाच** इत्युक्तवत्पथमुनौ दिवसे जगाम सायंतनाय विधयेस्तमिने जगाम त्वातुं सभाक
तमनस्करणा जगाम श्रुतामक्षयेरविकरैश्च महाजगाम ७२ **मोक्षोपायेषूपशम० एषं सारां देशकथनं सर्गः**
७१ देहजातेन जोतो सिद्धेन घेन नश्यसि त्वयात्मन्यकलं कात्मा देहस्तवनकश्चन १ यः कुंडवं रन्यापोयाद्या
काशसंस्थितिः तत्रैकस्मिन् क्षते दीर्घे दृष्टिर्व्यर्थकल्पना २ विनाशित्वे विनश्ये स्मिन् देहे स्वांस्थितिमागते विनश्य
मीतियः खेदी तं धिगस्तं धचेतुसं ३ यादृशो रत्नमिरथयोः स्नेहोद्देगविवर्जितः संबधस्तादृशो देहचित्तेन्द्रियमुखेष्मि
नेः ४ गते तत्र तराक्षेपसरः पंकामलाभसां यथाराधवसंबधस्तथा देहेंद्रियात्मनां ५ यादृशो ध्वागता ध्वानानिरा
स्था परिदेवनः संयोगे विप्रयोगश्च तादृशो देहदेहिनोः ६

स्थितिर्मर्यादासैवात्र ग्राह्या न तादात्म्यं तत्रैवं सति एकस्मिन् कुंडे घटे वा क्षतेन घे सति घे अपि दीर्घे इति मूढानां
व्यर्थकल्पनेत्यर्थः २ विनाशित्वे विनश्ये स्मिन् देहे स्वांस्थितिमागते विनश्य
त्पापं संसरति तत्राह यादृश इति स्नेहः प्रतियोग्यता उद्देययोग्यता ताभ्यां विवर्जितः ५ इतरे तराक्षेपपरस्पराभिरागः
१ गता ध्वानां आस्था अहममताभिमानः परिदेवनता द्वियोगजो विलापः तदुभयायोग्य इत्यर्थः ६

२०३

विकल्पीवनायायेवंतया विधाजीवाः प्रवृत्तिः
 सांप्रतं जयति ७०

सवासनश्चेत्तशरीरसंज्ञयेवासनायांतिष्ठतिनिवासिनश्चेद्योमित्रस्याकाशस्वभावेतिषुतीत्यर्थः ६२ प्रमतेर्मूर्खस्य अश
 शीरं वसंतं विना प्रिया प्रिये स्पर्शत इति श्रुते भयहेतौ देहनाशे भयहेतुलक्षणविपरीतदर्शितो मूढस्य मातुः स्तनादपि वेतालो
 स्थानसंभावनया स्तन्यपातेन जीवनमपि दुर्लभं स्यादित्या शयः ६३ देहस्य जीवव्यतिरिक्तत्वात्मास्तु तन्नाशादुपचिंत्य जी
 वस्वरूपत्वात् तन्नाशात् जीवस्य भयं युक्तमेवेति चेत्तत्राह यस्येति यस्य उपाधेव जन्निगडवधं धनभूतस्यात्यंतिको नाशः स्या
 च्चेद्दसौ जीवः स्मृतः प्रत्यभिज्ञानब्रह्मभावः सनुदितः निरतिशयानंदलक्षणमभ्युदयप्राप्ते भवति तादृशचित्तनाशो हि जीव
 स्य विनाशः स्यात्संभाव्यते स च तस्य मोक्षः परमपुरुषार्थ इति शास्त्रे कथ्यते अतस्तस्मादपि भयसंभावना अत्यंतमनुचितेवे
 शरीरसंज्ञये देहीनक्षयं यातिकस्य चित् निवासिनश्चेद्योमित्रित्यलपदे तथा ६२ देहनाशे विनष्टो मीत्येवं य
 स्यामते भ्रमः मातुः स्थितता तस्य भग्न्ये वेताल उस्थितः ६३ यस्य ह्यत्यंतिको नाशः स्यादमाव्युदितः स्मृतः चित्त
 नाशो हि नाशः स्यात्संभाव्यते इति कथ्यते ६४ मृतो नष्ट इति प्राक्तो मयैतच्च मृशा ह्यसत् स देशकालांतरितो भू
 त्वा भूत्वानुभूयते ६५ इहो ह्यंतर्जरे रेत रंगंतस्तृणो रिव मरणव्यपदेशा सुदेशकालतिरोहितैः वासनावस्थितो
 जीवो यात्युत्पत्य शरीरकं कपिर्बनतरंत्यत्कातं वं तरि भवस्थितः ६७ पुनस्तदपि सत्यजगद्वत्स्य न्यदपि न अन्यस्मि
 न्भवितते देशकाले न्यसिं प्रराधव ६८ इतश्चेत्तन्न नीयं ते जीवो वासनया स्वया चिरंतदपि जीविन्या धृत्या धात्रे
 वत्साकाः ६९ वासना रज्जुवलिता जीर्णा पर्वतकुक्षिषु जरयं त्यतिदुःखेन जीवितं जीविकाः ७० ॥ ॥
 त्यर्थः ६४ स जीवः अनुभूयते पुनर्देहांतरणरूपेण दृश्यते ६५ इह संसारे मरणव्यपदेशा सुदेशकालांतरितो भूतस्तृणायमानैर्जनै
 र्जीवैः इह संसारे देशकालतिरोहितैः स्वरूपैः एव वर्णप्रकारा मृतो नष्टो जातो भवद्गुः सुखीत्यादिभवा उद्युते भूत्या वि
 तर्क्यति इत्यर्थः ६६ तथा ऊह न वै चित्रे वासनो वै चित्रं हेतु रित्याशयेनाह वासनेति ६७ ६८ तरन जीवानपि धारयति रक्त
 त्यजीवितुं शील्यस्याः सादपि जीविनी तथा विधा वासनया धृत्या पुंयोगा धृती शक्त धरत्या उपमात्रा ६९ वासना रज्जु

जीवाश्च परस्परं पृथक् पृथक् स्थिताः जीवाश्च परस्परं पृथक् पृथक् स्थिताः

तत्कुतस्तत्राहयथेति कल्पितवेतालविकाराः करालवदनव्याद्रानादयस्तज्जन्माप्रथमभयात्पुनः पुनस्तत्स्मरणेनवालस्य
भीतयः ७ ८ ९ १० स्वदेहास्तेहाघयोग्यत्वमुपपाद्यत्वादिपिंडेपितदृश्यतेकइति पतंगव्यामोहरागाभ्यां प्रोद्भूतानां
जनानां विषयाग्नेपातवदृश्यमानाचेष्टायेनातिशयेनोपपद्येतसोतिशयः कोनामेत्यर्थः सुकुमारसदरावयवसंनिवेश
विशेषाद्वावसोसोतिशयोदृश्यतेतत्राहसन्निवेशइति ११ भ्रात्रादिपुत्रांगवारयतिमिथइति एकोयत्नपुत्रयोरकोयत्नज

यथाकल्पितवेतालविकारभयभीतयः मिथेयैवकल्पिताएतेतथातेहसुखादयः ७ भूतपंचकसंपिंडा
द्रुचिताजनताः पृथक् एकस्मादेवविटपाद्विचित्राडवपुत्रिकाः ८ काष्ठेतरत्काष्ठभारेकिंचिदन्यत्रदृश्य
ते भूतपिंडेतरहेहेकिंचिदन्यत्रदृश्यते ९ भूतपंचकवित्तोभनाशोत्पादेषुहेजनाः ॥ हर्षमर्षविषादानां किं
भवंतोवशंगताः १० कोनामातिशयः पुंसांस्त्रीनाम्रपरनाम्रिचपेलवेभूतसंघातेप्रोद्भूतजनपातवत् ११
सन्निवेशं सैवेचिन्मज्जानाभवतुष्ये तद्भानांतुयथाभूतभूतपंचकदृशं मिथः शिलापुत्रकयोयथै
कोपलपुत्रयोः स्निग्धयोरापिनोरागस्तथाचित्तशरीरयोः १३ मृत्युसांपादसोऽन्यमाशयः संगमेभवेत्
कुंड्रीद्रियात्ममनसांसंगमेतादृशोस्तुते १४ नान्योन्यस्तदसंबंधभाजनशैलपुत्रकाः देहेन्द्रियात्मप्राणाश्च
कस्यात्रपरिदेवताइतश्चेतश्चजातानियथासंस्तेषूपयत्सल तरंगास्तरणजालानितथाभूतानिदेहदृक् ॥
१६ संयुज्यंतेविपुज्यंतेतरणान्यधिजलयथा मुक्तांतः कनं देहेभूतान्पात्मनिवैतथा १७ " "

न्ययोः स्निग्धयोरास्निग्धयोः १३ मृत्निर्मितानांपुंसांप्रतिमानांसंगमेसत्यपियादृशः समतादिशून्यः आशयोभावोर
त्याशयोक्तिः १४ १५ इतश्चइतश्चभिन्नप्रदेशयोर्जातानितरणजालानि १६ मुक्तांतः कलनक्षेत्रमुक्तरागाभिमानं य
थास्यात्तथाभूतानिपुत्रयश्चादिप्राणिनः पृथिव्यादीनिवाह्यारब्धदेहे स्वाधियाने आत्मनिचतथासंयुज्यंतेविपुज्यं

२
कुं
१८

वा० टी०
उप०
२०५

दृश्यदर्शनसंबंधसंबित् एवंतर्कत्वमेतीति पूर्वज्ञानयः तर्कतालक्षणायामुक्तौ यादृश-आत्मापरिशिष्यते तं दर्शयति आत्मां वि-
त्पादिना ४०-चेतनश्रे तन्मवानुसन्मयः-प्रतितात्पर्याद्वितीयभावविकारिप्रकारप्रचुरः एकः एकत्वसंख्यागुणाश्रयः ४१-अस्मा-
शोसमीपेतिषती लभ्यासस्थः-अस्तिसत्ताश्रयः ४२ नपदार्थोवाच्यत्वायायेणात्नापदार्थः नृपादिपदलक्ष्यत्वात् पंचानां भूती-
नामात्मानेतिनपंचभूतस्यभावश्चनेत्यर्थः उक्तार्थे उपपत्तिमाहयदिदमिति ४३ यदाभूतं यथा स्थितं सम्पकतत्वंतः संपश्यतः ४४
कथं तर्हि-रूपादिभूततादृश्य तेतत्राकठिमेति आत्मेव ह्यास्मिन्काठिन्यस्यद्रव्यास्पस्यं दस्यत्वात् बृहद्दिद्रस्य-अवकाशस्यप्र

२०५

दृश्यदर्शनसंबंधसंबिदस्यां तुराद्यवना आत्स्यलेनचैवागुर्नप्रत्यक्षोनचेतरः ४०-नचेतनो नचजडो नचैवासन्नस-
न्मयः नाहं नाहं नाम्योनचैवेकोनानेकोनायनेकवान् ४१ नाभ्यासिस्थोनदूरस्थोनैवास्ति नचनास्तिच नप्राप्तोनातिचा-
प्राप्तो नचासर्व नसर्वगः ४२ नपदार्थेनापदार्थेनापंचात्मानपंचच यदिदं दृश्यतां प्राप्तं भनः षष्ठं द्रियात्स्यदं ४३ तद-
तीतं पदं यत्प्राप्तत्रकिंचिद्विबेहतत् यथाभूतमिदं सम्पक् जस्य संपश्यतो जगत् ४४ सर्वमात्ममयं विष्वं नास्पनात्मम-
यं क्वचित् काठिन्यद्रवणस्पंदरवावकाशावलोकनैः ४५ आत्मेव सर्वं सर्वेषु भूतार्थनिखिलानिषु सत्तैवास्ति नवस्तनां पापा-
रामचितादिना ४६ व्यतिरिक्तं ततोस्मीति विद्विप्रो न्मत्तजल्पितं एको जगंतिसकलानि समस्तकालकल्पक्रमांतरगता-
नि गतागतानि आत्मेव नेतरकलाकलनास्तिकाचि ह्यंमतिर्भवितयातिगतो महात्मन् ४८ मोक्षोपाये पूष-शोभाक्षत्

जिन

काशस्यच अवलोकनैः क्रमाद्भवार्थादिषु जगद्भावेषु नटव सितइत्यर्थः ४५ कथमात्मेवं स्थित इति श्रितं तत्राह सत्तैवेति व-
स्तुनां पायासत्तासा चितातत्प्रयमात्मनायतो नास्ति ततमित्यर्थः ४६ उक्तं सर्वं पिंडीकृत्योपसंहरति एकइति समस्तेकाले अनं-
तेषु कल्पक्रमेषु अंतरेमध्ये गतानि विविधानि जगति तेषु सकल्या निगतागतानि जीवसंसारानि च एक-आत्मेव इतरकलाकल-
नाकाचिन्नास्पेव हे महात्मन् त्वं इत्थं भूतिः सन्तयापत्या संसारमतिगतो भवोत्यर्थः ४७ इति श्रीवाशिष्ठता० प्रकाशे उपशमप्र-

करणोद्वितीयसप्ततितमः सर्गः ७२

२०५

सिद्धिरूपान्नराद्यातिप्रपञ्चद्विषयस्वरूपेण
संप्रकारित ३२ ३३

यत्प्रहमादिसर्वदृश्यदर्शनसंबंधवित्सारैर्भातितत्केवलं मनस्यवविजंभते नान्यदित्यर्थः २६ इह दृक् दृश्यं तेति ह्यमधोऽयं कां
क्षिमुपाश्रितं तदध्वानसिद्धिकं यतदृश्यं तत् अंशसद्वैतनिर्णीतत्वाद्गुणशोकायोगं अन्यतः सिद्धं दृश्यं त्वलेपकमसंगतं
नाभ्यामपि हर्षशोकाभ्यामनुज्यत इति तयोस्तुभयपि संप्रभावेनैव नास्तीत्यर्थः ३० किंचास्ये विषयहर्षशोको सत्ये वा सत्यास
त्येवानत्रिष्वपिकल्पेषु तद्योग्यतेत्याह असत्यमिति असत्यं असत्यमेव तत्र हर्षशोको हि विषयतास्यैव सत्यं नु नित्यसत्त्वला
भप्रयुक्तहर्षस्य अप्रगम प्रयुक्तहर्षस्य अप्रगमप्रयुक्तशोकस्य चायोग्यस्यैव यतु तृतीयं सत्यासत्वं तच्च विरुद्धैक्यायो

यदहंपंचभूतादिकालतृतीयभावियत् दृश्यदर्शनसंबंधवित्सारैस्तद्विजंभते यदृश्यं तदसत्सद्वा दृष्टिमेका मुपाश्रितं
अन्यत्त्वलेपकं तस्माद्गुणशोकदशौकतः ३० असत्यमेवासत्यं हि सत्यं सत्यं सदैव हि सत्यासत्यमसद्विज्ञितदर्थं किं नुमुह
ति असम्पददर्शनं तत्कासंयकप्रसुलोचन न कचिन्मुहति प्रोक्तः सम्पददर्शनवानिह ३२ दृश्यदर्शनसंबंधवित्सारैस्त
द्विजंभते दृश्यदर्शनसंबंधेयत्सुखं परमात्मिकं ३३ अनुभूतिमयं तस्मात्सारं तस्मात्कथ्यते दृश्यदर्शनसंबंधे सुखं संविद
उत्तमा ३४ ददात्यजाय ससारं जाय मोक्षं स होदयं दृश्यदर्शनसंबंधः सुखं संविदपुर्विदः ३५ तद्दृश्यवर्तित्वं धुस्तन्मु
क्तं मुक्तिरुच्यते दृश्यदर्शनसंबंधः सुखं संविदनामया क्षयातिशयमुक्ताचेतन्मुक्तिः सोच्यते बुधैः दृश्यदर्शनसंबंधे
यानुभूतिः स्वगोचरा ३६ दृश्यदर्शननिर्मुक्तातामालं व्यभवाभव सोऽमुप्रीदृष्टिरेषा हि या त्वं संप्रकाशते ३७ एवं
च या तु तुर्यत्वमेवं मुक्तिरिति स्मृता दृश्यदर्शनमुक्तायां प्रकाशापरया धिया ३८

गादसदेवोत्पाद्यकल्पमवे प्रविशति तथा च न किंचन योग्यं जगत् स्तीति तद्विषये मोहोऽप्रयुक्त एवेत्यर्थः ३१ ३२ किंच भोगेषु
स्वार्थसर्वे दृश्यदर्शने यो विषयेन्द्रिययोः संबंध इष्यते तत्राभिव्यक्तमानं पारमात्मिकमेव स्वप्रकाशत्वादनुभूत्यभिन्नं रसुपाधि
कृतमेतदतारत्न्यादि निरासे नाखंडे केष्वसंबन्धतद्वित्याह दृश्यदर्शनेत्यादिना ३३ ३४ विषयाकारवत्याः स्वाध्यायभानविषयरागा
दिदोषजनने ससारं ददाति तद्विषये केनाखंडे कात्मभावेन गृह्यमाणं तन्मोक्षमित्यर्थः ३६ क्षयातिशयोपपत्तारतस्य प्रयु
क्तचेतनाशवेधघातकर्मप्रयुक्तो तन्मुक्ताचेतस्वगोचराः अखंडपूर्ण

नंदसुखाणां भिका ३० एवमुक्तं स्वराज्ये

वा० ११०
उप०
२०६

शोधनेसर्वातीतस्वरूपः बाधनेन तु सर्वसिर्वासत्तागतः सर्वबाधे आत्मापरिशेषकांचारयति असन्नेपि असत्तया जगद्बाधो
पापेनैव त्वेन आरुतिजगद्येन १३ युक्तयः शास्त्राणि गुरुनानि चरिक्प्रदर्शनमात्रतस्य दिव्यसुखानुभवेनैवेत्याशयेना
हत्वानुभूत्येति आशयोद्वादिवासनास्तत्सहितं हृदयगुणं च अहंकारतादात्म्याध्यासं १४ ननु तत्तौ पदनिषदं एवामीति श्रुतेर्धर्मोदि
बध्मोद्भूतितद्विशितियुक्तिमात्रविश्वासादलौकिके कः आत्मास्तीति ज्ञायते सकथं स्वानुभवेद्यस्यातनाहनेतिसंपादयितुं श्रुत्याद्यः प्रवृ
त्ताः किंतु सर्वाभवसिद्धिस्तत्ताकमात्मानं विवेचयितुमिति भावः सर्वेषां न धर्मोदिवदत्यंतपरोक्षतात्मसंज्ञावंप्रतिप्रत्यक्षइतियुक्तं
दुपपादयति यदिदमिति बाह्याभ्यंतरविषयेषु अंतःकरणवृत्तस्य दानात्संदिग्धदर्शनं साक्षादर्थप्रचारूपं अपरोक्षं प्रसिद्धं य

सर्वातीतस्वरूपोपि सर्वासत्तापि तिगोपि च असत्तापूरितं जगदस्त्वेवात्माप्रकाशकः १३ त्वानुभूत्यैव पश्याश्रुत्यैव वासिसंदो
दितः साशयं हृदयगुणित्यजतत्वविदां वर २५ नात्मास्त्वनुभयाराभनचात्मवचनादिना सर्वदा सर्वथा सर्वसंप्रदोनुभूतितः
१५ यदिदं दर्शनं संपदं किंचिद्यत्सं विदादपि तत्सर्वमात्माभगवान्दृश्यदर्शनवर्जितः १६ न सन्नासन्नसौ देवो नागुर्नापिम
हानसौ नाथेतयोर्दशोर्मध्यं स एवेदं च सर्वतः १७ स एव चैवं वदति स च युक्तं न युज्यते न तद्व्यदिदं तात पश्यात्मानमना
मयं नात्मायमप्यात्मासंज्ञाभेदइति त्वयं तनैव सर्वगतया शतपात्वात्मनैकलितः १८

च किंचिदनुमित्युपमिति शाब्दसंविदाद्यपि प्रसिद्धं तत्सर्वं दृश्यविषयस्य दर्शनस्य अंतःकरणवृत्तस्य बाधे अवर्जने भगवान्स्वप्रकाश
आत्मैव नित्यापरोक्षः सर्वानुभवसिद्धिः परिसिध्यत इत्यर्थः तथा च श्रुतिः प्रबोधविंदति मत्तममृतत्वं हि विंदत इति १८ तस्य
प्रत्यक्षापरोक्षवेद्यव्यक्तोभयलक्षणोत्सादृश्यदर्शननिर्मुक्ततामुपपादयति सन्नासन्निति तस्मिन् जगद्बाधतदव्यवहार्यं तं परिवी
यवागादेतद्विषयस्य च तत्र बाधेन स एव परिशेषइत्याशयेनाह एवेति इदं वागादिदर्शनेनापि तदुपपादयति सवेति १९ एवं वागा
दिकर्मैर्द्रियप्रवृत्तिनिमित्ततद्यवहार्यं च २० आत्मानात्मनारूपभागस्तनैव स्वाज्ञानशतपाकलितइति बाधुत्वापपत्तिरित्याशये
नाहनेति २१

वि२

२०६

द्वे अहंभावते ग्राह्येत्याहंभावनापरा अहंभावत्रयापाये मुक्त्यनिवृत्तकीर्त्यते स्वभावः स्वस्वरूपावस्थितिलक्षणामु
क्तिः तज्जैरालम्बेस्तज्जैश्चिन्तामणितत्त्वज्ञैर्देवैः १ सर्वहंभावदृष्टिं दर्शयितुं प्रक्रमते अथेति २ महश्चंद्रादिप्रभाः ३ रजोरेणुः ४
सर्वातिरिक्तः परिधिन्नः कोहंमदन्यदेहादिकं सर्वभूतस्यैकस्य भवद्वित्वं स्वगतभेदरूपं कीदृशं ५ इति विचार्य निश्चयवान्सन्
तदनंतरं स्वां तर्हंतं जगदात्मतया पश्येत्

या २

श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ एवं विचारया हृष्या दैतत्यागेन राघव स्वभावः प्राप्यते तत्र ज्ञैस्तज्जैश्चिन्तामणिर्यथा १
अथेमां परां दृष्टिं शृणु रामा नैयथा द्रष्टव्यस्यात्मानमवलंभविष्यसि च दिव्यदृक् २ अहंस्वमहमादित्योदि
शेहमहमप्यधः अहं देत्या अहं देवालोकाग्राहमहं महः अहंतमोहमभ्राणिभूतसमुद्रादिकं त्वहं रजो वायु
रथाग्निश्च जगत्सर्वमहं त्वहं ५ जगत्त्रयेदं सर्वत्रयं आत्मैव किलास्थितः कोहं किमन्यदेहादिद्वित्वं भवस्य कीदृशं
५ इति निश्चयवानंतर्हंत्यात्मतया जगत् पश्य हर्षविषादाभ्यां नावशः परिभूयते ६ तन्मयेन किल जगत्पत्वि
लेसंस्थितेन घ किमात्मीयं परं किं स्यात्कमलेक्षणकण्ठतां ७ किंतत्तज्जीव्यतिरेकेण विद्यते यदुपागतं हर्षमे
तु विषादं वा विषादे ज्ञो जगन्मयः ८ अहंकारदृशा वै ते सात्विके देति निर्मले तत्त्वज्ञानात् प्रवर्तते मोक्षदे पार
मार्थिके ९ परेणु सकलातीतरूपोहं चेत्यहं कृतिः प्रथमा सर्वमेवाहमित्यन्योक्तारघूदह १० अहंकारदृगं
न्यातु नृतीया विद्यते न घ देहो ह मिति तां विद्विदुः स्वायैव च नशांतये ११ अथ चैतत्रयमपि तत्त्वासकलसिद्ध
ये यद्द्रष्टुं तदुपा लब्धव्यतिष्ठतत्परः १२

स्मि ५

तन्मये आत्ममयेत्यर्थमिथा ६ ७ यदुपागतं चेदिति शेषः विषादे दृश्यमाने अज्ञरवासौ यतो जगन्मयो न चिन्मय इत्यर्थः
८ एते वक्ष्यमाणे ९ अणुं आकाशवदस्थूलस्वभावः सकलादवस्थात्रयदृशपातीतः १० विद्यते स्वभावतो न शास्त्रतः ११

पश्येत्तद्विषयमात्रं निरहंभावं एतद्विचार्य २

दितापरोक्षस्वप्रकाशपूर्णस्वभावोपि सूक्ष्मत्वात्सूक्ष्माशक्तबुद्धिभिः सनविभावपितुं शक्य इत्यर्थः २० सूक्ष्माशक्तौ नुत
 स्पृष्टमोहात्पर्यषकोपाधौ प्रतिविंबनेन जीवभावापंक्तिर्निमित्ताशयेनाह सत्त्विति सत्सुसर्गक्रमेणोत्पन्नेषु भोग्यभोगायत
 नाद्यनेकः पदार्थेषु २१ अनुभूयते अहमित्यभिव्यक्तस्वरूपः क्रियते ह्यनेन मूर्तेन व्यजनादिना आस्पंदान्नोदनात् २२ ॥
 नामोत्पवधारणे क्वचिद्देहे एव संस्थित इति नेत्यर्थः २३ परिदिष्टिन्ना हंतया स्फुरणे तपुर्प्यधकं हेतुरित्याह सतीति २४

संस्थितः सहि सर्वत्र त्रिषुकालेषु भास्वरः सूक्ष्मत्वात्सुमहत्वाच्च केवलं न विभाव्यते २० सत्त्वं न तपदार्थेषु जीवत्वे
 नाभि विंबति आत्मापुर्प्यधकादशेस्त्वभाववशातः स्वतः २१ पर्यषको दयादेव स्वयमात्मानुभूयते सर्वदा सर्वसंस्थः त्वे
 घनास्पंदान्निर्वाणः २२ चिदात्मा सर्वगो व्यापी न क्वचिन्नाम संस्थितः यद्दत्तसर्वपदार्थानां सत्ता तद्गम्येति २३
 सति पुर्प्यधके तस्मिन् जीवः स्फुरति नोपले सति वाया विवरजः सति दीप इवेक्षणं इत्थं पुर्प्यधके त्वेष्टात्मात्मन्ये
 वात्मनि स्थिते सति स्फुरत्यभ्युदिते भाना विवर्जनेषणा २५ यद्विस्मये स्थिते व्योम्नि तादृशोचित संस्थितिः नश्यति
 व्यवहारो यं भास्करे तत्किमागतं २६ यद्यात्मनि स्थिते देवे तत्सत्ता लब्ध संस्थितिः देहो नाशमुपायाति तत्किं नष्ट
 महात्मनि २७ न जायते न म्रियते नादत्तेनाभिवांछति न मुक्तो न बद्धो यमात्मा सर्वस्य सर्वदा २८ आत्मा प्रबोधाभ्यु
 दिता निरात्मन्या तांगता सर्पेरज्जुभ्रमाकारा भ्रांतिर्दुःखाय केवलं २९ " " " "

पुर्प्यधके इत्थं प्रसिद्धात्वे स्थाप्रीतिर्विचित्रा भोगेष्टाच परमप्रेमास्यदे निरतिशयानंदत्वात्मनि स्थिते स्फुरति यथा भानोऽस्येन
 भसि स्थिते सति सर्वजनानां तत्तत्क्रियाफलैषणा स्फुरति तद्गन् आत्मसुकामाय सर्वं भवतीति श्रुते शब्देन सर्वव्यवहारदूरो
 पि प्रिया प्रियादिसर्वव्यवहारनिर्वाहक इत्यर्थः २५ अस्त्वेवं किं तत्स्वप्नादप्यदीति तादृशे तन्न देशे षणा फले उचिता अनु
 रूपा स्थिति रित्यस्य २६ २७ आत्मा तर्हि स्वतः कीदृशस्तमाह नेति २८ अतएव तस्या ज्ञानो देवानर्थ भ्रांति रित्याह आत्मेति २९

वा० टी०
उप०
२०८

मोक्षोद्धारकतस्याज्या तत्राह मोक्षइति मनसि मनोक्ते सति तदेव वपुः शरीरकारं भवति तच्च पुनर्वहिर्मुखता
पादनादोषायेत्यर्थः ६ परिच्छिन्नवपुर्भाविरावस्य दोषेन शुद्धात्मभावो जगदात्मभावो वेत्याशयेनाह आत्मनीति
तस्मात्परिच्छेदमननमेव निर्मूलं कुर्वित्यर्थः ७ प्राणादिवाय्वधीनचलनादि धर्मिके देहादिवैलक्षण्यमात्मनो दर्शय
ति वाह्यत्वादिना स्फुरतिसंचलति ११ १२ देहाचलो मेरुः १३ तत्त्वस्तु शुद्धात्मभावे एवं सर्वात्मभावे तु शाखाचलना
द्वत्संस्थेनात्मनश्चलनं इवैवमिति चेन्न तत्राह प्रतिविंबतेति तथा च चलनेनैकप्रतिविं तत्रैव मन्यंतवैधर्म्येति अ

मोक्षोमेति चिंतितं तज्जातिचेदुत्थितं मनः मनोक्ते मनस्यैव पुदेष्टा य केवलं ६ आत्मन्यतीते सर्व
स्यात्सर्वभूतेषु वा तते को बंधः कश्च वा मोक्षो निर्मूलं मननं कुरु १० नाप्यस्य दनधर्मत्वाद्यदाचलति देहके
तदा स्फुरति हस्तांगरसनापल्लवावली ११ पादपेपल्लवप्रेणी चालयत्यनिलो यथा तथैवांगावली वाप
देहे संचालयत्यलं १२ चित्सर्वव्यापिनी सूक्ष्मानचलानेव चाल्यते तत्त्वतस्य दमायाति देवाचल इवानि
१२ लैः ७ प्रतिविंबत सर्वार्था केवलं स्वात्मनि स्थिता प्रकाशयति बोधेन जगं तीमानि दीपवत् १४ तत्र कोयं
मुधामोहो भवतामपि दुःखतः अप्रसोहं भ्रमं गानि भ्रमे दंचेति दुर्द्धिया १५ अतिकेला ललहतया दृशानित्य
मनित्यया ज्ञत्वकर्तृत्वभोक्तृत्व क्रियासमुपलभ्यते १६

यंदेहः सः प्रसिद्धो रं इदं बाह्यस्त्रीपुत्रादि च मम इति मोहः भवता मितिसमेतरजनात्प्रसुक्तिः दुत्थितावात्मभावाप
न्नापि स्फटिकशिलायथा कूटस्था तथा आत्मापीति भावः १७ धीर्घोषां यक्रियायुक्ताः प्रादपस्तं प्रत्येव गत्युपसर्ग
संज्ञा इति ध्यायत्यर्थं प्रतिदुः १८ अगतित्वा कृतिकारकेतरपूर्वपदस्य परानेष्यत इत्युक्तेन पण १५ एवमन्यंतवैधर्म्येपि
देहे ज्ञत्वादयः आत्मनिकर्तृत्वादयश्च विरुद्धधर्मा अविद्याकल्लोलाग्राद्युपहतया देहादितादात्म्यसंसर्गाध्या
सप्रयुक्तत्वा इत्यन्यथा भ्रान्तिदृशेवापलभ्यंत इत्यर्थः

१६ २०८

प्रमादसंसृतिभ्रान्तिप्रबोधात्पूर्णतासदा जीवन्मुक्तिगणालिप्तिविस्तरेणात्र वर्णते अविचारवशान्मूढलोकोपपरि
 रोदिति यदुक्तं तदोदोप्रपंचयति लीलयेत्यादिना प्रलयसमुत्थोरज्ञानावृतत्वात्नेरतिशयानंदरूपत्वात्परमप्रेमास्पदं
 त्वस्वरूपस्येतीति आत्मनिका मवासनापरिपक्वक्रमप्राप्तेन सगंजागरादिकालेन लीलया चिद्विलासेनैव वपुः स्फुरत्स्वम्
 समधि शरीरं जायते यथा रम्पस्य कांता पुत्राद्वर्कं अपश्यतो विरहिपुरुषस्य हृदि स्लान्निको श्पादिदौ रूप्यादिका दौर्मनस्य
 धीर्निरंतरं जायते तदेदित्यर्थः १ तस्य देहद्वयस्य वशं तदहं भवाध्यासेन तद्वशात् प्राप्तेः इयं निरात शयानर्थरूपामाया ॥

श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ लीलया पश्यति वपुः कालेनात्मनि जायते रम्पस्यापश्यतो ब्रह्म हृदि दौ रूप्यधीश्च १ तद्वशा
 दियमायाता महती मेदुरोदरा रम्या मदमहाशक्तिः स्रग्वाहलवादिब २ नपानया विकारिणा तदस्तद्भवभूतया
 इदं संपन्नमखिलं तावां दिवमरौपयः ३ मनोबुद्धिरहंकारो वासनाश्चेन्द्रियाण्यपि एवं कलितनामकैः स्फुरत्स्या
 त्माभिरंबुभिः ४ चित्ताहंकारयोर्द्वित्वं च स्यस्ति नवस्तुतः यच्चित्तं स हंकारो यो हंकारो मनो हितत् ५ व्यक्तिरि
 तं हिमाद्धो ज्ञापमिति संकल्पते यथा मुधैव कल्पते भेदश्चित्ताहंकारयोस्तथा ६ मनोहंकारयो रंतर्द्वयोरेकत्वं
 रज्जौ च क्षीणोद्धेपवहियथा पटशोक्ते पटस्ये ७ तुच्छांगोक्षधियं त्यक्त्वा बुद्धिं तथेषणां स्वदेराग्यविवेकाभ्यां
 केवलं क्षपयेन्मनः ८

मिथ्याभूतैव रागद्वेषभोगपुरापपापवासनाधनर्थपरापराविकारवत्या तस्य परमात्मनः अतद्भावो न्यथाभावस्तेन ॥
 भूतपालब्धसंज्ञया ३ एवं कलितानि नामान्यं कानि स्फुरन्ति च येस्तथाविधैस्त्वस्वरूपांबुभिः ४ अनर्थप्राप्तिप्रकारमु
 क्तोद्धेदोपायं वक्तुं प्रथममर्थचेतनाचित्तं तन्मननात्मनस्तदध्यवसाया बुद्धिस्तदभिमानादहंकार इति एकमेवांतः कर
 णं अंकुरकांडमूलप्र रोहशाखादिप्ररोहक्रमेण क्षीय सर्वतः प्रसृतपवति घन इत्यादि चित्तेति द्वाभ्यां ५ एतयोक्ति
 फलमाह मन इति ७ इदानीं तदुद्धेदोपायमाह तुच्छा मिति ८

लोभमोहद्वेषभोगपुरापपापवासनाधनर्थपरापराविकारवत्या तस्य परमात्मनः अतद्भावो न्यथाभावस्तेन ॥
 नपानया विकारिणा तदस्तद्भवभूतया
 त ३

वा० टी०
उप०
२०८

२०९

व्यवहारोऽसर्वकारं परमार्थतो निराकारं ३१ ३२ विषयजनसंगाद्विषयानुरंजनाच्च विनिष्क्रांत ३३ शीतोष्णसुखदुःखद
वा० टी० योद्धदोषाः २४ अनिवृत्तिपुनरावृत्तिश्च न्यूनपदं साम्राज्यं मनसोत्पादेह तरान्वयः ३५ सर्वजनेरुपादेयतया अभिवांछि
उप० तत्रारंभाश्चादित्येयस्य आनंदंश्चादित्यफलं ३६ अस्तंस्वरूपतिरोधानेनेति नोदेति उदयं पुनः स्वरूपाविभक्तिं च नैति
२०८ सर्वत्रिकं सर्वगतं सर्वेशं सर्वनायकं सर्वकारं निराकारं स्वभावात्मानं प्रपश्यति ३१ हसत्यलमतीतास्तापेलवादि
वसावलीः पासुत्तरशरश्रेणीचलयंचितमास्थितं ३२ संगरं विनिष्क्रांतः सौतमाग्नसोज्वरः अध्यात्मरति
रासीनः पूर्णपावनमानसः ३३ निर्दिष्टकामयंकांकाश्चैत्रवंधनिजभ्रमः दंष्ट्रदोषभयोऽनुक्तस्तीर्णसंसारसा
गरः ३४ प्राप्तानुत्तमविश्रांतिलब्धालम्भपरास्पदेः अनिवृत्तिपदं प्राप्तेभनसाक्रमणागिरा सर्वाभिवांछि
तारंभोन किंचिदपि वांछति सर्वनिमोदितानंदो न किंचिदनुमोदते न ददाति न चादत्तेन तस्तौति न च विंदति नास्तमे
ति न चोदेति न तुष्यति न शोचति ३५ सर्वारंभपरित्यज्य चेतोपाधिविवर्जितः सर्वशिसंपरित्यागी जीवन्मुक्त इ
ति स्मृतः सर्वेषां परित्यज्य चेतसाभवमौनवान् धारानिरवशेषेण यथात्यक्तापयोधरः न तथा सुखयत्यंज
संलग्नावरवृत्तिनी यथा सुखयति स्वातमिंदुश्रीतानिराशता न तथेदः सुखयति कंठलग्नोपिराधव नैराश्यं
सुखमत्यंतं यथा सकलशीतलं ४१ पुष्पपूर्णवल्गुन न तथा राजते मधुः पयोदारमतिमैत्री नैरास्यसममान
सः ४२ न हि माद्रेन मुक्ताम्पो न रंभाव्येन चंद्रवत् तव चंद्रमसः सैत्यं नैराश्या घट्वायते ४३ अपिराज्या
दपि स्वर्गादपि दीपि माधवात् अपिकांता समासंगान्नैराश्यं परमसुखं ४४ तृणवन्नापकुर्वती पतत्रिभुव
नश्रयः सापरा निर्वृतिः साधो नैराश्यादुपलभ्यते ४५ आपत्करंजपरशंपरायानिर्वृतेः पदं पुष्पगुच्छमिव
सकृदि भातत्वादित्यर्थः ३७ ३८ रामं प्रति तत्त्वज्ञानादि शिक्षयति सर्वेषां इत्यादिना निरवषणा इत्यादिना निरवशे
षेणानिः शेषतया धाराजलानित्यक्तापयोधरो यथाभवति तथेत्यर्थः ३८ इषणत्यागमेव प्र शान्तिनतयेत्यादिना ४०

३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

उपलब्धनुसारैरेवोत्तरोत्तरभ्रान्तिर्वीजभूतावासनापि जायत इत्याह तत्रेति अज्ञातः तूलाज्ञानादृतत्तायोमरुदातपस्तद
 स्या १७ १८ १९ २० आलोकः अपरिद्धिनात्मप्रकाशः एतिआविर्भवति २१ २२ इति निश्चय इतिव इव्रीहिः ज्ञाता
 तत्त्वज्ञः आशाप्रयोजकं मनश्चानं भिनति २३

तत्रायमहमागंताभोताकर्तृति जायते मुधैवाज्ञानतापात्यामृगतस्त्वैववासना अज्ञतैषामनोमनमृगं
 विषयतर्षुलं असत्यैव हि सत्यैवमृगतस्त्वैकवर्षति १८ विज्ञातासत्परूपांगनाशंयातिपलायते विप्रम
 ध्यात्परिज्ञातायथाचांडालकन्यका १९ अविद्यासंपरिज्ञातानचैनंपरिक्वर्षति मृगतस्मापरिज्ञातात
 र्षुलंनावकर्षति २० परमाधीवबोधेनसमूलंरामवासना दीपेनेवांधकारशीगलित्यालोकएतिच २१
 नास्त्यविद्येति संज्ञाने निश्चये शास्त्रयुक्तिः गलस्पविद्यातापेननुषारकणकायथा २२ देहस्यास्पृजइत्या
 र्चकिंभोगैरिति निश्चयः भिनत्पाशाभलंज्ञातापंजरंकेसरीयथा २३ आशापरिकरेराममननंपरिहतेह
 दा पुमानागतसौंदर्यैर्लुहादमायातिचंद्रवत् २४ परांशीतलतामेतिवृद्धिधौतइवाचलः निवृत्तिपरमांध
 नेप्राप्तराज्यइवाधमः २५ शोभतेपरपालक्ष्म्याशरदीवनमस्तलं आत्ममेवनमासुजैः कल्पस्यांतइवार्ण
 वः २६ भवत्यपेतसंरंभोवृद्धिमृकइवाबुदः तिष्ठत्यात्मनिसंवेत्ताप्रशान्तइववारिधः २७ परंधैर्यमुपादत्ते
 स्पर्धमेरुइवाचलः राजतेस्वच्छपालक्ष्म्याशांतेधनइवानलः २८ भवत्यात्मनिनिर्वारिणः प्रशान्तइवदीपकः
 तन्निमायातिपरमानरः पीतामृतोयथा २९ अंतर्दीपोगतइवमध्यज्वालाइवानलः स्फुरद्दीप्तिर्मणीरि

आशायाः परिकरेपरिवारभूतेदेहाभिमानादौ २४ अधमोदरिदः २५ नमोतिनसमिभवतिनपरिद्धिघतइतियावत्
 २६ अपेतसंरंभः त्यक्तदुःखभिवेशः वर्षा सुवक्ष्याशरदिमृकोगर्जनादिभ्यः २७ धैर्येविषयेरप्रधृष्यतांस्थे
 तो १

न प्रयात्यतः प्रकाशनां ३०
 न प्रयास्यानेरप्रकंप्यतां २८ २९ ३०

वा० १०
उप०
२१०

नु
आत्यंतिकनेराशपोपायमन्विष्यतददर्शना मुह्यमानमिवराममुपलक्ष्य देहादावहंममतात्यागएवप्रागुक्तस्तदुपायइ
त्यागूहेरास्मारयन्नाह किंमुह्यसीति इदं देहसंबन्धिममतत्तदेहसंपूर्वांतरकालप्रसिद्धः अयं वतमानकाले प्रत्यक्षः
अहमेवेति किंमुह्यसीत्यर्थः ५३ अस्त्वेवं तथापि कथमासौ देवदिव्यतिसत्त्वाह आत्मेवेति ५४ यथाभूतानां यथार्थात्म
भूतानां पदार्थैर्ध्यानं दर्शनात् ५५ कीदृशं तर्हि सर्वविद्वानां यथास्त्वं तदाह भावेति विसंवादोदिकल्पः ५६ सर्वविक

२१०

किंमुह्यसिमहाबाहोमुखवद्भोधितोपिसन् ममेदंतदयंसोहमित्युद्भांतेनचेतसा ५३ आत्मेवेदंजगत्सर्वंनाना
तेहनविधते एकस्त्वंजगुज्ज्ञात्वाधीरेनमिनविधते ५४ यथाभूतपदार्थैर्धिदर्शनादेवराघव परमाश्वास
नंबुद्धेनैराश्रयमधिगच्छति ५५ भावाभावविसंवादमुक्तमाद्यंतयोः दितं यद्वृत्तं तत्समालंब्य पदार्थानां स्थितिं कु
रु ५६ वैराग्यवीर्यमनसोभापेयमतिमोहिनी पलाययति संसा रीमृगीकेसरिणोयथा ५७ कांतामुह्यममदना
लोलावनलतामिव जर्जरोपलमांचाला समांपश्यति धीरधीः ५८ भोगानानंदयंत्यंतः खेदयंति च चापदः ॥
दृश्यप्रियोहरंत्यंगनतमद्रिमिवानिलाः ५९ रक्तवालांगनस्यापि जस्योदारधिया मुनेः कणाशः पांशुजायाति म
नसः स्मरसायकाः ६० रागद्वेषः स्वरूपज्ञानावशः परिरुते स्पंदरवास्पनेताभ्या किमुताक्रमणं भवेत् ६१ सम
दृष्टललालोलवनिताद्रिशिलाकृतिः रमते नैष भोगेषु पांचयेत् महमहीधिव ६२

ल्पपरित्यागलक्षणां महावैराग्येण वीर्यमनोयस्य तस्मात् ५७ एवं कामादिदोषा अपि पलायंत इत्याशयेनाह कांतामिति
जर्जरायाः पांचाचालीषाणां प्रतिमा तत्समां ५८ हरति धैर्योत्तमं चावयंति अग्रेति संबोधने ५९ रक्ता अनुरक्तावालांगना
यस्मिंस्तथाविधस्यापि ६० स्वरूपं आत्मतत्वं तद्रः ६१ समनुत्पत्त्यस्य यथास्यात्तथा दृष्टलताचलोलवनिताचयेन अतए
वाविकारत्वादद्रिशिलाकृतिः ६२

२१०

स्यात्तु द्विन्नावशिष्टतरुः आशीदशः समुद्रिकाः रुद्रसंपादिकाः २४१ दानं लोकि कंशास्त्रीयंच आ दानंधनादेः स्त्रीकारः स
 माहारः संग्रहेण कोशाद्युपचयः विहारोधनव्ययेन पुत्रक्रीडनं विभवा लंकारान्नपानादिसंभावत्तरसंपत्तयस्तदादिकाः रु
 स्यंते वहाया सनुच्छफलानर्थवीजस्य मूढैरन्यथा मिमतत्वेन महासयोग्यत्वादिति भावः ४८ कलना प्राशा ४८ आत्मनो मनस ई
 शं स्वाधीनचित्तं आत्मा स्वयमेवेशः सर्वेश्वरस्तवाः पर्यंतं पारं बुद्धेः परमं सौभाग्यं सार्थकं ५१ न प्राशा अवलंब्यतां प्राशाना
 स्तेनत्वं विवेकविज्ञात्महारेण तस्य स्वविभ्रंशकत्वमेव जागते हि सुखं मूढैराशा सहसैराशास्यते जगत्तु मिथ्या भ्रमं वहति रथे स्थि
 तस्य पुरुषस्यो ध्वासो दिक्षु चक्रयोः परावर्त्तेयि हने स्पवन् विपिपीलिकादेः पतनपेषणाद्यनर्थहेतुस्तद्वत्त्वा बलं विना जन्म
 मरणाद्यनर्थमेवोत्थिते विद्मि त्वर्थः अथवाननुत्कृष्टसुखाशयानि कृष्टसुखाशा प्रमोषदर्शनात् पूर्वपूर्वाशा प्रमोषार्थमा

गोष्पदं पृथिवीमेतः स्यात्तु प्राशाः समुद्रिकाः तृणां त्रिभुवनं रामनैराश्यालं कृतकृतेः ४९ दानादानसमाहारवि
 हारविभवादिकाः क्रियाजगति हस्यंते निराशैः पुरुषोत्तमैः ४८ इयं यस्य नवधाति कदाचित्कलनादृदि तृणीकृ
 ता त्रिभुवनः केनाशावुपसीयते ४८ इदमेवास्विदं मातु यपेति हृदि रंजना नयस्यास्ति नेमात्मेरां तोलयंति कथं जनाः ५०
 सर्वसंकटपर्यंतमसंकटमलंसुखं सौभाग्यं परमं बुद्धेर्नैराश्यमवलंब्यतां ५१ नाशास्तेन त्वप्राशानां विद्धि मिथ्या भ्रमं ज

गतं वरुद्रथस्य दिक्चक्रपरावर्त्तेन दृश्यते ५२

शांतरोपादाने प्राशानि वृत्तिरेव स्यान् न नैराश्यमिति रामुशं कामालक्ष्या हनेति उत्कृष्टाशानां निरुद्धाशास्तेन त्वप्रेत्या भ्रममग्नि
 प्रेत्य नैराश्यं मयोक्तमिति न विद्धि यतो जगन्मिथ्या वस्तु प्राशा परंपराजननेन अभयतितया विधिं उत्कर्षं निरूपकाय कर्षस्यैवा
 प्रसिद्धेः यतो वरुद्रथस्य दिक्चक्रेषु पर्यायेण परावर्त्ते भ्रमं वरुद्रस्य वेगेन दिङ्मोहावात दृश्यते तदित्यर्थः अथवानप्रा
 शास्तेन त्वं प्राशानं न तु हे इति हृद्दः विद्वन् आत्मवेत्ता किं विदुषिनां शास्तेन वा दृति हि यस्मात् जगन्मिथ्या भ्रमं नाशास्यं पुरुषा
 र्थरूपं जगत्पत्ति अतः त्वं प्राशानां संबन्धीनमवैत्यर्थः शेषं प्राग्भवत् ५२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

छेव

वा०टी०
उप०
२९१

अलमस्य तत्त्वभावं हेममात्रतां आगतं प्राप्ते ७५ वृत्त स्थितं तान् च्युतं फलं पुनर्दत्ते केन समर्थेनापि महता प्रयत्नेन
पूर्ववद्भुङ्क्तेन केन चिदित्यर्थः ७५ यथा पाषाणं गतं तं मणीं पाषाणं हृदनेन मणित्वविचारेण च अभितः अमरां पश
खंडनतः गतं प्राप्तं पुनः पूर्ववत् पाषाणं मणिं च संधातुं कस्या भाग्यस्य शक्तता स्तीत्यर्थः ७६ यात्रां उत्सव समाजगम
न ७७ क्षीरधीः दुग्धभ्रांतिः धीविचाराद्गीत्यालदर्शनात् ७७ मधुमध्यं शंकया जलभ्रांत्या ७८ चित्रलिख
ताकां तारस्त्री प्रतिमेव ८० यथा चित्ते त्रिव्यामषी कुसुमादिरंगभेदाः पंचभूतमात्रं तथा जीवत्याः केशोऽष्टाधर्षाति

न हेमतापशुद्भावं स्वभावमलमागतं कर्दमेभग्नमपि सत्समादत्ते मलं पुनः ७५ क्षीरोत्सहृदयग्रंथो नवं
धोस्ति पुनर्गुणैः यत्नेनापि पुनर्वद्भुङ्क्तेन च्युतं फलं ७५ अ वद्धेदविचाराभ्यामभितः खंडशो गतं पा
षाणं च मणीं चैव संधातुं कल्पशक्तता ७६ विज्ञातायामविद्यायां कः पुनः परिमृज्जति परिज्ञाय स्वपा
कानां यात्रां कः प्रेक्ष्यते हि ज्ञः ७७ शुद्धांभसियथा क्षीरधीर्विचारातिवर्तते संसारवासनातद्बद्धी विचा
रान्निवर्तते ७८ मध्यं वुशंकया तावद्विप्रवर्षैः प्रपीयते यावन्न तस्य रिज्ञातं परिज्ञातं प्रतीयते ७८ रूपला
वण्ययुक्तापि चित्रकांतेव कामिनी द्रव्यमात्रसमारंभा तत्त्वविद्धिर्विलोक्यते ८० यथा मषी कुसुमादि त्रि
या प्रित्रे तथैव हि जीवत्या अपि केशोऽष्टकस्तां परिकलिग्रहः ८१ अनुभूता गुडस्वादुरपि दाहविवर्तनैः ॥

चित्ते त्रिव्यामषी कुसुमादि रंगभेदाः पंचभूतमात्रं तथा जीवत्याः केशोऽष्टाधर्षाति

तत्त्वतः साग्रमित्यर्थः उग्रः उपापदेते तियावत् ८१ ननु त्र्यादि विषयो यथा अनुभूतमाना दूपात्तत्त्वतो न्यथैव वर्तते त
था स्वात्मानुभवोऽपि परमप्रेमास्यदत्वेन प्रसिद्धादानंदरूपा न्यथैव किन्नस्यादिचेतना ह अनुभूत इति यथा गुडं स्प
स्वादुः मधुररसोऽनुभूतस्य गुडस्य अनुभवकरणात्प्राजिह्वादि रनुभवितुं देवदत्ता देवादाह विकर्तनादियत्नशतैरपि
नासौ माधुर्यानिभवः किंतु तिकाधनुभव इत्यन्यथा केतुं शक्यस्तथा देतर्कव्यसनितयानंदानुभवोऽपि तथैवैत्यर्थः ८२ २९१

२११

सर्पः ७२ विस्मरणाप्रसक्तोसहस्रततोपपत्तिक
रागाभर सर्वथादिना ७३

तर्हि किमाराधयित्यजति तत्राह अयत्नेति सर्वमननिषिद्धा लपानादिलीलया देहधारणमात्रानुकूलचेष्टया असक्त
मानसत्वे लोचनद्वयोत ६३ गृहस्थतत्त्वविदः स्वललनादिभोगात्वादपिन कल्पेद्वागिव दतिशयभ्रमोस्तीत्याह काकेति
६४ सम्पक्कृष्टः परिचितः यथाप्रत्यगृह्णिमागेयेन तं ऋक्पूरध्वः यथाभिति अत्यत्यभेदस्य टेलोपिः शैलेन्द्रमंदर ६५
हेलया अक्वहेलनया असत्यता बुद्धित्यर्थः आलोकयन्खं आत्मपदमेवावलंब्यतिष्ठतीति शेषः ६६ व्यग्रेणातत्कालोचि
तक्रियाव्यावृत्तेनापि देहेन्द्रियादिना समन्वितः जस्तत्त्ववि तगजव्यग्रीविर्विज्ञेपएवतिष्ठति ब्रह्माहिरण्यगर्भश्च ६७

अपतोपतनं सर्वलीलयासक्तमानसः भुंक्तेभोगभरं प्राप्तस्त्वा लोकमिव लोचनं ६३ काकतालीयवत्प्राप्ताभो
जालीललनादिका स्वादताप्यगधीरस्थनदः स्वायननुष्ये ६४ सम्पगृष्टपथं प्राप्तसुखदुःखमतीमनाक्
देवीच्याविव शैलेन्द्रं सोभनेतुं शक्नुतः हेलया लोकयन्भोगान्भृदुर्दंते गतज्वरः खमेवपदमालंब्य सर्व
भूतांतरस्थितं जस्तिष्ठति गतव्यग्रीव्यग्रेणापिसमन्वितः जगंतिजनयन्नेव ब्रह्मेवात्मपरायणाः ६७ प्राप
तं सुयथा कालं यथादेशं यथाक्रमं सुखदुःखेषु न तोभमेति भूभृदनुष्विव ६८ मज्जातोपिव हस्तस्परामक
मंद्रियभ्रमेः असक्तमनसो नित्यं न किंचिदपि मज्जाति ईदं कलंकयतः कलंकेन प्रोच्यते ह मनोपथा भावा
सत्त्वासमासक्त उक्तोजंतुर्हि नान्यथा ७० शरीराद्यातिरिक्तं संपश्यतः प्रविवेकिनः त्रैकृतिनांगकस्या
पिन किंचित्प्रविकर्तितं ७१ सकृत्प्रभातं विमलं यजातं ज्ञातमेव तत् नहि वंधुपरिज्ञातः पुनरज्ञाततां व्रजेत् ७२
सर्पभ्रांतो निमित्तायेन रज्ज्वां सर्पभावना पुनरेति यथा वृत्ताद्भूदी गिरितटीच्यता ७३ " " " "

भूभृत्पर्वतः कृतपुवसं तादिषु ६८ कर्मैन्द्रियाणां वागादीनां भ्रमेः व्यापारैर्विषयेषु मज्जातोपि ६८ अंतर्देषिसंगस्यैव द
षकत्वं न बहिः संगस्ये तत्र दृष्टात्माह कलंकीति हेमः अतः कलंकेनैव कलंकी उच्यते अप्रप्यावहिः पंकादिलेपेन
तथानोच्यते तद्वदित्यर्थः ७० अतः संगसागे हेहदुःखादेरपिन प्रसक्तिरित्याह शरीरेति देहादिरिक्तात्मविस्मरणा तर्हि

सर्वस्य तत्राह सक्तुदिति न विस्मरणा प्रसक्तिरिति

वा० टी०

उप०

२१२

रत्नसं० १३ तुङ्गो विद्यानृणां तिरश्चात् प्रणयनेन स
वर्षां अपूर्णिनां अभिमतानां पालकः १४

मरुत्तच्छब्दधिकारेषु हर्षशोकाद्यसंश्लिष्टः ३ होक्ता बहवो मुक्ता देवा सुरनरादयः जनको वैदेहः २ निरंजनतया रागादिमुष्य
रहितया बुद्धिः प्रबुद्धो मनः ३ विचित्राणि बलानि सेन्यानि बहु बलानि च विचयेषु तस्या विधेषु ४ यत्तय्यार्थमिव संस्थि
तिव्यवहारस्यः दिवसानां पातालनिवासापहरिणानियमितानां स्थितिपालनमिति वा ५ देवैः सह दंदे युद्धे मर्यादो व्युत्क्रमे वा
परस्तामरः ज्ञानाविधानां देवासुराचरणानां विचारेषु विमर्शेषु ६

परं २

श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ जनकः संस्थितो राज्ञ्ये व्यवहारपरोपि सन् विगतज्वर एवांतरनाकुलमतिः सदा १ जीवन्मुक्त
कृतिरित्यं मनुराज्यमपालयत् २ विचित्रबलबुद्धेषु व्यवहारेषु भूरिषु मां धाता सुचिरं तिष्ठन् प्राप्नोति चैष दं ५
बलिः पातालपीठस्थः कुर्वन्सदिव संस्थितिं सदा त्यागी सदा तत्तो जीवन्मुक्त इति स्थितः ५ न मुचिदनिवाधी
शो देवदंष्ट्रपरः सदा नानाचारविचारेषु क्वचिन्नांतरलिप्यत वासवाजो तनुत्यागी ब्रह्मो विवृतमानसः अंतःशा
त्मना मानी चकार सुरसंगरं ७ कुर्वन् दानवकार्याणि पातालतलपातकः अनपायं निराक्रोशं प्रल्हादोल्हाद
प्रागतः ८ शंवरैकपरोप्यतः शंवरैकतपोदितः संसारशंवरं राम शंवरस्त्यक्तवानिदं असक्तिबुद्धिर्हरिणा कु
र्वन् दानवसंगरं परां संविदमासाद्य कुशलस्त्यक्तवानिदं १० सर्वभिरमुखे बहिः क्रियाजालपरो ह्यपि यत्तलक्ष्मी
श्चिरं भुंक्ते मुक्त एवेह तिष्ठति पीयमानः सुरैः सर्वैः सोमस्मरसायनः क्वचिदेति न संसंगमाकांतानं वरं यथा ॥
१२ ब्रह्मस्य तिर्देवगुरुदाराय चंद्रयो ह्यपि आचारदिविचित्रे हांसकरा वक्ष्यवस्थितः १३ शुक्रो वरतलघो ती
बुधः सर्वाणि पालकः निर्विकारमतिकालिनपत्यसुरदोशिकः १४

संगरं युद्धं ७ निराक्रोशं वाचामगोचरं लहासुखं ८ शंवरं मायातदेहपरोपि अंगः शंवरं हादिचिदाकाशस्तदेकतया उदितः
आविर्भूतः ९ कुशलः स एव अन्यावा कुशलनामा दानवः १० ११ समं ब्रह्मैवा रसायनं पुनरुज्जीवनामृतमंतपस्य संसंगं

यथासकृदप्यनुभूतो नान्यथा कर्तुं शक्यस्तस्य तदेकव्यसनितया सदैवा तया सदैवानुभूयमानस्तु तत्रामित्याशयेनाह परमव्यसने नीत्या
त्यादिना ८३ ८४ ८५ जगत्पदेन जागताः सर्वविषयानन्दभेदालक्ष्यं ते ते सर्वे नानाप्रपञ्चसामधुश्च समरसा भवंति तादृशस्वात्मानन्द
चिदालोकस्य अवलम्बनं निरंतरात्वादधारां प्राप्ता त्वस्य बुद्धिकेन विस्मारयितुं शक्य इत्यर्थः तथैवोक्तं शिवधर्मेतिरे ज्ञाना मृतरसा
येन स कदात्वादि तो भवेत् विहाय सर्वकार्याणि मनस्तत्रैव धावति इति ८६ व्यवहारं गृहकर्मग्रन्थं तिसदा कुर्वन् प्रपञ्चाभ्यां च खे

परव्यसनिनी नारी व्यग्रापि गृहकर्मणि तदेवात्वादयत्तं तः परसंगरसायनं ८३ एवं तत्परे शुद्धे धीरो विप्रांतिमागतः न
शक्नोते चालयितुं देवैरपि स वासवैः ८४ परव्यसनिनी नारी केन भन्नवलीयसा विस्मादि रित्ता स्वसंकल्पकांत संगतम
होत्सवं ८५ जगत्समरसानन्दचिदालोकावलम्बनं केन विस्मार्यते बुद्धिस्तत्त्वज्ञस्य महात्मनः ८६ समग्रसुखदुःखाण्यं व
वहारमखंडितं कुर्वन्कुलजनाय तो भर्तृश्वशुरखेदितः ८७ यथासंकल्पकांतेन भवत्यानन्दमंथरः बध्नल्लोको व्यसनवा
नुः खवं दैर्न वाध्यते ८८ तया विगलिता विधो व्यवहारपरोपपन्नं सम्पदं हिंसदा चारो मुदमेत्यंतरात्मना ८९ छिद्य
तेन निष्क्रान्तो गोलक्ष्मर्न दोदिति दह्यते न प्रदग्धोऽपि न विनष्टोऽपि न श्रूयते ९० व्यगतसुखदुःखसन्निपातो विधिवि
धुरेष्वापि शकटेऽप्यचित्तः विलसतु स दने प्रोत्तमवा विततिरो विपिने यौवने ९१ मोक्षोपायेषु णौ वैराग्योपदेशः

दितः पीडितोऽपि परव्यसनबोद्धल्लोक इति परेणान्वयः ८७ ८८ ८९ तत्रापि सप्तभूमिकामाकूटस्य स्थैर्यातिशयमाह छिद्यत
इति नष्टः विनष्टो हेपि ९० अचित्तः मनोनाशभूमिका प्रतिष्ठितः पुरुषधौरेयः विधिनाशकप्रार्थनफलेन कर्मणा विधुरेषु भो
गशून्येषु दारिद्र्यादिषु मांडव्यवच्छिन्नाधिरोहणादिसंकटेषु वायुरोत्तमसदने वा विततगिरो विपिने तपोवने वा विवसतु तथापि
सदा व्यपतत सुखदुःखसन्निपात एवास्तेन मनो गपि सांसारिकैर्हृदि शोकैः स्पृश्यत इत्यर्थः ९१ इति श्रीवा. ता. प्र. रो. उप. णो
चतुःसप्ततितमः सर्गः ७५

वा० धी० ग्रहनक्षत्रादीनां धिष्ण्यमाधारभूतं ज्योतिष्मन्तं दंतरे स्थिताः मुनीश्वराः २८ ३० ३१ तिर्यगो निषुगसुहृन्
 उप० मज्जां ववदादयः ३२ ननु सखिकतमत्वात्त्वभाव तोऽभिव्यक्तज्ञानेष्वप्येष्टदेवयोनिषु कथं मूर्खीः संभवन्तीति
 २१३ चेत्सर्वशक्तेरीश्वरस्य सर्वभावेन सर्वत्र सर्वप्रकारेण सर्वदा स्थितत्वात्सर्वात्मिनास्वप्नादावसंभावितसहस्रस्यापि
 दर्शनान्नासंभावानां क्वापि कस्यचिदपि कार्येत्याह सर्वमिति उक्तार्थस्य अह ३५ कौशे विधिस्तस्माह विधिरिति

२१३ धि३ केचिद्राज्येषु तिष्ठन्ति ह्यत्र चामरपालिताः यथा जनकशार्पातिमां धातुसगरादयः २८ केचिद्योगिनिति
 छंति ह्यचक्रंत रस्थिताः यथा बृहस्पत्युशनश्चंद्रसूर्यमुनीश्वराः केचित्सुरपदंयाता विमानावलिमास्थि
 ताः यथा निवायुवरुणयमतुं वरुणारदाः ३० केचित्पालकुहरे जीवन्मुक्ताव्यवस्थिताः यथा बलिसुहोत्रा
 धप्रल्हादल्हादपर्वकाः ३१ तिर्यग्यो निषपिसदा विद्यते हतबुद्धयः देवयो निषपि प्राज्ञा विद्यन्ते मूर्खबुद्धयः ॥
 सर्वसर्वेण सर्वत्र सर्वथा सर्वदेवहि संभवत्येव सर्वात्मन्यात्ममाततरूपिणी ३३ विधेर्विचित्रानियतिरमंता
 रंभ्रम्येरा सन्निवेशां सवैचित्र्यात्सर्वत्र दृश्यते विधिदैवं विधिर्द्रोता सर्वेशः शिव ईश्वरः इति नाम
 निरात्मांतः प्रत्यक्तेतन उच्यते ३५ अस्त्ववस्तुनिवत्स्वंतः कांचनं सिकताखिव अस्ति वस्तुन्यवत्स्वंतमलं
 हेमकरेखिव ३६ अयुक्ते युक्ततायुक्ताप्रेक्ष्यमाणप्रदृश्यते पापस्य हि भयात्लोको रामधर्मप्रवर्तते ३७
 असत्ये सत्यतासाधोऽप्यश्वनीपरिलक्ष्यते शून्येन ध्यानयोगेन ग्राह्यतं पदमाप्नोते ३८

आद्यविधिपदं विरंचिद्वारातीयं विशुद्धारापरमात्मनामिति न पौनरुक्त्यं नः अस्माकं सर्वेषां आत्मा अंत इति पाठे तु कोश
 पंचपंचकांतस्यः चिच्छक्तिशबलत्वाच्चेतनः ३५ यत्रात्यंतमसंभाविते अपि ववस्त्ववस्तुनी परस्परान्तः संभाविते
 तत्र किमन्यदसंभावितं स्यादित्याशयेनाह अस्तीत्यादिना ३६ अत्यंतयुक्ते प्रापेपि फलतो भीषातया धर्मं पुनर्लभनोदर २१३
 षप्रवर्तकता लक्षणो महान्गुणो युक्ताविमर्शे दृश्यत इत्यर्थः ३७ फलतः सत्यता सर्वशून्यता ध्याने ध्यानसाक्षिणः प्रकाशा १=

इति श्रीमद्भगवद्गीतायां अष्टाध्यायः समाप्तः ॥ ३८ ॥

रघुरस्थिताः अंतः अशीतलाकेचिन्मृताः २६ को
 विविचित्राचारधारेषु अंतः अशीतलाकेचिन्मृताः २७ को
 येन हिना २८ को

जगंति ऊर्ध्वश्रवना निभस्तगणानां प्राणीनिकायानमंगानि च १५ लोकानां प्राणीनां अजववंजवीभावाः ऊर्ध्वधोग
 तिभिपरिवर्तितप्रयुक्ताः प्रोद्देगाश्चतद्रापि आततं द्विपराङ्गकालविस्तीर्णा १६ मुक्तो नित्यमुक्तोपि १७ इवकारेण न स
 कायकः नापिसाकाभि नीकिंतु ब्रह्मसब्रह्मविचेरवते इति ध्वनितं १८ १९ गहनधीविचित्रदुः खगाहवुद्धिः २० भंगी
 शोत्रभंगिरितिः शिवगणविशेषः सहिदेवीमत्राहृत्य शिवस्यैवाराधनपरः कुपितया देव्यामातृभागात्पमांसास्थिमय
 जगद्भूतगणांगानि चिरं संचारयन्नपि सर्वदा सर्वचारी मुक्तसमीरणः १५ लोकाजववंजवीभावप्रोद्देगशोष
 खिन्नधीः वृत्तासममनाराप्रक्षिपयत्यापुरातनं १६ जरामरणापुद्गादिद्वंद्वसंगरलीलया चरतीह चिरं कालं
 मुक्तोपि भगवान्हरिः १७ मुक्तेनापि त्रिगोत्रेण सौंदर्यतत्तमं जरी देहाङ्गैर्धार्यते गौरीकसुकेनेव काभिनी १८
 मुक्तयापि गलेन द्रोगौरखिलेचनः संशुद्धइव मुक्तानां हारः शशिकलामलः १९ गुहेण गहनधीर्विरस्तारका
 दिरणाकियां मुक्तोपि कृतवान्सर्वज्ञानरत्नैकसागरः २० भंगी शोरकमांसं स्वस्वमात्रे प्रवितीर्णवान् मुक्त
 येव विधारामधीरया ध्यानधौतया २१ मुक्तो विमुक्तस्वभावोपि जगज्जंगलखंडकं नारदो विजहार मं
 शीतया ध्यानशीलया २२ जीवन्मुक्तमनामान्यो विष्वाभिजोयं प्रभुः वेदोक्तं भावनिर्माणक्रियासमधि
 तिष्ठति २३ धारयस्ववनीशेषः करोत्यर्कोदिनाबली यमोपमत्वं कुस्ते जीवन्मुक्ततथैव हि
 २४ अन्येष्वस्मिन् विभवे यद्वा सुखं नरासुराः शतशो मुक्ततां याताः संतुष्टिं च तिसंस्तौ २५ संस्थिता व्यवहारे
 उविचित्राचारधारेषु अंतराशीतलाकेचिन्मृताः शिलासमाः २६ परमंबोधमासाधके लोकाननमाग
 ताः यथाभ्यभरद्वाजविष्वाभिजोयं कादयः २७
 देहस्य स्त्रीयं प्राह भागं परावृत्तया चितः स्वमात्रे दैव्ये संरक्तमांसं उक्त्यदौ इति पराणेषु प्रसिद्धं २८ कार्यकलहकौ
 उक्तप्रवर्तनंतच्छील या २२ २३ यमत्वं दंडनं २४ २५ विचित्रशोकमाहाधनय प्रसंजकेषु उत्र दारधनभत्यादिसंग

हरेर्नमः सुधवधवंध्याचारधारेष्वपि राज्यादिबबहा

वा०टी०
उप०
२१५

वा०टी० इदानीं जीवन्मुक्तिविदेहमुत्तमोभेदिनिमित्तं वक्तुमुपक्रमते द्विविधेत्यादेन ४८ तत्रादौ उभयसाधारणमुक्तिशब्दार्थदर्शयि
उप० ति असं संगादिति ५० तत्रोपपत्तिमाह स्तेहेति स्नेह आत्मताभ्रमात्रप्रीतिसत्संज्ञायं ५१ ५२ साधनचतुष्टयमध्ये यत्नेन
२१४ पूर्वसिद्धौ उत्तरोत्तरजपेपि यत्नः कर्तव्यः प्रमाणातात्पर्यप्रमेयतत्वावधारणानुकूलास्तत्पूर्वकं ५३ युक्ता न्वितोयत्न आ
त्मतत्त्वध्वनसा पर्यंतं प्रयत्नानुपरमदृढनिश्चयवता चिरसिद्धयतिप्रसिंधे बहुभिर्जनमभिर्वा सिद्धिमुद्दिश्येत्यर्थः ५५ यत्त्व
यं ज्योतिरात्ममात्रपरिशेषाख्यं पदं सुगतो बुद्धः शोभ नविवेकगतः कपिश्च बहुविचार्यप्यध्वनसामर्थ्याद्यस्मादपगतः सन्

द्विविधाभक्ततालोके विद्येते देहधारिणः सदेहेका देहान्या विभागोयंतपोऽष्टराग ४८ असंसंगात्यदार्यानां भनः शां
तिविमुक्तता सत्पसत्पिदेहेसासंभवत्पनद्या कृते ५० स्नेहसंशयमेवांगः विदुः कैवल्यमुत्तमं तत्संभवति देहस्य
भावेचाभावरत्नव ५१ योजीवितिगतस्नेहः सजीवन्मुक्तउच्यते सस्नेहजीवितो बद्धो मुक्त एव तृतीयकैः ५२ यत्ना
यत्नेन कर्तव्यो मोक्षार्थं युक्तिपूर्वकं यत्नमुक्तिविहीनस्य गोष्यदं दुस्तरं भवेत् ५३ न त्वनध्यवसायस्य दुःखाय विपु
लात्मने आत्मा परवशः कायो मोहमाश्रित्य केवलं ५४ समहर्षैर्यमालंघ्य मनसाध्यवसायिना विचारयात्मनात्मा
नश्चिरसिद्धये ५५ विनताध्यवसायस्य जगद्भवति गोष्यदं यदपगतः सुगतः पदं प्रधानं यदुपगतोऽधुवतां नृपश्च
कश्चित् यदुपगताः पदमुत्तमं महान्तः प्रयत्नतन कल्पतमोर्मिहाफलंतत् ५६ मोक्षोपायेषू ० प्र ए मुक्तामुक्तविचा

आत्मनः अधुवतां सती कविज्ञान संतानात्मतां गुणत्रयसावस्थालक्षणं प्रधानं पदं वस्तु उपगतः एव कश्चिद्देहनिंदक
त्वात् ग्राह्यनामा कश्चिद्देहनिंदकः सन् आत्मानं चित्त्वभावमभ्युपगम्यापि देहपरिणमित्वाभ्युपग
माद्भक्तिमशकरीरात् प्रवेशोऽप्यवोपचयापत्त्या अधुवतां उपगत इत्यनुत्तमे एव मिथ्यापदे ते निमग्नाः महोतो वेदरहस्यनि
दमात्सु उत्तमे सत्यादिलक्षणं मुपगताः यथार्थतः प्राप्तवन्तस्तत् महद्भिर्यत्प्राप्तं यदेवैदोक्तमार्गेण प्रयतनलक्षणास्य कल्पितं रोमिह

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

फलमिति तथैवाग्नोऽप्येतनेत्यर्थः

224

शंवरस्थितोरेन्द्रजा लिकसर्गे ३६ वज्रसाराः घेषांकदा प्यसंभावितः जयस्तेपीत्यर्थः ४० प्रासंगिकस्य असंभावितसंभावोमे
पादनस्यापि प्रकृतमेव फलं दर्शयितुं पसंहरति इति ४१ ४२ नन्वेवं सति विहमुक्तावपि पुनः संसारप्राप्तिः संभाविता स्यात् तत्राह
मुक्ताविति हि यस्माद्जनकोटयः विवेकस्य असंसापीति विवेकस्य तत्त्वज्ञानस्यावृत्तौ अज्ञानदृशायमेवात्यं संभाविता चित्तानर्थको
दिसंभावतलक्षणो भ्रमे मग्नाः

यत्रास्त्वित उदेत्याशुदेशकालवितासतः शशाकाः शृंगवंतो हि दृश्यंते शंवरस्थितो ये वज्रसाराः सुदृढा दृश्यंते ते जयं
गताः कल्पस्यांते यथेष्टं धराध्वि विबुधादयः ४० इति पश्यन्महावाहो भावाभावैकमेव हर्षमधि विषादेहाः संत्यज्य स भव २
मतां वृजं ४१ असत्सदेवभातीह सदसञ्चापि दृश्यते आस्थानास्थे परित्यज्यते नाशुसमतां वृज मुक्तो राघवलोके स्मि
न्नप्राप्तिसंभवत्पल प्रवृत्तौ विवेकस्य मग्ना हि जनकोटयः मुक्तो राघवलोके स्मिन्नप्राप्ति रस्ति सदेव हि
प्रवृत्त्या हि विवेकस्य विमुक्तभूतकोटयः ४४ प्रविवेका विवेकाभ्यां सुलभालभ्यतां गतां मुक्तिर्मनः सयः प्राप्ता विवेक
तेन दीपयः ४५ आत्मावलोकने यत्नः कर्तव्यो भूतिमिदृता सर्वदुःखशिरश्छेद आत्मालोकेन जायते निरागानि
रूपासंगा जीवन्मुक्ता महा धियः संभवं तीह बहुशः सुहोत्रजनकाद् व ४७ तस्माच्च मपि वैराग्य विवेको दितधीर
धीः जीवन्मुक्तौ विहरन् भोसमलो घाशमकांचनः ४८

नमुक्तौ तन्मज्जननिमित्तज्ञानस्य नष्टत्वादिति भावः ४३ नित्यप्राप्तात्मरूपत्वादपि मुक्तेर्नापापशंकास्ति विलम्बतकंठ्या श्रीक
रविवेकभात्रेण तस्माद्भाविता मुक्ताविति ४४ प्रविवेकात्सुलभापि अविवेकादलभ्यतां गता मुक्तिः ४५ भूतिमुक्तिमिदृता ४६
पूर्वकालिकानां जीवन्मुक्तिसंभवेऽपि नेदानीं तनानां सासंभाविते ताशं कां वारयति निरागा इति विरूपासंगानिरभिनिवेशः ३
हास्मिन्नपि काले ४७ ४८

५ भोक्तव्याश्चरसंशमगरुडेनेवपन्नगाः १८ विचार्यतत्त्वमालोक्यसेव्यंतेयविभूतयः ताउर्कोदयाजंतेः शेषादुःखायकेवलं १८ ५

वा०८१ १२ १३ प्राकम्पतत्त्वदुर्निनेनवाधित्वा अतएवतत्त्वमेयबुद्धिमात्रतांकृत्वागाहतेप्रविशतिप्रपंचमपितद्रावंनयती-
उप० नियावत् १४ तदनुतत्त्वबोधानंतरं एतस्मिन्ब्रह्मत्वमापन्नेजगति १५ भवान्भवोध्यः यतस्त्वयातेनभव्यत्वेअधुना
२१५ अस्मिन्वयस्यैव १६ गाहतेप्रविशतिब्रह्मेतिशेषः लोकोधिकारिजनः १७ पूर्वभोगाउपेक्षा इतिशेषः यथागरुडेना
मताहरणापूर्वपन्नगाउपेक्षिताः पञ्चान्मातृशापमोचनानंतरं निःशंकंभुंजतेतद्वत् १८ लोकेष्वयंराजकीयविभूत्युप

एवंविलोललहरीभीमासंसारसागरात् उतीर्यतेचेन्मग्नेनतत्परंपौरुषंभवेत् १२ सत्यांप्रज्ञामहानाविविवे
केसतिनाविके संसारसागरादस्माद्योनती एधिगस्तुतं १३ अपारावारमाक्रमप्रमेयीकृत्यसर्वतः संसाराब्धिं
गाहतेयः सएवपुरुषःस्मृतः १४ विचार्योर्थैःसहालोक्यधियासंसारसागरः एतस्मिंस्तदनुकीडाशोभतेरा
मनान्यथा १५ इहभव्योभवान्साधोविचारपर्याधिया त्वयाधुनैवतेनायंसंसारः प्रविचार्यते भवानिवविचा
र्योदोसंसारमतिक्रान्तया मत्प्रायोगोहतेकौलोनेहासौपरिमज्जति १७ पूर्वाधियाविचार्यतेभोगाभोगिभयप्रदः
वलंबुद्धिश्चेतेजश्चदृढतत्त्वस्यवर्द्धते सबसंतस्पृहास्यसौंदर्याद्यागुणाइव २० घनरसायनपूर्णसुशीतयाविम
लयासमयासततश्चिया शिशिररश्मिरिवातिविराजसेविदितवेद्यसुखंरघुनंदन २१ मोक्षोपायेषू० प्रणेशं

सारसाम्यप्रतिपादनं सर्गः ७६

भोगेनान्यायः प्रसिद्धइत्याहविचार्येति तत्त्वंराजप्रसादानुग्रहादिरहस्यं १८ तत्त्वबोधोत्तरमेवभोगजरणोपपादकविशे
षणसंपत्तिर्नपूर्वमितिदप्रयितिवलमिति २० रामस्यभोगजरणासामर्थ्यशंकावारणायतत्त्वबोधसंपत्तिंदर्शयतिघ
नेति हेरघुनंदनत्वंविदितवेद्यतयाहेतुनाइदानींघनेनरसायतेनआनंदामृतेनपूर्णधिसुशीतयानिरस्तत्रिविधताप
याप्रियाशिशिरश्मिः पूर्णचंद्रइवअतिविराजते चंद्रपक्षेसमयाअभितः पूर्णमंडत्वादवक्रया २१ इतिश्रीवा०ता०शे

७६ सर्गः सारसाम्यप्रतिपादनं सर्गः ७६

संसारशांतये कांतकारणं सम्पत्तीक्षणं ३ अयं हि परदुःपारो धोरः संसारसागरः विना युक्तिप्रयत्नाभ्यामस्माद्रामनतीर्यते ३ =

यत्किंचन बालुकायासं १२
यत्किंचन बालुकायासं १२
यत्किंचन बालुकायासं १२

इह संसारजलधिः स्त्रीविरूपवर्णते ततस्तस्मिन् पायस्तीर्णं क्रीडा यथा मुखं अविज्ञाता तत्र ब्रह्मणः समुपायो त्यागविवेकं
अविवेकेन स्थेयं योति अनेनानर्थजन्मस्थितौ विमिश्रितं दर्शं तं तन्निवृत्त्युपायमाह शाम्पंतीति भासां जालस्य मिश्रं चि
नां सर्वधनत्रयसंश्लेषवत्प्रसंख्यातुं न शक्यंते २ हेकांतेति रामसंबोधनं ३ परं अयं तं दुर्गमं पारं यस्य ४ तमेव संसारसागरं व
रुणितयस्तेत्यादिना अयं वत्स्यमाण विशिष्यः संसारलक्षणः संसारसागरः यस्य मोहां भेदरा एतन्नेव तन्निमग्नो न उ
तीर्यते चेदिति सप्तमेनान्वयः अगाधं मरणानलक्षरौ शर्वैर्कल्लोलैर्वहनरंगैश्च आकुलकोटरः ५ पुराणान्येव डिंडीराफे

श्रीवशिष्ठ उवाच ब्रह्मणः समुपायांति जगं तीमानिराधवः स्थेयं यात्यविवेकेन शाम्पंत्येव विवेकतः १ ज
लज्जालजलावर्तवृत्तयो ब्रह्मचारिणो संख्यातुं केन शक्यंते भासां च त्रयसंश्लेषवः २ असम्पक्केक्षणं विद्विक्कार
णं जगतः स्थितौ ५ यस्यायं सागरः एतन्मोहां भुभरपूरितः अगाधमरणवर्तकल्लोलाकुलकोटरः ५ प्रथम
त्पुण्यपि डिंडीरो ज्वलन्नरकवाडवः तस्मादिलोललहरीर्मनोज्ञ लभतंगजः ६ आलीनजीवितसद्विद्रोगरत्नस
मुत्कं संध्यरोगो रगाकीर्ण इन्द्रियग्राहघर्घरः ७ पश्यामि नृसुतारामवीचयश्चापुचंचलाः इमा मुग्धांग
नानाश्रयः शिखराकर्षणक्षमाः ८ छंदश्चीपपरागाढ्यानेत्रनीलोत्पलाकुलाः दंतपुष्पफलाकीर्णाः स्मित
फेनोत्थशोभिता केशैर्द्रुनीलबलयाभ्रविलासतरंगिता नितंबपुलिनस्फीताः कंठकंबुविभूषिताः ११ लला
टमणिपद्मठ्या विलासग्राहसंकुलाः कटाक्षलोलगहनावर्णिकांचनबालुकाः १२

नायस्य वोडबोवडवानलः जलोद्भवमतंगजसदृशोपादेभेदः ६ आसमंताल्लीना उपक्षीणा जीवितसद्विद्रोयत्र इन्द्रिय
ग्राहैर्घर्घरः कृतवित्तो भध्वनिः ७ तत्रास्त्रियो वीचित्वेन वर्णयति पश्येत्प्रादिना शिखरवद्दीर्णामप्याकर्षणोक्षमाः
८ छंदारदनददास्तच्छ्रीभिः पभरागाढ्याः पुष्पफलैर्गुल्लैराकीर्णाः ९ कंठलक्षैः कंबुभिः शंखैर्विभूषिताः १०

किं
रत्नफलैर्केशैराढ्याः
रत्नफलैर्केशैराढ्याः
रत्नफलैर्केशैराढ्याः

वा००००
उप०
२१६

समस्ताः सुखभोगाः आत्मेवयस्य समस्तानां सुखभोगानां स्वयमात्मेति अतएवाज्ञादृशभोगकाले सर्वविषयासासुसंस्थि
तत्रास्याभातिनाशवद्भोक्तृत्वाभिमानेनेत्यर्थः ११ कर्मसुप्राप्तमिष्टानिष्टफलमिति शेषः १२ अनुबंधानुकूल्यप्रतिकू
ल्याचरणतत्परं १३ १४ पूर्वोक्तवालादिसमवृत्तेयोविशेषस्तमाह प्रवृत्तेति प्रवृत्तावाग्यस्यतथाविधः सन्पुण्याः कथाय
तिनवालादिवद्भुत्वाप्रलापीत्यर्थः एवमन्यदृग्गृहंपुरणानकीर्त्तनानिचरित्रवर्णनानिलोकेयस्य १५ सर्वस्मिन्जने १६ शीतलः
सर्वतापापहारीस्पर्शसंगतंयस्यनदुष्कृतैरिति निषिद्धाचरणपरिहारार्थं अतएवभोगानामनिषिद्धानां १७ अवशपकार्याणां

समग्रसुखभोगात्मासर्वाशास्त्रिवसंस्थितः करोत्यविलेकर्मणीत्यक्तकर्तृत्वविभ्रमः ११ उदासीनवदासीनः प्र
कृतक्रमकर्मसु नाभिवांछतिनोद्धेधिनशोच्चतिनदृश्यति १२ अनुबंधपरे अंतावसंसक्तेनचेतसा भक्तेभक्तसमा
चारः शठेशठइवस्थितः १३ बालोबालेषुवृद्धेषुवृद्धोधीरेषुधैर्यवान् युवायौवनवृत्तेषुदुःखितेवदुःखितः ॥
१४ प्रवृत्तवाक्पुण्यकथोद्वेगादपगताशयः धीरधीरुदितानंदः पेशलः पुण्यकीर्त्तनः १५ प्राप्तः प्रसन्नमधुरः
पूणस्त्रिप्रतिभोदये निरस्तस्वेददोर्गत्यः सर्वस्मिन्निगंधवांधवः उदारचरिताकारः समः सौम्यसुखोदधिः सुनि
ग्धः शीतलः स्पर्शः पूणचिंद्रइवोदितः १७ नतस्यसुकृतेनार्थेनिभोगैर्नचकर्मभिः नदुष्कृतैर्नभोगानां सत्यागे
ननबंधुभिः १८ नकार्यकारणरंभेननिःकृततयातया नबंधेननमोक्षेणनपातालेननोदिवा १९ यथावस्तुय
थाहृद्यंजगदेकमप्यात्मकं तदाबंधविमोक्षाणांनक्वचिल्कपरांमनः २० सम्यक्ज्ञानानिनायस्यदग्धाः संदे
हजालिकाः निःशंकमलमुडुनिस्तस्यचितविहंगमः २१ ॥ ॥ ॥

रेहिकाभुषिकफलकारणां कर्मणामारंभैः निःकृततयाभावैकः निःकृततयेतिवापाठः दिवास्वर्गेण १९ बंधानांसां
सारिकसुखानां विमोक्षाणां सर्वदुःखतत्कारणानिवृत्तीनांचमध्येनक्वचिल्कपरांकार्पणपुत्तंभनोभवतीत्यर्थः २०
संदेहलक्षणाः जालिकाः पंजराः तथाचसतिभनसिकर्षणसंभावनास्यात्तदेवतस्यनासीत्यर्थः २१ ॥ ॥

धार्यामंदारमालेववितुधैः शिरसोरसा जीवन्मुक्तगणैर्मलावशिष्टेनात्रगुप्स्यते समासेनतत्रतत्रोक्तानामेकत्रसंग्रहेण उदाहरं
चरित्रं च लक्षणभूतान्गुणानित्यावत् १ इदं संग्रहं रूपं २ व्यवहारदृशा सुप्रवृत्तमोमात्रं ३ समर्थदृशानुवादिता नुवृत्तिमात्रत्वा
दसद्रूपमिव ३ ४ आदेतं प्रथमं चक्षुर्वादिना उपात्यत्यागिना गृहीतमपि तमपि धनवस्त्रालंकारादिपानोपादने आदिकर्मणि धि
ष्टा अतएव तादृशानिधिः ५ जनतायाः क्रमं व्यवहारः असंगोदासीनात्मसन्निधिप्रविप्रवृत्तत्वात् काष्ठादिप्रतिमासंचारस्य दृ

श्रीराम उवाच ॥ समासेन गुणेभ्यो दृष्टतत्त्वमत्कृते कथयोदाहरं तांतं कस्तेव च सेतुप्यति १ **श्रीवशिष्ठ उवाच ॥** जीव
न्मुक्तस्य वासकं बहुधा कथितं लक्षणं प्रया भूयोपि त्वम् महाबाहो कथ्यमानमिदं शृणु २ सुप्रवृत्तमिदं नित्यं पश्यत्ययं
तेषां अयद्रूपमिवायत्तं सर्वत्राखिलमात्मवान् ३ कैवल्यमिव संप्राप्तः परिसुप्तमना इव दूरमिज्ज्वानं दीतिवत्
धिगतात्मदृक् नादत्तमप्यवादते गृहीतमपि पाणिना अंतर्मुखितयोदातरूपया समयाधिया ५ यंत्रपुत्रकसंचारइतीम
जनताक्रमं अंतः संलीनया दृष्ट्या पश्यन् हसति श्रोतधीः नापेक्षते भविष्यच्च वृत्तमानेन तिष्ठति न संस्मरत्यतीतं च स
र्वमेव करोति च सुप्तः प्रबुद्धो भवति प्रबुद्धोऽपि च सुप्तवान् सर्वकर्म करोत्यंतर्न करोति न किंचन ८ अंतः सर्वपरित्यागी
मंतरनैषणोः कुर्वन्नपि वहिः कार्यं सममवावतिष्ठति ९ वहिः प्रकृतसर्वहो यथा प्राप्तक्रियो न्युत्तवः स्वकर्म किमसंप्रा
प्तबंधुकायनिवृत्तिमान् १०

शङ्तिपश्यन् ६ नरतिष्ठति न आस्थां करोति ७ व्यवहारविषये सुप्रवृत्तिवास्तेन तत्कौशलफले रज्यत इत्यर्थः ८ अतएव
तस्य सदैव समाख्यतिरित्याह अतरिति ९ स्वकर्म तत्तद्देहवर्णाश्रमोचितं कर्म पितृपितामहादिक्रमसंप्राप्तराज्यादिवंधुकार्या
णि दानमानादि च तन्मात्रानुवृत्तिमान् १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९

[illegible]

उक्तं दृष्टं तेन समर्थयति फेना नौतरंगप्रपुकेऽप्राजवंजवीभावे भ्रमणे इदं स्थेयं क्व कुतो वा अतः सुखदुःखयोः कः प्रसंगः ३५ न विन्यसेन न प्रपति न विघ्नंति न बाधंति न जायते न हृष्यंति च प्राप्तिर्भासि जगतां हृदि रेवत्यस्तत्र तमाः अहमेवात्मविजगन्मायां सज्जामिति पश्यंतो जीवन्मुक्ताः ३६ किंच प्रतिज्ञं रिणाभि नो हिसर्वे भावा इति न्यायात्प्रतिज्ञांभि घमानेषु जगद्भ्रमे च नुवर्तमानः स्थायी सदात्मा स्वप्न इव स्वात्मन्येव दृश्यते आवविकारान्प्रतिज्ञां कल्पयत्यपश्यतीत्येवं तेषां निश्चये कुतो हर्षादिप्रसक्तिरित्याशयेनाह निमेषमित्यादिना बीषाघोती प्रतिशब्दः कर्मप्रवचनीयः दिवंचिनाव्ययीभावेनाजवंजवीभावे जलेभूतक्रमे तथा क्व किलेदंकुतः कोतः प्रसंगः सुखदुःखयोः ३५ भावाभावैरपर्यंतै रजस्रंजंतुसंभवेः न विशीर्यंति नोद्यंति दृष्टिस्तद्विज्ञमानराः ३६ निमेषं प्रतिया मिन्याय प्या न्यास्वप्नदृश्यः सणोत्पत्तिविनाशि म्यस्तथैता लोकादृश्यः अनारतसमुत्पत्तावनारतविनाशिनी कः क्रमोदग्धसंसारका रुणानंदयो रिह शुभाभावात्सुखाभावे स्थितिभावे विलक्षणाः कीदृशः कथमायातः क्व वा तादुःखसंविदः सुखसंवेदनां तो स्यात्स्वबीजं वितनोति या शांतादुःखदशासेयं कथमेतर्हिते सुखे ४० तीरणाभ्यां सुखदुःखाभ्यां हेयोपादययोः तथे इति ता विप्सिते कस्तोगलिते यशुभाशुभे ४१ रम्यारम्यदृशोर्नाशाद्याते भोगाभिवांक्षिते नैराशेयः संततप्रोहे हिमवदिगले न्मनः आमूलान्मनसि तीरो संकल्पस्थकथावका तिलेष्विवातिदग्धेषु योरन्यतरस्यावश्यं प्राप्तेस्तदकरणं ह्यंदसं ३७ क्रमणं क्रमः असंधिनः पुत्रवियोगदुःखादयः पदं लभेरन जीवन्मुक्तानां शुभस्यैवाभावादु गः ३८ किंच शुभफलेषु प्रसिद्धेषु सत्सु तद्विरोधिभया प्रसक्तिरित्याह शुभाभावादिति विज्ञायां शुभफलेभ्यो लक्षणाः किंच तानि पूर्ववत् ३८ याः दुःखदशासु स्वसंवेदस्य सुखानुभवस्य अंते उत्पत्त्या लब्धसतां तासतीत्यबीजं स्वकार्यं शोको मोहादिवितनोति विस्तारयति सेयं दुःखादशाशुभकर्मभावाच्छते सुखे स्वयमपि रांते वेति

तैलस्य कलना कुतः ४३

२१७ नैनिर्हनुकाकणंभववेदिने एवैत्ताण्यैवसुदीकर

वा०टी०
उप०
२१८

अभेदांश एव कल्पितः किंनस्यादित्याशंकां परिहरन् न स्य दत्ते तथेति प्रसक्तोत्तरमाह चित्तेति यः स्वयंकारणात्मागुणः गुणी
चेति विकल्पितस्तदात्मना स्थित्वैव ह्यपि गुणगुणी विकल्पेन श्रपतो न निरन्वयेनेत्यर्थः तस्यांचैककारणात्मन स्थित्वैव गु
णगुणीभेदनाशभेदर्शनाद्देसांश इत्यतस्त्वमनः स्यंदयोरेकतरनाशाधीनात्यंतिकोभयनिवृत्त्यैव चित्तं न स्यंदते न तु जीवति मन
सितस्यंदोवारपितुशक्च इत्येतच्च सिद्धमिति भावः ७ अंतरावस्यंदनिरोधेनोभयनाशार्थयोगक्रमो ज्ञानक्रमश्च शास्त्रे दर्शि
तइत्याह दौकमावति ८ तत्राद्यंक्रमं प्रथमं हि ज्ञासमानो रामः पृच्छीत कदेत प्राणापानयोर्विवंधनं प्राणापाननिबंधाभावे

चित्तचित्तपरिस्पंदपक्षायोरेकसंक्षेपे स्वयंगुणगुणीस्थित्वानश्रपतोदौनसंशयः दौकमौचित्तनाशस्ययोगो ज्ञा
नंचराघव योगस्तद्धतिरोधो हि ज्ञानं सम्पन्नदेक्षणं ८ श्रीराम उवाच ॥ कदाकीदृकया युक्त्या प्राणापाननिबंधया ॥
योगनाम्ना मनः शान्तिमोत्पन्नं तस्य रवप्रदां ९ श्रीवशिष्ठ उवाच देहेस्मिन् देहेनाडीषु वातः स्फुरतियोभितः स्यंदेक्षि
वभुवो वारिस प्राण इति कीर्तितः १० तस्य स्यंदवशादंतक्रियावैचित्र्यमीषुषः अपानादीनि नामानि कल्पितानि क
तात्मभिः ११ आमोदस्पयचापुष्यं श्रेण कृत्वा स्पृशतु हि नयथा तथैष रसग्राधारश्चित्तस्याभिन्नतांगतः १२ श्या १

गुणाश्च हल इत्यप्रत्ययः प्राणापाननिरोधलक्षणायेत्यर्थः ८ आसर्गसमाप्ते रस्यैव प्रसक्तोत्तरं वणीधिष्यन् चित्तस्यंदस्य प्रा
णस्यंदाधीनतां वक्तुं प्रथमं प्राणस्वरूपमाह देहेस्मिन् नित्यादिना देहनाडीषु चासन्नतिः प्रतिशास्त्रं नाडीसहस्राणी भवंत्यासु
व्यानश्चरतीति श्रुतेरित्यर्थः यथा भुवः स्यंदेषु स्यंदनमभिभूतेषु विबरेषु वा दिजलं सर्वतो व्याप्य स्फुरति तद्वत् १० ननु प्राणा
वहिरिव याति देहे त्वपानादयो न्येवापवणवसंचरन्ति तत्राह तस्येति तेषां स्यंदवृत्तिभेदाः नान्ये इत्यर्थः ११ वारिदृष्टांतोपपत्त
ये रस इति विशेषणं अयोमयः प्राण इति एतमेवागिरसं मनस्यस्य प्राणावांगानां रस इति च श्रुतिरिति भावः चित्तस्य कोश
वत्सर्वतः संस्पृशेण अभिन्नतामिव तत्राधारः प्राणवंधनं हि सोम्य मनः तस्य पुरुषविधतामन्वयं पुरुषविधइत्यादि श्रुतिरिति

अभावघनभावनयास्वव्यतिरिक्तं नास्तेति दृढनिश्चयेन सर्वप्रभावेषु दृश्यपदार्थेषु निर्गुक्तसंकलननिःसंकल्पविकल्पं यथा स्यात्तथा
 अवतत्सन्मात्रस्वभावेन स्थितेषु सत्सु परिच्छेदहेतुभावाद्धिते ते कस्य मूलमज्ञः नित्यतमः सन्त्वेनैव निरतिशयानंदी सन् जाग्रत्स्वप्न
 योर्ध्वलोचनमात्ररूपं प्रतिष्ठितं तत्त्वेषु पुनोऽपि ति यावत्प्रारब्धस्यैव वतीत्यर्थः ४४ इति श्रीवाशिष्ठताम्रशोडशोऽप्येकसप्तसप्तति

२७ चित्तस्यंदाजगद्भावेति चित्तस्यंदायादृशः योगश्च तन्निरोधार्थं संप्रगजगद्यते अलातस्य ज्वलदुल्मुकस्य परित्यंदात् भ्रम
 भावेऽप्यभावघनभावनयामहात्मानिर्गुक्तसंकलनमंवरवत्स्थितेषु चित्तं प्रतिस्वमुदितो वितेतैक रूपांशुस्तिष्ठति स्वपितिज्ञी
 वति नित्यतमः ४४ मोनोपायेऽप्येव जीवन्मुक्तस्वरूपवर्णनं सर्गः २७ यथा लाभंत परित्यंदादग्निचक्रं प्रदृश्यते
 असेद्वसदाभासं चित्तस्यंदात्तथा जगत् १ यथा जलपरित्यंदाद्यतिरिक्त इवाभसः दृश्यते वर्तुलावर्तश्चित्तस्यंदात्तथा ज
 गत् २ यथा व्योमि स्यात्स्यंदादि ह्यमोक्तिमंडलं दृश्यते सदिवा सत्यं चेतस्यंदात्तथा जगत् श्रीराम उवाच येन प्रत्यंदते चि
 त्तं येन न स्यंदते तस्या तद्गहनं ब्रह्ममेवेति चिकित्सेयत देवहि ५ वशिष्ठ उवाच यथा शैल्लाहिमे राम तिलंतैलं बोधयथा यथा ल २
 कुसुमसौगंध्ये तथौस्पदह्नौ यथा तथाराधनस्यैव तथैव चित्तस्यंदोतथैव हि अभिन्नौ केवलं मिथ्याभेदः कल्पित एव योः ६

एतत् सत्तौ अग्निमयं चक्रं भ्रांत्यापचादृश्यते इत्यर्थः १ वर्तुलः नाभाकारः आवर्तः २ इत्यण्योर्नेत्रयोरातपसामुत्पेन स्यं
 दात् पिष्ठाकारं अन्यतः स्यंदा न्नौ किकमंडलमेव दृश्यते ३ येन स्वभावेन प्रत्यंदते येनोपायेन न स्यंदते ४ स्यंदस्वभावश्चिन्तात्प
 कृत्यवस्तुमशक्य इति दृष्ट्या तैरेव तं दर्शयति यद्येत्यादिना नातिलप्रते ललवश्चैतैः तथा शब्दः समुच्चये ५ अत्राप्याद्यः स्या
 शब्दः समुच्चयो यो द्वितीयो दार्ढ्यं तिकोपबंधार्थः सर्वत्र गुणगुणपादौ अविचारद्वैतसहिस्वरभेद एव संश्लेषः तत्र विचारभेदांशे
 मिथ्याभेदांशो वास्तव इति दर्शयति अभिन्नाविति ६

वा० ११०
उप०
२१६

२१३

इदानीं रेचकपूरकयोरेकैकस्यापिश्वासप्रश्वासशिथिलीकरणेकालदेर्घ्याभिवर्द्धनसहितः ध्यानाभ्यासादपित निरोधइत्या
हरेचकेइतिद्विधां स्फारेविपुलीभस्तेप्राणोद्धिन्नाभ्रमवत्क्रमात् संप्रत्यभावंवाह्याकाशंवा-आगते-अंगरंध्राधिनासाविव
राणानस्यशितिसति १२ अंतः पूरात्पूराणाद्विरोधनामेघाडवयावत्स्मिंदसुपचीयमज्ञे स्थितेनिश्चलेसति २३ एतन्नं
तरकुंभकेपूर्णकुंभवत् अनंतकालंस्तंभितंप्राणोपरितिवृत्ति उक्तत्रिविधप्राणायामक्रमश्चपातंजलेशस्त्रेप्रपंचतः तस्मि
न्यतिश्वासप्रश्वासयोर्गतिविच्छेदः प्राणायामः तस्मिन्प्राणुक्ते-प्रासनजपेसतिवाह्यस्यवायोरात्रमनश्वासः कोष्ठस्यवायो
निश्चारणप्रश्वासः तयोर्गतिविच्छेदः उभयाभावलक्षणः प्राणायामः कार्यइत्यर्थः सतुवाह्याभ्यंतरस्तंभवतिदेशकाल
संख्याभिः परिदृष्टादीर्घसूत्रमः यत्रप्रश्वासपूर्वकोगतिनिरोधः सबाह्यः यत्रप्रश्वासपूर्वकोगत्यभावः आभ्यंतरः तृतीयः

रेचकेनूनमभ्यस्तेप्राणोस्फारेरवमागते नस्पृशत्यंगरंप्राणिप्राणसिंदोनिरुध्यते पूरकेनूनमभ्यस्तेपूराद्विरिघन
स्थिते प्राणोप्रशान्त संचारेप्राणस्यंदोनिरुध्यते २३ कुंभकेकुंभवत्कालमनंतपरितिवृत्ते अभ्यासात्स्तंभितेप्राणोप्राण

स्तंभवतिः यत्रोभयाभावः सकृत्सुपत्वाडवति यथातप्रेत्यस्तसुपलेजलंसर्वतः संकोचमापद्यतेतथाधयोर्युपैर्गो इत्यभावइ
तित्रयोप्येतेपृष्टेपरिदृष्टावहित्तुललवस्पदादिना अंतर्नभ्यादिस्यंदादिनाचद्रपानस्यविषयोदेशइतिकालेनपरिदृष्टाः सणा
नाड्यपत्तावधारणेनसंख्याभिः परिदृष्टाएतावत्सख्यश्चसकालेः प्रथमोद्धितीयस्तृतीयउच्चातइतिएवंमृदुरेवंमध्यएवंतीव्र
इतिचसखत्येवमध्यस्यः प्राणायामः प्रविकस्वरतूलपिंडवन्मंदाक्षविंसंतुवद्वादेर्घ्यसौत्स्यापत्रे

प्राणोदीर्घः सूत्रमभ्यवतीत्यर्थः अभ्यासात्स्तंभितेइत्यनेनवतत्यरिपाकलभ्यश्चतुथापिप्रकारः सूचितः सोऽ
पिपातंजलिनादर्शितः वाह्याभ्यंतरविषयाक्षेपीचतुर्थइतिपूर्वोक्तोभयजपात्तदाक्षेपपूर्वकः प्राणगत्यभावः स्थिरश्चतुर्थः प्रा
णायामइत्यर्थः प्राणायामप्रतिष्ठाफलमपिपातंललिनोक्तंततः क्षीयतेप्रकाशादरणं धारणासुचयोगपतामनसइतितयो
नपरमप्राणायामात्ततोशुद्धिर्मलानांक्षीदीप्तिश्चज्ञानस्यतिभाव्य २५

२१६

अतएव तत्स्य चित्तस्य दहेतुतेत्याह अंतरेति संकल्पग्रहणं वृत्तिमात्रोपलक्षणं १३ चित्तः स्यंदश्चिदाभासव्याप्रवृत्तिभेदः
 संविदः तत्र द्विषयाकारप्रस्थाः १४ प्राणपरिस्पंदं प्राणाधीनपरिस्पंदं आगमभूषणाः प्राणबंधनं हि संप्रमनः प्राणाधाराप
 उदेति प्राणेस्तमेति प्राणांतर्हि वागप्येति प्राणंचरुः प्राणोऽत्रमित्यादिश्रुतिरहस्यज्ञाः १५ अस्त्वंततः १६ देहलक्षणोत्तर्गहेह
 दया दिस्थानेषु सप्रतिसहस्रनाडीभेदेषु च अनिशंचरतागमनेषु मुखनासिकादिक्षेत्रेषु वाह्योकोशे च गम
 नशीलानां १७ प्राणस्यंदनिरोधे निरालंबनादिराजयोगोपायान्वक्तुमुपक्रमते शास्त्रेति पूर्वभिपत्तासु संसारादिकमवहारेषु आ

अंतः प्राणस्य परिस्पंदासंकल्प कलनोन्मुखी संवित्संजायते तेषां तच्चित्तं विद्विराधन प्राणस्यंदाच्चित्तः स्यंदत
 त्संदादेव संविदः चक्रावर्तविधापि न्योजलस्यंदादिवोर्मयाः चित्तं प्राणपरिस्पंदमाहुरागमभूषणाः तस्मिन्संरोधि
 तेनूनमुपशान्तं भवेन्मनः मनः स्यंदोपशान्त्याप्यंसारः प्रविलीयते सूक्ष्मलोकपरिस्पंदं शांतैर्व्यवहृतिर्यथा श्रीराम
 उवाच अविशंचरतां देहगेहे गगनगाभिना प्राणादीनां परिस्पंदो वायूनां रोध्यते कथं वशिष्ठ उवाच शास्त्रसंज्ञनसंपर्क
 वैराग्याभ्यासयोगतः अनास्थायां कृतास्थायां पूर्वसंसारवृत्तिषु १८ यथा भिवांक्षितध्यानाच्चिरमेकतपोदितात् एकत
 त्वधनाभ्यासाप्राणस्यंदानिरुध्यते १९ पूरकादिना ज्ञायामाहृष्टाभ्यासाद्वेदजात् एकांतध्यानसंयोगात् प्राणस्यं नि
 रुध्यते २० उंकारोच्चारप्रान्तशब्दतत्त्वानुभावनात् सुषुप्तसंविदो जाते प्राणस्यंदानिरुध्यते २१

त्यंतिकपरिमाणाद्यगनियमदस्तादिविरोध्यभ्यासाच्चात्यंतमनास्थायां हृदि कृतप्रतिष्ठाप्योसत्तां १८ प्रथमं स्थूलशिवरेचंद्रविंशे
 ति देवतामूर्त्यदौ यत्रैव मनो स्पर्शमेतत्तत्रैव निरोधो भ्यासनीय इत्याह यथा भिवांक्षितेति १९ पूर्वककुंभकरेचकक्रमेण प्राणानि
 रोधयति तादृशद्विचिंत्यं निरोधः कार्यत्याह पूरकेति पूरकादिना नियमस्य स्वस्य प्राणस्यया मात् २० दीर्घोच्चारितप्रणवतु
 र्यमात्रालंबनयोगाद्वा संविदो वाह्यार्पसंबेदनस्य प्रथमे आत्यंतिकोपरमे जाते सति २१

एवं खेचरीमुद्रापि प्राणस्य दनिरोधहेतु इत्याह भूमध्ये इति तारकयोश्च सुः कनीनिकयो रालोकस्य तेजसः च चक्षुरिन्द्रिय
 स्पेति यावत् चिरनिरोधात् उपरमे सति तथा जिह्वाग्रे प्राणे च प्रागुक्तरीत्या कपालकुहरप्रवेशादंतं द्वादशोत्पुपागते सति
 केतने भूमध्ये अविमुक्तस्थाने य एषो क्षरोन्त इति जावालश्रुत्यादिप्रसिद्धे चेतने चिन्मात्रभावे परमेश्वरे आत्मतया बुद्धेः
 तीत्यर्थः खेचरीमुद्रापि स्कंदेनोक्ता कपालकुहरे जिह्वाप्रतिष्ठाविपरीत भुवोरंतर्गता दृष्टिमुद्रा भवति खेचरी नपि
 उपरमे सरो गेगन बलिप्येत कर्मणा बाध्यते न सकालेन यो मुद्रां वेत्ति खेचरी मिति २६ गुरोरीश्वरस्य वा अनुग्रहात् का कताली
 यन्पायेन दित्येवोद्भूते ज्ञाने रुदित्येव चित्तविकल्पोपशमाद्वा तन्निरोध इत्याह रित्येवेति ३० अथ यदि ह्मस्मिन् ब्रह्मपुरे इह रं
 पुंडरीकं दे श्मदहरेऽस्य न्नंतरा काश इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धे देहदहुराकशे वा चिरंचित्तनिवेशात् तस्मात्तत्कारिते तसिद्धिरित्याह चर
 मिति तथा चोक्तं पातं जले हृदये चित्तसंविद्यार्थसंयमात्पुरुषज्ञानमिति च हृदये चित्तसंवि त हृदयं शरीरप्रदेशविशेषः
 भूमध्ये तारकालोकशोतावतमुपागते चेतने केतने बुद्धे प्राणस्य दो निरुध्यते २६ रुदित्येवोद्भूतं ज्ञानं तस्मिं द
 षाप्तिने असंख्ये विकल्पांशे प्राणस्य दो निरुध्यते ३० चिरंकालं हृदे कांतव्योमसंवेदनान्मुनेः अवासनामधो
 सिद्धं तस्मात् सत्त्वपुरुषयोरत्यंतसंकीर्णयोः प्रत्यया विशेषो भोगः परार्थत्वात् स कीर्णयोः प्रत्यया विशेषो भो
 गः परार्थत्वात् स संयमात् चेतना चेतनत्वाच्चात्यंतसंकीर्णत्वं भिन्नत्वमित्यर्थः तपोर्थः प्रत्ययस्याः विषोभेन प्रतिभास
 नंतस्मात् सत्त्वस्यैव कर्तृता यथा यासुखदुःखसंविता भोगः सत्त्वस्य स्वार्थे नैरपेक्षेण परार्थः पुरुषार्थविभितः तस्माद्
 न्योपः स्वार्थः पुरुषस्वस्वरूपमात्रालवनः परित्यक्ता हंकारैः सत्त्वया चिह्नाया संकातिः तत्र कृतसंयमस्य पुरुषस्य विषय
 यद्ज्ञानमु त्पद्येत तदेवं रूपं स्वात्मं वने ज्ञानं सत्त्वं निष्पः पुरुषो जानाति न पुनः पुरुषो ज्ञानाज्ञानस्य विषयभावमापद्यते ज्ञे
 यत्वा यत्वेः ज्ञत ज्ञेययाच्चात्यंतविरोधात् अस्पेव संयमस्य फलमाह ततः प्रातिभश्रावणवेदनादर्शत्वाद्वा तं जायते त
 ५ पुरुषज्ञानं सत्त्वप्रकाशसुखात्मकं प्रधानीकः परिणामविशेषः पुरुषो भाक्ता धिधान्मूनः तयोर्भोग्यभोक्तृ
 त्वरूपत्वात् बुद्धी

प्रातिभश्रावणवेदनादर्शत्वाद्वा तं जायते त
 त्वरूपत्वात् बुद्धी

घटिकां व्याप्तास्य जित्वा मूले स्तनवल्ग्वमानया दृश्यमानां इंद्रियोनि-अंतरेण तालुके परावृत्तन इवावलंबते संद्रयो निरि-
तिश्रुतेः तां परिचृतयावद्भिनादिभ्यासादिप्रयत्नादंतः प्राणसंचारमार्गमिहिरंध्रे प्रवेष्टुमानया जित्वा अकम्पनिष्पीड्याधः
कृत्य प्राणो ऊर्ध्वरंध्रे गते सतीत्यर्थः अनेन लंबिकायोगसमुच्चितानमोधारणादशितानतत्प्रकारश्च भगवता स्कंदेनोक्तः २
सनां तालुविवरे निधायोद्भिमुखो मृतं धारयन् विज्रतांगद्वेष्टा परापासान्नसंश्रयः ऊर्ध्वजिह्वः स्थिरो भस्त्रासो मपानं करो-
ति यः प्रासां नूननसंदेहो मृत्युं जयति योगवित् आकाशं चरमी चिवादि सद्देशय ब्रह्मरंध्रस्थितं यत्राचेन सदा शिवेन शहिं

तालुमूलगतो यत्ना जित्वा यं कम्पघटिकां ऊर्ध्वरंध्रे गते प्राणो प्राणस्यंदो निरुध्यते २५ समस्तकलनोन्मुक्तेन किं
चिन्नामस्त्वमेव ध्यानात्संविदलीनायां प्राणस्यंदो निरुध्यते २६ द्वादशगुलपर्यन्तेनाशाग्रे विमर्लावरे संवित्
दृशोः प्रशाम्यंतोः प्राणस्यंदो निरुध्यते २७ अभ्यात्वा ह ऊर्ध्वरंध्रेण तालुद्वेष्टा दशांगते प्राणो गलितसंवृतने प्राणस्यं
दो निरुध्यते २८

तशांतं हकाराक्षरं प्राणं तत्र विलीप्य पंच घटिकं चित्ता न्वितं धारयेद्देष्टामोक्तकवाटपावनपटुः प्रोक्तानमोधारणो
ति २५ समस्ताः कलना विकाराः अस्तदुन्मुक्ते अतएव न किंचिन्नामनिस्स्मेहार्दकाशे संविद् अंतर्बाह्यसंवेदनव-
त्तिमात्रे निर्विकल्पसमाधिना लीलायां सत्यां नासाग्रे पलक्षितद्वादशगुलपरिमितिवाद्याकाशे चक्षुर्मनसो निरो-
धाद्वा तन्निरोध इत्याह द्वादशेति २७ लंबिकायोगाः समुचित्वा द्वा उपायांतरभ्यस्ता त्मागतनमो धारणा तन्निरोध-
सिद्धिरित्याह अभ्यासादिति द्वादशां तंब्रह्मरंध्रस्थानं तद्गृहे प्राणो गलितप्राये संवृतसति २८ " "

प्राग १

वा० टी० ४४ ४५ ४६ वासनावलितमनः जन्म प्राप्तिरन्तर्वा मिभावेन गृह्णाति निर्वासने तु मोक्षं ४७ एवं उक्ताभ्यामप्रकारेण
उप० दीयते त्वं उपते चिकित्सते यावत् ४८ ४९ इदं प्रपद्यन्नेत्याधेयतयायतेनेत्युपादानतयायन्नेति तादात्म्येन च सच्चिदात्म
२२९ संबन्धविषेधान्न केनाप्यंशेन जगद्भ्रमसदृशमित्यर्थः अतएव विनाशित्वादि धर्मकैर्जगति न कश्चिदपि ब्रह्मणोद्घातो
स्तीत्याहुर्विनाशित्वादिति ५० यदिने किंचिद्घातस्तर्हि तत्कर्तृपरिचयस्तत्राह स्वादिनीति यस्य रूपादिगोचरवाह्यरुते त्रि
५१ पुटीनां च भासकतया तत्परिचयमित्यर्थः ५२ फलमत उत्पत्तेरिति न्यायाद्विचित्रकर्मफलोदयनिमित्तया वा तत्परिचयमि
दं दाय १

विकल्पबहुलास्त्वेते स्वाभ्यासेन समाधायः परमोपशमायास्यसंप्रयांत्यविकल्पतां ४४ आमारामोवीतशो
कोभवत्यंतः सुखः प्रमान् अभ्यासादेव नान्यस्मान्न तस्मादभ्यासवान्भव ४५ अभ्यासेन परित्यं दोषाणानंक्षपमाग
ते मनः प्रशममायाति निर्वणिवशिष्यते वासनावलितं जन्ममोक्षं निर्वाहिने मनः प्राणंचराग्रहगातियच्छे
द्वसितथाकुरु ४७ प्राणस्यंदोमनोरूपं तस्मात्संस्तृतिविभ्रमः तस्मिन्नेवंशमंयाति दीयते संस्तृतिज्वरः विकल्पा
शक्त्याजुंतोः पदंतदवशिष्यते यतोवाचो निवर्तते स मस्तकलनाविताः ४८ यत्र सर्वयतः सर्वयत्सर्वसर्वतश्च यत्र
यत्र नेदं यतो नेदं यन्नेदं नेदं शंजगत् ५० विनाशित्वाद्विकल्पत्वाद्गुणित्वा निगुणात्मनः यस्य नो शदशाद
ष्टोदृष्टांतः कश्चिदेव हि ५१ स्वादनी सर्वशालीनां दीपिका सर्वतेजसा कलना सर्वकामानामंतश्चंद्रिकोदिता ५२
यस्मात्कल्पातएव द्वासंसारफलपंकयः अनारतं बहुरत्याजायते च पतति च तत्पदं सर्वसीमांतमवलंब्य महामति
यः स्थितः स्थिरधीस्तद्गुः स जीवन्मुक्त उच्यते ५४ विगत सर्वसमीहितको तु कः समुपशान्तताहकल्पनः सक
लसंब्यवहारसमाशयो भवति मुक्तमनाः पुरुषोत्तमः ५५ मोक्षोपायैरूप० लोयोगवर्णिनाम अष्टसप्ततितमः

तुका निका मभोगो कंठायस्य अतएव तदनुकूलप्रतिकूलेषु समुपशांताहितवासनायस्य अतएव सकलेषु व्यवसक

लेषुसंयहारेषु १

हृदयपञ्चदशोऽंशः ककारमोसविशेषमनसि परमात्मनि च प्रयोगदर्शनात्संदिहानस्य प्रत्यक्षः प्रतिबिंबति आदर्शे प्रिति वि
वश्वस्फुरति ३२ तत्रमासमनसोः परिक्षिन्नत्वादेवमेव प्रकल्पद्वेधाविभागो बोध्यः ३३ ३४ ननु आत्मनि हृदयशब्दो
हृदयमात्रस्थितिकत्वाद्दोषः किन्नस्यादित्याशङ्क्याहतदं तस्चेति ३५ अस्मिन्वाचावृत्तिर्वी-अंतरवसमाहित इति शु
तेरिति भावः ३६ ३७ ३८ ३९ सहसा हृदयो गोप्रवृत्तिं वारयितुमाह अभ्यासेनेति हठान्निरोधाद्यावाधास्पादेवेति भा
वः ४० यथावासने यदायावासना उद्भवति तदा तन्निरोधायेत्यर्थः अथवा मुमुक्षुवासानां मोक्षफलनसफलः
भोगवासनायां तु तत्तद्भोगसिद्धिर्वैचित्र्यफलेन सफलनसफल इत्यर्थः ४१ अतएव तत्सिद्धिफलभेदाद्यं पातं जलश

वा० टी०
उप०
२२२

सम्पक्कूअधिष्ठानसन्मात्ररूपेणालोकितेसतिक्कसिनसककूपेहेयोपादेयेसंकल्पनंविकल्पनंवासंभवंतीत्यर्थः ११ अविना
शियत्वेत्संपतदेववस्तुनामेतिआत्मनश्चस्वरूपंरवविधंअतस्तन्मयोभवेत्यर्थः १३ परंतिरतिशया नंदरूपंवल १४ स्फुरति
अज्ञस्येतिशेषः १५ तंतत्वज्ञंकेभागाः १६ मनोभोगःकामस्तदादयः १७ अजलंजलान्निर्गतंअल्पजनस्थंवा १८ १९ जला

सम्पगालोकितेरूपेकाषपाषाणवाससां मनागपिनभेदोस्तिक्कासिसंकल्पनान्मुखः १२ आदावंतेचसंशतंस्व
रूपमविनाशियम् वस्तुनामात्मनश्चैवतन्मयोभवराघव १३ परंव्योभेदमखिलेजगत्स्थावरजंगमं सखडुःख
क्रमःकुत्रविजुरोभवराघव १४ हेताहेतसमुद्भूते जैरामरणाविभ्रमैः स्फुरत्यात्मभिरात्मैवचित्रैरंघ्रिवचिभिः १
५ शुद्धयात्मानमालिङ्गयन्त्यमंतस्थयाधिया यःस्थितस्तंकआत्मेहंभोगोबंधयितुंक्षमाः १६ कृतस्फारविचार
स्यमनोभोगादयोऽर्यः मनागपिनभ्रिंदंतिशैलमंदानिलाइव १७ अविचारणमज्ञानंमूढमाशापरायणं निगिरं
तीहदुःखानिवकामत्स्य मिवाजलं १८ जगदालैवसकलमविधानात्तिकुत्रचित् इतिदृष्टिमवश्यम्वत्त्वदृग्भूयः
स्थिराभव १९ नानात्वमस्तिकलनासुवस्तुतांतर्नाविधासुसरसीषुजलादिनान्यत् इत्येकनिश्चयमयः पुरुषो
विमुक्तइत्युच्यतेसमवलोकितसम्पगर्थः २० मोक्षोपायेषूप० १० सम्पक्कूलक्षणेनिरूपणंसर्गः ७६ श्री

वशिष्टउवाच इदमंतःकलयतोभोगान्प्रतिविवेकिनः पुरःस्थितानपिसदास्पृहेवांगनजायते १

आदि१ दैपदात्तरंगफेनबुद्बुदादिजलात्प्रयचेतिशेषः इतिविविच्यसमवलोकितसम्पगर्थस्तदेकनिश्चयप्रधानः पुरुषः आ
त्यंतिकचित्तनाशात्विमुक्तइत्युच्यतेइत्यर्थः २० इतिवाशिष्टता० शोउप० एकोनाशीतितमः सर्गः ७६ यस्मि
न्विमशेसिद्धेदिव्यभोगाच्चपिस्पृहा नोदेत्यपिपुरस्थेषुसविमशेत्रिवर्णिते इदंवक्ष्यमाणंविमशेपिदर्शिनंपुनःस्थिता
नपिभोगान्स्पृहानजायतएवत्यन्यः २

उद्दिष्टोचितनाशाययोगज्ञानक्रमो हि यो तयोराद्येपरिज्ञाने द्वितीयोन्निरूप्यते द्वौ क्रमौ चितनाशस्य योगाज्ञानं चराद्यवेति उद्दिष्टक्रमयोर्मध्ये प्राच्ये तस्यैव नाशप्रकारो निरूपितस्तत्रैव तर्कः १ लक्षणस्वरूपसाधनादिभिः सम्पन्नज्ञानं प्रपञ्चविषयं प्रथमं आत्मपरिचयेन जगदध्यात्मतालक्षणं तत्त्वज्ञानमाह अनाद्यतेति एकप्रसाधारणः स्फारः अपरिच्छिन्नाकारः २ एवं जगदधेनात्मपरिचयात्मतावातलक्षणमित्याह दूमा इति ३ सम्पन्नज्ञानस्य मोक्षमर्थतां दर्शयति असम्पन्नमिति सम्पन्नगीक्षणान्नोपर्यः सर्पभावमोक्ष इत्यावत् ४ सुक्तौ तर्हि किं परि

श्रीराम उवाच योगयुक्तस्य चित्तस्य समरूपनिरूपितः सम्पन्नज्ञानमिदानीं मे कथयानुग्रहात्प्रभो १ **श्रीवशिष्ठ उवाच**

च ॥ अनाद्यन्तावभासात्मा परमात्मे ह विद्यते इत्येको निश्चयः स्फारः सम्पन्नज्ञानं विदुर्वधाः २ इमाद्यटपयकाराः पदार्थाः शतपंतयः आत्मैव नान्यदस्तीति निश्चयः सम्पन्नगीक्षणं ३ असम्पन्नदेदनाज्जन्ममोक्षः सम्पन्नवेक्षणान्न असम्पन्नवेदनाद्भुतः संपन्नो सम्पन्नगीक्षणान्न ४ सकल्पं प्राविनिर्मुक्तं संवित्संवेद्यवर्जिता संवित्प्राप्तिसमाख्याता मुक्तास्तीह हिनेतरं ५ साष्टुद्ररूपा विज्ञाता परमात्मैति कथ्यते सैद्धान्त्यमुद्रारूपांतरविद्येत्युच्यते बुधेः ६ संवित्तिरेव संवेद्यनानयो द्वित्वकल्पना चिनोत्पात्ता नमात्मैव रामैव नान्यदस्तीति ७ यथाभूतादर्थित्वमेतावद्भुवनत्रये यदात्मैव जगत्सर्वमिति निश्चित्य पूर्णता ८ सर्वमात्मैव को दिष्टो भावाभावोक्तचस्थितो क्वबंधमोक्षकलने किमन्यद्रामशोचते ९ नचेत्यमन्त्रोचितं वृत्तैवेदं विज्ञंभते सर्वभक्तपरो व्योम कोमोक्षः कल्पबंधता १० ब्रह्मेदं वं हिताकारं ब्रह्म हृदयस्थितं ज्ञानादस्त्विति द्वित्वं भवात्मैव त्वमात्मना ११

शिष्यते तदाह संकल्पेति संवित्प्राप्त्यप्रकाशस्य भावेनैव अभितः सम्पन्न आख्याता प्रथमाना इह सुक्तौ ५ अप्येति शब्दः तथा विज्ञानं कृत एव संवित्संवेद्ययोर्भेदेन वास्तव इत्याह संवित्तिरेवेति चिनोति अज्ञानात्संचिनोति ज्ञानात्तपरिचिनोतीत्यर्थः निष्कृष्टं सम्पन्नज्ञानत्वरूपमाह ७ यथाभूतेति ८ दिष्टो निर्दिष्टो निष्कृष्टनिरूपितावित्यर्थः किमन्यदस्ति यदर्थं शोच्यते इतोपि ब्रह्म हृदयस्थितं ११

वा० श्री०
उप०
२२३

अस्तु वाचिते चक्षुर्दृष्टार्थकारावृत्तिस्तथाप्यभिनिवेशरहकस्य निमित्तं नास्तीत्याह कल्पेति स्वयं रूपाधाकारः स्फुरन्नुनामअय
महंकारस्त्वकुतः प्रोत्थितः ८ किंचित्स्त्रीपिंडादिलक्षणरूपं सूर्याद्या लोकमाप्तिरस्य स्फुरति सूर्या लोकमपिंडाश्रित इत्यन्योन्यसंयो
गे सौंदर्यभ्रंशकामादिना चित्तस्य व्याकुलताप्रसिद्धा सा च तयोश्चित्तेनां संबंधाद्यर्थेति र्थः १० असंबंधमेव दृष्टान्तेन स्फुटयति रूपे
ति चक्षुषावहिः रूपा लोकनपरन्नाम तः संकल्पादयो मनस्कारा इति भिन्निदेशत्वादेवेति भावः संपन्ना संलग्ना इव ११ त
त्संलग्नताभ्रंशौ चाज्ञानेन जतुतामिव प्राप्त आलेव निमित्ताह अज्ञानेति पृथग्विशिष्टास्तु असन्मया बाधितः संतः अधिष्ठा

कल्पांभसीवशफरी चित्ते स्फुरणधर्मिणी स्वयं स्फुरत्यहंकारस्त्वमयं प्रोत्थितः कुतः ८ आलोक रूपयोर्नित्यं ज
उयोस्फुरतोर्मिथः आधाराधेययोश्चित्तव्यर्थमाकुलता तव १० रूपा लोकमनस्काराः परस्परमसंगिनः संपन्ना इ
वलक्ष्यते वदनादशब्दविवत् ११ अज्ञानजतुनाद्येते स्मिन् ज्ञातविरंतराः अज्ञाने ज्ञानगलिते पृथक् क्रियं त्यसन्मयाः
१२ मनः कल्पनयाद्येते सुसंबद्धाः परस्परं रूपा लोकमनस्काराः दास्युणी जतुनायथा १३ स्वमनो मनतंतुर्मनो
भ्यासेन यत्नतः विचाराच्चेदमायाति छिन्ने बाज्ञानभावना १४ अज्ञानसंक्षयात्क्षीणे मनसि मे पुनर्मिथः रूपा
लोकमनस्काराः संघट्टतेन केन च १५ सर्वेषां चित्तमेवांतरिंद्रियाणां प्रबोधकं तदवतस्मादुद्धयं पिशाच इव मंदि
रात् १६ चित्तबलासि मिथ्येव दृष्टान्ते भवतो मया अधितेषु सतु च्छेत्सर्वमाने विनश्यति १७

न मात्र परिशेषेण तिष्ठति १२ दास्युणिकाद्येन जतुना लाक्षया स्वमनो मनने मेव तंतुः कौशकारतंतुवत्स्व बंधनं सचमंद
मध्यमाधिकादिरणौ वैराग्यशमदमनिरोधादिमनोभ्यासेन यत्नतो विचाराच्चेदमायाति मुख्याधिकारिणस्तु सहसोत्पन्न
ज्ञानेन तस्मिन् छिन्ने सति भावत एव विषयांतरापरिशेषादालम्ब्य ज्ञानभावेनैव प्रवर्तत इत्यर्थः १४ तत्र द्वितीयस्यानायास इत्या
ह अज्ञानेति १५ प्रथमेन तु यत्नेन चित्तमुद्धयमित्याह सर्वेषामिति १६ उदात्तं चित्तमेव संबोधयति चित्तेत्यादिना अतः वा
धोपायः यत आधंतयोः सतु च्छेत् अतो वर्तमानकालेपि विनश्यति असदसि न हि एवोत्तिरकालयोस्तु द्विवंध्यापुत्रो मानका

२२
२२३

तत्रादौ चक्षुषा इष्टा विष्ट रूपं आलोकिते चक्षुरहंता भिवेशा दुर्विष्य सुखदः खदशपतेतत्र चक्षुः प्रतस्त्वाभिते वास्यनत्वहंता
 विमर्शेन दुःखादिप्रसक्तिरिति दर्शयति चक्षुरिति वलीवदेव भारवहनदुःखापनतस्य भारद्वयस्य च नायकः न ह्यस्यैव हे इत्य
 र्थः स्वाभित्वमपितस्य न चक्षुर्मत्रै किंतु कार्यकरणसंघातकामकर्मवासनातत्फलभेदेष्वतत्र अहंकारवृद्धितमः प्राणपर्यया
 कथंचित्त्वत्कोटिनिविष्टस्यैकस्य चक्षुषः कदाचिदनिष्टरूपसंप्रयोगे कावागणकानाकुतो वास्यदुःखप्रसक्तिरित्याशयेनाह
 नयने इति गर्हभेसेनांतर्गत रजककर्दभे ३ स्वाभित्वा देवतत्त्वा निरवारयितुमपिशकामित्याशयेनाह रूपेति एतत्स्त्रीपुत्रादिसौंदर्यले
 स्यांहिसतिनाशयति छांदसो विकरणाव्यत्ययः हे अधममूढतम ५ प्राज्ञस्तर्हि कीदृशः कनिवध्यते तत्राह येनेति कूरो निशि
 तमतिप्राज्ञस्तु येनांतर्गतेन विदात्मनेव समकुर्यान्संखावाद्याप्यतरार्थप्राप्ता कियते येनैव अस्वाग्रनालभृता क्रोशपरंपरा आ
 ल तादात्मरूपेणानुगम्यते तदीदेः आदासीन्येन यथाप्राप्तार्थप्रकाशनलक्षणैः कर्म भिन्नैरेव निवध्यते अभ्यासेन संवध्यते
 चक्षुरालोकनायैव जीवसुखदुःखयोः नारायैव वलीवदेभोक्ता द्रव्यनायकः नयने रूपनिर्मज्जेनोभः कइवदेहिनः
 कर्दभैः पल्वलेमग्ने कैवसेनापतेः सतिः ३ रूपक ईममेतस्मान्नयनाखड्याधम नश्यते तन्निमेषेण भवंतमपि हिंस
 ति ५ येनैव संख्या कियते येनैव स्वांगम्यते तदीये कर्मभिर्त्तित्रिः प्राज्ञकूरो निवध्यते ५ उत्पन्नध्वंसि चायातमात्रा हृद्यम
 सन्मयं रूपमाश्रयमानेन विनाशाय विनाशिते सात्त्वित्वं स्थितं नेत्ररूपमात्मनिति धृति आलोकं कालवशतस्त्व
 मेकं किंप्रतप्यते ७ सलिलस्य द्वादष्टिः च्छिक्ते वावरोत्थिता सृजातिवंधास्फुरति तव चित्तकिमागतं ८

वा० टी० हेऽप्रज्ञदीनचित्तकमया अघनप्रार्थयसेयतः पूर्वमेवैथेः चत्वमृतमिति अवयुर्द्वं प्रयमेववध इत्यर्थः ३० जावदास्थितिजाव
 उप० तः इव प्रास्थितिः स्वरूपतयायस्यतयाविधं ज्ञात्वा स्निग्धस्वपासह तादाल्पेन संगतः ३१ ३२ बोधोनरं जीवन्मुक्तानां मिश्रितमे
 २२४ वायुः क्षेपनयनमुचितमित्याह न शशनेनेति ३३ शठानां कामक्रोधलोभादीनां महत्सयभूतमनः देहसदना उत्सार्य ३४ वितवे
 तालध्वेन आत्मतदात्मभूतेन तमा

सर्वथैवासिन्नमया दीनं चित्तकमार्थसे मृतमित्यवयुर्द्वं त्वमंधकेवलमज्ञहे ३० एतानंतमहं कालं लोकात्वा जीवदा
 स्थितिः स्निग्धः प्रभूतसंगासुचिरसंशतिरात्रिषु ३१ चित्तं मृतं हिनास्तीदमित्याद्याधिगतं मया तेन त्वदाशांसत्य
 ज्यतिष्ठात्मात्मनिकेवलं दिक्ष्याचित्तं मृतमिति ज्ञातमघमया स्वयं न शठेन समंनेयं समग्रं जीवितं निजं उत्सार्य दे
 हसदनान्ननः शठमहत्तणात् अहं स्वस्थः स्थितोऽस्यंतर्वितालपरिवर्जितः चित्तवेताललब्धेन चिरं कालं म
 यात्मजा कृताविकाराविविधाः स्वयं स्मृत्वा हसाम्यहं चिरान्निपातितो दिक्ष्याविचारसिपरादितः हृदेहाचि
 त्तवेतालस्नालोतालसमुन्नतिः प्रशांते चित्तवेताले पवित्रांपदवीं गते दिक्ष्याशरीरजगरे सुखं तिष्ठामिकेवलं
 मृतमनोमृताचिंतामृतोहंकाराक्षयः विचारमंत्रेण समः स्वस्थः तिष्ठामिकेवलं ३२ किं मनो मे ममाशाका
 क्रोमेहंकारको भवेत् दिक्ष्याव्यर्थकिलत्रं मे नष्टमेतदशेषतः एकस्मै कृतकृत्याय नित्याय विमलात्मने नि
 र्विकल्पचिदाख्यायमह्यमेवनमो नमः नशोकोस्ति नमो होस्ति नचैवाहमहं स्वयं नचनाहं नचामेहं मममेवन

इदानीं स्वयंपरमार्थी स्मभूतोहंतात् विकारात् स्मृत्वा हसामीत्यर्थः ३५ निपातितः निपात्येवमारितः ३६ कामादिमला
 भायावत्पवित्रांपदवीं दिक्ष्याद्वारमार्गं गते प्राप्ते ३७ समः निरस्तवैषम्यः स नू कलत्रं पोष्यवर्गः ३८ इदानीं परिशिष्टं निर
 तिशयानंदैकरसमात्मानं प्रतिशयेन मस्य तिरकस्मे इत्यादि ४० अहं अहमाभिमानात्प्रधातया जडोऽशौनेव नचनाहं अहं

एवलासिभ्राजुं तं शक्रोषितदानपराक्रमइतिशेषः
२६

पंचभिरिंद्रियोपनी भेः शब्दाद्याकारैः यस्त्वदभिमानाप्रमातात्वांस्वदीयमितिजानाति तस्यैवत्वउपकारातयायत्विलासि
नत्पसंगोदासीतविदेकरसस्ययमेत्यर्थः १८ तुच्छिग्रहणंविषादस्याप्युपलक्षणं रंद्रजालिकमायाप्रयुक्तमनसः नानावि
षयदर्शनाकारास्पदद्वय १९ प्रकृत्यास्वीयमिष्यास्वभावेनैवमृतनिरात्मकमसिविचारानुनयास्मृतं अत्यंतासदसीत्यर्थः २०
२१ रातावत्कालवयंत्वांमृतंभवतिनिरात्म्येनवर्तमानं अज्ञानवतं यद्यप्रात्मतत्त्वतत्पदर्शनेकाले २२ साधवः शमदम
मध्यापंचभिराकारैः किमंतः परिवलासि यस्त्वांस्वमितिजानाति तस्यैवलासि १८ त्वद्वलानंमेकुमनेनमेगपितु
ष्ये मायामनःस्यदइवव्यर्थवृत्तिषुदहसे १९ तिष्ठवागद्ववाचित्तनासिमेनचजीवसि प्रकृत्यासिमृतंनित्यंविचा
रात्त्वमृतंस्मृतं २० निस्तत्वंत्वंजडंभ्रान्तशठनित्यमृताकृते मूढएवतवाज्ञेनवाध्यो नप्रविचारवान् २१ वयमज्ञात
वंतस्त्वांमोर्त्येणाप्रमृतंभवेत् मृतमस्माकमद्यासिदीधानांतिभिरंयथा २२ शठेनभवतादीर्घकालंदेह्वंगहंमम
उपरुद्धमभूत्सर्वसाधुसंसर्गवर्जितं २३ जडेप्रेतसमाकारेगतेत्वयिमनः शठे सर्वसज्जनसंसेव्यमिदंदेहगहंमम
२४ पूर्वमिच्छासिनासीसंप्रत्येवशठंजगत् नभविष्यसिचेदानांवेतालकिंनलप्यसे २५ सहतद्धमापिश्राचीभिः
सहकोपादिगुह्यकैः निर्गच्छचित्तवेतालशरीरसदनान्मम २६ दिव्याविवेकमात्रेण निर्गतोदेहमंदरात् प्रम
त्तश्चित्तवेतालः कुबकः कंदरादिव २७ अहो नचित्रं समहज्जडेनक्षणाभंगिना मनः शठेनसर्वीयं नीतोविवश
तांजनः २८ कस्तेपराक्रमः किंतैवलंकस्तेसमाश्रयः यदि वलासिमामेकंजनानावाधसेमृतं २९
विचारबोधादयस्तत्संगवर्जितं २३ शमादयः सज्जनाः २४ हेजगद्वचित्तवेतालशठत्यमूढमैवनासीः संप्रतिवलास्ये
नअग्रेचनभविष्यसि एवंमयाकालत्रययनिर्षिध्यमानोपिदुदानीमत्रस्यातुकिंनलज्जसेअहो अहोतवनिलज्ज
तेत्यर्थः २५ यद्विस्तृतज्जोसितहिनिर्गच्छोत्पाहसहेति २६ २७ चित्तं चित्तजनानामध्येमृतंतराधर्मिकदेहात्मदर्श

एवंकृतं
नास्त्वतोमृतंवाधसेअप्येकलेपराक्रमः
२६

वा० १०
३५०
२२५

येनचित्तेन आत्मे वेदमिति बोधेन जगन्मार्जितं न स्यात् यत् जगदंतः पातेन सद्यश्च वस्तु अहो इत्याश्रये २ अवस्तुत्वमेव साध्य
ति अवधत्वा दिति जडत्वाच्चित्तान्तरसूयत्वात्माया कार्यत्वाच्च ध्रुवं निश्चयेन चित्तं नास्तेवेत्यसदेव अथ बास्त्वद्वयवद्भूमादेवान्यद्
सुतस्तु शुद्धस्वमिवात्मेव तदित्यर्थः ३ यथानौकागतस्य शिशोर्वालिस्पस्थारूपरिस्पंदो भ्रांतिमात्रसिद्धस्तदनुबुद्धस्य चित्तं सिद्धमिषिवि
दोनसिद्धं किंत्वसन्मयमेवेत्यर्थः ४ तैलेत्वादिपञ्चचक्रारोहणप्रयुक्तभ्रमस्यांतेतदव रोहणोत्तरमित्यर्थः ५ यतोवाद्याभ्यंतर

आत्मेवेदं जगदितिसत्यं चित्तेन मार्जितं उत्थितं स्यात् कुतश्चित्तमहोचित्तमवस्तुयत् २ अवधत्वा दचित्तत्वात्मायात्वाच्च सदे
वहिः ध्रुवं नास्तेपववाचित्तं भ्रमादन्यत्त्वद्वयवत् सिद्धे स्थारूपरिस्पंदो नौकागतस्य यथा शिशौः अवुद्धस्य न बुद्धस्य चित्तमस
न्मयं मोक्षमोहभ्रमेशांते चित्तं नोपलभामहे चक्रारोहभ्रमस्यांते पर्वतिः स्पदनयथा ५ एवं हि चित्तं नास्तेव ब्रह्मेवास्ति
तथात्मकं पदार्थभावनाच्चित्तात्तेनासत्यामयौताः जातोऽस्मि श्रातसंदेहः स्थितोऽस्मि विगतज्वरः यथा तिष्ठति तिष्ठामित
थैव विगतेषां चित्ताभावेपरिशीलावात्यतस्मादयोग्याः आलोकोपरमे चित्तावणां ह्या इव संबिदः मृतं चित्तं गता
तस्मात्प्रशीणो मोहपंजरः निरहंकारता जाग्रत्यस्मिन्बुद्धवान् ८ एवमेव जडाच्छांतनात्वात् नन्दसदित्यति किमन्यादि
मृशोमंतः कथयेवात्ममेतया १० निरामनाद्यंतपदं पावनमागतः सौम्यः सर्वगतः सूक्ष्मः स्थित आत्मा स्मिन्नाश्रुतः ११

२२५

पदार्थभावनाः असंतश्चित्ता न्यस्ततास्तेन हेतुना असत्या इति प्रयाडताः ६ यथामेन पारमार्थिकत्वभावेन तिष्ठामि तथैवेदानी
स्वानुभवेनापि तिष्ठामि नान्यथा भूत इत्यर्थः ७ वाल्यं बालस्य कर्म वापलवर्णाच्चित्तादिभ्युतिदृशरूपभेदाख्यं तिप्रचयं तितथा
विधाश्चाक्षुषसंबिद इव ८ अस्मिन्नहमात्मनि जाग्रति अपगतज्ञाननिद्रसति अहं प्रबुद्धवान् स्वाभाविकं स्वरूपयमित्यर्थः
८ जगत्प्रशांतं सत् एकं ब्रह्मैव एतया असदिष्यमाणं कथयेवात्मं प्रयोजनं नास्तीत्यर्थः १० निर्गति आभासश्चिदाभासल
क्षणजीवतायत्र ११ ११ ११ २२५

४२-आत्मा आत्मशब्दप्रत्ययविषयो न तथा च बृहदारण्यकभाष्ये तद्यतिकेच आत्मेत्येवोपासीतेत्यत्र इति इव आत्मशब्दप्रत्ययविषयत्वनिवारणार्थं इत्युक्तं न वा अन्यः अनात्मा हं कोस्तत्त्वदृशा संभाव्यते पदहस्त्या एवमहंशब्दप्रत्ययविषयसदितरश्च न हं एवं च त्वेतराप्रसिद्धे स्वयमेव सर्वमिति सर्वमेवाहमित्यर्थः ४३ आदिर्भूवनानां कारणधाताधारयिता व्यवच्छेदस्त्रिविधपरिच्छेदः ४४ सर्वकालाय सनातनाय ४५ ४६ ४७ अइयश्च अध्वश्च उर्वर्चश्चैनघश्च तेः सहितासा सिद्धा इयं वर्तमाना ह प्रपञ्चीर्नाहं एवमतीतानागतपदार्थाढ्यं जगत्सर्वमपि नाहमेव वेतियो ज्यं ४८ व्यपगता निमन

नममाशानकर्मणि न संसारो न कर्त्ता न भोक्तृता न देहे मे मद्यमेव न मोनमः नाहमात्मानवाकोन्यो नाहमस्मि न चेतरः सर्वमेवाहमेतस्मै मद्यमेव न मोनमः अहमादि रहं धाता चिदहं भुवनामहं भ्रमनास्ति व्यवच्छेदो मद्यमेव न मोनमः ४४ निर्विकाराय नित्याय निराशाय महात्मने सर्वस्मै सर्वकालाय मद्यमेव न मोनमः ४५ निरूपाय निराख्याय प्रकाशाय महात्मने स्वयमात्मैकसंस्थाय मद्यमेव न मोनमः समां सत्त्वगतां सूक्ष्मां जगदेकप्रकाशिनौ सत्तामुपगतोऽस्मि तर्हि मद्यमेव न मोनमः ४७ साध्यध्वुर्वीनं दीसेयं नाहमेवाहमेव च जगत्सर्वं पदार्थाढ्यं मद्यमेव न मोनमः ४८ व्यपगतमनंतसमाभिरामं प्रकटितविश्वमनंतं स्वयमजरंगुणादतीतं वपुरहमच्युतमीश्वरं नमामि ४९ **मोक्षोपायेषूप० ण० ६३ पददर्शनसंबंधः सर्गः २० श्रीवशिष्ठ उवाच ॥**
एवं विचार्य बुध्यांतः पुनरित्यं विचार्यते तत्त्वविद्भिर्माहावाहो ज्ञेय आत्मा महात्मभिः १

आनिमनो विकल्पाय स्यादतर एव समाभिरामं प्रकटितविश्वमनंतं अच्युतं कुतः उत्पितः स्वरूपादप्रच्युतं इष्टे अविद्या तत्कार्यनिरासे समतीतीश्वरं वपुः स्वरूपेन माभिसर्वात्किं र्घ्याप्रपन्नोऽस्मीत्यर्थः ४९ **इति श्रीवा ता शो उप० ण० ६३ शीतितमः सर्गः २०** यत्नैः प्राक्किं स वेतालो देहगेहादिवासितः इहा भुभवयुक्तिभ्यां चित्तासत्तोपपाद्यते आत्मा ज्ञेयः

वा० टी०
उप०
२२६

अथ प्रबोधन जहार उच्यते पञ्चम जहार शनः १० ११

१० ११

इहेंद्रियाणि च मनोवर्ष चेशादिहेतुभिः वीतहव्येन पाति आत्मकाग्रप्रसिद्धये कृतस्य विचारस्य सांप्रदायिकत्वं दर्शयति विचार इति संबं तेन हव्येन तिभ्रात्रा १ तारतम्येन उत्तरोत्तरं चित्तविश्रान्तिप्रकर्षपरिपाकप्रयुक्तभूमिकारोहणक्रमेण २ अपरां इंद्रियमनः प्रबोधनरूपाय दृष्ट्या वीतहव्येन मुनिना प्रशंकितं निःशंकं पदमास्थितिमधिस्तुमित्यर्थः यथेति पाठे येन प्रकारेण ३ विंध्यशैलदरीः समाध्यनुकूलाः श्रवणमागो विवभ्राम ४ कुतस्तस्य समाधिस्थाय

श्रीवशिष्ठ उवाच

विचार एव विदुषा संवर्तते न कृतं पुरा कथितो मम विंध्यादौ तेनैव विदितात्मना १ एतां दृष्टिमवस्थं विचारपरयाधिया संसारसागरात्तस्मात्तारतम्येन संतर २ अथ मामपरां रात्रिं शृणु दृष्टिपदप्रदं मुनिना वीतहव्येन यथास्थितमशंकितं ३ वीतहव्यामहातेजा विवभ्रामवने पुरा विंध्यशैलदरीक्षे घोरिविमेक्षदरीरिव ४ अस्माकियाक्रमाद्वोरात्संसाधमदायिनः आधिव्याधिमयाकारात्कालेनोद्वेगमाययो निर्विकल्पसमाध्यंशलभ्योदारपरेच्छया सजहारजगज्जीतं स्वव्यापारपरंपरां विवेशारं भारचितं निजं पणोरिजं तरं कृतगौरं सुसौगंध्यमलनीलमिवोत्पलं ७ तत्रासेन समेशुद्धे स्वास्तीर्णहृदिणा जिने विशाश्रमाचलेशां ते वीतवर्ष इवांबुदः ८ बहूपमासनस्तस्थो पाष्णोरधिकरांगुलिः शृंगवद्धतिचलनमतिवत्सृष्टकंधरं ९ सजहारालमालोकादिग्विकीर्णमिनः शनैः विश्रान्तेरुदरीसायं भानुर्भासिद्वोत्करं १० ११ ११

तत्राह अस्मादिति ५ जहार उपसंहारसंन्यस्तवानिति यावत् ६ रं भारचितं कदलीदलनिर्मितं कृतगौराः पीताश्रवः स्याः परागाश्रयेन प्रतरवसुसौगंध्यं ७ शांते निस्तपे अचलेशस्य हिमवताते प्रतेवा ८ पाष्णेः पादतलमूलयो रधि उपरि करोगुलयो यस्य तथाविधः सन् असमर्थसमासश्चादसः सृष्टकंधरं उध्वीकृतगनीकं यथास्यात्तथा

इहेंद्रियाणि च मनोवर्ष चेशादिहेतुभिः वीतहव्येन पाति आत्मकाग्रप्रसिद्धये कृतस्य विचारस्य सांप्रदायिकत्वं दर्शयति विचार इति संबं तेन हव्येन तिभ्रात्रा १ तारतम्येन उत्तरोत्तरं चित्तविश्रान्तिप्रकर्षपरिपाकप्रयुक्तभूमिकारोहणक्रमेण २ अपरां इंद्रियमनः प्रबोधनरूपाय दृष्ट्या वीतहव्येन मुनिना प्रशंकितं निःशंकं पदमास्थितिमधिस्तुमित्यर्थः यथेति पाठे येन प्रकारेण ३ विंध्यशैलदरीः समाध्यनुकूलाः श्रवणमागो विवभ्राम ४ कुतस्तस्य समाधिस्थाय

हंविचारकः भूतेपिमनसीयंमेकविलपश्रीनिर्र्थिका मनोवेतालकस्यर्थं किमर्थमुपजायते १५ तामिमां प्रजहाम्यं ३

यल्लोके व्यवहारदशा विज्ञादिश्रुतिदृशा च आत्मब्रह्मचैतन्यादि च अस्तीति लोकप्रसिद्धं यच्चरज्जुसर्पीदिवंध्यापुत्रादि
चनास्ति प्रसिद्धं वस्तु च तत्सर्वं तत्त्वादाकाशादप्यद्वयतरे अग्राह्यं स्वकाशं वसेवाततं तस्मिन्नेव सदसद्रूपविकल्पारो
पादित्यर्थः १२ १३ अहं एतावत्कालं मोक्षीत विचारस्य प्रकारकः अहं कृतासन्नमिति स्थितिः परिहृन्ने देहादित्वभा
वः आसंसंप्रति विचारेण अभिताकारः सन्नविचारकः अहं कनामगत इति न निरूपयितुं शक्य इत्यर्थः १४ मनसि मृते

यदस्ति यज्ञनास्तीह विज्ञाधावस्तु च तत्त्वाद्व्यतुरंशांतमनं ताग्राह्यमाततं १२ चित्तं भवतु मावातमिपितां स्थितिमे
तु वा को विचारणपाथे मिच्चिरं साम्योदितात्मनः १३ विचां एकारको मोक्षीदहमसंभितस्थितिः विचारेणाभि
ताकारः कनामोतः संकल्पकलनामिति निर्णीयोमिति शंतात्मा तिष्ठाम्यात्मनि मोनवत् १६ अश्रुनाद्यन्त्येति
वृत्तिराद्यवचेतसः सर्वत्र प्रज्ञयातज्ञः प्रत्यहं प्रविचारयेत् १७ प्रविचार्य स्वसंस्थेन स्वस्थेन स्वेन चेतसा तिष्ठं
ति विगतोद्देशं संतः प्रकृतकर्मसु १८ विगतमानमदामुदिताशयाः शरदुपोठशशंकसमन्विषः प्रकृतसं व्यवहा
रेण स्विहसुखं विहरंति महाधियः १९ मोक्षोपायेषूपरो चित्तासत्ताप्रतिपादनं सर्गः २१

सति विचारकोस्ति न वेति विकल्पश्रीरपि निरर्थिका मनोवेतालस्य कृत्यार्थं पुनर्जीवनार्थं किमर्थमुपजायते अतस्तामि
मां प्रजाहामिति परेण संबन्धः १५ ओं इति ओंकारलक्षणे तुरीये आत्मनि मोनवदिति स्थिति क्रियादृशां १६ कृतं विचारमुप
संहरंस्तस्य सदेव कर्तव्यतामाह अश्रुन्निति यथाहुः गच्छतस्तिष्ठतो वापि जाग्रतः स्वपतोपि वा न विचारपरं चेतो यस्यासौ
मृत उच्यते इति १७ प्रकृतकर्मसु स्वस्ववर्णाश्रमोचितविचारेषु १८ शरदुपोठेन शशंकेन समाविष्टप्रसन्नमुखकातियेषां
१९ इति श्रीवा शिष्यतापर्यप्रकाशे एकाशीतितमः सर्गः २१

एषभिद्वक २६ चिद्वत्चेहंकाराधी १

वा० टी०
उप०
२२७

मिथ्याश्रयनादसंविदः ३०

मिथ्याश्रयनादसंविदः ३०

यदिवयंज तः कस्तर्हि दर्शनादिना सर्वव्यवहारं कतामेति २१ नीरूपाः सत्यस्वरूपशून्याः २२ येन साक्षिणा बहुज्ञेन
सर्वावभासकेन नयनादयः परिज्ञातास्तेन सह एषा मनागपि संबधानास्ति यथा घृपाताललोत्तादिभ्यां दिवोनापा
तालतलादिभिस्तद्वदित्यर्थः २३ चिन्मात्रं चिदेकरसः प्रत्यगात्मा पराग्ने इन्द्रियेभ्यो दूरे तिष्ठति परां चित्वा निव्यवृत्त
स्वयंभूरिति श्रुतेरिति भावः २४ तर्हि कथमिन्द्रियव्यापारे आत्मनो निमित्तता प्रसिद्धस्तत्राह चित्सतेति दिनकार्याणीत्या
द्रुक्प्रादीनि तद्वतां २५ इदानीं चित्तसंबोधवोध्यति चित्तेत्यादिना इन्द्रियाणां बहिर्वहिर्मुखताप्रचारहेतुत्वाच्चारण
देहात्मानित्वाच्चावकिंचतस्तस्युद्दिष्ट कुक्षिभरं न जीवन्सत्ये असत्यपितस्मिन्सुषुप्तौ जीवनदर्शनात् इतोपि मिथ्ये

चिदात्मा भगवान्सर्वसाक्षित्वेन करोम्यहं हतं द्विपगणायूयं किं निरर्थकमाकुलाः २१ मिथ्येवमेव वलांतिनी
रूपानयनादयः अलातचक्रप्रतिमाः सपरिजुभ्रमोपमाः तेनात्मनावहुज्ञेन निज्ञाताश्चक्षुरादयः मनागपि
नसंबंधो घृपातालतलादिवत् २३ भीतः पांथ इवादिभ्यः पुनः सेभ्य इव दिजः दूरे तिष्ठति चिन्मात्रमिन्द्रियेभ्य
स्त्वनामयं २४ चित्सत्तामात्रकेशालं संक्षोभो भवतां मिथ्यः तिष्ठति स्वेरमदित्ये दिनकार्यवतामिव २५ चित्त
चारणचावकिंचतुर्दिक् कुक्षिभिर्दुक् अथैव व्यर्थमनर्थीयमेवं विहरहेजगत् अहं चिदिति मसत्यातववासना
अत्यंतमिन्नयोरेक्यं नास्तीति चिन्मनसोऽष्टा २७ जीवाभ्येवाहमित्येषा तवाहंकारदुर्मतिः मिथ्येव जाता इः
स्वायनसत्यासत्यवर्जिता २८ अहंकारोदये सोऽस्मीत्येतां संरध्वतां त्यज न किंचिदपि भूत्वं त्वं किं व्यर्थं
तरलायसे २९ संविच्चित्तमनाद्यंतं संविदो न्यत्र विद्यते देहे स्मिन्तन्महामूर्खे किं त्वस्या चित्तनामकं ३०

वसायतः सत्येन परमात्मनावर्जितानप्राणेन नार्थाननमत्पे जीवति कश्चन इतरेण तु जीवति यस्मिन्नेतावुपा
श्रिताविति श्रुतेरित्यर्थः २८ अहंकारस्य अभिमानाख्यपरिणामस्य उदये जाते स कार्यकरण संरध्वतां अभिमानं

अं धानो सा दक्ष पाण्डप नाथि मेव जायते अमर्षि धावना
मं धानो कृपे पातस्य पमा जायत उ

वाह्योनेन्द्रियकानाम्भंतरान्मानशांश्चविषयस्यशान्तिरिजहन्त्यजनसन्नाभ्यस्तास्तुरितेति चेधः इदं वक्ष्यमाणभाक्
 लयामासविचारायामास ११ तरंगैः प्रोढेन प्रवाहितेन परेनितुल्यं तरंगप्रौढपरवित् १२ चक्षुरादिभिराहितसंभ्रमेनाविष
 यरूपैर्निर्मितैः उत्पतति नृपति विदाकंडक इव १३ पूर्वपूर्ववृत्तीस्य जदेव तदनुसारिणाः उत्तरोत्तरवृत्ती गृह्णाति १४ १५
 एवं चित्तदोषानालोच्य तन्निर्गमद्वाराणालोचि तवानित्याह पंचेति दग्ध शब्दे निंदार्थः द्वादसत्वात्कुत्सितानि कुत्सितैरि

वाद्यानाभ्यन्तरं श्रेयस्यशीन्य रिजहक्रमात् इदमाकलयासमनसाविकेतैनया १२ अहोनुचंचलमिदं प्रत्याहृतम
पि क्षणान्तरं वमनं श्रेयमायाति तरंगप्रोष्ठपर्यावत् १३ चक्षुरादिभिरुद्गमैकैपैराहितसंभ्रमैः अजस्रमुत्पतत्येव वी
टवतलताडिता १४ त्यजदेवानुग्रहगतिवृत्तिरिंद्रियवर्द्धिताः यस्मान्निवार्यते तस्मिन् शोभत इव धावति १५ घट
त्यटमुपायाति पटाद्दकटमुत्कटं चित्तमर्थेषु चरितं पादेषु चिबमर्कटः १६ पंचदशालिभनसंश्रद्धुरादिभ्यस्त्य
लं दग्धं द्विधाभिधानानितावदालोकयाम्यहं १७ देहे हेतं द्विगुणां किं मे बोधायने हवः तेषां विलुलितं चूनां
मध्वीनामिव चंचलाः १८ माकुरु ध्वमनर्थाय चापलं च पलाशवः स्मरमातीतवृत्तीनि दुःखजालानि भूरि
शः १९ रूपाणि भनसोऽयं जडारवकिलाधमः जडैर्हृत्सिक्तनाव्यर्थं मगत्तुमेव लाति २० असाराल्मस्वरू
पाणामनोलोकवतांसदा अंधानामुद्धृतिर्ययं सादृश्यायैव जायते २० ॥ ॥

तिसमासोनाश्रितः १६ इदानीमिन्द्रियाणेष्वभिर्भस्यबोधयति हेतुइति हेतुचलाः हेतुद्रियगणाः प्रेममबोधायसमाधि
नाचिरं-आत्मदर्शनायवः वेला-अवसरोनास्ति किं १७ १८ यूपमनसएवकारभेदेनकल्पिता निस्वरूपाणि जडे लयोरभेदा
जलेचउत्सिक्ततातरगोत्सेवत्तेवव्य पंचवलाति १९ अस्यारात्म-अनृतस्वरूपं येषां तथाविधानं भवतां-अनालोकवतां-आत्म

वा० टी
उप०
२२८

चिनोति भोक्तृभोग्यकरणोपकरणीदिनोति भवच्छब्दस्य सर्वनाम्नो न प्रसक्तो भवदितिरूप ४२ बोधयति चिदाभासव्याप्यास्यो
रयति युक्तं चैतदित्याह बोधनीया इति ४३ अतएव बोधयताधीनस्तत्त्वानामरूपाभ्यामात्मलाभ इत्याह आत्मैति ४४ तथा च आत्मैव स्वा
ज्ञातृत्वमिव संपन्नः स्वज्ञानात्त्वद्रावात्म्यत इत्याह एवमिति विगलितं भावेकः ४५ तदात्मैवाहमिति तादात्माध्यासो मात्सु अस्य
त्वाद्विज्ञानादिदुःखाय ४६ ब्रह्मेऽग्रगण्यत्वं ४७ शक्तिश्चिच्छक्तिसंबन्धितामाया अतएव बलैत् ४८ हेमूढत्वं आत्मतत्त्वबोधा

२२८

प्रकृत्यैवास्तु जडः समस्तज्ञेन बोध्यसे तेना त्मैवात्मनात्मानं चिनोतीदं हि नो भवेत् ४२ अनारतं बोधयति त्वामा
त्मापरमेश्वर बोधनीया बुधैर्मूढाः किलावृतिशतैरपि आभासैरेव बोधैक रूपिणी स्फुरती ह हि तैरेव चित्तश
ब्दार्थविंगीकृत्य त्वया स्थितं एवं चित्तत्वमज्ञानादात्मशक्तेरूपागतं ज्ञाने त्वया विगलितं तीव्रेहमभिवातये ४५ तस्मै
न्यतं त्वं मूढत्वं नास्ति त्वं परमार्थितः तदेवाहमिति व्यर्थमतो मास्त्वसुखायते ४६ असत्या चित्तकलना इन्द्रजाललता इ
व विज्ञानात्मात्र एवेह ब्राह्मणं विजृम्भितं ४७ नरा मरुजगदूपैवासी शक्तिरुदेत्य लं सामुद्रकणा कलोलजालैर्वलि
ववलाति ४८ चिन्मयश्चेद्भवेन्मूढ ततस्मात्परमात्पदात् नित्यव्यतिरिक्तं किमन्यदिशोचसि ४९ सर्वगं सर्वभाव
स्थं सर्वरूपहितयदं तत्प्राप्तौ सर्वमैवाज्ञा प्राप्तं भवति सर्वदा ५० तत्त्वमस्ति न दोहोस्ति ब्रह्मास्तीहमहत्स्फुरत् अहंत्वमि
ति निस्पंदे स्फुरत्याति हिं कस्यका ५१

चिन्मयश्चेत्पद्भवेः तत्र हि चित्तो भेदकारणभावात्परमात्पदान्नित्यमव्ययिरित् एव ४९ तदा अप्राप्तविषयाभावादनशो
को निर्विषयो न संभाव इत्याशयेनाह सर्वगमिति सर्वे चिती तानागतभावेष्वपि स्थितं कालकृतपरिच्छेदशून्यमितियावत् ५०
तथा त्वं पृथग्नास्ति द्वांदसः पुरुषव्यतयः अहंत्वमित्याभामो निस्पंदे आत्मनि स्फुरति अतः कस्यका वा अतिः ५१ ॥

वा० टी०
उप०
२२६

प्राकृतेषु यामरतुल्यसु प्रकृतिकार्येषु आत्मनश्चर एव मोहाद्जीवतां प्राप्तः असनायादिनापीड्यमानः कथं भयोपेक्षणी
य इति तदर्थं सर्वप्रयत्नेष्वटमानमहं तत्राह ईश्वर इति यत्स्वयासदृशः स एव त्वया सोच्यः ईश्वरस्तु न तादृश इत्यर्थः ६३
गर्वा - त्कार्यकरणसंघाताभिमानात् एवमात्मानमुपकरोमीति भ्रान्त्या त्वया अल्पापरिधिन्नाधीर्बुद्धिः क्लिष्टपतेपी
ज्यते सघातेन वसतां पंचप्राणमनो बुद्धिदेशं द्रव्याणां सर्वेषामचेतनत्वाद्भागेनार्थ इति न किंचित्कस्यचिदुपयुज्यत इत्य
र्थः ६४ अतः परशेषादीश्वरस्यैव त्वत्प्रवृत्तिर्वाचा तत्र तत्कमेवोत्तरमित्याह कर्तुरिति ६५ कुतस्तस्य नैवेति चेत्सूरीत्यादौ

तस्मान्नासिखरे कर्तृभाव्यर्थं दुःखभागभव परार्थं क्लेशतामूर्खप्राकृतेषु न शोभते ६६ ईश्वरो नेदृशः शोचोप
त्वया सदृशो भवेत् न वतस्य कृतेनापेनाकृतेनेह कश्चन ६७ ई गवतीरूपकरोम्येन मितिकेवलमन्यधीः क्लिष्टं
तेव सतां त्वयेन किंचिदुपयुज्यते ६४ कर्तुर्भागेऽप्यस्यैव मयि चेदनुवर्तते तदस्य काचिनेह हृत्तत्वात्सर्वदैवहि
६५ अकृतिमावभासेन सर्वेण चिदात्मना एकेनैव द्वापराणं कल्पनेवास्ति नेतरा ६६ एकानेकावभासेन सम
स्तेतदात्मना आत्मन्येवांतरास्तेति कियते किं किमिष्यते ६७ त्वादृशस्य तु दृष्टेव च धृता जायते मुधा आलो
क्य राजमहिषीयूनामदमयीयथा ६८ आत्मना सह संबंधः चेतः कर्त्रसि संदर किंतु नास्यासि संबंधिकु

यत्वाच्चेत्याह अकृत्रिमेति ६९ सर्वस्य जगतः स्वात्मनितेनैव कल्पिते त्वेनाप्राप्तत्वाभावादपि तत्र तस्य नैवेत्याह
केति आत्मना आत्मन्येवाविद्यकेन एकानेकावभासेन तज्जगद्वयं कियते तत्र किं किमलभ्यं यदिष्यते ६७ यदि सर्व
मीश्वरत्वं तर्हि तत्र कथं भवेद्धांतत्राह त्वादृशस्येत्यर्थः ६८ तर्हि तेन स्वरेणैव संबध्यत दनुग्रहात् भोगानूलक्ष्यामि
तत्राह आत्मनेति आत्मसंबंधे द्वापारमणीयत्वात्सुंदरेति अस्यात्मनः संबंधिसंबंधयोग्यता सिपया कुसुमादुत्पन्न
मपि फलं कुसुमवहिर्मुखत्वात्सौगंध्याद्युपभोगसंबंधयोग्यं न भवति तदभिवृद्धौ कुसुमस्यैव तिरोभावात् तद्वत्त्वमपी

अथ हेतुर्हि नैव चलनेऽपि स्वतः स्तीति कर्तृत्वो विमानस्त
वदुषेवेत्येतद्गुणप्राप्त्यति अत्र सत्त्वरूपेण सिद्धादिना निरुप
नस्वतः स्यदन्तशक्तिरहितं कर्तृत्वं बोधनं यप्रकाशं ५८ अ

[illegible]

आत्माचेत्यंतदाल्लेवसर्वगोस्तीहनेतरः आत्मान्योन्यजुडलं चतत्वंनास्त्यस्तितद्वपुः आत्मैवसर्वत्रिजगत्तदन्यतु
नकिंचन नत्वंकिंचित्त्वा मात्मान्यद्यदितत्वंनकिंचन अहंत्विदमहंतन्मइतिव्यर्थंकीमीहमे असद्वपुः किंस्फु
रतिशशशृंगेणकोहतः ५४ त् तीयाकलनानास्तिचिजुडांशेतराशद्व द्वायातपतयोर्मध्येततीयेवानुरंजना
५५ सत्यावलोकनाज्जातेचित्तजाड्यदशोक्षये संपद्यतेयतुतजुंस्वयंवेदनमात्रकं ५६ तेनमूढनकर्तृत्वंनभो
क्तत्वंतवापिहि तंदेवासिपरं वसत्यजमौर्यंभवात्मनान् ५७ केवलंज्ञत्वविषयमुपदेशार्थसिद्धये त्वयाक
रणभूतेनकरोत्यात्मेतिकथ्यते असत्स्वरूपंकरणांजडंनिखलंचनं नित्यंदनंनित्यंदेतकर्तृसंबोधनंविना
अकर्तुःकरणास्यास्त्यशक्तिकाचिन्नविद्यते दात्रस्यत्वावकाभावेकर्तुंकिमिवशक्तता ६० खड्गप्रहारविद्धे
दक्षिणायांपुंसिसक्तता नखड्गेसजडेचित्तसर्वगिष्यपिशक्तिता ६१

मित्याहसतेति तज्ज्ञानं तस्मात्सत्यावलोकनादाविर्भूतं ५६ ५७ ५८ यद्यहमात्मैव तर्हि भुजसैवेदमाप्तव्यं नस्ति किंचनेत्यादि
श्रुतेषु मम आत्मोपकरणत्वं कथमुक्तं तत्राह केवलमिति अज्ञदशायामेवात्मशक्त्याचार्यकृतानां तत्त्वमसीत्याद्युपदे
शानां प्रियोजनसिद्धये करणत्वेन कल्पितत्वं पाकेवलं शुद्धस्वतत्वं ज्ञत्वं रमसात्कारस्तद्विषयं करोति यथाश्वमुखे

६ गुणवतामपि सूक्ष्मभूतानां पंचीकरणेन संबंधवन्मन्त्रालसंबंधः किं न स्या

संबंधायोग्यतामुपयादृष्टितुं मुखसंबंधलक्षणमाह द्वितीयेनेति एकस्य द्वितीयेन समं एकतर कियउभयक्रिययाच
मिलनात्तस्य तावद्भवनं अंतर्भावितेन एकतावासा संबंधगतिः संबंधस्याफलतो लक्षणमित्यर्थः तदेव संक्षिप्त्वाह
प्रागिति ७० तादृशचमुख्ये संबंधे भवान् अहेतुः यतस्तत्त्वतो नैकविधा कार्यप्रदाना प्रकारे रचनाना रूपविहितनिवि
ष्टिक्रियोन्मुखी सुखदुःखदृशा आसमंता तस्मृता प्रसिद्धेत्यर्थः ७१ समयोः क्षीरयोः अर्धसमयोः क्षीरनीरयोः विलक्ष
णयोर्वारिवहो दिवात्पंतविरुद्धयोः यतस्तस्मिन् विरुद्धसन्निपाते सति अन्यः एकतरस्य नाश एव दृश्येन संबंधावस्थानमित्य
र्थः ७२ ननु शब्दस्य शरत्पदिविरुद्ध

द्वितीयेन समं येषां तावद्भवनं नैकता सा संबंधगतिः प्रोक्ता प्राग्विद्वत्त्वाद्धुनैकता ७० नाना प्रकार रचना नाना रूप क्रियोन्मुखी ॥
सुखदुःखदृशा हेतुर्भावान्नैकविधा स्मृता ७१ संबंधः समयो दृष्टस्तथा अर्धसमयोरपि न विलक्षणयोश्चाप्यस्य स्मिन्सति जग
त्रये ७२ द्रव्योत्तगुणद्रव्याणां प्रयंतित्वरूपत्वं संविदप्रवर्तनं दुःखं संविदो माच्युतो भव ७३ एतावतैक ध्यानेन नित्य ध्यानोच्यवा
नमदृक् अभावे दुःखदृशा तदृशा दृश्यवस्तुनः ७४

तत्राह द्रव्योत्तरेति तत्र न परस्परविरुद्धता यतो द्रव्योत्तरगुणा अपि परस्परमेलने पंचीकृतद्रव्याणां प्रयंतितया चाहुः शब्दैकमुत्था
वसाकाशं शब्दस्पर्शगुणो मरत् शब्दस्पर्शरूप गुणोत्तिगुणं तेज उच्यते शब्दस्पर्शरूपपरसगुणैरायश्चतुर्गुणाः शब्दस्पर्शरू
पपरसगंधैः पंचगुणमहीति इह तु संविदा अप्योर्विधा धातुता ततः संविदः च वनं चेत्साधकाभावाज्जुतांशेन सिध्यत्येवेति त्व
दसिद्धप्रसंगदुःखं संविदः शकाशाक्तद्वयवनं चेत्तथास्वनाशार्थमेवात्मसंबंधापेक्षितः स्यात् अत आत्मसंबंधमपेक्षमाण उभ
यथापित्व संविदः शकाशान्माच्युतो भवेत्यर्थः ७३ अथवा अंतर्देशा संविदा दुःखदृशा दृश्यत्वदादेर्वस्तुनः अभावेनासौ सति नि
दुःखविरतिशयानंदात्ममात्रपरिशेषः एतावता चेत्संतुष्य सितदा एकाशेभ्या नष्टैरभविद्धिन्नसमाधिः सन् आत्मदृक् आ
त्मदर्श भवेदित्यर्थः ७४

वा० टी०
उप० ५
२३१

कल्याणादाः जायन्तेति १७ १८

231

कल्लोलैर्मनोरथभंगैर्व्यालैवलितेशरीरश्वभ्रकोटरणीनिविडनाड्यानिस्वामिं द्विधाराणीयस्य चित्तलक्षणाय
लाजालस्वनव्यग्रमर्कटीकुर्णनामिकीटकाभ्रमतिमिश्रोषः लाभलक्षणः नाधेः स्वविलोमैशरदनूकूजनप
सीतीक्ष्णयासुखदः स्वादिग्धलक्षणयातुंडयार्चच्यागुणखंडांशोतिधर्मादिफलप्रप्यलक्षणगुणसमूहं निरु
तति ११ कामलक्षणः कुक्कुटः शगादिवासनाकीर्णहृदयमनस्तत्त्वज्ञानं प्रवक्तुं उक्तं कुरुते पुनः पुनः पादाम्बा

कल्लोलव्यालवलितशरीरश्चक्रकोटरे घननीहारखेत्वांतश्चिंताचपलभर्कटी १० लोभनाधारदसत्तीती
 त्तायादंघतुंडया कायजीर्णदिमादस्माद्गुणखंडंनिकृतति ११ हृदयावकरंकीर्णमितश्चेतश्चकवेशं
 अपवित्रोदराचारः कुरुतेकामकुक्कुटः १२ महत्संमोहयामिन्यामुल्लवणोज्ञानकोशिकः श्मशानइववेता
 लः परिवलतिहृदु मे एताश्चान्याश्चवद्वोपित्वयं द्वियगरोसति पिशाच्यइवशर्वय्यंप्रवलांत्यशुभश्चि
 यः त्वयित्वसतिहेसाधोसर्वाश्वशुभश्चिप्रयः प्रभातइवपश्चिन्मः सालोकंखिलसंत्यलं प्रशांतमोहमिहिकं
 राजतेहृदयावरं निर्मलाशोकवलितंनीरजस्कतरांतरं १६ अशंकतुनभः कोशयतिताकुलशूरवात्
 नापतंतिविकल्पोद्याश्चिरंकेवल्यकारिणः १७ सवल्पाद्वादनीशीतामैत्रीपरमपावनी अभ्युदतिह
 दाहघासुतरोरिवमंजरी १८

वि किरतीत्यर्थः १२ अज्ञानं भ्रान्तिज्ञानं तत्त्वज्ञानः कोशिकः उल्कः १३ इदानीं चित्तेंद्रियगणसत्त्वसर्वगुण
संपत्तिं दर्शयति त्वपीत्यादिना असत्त्वसाधुरेवेति तथा संवाधनं शुभप्रियो वक्ष्यमाणगुणप्रियः सा लोके विवेका
लोकसहितं यथा स्यात्तथा प्रभातपक्षे पियथायोगं यथा योज्यं एवमग्रेपि हृदयं वरं हार्दं वृत्तनी रजत्कतरं अत्यं
तापगतरेजोगुणं आतरं मनोयास्मिन् १६ अशंकितं निःशंकमेव नभः कोशयति तां निर्गता वाय्वादिना आकुलम्

२३९

इति श्री वा० ता शो उप० णो द्वाशीतितमः सर्गः २२॥ समस्तदोषानर्थात्सिद्धिर्नेन्द्रियगणोसति समस्तगुणसोख्यात्ति
 तदसत्त्वेनकीर्त्यते धवलाशुभ्रमेधारणयस्यास्तथाविधयागुमोहरहस्याः १ इन्द्रियगणस्यार्थे तत्तेनकृतंरहसिप्रबोध
 नंतेस्फुटंवक्ष्यामि २ देहेंद्रियालीगणः भवतांरक्षाअविचारदशाप्रसिद्धात्माआत्मसत्तास्वीयाविधमानताजीवनका
 लेबहुतरादुःखंनर्थं येवतद्वर्ध्वं चान्तदायिनीपुनः पुनर्मर्त्यनरकादिदायिनीतत्तस्मादिति प्राग्दर्शितिवेचारेणतोआ
 त्मनःअसत्प्राप्ततात्पजंतु ३ मदीयेनप्राकृतेनात्मतत्वीयदेशेनहियतोययंअज्ञानसंभवाः उपदेशेनाज्ञानेनघेन

प्रोक्तोपायेषूप० णो इन्द्रियानुशासनयोगोपदेशः सर्गः २२ श्रीवशिष्ठ उवाच भूयोभुनिवरोधीरोक्षिया
 धवलमधया स्वमिन्द्रियगणंगुमोवोधयामाससाधितं १ तच्चेंद्रियगणस्यार्थेष्टगुवक्ष्यामितेस्फुटं शु
 त्वातद्भावनामेतपरांनिर्दुःखतांवृज २ भवतामात्मसत्तेषादुःखायैवांतदायिनीअसत्प्राप्ताननसतां
 तद्भवत्यस्यजंतविति ३ मदीयेनोपदेशेनसत्तेषाभवतांसयं गतैवैतिस्फुटंमन्मेययंज्ञानसंभवाः ४
 ससत्तास्फुटतांयातिदुःखायतवचित्तक तप्तकांचनरुस्त्रासोदाहायैवस्वपार्श्वयोः ५ पप्रपत्त्वयिसति
 भ्रान्तजडकल्लोलसंकुलाः विशंतिकालजलधिसंसारसरितांगणाः ६ पतंत्यहमहं भिकाविहितान्योचिंतिताः
 कुतेपिदुःखावलयोधाराआसारगाइव ७ आक्रंदकारिणीकूराभावाभावविषुचिकापरिस्फुरत्यपयंता
 हृदयोन्मूलनोद्यताः ८ कासश्वासरणाङ्गाकलेवरजगदुमे विकसत्यमनोधोताजराभरणभंजरी ९

सत्तांलप्यसेत्यर्थः ५ इदानींचितंप्रतापितथैवहृदयसत्तेति तप्तकांचनमिवज्वलन्नरौतिध्वनतीतितप्तकांचनरुग्नाग्नि
 स्तस्मिन्नुत्तासः क्रिडांवालांनांपरित्तरांवापार्श्वयोः दाहायैव ५ चित्तेंद्रियगणसत्ताप्रयुक्तमनर्थपरंपरांदर्शयतिपश्य सा
 दिताडयोरभेदाजुडानांमूर्खीणांरागद्वेषादिकल्लोलैःसंकुलाः ६ अहमहमिहाः परस्परहंकाराः विहितान्ययोन्यवुद्धपरा

५ भावाभावावोसंप्रविष्टो ६

बा० १०
उप०
२३२

२३२

अभावं भावांतरशून्यं ननु किमर्थं मंतर्भावि तच्चेनो रूपेणैव जीवतमंगने छसि किमर्थं ममात्पंतमभावमिवे छसितत्राह म
दीत्यादिना हेचित्तवत्प्रतर्भावि तच्चेतनं यत्प्रसिद्धरूपघटिसत्वं भवेत्तत्तर्हितेन रूपेण जीवतस्तत्त्वाभावं कइछति किंतु त्वं
न रूपेण नास्ति अयदसि अहं सत्पेन श्रुतिशास्त्रानुभवादिना विचार्य विदामि नायात दर्शनेनेत्यर्थः २६ ३० तदत्यता त्मभा
वेनावस्थानंतवापि हितमित्याह तेनेति एवं प्राप्य काल्पिकमेवास्मियावत्तयतः ३१ सैव भ्रांतिः ३२ समरूपं सन्मात्ररूपं समं वि
क्षेपवेषमशून्यं स्थितं अनालोकात्प्रकाशाभावात् ३३ अनेन अल्पविवेकत्वेन हेतुना न त्वसतः पी न त्वंकथं भवेत्तत्राह मो
तमेव भावयाभावं सुखत्यागो हि मूढता यद्वित्त्वस्ति भवेत्सत्यमंतर्भावि तच्चेतनं जीवतस्तत्त्वात्पंतमभावंकइवे छति ॥
किंतु नास्म्यसि सत्पेन वदामि तव सुंदर ३० तेन मिथ्यैव जीवा मित्याशयाभासुरबी भव पूर्वमेवास्मिना स्तेव यावद्भ्रांत्या
त्वदस्तिता ३१ सैवेदा नी विचारेण भ्रंशं सयमुपागता एतावदेव ते रूपं साधो यद्विचारणं ३२ विचारे विहिते सम्यक्
समं रूपं समं स्थितं अविचारात्प्रजा तं त्वमनालोकात्तमो यथा ३३ विचारेणोपशान्तं त्वमालोकेन तमो यथा एतावन्ते
सखे कालं वभूवा ल्यविवेकिता ३४ तवानेनाभिपी नत्वमभूदुःखैककारणं मोहसंकल्पमात्रेण बालवेतालवद्भवेत्
३५ हं हं चाद्यंतसंकल्पक्षीणं सपि भवास्थितं इदानीमुदितं नित्यं स्वप्राग्रूपे सयंगते विवेकस्य प्रसादेन विवेकाय नमो
नमः बहुधापि प्रबुद्धत्वं चित्तकाप्यनुबोधितं ३७ चित्ततायां प्रणखायां स्थितत्वं परमेश्वरः प्राक्स्वरूपविलास
हेति ३५ पीनत्वं तत्प्रयुक्तं सुखदुःखादिहं हंच अभूदिति पूर्वैरान्वयः यतः स्रष्टराद्यंतसंकल्पेन संकल्पकाल एव क्षीणं अं
तः क्षपीति हं हं विशेषणं यस्य विवेकस्य प्रसादेन इदानीं ज्ञानोदयकाले आविद्यके स्वप्राग्रूपे सयंगते सति नित्यं अनाद्यंतं
आत्मरूपं उदितं तस्मै विवेकाय नमो नम इति परैरान्वयः ३६ हे चित्तकलं त्वतोऽपि बहुधा प्रतिबुद्धः शास्त्रेणाप्यनुबोधितः ३७
प्रागपि त्वं परमेश्वरः संप्रत्यपि प्रबोधतस्त्वं स्वरूपविलासः स्थितिमागतः इति महेश्वर एवेति परैरान्वयः ३८ ॥ ॥ ॥

भरिताकारं पूर्णं भाव्यते न भूयते ननु आशापाशविधायिनां असंसृजानां प्राणासवधानां देहादीनां पक्षे भवतीत्यर्थः

अथवा वपुःशरीरं ५

अतश्चिद्वद्वतीजाऽपुक्तायुक्तेषु मूलेष्वेव आयुक्ता उपयो जिताः विद्याकौशलादिगुणाः यथापदिनी पक्षेऽप्यं २१ अंतः आंतरंतत्वं
आलाकेन स्वीयज्ञानप्रकाशेन स्फुटतां प्रकटतां २० अपराहतं वैषम्यं हंतु मिरापि अनभिभूतं हृदयं मनः २१ २२ संविदः स्वात्म
कारवृत्तयः स्फुटतुरं पूर्णत्वापादकं विकाशं यांति तेन च सचराचरं समग्रं जगत्वाधितं तस्यैव विदं सैव कविश्रांतं भवति तशेषः २३
वपुः आत्मा स्वरूपं आनिंदादि विमंथरं सत् अमृतं प्राशनेनेव भरिताकारं भाव्यते तत्त्वन्पानाद्याशापाशविधायिनां

अतश्चिद्वद्वतीजाऽपुक्तायुक्तायुक्तगुणास्वयं स्वित्ताशेषमुपायाति हिमदग्धेव पद्मिनी २४ आलोकः स्फुटतामंतरार्थं त
ज्ञानसंज्ञये प्रशामत्पं बुद्ध्यो मिशरदीनार्कमंडलं २० प्रसन्नस्फारगांभीष्यमक्षुध्वमपराहतं हृदयं शमतामेति
शान्तवातद्वाराणवः २१ अमृता पूरपणे निनिप्तानंदमयेन च स्थीयते पुरुषाणां तः शीतेनं शशिनं यथा २२ संविदः
स्फुटतामंतरार्थात्पज्ञानसंज्ञये संविदं शोकविश्रांतं समग्रं सचराचरं २३ भाव्यते भरिताकारं वपुरानंदमंथरं न भव
त्पसुसंगानां प्राणापाशविधायिनां २४ दग्धानमिव पर्णानां रसानां पुनरागतिः पुंसं ज्ञापितसंसारजराजन्मम
हाध्वनां २५ अपुनर्भ्रमणायात्मदुमे विश्रम्भते चिरं एवं प्रायास्तथान्मश्च भवन्ति गुणसंपदः असति त्वयि सर्वा
शिन्सु सर्वा शान्तपसंज्ञये पक्षयोरेतयोश्चित्तसत्तासत्ता स्वरूपयोः २७ येनैव पशशि श्रेयस्तमेवांगीकुरुत्तरां स्वा
त्मभावस्तु वस्तुस्वमन्पमानवतां वर २८

असंसृजानां प्राणाद्यासंगयाप्यनां पक्षे भवतीत्यर्थः यथा तरो दीवि दग्धानां पर्णानां पुनर्वर्षा सुपल्लवोदयेन अगमो भव
तितद्वत् ज्ञानाग्निं ज्ञापितसंसारजन्मोपलितसंसारमहाध्वनामपि पुंसां रसानां भारोगपनु विपुच्छिकां त्यादिगुणानां पु
नरागमो भवतीत्यर्थः २५ निरतिशयानंदं आत्मनि पुनरावृत्तिरहितविश्रांतिरेव सर्वगुणसीमा तदा नुषंगिका अन्ये
गुणास्त्वनंता वंशकपाः इत्याशयेनोपसंहरति अपुनरिति २६ एतयोरेतयात्मभावेन स्थितिरात्मंतिकनैरात्मस्वीका
रो वात्येतयोः पक्षमपेक्षावरीया नित्याह स्वात्मेति २८

वा० टी.
उप.
२३३

समाधिर्वातहव्यस्य धराविवरसंस्थिति हृदिविधापत्वाद्युपवर्णिते इति उक्तप्रकारेणैव निश्चितम् १ अपरिस्पंदितो यः अ
शेषः पूर्णः स्वप्रकाशसंविद्रूप आनंदस्वरूपः सन् सुंदरः २ इतस्माद्धेन्मीलितो अक्षिणी वरायति अनंतदिति वा
भोनामंतमंतनिष्ठितां निमिलनं याते शेषे उन्मीलितं शातिरिक्ताशे ४ घ्राणप्रांतो नासाग्रंतत्रगतः प्रसृतः अल्पादल्प
ल्पः समउभयस्तुल्य आलोकं प्रकाश इव नक्षत्रमाणे चक्षुषी ५ ६ कक्षस्य रसनिहितदेशस्य ७ ८ आसारभराणां

श्रीवशिष्ठ उवाच इति निर्णीयसमुनिर्वातहव्यो विवासनः आसीत्समाधावचलो विंधकंदरकोटरे १ अप
रिस्पंदिताशेषंतं विदानंदसुंदर वभावस्तंगतमनाः स्तिमितां भोधि शोभनः २ अंतरे च शशामस्य क्रमेण प्राण
संततिः ज्वाला ज्वालयस्यंदोदधिंधन इवानले ३ अनंतनिष्ठतायातो वासार्थे चाप्यसंस्थिते शेषेतर्लब्ध
संस्थानेतस्यात्फुरतिपक्षिणी ४ घ्राणपातगताल्पाल्पसमालोके इवेक्षणे अर्द्धकुड्मलितैः पयैः श्रियमा
पयतुसमं ५ समकायशिरो ग्रीवस्थानकः समरामतिः आसीद्धैलादिवोक्तीर्णं त्रिपित्त इवार्थवा ६
तवाभित्यतस्तस्य संवत्सरशतत्रयं कोटरे विंधकस्य यथावद्भिमुहूर्त्तवित् एतावंतमसोकालं नावुध्यत किं
लात्मवान् जीवन्मुक्ततया ध्यानी न च तत्पाजतांतनुं ७ तावत्कालं सुसमगोना प्रबुद्धतयोगवित् उदारैरं
नुदारावै रासारभरघघरैः ८ पयंतमंडलाधीशमृगपानतवृद्धितैः पाक्षिबान् रनिहाटैः प्रातंगैः स्फाटनैः स्व
नैः ९ सिंहसंभरदितैः निशरावसीकृतैः विषमासनि शंपोते जैनकोलाहलैर्धनैः १० प्रमत्तशरभांस्फोट
भृक्पतटघट्टनैः वनदाहधूमध्वानैर्जलौघाहतिवलातैः १२

वर्षनिरधारासंपातानां घघरैः स्वेनैरपि ८ पयंतवासनमंडलाधीशानां सामंतानामृगयासु आनतानां वृद्धैर्गर्जितैः
सर्वत्रापिशब्दोयाज्यः १० सिंहानां संभरदितैः सक्रोधगर्जनैः ११ भृक्पतेन विशीर्णानां तरानां गिरिवप्राघट्टनैः स्फा
लनैर्वनदाहेषु भ्रमैः अग्निसंयोजितप्रयुक्तध्वानैश्च जलस्य अधोराहतयः आस्फाटलनानीव बलानां निबहना निचतैरपि १२ २३३

१६वं तमः प्रनिष्कृतोपितेसाधोविचारेस्थितिमागते ४० सर्वतो यमुपायातोविनाशःस्वसिद्धये तस्मान्नास्त्वसिद्धि २

४०४१ वित्तेतिपाठेहेन्द्रियेश्वरसिद्धांतयुक्तिभिः इतिविनाशरूपंलब्धाग्रंतं संसारपाशमागतोभवेतुभ्यंस्वस्ति असमन
सः कालत्रयेयसत्वमाहानित्यमिति ४२ चित्तासत्तेयैवपरमपुरुषार्थसिद्धिदृश्यतिनिर्वीमीत्यादिना ४३४४४५ शुद्धाचि
दकरसेप्रयमालेतिकलनाधिपत्रदुर्लभातत्रदूरेऽन्यक लनेत्पाशयेनाहप्रयमिति ४६ प्रतएवतदाचामविषयइत्याह
अहमिति अनुदाहमिति अनुदाहन् अनभिलपन् ४७ अहंअंतः स्वहृदिसंवेधेनजडंशेनवर्जिततत्कारणाविधायाअ

समस्तवासुनोन्मुक्तः संप्रत्यसिमहेश्वरः यास्याविवेकादुत्पत्तिः साविवेकादिनश्यति ३६ प्रकाशेनप्रयासंत
मनालोकोरणीतमितिसिद्धांतयुक्तिभिः चित्तेंद्रियेश्वरस्वस्तिभवनत्वंत्वयागतः नित्यंसर्वमभूतायनास्तिरूपाय
संप्रति भविष्यतेचनोदकंत्वमनःस्वस्तितेस्त्विति परिनिर्वीमि शांतोस्मिदिच्छास्मि विगतज्वरः स्वात्मनेवाव
तिष्ठेहंतुयस्वरूपपदेस्थितः अतोनास्तेवरेसासंनास्तेवचित्तमस्ति ४४ आत्मत्वस्तेवचास्तेवयस्मादन्यत्रवि
द्यते ४६ अयमालाहमेवासौनास्पन्मदृतेकाचित् ४५ स्युर्द्विदेवबोधात्मासर्वत्राहंस्थितः सदा अयमाले
तिकलनामन्येनोनिर्मलांतरे ४६ प्रतियोगिषवंदेकलनेकस्यवाक्यतः अहंतेनायमालेतिकलनामनुदाहरन् ४७
ओनीस्वात्मनेतिश्रामितरंगइववारिणि शांशांतवासनसुनाश्रितचेतनांशमप्राणसंचरणमस्तमितंशोष संवे
द्यवर्जितमुपेत्यसंविदंशं शाश्वतामिमौनमहमेवनिरीहमतः ४८ मोक्षोपायेषूपचित्तसत्ता विचारयोगो

पिवाधासंशांतवासनं चिदाभासस्यापिपृथगनवस्थानादानाश्रितचेतनांशांतरधीनक्रियाशक्तेरप्यपरमादप्रा
णासंचरणेभेदकाभावादेव अस्तमितंशमभेदंयममेकरसंचिदंशंचिन्मात्रलक्षणं जगद्धाधपरिशिष्टांशंउपेत्यनिरीहंते
मैश्वरोमोनंनिर्वाग्यापादं च शश्वतामिविश्रान्तोमित्यर्थः ४८ वाशिष्ठता० शो० उप० शो० अशीतितमः सर्गः २३ ॥ ॥

वा० टी०
उप०
२३४

आसावर्त्तिननज्ञातायां चितिः अल्पयोरपि देशकालकालान्तरकल्पनासामर्थ्ये भवत्येव नियतिविरोधः ननु सर्वात्मिका-
यां सर्वशक्तिसंपन्नायां परिज्ञातायामित्याशयेनापरिहरति च वात्मिकेति तादृशात्मैकत्वभावत्वाद् अनुभवितचित्त इत्यर्थः
२३ स्वबुद्ध्या अनुभूयमानपारेव देशकालयोः संकोचवैपुल्यनियममिति यमो विरुद्धो नाननुभूयमानेन सह अनुभूयमा-
नस्य तो अल्पतरनाडी कुहरेष्वल्पकाले विस्तृतदेशकालत्वमनुभवदर्शनादित्याशयेनाह यथेति यत्र यदा बुद्धौ यथा

सर्वात्मिकैवाचिच्छक्तिर्यजोदेतियथा तथा तथा त्राशुभवतितथात्मैकस्वभावतः २३ यथा यत्र पदा बुद्धौ निय-
मः सतदा स्थितः देशकालादिनियमकमाराणां तन्मयात्मना तेन नानाविधान्पेषजगति परिदृष्टवान् हृदिसं-
वेदनाकाशवीतहव्यो विवासनः सम्पज्वेधवता मेघावासेनैव न वासना ज्ञानाग्निदग्धस्यैव बीजस्य बीजता-
कल्पमेकंगणत्वं संचंद्रमौलेप्रकारह समस्तविधानिपुणं विकालाभलदर्शनं घोयादृष्टसंस्काराः सतं प-
शतितादृशं जीवन्मुक्ततयैवैतद्दीतहव्योनुभूतवान् २४ श्रीराम उवाच एवं स्थिते मुनिप्रेष जीवन्मुक्तमतेर-
पि बंधमोक्षदृशः संति वीतहव्यात्मना यथा २५ श्रीवशिष्ठ उवाच यथा स्थितमिदं विश्वं शांतमाकाशनिर्मि-
लं ब्रह्मैव जीवन्मुक्तानां बंधमोक्षः दृशः कुतः ३० एतत्संभिन्नभोभाति यत्र यथा यथा तत्र तत्र तथा वताव-

अनुभवस्तदा तथा नियमः स्थित इत्यर्थः तन्मयात्मनामिति पाठे हेतुगर्भविशेषणं २४ तेनोक्तहेतुद्वयेन २५ बीजश-
क्तिनाशां दग्धस्य उपलभ्यमानत्वाददग्धस्य भर्जितस्येतियावत् २६ शांका समाधाय प्रस्तुतमेव वर्णयति कल्पमित्यादि-
ना गणत्वं गणपत्यं २७ जीवन्मुक्तस्यापि तस्य भोजकप्रारब्धकर्मोद्धो धित दृष्टसंस्कारस्वदेहभोगादिवैचित्र्यप्रतिभा-
सहेतुरित्याह य इति २८ राम शांकास्य २९ दग्धपटन्यायेनासतः प्रारब्धशेषेणाप्रतिभासो बाधितानुवृत्तिमात्रं न-
बंध इत्याशयेन परिहरति यथा स्थितमित्यादिना ३० विंदते लभत इव ३१ ' ' ' ' ' ' २३४

धरणीतलात्प्रसृतैर्मृत्सुं किलजलैः अनलवल्ककेशैस्तपैः ग्रीष्मादितापैरपि न प्रार ध्यते तिसर्वत्रयोज्यं १३ गलितका
 रणानिष्प्रयोजनं कालेन बहति असौ प्रावृडो घविमुन्नपंकेन उपर्युपरि प्रचीयमानेन अल्पेनैव कालेन धरणीविवरे भूग
 र्भे कृतप्रवेशित इति ह्यपोरन्वयः १४ १५ संपीडितः संक्षिप्तः स्कंधो यस्येत्यर्थः न हितस्य समाधिसुखनिमग्नस्य पीडास्ति १६
 १७ एवं संकटस्थस्य कथं जीवमभूत्तत्राह संविदेवेति जीवनादृष्टलिंगदेहप्रतिबिंबता संविदेवास्त्यतंदेहं जग्राह पादाय पालि
 तवती प्राणमयः वृत्तिरूपः स्पंदस्तु न जग्राह प्राणसंसरणभावादित्यर्थः १८ वर्षशतत्रयानंतरं तस्य यद्दत्तं तदाह उत्पत्तिरिति

महोपलतटाघाटैतैर्धरणीतलमृडालैः जलौघांदोलनापातैस्तपैरनलककेशैः १३ केवलं बहति त्वैरं कालेण लित
 कारणं परिणतिमुवर्षासुहह रीचिववारिणि १५ स्वल्पेनैव हि कालेन तस्मिन्पर्वतकंदरे प्रावृडो घविमुन्नेन पं
 केनोर्वीतलः कृतः १५ तत्रासावसद्भूमौ कोटरसंकटोदरे पंकसपीडितस्कंधः पर्वतेषु शिलायथा शतत्रये स
 वर्षाणां मयथा तत्स्वयंप्रभुः व्यवकुतात्मरूपात्मा धराकोटरपीडितः १७ संविदेवास्त्यतंदेहं जग्राहो विनिपीडितं न
 गुप्राणमयः स्पंदः प्राणसंसरणं विना १८ उत्पत्तिप्रौढिमासाद्य कलना हृदयांतरे त्वमनोरूपिणी तस्य हृद्येवानुवभू
 वसा १६ कैलाशकाननेकांते कंदं वस्यतरोस्तले मुनिस्त्वं शतमब्दानां जीवनमुक्तात्मनिर्मलं २० विद्याधरत्वं वर्षाणां
 शतमाधिविवर्जितं युगपंचकमिं द्रुतंप्राणतंसुरचारणैः २१ श्रीराम उवाच ॥ शक्रत्वादिषु तेष्वस्य प्रतिभासै
 शुभो मुने नियमो नियमश्चैव दिक्कालनियतकथं २२

अथ तस्य कलितरूपः स्पंदस्तु न जग्राह लना जीवसंविदे प्रारब्धशेषभोगाय हृद्येव उत्पत्त्या उन्मेषक्रमेण प्रौढिस्थौ ल्य
 मासाद्य त्वमनोरूपिणी भूत्वा त्वत्प्राणसर्वकल्पनया अनुभवत्वं अनुभवभूतवतीत्यर्थः यदनुभवतदेवाह कैलाशेत्यादिना
 २० इंद्रत्वं देवराजत्वं २१ कैलाशकानने इत्यादिदिक्षियमः युगपंचकमित्यादिकालनियमः अल्पकालमेव हृद्यप्रदेश एव तद
 नुभवादित्यमयतेन दिक्कालनियतेः अन्यथा कर्तुमशक्यत्वादिति प्रश्नार्थः २२

मनोभा
त्रं ४५४

इष्टवस्मास्मदीयजगत्प्रतिभासवद्वातस्यविनैवबंधंतत्प्रतिभासइत्याशयेनाहनेति ३२ वीतहव्यदेहोपलक्षितवैतन्यस्यैवास्मदा
दिसर्वात्मत्वात् सर्वजंतूनां जगदनुभवोपितस्यैवेत्पितृवचमित्याशयेनाहधरेत्यादिना नीरीषेषुप्रतिभासतोमहात्मसुवि
लासतमेषु जगत्सुभवनेषु यः शक्रः अभूत् सः अद्यदीनेदेशविशेषु दीनानां निवासो जनपद इत्यर्थे जातस्य तद्वितस्य जन
पदत्ववितितुविपुक्तवद्वाबाहुवचनं ३३ ३४ पैतामहे पाद्ये कल्पे वीतहव्यस्य गणापत्यकालके लाशवनकुंजके तत्क्रीडाहं
सो यो भवत् स एव इदानीं दासेन्द्रः निषादराजो भूत्वा स्थितो स्तीत्यन्वयः एवमग्रेपि ३५ ३६ गुरुतेः सर्वात्मताभिप्रायमप्र
तेनानुभूतानिवहून्यनुभूयंत एव वजगंतिसर्वात्मतया ब्रह्मरूपेण राघव ३२ धरुकोटरनिर्मग्न वीतहव्यचिदात्मसु
जगत्सुतेष्वस्येषु नीरूपेषु महात्मसु यः शक्रो नवववद्वात्मा सो अद्य दीनेषु पाथिवः कर्तुं प्रवृत्तो मृगयां त्तरोस्मिन्नपि
कानेन ३५ यो हं सो हं नुद्वात्मा पाद्ये पैतामहे भवत् स्थितः स एव दासेन्द्रः कैरातवन्कुंजके यो राजानववद्वात्मा भू
मेः सो राक्षसं डले स एषाद्यास्थितो धाराणां ग्रामे वरुणपादपे ३६ श्रीराम उवाच मनसः किल सगो सौ वीतह व्यस्यतत्र
ये देहि नो भ्रांतिमात्रं चेत्तद्देहाकारिणः कथं ३७ श्रीविश्व उवाच यदि भ्रांत्येकमात्रा लवीतहव्यस्य तज्जात् तदिदं
नाम ते राम किं भूयः परिभासते ३८ इदमप्यगचिन्मात्रं भ्रमो मंतदपि व्योमचिन्मात्रं मनो मात्रं भ्रमोऽपमं ३९ वस्तुतस्तु न
तद्रामजगन्नेवं न चेतरेन तवपि न जगत्सत्तावत्सदेभातिकेवलं ४० भाविभूतं भविष्यं च तथेदं च तथेतरेन जगत्स
र्वमिदं दृश्यं सविन्मात्रमनेभ्यः एवं रूपं मिदं यावन्न परिज्ञातमीदृशं वज्रसारं दृढं तावत्ज्ञानं सत्यं रम्यं च ४२
अज्ञानात्मनि रावेदमित्यसं प्रविर्जं भते प्रफुल्लासविलासाभ्यां जलमं वुनिधा विव ४३
तिपद्यमानात् जनात् तद्वं कोटनेन गुरुमुखेन बोधयिष्यन्ममः पृच्छयदिति तद्देहाकारिणः शक्रहं सादिदेहाकारिणः सचे
तनाः कथमित्यर्थः ३७ सर्वस्यापि जगतामनः कार्यतुस्य भ्रांतिमात्रत्वस्य च बहुशक्तत्वात् नुल्यतेति यदिदं नाम ते प्रसिद्धं जग
त्तत्किं कथं स चेतनेर्जनैर्युक्तं प्रतिभासत इत्यर्थः ३८ द्वयोः साम्यमेव दर्शयित इदमिति ३९ एवं एजगत्सदृशं इतरदेतदि

लुन्नणं च न सालस्पणैवल्लक्षणयोः प्रतियोगसिद्धि
मन्तरणयोर्गादिति भावः ४० संबन्धमात्रेनावशिष्टेण

वा०री०
३५
२३६

१७ ततो रविः किंचरविकारतदाहः ऋषेरिति १८ शरीरं गणं पिंगलाख्यं सूर्यहृत्प्रविष्टमुनेः संवित् किंचकारतदाहः वी-
तिस्त्वपेति १९ मुनिर्भाजुनाह्वेः ववहु मानपूर्वकमभ्यनुज्ञातः सत्स्वकार्यार्थं प्रस्थितं पिंगलस्य आकारं शरीरं प्रविवे-
श २० कुंजैर्लतागृहैः कुंजैश्च सुंदरं २१ प्रादुर्धिमन्ताभ्यां लीयस्मिंस्तथा विधमं चरमिव तत्तदो कुंजैः कुंजैरेरिव च सुंदरमि-
तियो ज्यं नरेवैर्निष्कृष्टं रत्नातं भूतलं ये तथा विधः पिंगलः २२ मुनेः संवंधिमौनं पर्येषकं पिंगलदेहात्स्वकलेवरं विवेश २३ आ-

२३६

ह्वशसो जितयत्कायं पौर्वपर्यमुदारधीः विंध्यभधरकोशास्थं मंतर्मुनिकलेवरं २४ तृणोपलपरिधिं नंददर्शगतं
संवित् ऋषेश्च कीर्षितं ज्ञात्वा भानुर्गंगानमध्वगः २५ धरातो मुनिमुद्भूतं मादिदेशाग्रं गणं वीतहव्यमुनेः संवि-
त्सापर्येषकरूपिणी २६ रविं चातमयी पूज्यं प्राणानामाशुचेतसा भानुनाप्यभ्यनुज्ञातो मानपूर्वकमग्रं २७ विवेश
पिंगलाकारं विंध्येकंदरगामिने पिंगलौ सौ नभस्तृक्ता कुंजकुंजरसुंदरं २८ प्राप विंध्यवनं प्रादुरामन्ताभ्यां वरभा-
सुरं उद्धारधराकोशात्तत्र बन्निष्कृत्य भूतलः २९ कलेवरं मुनेः पंकजं तृणालमिव सारसः मोनं पर्येषकमथ स्ववि-
वेशकलेवरं ३० नभस्तलपरिभांतो विहंगम इवालयं प्रणोमनुर्मिष्यो मूर्तेर्वीहव्यनमश्चरौ ३१ च भूवतुः स्वकार्ये तत्
कतत्परो तेजसा निधी जगाम पिंगलो व्योम मुनिश्चर विमलसरः ३२ तारकोरकुमुदं सूर्येभ्यश्च वदाकृतिः वी-
तहव्यो मम ज्ञाशुसरस्युद्भिन्नपंकजे पंकपल्लवलीलां ते वने कलमकोयथा तत्र स्नात्वा जपं कृत्वा पूजयित्वा दि-
वाकरं मनोभूषिता तत्त्वा पूर्ववत्पुनरावभौ मैत्र्या तया समतया च शंभ्या सत्प्रसादा मुदितया रूपया श्रिया च युक्तो मु-
निसकलसंगविभुक्तचेता विंध्ये सरित्पटगतो दिनमैवरे मे ३३

तत्
का४

लयं स्वनीडं मूर्तिः प्राप्तमूर्तिं वातहव्यः नभश्चर पिंगलश्च मिथः अन्यो मं प्रणोमनुः ३४ सरं स्नानार्थं ३५ सूर्येण अंशुकोवे-
तीरं कं वरालं कृते दम्रा कृतियस्य वालातपरागरं जितोदकमिति यावत् ३६ पंकयुक्तेषु पल्लवलीलायाः अंतैः अवसाने ३७ म-
नाभूषितयामननादिव्यवहारवत्यादिनं दिनमात्रमवरे मे न चिरं समादिप्रच्युतस्तस्यावित्यर्थः ३८ ॥ ॥ ॥ २३६

प्रावृषः ओघेन पूरेण उपनीतं किंचिद्दूरं प्रवाहितं पृथस्येत्युक्त्वा अधामुखतया पातितमित्यपि गम्यते ६ तृणानां काशादी
नां जालैः अणैः त्वग्देहं पृथग्भेदो जायते रावं परकायप्रवेशयोगप्रकारेण ६ तदीयस्तत्सेवकः पिंगलाख्योगणस्तद
ज्ञया उद्गुरिष्यति तस्य चिन्तांतरमाह अ यतिर्विद्यस्य देहपदेन तदवयवा लक्ष्येते ७ प्राणवायुभिस्तत्संचारैरितियाव
त् ८ आकर्तुमीषदपि कर्तुं क्रिया मना क्ता तच्छक्तिमनात्कमिति पौनरुक्त्यं तत्तस्मात्तदुद्गारा र्थं उपा एतेन देहेन
शाम्यामिविदेहस्युत्क्रांत्यः १० ११ त्यागः संश्रयो वानोपोदयः नापेक्षणीयः विशेषाभावात् १२ तदेवाह यादृश इति अ

शरीरं वीत ह व्याख्यं धराकोटरपीडितं प्रावृडोघोपनीतं तत्पृथस्यं पंकमंडलं ६ तृणजालावकीर्णत्वग्देहं पृथग्
दंतया एतद्व्यमहातेजाधरा विवरयंत्रितं ७ भूयोपि चिंतयामास धिया परमवो धया सर्वसंपीडितांगत्वायो
मे प्राणवायुभिः ८ मुक्तश्चलितुमाकर्तुं शक्नोती नमना गपि तद्वात्वा प्रविशाम्यामुदेहमेव विवर्षतः ६ तदीयः
पिंगलो देहमुद्गुरिष्यति मेततः अथवा किम्भमेतेन शाम्यमहमविघ्नतः १० निर्वा मित्वं पदं या मिकोपे मिदेह
लीलया इति संचिंत्य मनसा वीत ह व्यामहाते ११ तूस्मी स्थित्वा क्षणं भूयाश्चिंतयामास भूतले उपादेयो ह्तिह
स्य न मे त्यागो न संश्रयः १२ यादृशो देहसं त्यागस्तद्दृशो देहसंश्रयः तद्वा वदस्ति देहो यं न यावद्वरुतांगतः १३
तावदेनमुपास्तु किंचित्प्रविहराम्यहे पिंगलेन शरीरं त्वमुद्गुर्तुतापनं वपुः १४ प्रविशामि नमः संस्थं मुक्तं प्र
तिविंबवत् इत्यसौ मुनिरादित्यविवेशानिलरूपधक् १५ उर्यध्वकवपुर्भूत्वा भस्त्रास्वमिव चानिलः भगवान्
मुनिरप्येनं हृदुतं मुनिनायकं १६

एतांधरालिभावं १३ पिंगलेन पिंगलधारा उद्गुर्तुतापनं सौरं वपुः प्रविशामि १४ अनिलरूपधक् कसूक्ष्मी भूत इति यावत्
उर्यध्वकं प्रव्याख्यातं लिंगशरीरं तद्वपुः भस्त्रास्वंचर्मपैशपाकाशं मुनिर्मननशीलो भवान् सूर्ये इतं हृदि प्रविष्टं तं मुनि
नायकं हृद्व्यातस्य कार्यं तत्पौर्यापये मभ्रधरकोशगतं गतसंविदं मृतप्रायमुनिकलेवरं दर्शति व्यवहितेनान्वयः १६

वा. टी.
उप.
२३७

उंयंक्तं अव्ययस्य विषयोपभोगप्रयुक्तसामर्थ्यद्रव्यवर्णगस्थिदृशस्वामिन् हेमनः आनन्दयत्पाहादयतिसर्वजगदि
त्यानन्दतयाविधंखंनिरतिशयानन्दरूपं सुशोभनं संप्राकाशतवा १२ त्वया अग्रेपि एवैषनी रागेवदशा अवलं
व्या द्वावेवकारावधारणाद्याय १३ हेरुताशाः इति प्राशानां पृथक्संवेधनं अयं प्रयानुभूयमान आत्मायु
ष्माकं नास्ति १४ एवं सदात्मसंबंधाभावोत्पत्तिः स्वरूपं अवशिष्टं विनाशां शयसत्त्वपक्षं व्रजतां समाक्रांतो भवेति शो
षः १५ प्राक्तस्माकं त्वत्समाक्रांतो कुतः सामर्थ्यमभूदिति चेदात्मतादात्म्याद्यध्यासवत्त्वादित्याह वयमिति १६ १७

२३७

अव्ययं द्वियवर्गेशभनः शम्भवता त्वया पश्यानन्दसुखं कीदृग्विधमासादितं ततं १२ एषेवाविरतं तस्मान्नी
रागेवदशा त्वया अवलं व्यापदित्याजं चापलं चलितां वर १३ भोभो इन्द्रियचोरा हेरुताशाहतनायकाः युष्मा
कं नायमात्मास्ति न भवंतस्तथात्मनः १४ व्रजतां चो विनाशां शमाशावो वीफलीकृताः न समर्थो समर्थो समर्थो
तौ भवंतो भगुराग्रायाः १५ वयमात्मेति येषां बोव किल वासना तत्त्वविस्मृतिजाता हि दृष्टरज्जुभुजंगवत् १६
अनात्मन्यात्मता सैषा वस्तुन्यवस्तुता अविचारेण वैजाता विचारेण त्तयंगताः १७ भवंतो न्येव पंचान्येव त्वा
न्यत्कर्तृतापरा अन्योभोक्तान्य आदत्ते को दोषः कस्य कीदृशः १८ वनेभ्यो दारुसंजातं रज्जुवो वेणुचर्मणाः वा
शीचापः फलान्येव तद्वाग्रासार्थमुद्यतः १९ इत्थं यथेह सामग्रास्वशक्तिस्पदार्थया संपन्ना का कतालीया दृष्टा

एवं विवेकदर्शने कस्यापि भवत्प्रयुक्तदोषसंबंधोपि नास्तीत्याह भवंत इति भवंतः करणभूताः वयमभि तां वरः ब्रह्म
अक्षयं कर्तृता प्राणप्रयुक्तक्रिया निमित्तता भोक्ता चिदाभासः आदत्ते मनः १८ एवं च त्वत्तत्त्वव्यवहारकार्य निष्पत्तिरिति
चेत्का कतालीयन्यायादिति गृह्यते नाह वने इत्यादिना वेणुत्वचा काष्ठभारवंधनं वा शीप्रसिद्धा च काराकुठार
टंकि कादयः प्रयसः फलानि प्रयोजना नि लोहकुडूरभरणप्रयुक्तानीति यावत् एवं तन्नास्वग्रासार्थमुद्यतो न गृहसि
द्धये १९ एवं च भिन्नप्रयोजनैः क्रियाकारके रथानिष्पद्यमाना गृहाकृतिः का कतालीयन्यायादिवत्सर्वः २०

२३७

इति वा० ता० श्रोत्रोप० शोप० चाशीतितमः सर्गः ८५ पुनः समाधिषण्मात्रं जीवन्मुक्तिस्थितिश्चिरं शगादिभ्यो जलि
मुत्तपै समाधिश्चास्य वर्णते १ विज्ञातां प्राकृपरेचितं १ दृष्टः लोके परः सारः अवरः असारश्च येन २ यत्कलयामा
सतदाह एवमित्यादिना ३ अस्ति नास्तीति द्विविधां दृष्टकलनां शेषमवशिष्टं तदुभयसाक्षिचिन्मात्रमवलंब्येति शेषः
वद्भुसंस्थानः समकायशिरोग्रीवो दृढासनश्च ४ उदितो जीवन्मयस्तंगतो मृत इवाज्ञादृशातत्त्वदृशानुतद्विपरीतः स

मोक्षोपायेषूप० शोवीतरुव्यसमाधियोगोपदेशः सर्गः ८५ श्रीवशिष्ठ उवाच दिनांते स समाधातुं पुनरेव
मनो मुनिः विवेश कांचिद्विज्ञातां विंधकंदरात् १ तदेवात्मानुसंधानमप्यजन्ममभिंद्रियैः चेतसा कल
यामास दृष्टलोकपरावरः पूर्वमेवेन्द्रियगणोभयापरिहृतः स्फुटम् इदानीं चिंतयानार्थः पुनर्विततयामम ३
अस्ति नास्तीति कलनां द्वाभ्यां ह्रीलतामिव शेषं तु वद्भुसंस्थानस्तिष्ठाप्रचलप्रंगवत् ४ उदितो स्तंगत इव स्व
स्तंगत इवोदितः समः समरसाभासस्तिष्ठाभिस्त्वद्वतांगतः ५ प्रबुद्धोऽपि सुषुप्तस्थः सुषुप्तस्थः प्रबुद्धवत्तु य
मालंब्य कायं तिष्ठति स्तिष्ठाभिस्तंभितस्थितिः ६ स्थितः स्थिरगुरिवैकांते स्वांतांते सर्वतोऽस्थिते सत्वसामान्यसाम्ये
हितिष्ठाप्रपगतामयः ७ इति संचिंत्य सध्याने पुनस्तस्यै दिना निषद् ततः प्रबोधमापन्नः क्षणसुप्त इवाध्वगः ८
ततः सिद्धः स भगवान् शोवीतरुव्यो महातपाः विजहार चिरं कालं जीवन्मुक्ततया तदा ९ वसुना भिननंदा सौतेनि
दनकदाचन न जगाम तथोदगं न च हर्षमवाप सः १० गच्छतस्तिष्ठतश्चैव तस्यैव मसवहुदि विनोदाय च वितस्पक

मरसाभासः एकसरसचिन्मात्ररूपः ५ प्रबुद्धो जाग्रदपि सुषुप्तस्थः द्वैतज्ञालमपश्यन् एवं सुषुप्तोऽपि स्वत्वरूपस्फुरान्
भवात्प्रबुद्धवत्तु यं स्थूलं सूक्ष्मं कारणानिर्मुक्तं पदं ६ स्वांतांते पारभूते निर्मनने स्वितेः स्थिते एणोसितासामान्यलक्ष
णोपरमसाम्ये ७ ८ सौतेनि नंदगुणशाननिनंददोषदृशा १० कथावत्प्रमाणविचारलक्षणावाधि

चास्त्वमनसासह १२
तानुवृत्तस्त्वमनसासह १२

वा० धी०
उप०
२३८

सुखाय विषयसुखत्ववायत्वया उत्तमेन संतापित तादुरोवत्वया उपदिष्टोऽयं विवेकमार्गः ३३ हेतुः खदुःखतत्त्वभूततत्त्वभू-
तसुखदात्मकइदानीं ज्ञानेनोपकारणं देहं प्राप्यमिच्छामि मित्यादि ३४ हेतुः खदुःखं व्याप्योर्विक्रिः स्थितिर्नादिनियतिसुभा-
वः संयोगाविप्रयोगांता इति न्यायादिति भावः जंतूनां प्राणिनां सर्वे धिनां प्रयोजनानां स्वाधीनां इष्टं गतिं शीतिविधिया लि-
प्सया अत्यंत मित्रस्वजनानपि विहाय पुरुषा धावन्ति भावः ३५ तदेव स्वस्याप्युपस्थित मित्या ह देहेनापीति ३६ नायेममाप-
राधस्त्वयानाशार्थमेवमदुपकारः कृत इत्यनुशोचान्निवाहत्वहेवेति ३७ एतत्त्वमेव उपासितमनुष्ठितं इदानीं तस्मां

येन विस्मरितस्तस्मै सुखाय तु नमो नमः त्वदुत्तमेन हेतुः खमयात्मान्विषय आदरात् ३२ तस्मात्त्वदुपदिष्टोऽयं
मार्गो मिममनुत्तमे त्वत्प्रसादेन लब्धोऽयं शीतलापदवीमया ३३ दुःखनाम्ने दुःखतत्त्वसुखदात्मन्मोक्षुते क-
ल्याणमनुत्तमे मित्रसंसारसारजीवत ३४ देहस्थितिरियं यामो वयमात्मा मीयमास्पदं प्रयोजनानां जंतूनां महो-
नविषमागतिः ३५ देहेनापि वियुज्येहं भूत्वा जन्मशतान्यपि मित्रकायमयायत्वं तजसे विरवां धव ३६ त्वयैवा-
त्मनुपानीतास्वात्मज्ञानवशाच्चित्तिः अधिगम्यात्मविज्ञानमात्मनाशः कृतस्त्वया ३७ देहनाम्नेन भग्नोऽसित्वये
तदुपासितं एकाकिन्यापि शुष्यत्वा प्रशान्तिमपि दीनया ३८ त्वया दुःखेन कर्तव्यं मातृसुखेन ज्ञाप्यहं संतव्याः का-
मभगवन् विपरीतापराधजाः दाया उपशमैकांतं व्रजाम्यादिशमंगलं चिराच्चिरापवेदानीं भवतु मे किलावयोः
वियोगो योगो दोषेण प्रणामोऽयं स पश्चिः नमः सकृन्तदेवाय भवतस्तु त्वया पुरा नरकेभ्यः समुत्तार्यस्व गेहिमभियो-

प्राप्यते एकाकिन्येति ३८ त्वज्जायार्थं त्वद्विपरीतवैराग्यसद्वनाद्यपराधजामदोषाः ३९ उपशमैकांतं आत्यंतकोपशमं आदि-
श आशास्वपुनरावृत्त्या तस्मात्सुखदर्शनप्रसक्तिं वारयन्वाहविचारयित्ति चिरादपि चिराय शाश्वत इति यावत् इदानीं न्यायिमे-
तिशेषः ४० सकृन्तं पुरा तत्त्वज्ञानादपदेवाय ४१ कुकार्यं निषिद्धाचरणं तत्त्वज्ञाने सेत्रे भूमे रुढाय नरकलक्षणानां स्कं-
धानां बहच्छाखानां बहनशीलाय ४२

वा० टी०
उप०
२३६

नमः कोट उरुसाय संधी कृतशराय च
रातिनाखिलदेवताय रामपापनिवा
रणे ९

नक्तं न हतं न दत्तं च हस्ताभ्यां नपातं पट्ट्यां नावतः स्वादिशं प्रकृतं यानु अहं ब्रह्मया मिहे प्रियाः ५४ किमर्थमस्मान्प्र
कृतिषु विलापयसि कार्यकारणसंघातात्मनैव स्थित्वा भोयानेव पूर्वकुतो न प्राप्स्यामस्तत्राह सर्व इति हे सर्वे प्राणादयः
५५ इदानीं प्रत्येकमिन्द्रियादीनां प्राप्तव्याः प्रकृती विभज्य दर्शयति अयमित्यादिना सौगंध्यानंदसंचित्येन तत्करणं
घ्राणो द्रियलक्षणे वनपुष्पपदेन च गंधमात्रसाराष्ट्रिणी ५६ एवमित्युन्यंदुलपदेनायोग्यास्या इति क्रमेण गताः कलाः
पंचदश प्रतिष्ठा मिति श्रुतिप्रदर्शिते दिशः सर्वेशं स्वां प्रकृतितयां तित्यर्थः ५७ एवं युष्मा सुउपाधिभूतेषु गतेषु भवत्प्र
नक्तं न हतं नपातं न दत्तं नावलं वितं इदानीं स्वादिशं यानु भवं तोयाम्पहं प्रिया सर्वे ज्ञियांता निचयाः पतनांताः
समुद्भूयाः संयोगाविप्रयोगांताः सर्वे संसारवर्त्मनि आयं चाक्षुषं आलोको विषत्वा दित्यमंडलं विशंतु व
नपुष्पाणि सौगंध्यानंदसंवेदः प्राणानिलसत्त्वास्पंदं विशत्वद्यप्रभंजनं विशंत्वा काशकुहरं शब्दश्रव
णशक्तयः ५७ इंदुमंडलमायां तु रसनारसशक्तयः निर्मंदिर इवां भोधिगता क इव वासरः ५८ शरदी
वय नस्त्वेरं प्राप्तः कल्पान्तसर्गवत् अंका एते स्वमननं प्रशाम्याम्यात्मनात्मनि ५९ दग्धंधन इवार्चि
भ्रान्निस्नेह इव दीपकः व्यपगता खिलकार्यपिरंपरः सकलदृश्यदृशातिगतगतस्थितिः प्रणव
शांत्यनुसंसृति शांतधी विगतमोहमल्लोयमहं स्थितः ६० मोक्षोपायेषूप० गो इन्द्रियवर्ग निराकरणेपि

तिविं वीतचिदाभासत्पा जीवभूतोहमपि स्व विंवभूते प्रणवाद्भिमात्रालक्षे ब्रह्मात्मनि प्रशाम्यामीत्याह निर्मंदिर इत्या
दिना ५८ स्व ईरयति जनयति स्त्वेरं स्वोपादानं विलयेन प्राप्तो धन इव कल्पान्ते प्रलयकाले सर्गवत्प्रपंच है इव च स्व
मननं सद्युः प्रमननं आत्पंतकमननं शांतिर्यथा स्यात्तथा ५९ दीर्घे च्छादितस्य प्रणवस्य ब्रह्मरंध्रे शांतिः अनुसृत्य
शांता ब्रह्माकारतामात्रं प्राप्त्वा उपरंताधीर्यस्य तत एव विगतः प्रारब्धप्रतिबद्धशेष विघाले समलः ६०

पुं०
रातिप्रियां ता० शो उप० गो इन्द्रियवर्ग निराकरणेपि
२३६

शासनापातनाएवपुष्पभारोयस्य ४३ अध्वनद्विवंशैः कीचकैर्मधुरवचसेसीरापात्राणेववासांसियस्यास्तथाविधायैवगु
 हालसराण्येतपस्विन्यै ४४ आत्वासकारणमित्यजहल्लिंगं गुहाविशेषणं ४५ सुस्निग्धमृत्यंतत्नेहवतीयस्याः आसीः
 अभूः पूर्णालिविश्रांतिदानेनसर्वलोभापहारिणी दोषेभ्यः समाधिविघ्नेभ्यः ४६ इदानींदंडकाष्टगुणान्वरेण्यंस्तत्रमस्पतिसंक
 टेतिसंकटेषुविषमप्रदेशेषुचतथा अवटेषुगतेषुकुंजेषुचहस्तस्य आलंबनदायिने ४७ इदानींदेहभागंसर्वदेहायनिवेदयति अ
 स्थीति ४८ एतावन्मात्रमेवसारंतत्वेयस्यतथाविधएकंस्वंअसाधारणभागंगृहीत्वागच्छत्वाः प्रकृतीहदेहेकपयसोजलस्यत्वदी

शासनापुष्पभारायनमोदुल्लसतशालिने येनसांर्द्धचिरंवधोभुक्ताप्राकृतयोतयः अधप्रभृत्यदृशयतस्मैमोहात्मनेनमः
 प्रध्वनदंशमधुरवचसेपन्नवाससे ४४ नमोगुहातपीत्यन्येवयस्योपेयमाधिषु संसाराध्वनिखिन्नस्यत्वंसमाश्रयसकारणं
 ४५ आसीर्वियस्यासुस्निग्धासर्वलोभापहारिणी सर्वसंकटखिन्नेनदोषेभ्योइवतामया त्वमेकाशेकनाशार्थमाश्रिताप
 रमासखी संकटावटकुंजेषुहस्तालंबनदायिने ४७ वाङ्मैकांतसुखेदंडकाष्टायतेनमः अस्थिपंजरमात्मीयंतथास्तोत्र
 तंतुं एतावन्मात्रसौख्यं गृहीत्वा कच्छदेहक पयःक्षोभप्रकाशेभ्यः स्नानेभ्योपिनमोस्तुते ४८ नमोस्तुव्यवहारेभ्यः
 संसृतिभ्योजमोस्तुते एतेभवंतः सहजाः प्राक्त नाः सुहृदोमया ५० क्रमेणाद्योक्तताः प्राणाः स्वस्तिवोस्तुव्रजाग्रहं भव
 द्विः सहचित्रासुमयावह्नीषुयोनिषु ५१ विश्रांतंगिरिकुंजेषुश्रांतंलोकांतरेषुच कीडितेपुरपीडांतस्त्वितं पर्वतेषुच ॥
 स्थितेकार्यविलासेषुप्रस्थितंविविधाध्वस्यन तदस्तिजगत्कोशभवद्विः सहयन्मया ५३ ॥ ॥ ॥

यमलदौर्गन्धपस्वेदादिनादूषणतयेक्षोभाअपराधास्तदीयप्रकाराभेदस्तेभ्यस्तेस्नानेभ्यः शुचित्वसंपादनोपायेभ्योनमोस्तुते ४८
 तथाभोजनशयनाभ्यजनालजनालंकरणदिव्यवहारेभ्यस्तत्सामग्रीसंपादनायेतत्ततोधावनलक्षणाभ्यः संसृतिभ्यश्चनमोस्तु
 हेप्राणाः सहजाः सुहृदः मया अद्यसुहृदानंमत्कारकमएतेप्रभवंतोपिउत्कृताउत्कृष्टाः कृताः नमस्तुताइतियावत् ५० प्रखे
 वण्यतिभवद्विदिति ५१ उराणोपादानांसिद्धिज्ञानाणांचातः ५२ ५३

६ तांतमः प्रकाशशून्यामवस्थां प्रासाद्यतत्कल्पना -- त्रशातयन् द्विजवान् १० अंगेति संबोधने प्रतिभासं निवा
तदीपनस्फुटप्रकाशतां आलंब्यतामपि कलनांतत्प्ररोहान्प्रागेवं नियवाहं द्विभागेन कालेन जहौ स एव चित्तश्चेत्यदृशा
त्यागइत्यर्थः ११ १२ अग्नयारीत्यासा क्षिमात्रपदिशेषलक्षणं पश्यंतीपदमासाद्यतदेव विपदादिवाधपरिशिष्टसत्तामात्रा
त्मकं कारणतत्त्वमितितद्भवस्थितिलक्षणं सुषुप्तपदं आलंब्येत्यर्थः १३ एते एव षष्ठसप्तमभूमिके सदेहावस्थे ततः

प्रीतिभातंततस्तेजोनिमेषाद्भ्रूविचार्यसः जहौ बभूव च तदानतमोनप्रकाशकं ताववस्थामप्यासाद्य मनसा त
न्ननस्तृणं मनागपि प्रस्फुरितं निमेषाद्भ्रूदृशातयत् १० ततो गसंविदं स्वस्थां स्मृतिभासमुपागतां सघोजात
शिथुस्तानसमानकलनामलं निमेषाद्भ्रूद्विभागेन कालेन कलनां प्रभुः जहौ चित्तश्चेत्यदृशां स्पंदशक्तिमिवा
निलः पश्यंतीपदमासाद्य सत्तामा त्राल्मकंततः सुषुप्तपदमालंब्य तस्यो गिरिदिवचलः ततः सुषुप्तसंस्था
नां स्थित्वा स्थित्वा विभुर्मनाक् सुषुप्ते स्तेयमासाद्य तुर्यरूपमुपाययौ १५ निरानंदोऽपि सानंदः सञ्ज्ञासञ्ज्ञापित
न्नसः आसीन्न किंचित्किंचित्तत्प्रकाशं तिमिरं यथा १५ अचिन्मयं चिन्मयं च नेति नेति युद्ध्यते अतस्तत्संब
भूवासौ यद्विरामय गोचरा १६ तदसौ सुसमंस्कारपदं परमपावनं सर्वभावांतरगतमभूत्सर्वविवर्जितं १७ यद्
अवादिना शून्यं ब्रह्म ब्रह्मविदां वर विज्ञानमात्रं विज्ञानविदां परमलंपदं १८

साक्षिसदैकसत्ते निरतिशया खंडाविभविान् प्रारब्धशेषेण सहा सतिसहात्मकं प्रतिभासनाशे विदेहकैवल्यावाप्तिं दर्श
यति तत्पुरुषमिति १५ ततः किमासीदिति चतुर्थप्रश्नस्योत्तरमाह निरानंदइत्यादिना विषयानंदशून्या पितृरूपेणोव
मानंदः स्वातिरिक्तसत्ता शून्यापि सद्रूपइत्येवं संबोधयं यथानतं दृशां तिमिरमेव प्रकाशस्तद्वत् १५ चेत्याभावादचिन्मयं

सर्ववद्विनिर्नायिक
१६ १७ सर्ववद्विनिर्नायिक

वा० टी०
उप०
२४१

२४२

परिणामिति तिष्ठते सति अपरिणामिनी ति शीर्षस्थाने हेमंतं पञ्चवत् ३ सर्वदेहव्यापिनां प्राणानां ह्युपसंभारमाहृत
स्येति तस्य असवः प्राणाः देहदुमस्थानं तत्र तत्राभ्यस्यन्त्येत्का रूपां नीडं प्रति प्रापयुः देहदुमांतस्थं रूनीडं स्थात्वा बहि
रपपुरितितुनव्या स्थेयं न तस्य प्राण उक्ता मूलत्रैव समवलीयं ते ब्रह्मेव सन् ब्रह्मा प्रोतीत्यादिश्रुतिविरोधाय यत्नेः सक्रमवास
नानाशेनोक्तमणो बीजप्रयोजनपोटभावाच्चेति विहगायं तो विहमवदीचरतः लोहितादित्वात् क्षुप यत्रेभ्यः उत्पुताः शिला
इव ५ इति तु पंचम्यामाहुतावायः पुरुषवचसो भवत धायापेशत्कारि पेशसोमात्राभ्यादायेत्यादिश्रुत्वा तदंतरप्रतिपत्तौ ररु
तस्मिंस्ततोपशंते हि परां निवृत्तिमागते पयः कण इवां भोधौ स्वेपदे परिणामिति २ तथैव तिष्ठन्निः स्पंदः सकायो
म्लानिमाययो अंतर्विरसनां प्राप्य मार्गिणं ति पञ्चवत् ३ तद्देहदुमांतस्थं त्यक्त्वा ह्युत्तीदुमाययुः प्रोटीय विहगायं
तायं त्रोज्जुता इवासवः ४ भस्तेष्वेव प्रतिष्ठा निभूतानि सकलान्पलं मांसा स्थियं च देहस्तु वनावनितले वसत् ५ चि
दण्विप्रतिष्ठा चिद्भातवो धातुषु स्थिता स्वस्वरूपे स्थितं सर्वं भुना उपशमं गते ६ एषा ते कथितराम विचारशतशालि
नी विश्रांतिर्वीतहव्यस्य प्रज्ञेयानां विवेचय ७ एवं प्रकार्या चाव्यस्त्वि विचारणये ह्युया तत्त्वमालो क्यतत्सारमातिष्ठोति

प्राप्य ७

तिपरिषक्तः प्रश्नानिरूपणभ्यामिति वादरायणोक्तन्यायाच्च पूर्वजन्मानुधिताग्निहोत्रादिकर्मसम्प्रवाप्य पृथक्वाच्यसो
माजपयः प्रभृतिभूतमात्रासहितस्यैव लिंगस्य चंद्रमंडला रूढस्य भोगांते आकाशादिक्रमेण एष्ये व्याव्रीदियव पुरुषयो
चिदनुप्रवेशेन पुरुषाकारता प्राप्य वगमात्रासाभूतमात्राणां कारणानुप्रशयाह भूतेष्वेव निसकला निप्राणादिनामांत
षोडशकलासहिता न्यस्तु पितृमातृमलयः स्थूलतरांशः सतत्रैवा स्थित इत्याह मांसेत् ५ चित् लिंगे विंविना जीवचित्
स्वविंभस्ते चिदण्वे प्रविष्टे वधातवस्वगस्क मांसमैदो स्थिम उपाश्रुक्ता णो धातुषु सोपादानेषु ६ उपसहरतीति चेति ७ चा
व्या रमणीयस्यावातो गुणवचनादिति टी ८

२४१

पत्र १

प्राशिकलंकानां शैचानां शिवमतस्थानामिति पाठे स एवार्थः १६ तत् आत्मनो विदुषा आत्मानलोकेति निषेधविषये षष्ठी द्वांद
श्रीनेरात्म्यं क्षणिकविज्ञानसंतानः सहस्र्यापित्वेन भाममानो नास्त्विति नेरात्म्यं तादृशात्मनो सौत्रांतिकवैभा सकारणां प्राधमिका
नां चिदवित्यधमशून्यमात्रं तद्वादिनां ससमचेतसां जीवन्मुक्तानां निरवशेषपूर्णं शून्यवादिभिरुपक्रम्य सर्ववादिभिरुपसंहारस्त
योः परिहृदापरिहृद्वादिपरमावधिता इतरेषां तु आंतरालिकमतामुभयमिश्रतास्तस्यैव चित्रेणोत्थानपितिघातनापेति बोध्यं २०
सर्वस्य तत्त्वं सार्वैदं शीयत् सत् असौ सत् तद्भूत्वा स्थित इत्यर्थः २१ यत् अनुत्तमनिष्पद्यमानं तन्निर्दिष्टं व्योपि जन्मादिक्रियासत्ता

पुरुषः सांख्यदृष्टीनामीश्वरो योगवादिनां शिवः शिवमतस्थानां कालः कालैकवादिनां १६ आत्मात्मनस्तद्विदुषां
नेरात्म्यं तादृशात्मनो मध्यमाधमिकानां च सर्वसुसमचेतसां २० यत्सर्वशास्त्रसिद्धान्तो यत्सर्वहृदयानुगं यत्सर्वस्वर्गं
सार्वयत्ततत्सदसौ स्थितः २१ यदनुत्तमनस्य दं दीपात्ते तेजसामपि स्वानुभूत्यैकमात्रं यद्यत्तत्सदसौ स्थितः २२ यद्दे
कं चाथनेकं च जनारंजनारंजनरंजनं यत्सर्वं चाप्यसर्वं च यत्तत्सदसौ स्थितः अजमज्जरमनाद्यैकमेकं पदममलं
सकलंच निःकलंच स्थित इति सदानमः स्वरूपादपि विमलस्थितरीश्वरः क्षणेन २५ मोक्षोपायेषूप० शोवीत हव्य
निर्वाणोपदेशः सर्गः ८७ श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ प्राप्य संसृतिं सीमातंदुःखाब्धेः परमागतः वीत हव्यः शशांभे वम

पुनर्न निमै मुनिः १
ततोपि कूटस्थमित्यर्थः तेजसामपि मायकतयेति शेषः यत्स्वानुभूत्यैकमात्रं यत्तत्सदसौ स्थितः २२ तदसाविति प्राग्वत् २२ स
वीतरुच्य इति उक्तक्रमेण मुक्तदृशानमः स्वरूपादपि विमलस्थितिः सत् अजमज्जरमनाद्यैकं अमलं निष्कलं पदं भूत्वा स्थि
तः वज्रदृशानुत्तरेण ईश्वरः सन् स्वकार्यभेदे रनेकैकसकलंच भूता स्थित इत्यर्थः २५ इति श्रीवाशिष्ठा प्रशे उप० लोससा
शीतितमः सर्गः ८७ ॥ वीत हव्ये विमुक्तेन प्राणानां हृदिसंज्ञयः वरपिते देह कलानां कारणे लयः एवमुक्तरीत्या अयुर्म

आत्मैक्यमनोनाशेति

वा०टी०
उप०
२४२

एवंरामं समाधाय कृतमर्थमाह-अधिगतेति सकल कर्मादिमलेभ्यस्तत्प्रयुक्तं द्विय विकारेणोद्देहत्रयेपाधिभ्यस्तत्प्रयुक्तप्रियसं-
गादित्यभ्यप्रापेतः विवेकी सवीतहव्यः चिरंचित्तश्रुत्यानुष्ठानेः अवगमननतिदिवासनसाक्षात्कारसमाधिभूमिकाभ्यासेरंतः
स्वहृदि अनुसरणेन भिमुखीकृतं स्वभावभूतममलं अनंतं मोक्षपदं संप्राप्तवानित्यर्थः १६ इति श्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशे उप० १०
अष्टाशीतितमः सर्गः ८८ अनिवांशं तमोहानं न भोगत्पादिसिद्धिषुष्वापदाश्चैरध्वप्यत्तत्तन्नोऽप्रात्रकीर्त्यते आत्मानं

अधिगतपरमार्थः क्षीणरागादिदोषाः सकलमलविकारोपाधिसंगाधयेतः चिरमनुसृतमंतं स्वस्वभावं विवेकी
पदममलमनंतं प्राप्त्वान्शं तशोकः १६ **मोक्षोपायेऽप० १० वीतहव्यविश्रान्तिस्तर्गः ८८ श्रीवाशिष्ठ उ०** वीतह
हव्यचदात्मानं नीत्वा विदितवेद्यतां वीतरागभयोद्धेमस्तिष्ठ एव सर्वदा १ विंशद्वर्षसहस्राणि विजहार यथासुखं वी
तहव्यो वीतशोकस्तथा विहर राघव २ अन्ये च राजानुनयो ज्ञातज्ञेयामहाधियः यथावसनसुखराष्ट्रं त्वंतपो वा स्वभ
हामते ३ सुखदुःखक्रमेण आत्मानं कदाचन गृह्यते सर्वाणोपि महाबाहो किमुधापरिशोचसि ४ बहवो विदिता आ
नो विहरंतीह भूतले न केवलवशं यांति दुःखस्य गमवानिव ५ स्वस्थो भव भवोदारः समो भव सुखी भव सर्वगस्त्वं
त्वमात्मैव तव नास्ति पुनर्भवः ६ हर्षमिदं विकाराणां जीवन्मुक्ता भवाद्दशाः न केचन वशं यांति मर्गेन्द्राः शिखिना
मिव ७ **श्रीराम उवाच** अनेनैव प्रसंगेन संशयोऽयं प्रमोदितः शरत्काल इवां भोदंतन्मे त्वंतनुतानय ८ जीवन्मुक्त
शरीराणां कथं मात्मविदां वर शक्त्योनेह दृश्येत आत्मा शरगमनोदिकाः ९ **श्रीवाशिष्ठ उवाच** आकाशगमना
दीनियामेता निरधूह प्रमाणिताः पदार्थानां सहजाः खलु शक्तयः १० ॥

स्वनीवद्यो हरितेऽति कायायनचनदिकर्मता १२३४ अंगैतिसंबोधने ५ उदारः अंतःसर्वत्यागी शीलः ६७ शिखिनां
मयूराणां ८ शरीराणां मित्युक्तेः सति प्रारब्धे वीतहव्यविद्याधरादिभोग इव मानस्यः संभवत्येवेत्याशयः ९ प्रमाणिताः प्र
माणैरूपलब्धाः ताः अंगैरुद्ध्वज्ज्वलनमिव देवयोनीनां स्वभावसिद्धाः १० ॥

२४२

इदानीं भगवान्वशिष्ठः कृपातिशयेनोक्तो व्यमानवक्ष्यमाणग्रंथस्य चिरायुर्भिः सर्वदर्शिभिरस्मदादिभिः सर्वप्रकारैरस-
कृतानां विचाराणां लोकशास्त्रश्रुतिभिस्त्वप्यतिरेकाभ्यां च परीक्ष्यभूयो दर्शयिष्ये चरोकाल्पदृष्टिं मवलं व्यज्ञानप्रतिष्ठा-
प्राप्तिरेव फलं नातः परं पुनरुपैः संपाद्य मत्सीति निर्णीतिमिति विश्वासदाभ्यां हृदये तदित्यादिना १० ११ १२ श्रुतितः खंडितः
अशेषसंस्कारेशेषेणाप्यनवशेषितश्चित्ताद्विद्येन तच्चाविधोभूदिति शेषः १३ ननु वीतहव्येन स्वहृदिसंकल्पमयं जगत्

पदेन विलंशमभवते न एतन्मया यदिदं वणध्याम्य घवर्णयिष्यामि यच्च वा ६ त्रिकालदक्षिणानित्यं चिरं च
किल जीविता विचारितं च दृष्टं त्वमया तदविलंस्वयं १० तदेताममलां दृष्टिं मवलं व्यमहामते ज्ञानमासाद्य
परं ज्ञानमुक्तिर्हिलभ्यते ११ ज्ञानान्निर्दुःखतामेति ज्ञानादज्ञानसंज्ञयः ज्ञानादेव परासिद्धिर्नान्यस्माद्भवत्युतः १२
ज्ञानेन सकलमाशां विनिकृत्य समेततः श्रुतिता शेषविज्ञाद्विधीतहव्येऽसुनीश्वरः १३ वीतहव्यामिकासं वित्सं
कल्पजगतीगताः अनुभूतवती दृश्यमिदमेव च नुजगत् १४ वीतहव्येऽमनोमात्रं मनोहं त्वमिच्चैन्द्रियः मनोज-
गदिदं कल्मसमप्यतानयते तु के १५

जगणान् चानुभूतमित्युक्तं तज्जगदंतर्गतं सूर्यं प्रविश्य तत्र त्रपिङ्गलद्वारा एतज्जगद्भूतिष्वदेहोद्धारः कथं कृतः न
ह्रिस्वाप्रकुहोलेर्जुग्रिनिधिस्वननं दृष्टिमिति एमाशं कालिङ्गेरालक्ष्या हवीतहव्येति सो वीतहव्यामिकासं वित्सं स्वहृ-
योपलक्षिते ब्रह्मणि इदमस्मदादिसाधारणं मेव दृश्यं स्वसंकल्पजगतीगतमनुभूतवती नापूर्वमित्यर्थः १५ इतश्च इदमे-
व जगदित्याह वीतहव्य इति ऐन्द्रियः आस्मदादिचक्षुरादिदृशो वीतहव्यः आस्मदीयमनोमात्रं यतोऽस्मन्ननरावाहमि-
वस्वमिव भासते मन एव दं कल्मसजगत्तत्र केन हि बंध्याभेदेन तत्पुत्राभिघंते नभिघंते वेत्यर्थः १५ ॥ ॥

अर्थव्यप्राप्तिः प्रयोजनोपजीवनं २२ अभाविकशक्त्योपि २३ मणिमंज्यादियुक्ता इव आकाशगमनादि इत्यं सिद्धाती
 वा० टी० तितत्त्वत्वात्प्रसिद्धो नियतेः क्रमः ततत्रियति कर्तृणादिभिरपि व्यर्थं कर्तुं निराक्यते २४ यातुदेवादीनां स्वतत्वे चर
 उप० तादिसिद्धिः एषवस्तुस्वभावः अतएव सा उत्पत्तिमारभ्य यावज्जीवस्थायिनी त्याहनुजहात्येवेति २५ २६ २७ विषयोष
 २४३ धादिद्रव्यशक्तिवदेवमणिमंज्यादिशक्तिरपि स्वकार्यसमर्थे त्याहयथेति विषयद्रव्यमणिमंज्यादिशक्तयो यथावि

नैव तस्य कृतेनार्थेनाकृतेनेह कश्चन नचास्य सर्वभूतेषु कश्चिदर्थव्यप्राप्तिः २२ यस्तु वाभावितात्मापि सिद्धि
 जालानिवाहति स सिद्धिसाधकैर्द्रव्यैस्तानसाध्यति क्रमात् २३ सिद्धातीत्यभिदं पुन्येवेत्ययं नियतेः क्रमः अ
 तादिभिः सुरवैर्यर्थी कर्तुं निराक्यते २४ स्वभाव एषवस्तुनो स्वतः सिद्धिर्हि नान्यतः नियतिने जहात्यं वशशंक
 इवशीतलां २५ सर्वज्ञोपिवदुज्ञोपिमाधवोपिहरोपिच अन्यथानियतिकर्तुं निराक्यते कश्चिदेव हि २६ इत्यकालकि
 यामंत्रप्रयोगाणां स्वभावज्ञाः एतास्ताः शक्तयोरामयद्योमगमनादिकं २७ यथाविषाणि निघ्नंति मयंति म
 धूनिच वमयंति च शुक्लानि मदनानि फलानि च २८ तथा स्वभाववशतो द्रव्यकालक्रियाक्रमाः नियतं साध्यं
 म२ त्याशुप्रयोगं युक्तयो जिनाः २९ एतस्मान्म तीतस्य तत्काविद्यस्पर्शव आत्मज्ञानस्य नास्पर्शकत्तता कर्तताव
 यः ३० द्रव्यदेशक्रियाकालयुक्तयः साधुसंविदः परमात्मपदप्राप्तो नोपकुर्वते काश्चन ३१

षाणि निघ्नंति मधूनि नियथा मयंति यथा शुक्लानि माक्षिकमधूनि मदनफलानि चास्वादिता निवमयंति उदिरणं कार
 यंति २८ प्रयुज्यत इति प्रयोगं सिद्धिजातं नियतमवश्यं साध्यंति युक्तैर्योगादिकुशलेः पुरुषैर्योगादिकुशलेः पुरुषैर्यो
 जिनाः प्रयुक्ताः २९ एतस्माद्द्रव्यकालक्रियाक्रमलक्षणादिविद्याविषयात् समनीतस्य तत्काविद्यस्पर्शवधिताज्ञानस्य
 अत्र न गमनादि सिद्धिजाले कर्तताकारणात् अकर्तता विरोधितावानास्तीत्यर्थः ३० यथा आत्मज्ञानस्य क्रियाफले

दनशक्तिर्नस्तेवनेत्याहतत्वज्ञइतिकालेनचिरकालप्रपत्नेनद्रव्यकर्मभिर्ध्याशास्त्रोक्तक्रमेणैवप्रथतेतस्यऊर्ध्वत्वंनभोगतिस्त२=
नभोग मनादिक्रियासमंभस्त्वभावस्तत्रघोनिदेहस्यभावमसकादीनामपिनभोगतिशक्तिदर्शनादितिस्त्वावः मंतंवां
द्वितं ११ तर्हिमनुष्याणांयोगसिद्धानभोगमनादिप्राप्तिः कथं तत्राह अनात्मविदि ति मरणेषधादिद्रव्यशक्त्यामंत्रशक्त्या
योगाभ्यासादिक्रियाशक्त्यातत्परिपाककालशक्त्याचकदाचिदेवप्राप्नोति दृष्टानार्थवाकालंग्रहणंयथापिपीलिकाग्रीष्मा
नकालशक्त्यापक्षोद्गमात्नभोगतिंप्राप्नोतितद्वत् १२ एषनभोगत्पादिर्नविषयः अभिलाषयोग्यस्तुच्छत्वात् आत्मवा

तद्विचित्रंक्रियाजालंदृश्यतेगम्यतेपुनः रामवस्तुत्वभावोसौनतदात्मविदंमंतं १२ अनात्मविद्युकोपिनभोवि
हरणादिकं द्रव्यकर्मक्रियाकालशक्त्याप्राप्नोतिराद्यव नात्मस्येषविषयेआत्मज्ञात्मात्मवान्त्वयं आत्मनात्यनिशं
तप्तोनाविधामनुधावति येकेचनगताद्वावास्तान्विधामयान्विदुः कथंतेषुविलाप्यज्ञस्तत्काविधोनिमज्जति अ
विधामपियेषुत्पासाधयतिसुखात्मिकां तेदहविधामयारवनत्वात्मज्ञास्तथाविधाः तत्त्वज्ञोवाचतत्त्वज्ञोयःका
लःद्रव्यकर्मभिः यथाक्रमंप्रयततेतस्योद्भूतादिसिद्ध्यति १६ आत्मवानिहसर्वस्मादतीतोविगतैषणः आत्मन्येव
हिसंतुष्टेनकरोतिनचेहते ७ नतस्याप्येनभोगत्पानिषिद्धानिचभोगकैः नप्रभावेनभोभानैर्नीशामरणजीवितैः
१८ नित्यं तप्तः प्रशांतात्मावीतरागोविवासनः आकाशसदृशकारस्तद् आत्मनितिष्ठति अशंकितोपयानेनदुः
खेनचसुखेनच तृप्यत्यपगतासंगाजीवेनभरणेनच २० समुद्रः सारितेवांतः क्रमणसप्तवस्तुना समेतविषम

नूलधात्माप्रविधौकंतुहृफले १३ १४ युत्पायोगाभ्यासादिअममहत्मेरातथाक्रमास्तथाविधाः १५ तर्हि किंतुत्वज्ञानां
तत्संपाददिसिद्ध्यति १६ १७ प्रभावेनसर्वाधिपत्यनिग्रहानुग्रहसामर्थ्येनमानैः सोत्कर्षख्यायनार्थैः १८ १९ निष्वाभाविकी
तस्मिन्नजहातिजीवनेन समेनस्वानुकूलेनविषयेस्मप्रतिकूलेनविषयेस्मप्रतिकूलेनापिप्रारब्धक्रमसंप्राप्तभोपक्षेओ
घत्तणकायादिवस्तुना अचेयन्अखंडाकारवृत्तिपुण्यपूजयन् २१

वा०टी०
उप०
२४४

२४४
२४४
२४४

२४४

साजीवमुक्तत नुः अधिष्ठानशुद्धसंविन्मात्रमपीति स्थितितस्य संविन्मात्रस्य द्वेदेकेपि कृत्वा द्यो न शक्ताः अद्यो यमदा
द्यो यमत्वेद्यो शोष्य एव चेति भगवच्चनदिति भावः ४२ उपपत्त्यंतरवक्तुं प्रतिजानीतोऽप्युच्यते ४३ ४४ तथा हीति संबंधः
दृष्टः अदिष्टेष्टेन तथा विधंमतः अदिष्टेष्टे प्रतिविंबमिव दृष्टादिविकार उपगच्छति दृष्टि मित्रं तु मनस्तदीये हृदय प्रीति विंब
मिव सुहृद्वत्त्वमुपगच्छतीत्ययमर्थः सर्वे स्वयं प्रत्यक्षमनपत इत्यर्थः ४५ अतएव एकस्य रागद्वेषादिविकार उपगच्छ
ति दृष्टी शून्यत्वे अन्यस्यापि न दृश्यंत इत्याह रागेति पथिके उदान पुनरुपपादये गिरौ च विषये मनः अरागद्वेषं भवतीत्यर्थः

निर्मुक्तिवासनौ शुद्धसंविन्मात्रमपीतसा तनुस्ति स्थितितच्छेदेशात्तानेह हिकेचन ४२ शृणुयुत्तपाकयायोगीतनुच्छे
ददिविभ्रमेः नाक्रम्यते महाबाहो बहवर्षशतैरपि चेत्तः पदार्थोपात्ततिथिस्मिन्यस्मिन्यदायदा तन्मयं तदभत्या
श्रुतस्मिंस्तस्मिंस्तदा तदा तथा दृष्टारिद्धिमनो विकारमुपगच्छति दृष्टि मित्रं सुहृद्वत्त्वमिति नुभूयते रागद्वेष
विहीने तु पथिके पादये गिरौ भवत्परागद्वेषं च स्वयमिति नुभूयते यिष्टे लोह्यमुपादत्ते दुर्भोज्ये याति निष्पृहं वैर
स्य याति कदु निस्वपमिति नुभूयते समसंधिद्विलासाद्ये यद्यदायति देहके हिंसा चेत्तः पतत्याशुसमनामिति तत्त
दा ४८ समसंगविमुक्तत्वाच्छेदोदौ न प्रवर्तते पांचोव्यर्थं पथिग्रामे यथाग्राभीणकर्मणि ४८

४८ एवमचेति नेषु भोऽपादिष्वपि प्रीत्युत्प्रीत्यौ दासीन्यानि तद्गतगुणदोषतदुभयाभावात् प्रतिविंबनादेव मने सि प्रसिद्धानी
त्याशयेनाह मिष्टेति दुर्भोज्ये नीरसे निष्पृहं स्पृहाभावं अर्थाभावे व्ययीभावे ह्रस्वः वैरस्य भावस्य पुपलक्षणमेतत् ४९
अस्त्वैव प्रकृतिकित्ततस्तत्राह समितिसमेरागद्वेषवैषम्यशून्योयः संविद्धिं लासस्तेन आर्षे संपन्नयपति देहके योगिश
रीरे यत् हिंसाणां कृत्वादानां चेत्तः यदाप ततितत्तदा आप्रुतत्कालमेव योगिसविसमस्वा प्रतिविंबनादिव समतामेति
अतो न तत्कृत हिंसा क्लिदित्यर्थः तथा च हिंसा प्रतिष्ठा प्रत्युतपतंजलि नोक्तं तत्सन्निधौ वैरत्याग इति ४८ हिंसापिसमस्य सम

संविद्धिं लासस्तेन आर्षे संपन्नयपति देहके योगिश
रीरे यत् हिंसाणां कृत्वादानां चेत्तः यदाप ततितत्तदा आप्रुतत्कालमेव योगिसविसमस्वा प्रतिविंबनादिव समतामेति
अतो न तत्कृत हिंसा क्लिदित्यर्थः तथा च हिंसा प्रतिष्ठा प्रत्युतपतंजलि नोक्तं तत्सन्निधौ वैरत्याग इति ४८ हिंसापिसमस्य सम

३२ कुतो न संभवति तत्राह सर्वेति ३३ निरक्षोपितत्ववित्को नुका घतते चेत् तस्य भवंत्येव सिद्धिरा इत्याशयेनाह यथेति ३४
यः कुतो न जातास्तत्राह वीतहव्येति सिद्धिच्छयानोयतितं ज्ञानेच्छनेति ज्ञानेच्छया इतरैर्द्विप्रतिबंधादित्यर्थः ज्ञानेच्छया तु
तेन यतितमेव यथा असौ कने ज्ञानाभ्यासाय प्रोत्थितः उद्यत इति प्राग्वणिति मेवेत्यर्थः ३५ ३६ सिद्धिविषये ज्ञानविषये वा अ
नुपगतस्य प्रयत्नस्यावश्यफलवत्तामुमुक्षु व्यवहारप्रकरणे विस्तरेण प्रपञ्चितेत्याह याः फलेति यद्वदेवी सितो द्रव्यः

यस्येष्टा विद्यते काचित् स सिद्धि साधयत्फलं आत्मज्ञस्य तु पूर्णस्य नेष्टा संभवति क्वचित् ३२ सर्वेष्टा जालसंश्रिता
वात्मला भोदयो हियः तद्विस्तृता कथं कस्मादिष्टा संजायते न घ ३३ यथोदेति च यस्येष्टा सा तथा यतते न यथा यथा
काले तदा प्रोतिज्ञे वाथ ज्ञतरोपि वा ३४ वीतहव्येन यतितं नो ज्ञानेच्छने किंचन ज्ञानेच्छया तु यतितं प्रोत्थितो सौ यथाव
ने ३५ एवं कालक्रिया कर्मद्रव्यगुक्तिस्वभावताः यथेष्टमेव सिद्धुं तिसिद्धयः स्वाक्रमार्जिताः ३६ यः फलावलया
येन संप्रप्ताः सिद्धिनाभिकाः तास्तनाधिगतारामनिजान्प्रयतनदुभात् ३७ महितां नित्यतृप्तानां तज्जाभावितात्मनां ना
इहितं संप्रायातानां यकुर्वंति सिद्धयः ३८ श्रीराम उवाच ॥ अयं मे संशयो ब्रह्मन् वीतहव्यस्पसातनः क्रत्यादेर्नैक
यं भुक्ता कथां हि ज्ञानभूतले ३९ तदेवे वीतहव्यो सौ कथं च न गतः प्रभो विदेह मुक्तता शीघ्रं यथा च दिति मेव द
४० श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ यासं विद्वल्लितां साधो वासनामलतंतुना सखदः खदशादाह भागिनी भवती ह सा ४१

संप्राप्तः दृश्यंत इति शेषः ३८ इहितं सर्वाभिलषितपरमप्रेमास्पदमात्मसुखमिति क्लिवापंकादिल्लेदाभविशीरोत्थित्यर्थः
३९ तदा भूतप्रवेशकाले एव इति एतत्प्रसूद्योत्तरं यथा तद्वद ४० तत्र प्रथमप्रसूद्योत्तरं वक्तुं भूमिकां स्वयतिथेति
भाववासनारूपेण रागादिमलदूषितं न तंतुना वलिता दृढं वेष्टिता भवसवदहर्दृष्टमेव दिप्रयुक्तसुखदः खदशाल
क्षणदभाग ४१

वा० टी०
उप०
२४५

इति अनया युक्ता जलदा इव न लिङ्गं ते भूमिस्थित इति युक्तमेव न चयः ६१ चरमप्रसमवृद्धोत्तरमाह न देवेत्यादिना ज्ञातं ज्ञे
यं वृत्तये स्याये सद्धता परिज्ञातात्मवतां वा ६२ स्वतन्त्रा अपुरा धीनाः तस्य हनदेवाप्रता भूत्या इशते आत्मायेषां समवती
तिश्रुतिः ६३ स्वातंत्र्यमेवोपपादयति देवाभिति प्राक्तनकर्मफलप्रदानेन सुखे इश्वरो देवकर्मप्राधान्यवादे कर्मणि च तेषां
प्रारब्धशेषभोगाय प्रवृत्तं चेताननियमयेति नान्यथा प्रवर्तयितुमीषते ६४ काकतालीयवदा कस्मिं कप्रारब्धोपनीतं

२४५

इति वर्षसहस्राणि देहाज्जगतियोगिनां न लिङ्गं तेन भिद्यंते मग्नवज्रजलदा इव ६१ तदेव वीतहव्योसौश्रण किन्नो
पशंतिवान् देहमुत्सृज्य तत्त्वज्ञा ज्ञातज्ञेयवतां वर ६२ ये हि विज्ञातविज्ञेया वीतरागामहाधियः विच्छिन्नग्रंथयः
सर्वे ते स्वतंत्रा तेनोत्थिताः ६३ देवं वापि च कर्मणि प्राक्तनान्ये हि का विच वासनावानतैसा तच्चेतोनियमयत्यलं ते
न तत्त्वविदां तातकात्कतालीयवत्तमनः यद्यद्रावयति क्षिप्तं तत्तदा प्रकरोत्यलं काकतालीययोगेन वीतहव्यस्य संवि
दा स्वांप्रतं जी वितं बुद्धं तदेवाशुस्थिरकृतं ६६ यदा तु तस्य प्रतिभावदेहो नुक्ता तांगताः तदा विदेहमुक्तो भूतसो
स्वातंत्र्यसंस्थितिः ६७ विगता वासनमांशुचिपाशतामुपगतं मन आत्मनयोदितं यदभिवांछति तद्भवति क्षणात्
सकलशक्तिमयो हि महेश्वरः ६८ मोक्षोपायेषूप० लोसद्धिलासविचारोपेगोपदेशः सर्गः ८८

यद्यज्जीवनं मरणं वा ६५ ६६ यदा तु प्रारब्धसमाप्तौ प्रतिभासं वितृ गता भावितवती ६७ उक्तमेव संक्षिप्ते पसंहरति विगते
ति विपाशतामुपगतं अतएव वात्सवात्मस्वभावेनोदितं मनस्तदुपाधि जीवहियस्मात्सकलसंक्तिमयः महेश्वरः शि
व एव स्वयं जात इत्यर्थः तस्याचाहुः तुषेणवद्रोव्रीहिः स्यात्तुषाभावे तु तंडुलः पाशवद्गुः सदा जीवः पाशमुक्तः ६८
इति श्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशे उपशमप्रकरणे एकोननवतितमः सर्गः ८८

२४५

यो जी देहसमीपादयत्र गत्वा तत दोषादिसु कं यद्यजंनुजातं भवति तत दत्तु पाहिं स्रजां प्राप्नोति ५० इति एतस्मात्कारणघ
यात् ५१ कथं किं नानुभूतले इति प्रश्नस्योत्तरमाह सर्वत्रैत्यादिना ५२ तर्हि पुर्यश्च केचन कथं तदुपलभस्तत्राह यो ह
यमानेति तिस्रवमानेन रलो परिणाममहस्रविषमा तन्वी परिदिन्ना च सा परिदृश्यते प्रसमाहितचित्तेति शेषः ५३
तेन वीत हव्यस्य पुर्यश्च केन तत्त्वबोधसमाधिभ्यां समरूपया अविषयप्रभावं नीतया भूजलादिसं वित्पाननुनिर्वि

इति हिं सैर्भगव्याघ्रसिंहकीटसरीसृपैः नदिन्ना वीत हव्यस्य तनुभूतत्वशालिनी ५१ सर्वत्र विद्यते संवित्का
श्लोष्टापत्नादिके सत्तासामान्यरूपेण संस्थिता मूकबालवत् ५२ यो ह्ययमाना तरला केवलं परिदृश्य
ते तन्वी पुर्यश्च केचन प्रतिविंबे जलेष्विव ५३ तेन भूजलवाद्यग्नि संवित्पानसमरूपया निर्विकारं तनुना
ता वीत हव्यस्य एव ५४ अन्यच्च शृणु मे शमस्यं दोषाणां कारणं विकारः स च चित्तोत्थो वातजो वाजगत्पि
तो ५५ प्राणानां प्राणानं स्पंदं स्तब्धं तोते दृष्टत्समाः यतः स्थिता धारणाघातेनानशस्यसातनुः ५६ सवाहं
भ्यंतरं स्पंदं चित्तजो वातजो च वा नयस्य विद्यते तस्य दूरस्थो प्रकृतिज्ञो ५७ सवाहं भ्यंतरं स्पंदं चित्तजो वातजो च वा नयस्य विद्यते तस्य दूरस्थो प्रकृतिज्ञो ५७ सवाहं
वर धावतः संस्थितिं देहे तत्पजं तिकदाचन ५८ संश्रुतां देहप्रस्पंदं चित्तवातभेदे तथा धातवो भेदं स्थैर्यं
याति संस्तंभितात्मनः ५९ तथा च दृश्यते लोके स्पंदं दर्शितो दृढस्थितिः दारुणा भिवधीराणां शंवागानामचो

५०
५१
५२
५३
५४
५५
५६
५७
५८
५९

कारं सर्वकारं नृपं ब्रह्मभावं नीता अतो नावेकारं गतेत्यर्थः ५४ अन्यच्च कंतरमपि शृणु तदेवाह स्पंद इत्यादिना ज
गत्स्थितौ लोकव्यवहारे प्रसिद्धे इत्यर्थः ५५ तप्राणः देहे दृष्टत्समा दृष्टीभूताः यतो हेतोः स्थितास्तनूना ५६ वाहो
हस्तपादादिशभ्यंतरः प्राणादिस्तत्सहिते देहे प्रकृतिवृद्धादिस्यः अपत्त्यादिभ्यश्च ५७ धातवस्त्वागादयः स
स्थितिं पूर्वावस्थां ५८ भेदं भेदं हसं वधिभेदं तुल्यमिति यावत् ५९ स्पंदयतीति स्पंदः प्राणः मांगानां इव प्रचोपिता

ग० ६० यंधीरंवाद्याभ्यांतरावासदुःखदृशाः शाम्पात् समस्तभावपूर्णनिंदैकरसत्वात्मप्रतिष्ठायाः सकाशात् न प्रोद्धरंति न
 उप० चालयंति तस्य चित्तं न तं न च विदुः १२ अयं सप्तवितस्तिमितो देहः प्रसिद्धाहं अयं तदतिरिक्तः सवेनाहं इति चिंतनभावना
 २४६ यं न वीकरोति न परिहृन्तीति यावत् १३ वैरूप्यं मुखवैवाण्यं १४ लक्षणोक्तिमुपसंहरति एष इति १५ मनसोपरमार्थ
 प्र० ताभ्यां दृश्यमनयोग्यतां सत्यं शुद्धसत्त्वभावत्वं १६ कैश्चित्तद्व्यावहारभासदशितिभिः १७ तदेव सत्त्वं जीवन्मुक्तमनः भैरवा
 १ सुखं दृशांधीरं सामान्यप्रोद्धरंति यं निश्वासाद्वशैलेन्द्रं चित्तं तस्य न तं विदुः १२ अयं सोहं मयं नाहमिति चिंतनयोत्त
 मं खर्वीकरोति यन्नांतर्नष्टं तस्य मनो विदुः १३ आपत्कारिणमुत्साहोमदोमाधंमहोत्सवः यं न यंति न वैरूप्यं
 तस्य न च विदुर्मनः १४ एष साधो मनोनाशो न चैतन्मनो भवेत् चित्तनाशदशाचैषा जीवन्मुक्तस्य विद्यते १५ मन
 सामूढतां विद्विषदानशंति सानघ चित्तनाशान्निधानं हितदा सत्तमदेशत्वं १६ तस्य सत्तविलासस्य चित्तनाशस्य
 राघव जीवन्मुक्तस्वभावस्य केचित्ताभिधाकृता १७ भैरवादिभिर्गौर्युक्ते भवत्युत्तमवासनं भूयो जन्मविनिर्मुक्तं जी
 वन्मुक्तमनो न घ १८ व्याप्तं वासनया यत्स्याद्भूयो जननमुक्तया जीवन्मुक्तमनः सत्ताराममनसत्त्वमुच्यते १९ संप्रसे
 वानुभूतत्वासत्वात्पातत्वसंयुतः सरूपो सोमनोनाशो जीवन्मुक्तस्य विद्यते २० भैरवादयोप्यमुदिताः शशांक इव
 दीपयः जीवन्मुक्तमनोनाशो सर्वदा सर्वथा स्थिताः २१ जीवन्मुक्तमनोनाशो सत्त्वनामिहिमालये वसंत इव मंजयः
 स्फुरंति गुणसंपदः २२ अरूपस्तु मनोनाशो यो मयोक्त रघूदह विदेहमुक्त एव सो विद्यते निष्कलात्मकः २३
 दिभिर्गौर्युक्ते भवति १८ वासनया ब्रह्माकारवासनाया सत्त्वनाम्प्राप्य वह्नियते १९ संप्रतिव्यथानकाले प्रतिभासतोऽनुभू
 तत्वात्सरूपः साकार इव सत्त्वस्य सन्मात्रस्वभावस्यात्मा च तत्त्वसंयुतो देहादिपरिहृतः मस्य शमननीयाभावात् मनोनाशश्चा
 सावित्यर्थः अनेन सत्तानाशस्य कीदृशीति प्रश्नांशः समाहितः २० अतएव भैरवादिगुण अपि प्रतिभासतस्तत्रोपपन्नाह इ

सनाजालेतिरादिप्रवेन २२
किंनद्वेगाः १० कथितानामसवा
६ नाशस्य अभावतोलनस्य सनाविधमानतत्त्ववत्स

मेयादिगुणसंपन्नस्तथानिष्कतांगतः द्विविधः श्रितनाशोऽविस्तरेणोपवर्ण्यते अस्वंगतप्रायंमर्जितवीजवदं
कुरशक्त्या अस्वंगतप्रतिभासतस्मान्नास्तंगतमित्यर्थः १ इतिलयाकिंकिंमभिप्रायंउक्तं २ अस्वंगतेवाधितेसतिकस्य
किंवाधितस्य उक्तअधिष्ठानस्य कवाकिंचिदाभासे उक्तविंवचितिस्फुरंति नहिवाधितापामृगतस्मान्नामरुभूमेवा
शेतोयाधुर्यपीवनत्वादयोगुणाः सभवंतिनवातद्वासकं किंचिदस्तीतिभावः ३ सरूपः स्फटिकमितिगंतस्वप्रतिविंव
श्रीवशिष्ट उवाच यदाह्यस्तंगतप्रायं जातंचित्तंविचारतः तदाद्वितीतहव्यस्यजातामैयादयोगुणाः **श्रीरा**
म उवाच विचाराभ्युदयाच्चित्तस्वरूपंतर्हितैमुने मेयादयोगुणाजाता इत्युक्तं किंत्वयाप्रभो २ ब्रह्मणंप्रतिगते
चित्तेकस्यमैयादयोगुणाः कवापरिस्फुरंतीतिवदमेवदतांवर ३ **श्रीवशिष्ट उ** द्विविधश्रितनाशोस्तिस्व
रूपोरूपएवच जीवन्मुक्तः सरूपः स्यादरूपोदेहमुक्तेजः चित्तेसत्तेहदुःखायंचित्तनाशः सुखायतु चित्त
सत्तांसयंनीत्वाचित्तनाशमुपानयेत् ५ तामसैवीयनाजालेव्यपिंयज्जन्मेकारणं विधमानंमनोविद्धितदुः
खायैवकेवलं ६ प्राक्तनंगुणसंभारंममेतिबहुमन्यते यतुचित्तमतत्त्वसंदुःखितंजीवउच्यते ७ विधमानंमनो
यावदुःखसयंकुतः मनस्यस्तंगतेजंतोसंसारंतमुपागतः ८ दुःखमूलमवष्टब्धमस्मिन्नेवविनिश्चितं वि
धमानामनोविद्धितदुःखवत्तवनांकुरं ९ **श्रीराम उ** नष्टंकस्यमनोब्रह्मन्नष्टंवाकीदृशंभवेत् कीदृशश्चा
त्यनाशः स्यात्सत्तानाशस्यकीदृशी १० **श्रीवशिष्ट उ** चेतसः कथितासत्तामयारधुकुलादह अस्यनाशमि
पुत्तपंततरभ्रमाभासवत्प्रतिभासमानतद्रूपसहित तद्रूपरहितश्च ४ ५ चित्तसत्तातर्हि कीदृशीनामाहतामसैरितिनामसैः
अवाधिताज्ञानप्रभवेः ६ प्राक्तनमनाद्यध्याससिद्धिदेहद्रियविषयेदिर्गुणसंभारंधर्मजातं आत्मसंसर्गाध्यासान्ममेत्यभिमत
न्यते ७ ८ आत्मिनज्जंतोवेववासनाप्ररोहजालेरवष्टब्धंवदकेप्रतिष्ठितं विधमानंमनः मनदुःखतरोर्मूलंविद्धितं

विधं
प्रोहायस्मान्ना
प्रमविदोवर
रानीलं प्र ए प्रमविदोवर
विदत्तवनस्य अकुशदयः

कु

वा० टी०
उप०
२४
६
७
८
९
१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४
२५
२६
२७
२८
२९
३०
३१
३२
३३
३४
३५
३६
३७
३८
३९
४०
४१
४२
४३
४४
४५
४६
४७
४८
४९
५०
५१
५२
५३
५४
५५
५६
५७
५८
५९
६०
६१
६२
६३
६४
६५
६६
६७
६८
६९
७०
७१
७२
७३
७४
७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२
८३
८४
८५
८६
८७
८८
८९
९०
९१
९२
९३
९४
९५
९६
९७
९८
९९
१००

विद्युद्भिर्जितो पुंसं जातमंजरी के पुदिशाखाग्रं चितनी रदमेघा एव पल्लवास्ता मूह रिता दिवर्णा नित्यस्मिन् चंद्रार्कस्य
हृत्पल्लवः २ रम्य केविका स रमणीयेः पुष्पे दंतुरं उत तदंते प्रहता दवस्थितं २ लोकभेदाच्चतुर्दशविधैः प्रत्येकमनं
ते भूतिजालैरुपजीवितं ३ इह शंजगत्काननं आक्रम्य वासना प्रतानैः सर्वतः संवेष्टा कृतजालकं यथा स्यात्तथा स्थितायाः
संस्तुतिः जीवसंसारं तल्लक्षणाया मृद्दीका द्वाब्जी जतल्लतायाः ४ जरा मरणान्येव पर्वणी कांडग्रंथयो यस्याः पर्वश
दः अकारांतोपि क्वचिदस्ति मोहा एव सेवकजलांजल यो यस्याः ५ वीजं परंपरा चतुष्टयप्रभः ६ अंतर्लिङ्गदेहेली तानि
विद्युन्मंजदितोपांतनीलनीरदपल्लवं सर्वतुरम्यचंद्रार्कगणरम्यकंदंतुरं २ सप्ताब्धिवापि वलितं सस्त्रिच्छतमनोरुं
चतुर्दशविधानंतभूतजातोपजीवितं ३ जगत्काननमाक्रम्य स्थितायाः कृतजालकं वृत्तसंस्तुतिमृद्दीकालतायाः
वितताकृतेः ४ जरा मरणपर्वयाः सुखदुःखफलावलेः पुरुषमूलमाख्यालाषामोहशोकजलांजलैः ५ किं वीजम
यवीजस्य तस्य किं बीजमुच्यते अथ तस्यापि किं बीजं बीजंतस्यापि किं भवेत् ६ सर्वमेतत्समासीनपुनर्बोधवृद्धये ॥
सिद्धये ज्ञानसारस्य वदमेव दत्तांबर ७ श्रीवशिष्ठः अंतर्लीनघनारंभशुभाशुभमहांकुरं संस्तुतिव्रतते वीजं श
रीरं बिहिराघव ८ शाखा प्रतानगहनाफलपल्लवशालिनी तेनैयं भवतीत्युक्ता शरदीववसुंधरा ९ भावाभाव
दशाकोशहः स्वरत्नसमुद्रकं बीजमस्य शरीरस्य चित्तमाशा वशानुगं १० चित्तादिदृष्टदेत्युच्येः सदसदसच्चाग
जालकं यथा चैतत्स्वयं त्वमसंभ्रमेष्टुभूते ११ यथा गंधर्वसंकल्पात्तपुरमेव हि चेतसः सवातायनमाकारभा
प्रद्विन्नानि प्रद्वन्नाविघनारंभाणि विचित्रानंतकार्यारंभकारिण्युभाशुभकर्माणि एवमहांतः अंकुरायस्मिन् ८ इयं संस्तुतिव्रतति
स्तनतादृशशरीरेण स्फीता अभिवृद्धा भवति वसुंधरा सत्यसंपदेति शेषः ९ तस्य किं बीजमुच्यते इति द्वितीयप्रश्नस्योत्तरमाह भा
वेति भावो विद्याया उपचयः आभावस्तदपक्षः आशायाः वशसत् अनुगं भूत्यभूतं १० सत्त्वतमानं प्रसत् अतीतानागतं च अ

विद्युद्भिर्जितो पुंसं जातमंजरी के पुदिशाखाग्रं चितनी रदमेघा एव पल्लवास्ता मूह रिता दिवर्णा नित्यस्मिन् चंद्रार्कस्य
हृत्पल्लवः २ रम्य केविका स रमणीयेः पुष्पे दंतुरं उत तदंते प्रहता दवस्थितं २ लोकभेदाच्चतुर्दशविधैः प्रत्येकमनं
ते भूतिजालैरुपजीवितं ३ इह शंजगत्काननं आक्रम्य वासना प्रतानैः सर्वतः संवेष्टा कृतजालकं यथा स्यात्तथा स्थितायाः
संस्तुतिः जीवसंसारं तल्लक्षणाया मृद्दीका द्वाब्जी जतल्लतायाः ४ जरा मरणान्येव पर्वणी कांडग्रंथयो यस्याः पर्वश
दः अकारांतोपि क्वचिदस्ति मोहा एव सेवकजलांजल यो यस्याः ५ वीजं परंपरा चतुष्टयप्रभः ६ अंतर्लिङ्गदेहेली तानि
विद्युन्मंजदितोपांतनीलनीरदपल्लवं सर्वतुरम्यचंद्रार्कगणरम्यकंदंतुरं २ सप्ताब्धिवापि वलितं सस्त्रिच्छतमनोरुं
चतुर्दशविधानंतभूतजातोपजीवितं ३ जगत्काननमाक्रम्य स्थितायाः कृतजालकं वृत्तसंस्तुतिमृद्दीकालतायाः
वितताकृतेः ४ जरा मरणपर्वयाः सुखदुःखफलावलेः पुरुषमूलमाख्यालाषामोहशोकजलांजलैः ५ किं वीजम
यवीजस्य तस्य किं बीजमुच्यते अथ तस्यापि किं बीजं बीजंतस्यापि किं भवेत् ६ सर्वमेतत्समासीनपुनर्बोधवृद्धये ॥
सिद्धये ज्ञानसारस्य वदमेव दत्तांबर ७ श्रीवशिष्ठः अंतर्लीनघनारंभशुभाशुभमहांकुरं संस्तुतिव्रतते वीजं श
रीरं बिहिराघव ८ शाखा प्रतानगहनाफलपल्लवशालिनी तेनैयं भवतीत्युक्ता शरदीववसुंधरा ९ भावाभाव
दशाकोशहः स्वरत्नसमुद्रकं बीजमस्य शरीरस्य चित्तमाशा वशानुगं १० चित्तादिदृष्टदेत्युच्येः सदसदसच्चाग
जालकं यथा चैतत्स्वयं त्वमसंभ्रमेष्टुभूते ११ यथा गंधर्वसंकल्पात्तपुरमेव हि चेतसः सवातायनमाकारभा
प्रद्विन्नानि प्रद्वन्नाविघनारंभाणि विचित्रानंतकार्यारंभकारिण्युभाशुभकर्माणि एवमहांतः अंकुरायस्मिन् ८ इयं संस्तुतिव्रतति
स्तनतादृशशरीरेण स्फीता अभिवृद्धा भवति वसुंधरा सत्यसंपदेति शेषः ९ तस्य किं बीजमुच्यते इति द्वितीयप्रश्नस्योत्तरमाह भा
वेति भावो विद्याया उपचयः आभावस्तदपक्षः आशायाः वशसत् अनुगं भूत्यभूतं १० सत्त्वतमानं प्रसत् अतीतानागतं च अ

नलजितादिविशेषणान्यापि न रूपका
पण्डितकाले २

सत्त्वं प्रतिभासिकं मनः २५ न किंचिदपि दृश्यं यत्र नान्यत्पश्यति नान्यद्वृत्तौ नान्यद्विज्ञानाति स भूमेऽप्युतेत्यर्थः २५ उ
क्तमेव प्रपञ्चयति निगुणा इत्यादिवा २६ २७ सत्ताभावः असत्ता अभावः २८ रजो भित्तिषा सूर्यज्योतिषा च रहिते
न २६ आस्पदं प्रतिष्ठा ३० अजडालकमेव सन् सप्तमिवोन्मेषादिक्रियारहितं अतः न बोविदेहमुक्ताः तस्मिन्पदे गलि
तः प्रातिभासिकचित्तलवोपि येषां तथा विधा विधाः सततस्तस्मिन्पदे गलितः प्रातिभासिकचित्तलवोपि येषां तथा वि

समग्राग्रगुणाधारमपि सत्त्वं प्रलीणास्तत्रयते विदेहमुक्ते विमले पदे परमपावने २५ विदेहमुक्तविषये तस्मिन्स
त्वत्तयात्मके चित्तनाशे विरूपाख्येन किंचिदपि विद्यते २५ न गुणानागुणस्तत्रयते श्रीर्नाश्रीर्निलो लता न चोदयो ना
स्तमयो न हर्षमिर्षयं विदः २६ न तेजो न तमः किंचिन्न संध्यादि न रात्रयः न दिशो न चनाकाशेनाघोतानर्थरूप
ता २७ न वासनानि रचना न हानी हेन रंजना न सजानाति वासजान च साध्यं हितत्पहं २८ अतमस्तेजसा व्योम्ना
वितीरे द्रव्यं वायुना तत्समं शरद्वेदे न निः संध्येनारजरे चषा २६ ये हि पारंगता बुद्धेः संसाराडंबरस्य च तेषां त
दास्पदं स्फारं पवनानां मिवांबरं ३० संश्रान्तदुःखमजडालकमेव सप्तमानं दमं च रमपंत रजस्तमोयत् आकाश
कोशतनवो महान्तस्तस्मिन्पदे गलितचित्तलवा वसन्ति ३१ इति मो० षू० प्र० विज्ञोपदेशा विचारयोगो नामोपदेशः

सर्गः ६० श्रीतारकाकाशकोशाद्रिरूपा लोकांतरदुर्गं तारकापुष्पशवलं देवासुरविहंगमः १

धाः संततस्तस्मिन्पदे वसन्ति पुनरावृत्त्या स्थिरा भवन्तीत्यर्थः ३१ इति श्रीवाता० शो० उ० प्र० विज्ञोपदेशा विचारयोगो नामोपदेशः
संस्थतिव्रतते वीजं शरीरं तस्य मानसं प्राणस्य देवासनावतद्दीजे इति वरपते ब्रह्मण्यधस्ते चतुर्दिशं भवनाकारे जगति प्र
सृताया जीवसंशरणालनाया वीजपरपरावधिं मल्लाच्छेदोपाय जिज्ञासया प्रष्टुं कामोरामः प्रथमं जगद्वनत्वेन वरणीयं तिप
रमेत्यादिना परमाकाशकोशास्पतिर्विशेषकहाणो द्विवद्वरोधकत्वाद्देवो अवाकृतं रूपां निलोकांतरा

नलजितादिविशेषणान्यापि न रूपका
पण्डितकाले २

देशः
नव
तितमः
सर्गः
६० १

प्राणपरिस्पंदैर्वासिनां चोदनेः शान्तिशयेनोद्भवनेऽसंविदः मुहूर्तौ मूढं यथा कुर्वति तथा न करोति चेत् प्रथमपरि
स्ववर्जने प्राणानां परिस्पंदैः स्पंदवर्जने वासिनां चोदनेऽसंविदोऽहं नोता प्रयुक्तमस्त्वापतिशून्यां करोषि चेत्तर्हि
भवान् अजः अन्नादिसर्ववैकल्याशून्यो मुक्त एवासीत्यर्थः २४ आलूनः खंडिताः विशीर्णाः ऊर्ध्वदिता अजन्मजीवकं
येन २५ योगशास्त्रोक्तेः सद्गुरुसंप्रधायादिसिद्धयुक्तिकल्पितैस्तदुपायाभ्यासप्रयोगैः २६ प्राणसंरोधनफलमेव प्रसंशं
ति २७ चित्तस्य बीजांतरवर्णयितुं प्रतिजानीते ज्ञानवद्विरिति प्रकटितां सम्प्रगुपदिसंस्वपचानुभूतां २८ वासनाभिरा
तस्मात्प्राणपरिस्पंदैर्वासिनां चोदनेस्तथा नोचेत्संविदमुहूर्तौ करोषि तदतो भवान् २९ संविदुच्छूनता चित्तं वि
हितेनेदमाततं अनर्थतालमालूनविशीर्णजनजीवकं योगिनाश्चित्तसौत्थं कुर्वति प्राणरोधने प्राणा
यामैस्तथा ध्यानैः प्रयोगैर्युक्तिकल्पितैः चित्तोपशान्तिफलदं परमं शाम्यकारणं शुभगंसंविदः स्वास्थं प्राण
संरोधनं विदुः २७ ज्ञानवद्विः प्रकटितामनुभूतां चराधव चित्तस्योत्पत्तिमपरां वासनाजीवितां शृणु २८ दृढ
भावनया त्यक्तपूर्वापि विचारणं यदादानं प्रदार्थस्य वासनाप्राप्तकीर्तिता २९ भावितस्तीव्रसंवेगादात्मनापत्त
देवसः भवत्याशुमहाबाहो विगतेतरसंस्मृतिः ३० तादृशूपोहि पुरुषो वासनाविवशीकृतः यत्प्रपतितदेत
जीवितां उज्जीवितां २८ तत्रादौ वासनास्वरूपमाह दृढेति प्राक्तन्यादृढभावनया देहादियर्थीनामहम्भमेत्यादिरूपसंस्कारा
मनायत् आदानं चेत्यक्ततर्वापरिविचारणं भवति तदा सा वासयति देहादिभावेनात्मा भंभावयतीति व्युत्पत्त्या वासना प्रकीर्ति
त्यर्थः तस्याचर्वापरिविचारवतां जीवन्मुक्तानां देहादिसंस्कारेण वासना विरोधिविचारात्कंदितत्वेन तेषां देहादिभावे
वाशपितुमशक्यत्वादिति भावः २९ अज्ञानात्मनसु विरोधाभावात्तीव्रसंवेगेन भावनादाठ्येन देहादिभावे वासयितुं श

282

इति धर्मसंज्ञाप्रपादः - - - - - तस्य आत्मना वा
 ध्यायतं तस्य उच्यते भवति त्वेति धर्मः २३

किंच नात्रासंभवाय क्ता सर्वस्य जगतो हेरण्णगर्भतो विकारभात्ररत्वस्य सर्वश्रुतिपुराणप्रसिद्धत्वादित्याह दिति
 १३ अथ तस्यापि किञ्चिज्जमिति तृतीयप्रश्नस्योत्तरमा दैइति दृढ्याभाववासना १५ आद्यमुपपादयति यदेतिसंवेद
 नमयचिद्विकारप्राये १५ शिरासरणयोद्भासप्रतिबिम्बसहस्रनाडीमार्गास्तेषां कोटरे द्विद्रे असंविन्नवोसंवेदनसंस्कारो
 नवो धस्तद्वशात् १६ हेरण्णगर्भचित्तोजगदाकारभावोपि समधिप्राणस्यंदनप्रयुक्त एवेति त्वचित्स्यंदरदृष्टं तेन ल
 यदिदं किंचिदाभोगिजागतं दृश्यतांगतं रूपं तच्चेतसः स्फारं घटादित्वं मृदोयथा १३ द्वे बीजे चित्तवृत्तस्य
 वृत्तिवृत्ततिधारिणा एकं प्राणीपरिस्पंदोद्वितीयं दृढभावना १४ यदा प्रस्पंदते प्राणेनाडीसंस्पर्शनिर्घतः त
 यासंबेदमयं चित्तमाश्रुप्रजायते १५ यदा नस्पंदते प्राणा शिरासरणिकोटरे असंविन्नवशात्तेन चित्तमंतर्न
 जायते १६ प्राणस्यंदनमेवेदं चित्तद्वारेण दृश्यते जगन्नामागतं व्योम्नि नीलत्वादिवदीदृशं १७ प्राणस्यंद
 नमुप्राचतच्छांतिः शांतिरुच्यते प्राणः संस्पंदनात्संविद्याति वीटेव चोदित्वा १८ संवित्सरतिदेहेषु प्राणस्यं
 दप्रबोधिता चक्रावर्ते रिंगेण पुवीटेकरताडिता १९ सती सर्वगता संवित् प्राणस्यंदनबोधयते सूक्ष्मात्
 सूक्ष्मतराकारागंधलेखेव वायुना २० संवित्संरोधनं श्रेयः परमं विद्विराधव कारणाक्रमणयत्र तोभस्त
 त्रनविधते २१ संवित्समुदिते वाश्रुयातिसंवेद्यमादरात् संवेदनादनंतानिततोऽः खानिचेतसः २२ संस्पृष्टांतरे
 बोधाय संवित्त्वं तिष्ठते यदा लब्धं भवति लब्धं तदा तदमलं पदं २३

सत इत्याह प्राणेति दृश्यते लक्ष्यते १७ एवं समधिप्राणस्यंदनविषये सुप्ता उपरता तस्य श्रितः शांतिः निष्क्रियं तेव शांतिः
 जगत्प्रलयो मोक्षो वा उच्यते इत्यर्थः १८ १९ २० संविदः संरोधनं आविर्ज्ञेयत्तः तोभकारणस्य प्राणस्यंदस्य आक्र
 मप्राणायामिन २१ किमर्थं संरोधः संविदश्चित्ताकारणसमुदये कोदोषतसंवेद्यवासंविषायं प्रति आदिराश्रगाधातिप्रनु

प्राणसंवेदनादनंतानिततोऽः खानिचेतसः २२ यदा तु वा

वा० टी०

उप०

२४

सूत्र

५५

५६

५७

५८

५९

६०

६१

६२

६३

६४

६५

देहांते प्रारब्धक्षये तस्य तावदेव चिरं यावत्तन्निमित्तोऽप्येव प्रथमं तस्येति प्रुतेरिति भावः ४७ अनुवासनाकल्पबीजांत
राश्वितोऽयः किं न स्यात्तत्राह इति ४८ चेतसः जन्मनि एतेभिर्धर्मैः मिलिते कारणेनैकमित्यर्थः यथापयकाशेन जला
गीकरणे जलाशयो घटश्च मिलितौ कारणं नैकैकं तद्वत् ४९ घनावासनाएकैव प्राणस्य वलात्कृत्य पुनर्जनकादिणी
नेत्यर्थः बीजंतस्यापि किं भवेदिति चतुर्थप्रश्नस्योत्तरमनवस्थापरिहरन्नाह बीजांकरवदिति एते प्राणस्य दनवासनावा
सनेति लेषे तैलवत्परस्परतः स्थेतथा बीजांकरवत्प्रायेण कालाकांक्षिकमपरस्परकारणोऽतिपरेणान्वयः ५० एवं

सत्वरूपपरिप्राप्तचित्ताले ज्ञानपारगाः अचित्ता इति कथ्यंते देहांते व्योमरूपिणाः ४७ देवीजे रामचित्तस्य
प्राणस्य दनवासने एकस्मिंश्चतयोऽक्षी लोक्षि प्रंधे अपि न शतः ४८ मिथः कारणमिह देवीजे जन्मविचेतसः
जलां गीकरणे रामजलाशयो घटादिव यनावासनायस्य पुनर्जननकादिणी बीजांकरवदते हि संस्थितेति
लतैलवत् ५० अविनाभाविनी नित्यं कालाकांक्षिकमेतथा सर्वभूत्यादयस्तच्चित्तकः संविदात्मकः ५१
यथा प्राणोऽद्वयानंदयवनोऽभौ चित्तस्योत्पादिके साद्वयदेते वा सनेतदा ५२ आमोदपुष्पवत्तैलतिलवच्च व्यव
स्थिते वासनावशातः प्राणस्य दनवासना जायते चित्तबीजस्य तेन बीजांकरक्रमः वासनात्सवमानत्वात्सं
विप्रसोभकर्मणा प्राणस्य दनवोधयति तेन चित्तं प्रजायते प्राणस्य दनधर्मित्वात्स्य दतेऽष्टहृद्गुणः ५५

चित्तस्यापि तदुभयं प्रति इंद्रियसुखदुःखादिकं च प्रतिकारणतास्तीत्याह सर्वमिति ५१ यथाक्रमं प्राणांतत इंद्रियाणी
ततस्तत्प्रयुक्तमानंदमिति सर्वमित्यर्थः एवं पूर्वोपि भुक्तस्य विषयानंदस्य तात्कालिकजीवनलज्जरास्य पवनस्य दस्य च
वासनात्मनापि चित्तोत्पादकत्वमस्तीत्यादि आनंदस्य वनाविति पदं आनंदपवनोऽभौ वासने सपन्ननतदा साद्वयमिलित्वा
चित्तस्योत्पादिके इत्यन्वयः ५२ अतः परस्परप्रायत्वं परस्परहृतत्वं चानयोरुपपन्नमिति नानवस्थादाघप्रसक्तिरिति

त्याशयेनोक्तमवपुनराह आयोऽस्यादि ५३ बीजांकर

३१ १०१ १५५ ३१ ४० ४५ ५० ५५ ६० ६५ ७० ७५ ८० ८५ ९० ९५ १०० १०५ ११० ११५ १२० १२५ १३० १३५ १४० १४५ १५० १५५ १६० १६५ १७० १७५ १८० १८५ १९० १९५ २०० २०५ २१० २१५ २२० २२५ २३० २३५ २४० २४५ २५० २५५ २६० २६५ २७० २७५ २८० २८५ २९० २९५ ३०० ३०५ ३१० ३१५ ३२० ३२५ ३३० ३३५ ३४० ३४५ ३५० ३५५ ३६० ३६५ ३७० ३७५ ३८० ३८५ ३९० ३९५ ४०० ४०५ ४१० ४१५ ४२० ४२५ ४३० ४३५ ४४० ४४५ ४५० ४५५ ४६० ४६५ ४७० ४७५ ४८० ४८५ ४९० ४९५ ५०० ५०५ ५१० ५१५ ५२० ५२५ ५३० ५३५ ५४० ५४५ ५५० ५५५ ५६० ५६५ ५७० ५७५ ५८० ५८५ ५९० ५९५ ६०० ६०५ ६१० ६१५ ६२० ६२५ ६३० ६३५ ६४० ६४५ ६५० ६५५ ६६० ६६५ ६७० ६७५ ६८० ६८५ ६९० ६९५ ७०० ७०५ ७१० ७१५ ७२० ७२५ ७३० ७३५ ७४० ७४५ ७५० ७५५ ७६० ७६५ ७७० ७७५ ७८० ७८५ ७९० ७९५ ८०० ८०५ ८१० ८१५ ८२० ८२५ ८३० ८३५ ८४० ८४५ ८५० ८५५ ८६० ८६५ ८७० ८७५ ८८० ८८५ ८९० ८९५ ९०० ९०५ ९१० ९१५ ९२० ९२५ ९३० ९३५ ९४० ९४५ ९५० ९५५ ९६० ९६५ ९७० ९७५ ९८० ९८५ ९९० ९९५ १०००

रसेनरागेण ४० ३-

विभावः ४३ विषयपरसोनामाध्यानप्रयत्नोपपत्तिः ४४ नहिर्जीवन्ति

तदासनोयस्यापितंजगदुपसर्वं ३२ त्यक्तपूर्वापरविचारणमित्यस्यव्यावर्त्यमाह असम्पत्तिरिति ३३ सैवचित्तंश्रितमा
वेनवासनाप्रयुक्ताउत्पत्तिरित्याशयेनाह असम्पत्तिरिति ३४ ३५ अतएववासनानाशाञ्चित्त्वात्पल्लवामुक्तिरित्याहय
देतिनवास्यतेनसत्तांप्राप्यते ३६ ३७ आकाशेयप्रभिवर्तिव अंतःचित्तिचित्तंनजायते ३८ ३९ कल्पनायाय कभिः समर्थानाय
अयोग्यं ४० इदानीमचित्ततांलक्षयति यदिति अभावनंवात्सार्थस्मरणंतिरोधयोगमास्थाय सर्वदृश्यमाजनिलक्षणास्य अ-
वासनावेगवैव श्पात्स्वरूपं प्रजहाति तत् आंते पश्यंति दुष्टं हि संविद्वशं ३२ असम्पत्तिरिति ३३ सैवचित्तंश्रितमा
परिप्लुतः अंतस्थयावासनयाविशेषेणवशीकृतः ३३ असम्पत्तिरिति ३४ ३५ अतएववासनानाशाञ्चित्त्वात्पल्लवामुक्तिरित्याहय
त्वंतच्चित्तंविद्विराघव ३४ दृढाभ्यासपदार्थैकवासनादतिचंचलं चित्तंसेजायतेजन्मजरामरणकारणं यदान
वासितेकिंचिद्व्योपादेयरूपियत् स्थीयतेसकलंत्पत्तातदाचित्तंनजायते आवासनत्वात्सततंयदानमनुतेमनः
अमनस्तातदादेतिपरमोपशमप्रदा ३७ यदाकिंचिन्नसंविन्नोत्फुरत्यभ्रमिवांचरे तदापममिवाकाशेचित्तमंतर्न
जायते यदानभाव्यतेभावकचिज्जगतिवस्तुनि तदाहृद्वरेषूपेकचंचित्तंप्रजायते एतावन्मात्रकंमन्येरूपंचित्त
स्वराघव यद्वावनवस्तुनोतर्वस्तुत्वेनरसेनच ४० नकिंचित्कल्पनायोग्यं दृश्यंभावयतस्ततः आकाशकोश
स्वद्वस्फुक्ताश्रितोदयोभवेत् ४१ यदभावनामास्थाययदभावस्वभावनं यद्यथावस्तुदर्शित्वंतदचित्त
त्वमुच्यते ४२ सर्वमंतः परित्यज्यशीतलाशयवर्तियत् वृत्तिस्थमपितच्चित्तमसद्रूपमुदाहृतं ४३ वासनाधारसा
ध्यानाश्रयायत्यनविद्यते तस्यचित्तमचित्तत्वंगतंस्त्वंतदुच्यते ४४ घनानवासनार्थस्य पुनर्जननकारिणी जीवन्मु-
क्तः ससत्त्वस्थश्चकभ्रमवदस्थितः ४५ भ्रष्टवीजापमायवोपनर्जननवर्जिता वासनारसनिहीना जीवन्मुक्ता हि

विभावः ४३ विषयपरसोनामाध्यानप्रयत्नोपपत्तिः ४४ नहिर्जीवन्ति

स्वेदनं स्वसंकल्पात्संविदो यत्र वर्तते ६२ जगज्जालमनोभाति तदिदं रघुनंदन यथा बालस्पृशेतात् स्वसंकल्पो भद्राभवेत् २ =

वा० धी० चार्थोत्थाशब्दः यथा स्वमेते आत्मनो मरणो देशांतरा मत्कारयोगेनौचजाग्रत्संवेधसंविदस्तथेत्युत्तरत्रान्वयः
उप० ६२ यत्र यस्यां विवेकदर्शनां स्वतन्त्रे स्वेदनं वर्तते तत्त्वप्रसंवेदनमपि स्वसंकल्पादिजन्यतया स्वप्रवदेव महद्यस्वे
२५० दनं विवेकविचारदयोवापरमार्थतः संभवतीति ६३ स्वसंकल्पोद्भवात् भ्रमात् ७० चंद्रार्केश्मीनां वातायनप्रविष्टानां
दंडाकारतातदं तरेभ्रमतसरे एवाकारता च भवेत्तथा ७१ दुर्ज्ञानं

२५० संवित्स्फुरंति संकलात्संवेधं पश्यति स्वतः स्वप्ने यथात्ममरणं तथा देशांतरस्थितिः स्वचमत्कारयोगेन सं
वेधसंविदस्तथा ७० प्रसप्तत्वे यथास्थारो संवेधसंविदस्तथा यथा चंद्रार्केश्मीनां दंडउत्तारेण तापथा ७२ य
थानौस्थाचलस्पंदः संवेधसंविदस्तथा एतन्मिथ्या हि दुर्ज्ञानं सम्पज्ञानाद्विलीयते ७२ रज्ज्वाभिवभुजंगत्वं
स्वीदत्वं स्वीक्षतादिव च शुद्धैव संवित्रिजगत्संवेधं नान्यदस्त्यत्वं ७३ इत्थं तन्निश्चयोक्तुः सम्पज्ञानं विदुर्बु
धाः पूर्वदृष्टमदृष्टं वापदत्त्वाः प्रतिभासते ७४ संविदस्तत्प्रयत्नेन मार्जनीयं विजानता तदमार्जनीमानं हि मा
हात्संसारतां गतं ७५ तत्प्रमार्जनमात्रं तु मोक्ष इत्यनुभूयते संवेदनममंताय दुःखाय जननात्मने ७६
असंवित्तिरजाड्यस्यासुखाया जननात्मने अजडो गलितानंदस्तत्कसंवेदनो भव ७७ ॥ ॥

भ्रांतिज्ञानं विलीयते वाधते ७२ स्वीक्षितानि देषिदृशानि दिवसम्पज्ञानं तत्किं दृशं तदाह शुद्धैवेति ७३
तेन संमार्जनीयं दर्शयति पूर्वमेति ७४ महातासंसारसंगतसंवेधं आत्मनः ७५ संवेधं वेधदर्शनं जननात्मने जन्मादिरूपाय
उःखाय ७६ असंवित्तिर्वेधादर्शनं अजडो विदेकरसस्वभावप्रतिष्ठिता अजर्जनात्मने नैत्यात्मस्वरूपाय यतो भवति २५०
तत्त्वमपि सत्कसंवेदनः सन् अजडः गलितः एकरसो भूतप्राणनिंदो भवेत्तथः ७७ ॥

अतः एकस्मिन् श्रवणेन साक्षात्कृतं वस्तु तद्वत्तु
बलायितस्य वासनादृष्टं वित्तं विज्ञेयादुन्मूलनमाह सुखेत्यादिना सुखदुःखकुलं मननेतदेव स्थशरीर मेव श
कं ५० ५० सयमानीता वासनादृष्टं चित्तवृत्तं चरणेन प्रयातयतीति परेणान्वयः ५८ तदेव चित्तवात्या रजः पुंजत्वे
यन्तस्य पवननिरोधादिव प्राणास्पन्दनिरोधात्प्रविलयं दर्शयति पांडुरीकृत्येत्यादिना पांडुरीकृत्येत्यादिविशेषणानि
आदिना उभयत्र योज्यानि आशादिशुच्यारात्स्मावंतश्च स्थगितमाह दितमखिलं दर्शने पूर्णचिद्रूपं सर्वजन

संवेदं बोधयंस्तेन चित्तबालः प्रजायते एवं विवासनाप्राणस्यंदौ दौ तस्य का रं ५८ तयोरेकक्षयेनाशोध्यो
प्रित्तस्य राघव सुखदुःखमनुस्यंदं शरीरकवृहत्पलं कायं पल्लवित्ताकारं वृत्तिव्रततिवेष्टितं तस्मात्कस्माहि
वलितं रागरोगवकालयं ५९ अज्ञानमूलं सुदुर्लभं नैर्द्रियविहंगमं वासनाक्षमानीता चित्तवृत्तक्षणेन हि ५८ प्रया
तपति वातोद्यः कालः पक्वफलं यथा पांडुरीकृतसर्वांशं स्थगिना द्विलदर्शनं ६० विलोत्तजलदाकारमजानाच
करोत्येतं तस्मात्तृणलवण्यामं संभ्रुकृतिशरीरकं ६१ स्फुरत्तनुतनुद्विधं सुखमुक्तावनं प्रति अंतःस्थितमहा
लोकमपश्यत्प्रविलीयते ६२ पवनं स्पंदरो धात्तुरामचित्तरजः क्षणात् वासनाप्राणपवनं स्पंदपोरनयोर्द्वयोः ॥
संवेधं वीजमित्युक्तं स्फुरत्तनुतनुतः हृदिसंवेधमायैव प्राणस्पंदो वासना उदेति तस्मात्संवेधं कथितं वीजमे
नयोः संवेधस्य परित्यगात् प्राणस्पंदनवासने समूलनश्यतः क्षीपं मूलद्वेदादिव डुमः संवेदं विद्वि संवेधवीजं धी
रतया विया ६३ न संभवति संवेधं तलहीनं तिलो यथा न वहिर्नांतरे किंचित् संवेधं विधत्ते कचित् ६४
येन ६५ अवकरउत्करः संभ्रप्रायं शरीरकं प्रसिद्धं वात्यासंस्थानं च यस्य ६१ स्फुरत्तनुतनुद्विरल्पा लोपेति भेदे वात्या
ते अक्षध्वं सर्वदिक्षु उत्पन्नं प्रतिसुखं अनायासदक्षं अंतःस्थितं महालोकं ब्रह्मसौरा लोकं च अपश्यत् इत्युक्तं ६६ इति

२॥ नमः ॥
 नमः ॥ वीजोत्तरमयाहवासमेति ३३ संवेष्टाप्रियाप्रियं
 साव्यादिभ्यस्तुत्वा ६४ ६५ सविद्वन्नेदभावमवसंवे
 द्यपदित्वा ३३ साहसंविद्वन्नेति तदवापवज्जमित्यादना

चिन्तवात्पार्श्नः पवनस्य दरोधात्क्षणात्प्रलीयतइत्य

३५
३६
३७
३८
३९
४०
४१
४२
४३
४४
४५
४६
४७
४८
४९
५०
५१
५२
५३
५४
५५
५६
५७
५८
५९
६०
६१
६२
६३
६४
६५
६६
६७
६८
६९
७०
७१
७२
७३
७४
७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२
८३
८४
८५
८६
८७
८८
८९
९०
९१
९२
९३
९४
९५
९६
९७
९८
९९
१००

यः असंवेद्योऽपि स्वतः प्रवृत्तात्मा रसयुक्तं भवति नात्र जाड्यत्वाग्रेसंवेदनपरिशेषः संवेदनपरित्यागे जाड्यपरिशेषो
नाप्रवश्यभावीत्यजडः असंवेदितश्चेति विरुद्धस्य भाव एकः कथं भवतीति प्रश्नः विरोधमेव स्फुटीकृत्य दर्शयति असंभाविति २८
सत्यतया वाद्यार्थवेदनं संवेदितं व्युत्पन्नं वाधितार्थभासे व्यवहाराभासं दर्शयन् नपि वस्तुतः जीवः सर्वत्र वर्तमानविषये अन
वस्थितास्यः कुत्रचित् प्रतीतानागतविषये ववासनाज्ञायात् विश्रान्तस्यः इति न किंचिद्विधं विधत्त इति दंतं शोकादलोच्य
दत्तं संवेदितं व्युत्पन्नं तत्तुल्यप्रकाशाच्चिदेकरूपं तादजडश्चेत्यर्थः २९ संवेद्यस्य उक्ता व्युत्पत्तिर्दर्शयन्नुक्तमेव समर्थयति
असंवेद्यप्रवृत्तात्मा व्युत्पन्नं सत्त्वं रक्ष्यते श्रीराम उवाच अजडश्चायं संवेदितोऽपि कीदृशो भवति प्रभो असंवेदितो च जाड्यं
तत्कथं चाविनिवर्तते श्रीवशिष्ठ उवाच सर्वत्रानवस्थास्यो विश्रान्तास्यो न कुत्रचित् जीवो न विंदते किंचिदसंवेद
जडो हि सः संवेद्यस्तु दृशालंबः स यत्प्रेह न विधत्ते सो संवेदः जडः प्रोक्तः कुर्वन्कार्यं शतान्यपि ३० संवेद्येन हृदा का
शो मनागपि न विधत्ते यस्यासावजडा संवेदो जीवन्मुक्तश्च कथ्यते यदानभावते किंचिन्निर्वसिततया तन्निर्वाणम्
कादिविज्ञातमिव च स्थीयते स्थिरं तदा जाड्यं विनिर्मुक्तं भवेत् वेदनमाततं आश्रितं भवति प्राप्तयत्मा ह्युपनिषत्
ते ३१ समस्तवासनात्यागी निर्विकल्पसमाधिनः नीलत्वमिव रवात्स्फार आनंदः संप्रवर्तते योगिनस्तत्र तिष्ठं
तिसंवेदनसमंवेदः तन्मयत्वाद्नाघंतं तदप्यंतर्विलीयते ३२ गच्छति स च सज्जिघ्रस्यते न स उच्यते अजडो
३३ गलितानंदस्य संवेदनः सुखी ३४ एतां दृष्टिं गच्छन् कथं यायत्वचेष्टया तद्दुःखं बुधेः पारमपारगुणसागरः
संवेदिनी वस्तुदशा सत्यत्ववृत्ता चित्ते वात्स्यार्थे लिङ्गं न मेव संवेद्य इत्यर्थः एतेन सर्वत्रानवस्थास्य इति पदस्य तात्पर्यं
मुद्धादितं ३५ विश्रान्तास्यो न कुत्रचित् स्थितस्यपि प्रतीतविषयत्वात् पशुद्वारादयस्तदेवाह संवेद्येनेति हृदा काशो बुद्धिः ३६
अनागतविषये पितृपुत्रदुष्टादयति ३७ ३८ शंका समाधाय प्रकृतं समर्थं नाहं समस्तेति ३९ नन्वप्यकारं संवेदनाभा
वेऽपि ब्रह्माकारवृत्तिरूपं संवेदनं समाधावपि दुर्वास्मिकथमसंवेद्यं तत्राह तन्मयत्वादिति अनाघतं अपरिच्छिन्नब्रह्मा

३५
३६
३७
३८
३९
४०
४१
४२
४३
४४
४५
४६
४७
४८
४९
५०
५१
५२
५३
५४
५५
५६
५७
५८
५९
६०
६१
६२
६३
६४
६५
६६
६७
६८
६९
७०
७१
७२
७३
७४
७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२
८३
८४
८५
८६
८७
८८
८९
९०
९१
९२
९३
९४
९५
९६
९७
९८
९९
१००

वा० टी०
उप० २
२५२
तत्क
अस्मिन् प्रत्यकपानवास्मिन् अरुं नया
तीयश्रकरोमनमनेति चानुक्तमुच्यते

सतासहस्रतापि यत्र धर्मधर्मि विभागवत्तयाव --- पदेयो भवति सरवपुरुषार्थसाधनसमर्थत्वात्पुमान्
अन्यसुखी प्राप इति भावः ११ तदेव परमपुरुषार्थतां दर्शयितुं प्रशस्या --- इत्यादिना १३ तत्र तस्मिन् प्रत्यग्ये-
ध्यास्तत्त्वात्स्वदंते इन्द्रियप्रीतिं जनयति स्वादुवारिधेरानंदसमुद्भातस्मादेव प्रकटत्वं सतां स्फुटि वि १४ यस्मादस्वादुभ-
ता अपि विषयासाधो गात्सदंते तस्मात्कारणात् तच्चिदाकाशस्य पदं स्वस्वं सर्वेषां स्वादुजातीनामनंदानां प्रियाणां मध्ये-
त्यक्तं अस्वादनमानंदरूपं प्रियतमं चेत्पथः १५ तस्मिन्नेव अनंदो धारवास्त्विति मानिभूता निजायंते अनंदेन जाता निजीवन्ती-
सत्तालपंया तियत्र निर्विकारं च तिष्ठति भूयो नावर्तते दुःखे तत्र लब्धः पुरः पुमान् ११ तद्धेतुस्सर्वहेतूनां त-
स्य हेतुर्न विधत्ते संसारं सर्वसाधारणं तस्मात्सारं न विधत्ते १२ तस्मिंश्चिद्वर्णेषु स्फारे समस्ता वस्तु दृश्यः इमा-
स्ता प्रतिविंबंति सरसीव तटद्रुमाः १३ सर्वाभावा इमे तत्र स्वदंते स्वादुवारिधे च द्रुसा इव जिह्वायाः प्रकटत्वं प्र-
यांति च १४ तस्मादुच्चर तस्यापि चिदाकाशस्यैव पदं सर्वेषां स्वादुजातीनामलमास्वादनं च तत् १५ जाय-
ते वर्तते चैव बद्धते स्पृश्यते तथा तिष्ठति च गलन्ती हतं त्रां गजगता गणाः १६ तत्र द्रुतगरी दानां तत्त्वद्युल-
घीयसां तत्तत्स्थूलं स्थविशानां मणीयस्तदरायि सां १७ इवीयसां दविद्यं तदंतिका नां तदंतिकां कनीयसां
तत्र कनीयसां ज्ञेयं जायसां मपि १८ तेजसां मपि तेजसां मसामपि तत्तमः वस्तुनामपि तद्वस्तु दिशामप्यंगदिवरा
१९ तत्र किंचिच्च किंचिच्च किंचिच्च तत्तद स्तवचनास्ति च तत्तद्दृश्यमदृश्यं च तत्तदस्ति न चास्ति च २०
अनंदं प्रथं त्यभिशां विशंतीति श्रुत्युक्तजन्मादिकारणत्वलक्षणसमन्वयं दर्शयितुं जायते इति वर्तते अस्ति स्पृश्यते वि-
परिणामेन तिष्ठत्यपत्तयो न्मुखाः श्रुतौ जन्मादित्रयग्रहणं च आवविकारोपलक्षणमित्याशयः १६ गुरुलब्धादि-
वैचित्रस्यापि तदेव निवाहकमित्याशयेनाह तत्तदिति द्वितीयास्तच्छब्दां प्रसिद्धपराः १७ इवीयसां दूरतमं दूरशब्दा-
दिष्वेयसुतो स्थूलदूरेत्यादिना यणादिपरलोपः पूर्वस्पर्शगणश्रवणपुवात्पयो कन् प्रशस्य ब्रज्याज्यादिदेशः १८ १९

सिद्धिः
प्रत्यग्ये-
वि १४
यस्माद-
मध्य-
निजीवन्ती-
हेतूनां त-
इमा-
प्रकटत्वं प्र-
जाय-
तत्त्वद्युल-
कनीयसां
वस्तुनामपि
दिवरा
च २०
वि-
द्वितीयास्त-
दूरशब्दा-
१८ १९

सन्मात्रमित्युक्ते अथ क्रियासामर्थ्ये लक्षणं घटपदादिति निषेधं व्यावहारिकसत्त्वमेव तद्दीर्घं दर्शितमिति भ्रंतिमाभूदिति तद्धि
 लक्षणं दर्शयितुं सत्ताद्वैविध्यमादौ रूपे इत्यादिना ईदं घटत्वपटत्वादप्यस्त्वज्ञाप्रताद्युपाधयश्चार्थक्रियाभेदेषु स्वरूपयोऽप्युपा
 लक्षणः व्यावहारिकसत्ताविशेषा एवेत्याशयः १०० सामान्येन सर्वजगदधिष्ठानतालक्ष्यो न साधारणभावेनैव १०१
 पदं वस्तुतत्त्वं १०२ व्यावहारिकसत्त्वं तु न वास्तवमित्याह रूपमिति यत्तस्मिन् दृष्टत्वात् स्वरूपं कपालचरणिधूल्वाद्यवस्थासु संव
 द्यमानानुवर्तमानं तथा दृश्यते अतः सत्त्वं न संभवतीत्यर्थः १०३ सर्वस्य स्थानुगतं तु सद्रूपं न तथेत्याह रूपमिति नापि च वि
 स्मृतिमित्यनेन तस्य तदा स्फुरद्भूततया नित्यविदेकरसतादिति १०४ अतीतानागतवर्षातिव्यवहादशनिद्वर्तमानकाल
 द्वैरूपे तत्र सत्ताया एकं नानाप्रतिस्थितं द्वितीये मेकरूपं तु विभागोयंतयोः शृणु ईदं घटतापटतांचैव त्वंतामतेति
 कथ्यते सत्ता रूपविभागेन यत्तन्नानाकृतिस्थितं १०० विभागं तु परित्यज्य सत्तैकात्म्यतया तत् सामान्येनैव सत्ताया
 रूपमेव मुदाहृतं १ विशेषं संपरित्यज्य सन्मात्रं यद्वैलेपकं एकरूपं महारूपं सत्तायास्तत्पदं विदुः २ रूपं नाना
 कृतित्वेन सत्ताया न कदाचन आद्यं संभवति तस्मादेतद्वस्तु ३ एकरूपं तु यद्रूपं सत्तायां विमलात्मकं न कदाचन
 तथातिनाशनापि च विस्मृतिं ४ कालसत्ता कलासत्ता वस्तुसत्ता यमित्यपि विभागकलनां त्यक्त्वा सन्मात्रैकपरोभव
 १ कालसत्ता स्वसत्ता च प्रोक्त कलनासती यद्यप्युत्तमसद्रूपा तथापि न वास्तवी ई विभागकलनां त्यक्त्वा वि
 भिन्नपददायिनी नानाता कारणं दृष्ट्वा तत्कथं पावनं भवेत् २ सत्ता सामान्यमेवैकं भावयत्येककलं वपुः परिपूर्णपि
 रानंदीति श्रामरितदिग्भरः ८ सत्ता सामान्यमात्रस्य याकोटिः केविदेश्वरः सैवास्पृश्या जंतायास्तान्त एव प्रवर्तते ई
 सत्ता सामान्यपर्यंतं यत्तत्कलनयोक्तिं यद्माद्यमनाद्यंतं तस्यैव जिनं विधत्ते १०
 एव सर्ववन्पूनां सत्तेति केचित् अवयवानामेव पुंजीभूयावयव्याकरेण स्फुरणात् कलाः अवयवा एव परमाणुरूपा जग
 त्सतो न्यपरे अवयवविषय्यनुगता जातिरन्यास्तीत्यवरेव मन्मथमप्यात्वं विबुधनुसारेण कल्पयंति तत्कल्पितां विभागक

विभाके रूपेण --- लान्वातवीत्यर्थः ६७ आ
 सत्ता इति तत्परिचयः दिशस्तदाधेयसर्वपरा
 योऽत्र न सत्तासामान्यरूपेण तथैव धसन्

यद्यपि सर्वजगद्विकल्पितसत्ताग्रथ
 लानां विषयः १ यद्यपि सर्वजगद्विकल्पितसत्ताग्रथ
 सत्ता इति कलनात्प्रागे सन्मात्रपरिशेषादन्तमसत्तैव तथा

वा० टी०
उप०
२५३

२५३

चित्तन चिंतनीयादीनां संविदधी न सिद्ध कत्वं दर्श - - - - - चतनं तत्संविदेव या चिंता सापि संविदेव संवित्त्व कस्या
सर्वस्येत्यर्थः ८ उपायांतरमाह वासनेति चकारालनो नाशे च - - - - - कमसौ पूर्वोक्तेभ्यः सुगमः नेत्याह पूर्वोक्तेभ्यः
ति असुकरत्वं मुपपादयितुं परस्परधीनतामाह यावदिति ११ एव तत्त्वज्ञानेनापि सह परस्परप्रयतां अनयोरस्तीत्याह या
वदिति १२ १३ १४ कस्तर्हिस्तत्सिद्धावपाय इति चेद्वैराग्यपूर्वकं सहैव तत्रय शास्त्रोक्तदोषैः प्रतिक्षणमभ्यास इत्याह तस्मा

यच्चिंतयसिपदादियति यत्सिद्धि करोषि च तत्र तत्र स्थिता संवित् संविदेव तदेव सा ८ वासना संप्रतिपाद्येयदियत्नं करो
षि च ततो शिथिलता याति सर्वा धिया धयः क्षणान् ८ पूर्वोक्तप्रयत्नेभ्यो विषमोयं हि संस्मृतः ६ साध्यो वासना
त्यागः सुमेरुमूलनादपि १० यावद्विलीनं मनो नाशस्तदा सत्यः नक्षीणा वासना यावच्चिंतनं न शांभ्यति ११ याव
न्न तत्त्वविज्ञाने तावच्चिंतयैव कुतः यावन्न चित्तोपशमो न तावन्न त्ववेदनं १२ यावन्न वासना नाशस्तत्त्वंगमः कु
तः यावन्न तत्त्वसंप्राप्तिर्नाशस्तदा सत्यः १३ तत्त्वज्ञानं मनो नाशो वासना सत्य एव च मिथः कारणतां गत्वा ६ सा
ध्यानि स्थितान्यतः १४ तस्माद्वाधवयत्नेन पौरुषेण विवेकिना भोगे द्वांद्वरतस्येत्कात्रयमेतत्समाश्रयेत् १५ सर्व
एते समं यावन्न स्वभूता मुरुर्गुहः तावन्न पदसंप्राप्तिर्भविष्यति समासतः १६ वासना सत्यविज्ञानं मनो नाशो भ्रामते
समकालं चिरमभ्यस्तमभवेति फलदा मुनेः १७ एकैकशो नित्ये व्यंते यद्येते चिरमप्यलं तत्र सिद्धिप्रयदंति मंत्राः संका
लिता इव १८ चिरकालोपरचिता श्रयेते सुधिया विच एकशः परमाश्रयेतुं न शक्ताः सैनिका इव १९ सममुद्योग
मानीताः संतरेते हि धामता संसाराब्धिं निकृंतंति जलान्यद्वितटानिव २० वासना सत्यविज्ञानं मनो नाशो प्रयत्नतः

दिति १५ समं युगपत् समाश्रितैव विशितैः १६ १७ संकालिता मूर्च्छाणादि मंत्रसाध्याः १८ उपरचिताः सेवादिनां वशीकृ
त्यविकार्य उद्योजिताः परं शत्रुं परमात्मानं च अभिमुखतया एतुं गंतुं सैनिकाः सेनाभवा इव १९ जनानि पूरात्मना मि
लितानि २० न लिप्यते प्रलेपके स्वभावे स्यात्स्यसि २१

चित्तन चिंतनीयादीनां संविदधी न सिद्ध कत्वं दर्श - - - - - चतनं तत्संविदेव या चिंता सापि संविदेव संवित्त्व कस्या

२५३

रमासं विदः संवेद्य इति मन्त्रे वाचा तत्स्थितिं विप्रोक्तं ७
रमाभावतुष्टानायाजान्तिभावः ७

यथा उपाया सिवर्तमानसा मिषे भविष्यति लङ् तथा कुरु २१ आत्मनस्तत्वे पारमार्थिकरूपं तदेव तस्य अवगतौ साक्षादनुभवे
सति च तत्तु उपशान्तिं बाधमेति अतस्त्वेयदा अवगतवितैकतत्त्व कृपो भवति तत्तदेव चिराय अपुनरावृत्तये भवभयमुक्त
परमपदस्वरूप एव वासीत्यर्थः २२ इति वा० ता० प्र० एकनवतितमः सर्गः ६१ इहोक्ता स्थितिभेदेषु यत्नं गौरवलाघवे च
सनादिज्ञायज्ञातसम्पाद्य उदीर्यते एतानि तानि पूर्वोक्तानि संसृतिवृत्ततेर्दृष्टादीनि विजा नित्वयोक्ता नितेपां कतमस्य उपायस्य प्र
यो जेता निवृत्त्यपरमं पदं प्राप्य यत इत्यर्थः अथ वारतानि सन्निहितानि अथास्यासंविदे रामसन्मात्रं विजमुच्यते इत्या
दिनायातिभूमिकाभेदरूपाणि मोक्षवीजानि त्वयोक्ता नितेषु कतमस्य प्रयोगेण आश्रयेण १ तत्र प्रथमव्याख्यानश्री
रामसर्वप्रयत्नेन तस्मिन्परमपावने पदे स्थितिमुपायासि यथा कुरुतथानघ २१ तदमलमजरं तदात्मतत्वं तदवगता
वुपशान्तचेतः अवगतविगतैकतत्त्वस्वरूपो भवभवमुक्तपदोऽसितच्चिराय २२ इति मो० वा० उ० संसृतिवीजविचारयोगोप
देशः सर्गः ६१ श्रीराम एतानि तानि प्रोक्तानि त्वया वीजानि मानद कतमस्य प्रयोगेण शीघ्रं तत्प्राप्यते पदं १ वशिष्ठ उवाच
षांडुः त्ववीजानां प्रोक्तं यद्यन्मयोत्तरं तस्य तस्य प्रयोगेण शीघ्रमासाद्यते पदं २ सत्तासामान्यकोटिस्थे द्राणि तेव पदयदि
पौरुषेणाप्रयत्नेन बलासं त्यज्य वासनां ३ स्थितिं ध्यासितत्वं सत्तासामान्यकोटिस्थे द्राणि तेव पदयदि
सादयत्पत्नं ४ सत्तासामान्यरूपेणाकरोषि स्थितिमंगचेत् तत्किंचिद्दधिकेनेह यत्नेनाप्रोषितत्पदं ५ संवित्तत्वे कतध्या
नाद्यदिति स्थितिचानघ तद्यत्नाधिकेनेह सादयति तत्पदं ६ संवेद्यैकेवले ध्यानं न संभवति राघव सर्वत्र संवाभेदस्य
शरणोत्तरमाह एतेषां मिति २ द्वितीयानुसारेण प्याह सत्तासादिना सत्तासामान्यस्यो धितत्पदार्थस्तस्य कोटिः पराकाष्ठा तस्येचि
द्वुपशान्तिं पदार्थं कोने त्वं देकरसपदे स्थितिमिष्यत्तत्तां चित्तस्पृष्टा सिचेदिति परेणान्वयः ३ किंभावयेवनेताह तत्त्व
सति तत्त्वतः सात्त्विकत्वतयावत् ४ तत्राप्रकावयाहसत्तेति शो धिते जगत्कारणमेवेत्यर्थः किंचिदिति अखंडेव बोधो
त्तापेक्षणादिति भावः संवित्तत्वे शो धितत्वं पदार्थं समानं पूर्वोक्तं ६ ननु सो धनेन संवेदं शहरं ध्यानमप्य

रमासं विदः संवेद्य इति मन्त्रे वाचा तत्स्थितिं विप्रोक्तं ७
रमाभावतुष्टानायाजान्तिभावः ७

२१ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

वा० टी० तदेवाह अध्यामेति ३५ यद्यपि प्राणसंयं धनं दुर्देति मनो तथापि सत्तु शास्त्रं रूपदिग्भागरहिता अन्पेचोपवेश नशयन
उप० कायशोषमंत्रपंत्रमयानसाधनोदिसाहसकृपाहठा अत्रनिर्वायंति इति ३७ ३८ उक्तलक्षणोचनुर्विधांयुक्तिं समुत्सृज्य
२५६ उपायांतरेण चित्तसन्निहितं शरीरं ये साधयंति स्थिराकर्तुं पतंतं तान् पुनरुपानुहठान् च प्राप्नुवन्ति विदुः संप्रदायिका इत्यर्थः
इह किंच तेषां सच्छास्त्रमार्गविभ्रंशादनर्थपरंपरेव फलति न चित्ता अय इत्याहं भयादिति ४० निवर्तितं सम्पदधैर्यवैभ्रंति इ
भयाः पापिनो जंतव इव ४१ ४२ अहिते भयस्थाने अहिते वा इति हेदः ४३ प्रोहते रागादीना वलान् नीयते दूरं प्रपतत एव
अंकुशेन विनामृतं यथा दुष्टं मृतं गजं अध्यात्मविद्याधिगमः साधुसंगम एव च ५ वासनासंपत्त्यागः प्राणस्यंद
निरोधनं एतास्ता युक्तयः पुष्टाः सन्ति चित्तजये किल ईदं यामिस्तज्जीयते स्ति प्रंधाराभि रिव भूरजः सतीषु युक्तिषु
तासहठान् नि यमयंति ये ३७ चेतस्ते दीपमुत्सृज्य विनिर्घ्नंति तमोजनेः विमूढाः कर्तुमुद्युक्ता ये हठाच्चेतमोजपं ते नि
घ्नंति नागं द्रुमुन्नतं विसतंतुभिः चित्तं चित्तस्पवा दूरं संस्थितं स्वशरीरकं साधयंति समुत्सृज्य युक्तिं ये तान् हठान् विदुः
भयाद्भयमुपायांति क्लेशाक्लेशं व्रजंति ते ४० निवर्तितं नाधिगच्छंति दुर्भगा इव जंतवः भ्रमंति गिरिकूटेषु फलपल्ल
वभोजनाः ४१ मुग्धमुग्धधियो भीताकरा व्याहृदिणा इव अतिरालूनशीरांगिति दीमापलवांगिका ४२ नक्
चिद्याति विश्वासं मृगी ग्रामगतमथवा कल्लोलकलितं चेतस्तेषां जल इवाहिते ४३ प्रोहते प्रपतत दूरं तूरांगिरि नदी
खिव कालं यज्ञतपोदानतीर्थदेवार्चनं भ्रमैः चिरमाधिशतोपेताः क्षिपयंति मृगा इव अमृतं त्वेव धिवशा लकटा
चिदेव ते ४५ दुःखशेषशताभ्यां दग्धा विदंति न विदंति वा आगमापात्येनो नित्या नरकस्वर्गमानुषैः ४६ पातेत्या
तकराकाराक्षीयंतं कंडुका इव इतो गच्छंति नरकं तनं स्वर्गमिहैव च ४७ अ वृत्तिभिर्निवर्तितं सरसीवत रंगकाः त
यातिं स्वभावं निश्चितं मोक्षफलकधर्ममेधास्वसमाध्यभ्यासं विहाय बहुक्लेशाल्पफलकं संदिग्धमोक्षफलकयज्ञदानाद्य
नुषानमपि क्लेशमात्रमिति प्रकृतप्रशंसार्थमाह कालमित्यादिना कालचिरं क्षिपयंतीति संबंधः ४४ ४५ यतः दुःखानां

२५४
२५४
केचि
२

अतएव विदितं वा अ
रागादिदोषाणां च शनरादृधाः अतएव विदितं वा अ
२५४

हृदयग्रंथयः अंतःकरणतद्गुणमतादात्म्यसंसर्गध्यासानुत्पत्तिरिति द्विधं ते गुणास्तंतव इव २२ ननु जपाणांमपि चिराभ्यासः किमर्थं
तत्राह जन्मांतरेति शतशब्दं अनंत्ये संसारसंततिरित्येतत्वासना २३ २४ त्रिभिः सहचतुर्थप्राणायामोपभ्यसेनीय इत्याह वासनेति समा
हरेत्पुण्येत् २६ योगाभ्यासकुशलगुहूपदिष्टपुण्यास्वस्तिकाघासनजवेनहितमिति वेध्याशनेयमनियमादियोगेनेत्यर्थः २७ सर्व
वस्तूनामादायंते चकारान्मधोचनप्रविसेवादि अविप्रलंभिकसूत्रमात्ररूपस्थितं स एव यथाभूतार्थस्तद्वर्तितादित्यर्थः २८ निःसं

त्रिभिरेतैर्ध्यानाभ्यसे हृदयग्रंथयोद्घाः निःशेषमेव नृत्पत्तिविसर्गोदाहुणा इव जन्मांतरशताभ्यस्ताराभ्यसंसारसंस्थितिः
सा चिराभ्यासयोगेन विनानदीयते क्वचित् गहनशृङ्खलान्स्पृशन् जिघ्रन् स्तिष्ठन् ज्ञातृन्त्वयं तत्तथा श्रेयसे परमायास्थत्र
यस्याभ्यासवान्भव २५ वासनासंपत्त्यागसमंप्राणनिरोधनं विदुस्तत्त्वविदस्तस्मात्तद्व्येवं समाहरेत् २५ वासनासंपदि
त्यागाच्चित्तंगहृत्य चित्ततां प्राणस्पंदनिरोधान्च यद्येष्टसितथा कुरु प्राणायामचिराभ्यासे युक्ता च गुरुदत्तया अस्य नासन
योगेन प्राणस्पंदो विरुध्यते २७ यथाभूतार्थदर्शित्वादासनान्प्रवर्तते आदावंते च वस्तूनामविसंवादियस्थितं २८ रू
पंतद्दर्शनं ज्ञानं दीयते न वासना निःसंगव्यवहारित्वाद्भवभावनावर्जनात् २९ शरीरनाशदर्शित्वादासनान्प्रवर्तते ता
सनाविभवेन धेनचित्तं संप्रवर्तते ३० संशोते पवनस्पंदे यथायासुर्नभस्तले यः प्राणपवनस्पंदश्चित्तस्पंदः स एव हि ३१
तस्माद्भुगंतिजायंते पांसवो वकरादिव प्राणस्पंदजये यत्नः कर्तव्यो धामतोत्पत्तैः ३२ उपविश्यापविश्यापवचित्तकेन मुहु
रुमुहुः अथचैनं कर्म त्यक्त्वा चित्ताकमणामेव चेत् ३३ रोचते तेन दाप्रो विकालेन बहुनापदं न शक्यते मनोजंतुर्विनायुक्ति

गं वहिर्मुखजनसंगरहितं त्रिसंकल्पं च यथा
कर्मनारुत्यात्तेषां वर्जनात् २९ वासनालक्षणो विभवे धनसंपन्नयेन ये सत्त्वजुषेव प्रवर्तते ३० पांसो रिव चित्तस्यापि पवनाधी
नस्पंदत्वापि दिति भावः ३० अवकराभ्यां सुराशै रिव ३१ हठयोगाभ्यासाशक्तेराजयोगेभ्यः नीय इत्याह अथचेति ३३ बहुने
ति दुर्दंतस्य चित्तस्याल्पकालाभ्यासे वा कृत्वा दिति भावः युक्तिं अध्यात्मविधाविधासाधुसंगसहितदर्शितं द्विविधयोगवि

सि१

३३

करेभ्यो गंडस्थलेभ्यः प्रोच्यते भ्रंशमंडलोत्पल
 वा० टी० मानत्वात्तच्चपि मधुरेः सोम्ये निर्वाये रितियावत् मशकैः कर्मपितानिहताषु
 उच्यते हरस्यः ८ इमानां स्वविदारितजानां मुक्ताफलसंबन्धिभिरुत्प्लासेः कांतिमिलैस्तो नखपंजरायेषां ८ वि
 २५५ सा उपचयास्तत्प्रयुक्ते निर्वासिप्राये विस्त्रिंशुभिर्दग्धा उन्नता वनदुमाये अथ वा स किं देशात्त्वदेहमुदः प्रसिता इ प्रुष्कविषो
 क्त्वा सारवनिर्वासायेषां तथा विधाः श्रुतामत्वाद्दुस्तिताच्च दग्धशाल्वखज्जरमप्रायाः देशविशेषेण दुमवदुत्पिताः मनुष्यवल्कजं
 तः श्रुतामा प्रजरविशेषाः वृक्षभ्रात्या समीपगता न्ननुष्यादित्परिवृत्तेन व्याप्तेन मुखेन रुदिति ग्रंसेतीति प्रसिद्धं वाल इदं रैः
 द्रुमैकैः १० प्राप्तचतुर्थे पंचमादिभूमिकः विजांत उत्तरभूमिका जये उद्युक्तः ११ तत्पूर्वभूमिका खेचापकचिताना विघ्नप्रसक्ताना
 ककटप्रोच्यते भ्रंशमंडलोत्पलशेखराः मुग्धस्त्रीत्वीसमधुरे मशकैर्मथिता गजाः क्रैममुक्तो फलोत्पलस्यलसं नखपंजरा सिं
 हासमसं रब्धा हरिणैः प्रविमर्दिताः कविषो ह्यासनिर्वासादग्धोन्नतवनदुमाः क्षुधिता जगराः ह्यध्वनिर्गीर्णा बालदइरैः
 १० कृपामभूमिको धीर्यो ज्ञानलेयो विवेकवान् आजांतः किल विजांतो विषयेन्द्रियदस्युभिः विचारधियात्थिप्रोढं हरंति विष
 यायः प्रउं उपवनामृद्नीकृत्य वृतांलतामिव १२ निविवेकलवं प्रोढं भेकं शक्ता दुराशयाः कल्पतो भमहाधीरं शोलं मंदा नि
 लाइवं १३ अग्रहीतमहापीठं विचारकुसुमदुमं चिंत्यावात्पाविधुन्वंती न स्थिरा स्थिति सुस्थितं गच्छतस्तिष्ठते वापि जाग्र
 तः स्वपतोपि वा प्रविचारमयचेतायस्यासौ मृत उच्यते किमदस्यादेहजगत्किं स्यादेहमित्यनिशंशैः विचारया ध्यात्म
 दशात्त्वयं वा स जने स्यह १६ अधकारहरणा शुविचारेण परंपदं दृश्यते विमले वस्तु प्रदीपे न वभास्व ता १७ ज्ञानेन सर्व
 दुःखानां विनाश उपजायते कृता लोकविलासेन तमसा भिन्नमानुना १८ ज्ञाने प्रकटितां याते ज्ञेयं स्वयमुदेत्यलं रवावभु
 तत्र चेत्पादविचारेति कृतवृतां हि न्नप्रतानवंधनां १९ दृष्टा आशया रागादिवृत्तयः भक्तं विनाशयितुं न शक्ताः यथा अवांतरकल्पतो
 भेषु महाधीरं मेवादिशोलं भक्तं मदानिलाः न प्रक्तास्तदत् १३ न गृहीतं महसीठं मूलवंधनं येन तं विचाराः कल्हाचित्काः आतव
 कुसुमप्राया एव न तु फलितास्तथा विधुमप्राये १४ अतएव विचारविधितिकाले प्रमादाद्वागादिमृत्युना सौम्यस्य तत्प्रायेणाग
 द्धति इति यस्य यदा तदा असौ मृत इति यो ज्यं तथा चाक्तलैर्जन साहानेस्तन्महाविद्व

गुणैर्न दितभस्मावालाकड्यनिर्मलं २६
सा धतासा चसक्ता यत्तत्तणवागुहं वाशिचम

शालुनमोम - सिमयेसमुद्रके संपुटकेः केवलेः
कारणैरेतरेः स्वनेनशोभापरोभवशंकयतदिका
५

आश्रित्यज्ञात्वा ४६ विकलनेनिर्विकल्पनिर्विकारंचकलनाचेतसोवाहोन्मुखतातइहितस्तन्निरोधशीलस्सन्हृदिहा
देवसुराणेष्वतिष्ठव्यस्यानकालेनुयथोचितांक्रियाकुर्वन्नपि आसंगसिमेनउदिताश्रीः प्रागुक्तगुणसंपद्यस्यतथाविधस्सन्
अकर्तृपदमेत्यर्थेतित्यर्थः ५०इतिश्रीवा०ता०षोड०दिनवतितमःसर्गः॥६२॥ विचारप्रौढिवैराग्यसद्गुणोवाधसंस्थितो वि
षयेरप्रधृष्यत्वादरण्यतेत्रसमास्थितिः तत्रादावत्यंतस्यापि विचारस्यचित्तनिग्रहस्यचतुष्टयादनप्रवृत्तिद्वाराक्रमान्मो
क्षोपपविसानंभवतीत्याहमनागिति जन्मनःफलमित्यनेन विचारशून्यस्यजन्मेवनिष्फलमिति ध्वनितं तस्यजन्मसाफल्य

मुद्रांसंबिदमाश्रित्यनीतरागः स्थिरोभव ज्ञानवानेवसुखभाक्ज्ञानवानेवजीवति ५६ ज्ञानवानेवबलवांस्तस्माद्वा
नमयोभव संवेधवर्जितमनुत्तममाधमेकंसंबित्यदं विकलनेकलय नमहात्मन् हृद्येवतिष्ठकलनारहितः क्रिया
नुकुर्वन्नकर्तृपदमेत्यसमोदितिश्रीः ५०इतिमो०षू०संस्तुतिनिराकरणक्रमयोगोपदेशःसंमनागपिविचारेण
चेतसः स्वस्यनिग्रहः मनागपि कृतोयेन तेनासंजन्मनः फलं १ विचारकलीकायेषाहृदिस्फुरतिपेलवा ए
षेवाभ्यासयोगेन प्रयातिशतशखतां २ किंचित्प्रौढविकारंतुनरेवैराग्यपूर्वकं संप्रयंतिगुणाः मुद्राः सरः पूरामि
बोडजाः ३ सम्प्राविचारिणंप्राज्ञंयथाभूतावलोकितं आसादयत्यपिस्फारानाविधावि भवाभ्रशं ४ किंकुर्वन्ती
हविषयामानस्थोदत्तयस्तथा आधयोव्याधयोव्याधिसम्पद्दर्शनसन्मनेः ५ क्लेशमत्यवनापूरास्तडित्यटलपाटला
पुष्करावर्तजलदाग्रहीतावालमुखि मिः ६ कनभोमध्यसंस्थेऽमुग्धैर्महोसमुद्रकैः मुग्धयंगनयावद्भोगुग्धं

पयोगितामुपपादयति विचारेत्यादिना विचारकल्पवृक्षस्यकलीकात्र्यंकुरः २ गुणाः प्रागुक्तशसदमादयः अंजनापक्षि
योगमत्याश्र ३ यथाभूतंयथार्थमात्मतत्त्वसबलोकयितुंशीलमस्यस्फाराः प्रचयप्रकर्षाभ्याख्याताअपिहैरण्यगर्भप
दांताः अविद्याकार्यभूताः विभवानासादयतिनप्रलोभयंति ५ किंकुर्वन्तिकं विकारंजनयंतिनिर्विकारात्मभूतयोतस्येतिभा
वः ५ तत्रलोभनामर्थप्रमेवाप्योक्तिनिर्दिष्टयति केत्यादिनापु वातस्थ्याः

शिवशंकर्याः १
जिः ६२
श्री वशि
ष्ठ उ
वाच
३

प्रलयजलदवालमुखिः कलहंताः ५०

ज्ञानवान् ह्यशब्देषु

५५५

येन शास्त्रविचारेण ब्रह्मतत्त्वं प्रबुध्यते तद्भूतमुच्यते ज्ञेयादभिन्नमिव संस्थितं २० विचारोत्पात्तविज्ञानं ज्ञानमंग
विदुर्बुधाः ज्ञेयं तस्यातरे वास्तिमाधुर्यं यथोपपत्त्या २१ सम्प्रज्ञानसमा लोकः प्रमानज्ञेयमयः स्वयं भवन्मापीतमे
रेयः सदा मद्मदोयथा २२ समस्तस्य ममलं ज्ञेयं ब्रह्म परं विदुः ज्ञानाभिगममात्रेणैवीणावंशरवादिषु कामि
न्याः कांतगीतेषु संभोगमलिनेषु च २५ वंशतमदमत्तानां पद्मदानां स्तनेषु च प्रावृद्धशरपुष्पेषु जलदस्तनितेषु
च २६ उतांडवशिखंडेषु केकाकलरवेषु च रणितोभोदण्डेषु सारसकणितेषु च २७ कर्तयादिकर्तृतेषु गंधीरसु
रजेषु च ततावत्तद्भूतसु पिरचित्रवाद्यस्वनेषु च केषुचित्तनिबध्नातिरुद्धेषु मधुरेषु च २८ रणितेषु रतिं रामपथे
ष्विव निशाकरं २९ ज्ञानवान्वालकदलीसंभपल्लवराक्षिषु सुसुगंधर्वकन्यागलतानंदनकेलिषु ३० केषु च
चिन्नवध्नातिस्त्रायतेः स्वप्नशक्तधीः रामस्पर्शरतिंधीरोहंसोमरुमहीष्विव ३१ ज्ञानवान्निंडरवज्जुरिकदं वयन
यादिषु मृद्धीकोवसिकाक्षोदविंजं वीरजातिषु ३२ मदिरामधुमेरेयमाध्वीकासवभूमिषु दधित्तीरधृता
मिहानवनीतोदनादिषु ३३ षडुसेषु विचित्रेषु लेखपयविलासिषु फलेषु स्तनेषु मूलेषु शाकेषु ज्ञामिषेषु च
३४ केषु चित्राजवध्नातिरुद्धेषु मूर्तिरस्यक्तधीः प्रात्वादनरतिविप्रः स्वशरीरं न तोषिव ३५ ज्ञानमात्रं ज्ञानं

तंवीणादिचर्मणां नूतनरुमरजादिसुविभूतं वंशादिचित्रं परिशेषां धनं कांस्पतालादिवयद्वाधंतत्त्वनेषु च २८ २९
वालकदलीस्तंभानां पद्मवर्णं कपोतयत्रसुरगंधर्वकन्यानां भिवांगानि श्रवणायास्तंभानां विधलताशां लिनंदनकलिगुक्रोडासु

सिंदरवनजातिभेदाः ३२ प्रादेशादप्योपव्यजातिभेदाः तस्ये
पणसिदविसकातपिंडीभरतद्रव्यभाषिष्ठा ३३ आलिषषु
प्रास ३४ स्वप्रादीरल्लवेषुत्वभासावडोच्चिव ३५ दिक्पाला

वा० टी०
उप०
२५७

६६ प्राततचेतसां एणात्माकारवित्ततचित्तानां ६७ सर्वस्य जगतः आ - - - - - ज्ञानत्वं दर्शनादेतस्य जगत्काः ६८ इह ते
इच्छति उपादत्ते इति यावत् ७० प्रतीते स्पृहा अदर्शनादक्षहरिणस्पृहाणीयं वर्तमानभ्रमः सकाशाद्यत्पस्त्रवांकुरप्राप्यं वि
षयज्ञातं जायते यच्च भविष्यत्तत्सर्वं तत्त्वज्ञेयं शाययासं विदेव प्रथते तथा विद्यदादितत्वांकुरमिव स्थितं सर्वस्य शक्तिविष
यांतरमपीत्यर्थः ७१ उक्तार्थसिद्धौ युक्तिमाह आदाविति चकार स्वर्धेतस्य वर्तमाने मध्ये कंचित्कालं लवं दृष्ट्वा सत्तासं वि

२५७

विचारणां भव्यपदं विष्णोः तदधि यमात्मनि न हरेति विकल्पो घाजलौघाद्रनपर्वतं ६५ सर्वस्य कल्पसीमं विधांता
ये परे पदे तेषां लक्ष्यस्वरूपाणां मेरुरेव तृणायते ६६ जगज्जरतृणालवो विषं चाभ्रतमेव च क्षणः कल्पसहस्रं च
समप्राततचेतसां ६७ संविन्मात्रजगदिति मत्वा मुदितबुद्धयः संविन्मयत्वादेतस्य जगत्कारविरं त्यमी ६८ संविन्मा
त्रे परे स्यो देजागते वस्तुपंजरे किं हेयं किमुपादेयमिह तत्त्वविदामृतं ६९ संविदेव दमस्त्रिलंभांति मन्मात्त्वजानघ सं
विन्मयवपुः स्फारं किं जहाति किमीहते ७० यदेतज्जायते भस्मे भविष्यत्यस्त्रवांकुरं तत्सं विदेव प्रथते तथा तत्वांकु
रस्थित ७१ आदावं ते च यन्नास्ति वर्तमाने पितृस्य च कंचित्कालं लवं दृष्ट्वा सत्तासौ संविदे भ्रमः ७२ इति मत्वा धियं
त्यत्काभावाभावानुपातिनी निःसंगसंविद्रास्ती भवभावांतमागतः ७३ कायेन मनसा बुद्ध्या केवलै रिंद्रियै रपि
कर्म कुर्वन् न कुर्वन्नानिःसंगः सन्न लिप्यते ७४ गतसंगेन मनसा कुर्वन् नपि न लिप्यते सुखदुःखैर्महाबाहो मनो र
थदशास्त्रिव ७५ गतसंगामतिं कुर्वन् न कुर्वन् नप्यंगयद्भिः न लिप्यते सुखे दुःखैर्मनोरथदशास्त्रिव ७६ गतसं
गमना दृष्ट्वा पश्यन् न धिन पश्यति शतद्वयस्य चित्तत्वाद्यलेनाप्यनुभूयते ७७

ल ५

दोभ्रम एवेत्यर्थः ७२ इति उक्तमर्थं मत्वा मननेन दृढीकृत्य भावाभावविकल्पानुपातिनी धियं त्यक्त्वा ७३ केवलैरासंगदोषशून्यैः
कुर्वन्मुत्पानकाले अकुर्वन्समाधिकाले ७४ मनोरथदशासमनोराड्यविभवेषु नष्टेषु वा यथा सुखदुःखैर्न लिप्यते त
द्यत् ७५ अकुर्वन्भोक्ता लदर्शनेन मतिंगतसंगं कुर्वन् अंगयद्भिः शरीराद्युपकरणैः कुर्वन्व्यवहरन्नपि ७६

२५७

इति कल्पे अथ तत्राज्ञा न चाल्पनीया विचारणमि
रविकल्पे अथ तत्राज्ञा न चाल्पनीया विचारणमि
३३ तर्हि इन्द्रियाणि विरंति तन्मात्रं अतस्तत्राज्ञा न चाल्पनीया विचारणमि
३३ तर्हि इन्द्रियाणि विरंति तन्मात्रं अतस्तत्राज्ञा न चाल्पनीया विचारणमि

भारवाहनादिकर्मकर्ता श्रोतः पुरुषः भारोत्तारणा इव अंतर्मुखमना विप्रोति सखमनुभवत् उदासीनास्तिष्ठ तीत्यर्थः
५३ अयोधेयैः संकुचितां गासुमोडव्यस्येव प्रारब्धशेषोपनीता सुनरका एष भूमिषु ५४ नैव श्रपं व्याकुलतां ५५ मलादि
गोमयादि लिङ्गं आश्रितं न संगतं स मपि मृषं परिस्कृतमन्नं तद्धत् ५५ स घोबुद्धिरत्वेन प्रसिद्धस्य विवफलस्य
प्रतिविषाणां विषप्रायाणां आकल्कानां सर्वतः कषायाणां क्षीरस्येक्षोः सलिलस्य अधसः ओदनस्य च आस्वाद
नैविषये समस्तुल्यचिन्तो भवतीत्यर्थः ५७ रक्तः पिशाचादिष्वपि जीवन्मुक्तानां संभवत् तत्साधारण्येनाह मेरेयेति
विहरन्नपिनोद्वेगी नानदमुपगच्छति अंतर्मुखमनानित्यं कर्मकर्तैव तिष्ठति ५३ उभयसंकुचितां गासुनरका
रूपभूमिषु परस्परं नितानंतकुंततो मरुद्विषु ५४ न विभेति न चादन्ने नैव श्रपं न च दीनतां समस्तस्य मनोमोनी
धारस्तिष्ठति शैलवत् ५५ अपवित्रमयस्ये च विषसिक्तं मलाद्यपि भुत्काजरयति क्षीं प्राल्हेन्न न संवमृष्टवत्
५६ विवप्रतिविषाकल्पक्षीरेक्षु सलिलां धसां असक्तबुद्धिस्तत्त्वज्ञो भवत्पासादने समः ५७ मेरेयमदिरा
५४ क्षीरं कर्मदोरसासेवैः रुक्षास्थितृणां केशांतेन हृष्यति न कुप्यति ५८ जीवितस्यापि हर्तारिंदातारं चैकस्त्वया
इशा प्रसादमाधुर्यशालिण्या परिपश्यति ५८ स्थिरास्थिरशरीरेषु रम्पारस्येषु वस्तुषु न हृष्येत्ताप्यति वा सदा
५४ समतपेक्षया ६० मुक्तास्थित्वाद्यान्येय रूपत्वाद्भुगतः स्थितौ नूनं विदितवेधत्वातीरागत्वात्स्वचेतसः ६१
न कल्पचिन्तो कदा दक्षस्य विषयस्थितौ इदति प्रसरंसाधुराधिप्रोजितयाधिया ६२ अतस्त्वज्ञमविश्रान्त
मलब्धात्मानमस्थितिं निगिरंतीन्द्रियाणां शुद्धरेणा इव पल्लवं ६३ उद्यमानं भवामोघो वासनावीचिवे स्तितं
तस्य शत्रुमित्रयोरोपि समदृष्टिमाह जीवितस्येति जीवितस्य दातारमित्यपि संबंधः ६४ स्थिरेषु स्थिरस्यापि पुद्गादिशरीरेषु
स्थिरेषु मर्त्यादिशरीरेषु च रम्पारस्येषु वस्तुषु च समतया इन्द्रियादीप्तया ६० चेतसः नीरागत्वादिदितवेधत्वाच्च हेतोर्जी
गतः स्थितौ --- द्विषयाणां च मिथ्यात्वन आस्थाया अथाग्नरूपत्वाच्च अक्षस्य विषयस्थितौ प्रसरंसाधिविचारसस्य

इति ह्येवोपन्ययः
पायणा ६३ तर्हि इन्द्रियाणि विरंति तन्मात्रं अतस्तत्राज्ञा न चाल्पनीया विचारणमि
तत्त्वज्ञानात्कदाचिदपि न दसत्किं तस्य

वा० टी० सत्ताम्यं ब्रह्मेव रस्य न विमुंचसि यदीत्यनुबंशः

६३ ६४ निगृहीताः इन्द्रियलक्षणः गृह्यो नीतिगृहाः पा

उप० शायेन ६५ भोगवित्तेपादिहेतौ वस्तुजालैसदासमग्रे प्रचुरतरे सुत शयः अंतर्वहिरपि अदीनं स्पृहायां चादि

२५८ दैन्यवर्जितं सत्त्वं यस्य स्ववर्णाग्रमोचितसहितं क्रमस्थाद्यापारमात्रादन्य किंचिदप्यसौ न राकृति ६६ संसर्गक्रियाभि

निवेशः संबंधः फलामिलापस्तद्धिहीनयेव धिया अंतः स्वात्मनिरमते ६७ स्वस्वीयं प्रकृतं पूर्वस्मिन् ज्ञांति प्रत्यादसमदर्श

विहरन्व्यवहारेषु स्वस्वदुःखदशासु च न विमुंचसि सत्ताम्यं तदसंगो सिराघ ६२ संपद्यापदि चेवात्मा यदि

तेलक्ष्यते समः यथा प्राप्तानुवर्तते च तदसंगो सिराघव ६३ असंगता मनायासा जीवन्मुक्तिं स्थितिं स्थिरां अव

लं व्यसमः त्वस्थो वीतरागो भवानघ ६४ जीवन्मुक्तमतिमौ नि निगृहीतैर्द्रियग्रहः अमानमदमात्सर्यं आर्यति

यतिविज्वरं ६५ सदासमग्रेपि हि वस्तुजाले समासयोपंतरदीनसत्त्वेः व्यापारमात्रात् सहजा क्रमस्थान किंचिदप्य

न्यस्यो करोति ६६ यदेव किंचि कृतं क्रमस्थं कर्तव्यं मात्मीयमसौ न देवः संसर्गसंबंधविहीनयेव कुर्वन् न खेदं

रमते धिया तः ६७ अथापदं प्राप्य संपदं वा महामतिः त्वप्रकृतं स्वभावं जहाति नो मंदरबोल्लितोपिशोल्क्य

यथा क्षीरं मयौ बुराशिः ६८ संप्राप्य संप्राप्य मथापदं वा सरीसृपत्वं सूरनाथतां वा तिष्ठत्यखे दोदयमस्तपहर्षं

क्षयोदयो चिंदुदिवैकरूपः ६९ निरस्तसंरंभमथास्तभेदं प्रशान्तनानाफलव लुबेधं विचारयात्मानमदी

नादि स्वभावं नो जहाति यथा मंदरेण वेल्लितो मथितोपि क्षीरमयौ बुराशिः सहजं शौल्क्यं न जहाति तद्वत् ६८ आपदं दारि

द्र्यादिसरीसृपत्वं दुंदुभादियोनिं अखेदोदयं अस्तहर्षं चेति स्थितिक्रियाविशेषणं क्षयोदयेषु कलानामुपचयापव

यकालेषु उदयास्तमयकालेषु वा ६९ दर्शितलक्षणं जीवन्मुक्तिसुखप्राप्तेरागद्वेषभदवासनाक्षयाभ्याससहितः आत्म

विचाररवोपाय इति तमेव रामायापदि शत्रुपसंहरति निरस्तसंरंभः क्रोधः त्रिण्यपि क्रियाविशेषाणां निधयायेन वि

अन्यस्य चित्तत्वदिति अन्यथा सकृच्चित्तत्वात्पश्यन्पि न पश्यतीत्येतादृशे नमपिशब्दादनेनैव सैवैरनुभूय इत्यर्थः अ
न्यत्र मनाः प्रभूत्वादाश्रमिन्मनाः प्रभूत्वं न प्रोचमिति श्रुतिरप्यत्र संवादिनीति भावः ७७ ७८ उन्मीलनेत्रे उन्मीलय
नपि निमिषन्ननुन्मीलयन्नेव एव कर्मैन्द्रियगणोचपदार्थस्त्वस्वविषये संस्कारवत्त्वात्पतत्यपि सति अयं न पतति ७८ रा
वंपश्यतोऽप्यदर्शनादिदेशांतरस्य चेतोभिरन्यत्र गतमनसैरात्मनः स्वस्पर्शहे स्थितैर्मूर्खैः यामैरप्रोक्तमतिभिर्वालपश्चादि
गतसंगमनाजंतुः पश्यन्नेव न पश्यति नष्टगोत्पपिष्ट एवंप्रनस्य शत्यपि न स्पृशन् ७८ न जिघृक्ष्यपि संजिघृक्षु
न्निषन्निमिषन्नपि पदार्थे च पतत्येवं वलात्पतति नाप्ययं ७८ देशांतरस्य चेतोभिरेतदात्मगुस्तस्थितैः अप्रोक्त
मतिभिः साधुभैरैरप्यनुभूयते ८० संगकारणमर्थानां संगः संसारकारणं संगः कारणमासानां संगः कारणमा
पदां ८१ संगत्यागं विदुर्भोक्तं संगत्यागादजन्मता संगत्यजत्वं भावानां जीवन्मुक्तो भवानघ ८२ श्रीराम उवाच
सर्वसंशयनीहारशरन्मार्गतद्देमुने संगः किमुच्यते ब्रह्मसमासेन मया प्रभो ८३ श्रीविशिष्ट उवाच भावाभा
वपदार्थानां हषभिर्विवेकार्हा मलिना वासना येषां सा संग इति कथ्यते ८४ जीवन्मुक्तशरीराणामपुनर्जन्म
कारिणी मुक्ताहर्षविवादाभ्यां शुद्धा भवति वासना तामसं गाभिधां विद्विष्यत्वे हंच भाविनी तया या क्रियते क
र्म न तद्धंधापवैपुनः अजीवमुक्तरूपाणां दीनानां मूढचेतसां युक्ताहर्षविषादाभ्यां बंधनी वासना भवेत् सैवो
क्ता संगशब्देन पुनर्जनि न कारिणी तया य क्रियते कर्म तद्धंधापवैकेवलं ८८ एवं रूपं परित्यज्य संगं स्वात्मवि
कारं यदि तिष्ठस्यि निर्व्यग्रः कुर्वन्पि न लिप्यते ८८ हर्षां मर्षविषादाभ्यां यदि गच्छसि नान्यतां वीतरागभय
क्रोधस्तदसंगो सिराधव ८९ उः खेन गता विमाया सियं दिदृक्ष्यसि नो मूर्खैः आशां वैवश्यमुत्सृज्य तदसंगो
मिष्टसाधुसम्पगनुभूयत इति नात्र विवाद इत्यर्थः ९० तथा च संसृतिर्हर्षकपदार्थदर्शनिमेव बंधं हेतुनां संसृक्तचित्त
स्येत्याशयेनाह संग इति ९१ मोक्षवर्तमानदेहादिसंबंधनिवृत्तिः अजन्मताभाविदेहादिवंधनिवारणमिति भेदः ९२

किं भित्ति सामान्येन पुंसकंप्रश्नः स्पष्टः ८३ इत्या

वा. ११०
उप०
२५६

तथाविचारउदितप्रसरस्यसमाधेर्विलासेनसर्ववृत्तनात्तयाचुङ्गपासमधिगतमात्मरूपं दृश्यमवश्यं दृश्यं
वस्तुजयातथाविधयाभ्रातरवभ्राविधातत्कार्यदाहसमतयाङ्गुपादीप्तयाधियागतज्वरंनिर्दुःखंनिरति-
शयानंदरूपंपरमपदंभवत्वंवयमध्यास्य तदवलंबनंपुनरावृत्तिशंशंकावारूणायाह पुनरि हेतितस्मात्त-
त्त्वसाक्षात्कारेणैवाविधातत्कार्यसर्वनिर्पेपिशमनान्नित्यनिरतिशयानंदस्वत्वरूपेप्रतिष्ठेतिथिङ् १०१ ॥

तयोउदितप्रसरविलास्युङ्गयागतज्वरंपदमवलंबयामलं धियेङ्गुयापुनरिहजन्मवेधनेनैवधस्ये
मधिगतात्मदृश्यया ६३ इतिश्रीमहारामायणेशतसाहस्रसंहितायांवाल्मीकिवाशिष्ठमोपा
येउपशमप्रकरणेसमदर्शिनंनामत्रिनवतितमः सर्गः ६३ उपशमप्रकरणं समाप्तम् शुभं ॥

द्वौ २

२५३

इतिश्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशेउपशमप्रकरणेत्रिनवतितमः सर्गः ६३ इतिश्रीमत्स रमहं
सिपरिव्राजकाचार्यश्रीमत्सर्वज्ञसरस्वतीपूज्यपादशिष्यश्रीरामचंद्रसरस्वतीपूज्यपादशिष्य
द्र२ स्वश्रीगंगाधरसरस्वतीख्यभिक्षोःशिष्येणश्रीमदानंदबोधेन्द्रसरस्वतीख्यभिक्षुणाविरचिते
वाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशेप्रकरणेउपशमप्रकरणं समाप्तम् ॥ ॥ शुभं ॥ ॥ प्रकरणमूलश्लोकटी

१००००

सर्वमिलुसंख्या

२५६

3521548157
9-248

combs.

9048

260
Dec. 106

3